

د کورس
پاتېشونې پوهه
خبرونکي: د کوشنيوالي احساس

مهر لاه، لغمان، افغانستان
د غويي ۱۴۰۳، ۰۴ ليردي

ننډې يو، نيو
تېکي يو او مصري يو

Ketabton.com

کورس: پاتېشونې پوهه خبرونکي: د کوشنيوالي احساس

د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصری یو انگر
څېړن—چوپړي (ریس—رچ پانې)

بسم الله الرحمن الرحيم

د الله په نوم پیل کوم چې پوره رحم کوونکی او پوره رحم لرونکی دی؛ مهرباني
د پښې پنځونکي څښتن بر لورینه ده.

۲. لیکي پوهه

سرلیک: د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصری یو انگر

څېړن—چوپړي (ریس—رچ پانې)

درېیم ټوک له درې وو

ماستر ابنجینېر صفي الله فردوس

د محصول اوږدوالی،

سوروالی او پېړوالی:.

۲۹۰ * ۲۱۵ * ۲۴.۴۵ ميلي مېټر.

۲۳ څپرکي

د کښلې غټ ټکي:.

۳۹۵ چوپړي (مخه)

کښلې د چوپړو گڼه:.

۹۸۷ گرام

وړلو وزن:.

وت نه یا پرته له وته د ابېڅو

ځای نیونه لري

،، منشور: د رسمي سند ور

کونه مستعمراتو ته د حقوقو

ور کونه: درېست نیونه

(د ابېڅو او نورو) پرانټ.،،

۴۲۳،۱۹۱.۰۰ دانې

..

منشوره یې له وت سره: ۵۴۸،۵۳۷.۰۰ دانې

۵،۹۷۱.۰۰

سرلیکه:.

لینونه (خطه، کرښې له

لیکي هر پې، لاندنۍ یادونې

او پاینۍ یادونې سره، سره)

۱۵،۴۳۷.۰۰

گڼه:.

وییزېر مه (پښتو په پښتو وی

یا ویویکي یا لغاتونه، ویکي)

۱۱۶،۳۹۶.۰۰

گڼه:.

د کښلي د ابڅي پيل او پای: د دې کښلي پيل په دې و، د، سره شوی او پای يې په لې و، ل، سره شوی دی.
 گڼه: اووم کتاب (ليکي يا کښلي)
 ليکوال استوگنځای: بغل، تره خيل، کچور شمټی، مهترلام، لغمان، افغانستان

خپړندوی: مومند خپړندويه ټولنه
 اېډېټور: ماسټر اېنجينېر صفی الله فردوس
 طراح او ډيزان: ماسټر اېنجينېر صفی الله فردوس
 کښلي د پيل پېر: پيلنی وار: د رييس غلام حسن بابا کور، نمبر اول ښوونځي ترڅنگ، ختېځ نوی ښار، مهترلام، لغمان، افغانستان؛
 تله ۱۵، ۱۳۷۲ لېږدی

(زېږدی ۱۹۹۳ October ۰۷)،
 دوېم وار: ز مور کور، نمبر اول ښوونځي ترڅنگ، ختېځ نوی ښار، مهترلام، لغمان، افغانستان؛

غبرگولی ۱۹، ۱۳۸۸ لېږدی
 (زېږدی ۲۰۰۹ June ۰۹)،
 درېم وار: ز مور کور، نمبر اول ښوونځي ترڅنگ، ختېځ نوی ښار، مهترلام، لغمان؛
 کب ۲۰، ۱۳۹۵ لېږدی

(زېږدی ۲۰۱۷ March ۱۰)،
 څلورم وار: ۷ کور، درېم پور، ۵۳ بلاک، اماراتو ښارگوټی، کسبه، ۱۵ سیمه، کابل، افغانستان؛

کب ۰۱، ۱۳۹۹ لېږدی
 (زېږدی ۲۰۲۱ February ۱۹)،
 جوهریزاده سرک، میدگارډوک، دوشنبې ښار، دوشنبې، تاجیکېستان؛
 کښلي د پای پېر او اوډون (ترتیب) يې: پسرلی، غویی ۰۴، ۱۴۰۳ لېږدی

(زېږدی ۲۰۲۴ April ۲۴)

د لنډۍ یو، ټپو، ټیګۍ یو او مصری یو انګر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

پسرلی، غویی ۱۴۰۳، ۰۴ لېږدی

(زېږدی ۲۰۲۴ April ۲۴)

پسرلی، غویی ۱۴۰۳، ۰۴ لېږدی

۱۰۰۰ ټوکه

لومړی

ادبیات او هنر (لیکنی اړت، ادبیات او فن،
ادبیات او عملي مهارت، ادبیات او صنعت،
لیکنی او صناعي قدرت ضد، ادبیات او د ښکلا د
تخلیق فن، د تخلیقي تخیل اثر، ادبیات او د پوهې
یوه څانګه په تېره د اجتماعي علومو د موسیقي
یا ټکنټکور برخه؛ لیکنی او مهارت یا تخصص؛
لیکنی او استعداد؛ ادبیات او ځیرکي؛ ګرني
پېپلې) ټولګه

خپږېدو نېټه:.

چاپ نېټه:.

چاپشمېر:.

چاپ وار:.

ډول:.

پښتو

هېڅ یوه

اساسي

تازه

A٤

د ګڼون کولو بېلګه

۵۰۰ افغانی

۹۳۷۸۶۹۰۴۷۹۹+

Safiullah_firdows@yahoo.com

د ټول پښتون پښت (نسل) له پاره دی چې لږ او
بر ټول پښتو له پاره کښل شوی، یانې د
۷۰۰۰۰۰۰۰ اويا میلیونو وګړو له پاره.

زر ټولګي دی، ټول پښتون پښت به ترې ګټه
پورته کړي چې د یوه تود بڅري (پرتون) په
اندازه هم د یوه پښتون د پرمختګ سبب شي؛ نو
اويا میلیونه تنه پښتون پښت ته یې ګټه ور
رسیري.

ژبه:.

ژباړونکی:.

پوخ بڼه:.

نر:.

رپ ځای:.

یادونه:.

بیه:.

د لیکوال ګرځنده اړیکه:.

برېښنالیک:.

له پاره:.

کښلې د ګټې ګور:.

یادونه:

د پښتون پښته! زما گټه په کې نه شته؛ په ۵۰۰
افغانۍ یې له ماليې سره را وباسم، ۵۰۰ دانې یې
وریا وېشم او پاتې نور پلورم.
په ۵۰۰ افغانۍ چې له یوه کرډیټ کارټ سره
برابریږي بیه یې ده.
گټه خو یې نه شته که دا لږ پیسې په لاس راغلي
نو بل کتاب به پرې چاپ کړم.
د پښتو ورم دی چې د لیکوال گټه د شپانه گټه ده.
که موږ ورته روغه وه د خپرولو له پاره یې
و درېږئ. (له چاپ روغ تېر شوی نه دی.)

د اي في اي (APA) کالډ په بڼه د اخځوک یا
ریفریس له پاره ترې گټنې اجازه شته.

زما د الواک اغېزښندنې په څېړنه کې څلور
سټنې شاملې دي: خلاص دیتا، خلاص کوډ،
کاغذونو ته خلاص لاسرسی او خلاصه (وازه)
بیاکتنه. د خلاص پښتو گړنې ادب د ودې له پاره
د ټاټوبي ټولو پوگړو وگړو، د معلوماتو
ټیوټوریلونه کوربه کړئ، په اوبپانو کې خپور
کړئ، ترڅو وگړو سره مرسته وکړي، ټولو
وگړو ته د خپل پښتون پښت دود لیکدود
کارولو او پوهیدو کې د مرستې له پاره وسیلې
رامنځته او لا کوربه کړئ.

د چاپ رښت له لیکوال او خپرنډوی سره خوندي
دي، بې اخځ ښوونې ترې د گټې اخیستنې اجازه
نه شته!.

٣. تیسس څرگندونه

تر روانېږه (اوسمهاله) پورې، د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو انگر لا پښتون پښت (نسل) ته څرگند نه دی.

د لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری بېرته یې خپل د اصلي ځای استعمال ته راوړئ؛ د نورو نویو جوړولو تکل یې؛ اړوتی غني کول او خپرول یې؛ موندل او د ولس له منځه یې ټولول؛ اوسمهال یې د ډېرولو تگلاره؛ دې پښتو کړنې پېیلو ته د ادبي ښکېلاک گرو ارزښت ټاکل؛ ځای؛ اړوتی (شرط)؛ آر (اصل)؛ د پیل پېر، لرغون پېر، زوړ پېر او روان پېر پېخلیک (تاریخ) د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو؛ پېر (وخت) یې؛ ستر تاثیر لرونکی او وېشونکی لوری یې؛ د کره پښتو لیکلارې ابېڅو غږېزلیک (غږ) په سټه لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری؛ د صفي الله فردوس په لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو کې تشبې؛ د ختېځ لومړي نمبر څېړونکي په لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری کې له بېلگو سره مشبه، مشبه به، تشبې وجه، د تشبې توري، تشبې پټه، وتلي تشبې، نغارلي تشبې، نادره تشبې، مبتز له تشبې، لاسپانۍ تشبې (مرسله تشبې)، ټینگاره تشبې (موکده تشبې)، ډېر ښته ټینگاره تشبې (اضافي مؤکده تشبه)، ستاینوره ټینگاره تشبې (توصیفي مؤکده تشبه)، مازې ټینگاره تشبې (مؤکده محض تشبه)، گډېغونډلې، د پېیلو نگېرگډون ستر تاثیر لرونکی او وېشونکی لوری یې؛ رښتنی وېش د دوی د منځپانگې او سکالو له مخې؛ د (دیني؛ بډایني؛ غنايي یا بزمي؛ حماسي یا رزمي؛ ښوونېزې یا تعلیمي؛ مدحي او ستاین؛ انتقادي، هجوي، طنزي، هزلي یا ټوکيزې؛ ویرنه یا مرثیه، ساندي؛ مبارکۍ، هرکلي یا د تهنیت؛ د گیلو، گیله من او شکایتونو؛ ورتوب یا وصفي؛ هېوادپالنې؛ دوستي باورکولو؛ ځیرکۍ؛ پوهگرې؛ کورنۍ ته د غاړې ایښودنې؛ ورکر د ډالۍ ورکولو؛ دندې کې د ټېټوالي؛ تکرکولو مېړانې؛ د ژوند لارې لوړې ارزو؛ زړه سوی او رښتني ټولوالې؛ لیدل او رهبرۍ؛ مېلمه پالنې؛ ژبې نښتېڅونکي؛ وراشي یا وجيزې یا منل؛ ورمي او لوڅې) لنډۍ یو، ټپې، ټیکۍ یو او مصری یو بوړول؛ څرگندول، له پښتو یې په انګلېسي ژبه کې بوړول او د څېړونکي څرگندول چې روڼوي کتنه داسې؛ د دوی انگر او بېبړه (حاصل یا ثمره) یې هم ستونځمن کار وو.

د دې هر یوه څېړلو ته زما اوږدپېړۍ (اوږد پړاوی) او اوږدمنګۍ (اوږد عمری) لید لوری.

۴. غټ ټکي

۱. پښتني ۱
۲. ليکي پوهه ۲
۳. تيسس څرگندونه ۶
۴. غټ ټکي ۷
۵. بېرته يې خپل د اصلي ځای استعمال ته راوړئ ۱۵
۶. د نورو نويو جوړولو تکل يې ۱۹
۷. آروتي غني کول او خپرول يې ۲۲
۸. موندل او د ولس له منځه يې ټولول ۲۶
۸. ۱. ږي (ږ). پوهاند ډاکټر مجاویر احمد زیار داسې لیکلي دي لکه:
۲۷
۸. ۲. ږ. د یوې بې سروبوله انگرېزي له مخې د پوهاند ډاکټر مجاویر
احمد زیار و، پښتو بدلمېچ یا پښتو شعر څنګه جوړېږي؟ ،، په
پورتنۍ و، ۸. ۱، ګڼه څپرکي یا برخه کې د ږ (ږي) اېښي لیکنه
کې عیبونه، تېروتنې او زما څرګندول چې روڼوي کتنه داسې:
۳۲
۹. ۳. آر
۱۰. اوسمهال يې د ډېرو لویو تګ لاره ۴۰
۱۱. د لنډۍ یو، تپو، تیکی یو او مصری یو ته د ادبي ښکېلاک ګرو
ارزښت ټاکل ۴۳
۱۲. د لنډۍ یو، تپو، تیکی یو او مصری یو ځای ۴۷
۱۲. ۱. د ځای سیمه یزه ټاکنه ۴۹
۱۲. ۲. ارامې لیک څرنگوالی او لیکنې بڼه ۵۴

۱۲. ۳ دلته باید د اسلام له تاریخه راوسپرم. یا د پیغمبرانو ص له
پېڅلیکه څخه ۵۵
۱۲. ۴ نینذر گوټ: دیوان ۵۸
۱۲. ۵ په میوند جگره کې ملاله میونواله اېنگلېسانو شهیده کړه او که
اوسني پاکستانیانو!!! ۷۲
۱۲. ۶ میوند جگرې له ټولې کبسي څخه دا کره څرگندوم، چې دا
څرگندول رونوي کتنه داسې. ۸۲
۱۲. ۷ بل اړخ یې د سترو قعمتي جواړو او کانو دی ۸۳
۱۲. ۸ موږ افغانان له خپلې خاورې سره هېڅ رښتني او تلپاتې مینه نه
لرو؛ له پوهو او هوښیارو دا له پلرو راپاتې گران افغانستان په
بېساري بڼه وړان وو؛ خپلواکتوب او مستقلتوب نه پېژنو، د واک
گډۍ له پاره له خپل سکه او ناسکه دښمن سره لاس یوه کوو. ۹۲
۱۳. ۱۳. د لنډۍ یو، تپو، تیکۍ یو او مصری یو پېڅلیک ۹۶
۱۳. ۱ لنډۍ یو، تپو، تیکۍ یو او مصری یو د پېڅلیک بېلگې ۱۲۳
۱۳. ۱. ۱ د پیل پېر پېڅلیک (تاریخ) لومړۍ لنډۍ بېلگه ۱۲۴
۱۳. ۱. ۲ د پېر پېڅلیک (تاریخ) دوېمې لنډۍ بېلگه ۱۲۵
۱۳. ۱. ۳ د پیل پېر پېڅلیک (تاریخ) لومړۍ تېې بېلگه ۱۲۷
۱۳. ۱. ۴ د پیل پېر پېڅلیک (تاریخ) دوېمې تېې بېلگه ۱۲۸
۱۳. ۱. ۵ د پیل پېر پېڅلیک (تاریخ) لومړۍ تیکۍ بېلگه ۱۲۹
۱۳. ۱. ۶ د پیل پېر پېڅلیک (تاریخ) دوېمې تیکۍ بېلگه ۱۳۰
۱۳. ۱. ۷ د پیل پېر پېڅلیک (تاریخ) لومړۍ مصری بېلگه ۱۳۱
۱۳. ۱. ۸ د پیل پېر پېڅلیک (تاریخ) دوېمې مصری بېلگه ۱۳۵
۱۳. ۱. ۹ د لرغون پېر پېڅلیک (تاریخ) لومړۍ مصری بېلگه ۱۳۶

۱۳. ۱. ۱۰ د لرغون پېر پېخلیک (تاریخ) لومړۍ تپې بېلگه..... ۱۳۷
۱۳. ۱. ۱۱ د لرغون پېر پېخلیک دویمې مصری او لومړۍ لنډۍ بېلگه ۱۳۸
۱۳. ۱. ۱۲ د زور پېر پېخلیک لومړۍ مصری بېلگه..... ۱۳۹
۱۳. ۱. ۱۳ د زور پېر پېخلیک لومړۍ لنډۍ بېلگه ۱۴۰
۱۳. ۱. ۱۴ د زور پېر پېخلیک لومړۍ تپه او دویمې مصری بېلگه ۱۴۱
۱۳. ۱. ۱۵ د زور پېر پېخلیک دویمې لنډۍ بېلگه ۱۴۲
۱۳. ۱. ۱۶ د زور پېر پېخلیک دویمې او درېیمې تپې؛ درېیمې څخه تر
اته لسمې لنډۍ او درېیمې او څلورمې مصری بېلگې ۱۴۴
۱۳. ۱. ۱۷ د زور پېر پېخلیک نولسمې لنډۍ بېلگه..... ۱۴۹
۱۳. ۱. ۱۸ د زور پېر پېخلیک شلمې او یوویښتمې لنډۍ بېلگه..... ۱۵۰
۱۳. ۱. ۱۹ د زور پېر پېخلیک څلورمې او پېنځمې تپې بېلگه..... ۱۵۷
۱۳. ۱. ۲۰ د زور پېر پېخلیک دووېښتمې لنډۍ او شپږمې تپې بېلگه..... ۱۵۹
۱۳. ۱. ۲۱ د زور پېر پېخلیک پېنځمې مصری بېلگه..... ۱۶۱
۱۳. ۱. ۲۲ د زور پېر پېخلیک درېوېښتمې لنډۍ او شپږمې مصری بېلگه .. ۱۶۲
۱۳. ۱. ۲۳ د زور پېر پېخلیک څلوروېښتمې او پېنځه وېښتمې لنډۍ بېلگه .. ۱۶۵
۱۳. ۱. ۲۴ د زور پېر پېخلیک شپږوېښتمې څخه تر یوډېشمې لنډۍ بېلگه... ۱۶۶
۱۳. ۱. ۲۵ د نوي پېر پېخلیک لومړۍ او دویمې لنډۍ بېلگه..... ۱۶۸
۱۳. ۱. ۲۶ د نوي پېر پېخلیک درېیمې څخه تر نههمې لنډۍ بېلگې ۱۷۰
۱۳. ۱. ۲۷ د نوي پېر پېخلیک لومړۍ مصری بېلگه ۱۷۶
۱۳. ۱. ۲۸ د نوي پېر پېخلیک لسمې، یولسمې لنډۍ او لومړۍ تپې بېلگه ... ۱۷۷
۱۳. ۱. ۲۹ د نوي پېر پېخلیک لومړۍ مصری بېلگه ۱۷۸
۱۳. ۱. ۳۰ د نوي پېر پېخلیک دویمې څخه تر څوارلسمې تپې بېلگه ۱۷۹
۱۳. ۱. ۳۱ د نوي پېر پېخلیک دولسمې څخه تر څوارلسمې لنډۍ بېلگه ۱۸۱

۱۳. ۱. ۳۲ د نوي پېر پېڅليک دوېمي مصری بېلگه ۱۸۲
۱۳. ۱. ۳۳ د نوي پېر پېڅليک پېنځه لسمې څخه تر شپږ شپېتمې لنډۍ؛
پېنځه لسمې څخه تر درېېنځوسمې ټپې؛ لومړۍ څخه تر
شپږمې ټيکۍ او درېيمې څخه تر دوې دېرشمې مصری بېلگه .. ۱۸۳
۱۴. ۱. لنډۍ، ټپې، ټيکۍ او مصری پېر ۱۹۷
۱۴. ۱. ۱ لومړۍ بڼه لنډۍ: اي و، الف،: ۱۹۸
۱۴. ۲ دوېمه بڼه لنډۍ: بي و، ب،: ۲۰۰
۱۴. ۳ درېيمه بڼه لنډۍ: پي و، پ،: ۲۰۲
۱۵. ۱. ستر تاثير لرونکی او وېشونکی لوری ۲۰۳
۱۵. ۱. ۱ اي (ا، الف، آ): کره پښتو ليکلارې ابڅو غږېزليک (غږ) په
سته لنډۍ، ټپې، ټيکۍ او مصری ۲۰۹
۱۵. ۲ بي (ب): د دوی تر منځ بېلونکي نخښي ۲۲۵
۱۵. ۳ پي (پ): د کالډ ډول يي ۲۲۹
۱۵. ۴ ټي (ت): ځمککچپوهنې (هندسي) رغبت يي، څپيزې او
زورني ټولواله ۲۳۰
۱۵. ۵ ټي (ت): د پېيلان يا پېيلني او پېيلي پېژند په اړه پوښتنې ۲۳۳
۱۵. ۶ ټي (ټ): د ليکوال څرگندول چې رونوي کتنه داسې د لنډۍ،
ټپه، ټيکۍ او مصری ستر تاثير لرونکی او وېشونکی لوری په
لاندې ډول د ليکول پېيلي له پاره موږ ته په لاس راکوي ۲۳۴
۱۵. ۷ جي (ج): د صفي الله فردوس په لنډۍ یو، ټپو، ټيکۍ یو او
مصری یو کي تشبې ۲۴۱
۱۵. ۷. ۱ د صفي الله فردوس په ټپي کې مشبه ۲۴۳

۱۵. ۷. ۲ د صفي الله فردوس په ټپي کي مشبه به ۲۴۳
۱۵. ۷. ۳ د صفي الله فردوس په لنډۍ کي تشبي وجه ۲۴۴
۱۵. ۷. ۴ د صفي الله فردوس په ټپي کي د تشبي توري ۲۴۴
۱۵. ۷. ۵ د صفي الله فردوس په لنډۍ کي تشبي پټه ۲۴۵
۱۵. ۷. ۶ د صفي الله فردوس په لنډۍ یو کي وتلي تشبي ۲۴۶
۱۵. ۷. ۷ د صفي الله فردوس په لنډۍ کي نغارلي تشبي ۲۴۷
۱۵. ۷. ۸ د صفي الله فردوس په لنډۍ یو کي نادره تشبي ۲۴۷
۱۵. ۷. ۹ د صفي الله فردوس په لنډۍ کي مبتزله تشبي ۲۴۸
۱۵. ۷. ۱۰ د صفي الله فردوس په لنډۍ کي لسانۍ تشبي (مرسله تشبي) ۲۴۹
۱۵. ۷. ۱۱ د صفي الله فردوس په لنډۍ کي ټينگار تشبي (موکده تشبي) ۲۴۹
۱۵. ۷. ۱۲ د صفي الله فردوس په لنډۍ او ټیکي کي دېرېسته ټينگار تشبي
(اضافي مؤکده تشبه) ۲۵۰
۱۵. ۷. ۱۳ د صفي الله فردوس په ټپي او مصری کي ستاینوره ټينگار
تشبي (توصيفي مؤکده تشبه) ۲۵۱
۱۴. ۷. ۱۵ د صفي الله فردوس په ټپه کي مازي ټينگار تشبي (مؤکده
محض تشبه) ۲۵۲
۱۵. ۸ چې (چ): د لنډۍ، ټپه، ټیکي او مصری گډې گډونلې ستر تاثیر
لرونکی او ویشونکی لوری ۲۵۳
۱۵. ۹ ځي (خ): صفي الله فردوس د پېيلو نگېرگدون ستر تاثیر لرونکی
او ویشونکی لوری ۲۵۷
۱۶. رېښتی وېش د دوی د منځپانگي او سکالو له مخي ۲۶۱
۱۶. ۱ ديني لنډۍ، ټپي، ټیکي او مصری (Religion Landay, Tapa,)
..... ۲۶۳ (Tikay and Masray):

۱۶. ۲ بډاينې، غنايي يا بزمي لنډۍ، تپې، ټيکۍ او مصری (Great, Important, Dignified, Supreme, Erotic, Amatory, Stimulating Landay, Tapa, Tikay and Masray): ۲۶۵
۱۶. ۳ حماسي يا رزمي لنډۍ، تپې، ټيکۍ او مصری (Epic Landay, Tapa, Tikay and Masray): ۲۶۵
۱۶. ۴ ښوونېزې يا تعليمي لنډۍ، تپې، ټيکۍ او مصری (Academic Landay, Tapa, Tikay and Masray): ۲۶۵
۱۶. ۵ مدحي او ستاين لنډۍ، تپې، ټيکۍ او مصری (Praise Landay, Tapa, Tikay and Masray): ۲۶۶
۱۶. ۶ انتقادي، هجوي، طنزي، هزلي يا توکيزې لنډۍ، تپې، ټيکۍ او مصری (Critical, Satirizing or Dispraising, Irony, Slip, Trip or Slipping, Limerick Landay, Tapa, Tikay and Masray): ۲۶۷
۱۶. ۷ وېرنه يا مرثيه، ساندي لنډۍ، تپې، ټيکۍ او مصری (Elegy or Wailings Landay, Tapa, Tikay and Masray): ۲۶۸
۱۶. ۸ مبارکۍ، هرکلي يا د تهنيت لنډۍ، تپې، ټيکۍ او مصری (Congratulation or Blessed, Happyyness, Fortunate, August, Auspicious, Holy Landay, Tapa, Tikay and Masray): ۲۷۰
۱۶. ۹ د گيلو، گيله من او شکايتونو لنډۍ، تپې، ټيکۍ او مصری (Complainant, Complaining or Complaint, Grievance Landay, Tapa, Tikay and Masray): ۲۷۱
۱۶. ۱۰ وړتوب، وصفي لنډۍ، تپې، ټيکۍ او مصری (Attributive, Qualificative, Adjectival Landay, Tapa, Tikay and Masray): ۲۷۳
۱۶. ۱۱ هېوادپالنې لنډۍ، تپې، ټيکۍ او مصری (Country Raising Landay, Tapa, Tikay and Masray): ۲۷۵

۱۶. ۱۲ دوستي باورکولو لنډۍ، تپې، ټیکې او مصری (Trust Friendship Landay, Tapa, Tikay and Masray) ۲۷۶.....
۱۶. ۱۳ څیرکې لنډۍ، تپې، ټیکې او مصری (Intelligence Landay, Tapa, Tikay and Masray) ۲۷۷.....
۱۶. ۱۴ پوهگرې لنډۍ، تپې، ټیکې او مصری (Intellectual Landay, Tapa, Tikay and Masray) ۲۷۸.....
۱۶. ۱۵ کورنۍ ته د غاړې ایښودنې لنډۍ، تپې، ټیکې او مصری (Submission Family Landay, Tapa, Tikay and Masray) ۲۷۹.....
۱۶. ۱۶ ورکړ د ډالۍ ورکولو لنډۍ، تپې، ټیکې او مصری (Generosity Gift-Giving Landay, Tapa, Tikay and Masray) ۲۸۰.....
۱۶. ۱۷ دندې کې د تېټوالي لنډۍ، تپې، ټیکې او مصری (Humility Service Landay, Tapa, Tikay and Masray) ۲۸۱.....
۱۶. ۱۸ ټکرکولو مېړانې لنډۍ، تپې، ټیکې او مصری (Courage Conflict Landay, Tapa, Tikay and Masray) ۲۸۲.....
۱۶. ۱۹ د ژوند لارې لوړې ارزو لنډۍ، تپې، ټیکې او مصری (Ambition Career Landay, Tapa, Tikay and Masray) ۲۸۳.....
۱۶. ۲۰ زړه سوی او رښتني ټولوالي لنډۍ، تپې، ټیکې او مصری (Mercy Legal System Landay, Tapa, Tikay and Masray) ۲۸۵.....
۱۶. ۲۱ لیدل او رهبرۍ لنډۍ، تپې، ټیکې او مصری (Vision Leadership Landay, Tapa, Tikay and Masray) ۲۸۷.....
۱۶. ۲۲ مېلمه پالنې لنډۍ، تپې، ټیکې او مصری (Hospitality Landay, Tapa, Tikay and Masray) ۲۹۰.....

۱۶. ۲۳ ژبی نښتېڅونکي لنډۍ، تپې، تیکۍ او مصری (Tongue
Twisters Landay, Tapa, Tikay and Masray): ۲۹۱
۱۶. ۲۴ وراشي (وجيزي يا مثل) لنډۍ، تپې، تیکۍ او مصری
Saying, Simile, Parable, Example, Model or)
(Idiom Landay, Tapa, Tikay and Masray): ۲۹۱
۱۶. ۲۵ ورمي لنډۍ، تپې، تیکۍ او مصری (Admonition Landay,
Tapa, Tikay and Masray): ۲۹۲
۱۶. ۲۶ لوڅې لنډۍ، تپې، تیکۍ او مصری (Nude, Naked, Bare)
(or Sexy Landay, Tapa, Tikay and Masray): ۲۹۳
۱۷. د اېنجېنير صفي الله فردوس او اوستاد عاشق الله فرياد پر يوې
لرغوني لغمانۍ مصری کيسه ۳۰۷
۱۸. د لنډۍ، تپې، تیکۍ او مصری انگر ۳۱۶
۱۹. يېبره ۳۱۹
۲۰. د انځورونو، څېرو او لښتيلیکو لړليک: ۳۲۴
۲۱. د کره ليکنۍ پښتو په پښتو تشريحي وييکو چوپړي، د پښتو اېڅي
په سته په لاندي لښتيلیک کې کښل شوي: ۳۲۶
۲۲. بېبلو گراپي Bibliography د هغو ليکونو لېست چې په يوه
سکالو يا بورونکي او کښونکي پورې اړه و لري. ۳۸۳
۲۳. پڅينۍ سټ Error! Bookmark not defined.

۵. بېرته یې خپل د اصلي ځای استعمال ته راوړئ

د دې پایله ساده برابر وي دا هر کله چې نوی پېیلن او سندرغاړی د نورو نویو جوړولو تکل کوي، د مخ په وړاندې د تګ بولنده ورکوي او وایي یې نو زما یادونې دې په پام کې روغې و نیسي:

۱. هر نوی پېیلن (شاېر یا شاعر)، پېیلنه (شاېره یا شاعره)، سندرغاړی او سندرغاړې چې لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصری لغړه یا برېنده وي. تر ټولو غوره دا ده چې بېرته یې خپل د اصلي ځای استعمال ته راوړي، چې په کومه بڼه کټ مټ وي، په همغه بڼه دې پرېږدي.

د دوی لغړول او برېښول یا لوڅول (لوڅي، برېښې، لغړې پېيلې نه) داسې دي، چې پېیلن، پېیلنه، سندرغاړی او سندرغاړې یوه لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصری را واخلې؛ لکه ایزې، چې د یوې یا پیلنې مسرې او د دوي وو څخه نېولې تر لسو پورې پاینۍ مسرې سره ونډې (گردۍ یا حلقه) کړي او یوه ایزه ترې و بوروي؛ یا نمکۍ، پام او سورکۍ چې یوه لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصری را واخلې یوه یا پیلنۍ یا پاینۍ مسره ور سره تکراري راولي سره ونډي کوي او یوه نیمکۍ ترې و بوروي؛ یا لکه بگتۍ، چې د یوې یا پیلنۍ مسرې او څلورو پاینۍ مسرې سره ونډي کړي او یوه بگتۍ ترې و بوروي؛ یا لکه انکۍ (چغیان)، چې د څلورو پیلنۍ مسرې سره ونډي کړي او یوه شلخي یا بدله انکۍ ترې و بوروي؛ یا لکه لنډکۍ، چې د درې وو پاینۍ مسرې سره ونډي کړي او یوه شلخي یا بدله لنډکۍ ترې و بوروي.

۲. په پورته لومړنۍ بڼه دنده، رغښت، کار د خپلې گڼلې پښتو ژبې له پاره گټور کار نه دی او نه روغ د نوې پښتو ادبي پیداوار دی. چې گټنې او روغ نوي ادبي پیداوار (محصول د پېيلو) مو گټوره زېرمه کړي؛ په رښت کې ناوړه گټنې لاس ته راوړي.

په غوره او غوره، غوره بڼه پېیلن، پېیلنه، سندرغاړی او سندرغاړې داسې گر شي چې لرغوني کره او نوې کره لنډۍ، تپې، ټیکۍ او مصری ډېرې، ډېرې و وایي؛ وې ژباړي، اتومات کولو یا د انساني ژباړونکي سره د میخانیکي مرستې له پاره تر ډېره پورې بېلابېلې بریالۍ هڅې و کړي؛ د انټرنیټي ژباړې خدمتونو له پاره د نړۍ په کچه بازار و غوړوي، د پښتو ژبې ځای کولو یا پښتو لوکلایزېشن یې اسانه کړي. علمي لیکل، لوستل او ویل یې چې تاسو یې د ټول پښتون پښت له پاره چې ۷۰ مېلیونه تنه دی کوئ یې؛ اړینه او گټلې ده چې نوموړي لیکل، لوستل او ویل تاسو د

۷۰۰۰۰۰۰۰ مېلیون پښتنو مېرمنو او سړو له پاره کوئ، اړین باید روغ علمي ولوستل او وویل شي، د نړۍ وال جال یا ویب لیکو کې زغرده، رپونده، لوی لیک، وورلیک، لوی، وروکی، کریش باندي، کریش لاندي، کمپیوټري کوډ، ډول جوړېدنه سپینول، ترنې، باندنۍ، ترنې، اتوماتیک، لارښوونیز، بنسټیزه بڼې، بیا کړولې، لیندیز سمون، سر زېرمې سمول، کور، کنټرل، ونډې، امستني او مرسته وکړئ؛ چې په روان پېر، راتلونکي پېر کې د علمي لیکولو له پاره گټور شي او په روغه بڼه ترې علمي گټې واخستل شي.

۳. هاغه پېلن او پېلنه چې نوې لنډۍ ایزې، ټپه ایزې، ټیکۍ ایزې، مصری ایزې (لنډیزې، ټپیزې، ټیکیزې، مصریزې)، نیمکۍ لنډۍ، نیمکۍ ټپې، نیمکۍ ټیکۍ، نیمکۍ مصری (سروکه لنډۍ، سروکه ټپې، سروکه ټیکۍ، سروکه مصری یا پام لنډۍ، پام ټپې، پام ټیکۍ، پام مصری)، بگتۍ لنډۍ، بگتۍ ټپه، بگتۍ ټیکۍ، بگتۍ مصری، انکۍ لنډۍ، انکۍ ټپه، انکۍ ټیکۍ، انکۍ مصری، لنډکۍ لنډۍ، لنډکۍ ټپه، لنډکۍ ټیکۍ، لنډکۍ مصری، ... رغوې لږ تر لږه هغه لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری چې لرغونې دي او خوندي شوې دي په لیکلي بڼه او قلمي نخسو کې او له چاپه سلمتې تېرې شوې دي، یوازې د ه ، ابڅې په پای کې وار په وار ترېنټي راغلي. سندريزه، سازینه، یا اهنګینه کلیمه لري چې د دوی ټولو غږ بشپړوي. چې گڼه یې تر ۲۱۹،۱۷۵،۰۰۰ دوېسوه او نوولس زره او یوه سلو اووه پېنځوس عشاریه ټکی ټکی ټکی داني سره گډې لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری دي. دا ټولې به یې لوستي، لیدلې او ځینې یې یادې وي. چې هر گوره خپلې جوړوي له دوی سره په ټکر کې نه وي؛ له دوی ټولو بېلې وي، د دوی گډوله هېڅ نه وي، ان؛ یوه ټکی؛ دانه، دانه سره او د نوي پېر باندې خورلېڅ وي. د دې له پاره نوموړې غوره او غوره دي چې بېرته یې خپل د اصلي ځای استعمال ته راوړئ.

۴. هر پښتون او بېل ژبی پېیلن (شاعر) چې پېیلې یا پېپله (پېیرن، شېر، اشلوک، شعر) او یا پېیلې یا پېپلې (شعرونه، اشعار) کښي (لیکي) په ځانگړي بڼه وگړنې پېیلې یا وگړنې پېپله لکه: نوې لنډۍ ایزې، ټپه ایزې، ټیکۍ ایزې، مصری ایزې (لنډیزې، ټپیزې، ټیکیزې، مصریزې)، نیمکۍ لنډۍ، نیمکۍ ټپې، نیمکۍ ټیکۍ، نیمکۍ مصری (سروکه لنډۍ، سروکه ټپې، سروکه ټیکۍ، سروکه مصری یا پام لنډۍ، پام ټپې، پام ټیکۍ، پام مصری)، بگتۍ لنډۍ، بگتۍ ټپه، بگتۍ ټیکۍ، بگتۍ مصری، انکۍ لنډۍ، انکۍ ټپه، انکۍ ټیکۍ، انکۍ مصری، لنډکۍ لنډۍ، لنډکۍ ټپه، لنډکۍ ټیکۍ، لنډکۍ مصری، په ټوله کې غوره پېیلې هغه دي چې د لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری له هرې یوې

مصري سره ورته لرونه (رديفونه)، پښيلي (کافيي يا قافيي)، ځانگړي ځانگړنې، بېلونکي نخښې، سرباري اهنکینه پاينې څپې و لري، د ديفتنگونه، غبرگغرونو، بلنويکو او پارنويکو سره، خو کيسی (شبي)، پارکي، کاکړی، نارې، بدلې، لوبې، سندري، چاربيتی، سپینی (ازادې پييلې)، کيسه گي، د اتن غبرگي، درې څپيزی، څلور څپيزی، پېنځه څپيزی، شپږ څپيزی، اووه څپيزی، اته څپيزی، نهه څپيزی، لس څپيزی، هايکويی، پتی (تي خورو اړوندې پييلې)، موندی (سر پرېکړی)، انځورگي، کښتوزی (سانتي)، نامانېزی، زخی، بي تولى، تولونجی، نا پشېليزی، ناپييلی او سلسلی. دې ټولو پښتو پييلو سره د سکالو (موضوع، مسلي، دننه نې برخي، Dialogue) له سټې بېلوالی و لري. د دې له پاره چې دا ټول په ډېری بڼه له درې مسرو څخه رغښت موندلی دی او زوکړه شوي، ان له ساده درې غونډله ايزه وينا او يادوني سره؛ نوموړو ټولو ته پام وي، پرې برلاسي او برلاسي وي، رب بېلوالی يا گړندی پرک (فرق) يې وکولی شي، ورته گڼلي وي او د ټولو زهني پرتلنه په رپ سوب کې ټول پښتون پښت کولی و شي.

لنډی، ټپي، ټیکي او مصري دې بېر ته خپل د اصلي ځای استعمال ته راوړی. کنه نو!! يوازي او يوازي خپلې دې و کښي (و ليکي)، کره دې و کښي، بي لوري د و کښي چې هېڅ تن پورې اړه و نه لري، نږه دې و رغوي، چې کره وی، غونډ، غونډلی، غبرگغونډلی، ترېشتي، بېلښتي، ترن، تاري، کره وينگونه، پارنويکي، بلن ويکي، اړيکويکي، تشبېهي گډې غونډلي، پرتوسنی گډغونډلي، لومړی څرمه تر غبرگغونډله، دوېمه اړه توسنی غبرگغونډله، اېښی، اېښونی، بي اېښی آر، لارغه، پټ اېښی سره آر، لنډی، ټپه، مصري او ټیکي د غونډل پوهې يا نحوې له پلوه د شننې وړ وي.

ټول نوموړي پېښ (شعرونه) اړين بايد په کره پښويه او د پښويي په ټوليز گړدوددي، تشریحي، پېخليکي، پرتلېز، ښوونيزي، اخځي (Reference)، روغاونيزي (Structural)، زېږندې (Generative)، جوله ونجې – زېږندې پښويي (Transformation-Generative Grammar) وندي وي.

۵. د نوي پييلن (شاعر) او نوي پييلني (شاعري) نوي لنډی، ټپه، ټیکي او مصري اړين بايد په ټولنيز ارمان، بډاينې، ودني، سوکالۍ يني، هوساينې، دادمني، خوبونې، انساني پيغام يادونې؛ وټيز پرمختگ؛ ټيکنالوژيک سرغښتوب؛ د ليکلو، لوستلو او يادولو ښوني او روزنې؛ د پوهې، ځواک او ځيرکتيا پندونې او بسيا کونې؛ وټيز پرمختگ او هنري ځانگړنې له پلوه د اړخولو وړ وي.

۶. د نوي پېيلن (شاعر) او نوي پېيلنې (شاعري) نوي لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصری پښتونوالي اغېزه اړینه باید د ننني ښکېلي او زېښلي انسان د ژغور، ازادۍ او سوکالۍ، بډاینې له پاره کتنې اخستلو وړ وي.

۷. د نوي پېيلن (شاعر) او نوي پېيلنې (شاعري) نوي لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصری نه باید په داسې بڼه شوي وي، چې د یوې لرغونې لنډۍ، تپه، مصری او ټیکۍ یوه برخه، یا یا وېیکۍ، غوند، یا یوه غونډله، یا یوه مسره لکه، نهه څپېزه لومړۍ برخه یا دیارلس څپېزه دوېیمه برخه، یا بې زورنې (ناخجنې) موزیکلې څپې (ترنمي څپه د لومړۍ مسرې پاینۍ څپه یا د دوېمې مسرې پاینۍ څپه) را واخلي.

خپلې نوي وی، غوند او غونډلې په کي په زوره و منډي. ځینې برخې یې گډوله (مکس ډیزان، بیا ورغوي یا ترکیبي) کړي او بیا یې په خپل نوم کړي چې دا زما پېيلې (شعرونه) لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصری دي؛ او دعوه گیر یې شي.

د داسې کړنو کول ناسم او ډېر غلت کار دی، باید ترې ځان لرې و ساتئ؛ اي! نوي پېيلنو؛ و! پښتنو؛ داسې کاني خپله تاسو ته تاوان دی؛ وه نښالۍ یو (منکرو)؛ پلار، نیکه، غور نیکه! او ټول پښتون پښت ته تاوان دی. داسې مه کړئ نوموړې پښتو خوړلنې او منلې پېيلې بېر ته یې خپل د اصلي ځای استعمال ته راوړئ.

۶. د نورو نویو جوړولو تکل یې

د دې پاڼه ساده برابر وي دا هر کله چې نوی پېیلن او نوي پېیلنه (شاعره) د نورو نویو جوړولو تکل کوي نو زما یادوني دې په پام کې روغې و نیسي:

۱. دغه پېیلن (شاعر) او پېیلنه (شاعره) چې پېیلی یا پېېله (شېر یا شعر) او یا پېیلی یا پېیلی (شعرونه، اشعار) کښي (لیکي) په ځانگړي بڼه وگرځي پېیلی یا وگرځي پېېله لکه: لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصرۍ. نو یوازې او یوازې خپلې دې و کښي؛ کره دې و کښي؛ بې لورې د و کښي چې هېڅ تن پورې اړه و نه لري.

نږه دې و رغوي چې کره وی، غونډ، غونډلې، غبرگغونډلې، ترېنتي، بېلېنتي، ترن، تاری، کره وینگونه، پارنویيکي، بلن ویيکي، اریکویيکي، تشبېهي گډې غونډلې، پرتوسنی گډغونډلې، لومړۍ څرمه تر غبرگغونډله، دوېمه آره توسنی غبرگغونډله، اېښی، اېښونی، بې اېښی آر، لارغه، پټ اېښی سره آر، لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصرۍ د غونډل پوهې یا نحوې له پلوه د شننې وړ وي؛ ټول نوموړي شعرونه اړین باید په کره پښویه او د پښوې په ټولیز گردوددي، تشریحي، پېخلیکي، پرتلیز، ښوونیزې، اخځي (Reference)، روغاونیزې (Structural)، زېړندي (Generative)، جوله ونجې – زېړندي پښوې (Transformation-Generative Grammar) وندي وي.

۲. د نوي پېیلن (شاعر) او نوي پېیلني (شاعري) نوي لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصرۍ اړین باید په ټولنیز ارمان، بډاینې، ودنې، سوکالۍ پښې، هوساینې، ډاډمنې، خوبونې، انساني پیغام یادونې؛ وټیز پرمختگ؛ ټیکنالوژیک سرغنویتوب؛ د لیکلو، لوستلو او یادولو ښوني او روزنې؛ د پوهې، ځواک او ځیرکتیا پندونې او بسیا کونې؛ وټیز پرمختگ او هنري ځانگړنې له پلوه د اړخولو وړ وي.

۳. د نوي پېیلن (شاعر) او نوي پېیلني (شاعري) نوي لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصرۍ پښتونوالي اغېزه اړینه باید د ننني ښکېلې او زېښلي انسان د ژغور، ازادۍ او سوکالۍ، بډاینې له پاره کټي اخستلو وړ وي

۴. د نوي پېيلن (شاعر) او نوي پېيلنې (شاعري) نوي لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصرۍ نه بايد په داسې بڼه شوي وي، چې د يوې لرغونې لنډۍ، تپه، مصرۍ او ټیکۍ يوه برخه، يا يا ويیکۍ، غوند، يا يوه غونډله، يا يوه مسره لکه، نهه څپيزه لومړۍ برخه يا ديارلس څپيزه دوېيمه برخه، يا بې زورنې (ناخښې) موزیکلې څپې (ترنمي څپه د لومړۍ مسرې پاينۍ څپه يا د دوېمې مسرې پاينۍ څپه) را واخلي.

خپلې نوې وې، غوند او غونډلې په کې په زوره و منډي. ځينې برخې يې گډوله (مکس ډيزان، بيا ورغوي يا ترکيبي) کړي او بيا يې په خپل نوم کړي چې دا زما پېيلې (شعرونه) لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصرۍ دي؛ او دعوه گير يې شي.

د داسې کړنو کول ناسم او ډېر غلت کار دی، بايد ترې ځان لرې و ساتئ؛ اي! نوي پېيلنو؛ و! پښتنو؛ داسې کاني خپله تاسو ته تاوان دی؛ وه نښيالۍ یو (منکرو)؛ پلار، نيکه، غور نيکه! او ټول پښتون پښت ته تاوان دی.

۵. هاغه پېيلن (شاعر) او پېيلنه (شاعره) چې نوې لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصرۍ ر غوي؛ لږ تر لږه هغه لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصرۍ چې لرغونې دي او خوندي شوي دي؛ په ليکلې بڼه او قلمي نخسو کې او له چاپه سلامتې تېرې شوي دي؛ يوازې د ۱۷۵,۰۰۰، ۲۱۹ دوېسوه او نوولس زره او يوه سلو اووه پېنځوس عشاريه ټکی ټکی ټکی داني سره گډې لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصرۍ دي.

دا ټولې به يې لوستي، ليدلې، ځينې يې يادي وي چې هر گوره خپلې جوړوي له دوی سره په ټکر کې نه وي. له دوی ټولو بېلې وي؛ د دوی گډوله هېڅ نه وي؛ ان! يوه ټکی؛ دانه، دانه.

په ټولنيز ارمان، بډاينې، ودنې، سوکالۍ پني، هوساينې، ډاډمنې، خوښونې؛ انساني پيغام يادونې؛ وټيز پرمختگ؛ ټيکنالوژيک سر غږونې؛ د ليکلو، لوستلو او يادولو بڼونې او روزنې؛ د پوهې، ځواک او ځيرکتيا پندونې او بسيا کونې؛ وټيز پرمختگ، هنري ځانگړنې او د نوي پېر باندې ځورليځ وي.

په لاندي بڼه د ليکوال روغي لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصرۍ دي:

د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصری یو انگر
څېړنـچوپړي (ريسـرچ پانې)

▲ یار مې په لوبو کې څرو دی

ځکه لوبغالي له په دنگو گامو ځمه

،، نوموړې لنډۍ د کابل پولې تخنیک پوهنتون شپه غاله، پنځم بلاک، لومړۍ پور، دویمه کوټه کې مې کښلې وه؛ دا یې پېژند گڼه، پېر او پېخلیک دی؛ E۱۰۲, ۵:۱۴ pm ۰۹/۰۱/۱۳۸۵ هـ ش،، (صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدی، ۲۴۲ چوپړی)

▲ وطن تکره شپه میري غواړي

چې ملک دښن له اوږدې شپې شپې کوبه

،، نوموړې ټپه د کابل پولې تخنیک پوهنتون شپه غاله، پنځم بلاک، لومړۍ پور، دویمه کوټه کې مې کښلې وه؛ دا یې پېژند گڼه، پېر او پېخلیک دی؛ E۱۰۲, ۱۱:۰۰ pm ۱۰/۰۲/۱۳۸۵ هـ ش،، (صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدی، ۲۵۲ چوپړی)

▲ ناوې لالۍ دي لاس نه نیسه

چې ننواټی ستا د زړه کور ته درځینه

،، نوموړې ټيکۍ د کابل پولې تخنیک پوهنتون د زردالو باغ کې د لویې جرگې څیمې شنې جالۍ تر سیرمه زما د مطالعې ځای کې مې کښلې وه؛ دا یې پېر او پېخلیک دی؛ ۴:۰۰ am ۲۳/۰۵/۱۳۸۵ هـ ش،، (صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدی، ۲۵۲ چوپړی)

▲ سوگند په تورو ټکو کومه

که د نامه په خوله واخلم سرکوب به یمه

،، نوموړې مصرۍ د کابل پولې تخنیک پوهنتون، پنځم بلاک، لومړۍ پور، دویمه کوټه کې مې کښلې وه؛ دا یې پېر او پېخلیک دی؛ ۱۰/۰۲/۱۳۸۵ هـ ش،، (صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدی، ۲۴۹ چوپړی)

۷. آروتي غني کول او خپرول یې

د لنډۍ یو، تپو، تیکۍ یو او مصری یو آروتي غني کول او خپرولو له پاره زما څېړنه داسې ښودل شوې، یا زما پلټنه داسې په ډاگه شوې یا زده کړه داسې ښايي (په گوته کوي):

د لنډۍ یو، تپو، تیکۍ یو او مصری یو آروتي (شرطي) غني کول یې په دې بڼه کېږي چې خپله یې گڼلې و گڼو؛ يادې یې کړو؛ وي لوالو؛ وي لیکو؛ لورا لور او کور راکور؛ وه یې نازوو، په خبرو اترو، یادونو، خپرونو، لیکلو، تران، سرلیک، سرلیکنه، سرلیکه، سرمخ، په ډېریو ځایونو کې ان په خپل سروېږدي باندې چې خپل سر ږدو لږ تر لږه لس دانې یې له یادو يادې کړو.

په دې سره موږ کابو موندلې شو چې د خپلې خوږې او منلې ژبې رښت مو ادا کړی وي. په همدو کې د پښتونوالي او خپلې ژبې ټول کوډونه شتون لري. لکه، درناوی، هڅه، اري، مرسته، لاسنیوی، غیرت، ننگ، پت، پگړی، تړه، خپلوي، پالنه، لېوالتیا، ټولو اکي، خپلواکي، لور د ټاټوبي پالنې حس، بډاینه، د ژوند د نیکمرغۍ شفر، مینه، مېنه، مېړانه، اتلولي، کرکېله، کرکه، ودنه، جغات، پرېکړه، جرگه، جگړه، سرښندنه، ولاړه، ننوتې، انشر، ورورولي، سوله ستاړه، سولېز، رښت، الله پاله، اسلامواله، تر ټولو خوږمن یې خپله ژبه او په خپله ژبه ودرېدل؛ ځکه چې ژبه مو په خپله خوله کې ده، اوږي او را اوږي په کې؛ له همدې ژبې باندې خپل نوموړي خواږه توکي را باسټل او ویل خپل پښت مو زرو کلونو ته رسوي، لکه څنگه چې زموږ پښتون پښت له لرغونو پېره څخه موږ ته سینه په سینه او خوله په خوله رارسولي دي. زموږ له لوري مو زوزان خوله په خوله او سینه په سینه خپلو زوزات ته رسوي.

هغه برخې چې تر ټولو ستاسو ډېر په زړه پورې وي همغه یې له یادو يادې کړئ او خپلې شېبې مو پرې خوښمني ساتئ درنو!؟.

د دې پایله ساده برابر وي دا د لنډۍ یو، تپو، تیکۍ یو او مصری یو آروتي غني کول لکه د باندنۍ یو هېوادونو وگړي چې خپله ژبه درنه گڼي؛ په خپله یې هم وایي او خپلو زوزان (وړو، کوشنیانو، زوزات) ته یې هم ورزده کوي.

دا د دې سبب کېږي چې په نوموړو زوزات باندې ښوونه او روزنه وکړي؛ غوره تربیه ترې اخلي؛ په علمي برخه، وټېزه برخه او نوې عصري برخه کې یې د ذهن چابکېدو، هوښیارېدو او بلا کېدو ډېروالي جوگه گرځي.

بله داچې زموږ خور نبي محمد رسول الله ص به خپل ځینې ملګري نورو هېوادنو ته لېږل چې د پردۍ یو او ان د بېدینو وګړو ژبي زده او یادې کړي؛ بېرته یې د لیکونو، یادونو او ځانګړو خدمتونو په برخه کې ترې ګټنې واخلي.

بل لوري ته یوازې موږ او زموږ پښتون پښت ،، زات او نسب،، دی چې خپله ژبه هغه چې په هره برخه کې وي په علمي بڼه نه زده کوي او زده کړيال یې هم نه دي؛ لرغونۍ پښتو ارامي لیکدود خو یې پرېږده، اسلامي لیک لیکل یې هم تر شا غورځولي دي؛ په اسلام دین ټول سر ماتي یوه، خو په خپله ژبه مو یوه، یوه په کره پښتو لیکلي اسلامي کتابونه نه لرو. لکه الله ج د کتاب (کوران، قران پاک)، د رسول الله ص د خبرو او ویناوو، د فقي، اسلامي څېړنو او سپړنو علمي کتابونه، د مسلو کیاس (قیاس)، خپل د پښتونوالي دود، او د جرګې پرېکړې، په لاس نه لرو چې د ټولنیز ارمان، بډاینې، ودنې، سوکالۍ پښې، هوساینې، بډامنې، خوشبوني؛ انساني پیغام یادونې؛ وټیز پرمختګ؛ ټیکنالوژیک سرغښتوب؛ د لیکلو، لوستلو او یادولو ښونې او روزنې؛ د پوهې، ځواک او ځیرکتیا پندونې او بسیا کونې؛ وټیز پرمختګ، هونري ځانګړنې، د نوي پېر باندې ځورلېڅ وي او د دې جوګه کېږي؛ د ننني ښکېللي او زبېښلي انسان د ژغور، ازادۍ او سوکالۍ، بډاینې او ګټنې اخستلو سبب کېږي.

لکه څنګه چې زما ښوونکي ویل، زما د قران د تفسیر او ژباړې استاد شیخ القران غلام الرحمن کونزي په ۱۹۹۹ زېږدي کې د پېښور شمشتو جامع جومات کې د قران د تفسیر او ژباړې درس په دوران کې و ویل: پخوا به زموږ انجونو او پېغلو چې په منګي کې اوبه راوړلې؛ زه وی هم کوشنۍ ومه، دوی به په منګي کې هرې یوې پېغلې خپل، خپل ګاټي واچول او بیا به یې تو راتو کړل په کې؛ هرې یوې به چې لاس په ګري کې ور دننه کړه او یوه دانه ګاټي به یې را وباسته؛ بیا به هغه ګاټي چې کومې جلۍ پورې یې اړه در لوده او د هغې به وه، نو یوه، یوه لنډۍ، تپه، تیکی یا مصری به یې وېله. دې لوبې به په همدې ښي دوران درلود، ډېري بلا وي دي دوی، یوې ویل اوس مې هم یاده، هغه لنډۍ داسې ده:

▲ ملا په خپله لور ډارېږي

مشکات را واخلي مسلې ورته کوینه

د لنډۍ یو ، تپو، تیکی یو او مصری یو لیکل، یادول ډېر غوره دي خو پال نیول پرې ښه نه دي. ځکه ځنې پېغلې داسې وي او پام به یې کوه چې کومې جلۍ به چې خپله کومه یوه لنډۍ، تپه، تیکی یا مصری ورته ملګرې و وېله بیا به یې همغه پال نیوه ځانته چې وی!؛ ما سره به اوس په همدې بڼه کېږي.

د ارکار کولو او انسان ته د گټې او تاون روسولو کار د الله ج په خپل لاس کې دی، هغه یې چاته نه سپاري. بېخایه وېره او خوشحالي پرې د پال نیولو په بڼه په هره بڼه سیالۍ یو کې چې د نوموړو وار پرې ږدي باکله لري، خو بې پال نیولو هېڅ باکله نه لري، له بل پلوه لنډۍ هم دي او ژر یادېږي.

▲ د الله داسې رضا و شوه
سترگې رڼې شوې له ایمان سره ځمه

لیکوال له کعبې شریفې، بیت الله شریف څخه د باندې روان وم د کوټې په لور له خولې مې یوه نا صافي دا پورتنۍ لنډۍ و وتله.

درې لرغونې لنډۍ را اخلم د اړوتې غني کولو له پاره:

▲ چې کبر نه کړي نه خوارېږي
خاونده! خدایه! موږ به کبر کړی وینه

▲ مسلمانې په چا کې نه شته
مرور گرځم څوک مې نه پخلا کوینه

▲ اوبښکې مازي دي که بېلمازه
زما پر څېرې گړېوان تل اوبښکې راځینه

له ټولو نه وړاندې د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصری یو خپرول یې په هغه اسبابو، توکو، وسایلو، پوستکالو په سټه کولی شو چې په نوي پېر کې ترې گټنې اخلو. لکه: که چېرې مو پام وي د فیسبوک په پوستکالي کې چې یاونډه کړې وي، پرې تنټ پټکه رنگ په اېنگلېسي ژبه کښلې وي چې ستاسو په ذهن کې څه دي چې خپرول یې غواړئ.

هر گوره چې مو یوه، یوه له نوموړو څخه په لاس درغله او یا مو خوښه شوه نو چابک یې خپره کړئ په کره پښتو بڼه، په دې سره تاسو هم ترې گټنه اخستلۍ شئ؛ نور یې ترې هم گټنه اخستلۍ شي او له بل لوري څخه خوندي کېږي هم او پښت مو ترې څه یادوي هم.

پر دې سر بېره اړين خپرونې يې له اخځوکو څخه و کړئ، په اخځوک کې ترې گټنې واخلي؛ خپرونې يې په مهالنۍ یو کې (ورمه، کابل مجله، هېله، خولۍ، رڼا، ليکوال، ژوندون، ښکلا، لمبه، لمبه، الفت، ښکار، گربټ، مهترلام) او اوبیانو (سمسور، تاند، ټول افغان، تل افغان، بهېر، لر او بر، لومړيتوب، ويکيفيديا،). پر ځان پور و گنئ او پورتنۍ یادونې اړينې بولم چې په ازد مټ مو د ژبې چارچ کېدو جوگه کېږي.

▲ پرېږده چې ښې بلا و کاندې

نادان بچي دې د دښمن په لمسون دینه

▲ ځان سره تل په ژړا ژارم

د يهودي لمسی د دين ټپکهدار شونه

و، د ازان غوندې په سر، د سنگين ولسوالۍ، هېلمند کې مې دا ټپې کښلې وې، په ۱۸/۰۱/۲۰۰۷ زېږدي کې له غرمۍ ورسته ۳:۰۰ بجې،، (صفي الله، ۱۳۸۸ ل، ۳۲۹ چوپړی)

۸. موندل او د ولس له منځه يي ټولول

د لنډۍ، تپه، ټيکۍ او مصری موندل او د ولس له منځه يي ټولول دا څېړنه داسې سپينې ته باسي.

د لنډۍ، تپه، ټيکۍ او مصری موندل او د ولس له منځه يي ټولول يوازې په دې بڼه شونې دي؛ چې په لرو پرتو سيمو؛ غرنیو لمنو؛ بانډو؛ ټېټگونو، درزنیو کلو او ترېلو کې چې کوم پښتون پښت ژونگر وي. د هغو له خولې يا اوزونو چې مو واورېدلې او يا له خپلو مشرانو، ادې، انا، ترور، اېنگينډو، لونو، خوینډو، مينډو، نيکونو، اکاگانو، لويانو مو واورېدلې. نو ځان سره يې په چوپړو کې په ليکاني (کلم يا قلم) يا پېنسل په کره پښتو وليکۍ!! په کومه بڼه چې وي په همغه بڼه يې خوندي کړۍ!! يا يې د اطلاعاتو او کولتور برخو ته يې وسپارۍ؟ چې يا يې هغوی خپلو کتابتون کې ستاسو موندلې لنډۍ، تپه، ټيکۍ او مصری خوندي کړي يا يې د علومو اکاډمۍ کتابتون کې دوی خوندي کړي؛ يا يې خپله له سرغندو مهالنۍ یو او يا سرغندو اوبپانو کې په خپله خپرې کړۍ؟

چې د ټولو مندل شوو کچه ان يوه دانه وي، چې د چا له لوري مو و موندله، له کوم وگړي څخه؛ په کوم ځای کې؛ په کوم پېڅليک او د کچې اندازې يې چې خوداني دي. اړېنه دا ده چې د لومړي ټوک په ۷.۶، ۷.۷، ۷.۸، ۷.۹ او ۷.۹ پر اگراف په بڼه بايد د دوی په بېلوالې غوره پوهاوی و لرئ او ټولو يادونو سره يې اړخونه و کړی شۍ. چې همدا تاسو ته پر يوه کره پښتو لاسبری په لاس در کوي.

په دې بڼه د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصری یو موندل او د ولس له منځه يي ټولول په دوي رغنډه بڼه ډېره اسانتيا مومي لکه:.

۱. د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصری یو موندل؛ د ولس له منځه يي د ټولولو لېښتيلیک (جدول).
۲. په لېښتيلیک کې پلټنه داسې په ډاگه شوې يا څېړنه داسې بنودل شوې.

په دې بڼه د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصری یو موندل؛ د ولس له منځه يي ټولول؛ تاسو پر خپل پښت او نورو پښتنو خپلې موندنې او راټولونې و منئ!
لورا لور؛ کوراکور؛ سر پر څنۍ؛ په وېره خوله؛ خوله پر خوله؛ غاړه په غاړه؛ په ښکاره؛ په پټه؛ په څغرده؛ په ډاگه؛ په ډانگ پېلې بڼه او پر ورته کښلې مو د دغې سکالو (مسلي، موضوع) دوديزه کمبله را ونغاړۍ.

۱. ۸. پوهاند ډاکټر مجاویر احمد زیار داسې لیکلي دي لکه:

د لنډۍ د پښتني وگړني ادب یوه داسې شعري او سندريز خېل (ژانر) دی چې د څومره والي، ټولیزوالي، گرانبخت او منبخت له پلوه ورسره بل هېڅ خېل سیالي نه شي کولی. بېلا بېل نومونه او ستاینومونه، لکه لنډۍ، ټيکۍ، مصری، تپه، اواز، بدله، سندره (لایق)، تپۍ، ټيکۍ (یادویگا)، غریبۍ او غرنګۍ (رفیع) یې هم زموږ د خبرې پخلۍ کوي.

بل ارزښت یې په دې کې نغښتی چې د پښتو آر او رښتني شعري «څپیز» خجیز، سیستم یوه ټیپیکه مخبېلګه ګڼل کېږي. که د دغه ټولیز (وزني) رغښت له پلوه د (ګړني او لیکنې) قافیه وال او ازاد شعر رانغاړي، د مسره ییزې نابرابرۍ او ناقافیه والۍ له پلوه بیا په ځانګړي ډول د ازاد شعر له پاره یوه داسې پوخ بنسټ جوړوي چې پردۍ یو پېښو، پلویۍ ته د چا پلمه نه پاتې کېږي او نه څوک پر اوسني پرله پسې رادودېدونکو ازادو شاهکارونو دا ټاپه لګولی شي.

لنډۍ یوه داسې خپلواک دوي مسره ییز، په بله وینا، یوه بیته شعر دی. لومړۍ مسره یې نهه څپیزه او دویمه یې دیارلس څپیزه ده چې وروستی ناخجنه څپه یې یوه موزیکال اهنگ رامنځته کوي. له خجیز پلوه یې له سره تر پایه پر هره څلورمه څپه یوه غوره یا پیاوړی خج ټیکاو لري او تر څنګه یې نورې څپې په اړوندو وییونو کې خپل، خپل خجونه هم ساتي. خو د هماغو غورو یا پیاوړو شعري خجونو تر اغېز لاندې کمزورتیا مومي، خو بیا یې هم که ویونکی یا بولونکی بېخي وغورځوي، په بله وینا، له ټول او تاله یې بلهار کړي، نو د بل هر شعر په څېر دغه ټولمنلی وگړنی شعر هم له ژبنۍ او مانیزې نیمګړتیا سره مخامخېږي.

داهم د لنډۍ د بې کچه گرانبخت او منبخت ښکارندويي کوي چې د بېنومه وگړنۍ یو شعرونو او بدلو تر بل هر خېله یې پنځون او زېږون زیات دی. هېښنده یې لا دا چې پر نالوستو پر ګڼو سربېره په کې لوستي او بیا شاعران هم پټه او ښکاره برخه اخلي؛ رښتیا هم له ډېرو بېلګو څخه یې دا څرک پوره لګېدی شي چې پنځګر یې باید هرو مرو لیکلوسټوال او پاخه وینوال اوسي؛ نه یوازې له هنري، بلکې ژبني پلوه هم لکه چې وايي:

دیند مې کور ته پسې یووړ

پر کددان اشنامي ځان بېکدره کنه

دا بله بېلگه خو لاڅه کړې، څه کړې چې د حمید مومند د دېوان د کومي لاسکېنې (قلمي نسخې) پر دوته را پاتې ده او له سېکه یې هم دا پوره جوتېدی شي چې د همدغه نوميالي شاعر ر غاونه اوسي:

▲ سینه مي دېگ، زرگی مي غوښي
اوبښکي اوبه دي، بېلتون اور پسي کوينه

د امير شېر عليخان (شاهي پېر ۱۸۶۳-۱۸۷۸) په نامه هم د ځينو بېلگو يادونه کېږي، د يوې داسې بېلگې څرک يې لگول شوی چې د واکمنۍ او ژوند په وروستۍ يو شېبو کې يې له ډېرې نهيلۍ نه پر خوله راغلي وه:

▲ د غم لښکري راپسي دي
د بادشاهۍ تاج مي پر سر له ملکه ځمه

د دې له پاره چې د دغه ولسي مرغلرو د ،، غلا ،، مخنيوی شوی وي او ورسره ورسره ،، هاپکو،، نه وي ننګولې؛ لیکوال يې تر څنګه له پېنځيزوني (تخميس) سره ،، تېيزه،، نومي شعري لړۍ رانېلولې او نن سبا يې ښايسته ډېر دود موندلی دی.

ترنګتوک (Euphony) لکه پاس چې ورته نغوته و شوه، لنډۍ له ټاکلي څپيز- خجيز اندول سره، سره پر يوه ناخځنه موزیکاله؛ په بله وينا پر يوې خور غړې يا ترنمي څپه پای ته رسي. مانا دا چې د دغې وروستۍ (دوې ويشتمې) څپې خور غړي د څپيز- خجيز اندول ترڅنګه د لنډۍ يوه بل ر غنده توک گڼل کېږي او نه شتون يې رغښت له پوښتنې سره مخامخوي؛ د شعر په توګه يې يوه څپه کمېږي او له موسکي پلوه (موزیکال) اهنگ له لاسه ورکوي. دغه توک يا توک ،، ترنمي څپه،، يې يا زور (-a) وي، يا (-مه) او يا هم (-نه) وي. په يوه مهال کې له دغو درېواړو څپو څخه هره يوه د ور مخکې (يوه ويشتمې) خجني څپې له يوه څه اغېز سره لنډۍ ته يوه خور غړي يا خوش آهنگي وربښي او پر همدې لاسوند له درو څخه هره يوه څپه هم ايوفوني (euphony) بلل کېږي؛ چې پښتو اندول يې ترنګتوک يا ترنمي توک کې دی شي.

دغه درېګونې څپې سره د خور غړۍ له پلوه پردرو پورۍ يو وېشنه مومي، (-نه) په لومړۍ پورۍ (درجه) کې راځي، (-مه) په دويمه او زور (-a) کې ځيني کورني او بهرني داسې انگېري چې يوازې همدغه درېيمه د لنډۍ پاڅپه رغوي؛ په

داسې ترڅ کې چې دا دومره ترنم نه لري او یوازې هله یې موزیکاله لوبښه زیاتېږي،
چې ترې له مخه (م-) یا (ن-) راغلی وي؛ لکه په دې بېلگه کې:

▲ اخر به خاورې شي بدنه
که دې هرڅو پر وطنو و گرځومه

(یا: -ساتمه، -لیکمه، -ځمه، -یمه، -شمه، خپرومه...)
که نه په یوازېني ځان دومره راکښون نه لري، لیکوال یې هم تراوسه مټې دا یوه
بېلگه، هغه هم د یوه دېوگلي (پشه یې) ملا پر حواله را یادښت کړي ده:

▲ په پېښور کې مې زړه تنگ شو
کله به درشمه پراخه دېوگله!

په هره توگه، (مه) او (نه) هم کې دی شي، د همدغه درېیم ډول په څېر عادي
ژبني توکي اوسي او یا هم هسې د موزیکالو (ترنمي) توکو په توگه په پای کې
سربارې شوي وي، د رومبي ډول بېلگې، لکه:

▲ د خوشالۍ یاران مې ډېر وه
چې ښادي ولاړه، ټولو پورته کړل لاسونه

▲ د لېونۍ ارمان پوره شو
پر لاره ځي په کانو ولي زیارتونه

▲ برستن دي واغوسته ویده شوي
پر زړه دې نه شته د یارۍ سوي داغونه

▲ بس که چې مور دې کنځل و کړه
نامرې تا ته مناسب نه وه مینه

▲ بلبل د زړه په غم اخته شو
غوټی د زړه سودا کوي د زړه دننه

▲ ظالمه دا ظلم دي بس دی
چې یوه دي خوار کړم، بل دي ورک کړم له وطنه

د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصری یو انگر
څېړن—چوپړي (ریس—رچ پانې)

د دوېم ډول بېلگې چې ترنمي توکي یې پر ژبنۍ یو هغو ور سربارې شوي
اوسي، بېخي ډېرې دي او دلته یې پر یوه څو بسنه کوو:

▲ د بېلتانه په کور کې راغلم
برخي قسمت شوې، زما غم په برخه شونه

▲ څوک مې له حاله خبر نه شو
بېلتون مې بیا پر لمن اور و لگونه

▲ څوک مې له حاله خبر نه دي
دنده زړه مې هجران درې، ورې کړنه

▲ څه شو که ناسته مې دلې ده
اروا مې ستا پر کټ منگولي لگونه

▲ ځله ودرېرې یارمې نه یې
یار مې هغه دی چې غونچې څنې ساتینه

▲ باده پر باد مې سلام وایه
پر هغه باد چې د اشنا پر لوري ځینه

د لنډۍ بېلابېل کارونځایونه: لنډۍ تر هرڅه له مخه یوه شعري لوبښه، وینګ او
کارېدنگ لري. له آره د بې لیک لوستو پرگنو له پنځونو څخه گڼل کېږي او په
ورځني ژوند کې یې زیات کارېدنگ په همدوی اړه پیدا کوي. یوه خوا ترې په
ورځني گړني بهیر کې لکه وراشي (وجیزې) یا مثل کار اخلي او بلخوا پرې د یوه
هنري پیداوار په توګه خپل ښکلاييز خوب (ذوق) او ټولنیز ارمان خړوبوي، هغه
دا چې په اواز کې یې انگازه کوي او بیا یې له سندریز پلوه له نورو سره هم
شریکوي. سکالووي یې پر رزم او بزم، یا د یادویگا (۲۳۴ مخ) په خبره پر مینه او
جنگ جگړه راڅرخي. د مینې او رومانس بېلګه یې د خالو خان (د محمود غزنوي
سرلښکر) د مینې (محبوبې) لنډۍ راوړي او د رزم یې د میوند د ملالۍ هغه. د دې
له پاره چې د ټولمنلې شعري او سندریز خپل (ژانر) په توګه مو د لنډۍ کارونځایونه
ښه ترا پېژندلي اوسي، داسې یې ور ډلبندي کوو:

الف - د وراشو او متلونو غوندې ترې په ورځني گړني بهیر کې کار اخېستل کېږي.
ب- په څېرمه توگه سندریز ډگر ته ور گډېږي، هغه هم، په خپلواک ډول:

(۲) په اواز کې انگازه کېږي، (۲) له ساز او اواز دواړو سره غاړه غړۍ کېږي او
(۳) په ناخپلواک ډول له سروکیو سره د سندریز کمپوز په بشپړتیا او سمبالتیا کې
کارنده ونډه اخلي.

په دغو درو سرو سندریزو ډگرو کې ډېرې رنګارنګۍ راخپلوي. د اواز له پلوه
بېلابېل سیمه ییز او تېرنې؛ بیا بېلابېل وگړني رنګونه رانغاړي. د ساري په ډول،
کندهاریان یې یو راز انگازه کوي، ننګرهاریان یې بل راز، په هغو کې بېلابېل
تېرونه، کوچیان، پوونده، ساریان بل راز، کلیوال او ښاریان یې پسې بل راز؛
همداسې یې له ساز او اواز، بیا یې په ناخپلواکه توگه له بېلابېلو غاړو سروکیو سره
بېلابېل رنګونه او ځېلونه درواخله.

لنډه کۍ چې په منگلو او ځاځۍ یو کې دود لري، د لنډۍ یو تر څنګ په څه ناڅه
ورته سندریزه توگه ځنې کار اخېستل کېږي. څوارلس څپې رانغاړي، پر لومړي
خج پیل مومي او زیاتره یې په سمه نیمایي کې سا کښل کېږي او تر پایه یې هره
څلورمه څپه خجنه راځي، لکه:

جونه په (پر) باغ گډې شوې، تالا یې کړه گلونه؛
ته په دا ډاول جوړه یې، که زه در مین شومه؛

په دغه درېیمه بېلگه کې یې شپږ څپې وروسته سا اېستل کېږي او ورپسې اته
څپې راځي: وه باد شاگردې ده، ټول یاغي شول وطنونه (علي محمد منگل،
فولکلوري وړمې)،، (مجاویر ، ۱۳۸۸ لېږدی، چوپړی ۱۵۹)

▲،، سترگې مې ستا | پر لور څلور | شوې |
| - - - | - - - |
څلور اته | شوې اته شپا | رس شوې مې | نه
| - - - | - - - | - - - |
(مجاویر ، ۱۳۸۸ لېږدی، چوپړی ۱)

▲ سترگې مې ستا په لور څلور شوې
څلور اته شوې اته شپارس شوې مینه

۱. د لنډيو، ټپو، ټيکيو او مصرو موندل او دولس له منځه يې ټولولو لېسنيک (جدول) ښي خبره.

خبره ۲. د مجاویر احمد زیار د پښتو بدمليچ یا پښتو شعر څنگه جوړیږي؟ ، په دې ليکي کې د لنډيو، ټپو، ټيکيو او مصرو کچه، ۱۲۸۸ لېږدي، (کټه يي په: دانې)

۸. ۸۱ لېنتیلیک .: په دې لېنتیلیک کې پلټنه داسې په ډاگه شوې یا څېړنه داسې بنودل شوې ده چې د لنډۍ، ټپه، ټپکې او مصری موندل او دولس له منځه یې ټولولو اوډون (ترتیب) ونډي کوي.

۲.۸. د یوې بې سرو بوله انگېرنې له مخې د پوهاند ډاکټر مجاویر احمد زیار، پښتو بدلېچ یا پښتو شعر څنگه جوړېږي؟، په پورتنۍ، ۸.۱، ګڼه څپرکي یا برخه کې د ډ. (ږې) ابڅې لیکنه کی عیڼونه، تېروتنې او زما څرګندول چې روڼوي کتنه داسې:

خبره ۸. ۱ ر پوهاند ډاکټر مجاور احمد زیار ، پښتو بدمليچ یا پښتو شعر څنگه جوړېږي؟ ، په دې ليکي کې د لنډۍ يو، ټپو، ټيکۍ يو، او مصري يو کچه، ۱۳۸۸ لېږدي، (کنه يې په: داني)

زما پلټنه داسې په ډاگه شوې يا زما څېړنه داسې بنودل شوې ده په څېره ۸.۱ ږي
(ږ) کي:

۱. خبره ۸. ۱ پر پوهاند ډاکټر مجاور احمد زيار ،، پښتو بدلمېچ يا پښتو شعر څنگه جوړېږي؟ ،، په دې ليکي کې د لنډۍ يو، ټپو، ټيکۍ يو، او مصري يو کچه، ۱۳۸۸ لېږدي، (گڼه يې په: دانۍ)

۲. گنہ: ۱۸

۳. راتولونکی / لیکونکی نوم: یوہاند ډاکټر مجاویر احمد زیار

۴. لیکی: پښتو بدلمېچ یا پښتو شعر څنګه جوړېږي؟

۵. چاپ کال: ۱۳۸۸ لېږدی
۶. ټول ټال لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصرۍ: ۱۸
۷. لنډۍ Lándéy: ۷
۸. ټپي Tapé: ۷
۹. ټیکۍ Tikéy:
۱۰. مصری Mésréy: ۴
۱۱. ▲ سرو ته منسوبې Related to men؛ لنډۍ Lándéy: ۴
۱۲. ▲ سرو ته منسوبې Related to men؛ ټپي Tapé: ۲
۱۳. ▲ سرو ته منسوبې Related to men؛ ټیکۍ Tikéy:
۱۴. ▲ سرو ته منسوبې Related to men؛ مصری Mésréy: ۴
۱۵. ▲ بنځو ته منسوبې Related to women؛ لنډۍ Lándéy: ۲
۱۶. ▲ بنځو ته منسوبې Related to women؛ ټپي Tapé: ۵
۱۷. ▲ بنځو ته منسوبې Related to women؛ ټیکۍ Tikéy:
۱۸. ▲ بنځو ته منسوبې Related to women؛ مصری Mésréy:
۱۹. وروستاري غږ Suffix Voice؛ ونه - waná (څرگند واو یا وي بېواک
،،و، په غږ کلمې سره راشي) ونه؛ سره بشپړې شوې لنډۍ Lándéy: ۱
۲۰. وروستاري غږ Suffix Voice؛ ینه - iná (څرگنده یې یا لنډه یې ،،ي،
په غږ جملې، غونډلې سره راشي) ښه او ینه؛ سره بشپړې شوې لنډۍ
Lándéy: ۵
۲۱. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زورکی - ná (نون زور ولري یا رښتي
پېښلې هي ،،و ه، څخه مخکې ابڅه نی ،،ن، زور ولري) نه؛ سره بشپړې
شوې لنډۍ Lándéy: ۱
۲۲. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زورکی مه - má (maná منه مجهوله
هي) مه؛ سره بشپړې شوې لنډۍ Lándéy:
۲۳. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زورکی ، ه یا ه ، : mayolə, xwalə, xpələ, tralə (ترله، خوله، مغوله، خپله) ډېرې لږې شتون لري؛ سره
بشپړې شوې لنډۍ Lándéy:
۲۴. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زورواله هي (زور) ، ه یا ه ، : ará, ar, baxtawará konatawará, zargará, kaftará
(کفتره، زرگره،
کونآتوره، بختوره، ار، اره) ډېرې لږې شتون لري؛ سره بشپړې شوې لنډۍ
Lándéy:
۲۵. وروستاري غږ Suffix Voice؛ ونه - waná (څرگند واو یا وي بېواک
،،و، په غږ کلمې سره راشي) ونه؛ سره بشپړې شوې ټپي Tapé: ۲
۲۶. وروستاري غږ Suffix Voice؛ ینه - iná (څرگنده یې یا لنډه یې ،،ي،
په غږ جملې، غونډلې سره راشي) ښه او ینه ؛ سره بشپړې شوې ټپي
Tapé: ۱

۲۷. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زوزکی - ná: (نون زور ولري) نه؛ سره بشپړي شوي ټپي Tapé: ۳
۲۸. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زورکی مه - má (maná منه مجهوله هي) مه؛ سره بشپړي شوي ټپي Tapé: ۱
۲۹. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زورکی ، ه يا ه ،: mayolə, xwalə, xpələ, tralə (ترله، خوله، مغوله، خپله) ډېرې لږې شتون لري؛ سره بشپړي شوي ټپي Tapé:
۳۰. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زورواله هي (زور) ، ه يا ه ،: konatawará, zargará, kaftará ará, ar, baxtawará, شتون لري؛ سره بشپړي شوي ټپي Tapé:
۳۱. وروستاري غږ Suffix Voice؛ ونه - waná: (څرګند واو يا وي بېواک وو، په غږ کلمي سره راشي) ونه؛ سره بشپړي شوي ټیکي Tikéy:
۳۲. وروستاري غږ Suffix Voice؛ ينه - iná: (څرګنده يي يا لنډه يي وو، په غږ جملې، غونډلې سره راشي) بېنه او ينه؛ سره بشپړي شوي ټیکي Tikéy:
۳۳. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زوزکی - ná: (نون زور ولري) نه؛ سره بشپړي شوي ټیکي Tikéy:
۳۴. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زورکی مه - má (maná منه مجهوله هي) مه؛ سره بشپړي شوي ټیکي Tikéy:
۳۵. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زورکی ، ه يا ه ،: mayolə, xwalə, xpələ, tralə (ترله، خوله، مغوله، خپله) ډېرې لږې شتون لري؛ سره بشپړي شوي ټیکي Tikéy:
۳۶. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زورواله هي (زور) ، ه يا ه ،: konatawará, zargará, kaftar ará, ar, baxtawará, شتون لري؛ سره بشپړي شوي ټیکي Tikéy:
۳۷. وروستاري غږ Suffix Voice؛ ونه - waná: (څرګند واو يا وي بېواک وو، په غږ کلمي سره راشي) ونه؛ سره بشپړي شوي مصري Mésréy: ۲
۳۸. وروستاري غږ Suffix Voice؛ ينه - iná: (څرګنده يي يا لنډه يي وو، په غږ جملې، غونډلې سره راشي) بېنه او ينه؛ سره بشپړي شوي مصري Mésréy:
۳۹. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زوزکی - ná: (نون زور ولري) نه؛ سره بشپړي شوي مصري Mésréy:
۴۰. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زورکی مه - má (maná منه مجهوله هي) مه؛ سره بشپړي شوي مصري Mésréy: ۱

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو انگر
څېړن—چوپړي (ریس—رچ پانې)

۴۱. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زورکی، ه یا ه، : mayolə, xwalə, darə, xpalə, tralə (ترله، خوله، مغوله، خپله، ډره) ډېرې لږې شتون لري؛ سره بشپړې شوې مصری Mésréy: ۱

۴۲. وروستاري غږ Suffix Voice؛ زورواله هي (زور)، ه یا ه، : ará, ar, baxtawará, konatawará, zargará, kaftará (کفتره، زرگره، کونآتوره، بختوره، ار، اړه) ډېرې لږې شتون لري؛ سره بشپړې شوې مصری Mésréy:

۴۳. ټول ټال د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو د مسرو (پټ، نیم بیتۍ، نیمه کری، نیم بند یا مسره د پېيلې نیمه کری، نیم بند یا نیم بیت) کچه: ۳۶

۴۴. ټول ټال د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو د لرونو (چې یکر، یوون، مفرده وی یې لږ یا رديف دی؛ د هي، ه، ، ابڅه) کچه: ۱۸

۴۵. د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو د نه ماتیدونکي پښېله (حکمي قافیه) کچه: ۱۸

۴۶. ټول ټال د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو د څپو (څپیزو، څپي، سېلابو، هجاوو، ، سيليبلس Syllables، د ابڅو شمېرلو) کچه: ۳۹۶

۴۷. ټول ټال د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو د زورنو (خجیزو، خجونو، اکستنو، ولفظ، د موسيقي نوټونه: د خج نښې: د تورې په سرنښي، چې د تلفظ د جگوالي او ټیټوالي زور، او ردوالي، کیفیت ښيي: ټینګي، لهجي، : تاکيدي: بیلوونکی نښې: د وينا و ځانګړي، خاص او بېل، ډولونه. Accents, Morphemels: کچه: ۹۰

۴۸. ټول ټال د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو د ترنگتوک مېچي کچه: ۱۸

۴۹. ټول ټال د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو د لوړ ترنگتوک (د پایني مسري پایني څپه یا خوړه غږي اواز په لوړه وي چې ډېری یې په پنه، او نه سره راځي چارباغی لغمانی یې بولي یا د کیسو (داستانی) لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری یې بولي او پاتیشوني نورې چې وروستاري غږ په ځور راځي دي) مېچي کچه: ۴

۵۰. د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو د ځور ترنگتوک مېچي کچه: ۱۴

۵۱. دیفتگونه (غیرغغرون)، ناټروییکی، ټروییکی، سترېل، اوسټرېل، پارنویيکی، بلنویيکی، اندېښنې او هیجانې چغې لکه: وی، وه، واه، نو، الله، او، گرانه،! یه کربانه! چې له دوی سره سر باري، منځباري او بېڅباري راځي:

۵۲. کړه شوي Action Req'ed (ویار (عیبونه) او تېروتنې سمې شوي) : ۱۳

۵۳. خبرداری (Caution) :

۵۴. کنټرول کې (In control) : ټول

په پورتنۍ ليکنه کې عيونه او تېروتنې چې سمې شوې وې په ۵۳ گڼه کې يا کره شوې ۱۳ ځايه وې، چې کنټرول کې شوې يا په بله وينا روغې يا سمې يا سبې شوې دي او په سور رنگ سره په متن کې بنودل شوي دي.

شپږ. (۶) ځايه خبردارۍ ورته په لاندي بڼه دی، په نوموړي ليکي کې چې يا به يې خپله ټيپ کړی وي او يا به يې کوم زده کړيال خو تېروتنې په کې وې:

۱. يوه يې يو کښلی دی، په دې وینګ لکه you يا U چې په کار ده چې د يو پرځای يوه وکښي ځکه چې گڼو ييکي دی.
۲. او اړېکوييکي يې و کښلی دی، اړين بايد او و کښل شي، لکه د دري ژبو په شان ترې گټني اخلي. (لکه : مرغ و روبا. په پښتو کې کره بڼه لکه: چرګ او کيدړ. يا تول و تال اړين داسې و کښل شي: تول او تال).
۳. دوې ،، ، يې په دوې د را اخستني نخښه، نقل، اقتباس بل تن خبرې يا وينا، يې په دوې لينديو (()) بڼه کښلي ده. ،، ، بڼه روغه او کره راځي د اخځوک له پاره هم.
۴. نهه ۹ عدد يې نه، کښلی دی بايد نهه و کښل شي او روغ راځي.
۵. په کې يې پکې کښلي په دې بڼه ناسمه راځي (لکه : د دېرې پکې پېنځه پرې لري او يا د يوې پکې رنځورې جلی د سر په شان ښکارېږي) لکه وييې زورنه يې هم ورته ده، بايد سترېل په له ناټرو وييکي کې څخه يوه وت يا فاصله يا واټن و لري، گډ را نه شي سره.
۶. ترنگتوک دغه ټوک يا ټوک ،وترنمي څپه،، کې (م-) يا (ن-) کره و کښي په دې بڼه نا کره راځي (م-) يا (ن-) ځکه له نوموړو اېڅو څخه ورسته د هې اېڅی راځي.

۹. آر

د لنډۍ، ټپه، ټیکۍ او مصری آر (اصل) په ډانگ پېلې وینا له آریاني پښت څخه دی چې پېنځه زره او اووه څلوېښت کاله پخوا په بلخ، بخدي کې د آمو سین، هري، لمپاکا، کابل، هېلمند سین په غاړو او شا او خوا کې اوسېدل او پښتو د همدې خلکو ژبه وه.

اوس، اوس په روان پېر کې په ټوله پېنۍ (نړۍ) کې پښتون پښت کډوال شوی او استوگن شوي دي، په لومړي ځل په نړۍ وال فضايي تمځای (سټیشن) فضا یا مریخ کې په پښتو ژبه خبرې شوي؛ د غورکي (ټیلیفون) له لارې له ځمکې څخه پرې غوړې او پلټنې شوي دي؛ په رښت کې پښتو دویمه نړۍ واله ژبه ده چې په نړۍ وال فضايي تمځای (سټیشن) فضا یا مریخ کې پرې خبرې شوې دي له روسي ژبې څخه ورسته؛ د ډگروال عبدالاحد مومند له لوري د پښتو ژبې نوموړې پېلې ویل شوي دي او په ټوله نړۍ کې پښتون پښت لنډۍ، ټپه، ټیکۍ او مصری لس دولس دانې په یادو یادې لري او په خبرو اترو کې یې وايي.

پښتو ژبې لنډۍ، ټپه، ټیکۍ او مصری له آره د پښتون او پښتني له خولي وتلي وینگونه، غږونه او پېلې دي چې د آریاني قوم یوه څانګه ده. دا هغه آریاني پښت دی چې د ځمکې په سر پرې ۷۰۰۰۰۰۰۰ اوویا مېلیونه ګڼه ګڼه خبرې اترې کوي؛ د نړۍ والو د ژبې له ونې څخه هغه ښاخ دی چې تر ټولو ډېر د ژبو ونو ډډ ته نږدېوالی لري؛ هغه ښاخ دی چې د ګرېدونکي ژوي لاس ورته لومړی رسېږي؛ د ژبو له ډډ څخه ورته لومړی پل خوندي کېږي، چې نورو ژبو ته پرې پورته کېږي، لکه خوندي ژبني پل پور؛ د ژبو د ونې له څېرې پښتو هغه آریاني ژبې ښاخ دی چې د ژبو ونې ملي، ډنډر او ځمکې څخه لږ واټن لري؛ تر ټولو ژبو د ژبو ونې ملو یا رېښو ته ډېر نږدېوالی لري؛ تر ټولو زوړ ډنډر او ښاخ له ډډ څخه دی چې څانګه یې زړې خو ټینګې او قوي پانې لري.

د نړۍ ټولې ۶۵۰۰ ژبې کې چې رېښې یې خړوب کېږي، لومړی د همدې ژبې ښاخ دی او د لمر وړانګو روښنایي او اکسیجن یا هواوېچه همدې ښاخ رېښو ته ورکړې ده، چې د ویکيو وینګونو رېښې یې تر ډېره له نړۍ والو ژبو سره نږدېوالی لري.

د نړۍ پر ټولو ژبو کې لومړۍ، بډایه او پرمختللي ژبه زموږ د تربورانو ژبه ده چې زموږ څخه ورسته زوکړه شوې. ټول کال به یې یوازې سپینې وګرې خورلي زموږ ګاونډۍ ژبه ده چې ځواک یې خپلو خپل ژبو په لاس کې دی، هغه د چین

اساسي لهجه ده، چې (۱،۲۱۳،۰۰۰،۰۰۰) یوه بیلین او دوې سوه او دیارلس میلیونه تنه پرې خبرې کوي.

بله دا چې که اېنگلېسي ژبه (۱،۲۰۰،۰۰۰) یوه میلیون دوې سوه زره وییکی (لغات) لري، عربي او روسي ژبه بیا (۹۰۰،۰۰۰) نهه سوه زره وییکی لري، پښتو ژبه (۶۰۰،۰۰۰) شپږ سوه زره وییکی لري، دري یا فارسي ژبه بیا (۴۰۰،۰۰۰) څلور سوه زره وییکی لري.

دلته په یوه نه یوه نوم داسې کسان شتون لري؛ چې د خپلې ژبې له ویوکو (وی یا لغاتونو) سره اړیکې لري؛ په کومو چې نه پوهېږي؛ هغه بیا ناگلې گني؛ په دې سره به لازمي وي؛ چې د پښتو ژبې خپل کره وی له منځ لاړې شي. ما ايله (۴۰،۰۰۰) وییکی نه دي زده کړي، نو دا د دې مانا نه لري، چې پښتو ژبه دې الله مه کړه نیمگړې وي. خو زه به په نورو پاتې (۵۶۰،۰۰۰) پښتو ویوکو نه پوهیږم.، (صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدي کال، ننه توزې، پیلیزه، سريزه، مخکې وينا، مقدمه،، ۷۲ چوپړی).

د ژبو له رېښو څخه ټول آرياني وییکی د نورو ژبو وییکی د ډېرو آریو هانو (اېټمولوجېستانو) د څېړنو له مخې په ټکروبي (تصادفي لغات) زباده شوي دي.

پښتو ژبه او د نومړې ژبې وگړنې پېيلې لنډۍ، تپه، ټیکی او مصری ډېر په حسن، ډول، بنایست، بډاینه، زېرمه او خوړلنتوب آراسته ده.

په آري رېښت کې پیلنۍ د بشر پښت ډېرېدنه په ټوله نړۍ کې له بخدي څخه شوی؛ منځنۍ یا دوېم له پنجاب د سیند غاړو هند څخه شوی او پاینۍ یا درېیم د چین له اغیور د سیند له غاړو څخه شوی. څومره چې د دوو ژبو تر منځ یا د دوو ژبو او درېیمې ژبې ترمنځ اړیکه او راکړه ورکړه ډېره وي، همغومره د دوی تر منځ په ژباړه کې د کارېدونکي مېټافریز او پارافریز نسبت ډېر وي.

خو د غوند د اېکولوژیکي مناسب ځای د بدلون له امله، ځینې پېر دودیزه آریو هه (Etymology) په یوه او یا بله ژبه کې د شته مانا له پاره د یوه لارښود په توگه غلټوونکې وي. یوې وی غږ د بلې ژبې په بله او په بله ژبه کې په بله مانا وي. لکه: کور وی د پښتو ژبې هستوگنځي ته وايي چې وگړي په کې ژوند کړ وي. همدا د پښتو، و، کور، وی په دري، تاجکي، فارسي ژبه کې د ژوند مانا ورکوي، هغه تن چې سترگې یې نه وي او یا یې سترگې کار نه کوي؛ په اېنگلېسي ژبه کې کور یا Core د هر شي منځ (هسته)، مرکز، منځ کېدل یا منځه یا هسته را اېستلو ته وايي. په چینايي، روسي، جرمني، فرانسه یې، پشه یې، بلوچي، اوزبکي،

تورکي، عربي او اېنډي کې د کور وی بېله بېله مانا لري. ځای، ځای په لنډۍ، ټپه،
ټیکۍ او مصری کې ترې گټې اخستل شوې وي.

د لنډپېره تعریفونو له پاره اې (الف). لنډۍ، بې (ب). ټپه، پې (پ). ټیکي او ټي
(ت). مصری پورې لکه څنگه چې لومړي توک ۶، ۷، ۸، ۹. پراگراف وايي
او پېله یې ساده برابر وي داسې: د آر (اصل) له پاره و وینئ.

١٠. اوسمهال یې د ډېرولو تگ لاره

د لنډۍ، تپه، تیکی او مصری اوسمهال یې د ډېرولو تگ لاره دا څېړنه داسې سپینې ته باسي.

د لنډۍ، تپه، تیکی او مصری د ډېرولو تگ لاره په روان پېر کې یوازې په دې بڼه شونې ده:.

١. هاغه پېلن او پېلنه چې په روان پېر کې د لنډۍ، تپه، تیکی او مصری ډېرولو تگ لاره باندې مزل کوي یا یې د تللو تکل لري، لږ تر لږه هغه لنډۍ، تپه، تیکی او مصری چې لرغونې دي، خوندي شوي دي په لیکلي بڼه، قلمي نسخو کې او له چاپه سلمتې تېرې شوي دي. یوازې د ه ، ابڅې په پای کې وار په وار ترېنتي راځي. سندرېزه، سازینه، یا اهنګینه کلیمه لري چې د دوی ټولو غږ بشپړوي.

چې ګڼه یې تر ٢١٩،١٧٥،٠٠٠ دوېسوه او نوولس زره او یوه سلو اووه پېنځوس عشریه ټکی ټکی ټکی دانې سره ګډې لنډۍ، تپه، تیکی او مصری دي. دا ټولې به یې لوستي، لیدلي، ځینې یې یادې وي چې هر ګوره خپلې جوړوي او یا یې ټولوي له دوی سره په ټکر کې نه وي. له دوی ټولو بېلې وي، د دوی ګډوله هېڅ نه وي، ان؛ یوه ټکی ا دانه، دانه نوي پېر باندې ځورلېڅ وي.

٢. چې د لرو پرتو سېمو، غرنۍ یو لمنو، بندوو او تېټګونو، درزۍ یو کلو او ترېلو کې چې د پښتون پښت پېیلن او پېیلني ژونګر وي؛ د هغو له خولې یا اوازونو څخه مو چې واورېدلي او یا له خپلو مشرانو، ادې، انا، ترور، اېنګیندو، لونو، خویندو، میندو، نېکونو، اکاګانو، لویانو مو واورېدلي، نو ځان سره یې په چوپړو کې په لیکاني (قلم) یا پښل په کره پښتو ولیکي؛ په کومه بڼه چې وي په همغه بڼه یې خوندي کړي.

٣. خپله یې سر غندو مهالنۍ یو او یا سر غندو اوبیانو کې په خپله خبرې کړي؟

٤. د اطلاعاتو او کولتور (فرهنگ) برخو ته یې و سپاري؟

٥. د ټاټوبي سترو ښارونو کتابتونو او د پښتون پښت سترو کتابتونو ته یې په کښلې او یا برېښنالیک یا له چاپه تېرې شوي بڼه و سپاري چې یا یې هغوی خپلو کتابتون کې ستاسو موندلې لنډۍ، تپه، تیکی او مصری خوندي کړي یا یې د علومو اکاډمۍ کتابتون کې دوی خوندي کړي.

٦. چې د ټولو مندل شوو کچه ان یوه دانه وي، چې د چا له لوري مو و موندله، له کوم وگړي څخه، په کوم ځای کې، په کوم پېڅلیک او د کچې اندازې یې چې ځودانې دي؛ په روان پېر کې یې د ډېرولو تگ لاره په لاس درکوي.

٧. اړینه دا ده چې د ٦. ٧، ٧. ٨، ٧ او ٧. ٩ ټراگراف په بڼه باید د دوی په بېلوالي غوره پوهاوی و لرئ او ټولو یادونو سره یې اړخونه و کړی شی. چې همدا تاسو ته پر یوه کره پښتو لاسبری په لاس درکوي.

٨. د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو په روان پېر کې یې د ډېرولو او تگ لارې لښتیلیک (جدول)، چې په ای ابېڅې پیل او په پی ابېڅې پای شي.

پېلنۍ د نرمکالي کښلو (سندونو، لیکنو، کتاب شویو، متنونو، سرلیکنو) زېرمې ته ټولې لنډې، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ دننه کرل شي؛ چې سره ورته یې هغه خپله له منځه لاړې شي. یوازې اصلي بڼه یې ځای ونیسي، دو باره ټولې ترکیبې، چې د ځینو پېلنۍ مسره سره ورته والی لري او په ځینو کې پاینۍ مسره سره ورته والی لري. ترې چاڼ کرل شي، یوازې اصلي بڼه یې ځای ونیسي، پېڅلیک یې د هغه لیکولو څخه وي چې لومړی یې له چاپ څخه په تېر پېر کې تېر کړي وي، لکه د لومړي ټوک په ١٤. ټراگراف په بڼه باید د دوی د کچې اندازې باندې غوره پوهاوی و لرئ او ټولو یادونو سره یې اړخونه و کړی شی. په روان پېر کې یې د ډېرولو او تگ لارې لښتیلیک ورغوی.

٩. پلټنه داسې په ډاگه شوې یا څېړنه داسې ښودل شوې ده په لښتیلیک کې په دې بڼه د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو په روان پېر کې یې د ډېرولو تگ لارې، تاسو پر خپل پښت او نورو پښتنو خپلې موندنې او راټولونې ومنئ!

لورا لور؛ کوراکور؛ سر پر ځنۍ؛ په وېره خوله؛ خوله پر خوله؛ غاړه په غاړه؛ په ښکاره؛ په پټه؛ په ځغرده؛ په ډاگه؛ په ډانگ پېلې بڼه او پر ورته کښلې مو د دغې سکالو (مسلي، موضوع) دودیزه کمبله را و نغاړئ.

١٠. څېړنه داسې ښودل شوې ده په لښتیلیک کې د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو په روان پېر کې یې د ډېرولو تگ لارې؛ تاسو پر خپل پښت او نورو پښتنو، په ټولو نړۍ والو بېلا، بېلو تېرونو له خورې پښتو ژبې څخه نورو ژبو ته په نومرو کوشنۍ یو، کښلو، خوړو پېپلو علمي ژباړه خپلې موندنې او راټولونې ومنئ! چې هغوی ور څخه په روان پېر کې په انټرنیټي میخانیکي اتوماتو ژباړو کې په چټکه بڼه لورا لور؛ کوراکور؛ سر پر ځنۍ؛ په وېره خوله؛ خوله پر خوله؛ غاړه په غاړه؛ په ښکاره؛ په پټه؛ په ځغرده؛ په ډاگه؛ ډانگ پېلې؛ او پر ورته کښلې مو د دغې سکالو (مسلي، موضوع) دودیزه کمبله را و نغاړئ.

۱.۱. د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصري یو ته د ادبي ښکېلاک گرو ارزښت ټاکل

دښتنو د ناوړو نیتونو جگړې په دې کې وي چې تل یې په ذهن کې لري او د دې خاورې وگړو ته په سپکه گوري. د دې ټاټوبي ژونگرو او د ژوند هره سټه چې د دوی د راتلونکي ژوند او روان ژوند، د سوکالۍ او بډاینې چولېڅ کېږي، ادبي ښکېلاکگر ورته ټېټ ارزښت ټاکي او ښکېلاکگر هر څه ته په سپکه گوري.

زموږ د ټاټوبي افغانستان ډېری تاریخونه او ادبي کښلي د افغانستان دښانو لیکي دي چې له افغانستان سره لرغونې او تاریخي دښمنۍ لري.

زده کړه دا سپیني ته را اوباسي چې د پښتنو دښمنانو لیکونکي او لیکوال له لرغون پېر څخه د پښتنو پښتونوالي او پښتونولي ننگ، پت، غیرت، مېړانه، سربښنده، گوندي، پور، بدلي، جرگې، حجرې، مرکې، کړه وړه، ولاړه، درانوي، اړي، مېلمېاله، ودنې، وتې، چاپکتیا او خیرکتیا روزنې او ښونې خپلو وگړو، ځواکونو او زده کونکو ته ښودلي دي. ان الیگزندر (ماکیدانسي یا اسکندر مقدوني) ۳۲۶ مخزېږدي پېر کې (۲۳۴۲ کاله وړاندې) د ده اوسنډ ارسطو ښودلي وو او ارسطو ته د هغه اوسنډ اپلاتون او اپلاتون ته د هغه اوسنډ سقراط ښودلي وو. دوی زموږ دښن وو؛ لکه څنگه چې موږ پښتانه د دښن تعریف کوو، د دښن هر څه زموږ دښن وي، ان کوشنۍ ماشوم یې نر وي او که ښځه په هر پېر کې په هر بڼه له منځه وېسې له شتو او توکو سره په بڼه کلکه بڼه؛ چې ډگر ته دې په جگړه ډله راغله د ستر تن څار یې کوه ترې له منځه وېسه یا په پېل کې ترې یوه تن له منځه وېسه چې په نورو کې ډار خپور شي، بیا هغه څه کوه چې زړه دې غوري؛ چې توره دې لنډه شوه کدم پسې واخله او سر دې تل ساته د دښن سره اخله، د دوی یې هم کوي، زموږ لرغوني لیکنې، کتابونه، اثار، لیکنې او چوپړي، چې د ژویو په پوستکو، د ونو په ښاخونو، ډېرو، څنډو، ملو، پانو، کاغونو، چوپړو او څادرو د روانې لړۍ په ډول شتون در لوده. ټول له کلو ښارونو، کورونو سره تالا او په اور و سوزول؛ ابره، ابره یې کړه؛ په انګېټۍ یو (بخاری یو) او وریاوو (شاورې یا حمامونه) یې پرې په میاشتو، میاشتو تودول. چې څه په سینه، سینه یوه له بله بل ته یادي ور رسولي همغه رارسیدلي دي، په ټوله نړۍ کې له پښتنو څخه زاړه کتابونه یوه هم نه لري چې موږ یې نه لرو دوی یې هم نه لري.

په لغمان کې ډېرین ارامي پښتو لیک او مصري پښتو مېخي لیک، په غور کې مېخي لیک، د بخدي، گندهارا، ارکوزیا، بامیان، تخار او عینک ځمکو کې ډېرینې کښلي د ټاټوبي لرغون پېڅلیک (تاریخ) ویاړ را ښه یې او راپېژني. په همدغو سېزونو

مور نورو ټبرونو ته ور پېژنو او ځان ور ته لرغون څرگندوو. د پښتنو ټولي لرغوني وینا وي، ورځنی خبري، ویکي، غونډ، غونډلې، پیلو، لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو ته ادبي ښکېلاکگر ټېټ ارزښت ټاکي او ښکېلاکگر هر څه ته په سپکه گوري د دې له پاره چې هغه دښن وي؛ دښن که هر تن وي دښن، دښن وي.

زما سره یوه تن د شکر درې و چې په اوزبېکېستان کې یې زه د پروژې امر وم، زما څنگ ته راغی او وي ویل راته وو، انجینر صاحب این در زبان ما، دری چې معنی دارد کې همه ی تان این زیاد ارزش میدهد! برمن این را معنی کو؟،

▲ خدای دې زما کره غونډې منډې

په سر به پندې چلوم تا به ساتمه

ما ورته و ویل چې دا داسې مانا لري په درې ژبه کې:

خداوند تورا ازمن کند کلولهگک (بانوی چاق قد پس) **** بالای سرم خلتها (بوجی، عمته خویش) را میبرم شما را نیگاه میکنم.

هغه راته و ویل: این چی؟ کلولهگک، خداوند تورا ازمن کند کلولهگک **** بالای سرم خلتها (بوجی، عمته خویش) را میبرم شما را نیگاه میکنم.

هېچ مفهوم و معنی و شعریت، عشقیت، محبوبیت، لذت، لطافت، نزاکت و پسندیده گی نه دارد!!.

زه پرې پوی شوم چې د ده زما له ژبې له بداینو سره تربگني ده، او په ذهن کې ور سره د نیتونو جگړه کوي. نو سم د لاسه او رب رب می ورته حاضر ځوابی کې و ویل: خي شما من به گوید که این چی معنی، شعریت، عشقیت، محبوبیت، لذت، لطافت، نزاکت و پسندیده گی و چې ماهیت دارند.

شاه محمد دگروال ++++ تکیه زده به دیوال

تر ډډه ډه ډه ډنگ، تر ډډه ډه ډه ډنگ.... پرده اول دراین چی وېژه گی ها است کی شما رقص میکنید، میخیزید بریش و ده، ده ۱۰، ۱۰ متر در رقص میرد، خود را بالا پایین میزنید، و اوستاده میشید چبغ میزنید، و میان همه مردم گردن خود را پاره میکنید. (مکروریان ۶، بخارا، ازبکېستان. ۲۰۰۸ میلادي.)

یوه بله بېلگه یې داسې ده چې، د کابل مکرویانو یوه لوفر محصل و، په لاره کې راته ویل چې: ما پښتو کون کلان را مگویم، زمان ایکه بالای دخترها پرزه

میریم. میگویم که خوب پښتو داري!! مطلب مان کون کلان مییاشد که خوش ما مییاید.

ما ورته و ویل: ځی، ما برایش میگویم که خوب دری داری؟! مطلب ما ازیں کون میده یا ریزه مییاشد. (کارته پروان، سرک زیر باغ بال، کابل، افغانستان. ۲۰۰۳ میلادي.)

د لنډۍ یو، تپو، ټیکی یو او مصری یو ته د ادبي ښکېلاک گرو ارزښت ټاکل په همدې او همدې بڼه وي. هېڅ یې گڼي، نا گڼلي یې بولي، ملنډې پري و هي، ورک کوي یې، هغوی ته یوازې خپل ژبه او خپل شعرونه گڼلي او غوره ښکاري. د بشر ښکېلاک گرو د حملو لړۍ چې پر دې سېمه تېرې شوي او په راتلونکي پېر کې تېرېږي؛ په پښې بڼه دا د ښکېلاک گرو په ژونکو کې شتون لري چې پر کومه سېمه ښکېلاک گر حملې را وړي، هغه سېمه له خپلې ولکې لاندي راولي، هر هغه څخه چې د دوی ولکه را تنگ وي، له منځه یې وړي او یا ورته د هغو له لورې خنډ په روان او لرلید پېر کې زوکره کوي، ښکېلاک گر له هغو سره بدې لري او له منځه یې وړي.

له دښمنو (میرځمنو یا دښمنانو) یوازې او یوازې د دښمنۍ یا میرځمنۍ تمه کېږي. ښکېلاک گر، دښن، میرځمن خلکو ته خوښي، هوساینه، ودنه، ژمنه، بډاینه او خواره نه ورکوي. که ورکوي یې نو په خوښۍ، هوساینه، ودنه، ژمنه، بډاینه او خواږو کې ورته زهر ور کوي. ټول گڼلي شیان چې موږ ته گڼلي وي، لوړ ځای ده لېوالتیا او درناوي لري او ټولو وگړو ته ټول منلي وي.

لکه خاوره؛ د سیمې کرښې؛ د ژبو پولې؛ توري او سپرې؛ توپونه او ټانکونه؛ وسلې او الوتکې؛ بېړۍ او سابېړۍ؛ نخښې او پندې؛ سیندونه او اوبه؛ واورېژونه او غرونه؛ ونې او گلونه؛ دوپانۍ او لسیپانۍ؛ نښتر او څپړۍ؛ انار او انگور؛ مڼې او زردالو؛ پټي او پولې؛ کروندې او کرکېلې؛ څټکۍ او ژرندې؛ پیداوار او پیداوړه ونکې (چارخاي، فابریکې)؛ جوړونې رغونې؛ بندونه او ټیټنگونه؛ لارې او گودرې؛ ورونه او زځېړونه؛ کښلې او ساتلې؛ لیکي، سرلیکي او سترلیکي؛ دیوان او کلیات؛ حجره؛ دېره؛ جرگه؛ پگړۍ؛ ښتې (څادر، واڅکت، کمیس، پرتور، ټیکری، شال)، ځواک؛ وټه؛ لاسلیک؛ ټاڼې؛ لیک؛ اتڼ؛ ترې؛ ژبه؛ بیرغ؛ سندري؛ لنډۍ، تپې، ټیکی او مصری ټول ټولمنلي توکي (ملي ناموسونه) دي؛ ټول ملي ناموسونه دي.

اړین باید هر پېر کې هر تن ټولمنلو توکو باندې ملا وتړي، هر ناگڼلي تن او وگړي چې ورسره ناگڼلتوب کوي، پر وړاندې یې یوازې او یوازې چټک او چمتو ولاړ شي، د ټولمنلو څېړونو له پاره ودرېږو او ولاړېږو. پورتنی څېړونه چې ټول ټولمنلي توکي دي یا ملي ناموسونه دي، هېڅ څوک یې په ښکېلاک گرو، دښنو،

میرځمنو نه پلوري او نه یې ورکوي. که چېرې هغه وگری لیونی هم وي داسې کاني نه کوي، له ټول منلو څېړونو (ملي ناموسونه) سره، ځکه ملي ناموسونه، ناموس دی یا مور ده، مور هېڅ کله کوم تن یا لیونی تن هم نه بر بندوي او نه یې ښکېلاک گرو، دښتو، میرځمنو ته سپاري، نه یې ورکوي او نه یې پرې بې پته کوي.

له لرغون پېره زده کړه دا سپینې ته را اوباسې چې راغلي ښکېلاک گرو علمي وگړي، چې زموږ دودیز شته یې تر شني لاندې نیول او سپړل، څېړل یې یوازې د دې له پاره وو، چې په پیل کې د وگړو تر منځ د دوی دنده زموږ سره د لاسنوي، او بداینې په چار او پار وي. خو رښت کې یوازې، زموږ په زکاوټ، چاپکتیا او گنې ځان گړندی پوی کول وو؛ دود کمتون کول؛ دودېزې پښتوالي ژونکې کړو وړو تم او ډېکول وو. ورسته یې زموږ لرغوني ډبرین لیکونه؛ کښلې تاراک، و سوزولي او یا یې له ځان سره وړلې چې د الیگزندر یا ماکیدانسکي یا اسکندر مقدوني ۳۲۶ مخزېږدي پېر څخه له پښتنو او پښتو سره دښمني روانه ده.

▲ ځنگه چې ستا په نوم مو وژني

موږ خو به داسې مرگ ته غاړه ورکونه

۱۲. د لنډۍ یو، تیو، تیکی یو او مصری یو ځای

د یونانیانو، اتالیوانو او سالویکي ژبو لرونکو له پېڅلیک څخه په پېړۍ یو، پېړۍ یو وړاندې وړاندې د لمپاکا د سیند غاړو په اور او پرتو سیمو کې پښتون پښت ژونگر وو او د لمک واکمنۍ په پېر ۵۹۶۰ کاله وړاندې یا ۳۹۴۳ مخبردي کې دې وگړو دا پېلې ویلې، بورولې او دا یې ځای دی.

و، الکزاندر ذه گریډ (Alexeander the Great) یا اسکندر مقدوني د حملو په لړۍ کې یوه ځای ته لارو چې نوم یې لمپاکا (Lampaka) وو، او ارامې لیک په کې په درز کې روان وو.

په اوومه پېړۍ کې Xuan Zang خون زانگ لغمان (لمپاکا) ته په اسب سره سفر وکړه، دا رپورټ یې ورکړه چې و، ډېر لږ، اوسېدونکي د بودیزم (Buddhism) او هندوایزم (Hinduism) پالي په لغمان کې دي.

لغمان د مهاینېست بودایانو (Mahayanist) او هیون تسانگ (Huen Tsang) دا ثبت کړه چې د لمپاکا په هېواد کې د بودایانو روحانیانو استوګنځي یا صومعه د بودایانو مانۍ چې روحانیان په کې اوسي یوازې ۱۰ دانې وې. و، د ابوالبشر، شیش، نوح او ابراهیم د دینپالي په کې ډېر وو.

د الله ج د حق دین اسلام د پرمختیا نه ورسته چې دلته رښت یا حق دین وگرځید، غزنویانو Ghaznavids چې رهبري کېده د ابوالمنصور سبکتګین Sebük Tigin په نوم، چې له سترو جگړو څخه یې وگټله په لغمان کې، په سرغړونه او مخافت د هندو شاهي واکمن یا امیر د جایاپالا Jayapala څخه، درلودونکی د ۱۰۰،۰۰۰ راټول کړل شویو ځواکونوو په دې جگړه کې.

ورسته بیا د مغولو په زمانه کې لغمان، د وخت مغولو په رسمیت وپېژند او د متکي، بسیا یا هیله ناکې ولسوالۍ په بڼه یې د کابل ولایت پورې و تړه.

افغانستان د کابل میوزیم کې د ارامیک لیکنه چې په لغمان کې پیدا شوي وو، میندل شوي ارامیک لیکنه (کېندنه کتیبه، نقش یا ثبت). لرغونی (۴۷۶ میلادي: د پخواني زمانې سړی) خوارو خلکو تجارت له هند څخه د پالمیارا ته څرګندوي. د ارامیک لیک Aramaic اداري یا دولتي لاسي ژبه د اچیمینیدز Achaemenids وه، نوموړي ژبې په لغمان کې ډیر فصاحت درلود، (روانه وه) چې ډېره خپوره او لوړه شوې وه په لغمان کې. و، (وېکېفېډیا، ذه فري انېسېکلوپېډیا، لغمان ولایت، سېمه یز وخت ۱۲:۰۰ بجې، د جنوري ۳۱ د ۲۰۱۱ لېږدي)

و، پوښتنه: درنه اوستاده! په ځینو پخوانۍ یو اثارو او متونو کې د ننگرهار له پاره د ننگرهار، گندهارا او ننگر نومونه هم ذکر شوي دي، ستاسې په اند ولې ننگرهار په دې نومونو یاد شوی دی؟

ځواب: ننگرهار په مختلفو کتابونو کې په بېلابېلو نومونو ضبط شوی دی، چینایانو په یوه شکل او جاپانیانو په بل شکل ضبط کړی دی. چینایان، چې دې په خپل تلفظ کې و، ر،، توری نه لري او جاپانیان بیا و، ل،، نه لري. خو د و، ر،، توری یې په تلفظ کې شته او هر لام یې په و، ر،، باندې اړولی دی. چینایانو بیا هره و، ر،، په و، ل،، بدله کړې او و، ناګالو،، یې لیکلی دی. یونانیان، چې دې سیمې ته راغلي دي، له دې امله، چې هغوی و، ش،، نه درلوده، د پښتانه په ځای یې پکتیانه لیکلی دی، چې په دې ډول په مختلفو تلفظونو کې بېلابېل تصرفات شوي دي.

مثلاً د باګرام په کلمه کې، په ځینو ځایونو کې و، ر،، یې و، ل،، شوی دی او په ځینو ځایونو کې یې و، گ،، لوبدلی دی، په لغمان کې لامونه خو را ډېر دي. پلانی لام، پلانی لام ... حتی لامک، چې د کلي ملک ته وايي، مهتر لامک صاحب یې د نوح (ع) پلار جوړ کړی دی. دلته د کلي له ملک نه مهتر لامک جوړ کړی دی، لنډه دا، چې په تلفظونو کې خورا ډېر تصرفات شته،، (د صدیق الله بدر مرکه، له اکاډمیسین عبدالشکور رشاد سره، ۲۰۱۱ م کال).

زه د دې له پاره د اکاډمیسین عبدالشکور رشاد خبره ناسمه بولم چې هغه لامک کې عیبونه لري، ژبه یې هم پرېوتې ده، زما په پام کې د اسلامي معلوماتو پوهه یې دومره ښه نه ده. که د قران پاک ژباړه هم وکړي له تفسیر سره خو دا برخه یې په پام کې نه ده تېره شوې. د دې له پاره چې په اسلامي نړۍ او تاریخ کې یا په بله ژبه کې، د پیغمبرانو پېڅلیک کې د حضرت نوح ع چې نور نومونه یې عبدالغفار، عبدالملک، عبدالسلام او لقب یې: شیخ الانبیاء دی. هڅوکی یې: نوح د لمک متوشلېس (متوشلخ) زوی، ابنویش (اخنوخ) مسی، یارد (یرد) کړوسی، مهلائیل کودی، قینان اودی، انوش خندی دی. انوش د شیت (هېبت الله) ع زوی، او شیت د ادم ع زوی دی.

حضرت نوح ع د پلار نوم یې لمک دی نه لامک، له ل (لي) ابېڅې نه ورسته ا یا (اي يا الف) ابېڅې نه شته دی، په وی پوهنه کې یوه ټکی هم د وی مانا اړوي لکه: نر سره چې یوه ټکی ګډ شي نو تر ترې جوړ وي، عرب باندې چې یوه ټکی کېږدي نو غرب کېږي. الف خو پرېږده. دا به سمه وي چې لامک د کلي ملک ته په ویدي ژبې نوم وي خو لمک بیا د کلي ملک ته نه وايي.

د اکاډمیسین عبدالشکور رشاد په وینا و، په زړه پښتو کې، چې موږ کوم یوه اثر لرو، هغه ملنډا پانو ده، چې د هغه له لیکلو څخه ۲۱۰۰ کال کېږي. په خبره یې: زه چې کله جاپان ته په ۱۳۶۴ لېږدي کال تللی وم، ما ته دا څرک معلوم و، چې د توکیو په کتابخانه کې ملنډا پانو شته، ملنډا پانو د پښتور او کندهارا په سیمه کې کښل (لیکل) شوي ده، په وینا یې چې هغه سره د کابل کاله کې یې شته دی.

ښاغلی اوستاد ډېر زیات له جاپانۍ ژبې تر تاثير لاندې راغلی، هغې پرې اثر کړی دی او له پلټنې یې څرګندېږي. بل لوري ته یونانیان چې مهترلام ته راغلي وو، چې تر ټولو ډېر زموږ په غرونو کې په جګړو کې له خنډ سره مخ شول؛ د یوناني مهندسۍ ډېری شکلونه له لرغون څخه دلته دود او شتون لري؛ یونانیان په یوناني ژبه کې د ځي و، څ، ابېڅې لري، پښتینیا ته پختینیا وايي، ځکه په پښتو وی کې شي و، ش، ابېڅې یانې پښتو نه ده، پښتو ده؛ له شي و، ش، سره هېڅ ارشه درشه نه لري؛ له لرغون پېر څخه لا چین خلکو نه وه پېژندلی، ۴۰۰ کاله وړاندې له میلاد څخه خو زموږ سیمه لمپاکا، پکتیانا، کندهار، ارکوزیا او بخدي شتون در لود او د وګړو ګڼه ګڼه په کې وه.

۱.۱۲ د ځای سیمه یزه ټاکنه

لنډۍ، تپه، تیکۍ او مصری د ځای منځه (هسته) په ډانګ پېيلي وینا لمپکا (لغمان) دی؛ دوېمه دورې ځای یې له امو تر اباسینه؛ درېیمه دوره یې ټوله پېنی او پاینۍ دوره یې نړۍ وال فضايي سټېشن دی. چې له ټولو وړاندې عبدالاحد مومند په کې ویلي دي. ارکوزیا (لوی کندهار) وګړي منل کوي چې و، کندهاري اصلي هېلمندي دي، هېلمندي اصلي لغماني دي او لغماني اصلي بخدي دي.، چې پېنځه زره او اووه څلوېښت کاله پخوا په بلخ، بخدي او امو سین، لمپاکا سین، هري سین، کابل سین، هېلمند سین په غاړو، شا او خوا کې اوسیدل او پښتو د همدې خلکو ژبه وه.

په آري رښت کې پېلنۍ د بشر پښت ډېر ډنډه په ټوله نړۍ کې له بخدي امو سیند له غاړو څخه شوې؛ دوېم له پنجاب د سیند غاړو هند څخه شوې، درېیم د سوريي بابل ښار د فرات سیند له غاړو څخه شوې او پاینۍ څلورم د چین اغیور د سیند له غاړو څخه شوې ده.

چې ادم ع له هند سر نديف اوسنۍ سريلنکا څخه د لمپاکا له لارې تېر بخدي له لارې تورکېستان او مکي ته تللی و؛ په عرفات میدان کې له خپلې بي بي حوا سره یوه ځای شوی و؛ له ګرمو دښتو څخه مصر ته لاړه او په ابراک (عراق) راغی، بېرته د غوره اورو ځمکو د منو کرلو او د غنمو کرکېلې له پاره بخدي ته راغی؛ د زوزان په ډېرېږدو د ښه ځنګلونو (خدايي له میوي ډک ځنګلو) او میوو؛ لکه منو، انگور، انار، امونو، هندوانو له پاره بېرته له لمپاکا تېر شو هند ته لاړه؛ ځای، ځای یې خپل

زوزانو کورنۍ پر پڅنبودل، بېرته دوباره را وگرځیده او سوریې ته لاړه؛ چې ډېر
بچیان یې له امو سیند څخه ور تېر شو او تر اوسنۍ اروپا یې ځانونه و رسول؛ له
سوریې څخه هم اروپا ته ورسېدل، له هند څخه افریقا او امریکا او استراليا ته
ورسیدل؛ له بخدي څخه اغیور ته تللي تر منګولیا، پیلپین، او ژاپن ته خپاره شول.
د پېر په چورلیڅ سره ژبې هم بدلون او اوږون وکړه.

اوس، اوس په روان پېر کې په ټوله پېنۍ (نړۍ) کې پښتون پښت کډوال شوی
او استوګن شوي دي، پښتو ژبې لنډۍ، ټپه، ټیکۍ او مصری له آره د پښتون او
پښتنې له خولې وتلي وینګونه، غرونه او پېيلې دي چې د آریاني قوم یوه څانګه ده.
دا هغه آریاني پښت دی چې د ځمکې په سر پرې ۷۰۰۰۰۰۰۰ اوویا مېلیونه ګڼه
ګونه خبرې اترې کوي؛ د نړۍ والو د ژبې له ونې څخه هغه ښاخ دی چې تر ټولو
ډېر د ژبو ونو ډډ ته نږدېوالی لري؛ هغه ښاخ دی چې د ګرېډونکي ژوي لاس ورته
لومړی رسیږي؛ د ژبو له ډډ څخه ورته لومړی پل خوندي کېږي، چې نورو ژبو
ته پرې پورته کېږي. لکه خوندي ژبنی پل پور؛ د ژبو د ونې له څېرې پښتو هغه
آریاني ژبې ښاخ دی چې د ژبو ونې ملي، ډنډر او ځمکې څخه لږ واټن لري؛ تر
ټولو ژبو د ژبو ونې ملو یا رېښو ته ډېر نږدېوالی لري؛ تر ټولو زوړ ډنډر؛ ښاخ
له ډډ څخه دی چې څانګه یې زړې خو ټینګې او قوي پانې لري.

له نېمې څخه ډېره ځمکه مو د هومالیا د غرونو لړۍ چې ۴۰۰۰ متره له بحر
څخه لوړوالی لري. دغو غرونو نېولې یا نېمه غرونو لوړو غونډۍ یو سېمه ده چې
له سلو ۵۵.۵٪ کېږي، له سلو ۴۰.۹۰٪ مو اواره سېمه ده، په لېنټیلیک (جدول)
کې یې د نخښې ځای کې غرونه داسې ځای پر ځای کوو، یوه لین ګوټی غرونه له
سلو ۴۰.۹٪، نېمه غرونه له سلو ۴۲.۲٪، نېمه یوه لین ګوټی غرونه له سلو
۱۳.۲٪، ځیګي له سلو ۳.۲٪، غونډۍ له سلو ۰.۵٪ چې ټول ټال له سلو ۱۰۰٪
ترې جوړېږي. له شپږو ولسوالۍ یو څخه جوړ دی؛ پیلنۍ ولسوالۍ یې مهترلام دی
(مرکزي ولسوالۍ)، الېنګار ولسوالۍ، الېشنگ ولسوالۍ، قرغه بي ولسوالۍ، دولت
شاه ولسوالۍ، بادپخت ولسوالۍ. د لغمان ولایت مرکز مهترلام ولسوالۍ دی، زموږ
په ولایت کې ۶۱،۰۰۰ کورونه دي، په منځنۍ کچه په هر کور کې ۶ تنه وګړي
ژونګړ دي، چې ټوله ګڼه ګونه یې ۳۸۲،۲۸۰ ده، د وګړو ګڼه ګونه یې د ولسوالۍ
په کچه په لېنټیلیک کې داسې راځي.

مهترلام ۱۱۲،۸۵۶ تنه، الېنګار ۵۷،۹۲۰ تنه، الېشنگ ۵۴،۹۳۶ تنه، قرغه بي
۷۰،۶۸۸ تنه، دولت شاه ۳۶،۱۲۰ تنه، بادپخت ۳۴،۵۴۸ تنه دي. د لغمان ولایت د
پر مختیا پلان، د سیمې پېژندنې څېره. لکه له لاندې لنډۍ څخه څرګندېږي چې:.

▲ اصلي وطن مو لغمان جان دی

دې ښکته پور ته گډوډۍ را وستي یونه

تر ټولو پخوانی دوېم لیک چینایي لیک دی، چې د هرې نېنې د رښتني (حقيقي) مانا پر ځای یې د ، کيلي ، په نامه د فکري لیک له علایمو څخه گټه پورته کړه او هرې ، کيلي ، د یوه فکر څرگندونه کوله. چینایان پوهان ورسته پردې بریالي شول چې یوه ډول چټک لیک رامنځته کړي چې د جاپاني لیک له پاره بېلگه شو.

د شعر او شاعرۍ د څرنگوالي په باب د یونان نامتو عالم ارسطو خورا مهم اثر لیکلی و، پوټیکس بوطیقا یا کتاب شعر، شعر هنر و، ارسطو چې تر میلاد وړاندې پر ۳۸۴ کال زېږېدلی او تر میلاد وړاندې په ۳۲۲ کال مړ شوی، ۱ له د وړاندې هم په منظمه، هدفمنه او ټولواله بڼه اثر نه دی ترې څرگند شوی؛ ارسطو د خپل وخت او له هغه څخه وړاندې اکثراً اثارو د مطالعې په پېله کې د همدغو په مټ د ادب تیوري پوټیکس بوطیقا په نامه کتاب ولیکه.

دا ځکه چې دغه اثر تر اوسه په خپله یوناني ژبه نه شته او په دا له یوناني، سریاني، عربي، اېنگلیسي، اردو، پښتو ته و، چې ډېره برخه یې له اردو، فارسي، اېنگلیسي او عربي نه پښتو ته ژباړل شوی مولوي محمد اسراييل ۱۹۵۸ کښلی،

ارسطو زموږ د عامو طبایعو څخه معیار هم اخستی دی په اثارو کې شتون لري. له خپل زده کونکي اسکندر مقدوني سره د ښوونکي او پټو سفرونو ښوونې له پاره ورسره لمپاکا ته راغلی و. لکه څه رنگه چې ټول حمله کوونکي خپل لارښوونکي، پلټونکي مشران، جنرالان، پوهان له ځان سره نیول شويو او سختي جگړې ځای ته بیایي. ارسطو چې ۶۲ کاله عمر درلوده او ۴۴ څلویښت کلنۍ کې په پاښه عقل سړی و، او ۱۸ کاله ورسته دی وفات شوی دی، له لمپاکا څخه یونان ته تلل و. (لیکوال)

دا لرغوني غونډله په دې سیمه کې هم ډیره کارول کېږي، د الله په ازموینه کې چې بریالی شوی په لومړي ځای کې عمل نامه دې په ښې لاس واخلې، بیا نو لنډۍ وله.

منتحا به یې د برزخت ژوند د پیل نتیجه ښه یې، چې مسلمان وي او نیک کارونه دې کړي وي. له الله ج سره دې شریک نه وي نیولی. نو بیا به د جنت دروازي درته خلاصې وي بیا خوشحالي کوه.

لکه څنگه چې ارسطو ویل و، زما مقصد دا دی چې د شاعرۍ پر فن بحث

وکړو، د هغې مختلف انواع معلوم کړو، په دې انوعو کې د هر یوه کار او مقصد و ټاکو، شعر صحیح تجزیه، اشعارو تعداد، قطعاتو کیفیات او د هغې د اجزاو په باره کې خیال اظهار کړو،، و زما د بحث موضوع شاعري او د هغې مختلف قسمونه دي،، (محمد اسرنیل ۹۵۸ زېږدۍ، ۱ چوپړی).

جنګي شاعری Epic، بیا د درد شاعري تراژيدي Tragedy، بیا د خوشحالی شاعري Comedy همدا د هغه دوېش دی. د خپلې زمانې او تر هغې وړانې زمانې نظمونه یې له فني پلوه ارزولي دي.

و، تراژيدي د یوه داسې عمل و کردار، نقل او پېښې دي چې هغه اهم او مکمل وي، یوه مناسب عظمت او اوږدوالی ولري، په داسې ښکلي ژبه لیکل شوې وي چې خوند کوي. دا ځکه چې د دې په بېلابېلو برخو کې په بېلابېلو ذریعو سره د وېرې، وحشت او دهشت د بیان له امله اغېزه پيدا کېږي، له همدې وجې د پیدا شویو جذباتو، هیجاناتو صحت او اصلاح هم کوي. (پېښې، څېرې، ژبه، تاثرات، سینګار او موسیقي، یې عناصر او ډولونه یې: پېچلې، دردونکې، اخلاقي او ساده)،،

په کوتلې، سپېڅلې او په ټول برابري شاعرۍ کې و هومر، د شاعر د لقب مستحق ګڼلې، ځکه چې دی د ده په نکلونو کې و پېښو، کې د ډرامې و حقيقي روح، موجود دی.

خوشحالونکي شاعري د بدو خصلتونو نقل یا و پېښې، دي. په لومړۍ یو کې شاعري په و داستاني او ډراماتيکه، وېشي، د دوی توپیر په هم دې کې دی چې تراژیکو داستانونه اوږده او تراژیکي ډرامې لنډې وي. د ډرامو له پاره بیا د زمان، عمل او مکان اړین واحد بللی دی.

و، د ارسطو دا عقیده ده، چې د بنیادم هغه فطري ذوق، چې کوم د شعر موجد او باعث دی، له دوي چپنو نه خړوبېږي، یوه تفاخر او لویۍ خیال دی، و، د یوې پیغلې د لویۍ خیال:

▲ له خپل نصیبه را رسېږي

ما خو پر داسې خلکو چرګ نه خرسونه،،

یوه د یوه چرګ تجارتي اړیکه ډېره باریکه او هېڅ په حساب ده، پلورل او پېرودل یې وټیزه ده، دا اړیکه د هېڅ په حساب شماری، دغه پیغله خو په اصل کې ډایه د ژویو معلومېږي چې اسونه، اوبسان، سخوند، غواګانې، وري، مرغومي او ګدان

به یې لرل چې د چرگ مثال یې راوړی ورته، چرگ که گیدر هم وېسي یا مړ هم شي نو پروا د هېڅ انسان پرې نه راځي او جنگي چرگان خو څوک نه پلوري. ،،
هغه چې د پلار نیکه د لویۍ او عظمت د تاثر نتیجه ده، دا د فخریه او رزمیه اشعارو متحرک دی.

دوبیم : د بل عیب لټولو او نکته چیني کولو ته د بنیادم هغه طبعي میلان دی، چې ترې نه هجو پیدا کېږي، رزمیه اشعارونه غم لرلي منظومات ، تراژیدي، وجود ته راځي.

هجویمه اشعارونه خندوونکي اشعار ، کامیډي، پیدا کېږي. چې له رزمیه نه هغه جلا کوي، هغه کارې چې د زماني په حیثیت غمجنوونکي منظومات، په فخریه او هجویمه اشعارو فوقیت لري،، (محمد اسرائیل ۱۹۵۸م کال، ۳۰چوپړی).

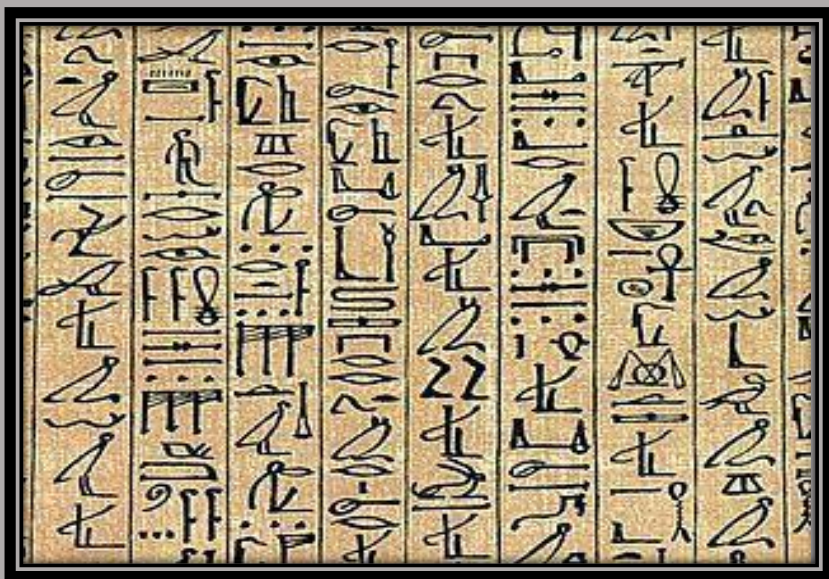
تر ډېرې څېړنې، سپړنې او څېړنې د مورخ او شاعر توپیر په همدې کې دی چې ، مورخ، دا څرگندوي چې څه پېښ شول او ،شاعر، دا څرگندوي چې څه پېښېدې شي؛ په دې خاطر شاعري د پېڅلیک په پرتله ډېره فلسفیانه او زیات غوره څیز دی، شاعري عام څخه خبریدل دي او تاریخ خاص حقیقت څخه.

مصري هیرو گلیف لیک؛ مصري هیروگلیف لیک د فکر لیک په بهیر کې رامنځته شو. د هغه پراختیا زیاتره په مصر کې وه او د کاهنانو په لاس کې وه. دا نوم ورته یونانیانو ځکه ورکړ چې په یوناني ژبه کې د (سپېڅلو لیکند) په مانا وو. هغو دا لیک د مصر د کاهنانو له پټو رازونو او عجایبو څخه ډک لیک گانه.

د دې لیک لرغونتیا تر میلاد وړاندې څلورمې زریزې ته رسېږي. هیروگلیف لیک یې د ،پاپیروس، پر پاڼو باندې لیکه. دا لیک معمولاً افقي له ښي خوا څخه کیني خوا ته او ډېر کم له کیني خوا څخه ښي او کله، کله هم له پورته څخه کښته خواته لیکل کېده.

هیرو گلیف بشپړ فکري لیک نه دی، په هغه کې زیاتره غریز او الفبايي عناصر شته، همدارنگه په دې لیک کې د انسانانو او حیواناتو د انځورونو شتوالی څپه اټکلیز ډول د دې لیک د پیل پر اوونه ښه یي.

د ،پاپیروس، په رامنځته کېدو سره په مصر کې د ، هیروگلیف، لیک بدلون مومي، اسانه او ساده کېږي، او هیراتیک ، دیني، با صلابته لیک ورڅخه رامنځته کېږي، چې یوه بل سره پيوستون او تړښت یې یوه ډول چټک لیک، چې د ، دمو تیک ، یا ، ولسي، لیک په نامه یادېږي، رامنځته کړ. (محمد اسمعیل ، ۱۳۹۴ ل ل کال، ۲۱ چوپړی)

۱. د مصري هیروگلیف لیک بڼه چې په لغمان ولایت مهترلام ولسوالۍ ګټي څنګ او غور ولایت فیروز غرونو کې هم په لرغونو ځایونو کې په ډبرو کې شتون لري. شپږ سوه لیکلي شیان وو ۶۰۰ د مصري هیروگلیف لیک بڼه دي، ۲۳ مخ، چې زموږ د ټاټوبي پېڅلیک په ډاګه کوي. انځور (# ۵۴ انځور)

۱۲. ۲ ارامي لیک څرنگوالی او لیکنی بڼه

زموږ وګړو هم په پیل کې د شیانو انځورونه کارول. و، کله چې حضرت ادم ع پر ځمکه مېشت شو، نو لیک یې هم پیل کړ، تر ادم صلی الله وروسته د هغه اولاد هم په خپلو منځو کې لیک کارولی دی او پرله پسې ډول تر اوسه رارسېدل دی، اسلامپوهان په دې نظر دي چې ادم ع په خپلو ګوتو لیکنې کړي دي. تر هغو ورسته د شېث ع اودی ابننویس (انځور یا ادريس ع)، چې د ادم ع پردی کېږي، د لیکنې په وسیله په خپلو ګوتو د پښتو ژبې لیکنې کړي دي. ...،

تاریخپوهان وایي: و، شا او خوا دوه ویشت زره کاله وړاندې انسانانو د و لاسکو، په غار کې پر دیوالونو انځورونه وکارول او تقریباً د لیک لومړۍ نښې نښانې ګڼل کېږي، (زرغونه زېږ، ۱۳۹۳ لېږديز، بېلابېل مخونه)

دلته شا او خوا دوه وېشت زره کاله سل سلنه ناکره او ناسم دی، یوازې له نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷۶۰۱ کاله وړاندي اېوالېشر او د هغه مېرمن بي بي حوا په ځمکه کې هم دوی دوی تنو انسانانو شتون درلود. په ځمخو، ډبرو او چوپړو باندې په نړۍ کې ۲۵ ډوله خط لیکل کېږي، د ټولو لرغونوالی په رېښت کې له ۷۶۰۱ کلونو څخه نه اوړی.

د مېڅي، خروشي، يوناني ارامي، ابراهيمي، ديوانگري، سانسکريت، سڅدي، پهلوي و، پوهاند عبدالحی حبيبي، تاريخ خط و نوشته های کهن افغانستان، انجمن تاريخ و ادب افغانستان، اکاډمي، ۱۳۵۰ بېلابېل مخونه،،

تر انځوري ليک ورسته مېخي خط تر ميلاده ۲۵۰۰-۳۰۰۰ کاله وړاندې رامنځته شو. انسانانو چې غوښتل خپل د فکر بيان او پيلي انتقال کړي، لومړي گام کې رښتني انځورونه د ليکلو اړيکو له پاره و کښل، په دې ډول انځوري ليک، کار پيل شو. ورو، ورو انځورونه ساده او اسانه شول؛ د عاطفي مفاهيمو د لېږدول له پاره د اړيکو نښې وضع شوې. ورسته بيا په همدې بهير کې په مصر کې، د هيرو گليف ليک، را منځته شو چې ترې مو پورته يادونه و کړه.

1	t	ʒ	ɾ	q	ʃ	ɣ	ɪ	θ	ʔ	ɾ	l	ɯ	ʒ	ʃ	o	ɾ	ɸ	q	w	x
2	ʔ	ɯ	ʒ	ɾ	t	ɾ	ɪ	θ	ʔ	ɾ	l	ɯ	ʒ	ʃ	o	ɾ	ɸ	q	w	x
3	ʔ	ɯ	ʒ	ɾ	t	ɾ	ɪ	θ	ʔ	ɾ	l	ɯ	ʒ	ʃ	o	ɾ	ɸ	q	w	x
4	ʔ	ɯ	ʒ	ɾ	t	ɾ	ɪ	θ	ʔ	ɾ	l	ɯ	ʒ	ʃ	o	ɾ	ɸ	q	w	x
5	ʔ	ɯ	ʒ	ɾ	t	ɾ	ɪ	θ	ʔ	ɾ	l	ɯ	ʒ	ʃ	o	ɾ	ɸ	q	w	x

۲. ارامي ليک بڼه په لښتيلیک کې درېيم گڼه کې شتون لري، ځينې اوسني پښتو ابېڅې دي خو بېلوالی يې پر دې کې دی چې هېڅ ټکي نه لري. (# ۵۵ انځور)

۱۲. ۳ دلته باید د اسلام له تاریخه راوسپړم. یا د پیغمبرانو ص له پېڅلیکه څخه

الله ج حضرت ادم صفي الله د ځمکې له خاورې څخه پيدا کړه، او عيسى و، مسيح، روح الله، ص الله ج د مريمې بي بي چې د عمران لور وه او د ماتهان مسمې او د ۲۷ هېوکو په لړۍ، يهود د يعقوب زوی او يعقوب د اسحاق او اسحاق د ابراهيم خليل الله زوی و. د الله ج کتاب قرانکريم کې په بقره، ال عمران، نساء، مايده، انعام، توبه، مريم، مومنون، احزاب، شوري، زخرف، حديد او صف سورت کې نوم راغلی دی. او ۵۵۸۵ کاله ورسته د ادم ع يا ابوالبشر چې په سرانديب په

غرونو سرلنکا کې له اسمانه رابښکته شو، الله ج عيسا (عيسى) په خپل قدرت پرته له پلاره د بي بي مريم له رحم څخه پيدا کړ په فلسطين کې. د ده له پيدايښت سره د ميلادي کال (زېږدي) هم له همدغه وخته پيل کېږي، چې ځينې کلونه چې د ده له زوکړې څخه پخوا وو، هغه ته له ميلاده وړاندې وايي. يا مخزېږدی او ورسته ته يې عيسويز ميلادي کال، ميلادي، يا زېږدی کال وايي. چې اوسمهال ۲۰۱۷ ميلادي کال دی، زموږ اخيرين پيغمبر حبيب الله يا محمد رسول الله ۶۱۶۳ کاله د حضرت ادم ع له اسمانه ځمکې ته د رابښکته کې له وخته ورسته، د بي بي امنه له نسه څخه د سعدي عربستان په مکه مکرمه کې پيدا شوی، دلته داسې څه سپيني ته او باسڼم چې ۵،۵۸۵ کاله له ميلاد وړاندې په ټوله ځمکه کې دوي تنه وو، يوه د ټولو انسانانو پلار حضرت ادم ع او بله يې مېرمن بي بي حوا وه.

او موسی ع، ۳،۷۴۸ کاله د ادم ع له ځمکې ته له راکوزېدو مودې څخه ورسته زوکړه شوی، او ۱۲۰ کاله يې عمر وو، ۱،۸۳۷ کاله له ميلاده وړاندې زېږدلی دی.

نوح ع د لمک زوی ۳،۹۴۳ کاله له ميلاده وړاندې زوکړه شوی يا د ادم ع له اسمان څخه د کوزېدو وخت څخه ۱،۶۴۲ کاله وړاندې پيداشوی.

د انسانانو دوباره ژوند چې هغه کسان او جوړې چې په کښتۍ سره وي، د الله عذاب چې ټول کافران هلاک کړه او ټول دنيا له اوبو لاندې شوه، کښتۍ د الله ج په حکمت باندې چې ټولې اوبه کېناستې نو د جودې يا تورات، برکوه ارارات يا اغاري باندې په وچه کېناستله.

دا چې زه اېنجينېر صفي الله فردوس خان (ليکوال) نن ۳۰ کلن يم او په ۱۹۸۶م کال کې زوکړه شوی يم. نو $۱۹۸۶ + ۳۰ + ۵۵۸۵ = ۷۶۰۱$ کاله وړاندې ابوالبشر حضرت ادم صفي الله د سرنديف په غره رابښکته شوی دی له اسمانه او په دې ۷۶۰۱ کلونو کې نن په ټوله ځمکه کې ۷،۱۵۵،۷۰۰،۰۰۰ تنه انسانان گڼه گوڼه لري. پيداشوي له يوه پلاره. (د ۲۰۰۲-۱۰ پورې د نړۍ د نفوس اندازه ۷.۱۵۵۷ ميليارده وه).

د ذوالکفل ع له وفات څخه ۱۱۷ کاله ورسته بودا پيداشوی دی. ۵۶۳ کاله له ميلاده وړاندې. د بودا له پيدا کېدونه ورسته. هغه پيغمبر چې قران کریم کې نوم دی ۴۷۸ کاله ورسته پيداشوی دی.

الله ج زکریا ع پیغمبر راولېږه په فلسطین کې ۱۱۵ کاله یې عمر و او وکړي یې د حق دین ته بلل چې د یوه الله عبادت و کړي.

،، د زرو تېرو عمر: وختي وختونه یا وړاندې وختونه ۲،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ دوي مېليارده کاله له میلاد وړاندې دی.

د ځمکې د پیدایښت ، مبدا یا سرچینه، وخت دی؛ ۱،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ یوه مېليارد کاله له میلاد وړاندې دی.

د بڼې ، شکل یا ترتیب، وخت دی؛ ۵،۰۰۰،۰۰۰ پېنځه ميلونه کاله له میلاد وړاندې دی.

د خزنده ، دیناسور سمڅاري، مار، نهنگ یا چرمبڼکۍ، عمر؛ ۱،۰۰۰،۰۰۰ یوه ميلون کاله له میلاد وړاندې دی.

د لمړي کنګل شوي، یخې شوي عمر ، جاوا دانو – پیکيګ دانو: ګوټ، ؛ ۵۰۰،۰۰۰ پېنځه سوه زره کاله له میلاد وړاندې دی.

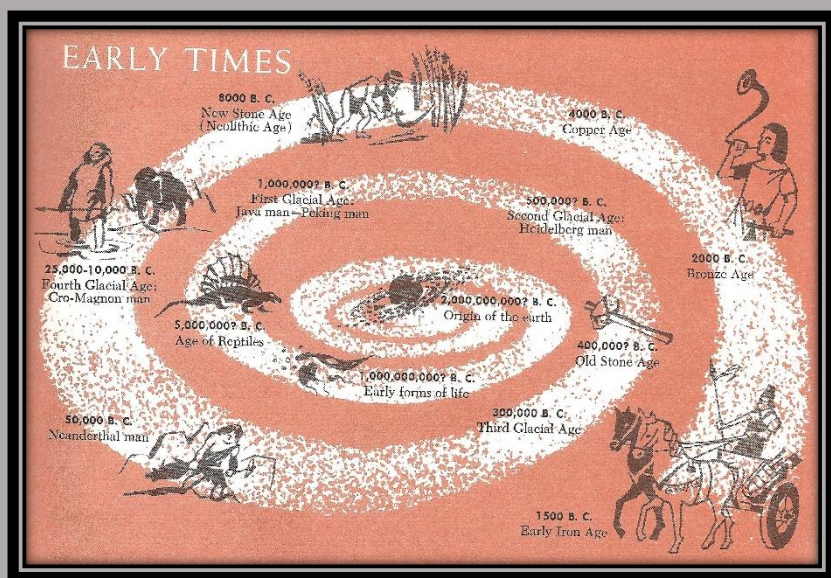
د دوېم کنګل شوي، یخې شوي عمر ، هیدیل بیرګ دانو: ګوټ، ؛ ۴۰۰،۰۰۰ څلور سوه زره کاله له میلاد وړاندې دی.
د زرو تېرو عمر؛ ۳۰۰،۰۰۰ درې سو زره کاله له میلاد وړاندې دی.

د درېیم کنګل شوي، یخې شوي عمر؛ ۵۰،۰۰۰ پېنځوس زره کاله له میلاد وړاندې دی.

د نیندرډال ګوټ ، هیدیل بیرګ دانو: ګوټ، ؛ ۱۰،۰۰۰ - ۲۵،۰۰۰ له لسو زرو څخه تر پېنځوېشت زرو کاله له میلاد وړاندې دی.
د څلورم کنګل شوي، یخې شوي عمر، کرو- ماګنن ګوټ؛ ۸،۰۰۰ اته زره کاله له میلاد وړاندې دی.

د نویو تېرو عمر ، د نیولیزیک عمر، ؛ ۴،۰۰۰ څلور زره کاله له میلاد وړاندې دی.

د میسو عمر؛ ۲،۰۰۰ دوي زره کاله له میلاد وړاندې د ژېړ، برنجو یا برنزو عمر؛ ۱،۵۰۰ یوه زرو پېنځه سوه کاله له میلاد وړاندې د پخوانۍ اوسپنې عمر،،
(لیوسي، ۱۹۶۲ زېږدي، ۱۳ چوپړی)

۳. د پیل پېر (وختي وخت، د وخته وخت، مخکیني وخت، وړاندی وخت، مخکینی پېر، په سر کې پېر، پخوانی وخت، لرغونی پېر، نږدې پېر، را تلونکی وخت) اړابي دوران انځور. د لیوسي یوسف هالي له کښلی ډډ سړي او قومونو، له ۱۳ چوپړي څخه مې اخستی دی چې نوموړي کښلی په نړۍ کې تر ټولو منل شوي او رښتي کښلي دي چې کښلی یې په امریکا کې تر ټولو ډېر پېرل شوي. او خپري شوي دي، موږ ته د انسانانو د پیدایښت د پیل دوره هم کره په لاس راکوي چې یوازې د ۴۰۰۰ او ۸۰۰۰ مخزېږدي کلونه را ښه یي. هغه پوهان او څېړونکي چې د اسبابو او توکو او لرغون پېژندنې بېطری چارچونه یې کمزوره وي، چې انسانانو پیدایښت میلونونه میلونونه کاله وړاندې څرگند وي ټول ناسم او دروغ وايي ځکه چې له رښت څخه لري او بې حسابیه کلونه د ډبرو، نویو ډبرو، دگوت او یا دیوانو دورې څخه کره پرتله نه شي کولی.

* ما مې انځور باسټلی دی، ۸ انچه په ۵ انچه کې دی، د پڅښتۍ یې څر ځکی تټ ځاكي، زرین او ژېړ رنگ لري. (# ۵۶ انځور)

۱۲. ۴ نیندر گوت: دیوان

موږ وړاندې د زرو تېرو د پیدایښت وخت ته څو (یا د پیلوالي دیک عمر) مخکې له دې چې راتلونکی کونج د انسانانو په پیدا کړو، نږدې نیمه یې میلونه کاله وخت تېرېږي د پیکي او د هیدل برگ گوت ترمنځ، تر ډېره حده پورې ډېری کلونه تېر شول چې د بل گوت هغه چې موږ یې غواړو ښه، بیلگه، شاهد، ثبوت، ښودونکی (شی) کړو، پاتېشوني یې وموندل شول په جرمني کې. د په کېوز کې د نیندر سیند

په دره (ترانگه) کې، په جرمني ژبه کې د قریبي (کلي) له پاره دال وی کاروي، نو د دې له پاره یې ورته نینډیردال گوټ کېښود، هغه په اټکلي ډول په ۵۰،۰۰۰ کاله وړانې له میلاد څخه ژوند کوو، تر څه وخته پورې له ۲۵،۰۰۰ کاله له میلاده وړاندې، هغه لنډ او زورور پیدا شوی وو، لینډۍ ته ورته پخښې، درنده ژامه، پنډ یا تنې وروځې او اوږده پوزه یې لرله.

نینډیردال گوټ ډېر پرمخ ویره دود یا تعامل له خلکو څخه چې هغه یې دود و لره، هغه ډېر ښه ابزار یا اسباب جوړ کړل. هغه په کېوز کې ژوند کوه او د حیواناتو پوستکي به یې اغوسته. هغه دا زده کړي وو چې کله یوازې وي، په کومه بڼه اور بل کړي. دا ځکه یوه ښه پای و د لېږدولو له پاره!

نینډیردال گوټ له پخواني انسانانو څخه. بېخي جلا: بل ډول: هغه خپل مری ښخ کړه، نور نو څه شی وي، هغه له دوی سره یې اسباب هم ښخ کړل، وسلې، تر خوړو پورې، هغه باید مثلي وی چې له مونږ غوښتنه و کړي چې زموږ غوندې شی ورسته، په بله بڼه، هغه دا منله چې د ژوند لوړو ژورو کالپونو څخه ورسته مرگ دی، موږ په دې نه پوهېږو چې هغه په څه باور درلود، خو هغه په ډاډه بڼه کوم دین درلود. لکه د پخواني انسان غوندې، نینډیردال له نظره پټ شو، موږ نه پوهېږو چې ولې.

سروبی (یخچال، د یخې لوی توتې) د گنکل سترې توتې چې د غرو له سرو څخه ورو، ورو راښویږي، د یخې لویې توتې،، (لیوسي، ۱۹۶۲ زېږدی، ۱۳ چوپړی)

دا بیا بل اصل دی چې په مصری یو کې موږ ته په گوته شوی، و، اقتصادي خنډونو معلومات، د ښمنانو له جرمنیانو سره څه و کړل: په بېلگه کې درته کارم چې په ۱۹۱۳ م کال وړاندې له جگړې څخه، یوه جرمني مارک، غوره او لوړه بیعه درلودله، له ۲۵ سنتو د امریکایي هامیانی یو سره برابر وو. یانې څلور جرمني مارک = له یوه ۱ امریکایي هامیانی یو (پیسو) ډالر سره.

په ۱۹۲۳ م کال یا په ۱۹۲۰ کې سره برابر وو، بیا همدغه ۲۵ سنتو د امریکایي هامیانی یو له غوره او ډېر ښه بیعه له یوه ۱ تریلیون د جرمني مارکو لرله.

یانې د نیمې نیم ډالر بیا یوه تریلیون مارکه کېدل و، لکه د یوه ۱ مخې ته چې یوه درجن صفرونه کېږدي، یا ۱۲ دانې ټکي (صفره): ۱،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ زر مېلیون؛

په روانو کلونو کې بیا جرمني خبرتیا ورکړه چې زاړه مارک مو وایوئ او نوي مارک واخلي؛ له ټاکلي مودي ورسته بیا زاړه مارک هېڅ ارزښت نه لري، جرمنیانو باید خپلې پیسې یوه تریلیون په یوه نوي مارک اړولي وی.

د لنډیو، ټپو، ټیګیو او مصریو انګر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

د هغه زور جرمن مارک انځور دا دی.، (لیوسي، ۱۹۶۲ زېږدي، ۶۰۵ چوپړی)

۴. په ۱۹۲۰ زېږدي کې د جرمني بانک نوټ يا جرمني مارک
هامپانیو یوه بېلیون جرمني مارک (۱۰۰۰ مېلیونه)
(# ۵۷ انځور)

په ټوله کې بنکېلاکګر تل غواړي چې د نړۍ پر ټول مخ مشري په یوه نه یوه
ټاټوبي و لري، چې نور ټاټوبي له خپل سرۍ او سويي رېښت (غیرقانونی) څخه
لري و ساتي، خو ډېری پېر له وژونکو شخړو وړلو ورسته د بنکېلاکګرو پیسې
تېټوالی نه مومي.
د هغو ټاټوبو پیسې تېټوالی نه مومي چې له هغو سره د ساتنې او پیسو خپل جوړونې
ماشینونه وي، چې د نړۍ وال بانک یې رغولی وي، او پرې غوښنه ونډه لري.

زه مې د خپل ښووند عزیز هوتک، پوهنتون د تاریخ اوستاد کېسه مې کوم،
پلار یې دی ولېږه. چې په مصر کې لوړې زده کړې و کړي، له څو کلونو څنډ
ورسته چې ټاټوبي ته بېرته راستنېدو، پلار یې د ښه راغلاست له پاره د کابل هوايي
ډګر ته د لیدو له پاره ورغی.
پلار یې چې له ښه راغلاست خلاص شو، په روان پېر کې یې روغېر کې ورته و
ویل. بچه کومه رشته دي ولوستله؟!،
نو هغه ورته و ویل تاریخ،
نو پلار یې سر له واره په هوايي ډګر کې په لغته و وهه، ته ما مصر ته د تاریخ
لوستلو ته لېږلی وي، ما پام کوه ته به اېنجینېر شي او یا ډاکټر، تاریخ نو رشته ده
چې تالوستلې، ...
د ده پلار قاضي و.

په هر حال دا یوازې د دي له پاره مې نکل کړه، موږ تېر ته ډېر پام نه کوو، تېر
داسې تېر ګڼو چې هېڅ پام ورته نه کوو، که بنکېلاکګر میرڅمن پر موږ نن پېر کې
ژورې نادري کاني و کړي، سبا مو له پامه وېستلې وي، ټول رېښت راته هغه تاریخ

پوهان کښي چي موږ سره تاریخي تړبگنۍ او دښمنۍ لري، اړین باید لږ زړه غوره درناوی ورته و لرو. واکمن دې دا په غوره په پام کې ونیسي، هغه چې د دې ټاټوبي خپل وي پردي نه.

لکه څنگه چې افغانستان له پایله په بېلا بېلو لړیو کې، ټپتي او لوري لیدلي دي، د زمانې له خوا یې کلکې څپېرې په مخ خورلي دي، د پردو تر لاس لاندې راغلي دي؛ وگړو یې د دې له پاره د دوی زورورو مقابله نه شوه کولی. خپلې انگرې، پتي، هتي، بازارونه، ښارونه، ځمکې، باغونه، له ننگه او غیرته پردو ته پرېښي دي. غرونو، درځنیو سیمو، ترانگو او شوبلو ته تللي، دومره پېچلو ځایونو ته تللي چې، پردي یرغلگر په اسانۍ ورتلی نه شي او خنډ نه دي شوي ورته، له لري او پېچلو ځایونو یې سرونه پرې تټ تټ کړي.

څي ورته به ورځ برابره شوه، نو د انساني مادي هوسنا کې طبعي سره سم خپل پرې ښودل شوي ځایونه بېرته ښولي، یا به یې پرته له خپلې لرغوني سیمې څخه، د پردو پر سیمو؛ لکه د نورو غونډې د جنگونو بربډونه وړې دي یا د مرهم بربډونه کړي. دا د همدې سیمې لمپاکا پېخلیک دی، د مهترلام د ترانگو د ډکو سیندونو په غاړه له لري ځمکې او لري غونډیو، د غرونو لړیو، لړیو پیل، پیل کېږي، چې د نړۍ اسمان(هندو کش هسکو) پورې تللي دي.

د الینگار او الیشنگ سیند د یوه ځای کېدو منځي څي کې پرته ده، د کڅور شمېتي سیمه ده، چې مهترلام، لمپاکا یا لغمان زړه- د کابل سیمه (گندهار زړه) افغانستان دی. ، د مغولو پاچا ضهېر الدین بابر د لغمانۍ څخه په خپل یاداشتونو کې د لغمانۍ یادونه کړي ده ،،(نzk، ۱۹۴۴م کال، ۸۱ چوپړی).

په ټوله پښتنه سیمه کې چې، کله موسیکۍ پارچې ښي گرمي شي یا د پښتو سندرې گرمي شي، نو بیا ورباندې غږ و کړي چې لغمانۍ ته یې که!، یا هغه پښتو وگړني پېيلي چې خور ساز او اواز او تر ټولو غوره ترنگتوک لري. لکه: لنډی، ټپه، ټیکۍ او مصری، نو بیا سندر غاړی دومره لویه غرانگه کړي، ته به وایي چې ټول تللي اریاني له کوره راپاسوي، اواز یې دومره تاثیر کوي؛ څلور څپېزه پارونیکي د پښتو ژبي د څپېز خجیز ټولوالي سټه وایي:-
په کرېبانه!!!!!! او گرمي ټپلي به له ارموني سره د پای ځایونه و کړنگه وي. او بیا په لنډیو، تپو، ټیکو او مصریو پیل و کړي.

په تېرلید کې دغو پښتنو غږځیو په ولاړه او روانه د سیند تر غاړو، کروندو، پولو، غرونو، غونډیو، خورونو، کښونو، ټیټنگونو، لارو او گدرو کې له مری څخه په اوږده ساه وېلې، چې د نوموړو پېیلو لرغون انگر او د پیدوار ځای همدا دی.

خوانان په هر ځای کې لویږي

په لمپاکا کې څه زمريان لوی شوي دینه

د لمپاکا وګړي یا لغماني چي دي، بنځي او نر په ګډه سپک او درانده کارونه کوي، له غرو لرګي راوړل، په لوبښو اور بلول، د لوبښو څخه پرې جوړول، ښکاره کول، اوبه لګول، لو کول، غبلونه کول، ژرنده کول، دوي څټکي کول، دروي څخه ټولې جوړول، د شنډې توت څخه ډول او ډيره جوړول، کوشني رباب او دوي تاره جوړول، بچو لوبول، ژوي روزل، د مخ پټول هېڅ شتون نه لري (د خپل ټاټوبي ميلي بنټي، ټيګري، شال، پروني او اوګي يې په تن کول؛ د عربانو کالي يې په خپل ميلي بنټو نه پورته کول، د دې له پاره چې هغه په اسلامي دين کې نه راځي؛ ځکه چې د عربو په زندانو کې وژونکي، وراني، شراب څښونکي او بېباکو انجونو هم عربي عجاب په تن وو)، نر او ښځو، پېغلو، زرې، غټان او واره ازادانه له خلکو سره خبرې کولې، په ګډه ودونو ته تلل او راتلل، مېلمه پاله په کې ډېره وه، چې تر چرګي (د نغري غاړه) به يې مېلمه سره ګډ څښاک کوه. له موسيکي، اتڼو او نڅا سره ډېره ډډه لري، اوبښانو ساتنه، آسونو ساتنه، کښېنوني، ښکار، الوتونکو ساتنه، د سپو روزنه، د ښکار سپو روزنه، رمو ساتلو، ژغورلو له پاره؛ د ټولې، سورنې، ډول، ديرا، وانج، توکو جوړول، د دې توکو استعمال؛ چرو، کلنګو، ښاخۍ، چاکوانو، لور، رمبيو، څټکو، ميخونو، ژغو، موتو، ډنډو، بغريو، تبيو، تنورو، سيخانو، نغريو، نيمۍ يو، کورو، ټوټو، ارو، مالو، غاښونو، څندانو جوړول؛ لغمانۍ بيا کله ګډې، کله يوازي، کله له ساز سره، وايي؛ بنځي يې اوږدې غاړې کوي، لوړې منځنۍ وني، تورې سترګې، تور ويښتان، جېګي پزي، روڼ پوستکۍ، تورې ګڼې وريځي لري.

چي دا نښې بيا تر تېرونو تللي دي. چي ارياني پښت همدا ځانګړنې لري. همدا لغمانۍ پښت دی چې د پښتون ستر پېل سيمه ده، ځيني خبرې په کتابونو کې نه وي، چي پردو ليکلي وي په خپلو ګټو يې ليکلي.

هغه چا زموږ تاريخونه ليکلي چي موږ سره تاريخي دښمنۍ لري، د سليمان ع د ويده کېدو مسجد چې د ټولي خشتي مسجد شاته دی؛ له لرغون پېل څخه چې د ګندهاره پېل هم همدا لغمان د کابل ټېټه سېمه ده، چې ننګرهار پورې د هند له لوري د انسانانو د لرغوني سيوليزيشن پورې تړلي سيمه بللي وو.

د حضرت حشمت الله (سليمان ع) چې ۴۳ لوني او ۲۷ زامن لرل، له نن څخه ۲۱۱، ۳ وړاندي کابل (دې سيمې ته) ته راتله، د غرمي ډوډۍ به يې خوړله او د ماسپښين مانځه نه ورسته به يې بيا پرواز کوه. (دا خبره تفسيرې معارف هم راخستې) د پيغمبرانو په وخت کې تر ضهېرالدين بابر ه يې لغمان د کابل سيمه يا ولسوالۍ بلله،

لکه څنگه چې به هر نوي سیوالیزیشن سر کاره، سختي به پر دې پرې راتله چې د چپ لاس جب غونډې په ورېښمینه لاره شتون لري. خوندې ځای د ټولو له پاره وو چې جگړه له اوارې لرې، تټې کړې او بیا یې مات کړي.

لوی سکندر مقدوني ۳۴۰ کاله له میلاده وړاندې یا له نن څخه ۲۳۵۷ کاله پخوا خپل د لښ تمځای همدلته کڅور شمېي لمپاکا ته راوړه؛ مکاره (چلبازه) تکنیکونه یې وخوړل، ډېر وگړي یې له منځه لاړل؛ تر سنگره سیمې پسې لاړل دوی، دا پښتون پښت یې ۱۸ کیلو مترو په واټن تیت کړه په غرونو کې، په همدې کولمان، سو، او کون کې د هندو کش غرونو کې پټ شول، دمه ورته په پېنځه کورې کې د مقدوني ځواک لښ د اوسپنې د ویلولو له پاره جوړه کړه؛

په پېنځه کوره (پنجکوره) کې د اوسپنې د ویلي کولو او تورو، سپرو او زړيې د وخت عصري جنګي اسبابو فابریکه د خپل لښ له پاره د سنگره په پنجکوره کلي کې له نن څخه ۲,۳۵۷ کاله وړاندې جوړه کړې وه؛ ۲۰۰۰ اسونه یې له سپرو سره و وژل شو، له میاشتو، میاشتو څنډه ورسته چې بریالي نه شو؛

پېنځنۍ ورځ د غبرګولي میاشت په ۱۲ دوي لسمه (جون ۲ دویمه)، اېسکندر هڅه وکړه چې د بل اړیش نه دا پښت ټراک کړي؛ د ادبني په شپې، په لاره یې د چټک آس ځغلونکو پښتنو له لورې یې د ملخ کلي سره د حملې کمین و خوره او لږ ټپي شو؛ کابل کونړ سیند د یوه ځای کېدو ځای ته یې ځان ورسو او د لښ تم ځای څخه یې تازه دمې چاپک نېزه وهوکي ځواک واخستنه؛ د اسمار له لارې په غرو راتله، اسمار کې همدې پښت مقدوني اسکندر د یونان د امپراتورۍ امپراتور ژور ټپي کړه؛ د یوه نۍ په ماښام د غبرګولي میاشت په ۱۴ ځوار لسمه (جون ۴ څلورمه)، لښ یې له دردونو او کړو ډک ټپي حالت کې روم ته ورسو؛ چې له همدې ټپ څخه چې روم ته په ۲۷ ورځو کې د ایران له لارې ورساوو له دې ژورو ټپونو له لاسه د چنگاښ میاشت په ۱۰ لسمه (جون ۳۱ یوه دېښتمه) مردار (مړ) شو.

اسکندر په ځوانه دېرش کلنه ځوانۍ کې په درې کلونو موده کې هند، ډېره برخه د ټولې دونیا نیولې وه، په ۳ کلونو کې، تر څلورو میاشتو پورې په لغمان کڅور شمېي کې دمه وو، (له دې وخت څخه ۹۱۸ کاله ورسته الله ج محمد رسول الله زموږ پیغمبر پیدا کړه د بي بي امینې له نس څخه).

خو ټراکګر اسکندر خان له پښتنو نه بي دمې و او اسکندر ته پښتنو پټ ځانګړی نوم د خان ورکړی و.

بیا یې څو پېړۍ ورسته چنګېز خان ته هم د خان لقب (ټول شوی نوم) ورکړی و، دوی په پښت کې پښتانه نه و، خو تومبوني نومونه او د جګړې پټ ځانګړي نومونه

پرې پښتنو کېښودې وو، د ټاټوبي کې د ډېرو سختو جگړو او وگړو تر منځ د جگړو د یادونو په پیر د دوی دا نومونې نومونو سره سرغندوي شو. لکه څنگه چې راپور شوي ده خپله د اېسکندر له خولې. و د الگزاندر ذه گړید یا اسکندر مقدوني Alexeander the Great د حملو په لړۍ کې یوه ځای ته لارو چې نوم یې لمپاکا و Lampaka. (جیمي ویلس، لارې سنیگر د وېکېفیدیا د ادارې بنسټ گر، ۲۰۰۱، بېا ځلې ۲۰۱۱م، وېکېفیدیا، دایرت المعارف، هغه اثر چې د پوهې مختلفې څانگې څېړي، لغمان ولایت.)

زموږ سیمه د کابل تر ټولو ژوره سیمه وه او یا دېدله، د حضرت عثمان بن عفان د رسول الله ص زوم او درېیم یار د خلافت په دوران کې په ۲۳ لېږدي (۶۴۴ زېږدي) کې مسلمانانو پر کابل حملې راورلې، لغمانیان پښتانه په ابراهیمي اسلامي دین پیروان وو؛ په هغه پیر کې یې د سلیمان د خوب ځای مسجد څخه خپل د جگړې لیکي ځای پر ځای کړي وي.

چې ښاغلی (حضرت) تمیم انصار رض او ښاغلی (حضرت) جابر رض او لیث بن قیس بن عباس رض وو؛ زموږ له وگړو سره په جگړو کې په ۳۶ لېږدي (۶۵۷ زېږدي) کې له منځه لاړه (شهیدان شو)، (دوي توري لرونکی باچا لیث د قیس زوی او د ښاغلي (حضرت) عباس رض مسی، شاه دو شمشیره: چې سر ترې پرې شوی هم وو او توره به یې واروله تر لږ وخته) دې سیمه پلازمېنه کې شهیدان شوو. مسلمانانو د وېرې مونځ د کابل د ترټولو ژورې سیمې (لغمان چې په هغه پیر کې د کابل اړوند سیمه وه) د وگړو له لوري کړی دی.

عبدالرحمن بن سمره سره مسلمانان کابل ته راغلي وو، د وېرې مونځ و، خصیف په خپل سند سره د دې روایت پشان روایت بیان کړی دی، په دې چې نبي علیه سلام تکبیر او وئیلو او دواړو ډلو د هغه سره یوه ځای تکبیر و ویلو، ابو داود وایي چې توري هم د خصیف نه، د دې په شان روایت نقل کړی دی او عبدالرحمن بن سمره هم دا مونځ ورکړی، پر دې سر بېره چې کومي ډلې په اخیر کې د هغه سره یوه رکعت کړی وو، هغوی د امام سلام نه پس، د دېنمن مخې ته تللي وو، بیا اولنۍ ډله راغله او هغو ځانته یوه رکعت او کړه، هغه رکات چې پاتې وو بیا دا ډله د هغې بلې ډلې ځای ته لاړه او هغوی راغلل او یوه رکعت یې وکړه.

ابوداود وایي عبدالصمد بن حبیب د خپل پلار نه حدیث بیان کړی دی، دغه خلک د عبدالرحمن بن سمره سره کابل ته جهاد ته تللي وو او موږ ته یې دوېرې مونځ راکړی.، (عبدالخالق، ۱۲۴۷ حدیث، ۵۴۰ چوپړی)

۱۳۶ لېږدي (۷۵۷ زېږدي) پورې جگړې روانې وې، یوازې د الکانو، پیغلو، مېرمنو او ځوانانو، شتو او ژویو څخه د هره بڼه گټنې اخستلو له اړخه له عربانو سره سختې جگړې کولې، چې کله سره دواړه لوري خبرو ته کېښاستل، د خبرو له

لارې يې اسلام دين ومانه، تر سلو کلونو يې د عربانو لښکرو زور ته غاړه کې نه خوله، تر ١٦ ورځو به استازي مدينې ته په اسونو تلل، زموږ د چټکو اس ځغونکو له لوري به د لارو په تنگو او غرونو کې شهيدان شو، په جگړه کې له هره بڼه لغمان چل (لغمان چيرکي لار) ډول څخه گټې اخستل کېدلې.

ځای ځای به پېنځوس، پېنځوس، سل، سل چټگښکون اس ځغونکو د شپېني او ورځني حملو لاندې راتله؛ په يوه کوشنۍ حمله به يې په يوه ځای کې بوښت کړه، او په نورو ځايونو به يې وژونکي حملې وېوړلې؛ تر ډېره به پټو او بشپړونکو اس ځغونکو ځواکونو د دوی مشران او ستر کسان تر سترگو کول او له منځه به يې وړل؛

تر ډېره به په خپلو کروندو کې تيت او ساده ښکار بدل له ځنډ ورسته به يوه دمي له زور وړ ځواک سره يوه دمي پر دوی تراک راوړه.

په خپلې خبرې به ولاړ وو، خبرو درناوی به يې کوه، د ناستې او ولاړې پام يې په ډاگ پېيلی وو؛ غلونکو او خدعه (دوکه) کوونکو ته تر ټولو غولونکي او دوکه کوونکي وو، غوڅې پرېکړې به يې د ونو لاندې په ناسته او په ولاړه کولې؛

د خبرو له لارې يې د خبرو په پايله کې اسلام مبارک دين و مانه، داسې ټينگ يې و مانه چې له هغوي پرې ټينگ و درې دل، غوره اسلام منونکي مومنان شول، لورا لور په اسيا کې د اسلام خپورونکي او سرخندونکي شول.

د لوی الله پاله يې ډېره و پالنه، د الله العظیم سره يې ټکی شی شریک نیولو څخه ډډ و کړه، د الله العظیم (خدای پاک) دين يې د هغه رالېږلې استازي (پیغمبر) حضرت محمد رسول الله ص په کر نلاره پر ځمکه ځای وو، د الله کتاب (کوران کریم، قران مجید) يې په لوړه و مانه او د الله ټولو کتاب يې له پيله تر پايه له ټولو کتابونو او نورو ټولو امرونو او خبرو لوړ مانه او نور يې ترې لاندې منه. د الله خبرې يې نه لاندې کولې د نورو ټولو خبرې يې د الله د خبرو لاندې او ټېټې تېرولې لورې په هېڅ نه ترې منلې. نوموړو به داسې لنډۍ، ټپې، ټيکۍ، مصري پښتو پېيلې ويلې چې پېيل او پېيلنه يې پېژندل شوي نه دي.

▲ خدای مو باچا قران مو پیر دی

رسول الله به شفاعت زموږ کوينه

▲ کوبښن مې ډېر درېسي و کړه

لوح محفوظ کې يې جدا ليکلي وو نه

د لنډیو، ټپو، ټیګیو او مصریو انګر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ خاونده ته مې نگاهبان شي
نفس شیطان مې په هر دم خطا کوبینه

▲ د نبي غاښ په دین شهید شو
امت ته یې گوره، چې ملنډې پرې وهینه

▲ د نبي غاښ په دین شهید شو
امت ته یې گوره، چې ملنګ د پرې مینه

▲ خاوند تعالیٰ به پرې پوهیږي
چې د ازل په تخته څه لیکلي دینه

▲ چې خدای کوي هغه به و شي
جانانه مه تره تقدیر ته تدبیرونه

▲ په اخرت چې خدای قاضي شي
زه به دفتر د بي کسی و غوړومه

▲ په دین محکم د پاک حضرت شه
چې شفاعت دي د قیامت په ورځ کوبینه

▲ رسول الله مو مخکې شته دی
د رب په امر به اومت فردوس ته وړینه

▲ پل صراط به ورته نیسم
په مرسلانو کې سردار دی رابه شینه

▲ اور د دوزخ ورباندې سوړ وي
که چا انګار د بېلټانه لیدلی وینه

د لنډۍ یو، تپو، ټیکی یو او مصری یو انگر
څېړن—چوپړي (ریس—رچ پانې)

▲ بنایست دې ډېر له حده تېر دی
د جنت حورې لیونی دې کړم مینه

▲ اخر به ټول جنت ته لار شي
چې کلمه یې د حضرت ویلي وینه

▲ ملا یاسین راته شروع کړه
په ماخولي د ځنکن راغلي دینه

▲ جانان مې سور کفن اغوستی
په استقبال یې پرېښتي ولارې دینه

▲ د آدم خټه چې خمیر شوه
ټوله د غم سره لرلې ده مینه

▲ عزرائیل راغی روح مې اخلي
ما د جانان تر غولي ژر یوسه چې مرمه

▲ و، مرگی د غره څوکی ته راغی
ما ویل سلام دی د ویل کور دي ورانه ومه،
(پینده محمد، ۱۳۱۰ لېږدي، ۱۰۰ چوپړی)

د ابو المنصور سبکتگین محمود (غزنوي) تورک تر ټولو لویه او خونړۍ
جگړه له هندو شاهي واکمن يا امير د جاياپالا Jayapala څخه چې ۱۰۰,۰۰۰ چمتو
راتول کړل شويو هندو ځواکونو څخه د لغمانو په پند او سند په لغمان کې وگټله.

و، د مثال په بڼه کله چې غزنوي محمود د ۳۹۲ لېږدي نه تر ۴۱۶ لېږديز ۱۷
واري، د هند په لویه وچې لوی او واړه بریدونه وکړ؛
لږ ولې له دېنه د مخه له ۳۹۰ لېږدي نه تر ۳۹۲ لېږدي پورې نومړي سلطان له
جیپال سره په جگړه کې د لغمان، پېښور، د آټک دواړه غاړې او یوه شمېر نورې

سیمې لاندې کړې وې. په ۳۸۴ لېږدي (۱۰۰۶ زېږدي) کال یې د هند راجه گانو ته په وپېند کې ماتې ورکړه.

دا چې ومو ویل محمود ۱۷ واري په هند بربډونه وکړ؛ خو بشپړ بری یې تر لاسه نه کړ او یا لږ تر لږه، یوه واکمن و نه گماره چې د ده د غوښتنو پخلی وکړي. ویل کېږي یوه ورځ د سلطان مور له خپل زوی محمود نه و پوښتل چې ولې؟ پرلپسې توگه په هندستان بریودنه کوي او کوم د پام وړ بری نه تر لاسه کوي؟ سلطان بیا مور ته و ویل چې تاسو وایئ څه و کړم؟ مور یې محمود ته و ویل چې د پښتنو په مشرانو او سردارانو غږ و کړه چې ستا ملاتړ و کړي.

په تاریخ مرصع کې افضل خان خټک د سلطان محمود یا دونه کوي او په اړه یې کاري: «... . واته کسه د سردارانو د افغانو چې نومونه د دوی په کتابونو کې مسطور دي، یوه ملک خانو، ملک عامون، ملک داود، ملک یحیی، ملک احمد، ملک محمود، ملک عارف او ملک غازي په ملازمت د سلطان محمود غازي ته راغلل.» (افضل، ۱۸۸۵ زېږدي، ۱۲۱ چوپړی)

د دغو مشرانو په اړه ویل کېږي، چې کله په ۴۱۶ لېږديز کال سلطان محمود د سویلي هند د کاتیا وار پر سومات برید وکړ نو دوی یو بل ته غږ و کړ چې ترېبورانو!!!؛ راځئ چې خپلې لمنې سره غوټه کړو.... . څنگه چې د دوی گڼ، گڼ کمیښونه په تن وو، یوه له بل سره یې لمنې و تړلې او بیا یې په سومات برید و کړ.

کله چې د سومات دروازه ماته کړه که گوري چې د لمانځنې بوت پرته له کوم تړاوونه د کوتې په هوا کې خورند دی.

مسلمانان ټول اک پک شول؛ ان تر دې چې د دوی په عقیده یې اغېزه وښندله چې دا څنگه کیدلی شي، پرته له کومې سنتي بوت په هوا کې خورند پاتې دی.

سلطان هم گوته په خوله وه. ولې کله چې د کوتې چټ، دیوالونه وغورځول او ځمکه یې وکنډله؛ وې لیدل چې په ډېر مهارت د وخت مهندس په ځمکه، دیوالونو او چټ کې وسپنه کشونکي (مقناطیس، آهن روبا) داسې ځای پر ځای کړي وه، چې د بوت ټوله او توازن یې په هوا کې ساتلی و.

د دغو مشرانو په لړ کې د یوه تن نوم په یوه لنډۍ کې هم یاد شوی چې په هغه مهال کې د کومې پښتنې مېرمنې له خوا ویل شوي ده. لنډۍ داسې ده:

▲ که د خانو لښکري راغلي

زه به گوملي ته د یار سلام ته ځمه،
(شهبسوار، ۱۳۹۱ ل ل کال، ۱۰ چوپړی)

:- له دې لنډۍ دا را سپړم چې دا اوس ۹۷۹ کلنه لنډۍ ده.
(۱۳۹۵ ل ليردی - ۴۱۶ ليردی = ۹۷۹ کاله.)

د ابوالمنصور سبوکتگین محمود (غزنوي تورک) تر ټولو لویې او خونړۍ
جگړې چې د اېندو شاهي واکمن یا امیر د جایاپالا Jayapala څخه چې ۱۰۰,۰۰۰
چمتو راټول کړل شويو هندو ځواکونو څخه د لغمانو په پند او سند ۳۶۵ لېږدي
(۹۸۷ زېږدي) په لغمان کې وگټله؛

سلطان محمود خوب و لیده چې یوه شپه د عبدالملک
(عبدالغفار، عبدالسلام، شیخ الانبياء یا نوح ع) پلار مهترلمک (لمک، متوشلېن یا
متوشلخ) د اېشنوېش (اخنوخ) زوی؛ د یارد (یرد) مسی؛ د مهلائیل کړوسی؛ د قینان
کودی؛ د انوش اودی؛ د شېث (هېبث الله) ع خوندي؛ د ادم ع (صفي الله) پردی
دی؛ او شېث د ادم ع زوی دی.

په خوب کې ورغی چې زه د لغمان په لوی ټیټنگ (دبڼه) کې مې گور اوبه نړوي،
زما گور له اوبو خوندي کړه.
لس پېنځلس ورځې هماغه ځای لټه و چې په دې لوی ټیټنگ کې یې په خوب کې لیدلی
و پیدا نه کړ،

د پلټنې په پېر ډېر سترې او ستومانه شوی و،
په یوه ځای کې یې توره ښخه کړې وه او پرېشانی خوب وړی و؛ چې خوب کې یې
بیا و لېده چې توره دې زما په نو ښخه کړي،
دی گړندی را پاسېده، توره یې له ځمکې و کښله چې گوري توره یې په وینو ده.
ژر، ژر یې د پیغمبر تنه را لوسه کړه، دوباره یې ښخه کړه او گور یې ورته خوندي
کړه.

په اډېره یې ورته په خپل لاس ودانی ودانه کړه او یوه، یوه ښخه یې لاس په لاس
له کابلې تر مهترلمک زیارته په ۲۴۲۰۰ ځواکونو و لېږدوله او زیارت یې پرې
ودان کړه.

دا لاندې مصری د لمک او محمود اړوند کښل شوي ده؛ نرانو ته منسوبه ده.

▲ سلطان محمود دې وي غښتلی

چې د لمک پیغمبر گور یې ودان که نه

لکه څنگه چې محمود د خپل زوکړي ځای او خپلې کلا غزني څخه ځنې لښکري په لنډو اېند ته بېولي بیا به چټک د له غزني د گومل سین پر غاړه له اوسني پکتیکا، د گومل ولسوالۍ تېرېده، گومل د پکتیکا (پکتیس او پکتیوس) هغه ولسوالۍ ده چې د اورگون ولسوالۍ (مرکز ولسوالۍ) سویل لوري ته پرته ده، دا نوم په ریښه کې د گوماتي (گومل) په نامه راغلي ده او یادونه یې هم د ریښه د ماروت (د باد څښتن) په سندرو (سرود) کې شوی ده. دا لاندې بله لرغونې (په رښت کې لرغونې تېر پېر ته وایي، په اوسني نوي اثارو کې لرغونې هغه لرغونې پاتېشونو ته وایي چې لږه تر لږه ۷۵ کاله وړاندې پېر پرې تېر شوی وي). خو دا په زرگونو کلونو، کلونو زړه لنډۍ ده.

▲ پر گومل سر د کډو راغی

مستي کوچۍ پر دسملو اوبښې وهینه

د برتانویانو (پرنګیانو، اېنگلېسانو) تر ټولو ډېر ځواکونه په یوه حمله کې د محمد شاه خان بابکر خیل له لوري ۱۷،۰۰۰ په اسونو او گلۍ یو، ټوپکو سپاره ځواکونه له کابل څخه تر جلال اباد څخه، کوتره کړه. ښه سابه یې ورته په مالګه کړه، چې یوازې یوه عسکر ترې ګود او ژوندی ګندومک ته د حاجي قدیر دي پلرو ځای ته وټېښتېدو او له تېښتې بريالی و. محمد شاه خان بابکر خیل غازي خیل خوریه وزیر محمد اکبر خان له کوشنیوالي څخه خپله روزلې و، د دې له پاره چې یتیم ورته له لوګري پلار څخه یې پاتې و، د کره د غوریانو کلي کې لوی شو. محمد اکبر خان په خپله لاسي تومانچه د اېنگلېسانو مشر مکناتین په سر و وېشته او مردار یې کړه. چې له ټاټوبي څخه یې د اېنگلېسانو پرستن د تل له پاره ټوله کړه.

محمد شاه خان ته اېنگلیسانو د نه په خولا کېدونکي دښمن لقب ورکړه او تر مرګه په لغمان کې اوسېده. مهترلام کې یې کلا وو بدیع اباد کې د کافر کلا په نامه، ښه سرغندوي وه، منځه گل یې هم بولي، کلی یې منجومه یا د غوریانو کلي په نامه یادېږي، لاندېنۍ مصرۍ په کې ۱۸۸۰ زېږدي څخه وړاندې په درځ کې دود درلوده.

▲ د کټل څه اوبه څرې دي

د منځل پېغلي منګي ترې ډکویه

▲ توتې، توتې په تورو راشي

د بي ننگۍ اواز دې را مه شه مينه

▲ په تور توپک ويشتلی راشي

د بي ننگۍ اواز دې را مه شه مينه

زه ډېری څه د میوند له جگړې له خپلو پلټنو، گرځیدلو، پوښتنو او ډډون سربرېره چې د هېلمند ولایت له موسی کلا، سنگین، کجکي، گرشک، نهر سراج، لښکرگاه، نادالي، ناوې، د هرې ښادې، غونډۍ، زورې، اوارې، دښتو، کشونو، ماندو څخه مې لینډه کړې. په ۲۰۰۷ لېږدي کې د مخابراتي انجینېري خدمتونو دندې د کاري شېبو د کار له بشپړولو نه ورسته په پلټنه بوخت کې دلم.

ځایي مشرانو به ښه مېلمه پله هم راته کوله، له شلو وارو ډېر په میوند تللی راغلی يم.

د میوند په اړه به د خپل یوه ملګري او کوربه، د موسی کلا ولسوالۍ اوسیدونکي و کړم.

د ملا عارف اخند په نوم و، د موسی کلا د ملاباقي غونډۍ په سر یې راته و ویل انجینېر صیب! چې د انګریزانو په وړاندې به غازیان له دغو درې خورونو له لارو څخه د ایوب خان په وخت کې میوند ته تلل.

۱۶ شپې ورځې مو موسی کلا کې په ملاباقي غونډۍ کې تېرې کړې، چې ۱۲۰ متر له ټولې موسی کلا پورته ده.

د روشن مخابراتي ښادې مو ګټې اخستني ته چمتو کولې او د دوه ډلو مشري راپر غاړه وه؛

ولسوالۍ په ۲۰۰۲ زېږدي کال کې انګلېسانو طالبانو ته پرې اېڅېنې وه، له کمپنۍ او حکومت څخه ځایي وګړو او طالبانو غوښتنه وه چې مخابراتي غورکي ټولواله دې هلته چومتو شي، زمانت مو طالبانو کړی وو، چې تاسو ته به هېڅ څوک خنډ نه پیدا کوي.

مشر انجینر سید جمیل سعادات را ته یوه ځای لمونځۍ یا جانماز را کړی و، چې دا به ملا عارف اخند ته ورکړې، زما سلامونه به ورته و وایې، ورته به وایې چې له مزار څخه د زمروتو تسبیح نه دې جوړې شوي، په لاس نه دې راغلي چې را وړي مې وی.

د لومړۍ شپې مېلمستیا یې هم په خپل کور کې راکړه، ښه خواړه، چرګان او ورځې، ... یې راباندې و خوړي، مشر ورور ملا داود (ریحان) اخند یې په مېلمه

پاله سترۍ نه و، مور ته یې په ډېره مینه د خوب ځای له حجرې باندې انګر کې دننه، د شنو غنمو په منځ کې تیار کړه.

ښه لوړ کوچیانۍ سپی یې هم د انګر ساتلو له پاره یې زما د کټ خواکې و. چې وږه کېدلو ډېرې الوتکې په هوا کې ګرځېدلې، هغه راته وویل چې پاس لار شو اېنجینېر صیب غوره به وي، دلته درباندي بم ونه غورځوي. مور هم له الوتکو مخابراتي ښادو ته لاړو.

دی نو ښه دین دوست او امانت ګر تن و، کوشني وروڼه یې ملا عارف اخند او اکا زوی یې ملا تورجان اخند، لږ نه ښه ډېر پایښتي (ټینګ)، ګوټن (زاویه لرونکي) پښتانه وو، ملا عارف یې د ملا محمد عمر مرستیال و، په زاړه تحریک کې د شمال د جنگ مسئول مشر و، دغه بل یې د ملا داد الله مجاهد کاکړ مرستیال وو.

پر دغو سربېره چې زما څېړنه دا سپینې ته را وباسي، د لاندي پوښتنو ځوابونه سپینې ته را وباسم، لکه:-

۱۲. ۵ په میوند جګړه کې ملاله میونواله اېنگلېسانو شهیده کړه او که اوسني پاکستانیانو!!!

۱. د میوند جنگ ملالی کټلی؟ ولي؟ او ولي نه؟
۲. دا افسانوي اړخ کړه دی؟ ولي؟ او ولي نه؟
۳. ملاله میونواله د کوم ځای وه؟
۴. ملاله میونواله پېيلنه (شاعره) وه؟ چې لنډۍ پېيله یې و ویله او که د بل تن پېيلن یا پېيلنۍ پېيله (پېیرن، اشلوک، شېر) یې ویلۍ دی؟ ولي؟ او ولي نه؟
۵. پښتانه مېرمنې جنگ ته بیايي؟ ولي؟ او ولي نه؟
۶. له افغانانو کافران ډېر وو؟
۷. جنگ څو ورځې وو او که یوه ورځ وو؟
۸. ملالی په جګړه کې ګډون کړی؟
۹. څو ورځې ملالی په جګړه کې وه؟
۱۰. په پښتو ژبه کې د ملالی لنډۍ لمړۍ ده؟ او تاریخي دروندوالی لري؟
۱۱. ایا کندهاریان به همدا خپل اصل ګڼي؟ ولي؟ او ولي نه؟
۱۲. دا پر دې ارضي چې ټول ملاتړ او ستاينه دې د مېرمنې و شي؟ ولي؟ او یا ولي نه؟
۱۳. میوند د جګړې رښتنولي همداسې ده چې نن سبا خلک ورته تعریف ورکوي؟

۱۴. میوند کی جگره ایوب خان و کړه او که یعقوب خان؟
۱۵. ملالی میوندواله روغمنه (ډاکتره) وه، چې د جگرې نښان یې ترل، که زړه وره پیغله وه، چې له وینو یې وېره نه درلودله او که لوړ د ټاټوبي پالنې حس یې درلوده ؟
۱۶. ملالی میوندی د کندهار د میوند ولسوالۍ د خوړ کلي اوسیدونکي وه او که د ننگرهار د خوړیانو ولسوالۍ خوړیانواله کوچۍ پیغله وه؟
۱۷. ملالی میوندی (ملاله میوندواله یا ملالی میوندواله) بې دینه، بې حجاب، بې پښتو پیغله وه، چې څادري (چادري او بورقه)، یا له سر نه تر پښو پورې یې تک تور عربي عجاب نه اغوسته، په پردو سړو یې لاسونه وهل، تپونه یې گڼدل، بیا له شین پرتوگ، سور کمپس، تور ټیکری د لکړې په سر یې سپین بیرغ ترلی، خپلې رمې پیولو له پاره تلله؟ هغې دا پام کوه چې راتلونکی پېر را روان دی ماته به پښتانه بې پښتو، بې پټه، بې غیرته، بې عزته، بې ابرو او بې حجاب پیغله وایي؟
۱۸. ملاله میوندواله مسلمان پښتنه وه او که کافره؟ ولې یې غازیان د حضرت (ښاغلي) پنجاب پلار اېنگلېسانو په وړاندې جگرې ته لمسول او د غیرت انگېزه یې په کې زوکره کوله او د ولاړېدو انگېزه یې ورکوله؟ دې ته چې اېنگلېسان او د هغې روزونکي گوداگان بې حجاب، بې دینه او مخلوڅې بې شرمه پیغله وایي دا سم کار دی؟ که دی ولې؟! او که نه دی ولې!!؟
۱۹. بریتانوي بولندوی ډگر جنرال بوروز جگره کې افغانانو ته ډېر وارېده او شین شرق (له غوصې او کینې ډک) و او وینې خوټېدلې او که د سند (اوسني پاکستانیانو) د آس سپرو ځواکونو بریدمن افسر وارانټ؟ ولې او ولې نه؟
۲۰. بریتانوي بولندوی باروز د خپک له لارې د وتلو لاره و موندله خپل د سپرلۍ آس یې یوه بل ټپي افسر ته ورکړ چې د سند ،، اوسني پاکستانیانو ،، د آس سپرود یوه بریدمن افسر ،، وارانټ،، په لاس ژ غورل کېږي، بولندوی نه پوهېده چې د هغه د پلي پوځ ښی اړخ د هغه تر شا د مرگ تر پولې پورې جگره کوي.؟، د اېنگلېسانو مشر پاکستانیانو له افغانانو وژ غوره او که اېنگلېسانو؟، ملالی میوندوالې په خپک کې د اېنگلېسانو په وړاندې لنډۍ ویلې وه او که د هغوئ اجیرو، مزدورو کافرانو د سند ،، اوسني پاکستانیانو ،، د آس سپرو ځواکونو په وړاندې ویلې وه؟ ولې او ولې نه؟
۲۱. د دې له پاره زه پر دې باندې خپل د پام چورلیخ څرخوم چې خپلخوښي ترې بېلېښتي شي.

نو ځکه پر دغو له دې پښتو ژباړې را څرخوم چې خپله اېنگلېسانو لیکلي دي او کره یې خپلو ټبر ته پرې ایښي دي.

و، امیر محمد ایوب خان ورور امیر یعقوب خان له خپل لښکر سره د کندهار له شماله په تېرېدلو له هراته غزني ته د رسېدلو په حال کې وو،

د میوند جگره؛ جگره: د افغان دوېمه جگره؛ نېټه: ۲۷ جولای ۱۸۸۰ زېږدي؛ سیمه: په سویلي افغانستان کې د کندهار لوېدیځ ته؛ د جگړې ګډونوال: د بمبيي د پوځ بریتانوي او هندي سرتېري د افغان د سمبال شوي او توکمیز پوځ د سرتېرو پرضد؛ جنرالان: ډگر جنرال بوروز د ایوب خان پرضد؛ د پوځونو شمیر: ۲,۵۰۰ بریتانوي او هندي سرتېري له ۶ آر ایچ درندو توپونو او ۶ لنډ خولو سپکو توپونو سره، د افغان ۹,۰۰۰ پلې او ۳,۰۰۰ سپاره سرتېري، ۶ د توپخانې بطريې (ټکونکي توپځای، درېونونکی توپځای، د لښ توپخانې یو نټ، د توپ د تړلو ځای، برقي بیټری لرونکي توپونه، یا حق نا حقه و هوښکي توپونه). له ۳۶ توپونه، سره؛

پوځي جامې، وسلې او توکي: بریتانوي او هندي ځواکونه په ټولیز ډول له بومي هندي لېواګانو څخه جوړول چې له درېیو سترو لښکرو څخه راټول شوي ول:

د بنگال لښکر، د بمبيي، مدراس لښکرونه او کوشني سیمه یز پوځونه لکه د حیدرآباد د سیمې نوي پوځونه او د پنجاب د پیاوړي لښکر سرحدي ځواکونه.

هندي لېواګاني د بریتانوي لېواګانو له ځواکونو سره یوه ځای د جگړې ډگر ته پلي کېدل.

برېښمن هکترمک لین د شاهي پوځ د سپرو توپخانه لرونکی ډلګي ته د لویې تنګې درې په څنډو کې لارښوونه کوي. د بریتانیا په پلویو پوځي ځواکونو کې هر سرتېري ۰.۴۵ مارټيني هنري یوه ډزی توپک درلود. (یعنې ۲۰ تنو کې ۹ تنو یې یوه ډزی مارټيني هنري توپک درلود، یا سرپوښ) د هندي لېواګانو سرتېرو سنايدر توپک درلودل، همدارنګه هغوی یوه ډزی توپک خو زاره ډوله توپک درلودل او پلویو منظمو قطعاتو له زرو وسلو څخه په نوي ډول جوړ شوي ډک خولي توپک هم درلودل.

سپاره پوځونه په تورو، نیزو، کارابین توپکو، بریتانویان په مارټيني هنري او هنديان په سنايد توپکونو سمبال ول.

بریتانوي توپچي ځواکونو ډول، ډول توپونه درلودل. ګڼ شمیر یې نرم خولي لنډ جاغور لرونکي سپک توپونه ول، خو په اغېزناک ډول نه ول، مګر که څارواکو د اروپايي لښکرو د توپونو په شان پولادي جاغور لرونکي جوړ کړي وی، اغېزه به یې زیاته وه.

د توپخاني مرستندويه برخه اغېزمنه نه وه او په افغاني اړخ کې افغاني ځواکونو څرګنده کړه چې هغوی د بریتانويانو په پرتله ښه پیلوړې توپخانه لري.

کله چې د ۱۸۷۹ کال د مارچ په مېاشت کې ډګر جنرال سر ډونالډ سټوارټ له خپلې فرقې سره چې له بنگالي او بریتانوي لېواګانو څخه جوړې وې، شمال ته د کابل په لور وخوځېد، کندهار یې د هغه ښار افغان واکمن والي ته پرېښود، د بمبيي او بریتانوي د فرقې سرمشري یې تورن جنرال پرایمروز ته ورکړه.

د افغانستان په شمال کې د بنگال لېواګانې په ۱۸۸۰ کال کې له افغانستان څخه و وتلې او یوازې د کندهار ولایت د بریتانیا او هندستان تر ولکې لاندې پاتې شو.

په ۱۸۸۰ کال کې کندهار ته خبر راورسید چې د افغانستان د بې واکه شوي امیر، امیر محمد ایوب خان ورور امیر یعقوب خان له خپل لښکر سره د کندهار له شماله په تېرېدلو له هراته غزني ته د رسېدلو په حال کې دی.

له جګړې مخکې د شاهي آس سپرو - توپچي اي بي او پلي بېټري يي (د لښ توپخاني یو نېټ)، د کندهار والي پر بریتانوي پوځیانو ټینګار وکړ چې د هلمند د سیند په غاړه کې دي، د ګرځک په سیمې کې د ایوب خان مخه ونیسي که نه نو د هغه په دغه پوځي خوځښت به په ټول هیواد کې پاڅون رامنځ ته شي.

هندي دولت جنرال پرایمروز ته لارښوونه وکړه چې ګرځک ته دې یوه غنډ واستوي او له احتیاطي یا زېرمې فرقې څخه دې څو لېواګانې د هغوی پرځای را وغواړي.

د ۱۸۸۰ کال د جولای په څلورمې نېټې د توپخاني دوه لېواګانې، د بمبيي درېیمه سپکه توپخانه او د سند د آس سپرو درېیمه لېوا له کندهاره و وتلې چې ورپسې په سبا یې پلې او د توپخاني ځواکونه له ښاره و وتل. د جنرال باروز پوځونه د والي له پوځونو سره یوازې له دغه امله یوه ځای شول چې د والي د پوځونو په منځ کې پاڅون را پورته شوی و او ګڼ شمېر یې د ایوب خان پوځونو ته ور اووښتي ول، بریتانويانو د شپږو زرو لنډخولو سپکو توپونو کارونه بنده کړه او پرځای یې له ۶۶ فرقې د پلي سرتېرو بطریه (چارچي ځواک، یا تازه دمي ځواک) ځای پرځای کړه.

د ۱۸۸۰ کال د جولای په ۲۶ نېټه باروز ته د څارکښو له خوا خبر راورسید چې د ایوب خان ځواکونه، د مالموند له غاښي څخه د تېرېدلو په حال کې دي او بله

ورځ به د مېوند کلي ته راوړسیري، چې له هغه وروسته به د غزني پر لور و درومي.

که باروز د همدغه خبر په اورېدلو د خوځېدلو کومانده ورکړې وی نو له ایوب خان څخه به مخکې مېوند ته رسېدلی وی. د هغه په بدل کې د هغه ځواکونه د بلې ورځ پر سهار وختي و خوځېدل، دا ځنډ له دغه امله پېښ شو چې ځواکونو د بارتړلو له پاره وخت ته اړتیا لرله.

د ۶۶ پلي ځواک یوه سرتېری په سویلي افغانستان کې کله چې بریتانوي / هندي ځواکونه مېوند ته ورسېدل، د ایوب خان پوځ له ورايه ښکارېده چې د بور بورکیو، دورو په توپان کې تېرېده او دښته یې په دورو کې پټه کړې وه.

باروز دغې ته په کتلو اټکل و کړ چې له افغانانو څخه مخکې مېوند ته رسېدلی شي، نو پوځ ته یې د مخ په وړاندې د تګ بولنده ورکړ. د باروز پوځ له مېوند څخه واوښت او د یوې تنګې درې د ۲۵ قتیزي ژورې برخې ته ورسېد چې دغه دره د هغه د مورچل له مخې تېرېدله. د دې پرځای چې په مېوند کې د درې په غاښي کې دفاعي ځنډې و نیسي، باروز خپلو پوځونو ته د ورڅېرمه پراخې پرانستي دښتې مخې ته درې د غاښي په څنډه کې د ځای پرځای کېدلو امر ورکړ.

د ایوب (خان) ځواک د کابل او هرات له روزل شویو لښکرانو، له والي څخه ټینټېدلي او قومي سرتېري ځواکونه ول، چې ټول ټال ۱۲,۰۰۰ تنه ول چې په منځ کې یې ۳,۰۰۰ سپاره هم ول. د ایوب خان د ځواکونو په پرتله، د جګړې د ډګر د کرښو له پاره، د باروز ځواکونه د بارتړلو او وړني راورني ګارد / لوژيستيکي له سرتېرو سره ۱,۵۰۰ پلي، ۳۵۰ سپاره ول.

د بریتانوي پوځونو توپونه له درې وا وښتل او داسې مورچل یې و نیو چې افغانان د هغوی توپونو د اور تر لمبو لاندې راغلل. د باروز له اټکل او موخي پورته د توپخاني اور لا اغېزناک وو، نو له همدې امله یې د پرمختګ له پاره پلي او سپاره ځواکونه په بیرمه مرستي ته ور ولېږل. شپږ شپېتم ځواک یې ښی خوا ته، د جیکبز توپ لرونکي یې د منځ له لوري او لومړي بمب اچوونکي یې کینې خواته د مرستې له پاره چمتو ول.

د جګړې لومړۍ لړۍ د توپخاني د ځواکونو په مردکۍ یو پیل شوه، افغانانو د پیاوړو او موډرنو د سټیټ. ایف. ډي. آرټ آرمسټرانګ توپونو په لرلو پر بریتانوي سرتېرو ډزې پیل کړې.

د بمب غورځوونکو لومړي او سپاره ځواک ډېره درنده مرگ ژوبله و ليدله او د جيکيز توپ لرونکي ځواک د بمبارۍ له لاسه په پټن ځای کې پټ شو.

د توپخانې له دوه اړخيزه اور وروسته افغان پلي ځواکونه د هندي/ بریتانوي پوځ پر لومړي کرښې د برید له پاره ورننوتل، لږکې يې ماته کړه. باروز د يوه بې ځايه او تش خوځښت په کولو لومړي بمب غورځوونکي پوځ ته د برید بولنده ورکړه، که څه هم د افغان پوځ پرمخ را روان و، باروز خپله بولنده بېرته واخستله ځکه چې بمب غورځوونکي ځواک د افغان ځواکونو د اور له امله ډېره مرگ ژوبه و ليدله.

د پرانستې دښتې پر لور د افغانانو پرمختگ، د بریتانوي/ هندي ځواکونو کينه برخه تشه پرېښودله، دغې وېرې باروز اړ کړ چې د جيکيز د توپک لرونکي ځواک دوه کمپنۍ تشې خوا ته وړ و لېږي او له کينې خوا څخه د بارترلو د کار/ لوژيستيک د توپک لرونکو په منځ کې د دوه سپکو توپونو په مرستې يې ملا وړ و تړي.

د بریتانوي بولندويانو پام دغې خبرې ته نه وو، چې د ځواکونو بلې تشې خوا ته يوه بله دره تېره شوې ده. چې ښی خوا ته له لويې درې سره يوه ځای کېږي. د جگړې په وخت کې افغانانو دغه دره وکاروله چې د بریتانوي/ هندي پوځونو تشې ښی خوا ته ورننوځي ترڅو د شپږ شپيتم ځواک د سرتېرو مخه ځان ته وړ واورې، تر هغه مخ کې د دغه ځواک مخ د خپل گاونډي ځواک د جيکيز د توپ لرونکو او د لومړۍ بمبيې د بمب غورځوونکو د ښي برخې زاويې ته وو.

په مېوند کې له توپونو څخه ساتنه: د شاهي توپخانې د آس سپرو بطريه چې نن (د مېوند بطريه يا بالټی يادېږي) اوس نو د باروز ځواک په کلکه د را غونډو شويو آسونو د لږکو په شان په يوه ټکي کې راټول شوي او پلي ځواکونه د بې بيرې يا بې ثمره پرمختگ په لومو کې راښکيل شول. د افغان سپارو ځواکونو له سترگو څخه د کينې خوا تشه خطا شوه؛ قومي، پليو ځواکونو او د هغوی توپونو د بریتانوي پوځ ښي خوا ته د يوې ځنگيزې درې له لورې ورننوتل.

د همدغې ورځې په وختي ماسپښين کې (ټکنده غرمه کې)، د سپکو لنډ خولو توپونو مردکي پای ته ورسېدل او ځواکونه له مورچلونو را و وتل، دا داسې يو خوځښت و، چې د جيکيز د توپچي ځواک کينه خوا يې چې لا مخکې د افغان توپخانې او د سيمې د تودوخې له امله تاواني شوې وه، له گډوډۍ سره مخامخ کړه.

کله چې د افغان ځواکونو اور زور اخلي د شاهي توپخاني د سپرو ځواکونو توپچیان هغه وخت خپل بې آسه ملگري راپور ته کوي چې غواړي په شا تېښته وکړي.

د سپکي توپخاني په شاته کېدلو افغان سپاره ځواکونه بريالي شول چې د بریتانوي/هندي ځواکونو پر مورچلونو، د کیني تشي له لوري د شاه خوا ورننوي. د جیکبز د توپخاني توپچیانو او توپک لرونکو هڅه وکړه چې د افغان د ځواکونو د دغه پرمختګ مخه ونیسي او ټولو په یوه وار پر افغانانو ډزي پیل کړي، خو د بریتانویانو اور اغېزه نه درلودله، کمپنی تجربه نه درلودله او بولنده یا کوماند یې د داسې بولندیانو یا کوماندانانو په لاس کې وه چې نوي پوځ ته راغلي ول او خپل سرتېري یې سم نه پېژندل. افغانانو له ځنګيزي درې څخه د بریتانوي/هندي ځواک زړه ته د بڼی خوا له تشي ورننوتل.

د سند (اوسني پاکستانیانو) د آس سپرو ځواکونو یوه خوځښت وکړ چې د افغانانو د دغه پرمختللو د مخي خنډ شي خو آس سپاره بېرته شا تګ ته را و بلل شول.

د شپږشپینمي پلي لېوا سرتېري په مېوند کې ایوب خان خپل دوي توپونه د ځنګيزي درې غاښي ته راوړل او له لنډ واټن څخه یې ښايي له درې سوه متریز واټن څخه پر لومړۍ بمب غورځوونکي لېوا د اور بولنده ورکړه. په نږدې ماسپښین کې د توپوخاني اور بند شو او افغان قومي ځواکونو د هندي/بریتانوي ځواکونو د کرښې په زړه کې د ننوتلو نوښت په لاس کې و نیو. د جیکبز د توپخاني دوي کمپنۍ یو کینه خوا په تېښتي پرېښودله او د لومړۍ بمب غورځوونکي لېوا خوا یې په بشپړ ډول تشه پرېښودله.

افغانانو د بمب غورځوونکو شمېره راټېټه کړه، داسې ښکارېدله چې هندي سرتېري ډېر سترې ول او د وېرې له ډاره یې د مقاومت وسه له لاسه تللي وه.

د آر ایچ ای توپونو جگړې د کرښې په زړه کې مورچل و نیو او په بیرې یې افغان ځواکونو ته د سلامي کېدلو وروستنی ډز وکړ، افغانان د څو جریبو په واټن کې کین خوا ته د بریتانوي د لار ورکي توپخاني د په شا کېدونکو توپچي ځواک لوري ته را نږدې کېدل.

هغوی په سترگو لیدل چې د جیکبز د توپخاني ځواک پاتې شوي توپونه د شپږ شپینم پلي ځواک په کین اړخ کې ويلي شوي ول او د کرښې بڼې خوا یې په توره تیاره کې پرې ایښي وه.

په مړوند کې د افغانانو پرضد د شپږ شپېتمې لېوا وروستۍ لاس او گریوان کېښه:

یوه لس تنه (۲ تنو افسرانو او نهو تنو سرتېرو) د خپګ له کلي څخه د باندې خپل خوږ ژوند له لاسه ورکړ.

د سپي نوم چې بوبي دی، د هغوی تر پښو لیدل کیږي. باروز، نټال ته بولنده ور و لیرله چې له خپلو سپرو سره دې د افغانانو مخه ونیسي، تر څو د دغې خونړۍ شیبې ولکه بېرته په خپل لاس کې واخلي.

هغه په ډېرو ستونزو یوازې یوه سلو پنځوس تنه سپاره راټول کړای شول، په نیمه او مړ ژواندي زړه هغو افغان ځواکونو ته ورنږدې شول چې تر بمب غورځوونکي لېوا راټول شوي، هغوی یې کلا بند کړي ول او کله چې هغوی ته نږدې شول بېرته په تېښته راغلل.

باروز پر خپل آس سپور شو او د جگړې ډگر تر کرښې نږدې ورغی، ترڅو له نورو سپرو سره یوه ځای یرغل و کړي خو بری ور په برخه نه شو.

بریتانوي توپخانې له یوه مورچله د پليو ځواکونو تر څنګ پورې، د توپخانې اور کاوه او دلته وه چې د لویې درې له څنګه پلي ځواکونه تېر شول او د نورو یرغلونو له پاره یې په څو څو ځله بېرته و دانگل.

پلي ځواکونه په دوه وو جلا ډلو کې ترشا شول، د کین خوا ځواکونو د موند اباد خوا ته په شا شول چې د شپږ شپېتمې پلي لېوا، د مورچل، سمڅو کېښلو کنډک او ماین پېژندونکي ول. د بمب غورځوونکو ځواک د خپګ کلي خوا ته په شا شول. لویې درې ته د په شا کېدلو په وخت کې د بمب غورځوونکو گڼ شمېر سرتېري و وژل شول.

شپږ شپېتمه پلي لېوا د دوې هندي لېواگانو د ملا تېر له ماتېدلو وروسته درې وړې شوه، په څو ډلو و ویشل شوه او د شا تګ په حال کې په جگړه کولو شا ته کېدله.

د شپږ شپېتمې لېوا او د بمب غورځوونکي لېوا شا گڼ شمېر افغانانو نېولي وه. له درې څخه په تېرېدلو د خپګ کلي ته وا وېشل، ټول ټال سلو تنو پاتې شويو بولنديو افسرانو د خپګ کلي په یوې څنډې کې په یوه بڼ کې خپل وروستۍ تم ځای ونيو او جگړې ته و درېدل.

له هغوی څخه لاره او گودر ورک وو، له دغې ډلې څخه ژوندي پاتې شوي د خپګ د کلي له لارې یوه بل دېوال لرونکي بڼ ته وا وېشل او دلته یې د دویم ځل له پاره خپل وروستۍ مورچل ونيو.

دغه وروستنی مورچل او جگړې ته درېدل له کلي څخه د باندې له شپږ شپېتمې پلې لېوا څخه یوه لس تنو ژوندي پاتې شويو و کړ، دوه تنو بولنديانو او نهو تنو سرتېرو.

د فورېوري په بڼ کې د یادښت ترټولو لوی د زمري څلې. تر څلې لاندې لېکنې د میوند د جگړې یادونه او د شپږ شپېتمې پلې لېوا د له لاسه ورکولو یادونه تازه کوي.

د پوځ نور ژوندي پاتې شوي سرتېري بريالي شول چې د جگړې له ډگر څخه په شا شي، د افغان پوځ د پرمختګ مخه د بمب غورځوونکي لېوا د ژوندۍ پاتې شويو ډلگۍ یو له پلوه و نیول شوه، تر هغه دمه و جنګېدل چې مردکي یې خلاص شول او بیا افغان پوځونه ته سلامي شول.

بریتانوي بولندوی باروز د خپګ له لارې د وتلو لاره و موندله خپل د سپرلې آس یې یوه بل ټپي افسر ته ورکړ چې د سند و، اوسني پاکستانیانو و، د آس سپرود یوه بریدمن افسر و، وارنټ، په لاس ژغورل کېږي. بولندوی نه پوهېده چې د هغه پلې پوځ ښی اړخ د هغه تر شا د مرګ تر پولې پورې جګړه کوي.

بریتانوي او هندي سرتېري او د پوځي پنډغالي چوپړ مار سرتېري، د افغان سپرو ځواکونو له لاسه په ټېښته ول او د کندهار پر لور پر سړک باندې د ټېښتې په حال کې په ځغاسته شول.

د دغې خورې ورې شا ته کېدلو په ترڅ کې چې د افغان پوځونو له خوا سرتېري مخې ته اچول شوي ول، که څه هم ګڼ شمېر یې ژوندي و نیول شول، و وژل شول او یا ټپیان ول خو بیا هم د افغان پرمخ تلونکي سپاره ځواک مخه، د سند و، اوسني پاکستانیانو و، د سپارو سرتېرو یوې ډلګې او د آر ایچ ای بطریه، د لوژیسټیکي (زېرمه یا تازه دمي او لېږد رالېږد) او ساتونکي ګارډ سرتېرو تر یوه وخت پورې و نېوله.

د پلې افغانانو مخه د یوه مقاومت په ترڅ کې په خپګ کې د بمب غورځوونکي ځواک له خوا خوره وره شوله خو هغوی ته داسې شېبه په لاس ورغله چې بریتانوي، هندي او لوژسټیکي سرتېري یې لوټ کړل.

د غنډ پاتې ژوندي سرتېري تر کندهاره په خاپوړو په ټېښته کې ول. مخې ته یې نابېره د افغان سپارو د ژغورنې یوه کوچنۍ ډله ورغله او ژوندي کسان یې را و ایستل.

ځیګ د کلي، ۹۶۶ و وژل شو او ۱۶۳ تپیان وو. د بریتانوي او هندي ځواک ۲۱ افسران او ۹۴۸ تنه سرتېري و وژل شول. ۸ افسران او ۱۶۹ تنه سرتېري تپیان شول.

بمب غورځوونکي ځواک ۶۴ په سلو کې خپل ځواک او ۶۶ پلي لېوا ۶۲ په سلو کې د ۱۲ تنو بولندویانو په ګډون خپل ځواک له لاسه ورکړ. د سپاره ځواک تلفات ډېر لږ ول.

د افغان د ځواکونو د مرګ ژوبلي (تلفاتو) په اړه یوه د ډاډ وړ اټکل تر ۳۰۰۰ پورې ښه یې چې د جګړې د طبیعت، له ځانه تېرېدنې د غبرګون څرګندویه ده. ، (ویکيپیډیا، د میوند جګړه، ۲۰۱۳ زیږدۍ کال)

په دې جګړه کې اېنگلېسان (سندیان، اېندیان او اېنگلېسان سره ګډ) ۱۹۱۴ و وژل شو او ۳۱۲ تپیان وو، ۱۲ جنرالان و وژل شو، ۸ جنرالان تپیان، ټول ځواک کچه ۲۵۰۰ تنه وو.

افغانان ټول ۳۰۰۰ شهیدان شو ۵۱۰ او تپیان وو، ۵ جنرالان شهیدان، ۵ جنرالان تپیان، ټول ځواک کچه ۱۲۰۰۰ تنه وو.

د نومړي جګړې یوه یادونه داسې کوي:.

و، د جولۍ ۲۷، ۱۸۱۸ زېږدۍ چې انګرېز ښکېلاک گر، د کندهار په میوند دښته کې له افغانانو سره مخامخ شوی جنګ ښه تود روان و، گرمي وه، لوړه وه خو انګرېزي لښکرې ښې تازه دمې وې. خواره، ځنډاک او وسله یې ښه ډېره وه، د عسکرو شمېر یې هم پر افغانانو ډېر و، داسې وخت راغی، چې افغانان ماتې و کړې، په دغه وخت کې د افغانانو مېرمنو په غازیانو پام شو، گوري چې بیرغچي هم تپي دی نو ملالې خورپانۍ په نامه یوې پېغلې ورمونده کړه او له منډې سره یې لاندې لنډۍ وویل:

▲ و، که په میوند کې شهید نه شوي

خدايږو لالیه بې ننګۍ ته دې ساتینه،

(سمندر د بدر شو، ۱۹۷۵ ز، پښتني، پېښور، یونیورسیتي بک اجنسي)

بیا یې ورپسې لاندې لنډۍ ورغبرګه کړه:

▲ و، خال به د ورور په وینو کېږدم

چې په شین باغ کې سور ګلاب و شرمومه،

(سمندر د بدر شو، ۱۹۷۵ ز، پښتني، پېښور، يونيورسيتي بک اجنسي).

او ورسره يې بېرغ په خپلو لاسونو پورته کړ او د تورې په گوزارو سره د انگرېزي ښکېلاکي لښکرو په منځ ورگډه شوه. کله چې غازيانو د دې پېغلې لنډۍ واورېدې، په مړه وجود کې يې ساه و چلېده او په دښمن يې داسې درنه حمله وکړه، چې هغه دم يې انگرېزانو ته ماتې ورکړه، چې اوس د همدې پېښې له امله ميوڼد د هر افغان د وياړ نوم گڼي،، (محمد ابراهيم، ۱۳۹۳ ليردي، ۱۷۴ چوپړی)

۱۲. ۶ ميوڼد جگړې له ټولې کپسې څخه دا کره څرگندوم، چې دا څرگندول روڼوي کتنه داسې.

په رښت کې د اېنگلېسانو ميوڼد جگړې له ټولې کپسې څخه دا کره څرگندوم چې دا څرگندول روڼوي کتنه داسې.

د ميوڼد جگړې په دوېمه ورځ د زمري مياشت په ۷ د ۱۲۵۹ لېردي کال (د جولۍ ۲۸، ۱۸۸۰ زيردي) د افغانستان سويلي کندهار، د لوديځ لورې ته ميوڼد ولسوالۍ په خيگ کلي کې ملالۍ ميوڼدۍ ماسپښين يوه بجه لنډۍ يوه دمې ويلې وه او خپله پييله يې وه.

کله يې چې خپل کلي خيگ کې په خپل بڼ کې اېنگلېسانو حملي وليدلې او پښتانه ميرني يې وژل. دې له حبيته يوه دمې و ويل: که په ميوڼد کې شهيد نه شوې؛ خدايرو لاليله! بې ننګۍ ته دې ساتينه.

له زخمي بيرغچې څخه يې بيرغ پورته کړه او ودرېدله، د دې پېغور په اورېدلو پښتانه ټپيان ښه وکټېدل او يوه لس تنه يې په همدې بڼ کې اېنگلېسان له خپل سپي سره گډ مردار کړه.

د خيگ بڼ يې ورته ادبري کړې او تالا يې پرې واړوله. پښتانه څارکښي ځواکونه له ټوپکو او تورو سپرو سره بڼ په بڼ اېنگلېسانو په سې گرځيدل؛

يوه ساعت ورسته جگړې زور راوړه د سند آس سپرو ځواکونو له لورې له همغو اتلانو سره د دوی په بڼ کې په ۱۸ کلنۍ پېغلټوب کې شهيد شوه. د شهادت په وخت يې چې په وينو کې لت پت وه ويل. خال به د يار له وينو کې دم؛ چې شينکي باغ کې گل گلاب و شرموينه. په همدغه ځای کې خاورو ته و سپارل شوه.

ابنگلېسانو بولندوی ډگر جنرال بوروز هم مېړنو له درني جگړې څخه خيگ کلي کې گېر راغلی وو، خو د خيگ له لارې يې د وتلو لاره و موندله. خپل د سپرلی آس يې يوه بل ټپي افسر ته ورکړ چې د سند و، اوسني پاکستانيانو، د آس سپرو د يوه بریدمن افسر وارنټ په لاس و ژغورل شو.

تراکړ بوروز نه پوهېده چې د هغه د پلي پوځ بني اړخ ټينگ کافران او سخت زړي منافقين پاکستانيان (سنديان) د هغه تر شا د مرگ تر پولې پورې جگړه کوي.

کله چې خيگ ته څلور بجې د اتلانو امير يعقوب خان د امير محمد ايوب خان ورور راغی، له اتلانو يې پوښتنه و کړه، زموږ بيرغ يې چې پورته کړی وه، دغه شهیده پيغله څوک وه؟

اتلانو ورته و ويل، د دې خيگ اوسيدونکي ده، نوم يې ملالی ده، په خټه نورزی ده، تر کشنخود پورې به يې خپلې رمې پيولي.

امير يعقوب خان ورته و ويل دا همدلته د شهيدانو خوا کې خاورو ته و سپاری.

اوس هم په ميوند کې د شهيدانو په ادبره کې يې قبر دی، ډېر مسلمانان يې اړين زيارت ته ورځي او ډېره دعا ورته کوي.

له دې لنډۍ دا را سپړم چې دا اوسمهال ۱۳۷ کلنه لنډۍ ده.
(۲۰۱۷ زيږدی - ۱۸۸۰ زيږدی = ۱۳۷ کاله).

د دې مثال په دې بڼه دی چې د ملالی ميوندۍ لنډۍ (۱۰۳۷ زيږدی - ۱۸۸۰ زيږدی = ۸۴۳ کاله) ۸۴۳ کاله له دې لاندې لنډۍ څخه کشره ده، مانا دا چې په هغه وخت کې به د ملالی اتمه نيا هم نه وه زوکړه شوې.

◀ که د خانو لښکري راغلي

زه به گوملي ته د يار سلام ته ځمه

۱۲. ۷ بل اړخ يې د سترو قعمتي جواهر او کانو دی

لکه ياکوت يا ياقوت، تت مېړۍ، پيکه، خپ (رنگ) پخ کانۍ موري، هغه ميخ چې په ديوال کې ټکول کيږي او کالي پر راڅروي دا ډول کرسټل: گام بوريا پوزی، کرير تړل، شډل نښه کول، اوډل شوی پای پاک د حدود ټاکلی غمی، نغارکی

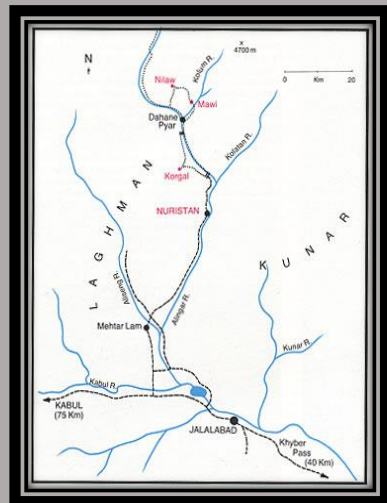
د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصري یو انگر څېړنـچوپړي (ريسـرچ پانې)

مېخ، ناليچکه کاني لکه د پهلوانۍ د لوبې توشکې په ډول، اوډل مېړۍ (د پوزې په ډول منرال)، پيرل چوکات منرال (د انځور په ډول قمعتي جواهر) دي.
چې په نيلو، ماوۍ، کورگل سېمه د لغمان کې شتون لري. د په ځانگړې ډول نيلو او ماوۍ رگوکونه چې له ۱۰ سانتي ميټرو څخه تر ۴۰ ميټرو په پنډوالي سره، له څو ميټرو څخه تر څو کيلومترو مندل کېږي. چې ورته د پلوتونيم (يوه ريډايواکټيف کيمياوي عنصر دی، چې د اتومي انرژي د توليد د پاره استعمالېږي)، ننه وتنه (په زور) د نيلو يې بولي. (فوچس، ۱۹۷۴ زېږدي، چوپړی ۹)، (پيرر، ۱۹۵۹ زېږدي، ۳ چوپړی)

د په ګرده نړۍ کې تر ټول غوره منرالونو زېرمې د روسي کان پېژندونکو (قيمتي ډبرو پېژندونکو، منرالوجستانو) په ۱۹۷۰ زېږدي کې لغمان کې په نخښه کړه، چې په پېنۍ وال مارکيت کې يې لوړ ځای د کرسټلونو، نغارکۍ مېخ (ناليچکه کاني يا تت مېړۍ، کاني) او پلوتونيم، د امريکا فينسټ مهالنۍ د منرالونو ټيکۍ (ريکات) يا منرالوحيکل ريکارډ په نوم د ۱۹۷۸ زېږدي کال د ۱۰ مياشتې مهالنۍ ګڼه کې په ۳۰۱ چوپړي کې او ۱۱ مياشتې مهالنۍ ګڼه کې په ۳۰۸ چوپړي کې ټيکۍ ټينګ کړی دی. (پيرر، ۱۹۵۹ زېږدي، چوپړی ۲)

۶. د منرالونو ټيکۍ (ريکات) يا منرالوحيکل ريکارډ په نوم د امريکا فينسټ مهالنۍ انځور. (# ۵۹ انځور)

۵. د ښارونو او د کافي ذخيره (امانت ايښودل، رسوب کول، پاسره ايښودل، ذخيره کول) پټه د لغمان ساحه کې. (# ۵۸ انځور)

۷. : د کونځیت سپوږمین، ۲۰ سانتي لور،
له ماوې، لغمان، افغانستان څخه
(د سوربونني راټولشوي) انځور يې
مېرمن نیلي بریند اخستی دی،،
(پېرر، ۱۹۵۹ زېږدی، ۵ چوپړی)
(# ۶۱ انځور)

۸. : شین سپوږمین کرسټال، ۶۰ سانتي لور، تر ډېره
پورې دا د فینسټ له لورې لاسته راوړل شوی
کرسټل دی، یوه جوړه ده، دوي دانې دي، له
ماوې، لغمان، افغانستان څخه (د سوربونني
راټول شوي) انځور يې مېرمن نیلي بریند اخستی
دی. (# ۶۰ انځور)

۹. د ایلېبیت تورمالین کرسټال، ۶ سانتي
لور، له کورگل، لغمان، افغانستان څخه
(د سوربونني راټول شوي) انځور يې
مېرمن نېلي برېنډ اخستی دی.،،
(پېر، ۱۹۵۹ زېږدي، ۱۰ چوپړی)
(# ۶۳ انځور)

۱۰. د ایلېبیت تورمالین کرسټال، ۶ سانتي
لور، له کورگل، لغمان، افغانستان
څخه (د سوربونني راټول شوي)
انځور يې مېرمن نېلي برېنډ اخستی
دی.،، (پېر، ۱۹۵۹ زېږدي، ۱۱
چوپړی) (# ۶۲ انځور)

۱۲. د ایلېبېټ ټورمالین کرسټال، ۲۱ په ۱۵ کی، له کورګل، لغمان، افغانستان څخه (د هیرب اوبډا راټول شوي) انځور یې وینډیل اي. ویلسن اخستی دی.، (پېر، ۱۹۵۹ زېږدی، ۱۲ چوپړی) (#۶۴ انځور)

۱۱. د ایلېبېټ ټورمالین کرسټال، ۶ سانتي پېر، له ماوې، لغمان، افغانستان څخه (راټولشوي د سوربونني) انځور یې مېرمن نیلي بریند اخستی دی.، (پېر، ۱۹۵۹ زېږدی، ۱۲ چوپړی) (#۶۴ انځور)

و، د اپریل په میاشت کې د افغانستان حکومت ړنگ شو. په ۱۹۷۸ کې، د کین اړخي انقلابي ډلې له خوا، بهرنيانو ته د افغانستان د کانونو د راتلونکي لاسرسي په اړه یوه څه شک څرگند کړ.

که څه هم نوی حکومت په ښکاره توګه د خپل مخکني حکومت په پرتله ډېر افراطي دی، خو د امریکا د بهرنۍ چارو وزارت چارواکي چې له سیمې سره اشنا دي وايي، دا لا يقيني نه ده چې افغانستان به د شوروي سپورمکۍ شي.

د راپورونو له مخې د نوي حکومت ګوند د مسکو له خوا د کمونيست ګوند په توګه نه دی منل شوی. د اپریل ۲۷ د پاڅون حسابونه چې د متحده ایالاتو چارواکو له خوا ترلاسه شوي، ښه یې چې شوروي اتحاد د کودتا په چمتو کولو یا ترسره کولو کې برخه نه درلوده.

په واشنګټن کې ارزونه دا ده چې نوی حکومت به د پخواني رژیم په پرتله د شورويانو پر وړاندې ډېره تکيه و کړي. په هر صورت، افغانستان په تاریخي توګه له خپل روسي ګاونډي سره نږدې اړیکې لري، په داسې حال کې چې خپل خپلواکي ته لوړ ارزښت ورکوي.

د کودتا چارواکو په بهرنۍ چارو کې د "مثبت بې طرفۍ" خبره کړې، چې د نورو هېوادونو سره د دوی د سیاسي او اقتصادي ملاتړ د کچې له مخې ټاکل کیږي. دغو چارواکو ویلي، چې افغانستان به د هیڅ هېواد له خوا په تارونو سره مرستې ونه مني.

مسکو سمدلاسه نوی حکومت په رسمیت و پېژانده او د شا او خوا ۱۶ میلیون ډالرو ملکي مرستې وړاندیز یې و کړ.

متحده ایالاتو هم نوی رژیم په رسمیت پېژندلی او د اقتصادي مرستو د دوام وړاندیز یې کړی چې په تېرو وختونو کې هر کال شا او خوا ۲۰ میلیون ډالر وو. تمه کېږي چې د کودتا په وخت کې په افغانستان کې د متحده ایالاتو د ۶۰ مشاورینو څخه ډېری پاتې شي او د لويديځ المانانو څخه غوښتل شوي چې د پولیسو د سلاکارانو په توګه پاتې شي.،، (اوبرډورف، ۱۹۷۸ زېږدي، اي ۱۲ چوپړی) له همدې امله، د محتاط خوشبینۍ له پاره دلیل شتون لري چې د معدني نمونو او جواهراتو صادرات ممکن دوام و مومي. (پیرر، ۱۹۵۹ زېږدي، ۱۴ چوپړی)

له تېر پېر څخه مو ښکیلاکګر په دې پام کې وځي، دا خاوره سري و لري، خو

بڼه سرونه و نه لري، ټول ټاټوبی به پلاره او بی مور به و ارته ډول غونډې کړې. لږ، لږ به زموږ د وگړو تر منځ د کینې او بېلوالي زهن شندې. الله او دلته به لږ، لږ سره په ښکرو وي، کانونه او زېرمې، ټول لوړ بیهه یا قیعمتي کاني او منرالونه به یې دوی په خلاصو سترگو ترې په پټه او په ښکاره وړي.

دا چې ټاټوبی مو د مندلیف لېبنټیلیک له ټولو کیمیاوي عناصرو او توکو ډک دی، د الماسو، سرو زرو، یورانیمو، لیتیمو او نورو توکو په بوجی ناست یو او خیر ټولو.

د دې له پاره چې پوهگر وگړي به مو د لمسول شویو او غولول شویو، وگړو باندې له منځه وړي، د اسلام په دین به د اسلام په نوم ترې اسلامي جرړې او باسي؛ دوی به مشر لري، په رښت کې به ځان وگړو ته نه مخامخ کوي، چې وگړي ترې د بدایینې، سوکالۍ او زدهکړو غوښتنې و نه کړي؛

که یوه دوی میاشت کې په خپل مرگ هم مړ شي، نو د همدې پټ تن په نوم به یې همغه کارونه ښکیلاکگر پر مخ وړي، او دننه نیو وگړو ته به وايي چې دا د لویانو کړنې دي، په رښت کې به همدا وگړي چې ښکیلاکگر دي، لویان به وي او د دې ټاټوبي زېرمې به په بې سترگۍ تشوي.

دوی به زموږ د زېرمو شته په نورو نړۍ والو هېوادونو په ۵۰۰ چنده لوړه بیعه پلوروي او له مور څخه به یې په لږو هامیانو له سلو ۴۰ پیروډي.

د وټیزې بڼه به یې داسې وي، که زموږ د ټاټوبي خپلواک تن ورته و وايي، چې موږ یې په نړۍ وال بازار کې په نورو نږدې او لرې گاونډیانو پلورو نو د پلورلو خپلواکي به نه لري، په له سلو ۵ او ۴۰ چې هر د پانو په مخ کومه گټه سپینې ته را وباسي، هغه ټوله گټه به بېرته د څلور میاشتي او کلنۍ زېرمه شوي مالې او بانک څخه خپله د لویانو په نوم خپله کوي.

ځکه چې په رښت کې به دا ټاټوبي پلار او څښتن نه لري، هر یوه به یې له یوه نه یوه ښکیلاکگر سره نېغې، پټې او ښکاره نه منونکې یا په سترگو کې خاوري شپږونکې اړېکې و لري، خپلواکتوب به هېڅ شتون نه لري.

په همدې بڼه محیط ته زموږ لرغونو نیکونو او نیاگانو د لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری پښتو پېیلو څخه لورا، لور او کورا، کور گټنې اخستي دي. لکه لاندې لومړۍ لرغونې لغمانۍ لنډۍ، دوېمه او درېیمه د لیکوال لنډۍ:.

▲ څوک به یې ولې خاطر نه کړي

چې کور کې سره او سپین لري یا سپین مخونه

▲ الله تالا شولو خاونده
 ټولو کانونو مو تالا و لږېدنه
 ▲ تن مو هرۍ د مرغړي
 پرې بي حسابه میرځمنو تر اگونه

جگره دومره اسانه نه ده له افغانستان سره، د نړۍ لرغون پوهان وايي او همداسې زه پام کوم چې د اسکندر مقدوني (مکي دانسکي) له زمانې څخه په افغانستان کې جگره روانه ده او داسې کاني کوي.

چې د کلونه د شمارلو گڼه يې ناشونې نه ده، يوازې په خوله ويل کېږي ۲۳۳۴ کاله، يونانيان او اسکندر مقدوني له ميلاده لا مخکې په لمپاکا کې ماته خورلې، د اسلام لښکري سل کاله جگره کې دلته تېر کړه، هنديانو واکمنۍ له لمپاکا د پاي پيل شوه، ايرانيان د فارس واکمۍ د دې سيمې د مالياتو نه ورکولو او قوانينو ته غاړه نه اېښودلو له لاسه له منځه لاړه. اېنگليسان درې واري تر ټولو ډېرې خونړۍ ماتې د دې سيمې د تورو غورونو له ننګياليو څخه و خورې او د دنيا واکمنۍ يې له منځه لاړه؛ شوروپانو يا (رسيا) پېنځلسو هېوادونو واکمنۍ پر وړاندې زما پلار جان عظيم خان له ديارلسو ملگرو او لس ميله وسلو سره چې درې گلتيه، پېنځه شتنگنه، دوې ټوپکو سره د ملا محمد الله بيا مولوي زبير له امريت لاندې او د معلم قيس قوماندانۍ لاندې د افغانستان سپېڅلې جهاد د لومړي ځل له پاره د نورستان له لارې شروع کړه.

د روسيانو تر ټولو ډېر ټانکونه او الوتکې په همدې سيمې کې د لمبو انگار شوې، ستره واکمني يې له منځه لاړه، امريکايان او دوه پنځوس هېوادونو سره دلته له منځه لاړه، تر ټولو ډېر ټانکونه يې دلته والوزخول شول، ډېرې وسلې ترې دلته و نيول شوي، د امريکا د پلازمېنې او ولسمشرۍ سپينې ماڼۍ په خولې يې ولسمشر اوباما، مارک ته د ډېرې سختې ډارونکې جگړې څخه د ژوندي پاتې کيدو مډال ورکړه چې په قرغه يې ولسوالۍ کې عمليات کړي و، چې د امريکا په تاريخ کې دوي تنو ته يوازې داسې مډل ورکړل شوی، چې يوه مارک ته او يوه يې بل امريکايي ته د هغه د مرگ څخه ورسته ورکړی و چې په همدې بڼه جگره کې په ويتنام کې جنگيدلی و، له دې ځای څخه د دوی د ځواک تغېر لمن ورتوله شوه.

پاکستان چې زموږ د باچايي ۶۰ کاله پخوا برخه وه، داسې فکر و کړي او افغانستان مات کړي دا خو امکان نه لري. بله دا ده که پاکستان داسې وايي دا خو د منلو وړ نه ده او کې دی هم نه شي. که داسې و شي نو بيا خو به زموږ د نيکونو تاريخونه دروغ وي.

بل اړخ ته داسې به وکړی شي لکه :- یوه تن دی یوه الک ته وایي چې ته قرآن پاک، حدیث، سلام دین او رسول الله ص مني، له الله ج نه دارپري او الله مني!!؟

نو هغه الک به ورته ځواب کي و وایي الحمد الله منم یي او مومن مسلمان یم!!
نو هغه به ورته و وایي چې راځه ما ته اوس کونه راکړه!!؟
نو تاسو او الله مو هغه به ورسره داسې و کړي، نه هېڅ کله نه، عزت، پت، ننگ، غیرت او ابرو هم د اسلام برخه ده.

هېڅ کله به ورته له دغو تېر نه شي، هېڅ کله به یي دا خبره و نه مني.
هوکی!! پاکستانیان او د دوی حکومت له مور سره همداسې کوي، یانې په اسلام دین مو خراب وي. که خاوره عزت او مېنه ابرو ده، نو ټول منوکو باندې هم بريالي کي دی نه شي، یوه نه یوه بڼه ترې گرځېږي او پرې را اوري.
خو په مستقیمه بڼه یرغال کول د پاکستان په افغانستان باندې ناشوني او امکان نه منونکي خبره ده.

مور ټول باید پاکستانیانو ته د کمقفلو په سترګه و نه ګورو، دوی دی چې د اروپا او امریکا لویې وچې څخه اسیا ته او د اسیا زړه افغانستان ته شخړې او بڼګلاکګر راولي.

زموږ ټاټوبی نارمه کوي او بڼه ډېر مو پرې وژني، بیا د همغو په خولو زموږ له واکدارانو سره روغې ته لارې او چارې لټوي، یوازې او یوازې ځان او زموږ د دښمن په ګټې ترې او پرېکړې، لکه د لاهور تړون (معاهده) له شاه شجاع سره، د ګندمک تړون (معاهده) له یعقوب خان سره، د ډیورن تړون (معاهده) له عبدالرحمن خان سره، د راولپنډۍ تړون (معاهده) له امان الله خان سره، د راولپنډۍ تړون (معاهده) له جهادي مشرانو سره، د دوې تړون (معاهده) له محمدغني او له محمد اشرف سره (د جیو بیډن په امر)!!!

ځکه دا په یاد ولرئ!! دا محضې یوه بېلګه ده زموږ د ناکراره نرمو کړونو، ځلنۍ ورځ د چنګاښ یا د جولۍ میاشت ۸ تاریخ ۲۰۰۹ کال انځور مې په سترګو کې دی، لومړۍ لویو، پېنځمه د امریکا د بحري ځواکونو ډله، ویده ده، هر ساتونکي خپل د خوب په جنګي سوري ځایونو کې په نوموړو سوريو کې خپلې شپې تېره وي، دا د نړۍ تر ټولو زورور هېواد امریکا زوره ور ځواکونه دي، چې په ژوندوني یې ځان ته قبرونه په بڼه ادبېرې باستلي له خپلو وسلو سره سمبال په کې د جګړې له پاره چمتو پراته دي.

ترڅو په افغانستان کې ژوندي پاتې شي، له بل لوري څخه د ځمريانو په سیمه کې کرارې شپې تېر ول هم اسانه نه ده، هسې نه چې د هغو د ښکار خوراک نه شي.
دا جنګي سوري او د خوب ځایونه د دې له پاره وېستل چې کره پر دوی کوم مزایل راځي یا یې هوان را لوېږي، نو د لږېدو نه ورسته د هر انفجار شوي مرمۍ پرځې د پېنځه څلوېښتو درجو په اندازه له ځمکې لوړې د هوا لوري ورځي، چې که انسان

پروت وي نو هغه ترې لورې تېرېږي. د ډېرې ژغورنې له پاره داسې سوري يا په ژوندونې قبرونه په جگړه کې له ډېرو زيانونو ځان ژغورې او د نړۍ ترټولو زورو ځواکونه پرې په ډېرې سختۍ خپلې شپې شېبې کولې.

خو موږ افغانانو له ترې ښه او سوکاله ورځ و نه ليدله، نه مو ژوند په ډايمنه او خپلواکه توگه له ټولو گاونډيو له پټو او ښکار خپلواکۍ مزه و ځکه.

۱۲. ۸ موږ افغانان له خپلې خاورې سره هېڅ رېښتني او تلپاتې مينه نه لرو؛ له پوهو او هوښيارو دا له پلرو راپاتې گران افغانستان په بېساري ښه وړان وو؛ خپلواکتوب او مستقلتوب نه پېژنو، د واک گډۍ له پاره له خپل سکه او ناسکه دښمن سره لاس يوه کوو.

۱. داودخان د مهندسۍ اېنجنېر و؛ وړانۍ ته يې لار جوړه کړه، لږکي قومونو ته يې سرلوري ورکړه، له پرمختگ سره، سره د وژنو او بدبختۍ لړۍ پيل شوه.

۲. حفيظ الله امين او نجيب الله ډاکټران وو؛ داخلي سياست يې صفر و، باندنۍ سياست يې غوره و، په خپل لاس يې ډېر افغانان و وژل، ډېر افغانان ډله، ډله له خاورو لاندې شو، شراب، قمار، زنا له اسلام اباد څخه لر وو، په ټول هېواد کې جگړه وه او ډېری خلک له هېواد وتښتېدل.

۳. صبغت الله او برهان الدين رباني پروفيسران وو؛ کور په کور جگړه وه، زورواکي وه، د دولت کارمندانو ته معاشونه يوه کال ورسته ورکول کې ده، فساد، بچه بازي، قمار، غلا، چپاول، له اسلام اباد څخه لر وو، هر ولايت خپله د کتاتوري درلوده.

۴. محمد عمر ملا و؛ بې عزتي وه، وچکالي وه، بېوزلي وه، بې کاري وه، نادودې وې، د ايمو ډېره کرکېله او مسلمانان په خپل منځو کې ډېر و وژل شول.

۵. حامد کرزی ماسټر و؛ فساد، بچه بازي، بډې اخستل، لنډه غري، سرو تختوني، پښتانه له دندو او دريځ لري کول له اسلام اباد څخه لر وو، د پښتنو ډېر کورونه د امريکايانو په بمونو وړان شول، د

پښتنو په سیمو کې ډېرې ډزې کېدل، ډېر د الوتکو بمونه غورځول،
په مرمۍ یو او بمونو ډېر خلک ویشتل، چې په ټوله نړۍ کې نړوال
لومړی ځای لري، په ټولو یاد کړل شوو شیانو کې.

د یوه افغان پاچا پروفیسور برهان الدین رباني د بل افغان پاچا
ماسټر حامد کرزي د پاچاهي د ګډۍ پر وخت له امریکایانو غوښتل
چې زموږ په افغانستان کې ستر ستر یا غټ، غټ بمونه واچوئ
په وایرو، وایرو بمونو کار نه کېږي... .

د امریکا بحري ځواکونو د دوېم ایم ای بی (دوېیمه درجه عصري
اېنجنېري بم) باندې ویشتلې، تالیبانو د مرکز ځای تر څېرمه د
پښتنو د خټو جوړ ځای باندې کروندو کې، د یوه نۍ ورځ د جون
مياشت ۲۰ تاریخ ۲۰۰۹ کال کې زما د سترګو انځور، همداسې
بمونه په ساعت کې یوه، یوه دانه په ټول افغانستان کې د پښتنو په
سیمو کې ویشتل شوي. چې په ټوله نړیواله کچه به دومره بمونه
په کوم بل هېواد کې نه وي ویشتل شوي، د الوتکو له اوزو او د
بمونو له ناوړو اوزو هم دومړی په نړواله کچه کوم هیواد کې نوي
شوي، تر ټول ډېرې ډزې تر ټولو ډېر په ډزو کې وژل شوي دا
ټول لومړی لوړ ځای لري.

د ازادۍ موخو له پاره او د افغانانو د بسيا کولو او وګړو د دولت
رغښت له پاره دا کړنې کېږي.

محمد اشرف غني د وتي ډاکټر، متفکر پروفیسر و؛ میوزیک،
زنا، لواطت، بډې اخستل، شراب، شراب او قمار له اسلام اباد څخه
لږ وو؛ په یوه وخت دوي باچایان؛ بي کاري، نادري ځان وژني،
په وینا وو کې چېغې وهل، هر کار په اوږده ځنډ کول؛ (لکه: ۲۴
مياشتو کې د وزیرانو ټاکل، ۲۴ مياشتو کې والیان او سفیرانو
ټاکل)، د پارلمان ټاکنې هم ۲۴ مياشتې غواړي او بریښنايي
تذکیري له ۲۴ مياشتو ډېر وخت ته اړتیا لري، نېمه واکداري له
سلو پنځوس، پنځوس واک او ځواک، د ایشیانو زوکړه کېدل، د
هغو له کافرانو وړ تېر د مسلمانانو وژل، د سرک له غاړو ډېرې
وژنې، سړو تختونې، ناګټلې، جنگونه، جګړې له لرې سیمو
بنارونو ته راتلل، د قطر تړون یا د دوهي تړون (معاهده) له
محمدغني او له محمد اشرف سره (د جیو بیډن په امر) چمتو کول!!!
امریکا به د ازادۍ موخو له پاره او د افغانانو د بسيا کولو او وګړو د
دولت رغښت له پاره په دې کړنو کړ کېږي.

۶. د قطر تړوون په سټه راوړونکی تن به پټ او ناڅرگند وي؛ د قطر دوهې تړوون چې د امریکانو، طالبانو او جمهوریت تر منځ پیلېږي چې جمهوریت به ټول واک او ځواک طالبانو ته سپاري، د افغانستان سیاسي رهبري به پاکستان مدیریت او اداره کوي، د تړوون د متن په سټه به وسپارل شي. په یورانیمو، سروزرو، الماسو، لیتیمو په کېندنو، د چارپېریال په فضا، باندنۍ ډیپلوماسۍ او سیاست به دوی کار نه لري او په کورني سیاست به یې امریکایان کار نه لري.

د پولې په تېرېدونکو ورونو، په ټولو امنیې کومندانۍ یو، د ځانگړو ځواکونو، بانک، ملي امنیت په ټولو ریاستونو او د پټې او غلې مشرۍ ناستې ځایونو کې پاکستانی ماهرینو سلاکارانو ته د نړۍ وال سټنډرډ معاش او کوتي په خدمت کې چمتو کول، بشوونځۍ ته انجونې نه پرېښودل، ټولگڼونه حکومت نه جوړول، بشري رېښتو ته درناوی نه کول، د مسلمانو ترمنځ خبرو اترو ته غاړه نه کېښودل، مېرمنې به ټول ځان پټوي مخ او لاسونه به نه ښکاره کول، له یادو شویو کانونو پرته د نورو کانونو او زېرمو پیداوار یوازې پاکستان باندې په ټیټه بیع ورکول، په ټوله بانکي او مالیاتي ځواک د پاکستان د ټولوالي او بانکونو لاندې کول، افغانستان د الوتکو د رادار ټولواله د پاکستان له پلازمېنې څخه کنټرول، یوازې خپلو ملگرو ته دندې ورکول کول، باچا د باچايي په څوکی نه کېښناستل او نه د ټاټوبي وگړو ته ځان په ژوندۍ بڼه د هندارو له لارې ښکاره کول، په واکمنۍ کې وگړو ته ودنه نه چمتوکول، بېوزلي پرسول، بې کاري پرسول، نادودې پرسول، د اپیمو کرکېله بندول، مسلمانان په خپل منځو کې ځای، ځای وژل او له منځه وړل، له ټولو اسلامي هېوادونو بېل او جلا خپله اسلامي ټولواله پرمخ وړل، د دولت وگړو له پاره رېښت (قوانین) نه جوړول، د طالبانو ۱۰۰ تنو لوړپوړو څارواکو او د تړون غړو ته ۱۱۰۰۰ امریکایي ډالره د دندې معاش د دوست هېواد امریکا له لوري په اوږدمهاله ډول چمتو کول خپلې د دوستۍ مرستې چې له پخواني سلطانت له لوري دي روان ساتل. (دا ټول به په ټاټوبي کې د امنیت چمتوکولو په پار ورکول کېږي.)

امریکا به د ازادۍ موخو له پاره او د افغانانو د بسیا کولو او وگړو د دولت رغښت له پاره په دې کړنو کړ کېږي.

زموږ د ټاټوبي څه بدبختۍ دی یا کمتون دی، چې وگړي لرو خو ښه وگړي نه لرو؛ سرونه لرو خو ښه سرونه نه لرو؛ د ښه سړو او ښه سرونو په منځ کې داسې

د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصری یو انگر
څېړنـچوپړي (ريسـرچ پانې)

څه کمې دی چې ترمنځ يې بېلولی نه شو کولی، د دېنن له پتو لاس وهنو پانگې له
رېروني څخه نه خلاصېرو، نه سره جوړېرو او نه خپلواک کېږي.

په ټوله کې همداسې پورتنې د دې پېيلو ځای دی.

▲ په را لوبډو دې يم خوشاله
هسکه! چې تا لاندې بې پته خلک شينه

▲ الله چې ستا په مخ شيدا کړم
غمو تالا کړم په صحرا گرځم مينه

▲ خدايه کوټي يې گڼوالي کړي
څې پر لېوال (عاشق) د ليوني گمان کوينه

۱۳. د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو پېڅلیک

د لنډیو، ټپو، ټیکو او مصریو پېڅلیک له لرغون پېر څخه چې کله ژوی (انسان د شپږ ع زوران) د ټاټوبي په ټټر کې زوکړه شوي. تللي راغلي پرې دي، د شپږ پښت (نسل) دی، ژبې ته یې د پېر په تېرېدو سره بېلوالی پیدا شوی دي، له یوې سیند غاړې څخه یې بلې سیند غاړې ته پندغالي وړي، کوچونه یې کړي، ډله، ډله کله په یوه ټیټنگ او کله په بل ټیټنگ کې پاتې شوي. د غرنو هسکو، لوړو، ژورو او درځنیو سیمو کې ژوندګر شوي دي. زوزان (د شپږ ع بچیان) ترې پاتې شوي، زوزات یې په لږ لړلید پېر کې دېروالی مندلی دی. اریانی هډ دی او په پښتو ژبه ګرېږي.

پښتو یې رښت دی، پښتون یې پښت دی، پښتانه او پښتني یې وګړي دي او پښتو پېيلي وايي، پېیلان او پېلني یې پښتو پېيلي بوړولي دي.

بل لور ته د دې پایله ساده برابر وي دا، چې د ابولېشر یا ادم ع ډېری وخت لمپاکا لوري تېر کړی دی، زوی یې شپږ هم ډېری پېر په کې ژوندګر و، مسی یې انوش، کړوسی یې یارد (یرد)، کودی یې مهلائیل، اودی یې قینان، پردی یې ادریس ع (اخنوخ یا ابننوش)، د ابننوش زوی متوشلخ (متوشلین)، د متوشلین زوی لمک دی چې د دې ځای ژوندګر و همدلته وفات شوی لمک (مهترلمک یا مهترلام بابا) یې قبر دی، د لغمان ولایت په مرکز یا مهترلام ولسوالۍ کې شتون لري. بل ورور یې نورلام، خور یې بي بي حاجره ده.

د دوی غور، غور، غور نیکه ادم صفي الله ته الله عظیم ج د دنیا په هر شي پوهه (علم) ورکړه، د دنیا د هر شي (څېز) د ګټې او تاوان پوهه هم ورکړه، د هر څېر نوم د نیا په هره ژبه کې الله ج د ادم ع په سېنه کې القا کړه، له نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷۷۳۱ کاله وړاندې په اسمان کې، و، بیا الله ج د خپل حکمت او مصلحت موافق د دنیا څېړونه (شیان) ملائیکو ته وړاندې کړل، الله العظیم د دې څېړونو نومونه او د دوی د ګټې او تاوان په اړه د فرښتو څخه پوښتنه وکړه، فرښتو یا ملائیکو په نه پوهېدو اقرار وکړه، و، قالو سبحانک لا علم لنا الا ما علمتنا انک انت العليم الحکیم،، ژباړه: فرښتو و ویل پاکي ده تاته (پاک یې له هر ډول شرک څخه) ای الله موږ ته پوه نه شته مګر په هغه څه چې تا موږ ته پوهه راکړې ده، بي شکه ته لوی پوی او د لوی حکمت خاوند یې.

الله ج ادم ع ته حکم و کړه چې فرښتو ته د دنیا څېړونو نومونه سره د ګټې (فایدي) او تاوان (نقصان) و ښايه.

الله العظیم و ویل په پټو شیانو علم (علم غیب) یوازې زما ستاین (صفت) دی، زه پوی وم چې ادم ع د حُکمې د خلافت لایق دی، دا ستاسو ستاین نه شي کېدلی، خلافت په تنظیم کېږي او تنظیم به د پوهې نه نه شي کېدلی، ستاسو په ښکاره او پټه زه پوی (عالم) یم، زما پوهه په هر شي باندې شته،، (سید روح الله ، ۳۰ چوپړی)

په دې پوښ (قضیه) کې دا ترمه چې پښتو ژبه الله العظیم له نورو ۱۰۰۰ ژبو (اوس پېر کې ۶۵۰۰ ټولې ژبې په پېښ شتون لري.) سره چې ادم ع ته یې پرې پوهه ورکړې وه په اسمان کې، یادې وې او ملائیکو ته یې پرې روزنه ورکړې وه. ۷،۷۳۱ (اووه زره او اووه سوه او یوه دېرش) کاله وړاندې پېر کې د ادبې په ورځ د.

نوموړی پېڅلیک د پښتو ژبې د ژوی (انسان) ابوالبشر ادم ع په اسمان کې ګرېدلی نېټه ده. د شیانو نومونه یې اخستې دي او د هغو ګټې او د تاوان څخه یې فرېستو ته ښوونه کړې او نوموړی پېڅلیک یې د پښتو ژبې په اسمان کې د زوکړې موده ده.

او زما څرګندول چې رونوي کتنه داسې چې ۷،۶۰۱ (اووه زره او شپږ سوه او یوه) کاله وړاندې ابوالبشر حضرت ادم صلی الله د سرندیف په غره راښکته شوی دی.

ادم ع ،، ۵۰۰ کاله ،، (سید روح الله ، ۳۹ چوپړی) مجرده و او یوازې په یوازیتوب کې پر دغه حُکمکه او سیمه ګرځېده، په دې پېر کې یوازې دوی تنه په پښتو ژبه او پښتو پوهېدل.

په عرفات غره (جبل نور) کې له ادم ع او حوا د یوه ځای کېدو څخه ورسته، ۴۳۶ کلونو کې د حوا له نس څخه،، ۱۲۰ ،، (حیات ادم، ۶۱ چوپړی)، (برهان دین، ۲۰۰۶م کال، ۴۹ چوپړی) زوزان زوکړه شوي دي، چې د دوی له مرګ ورسته د دوی مسیان او کروسیانو ګڼه ګونه ،، ۴۰،۰۰۰ ،، (ابن کثیر، ۷۵۱ لېږدی، ۹۶ چوپړی)، (برهان دین، ۲۰۰۶م کال، ۴۸ چوپړی) تنه وو ۷،۱۶۵ کاله وړاندې.

د ادم زوی شیث ع له پښت څخه یې پښتون پښت پېلېږي، د شیث ع رېښتي اولاده ده، چې پښتو ژبه یې سینه په سینه خپل زوزان ته رسولې ده، غیرت، مېړانه، عزت، پټ، ابرو، کمزوري ملاتړ، زوزور نه ملاتړ، کورنی ژوند، له یوې ناروغۍ پیداشویو جوړو نکاح نه کول، عدل، خلافت (مشري)، امانت ساتل او د یوه الله عبادت یې پښتو وه.

او خپل پښت ته به یې په لمپاکا لورې سېمه کې پښتو ژبه (پښتو ابېڅې، ویکي یا وی، غونډ او غونډلې) یادولې.

زموږ وگړو هم په پیل کې د شیانو انځورونه کاږل. کله چې حضرت ادم ع پر ځمکه مېشت شو، نو لیک یې هم پیل کړ، تر ادم صفي الله وروسته د هغه اولاد هم په خپلو منځو کې لیک کارولی دی او پرله پسې ډول تر اوسه رارسېدل دی.

اسلامپوهان په دې نظر دي چې ادم ع په خپلو گوتو لیکنې کړې دي. ترهغو ورسته د شېث ع اودی ابښون (اخنوخ یا ادریس ع)، چې د ادم ع پردی کېږي، د لیکانې (قلم) په وسیله په خپلو گوتو د پښتو ژبې لیکنې کړې. په دې سېمه به چې کله ژوند وکړو، زوزان ته به یې د پوهې علم زده کولو ۷،۴۵۳ کاله وړاندې، چې دی ۲۰ کلن و، له ۲۸۸ کاله ورسته بیا ادم ع مړ شو، او دی بیا ۵۷ کاله ورسته د ادم ع له مړینې څخه الله العظیم اسمان ته پورته کړی دی.

یوازې له نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷۶۰۱ کاله وړاندې ابوالبشر او د هغه مېرمن بي بي حوا په ځمکه کې هم دوی دوی ننو انسانانو شتون درلود؛ دوی دواړه د پښتو ژبې په ابېڅو، ویکو، غونډونو او غونډلو پوهه یاده کړې وه. په ځمکو، ډبرو او چوپړو باندې په نړۍ کې ۲۵ ډوله خط لیکل کېږي، د ټولو لرغونوالی په رښت کې له ۷۶۰۱ کلونو څخه نه اوري.

پښتو د شېث د پلار امانتي بکس له توري څخه دېسې بڼه توري جوړولې او د پلار د توري درناوی یې کوو، د بریا د بخت له پاره یې ترې گټې اخستلې، لورا لور به یې ځان سره گرځوله، کله دلته، کله هند کې، سوريه کې او کله مصر کې. ۶،۰۱۷ کاله نن څخه وړاندې یې مسو څخه ژوبو گټه پورته کړې وه. په لمپاکا کې د زیارت کلي بنگي بنگي (بنگي باغچې) سر ته خاورو لاندې ښار کې له میسو وېلې کولو څخه چرې او سپین موتې او د کاله لوبښې بوږول (جوړول). ماران (لنډی)، ټپ (ټپي)، ټیک (ټیکي)، توري (مصری) یې پېژندلې.

په لرغون پېر کې ارامي لیک څرنگوالی او لیکنې بڼه په درځ کې له ۵۰۴۴ کاله پخوا څخه دغه بڼه پښتو پېيلې بيخليک لري. د بودا کتاب ۲۴۲۲ کاله وړاندې لومړی زوړ کتاب دی رکوبدا چې ډېری برخه یې لمپاکا (لغمان) او بامیانو کې بودا کښلی دی. په زړه پښتو کې زموږ زوړ لیکي ملنډا پانو دي، چې د هغه له لیکلو څخه ۲۱۰۶ کال کېږي.

ملنډا پانو گندهارا (له کابله تر گواده) چې له سلو ۷۰٪ لمپاکا او له سلو ۳۰٪ پېښور سیمه کې لیکل شوی دی.

چې د پښتو ژبې ډېری ابېڅې، وی، غوند او غوندې په کې شتون لري.

د ټاټوبي تر پېژندل کېدو او بنسټ اېښخو دو پورې په لیکلي بڼه ډېر کتابونه په ټوله نړۍ کې شتون نه لري، د میرځمنو له لوري تری تم، سوځول شوي او وړل شوي دي.

په لیکلي بڼه هېڅ شتون نه لري، پرته له پورتنۍ دوی وو لیکي څخه، د افغانستان ملي ارف په ځینو لرغونو ورځ پانو کې چې ۱۲ یا ديار لس پانې کېږي، له دري ژبې سره گډ مندل کېږي چې د عبدالرحمن خان واکمنۍ پورې یې پېڅلیک غځېږي چې دوی دغه خوندې کړي دي.

نور په کینلي بڼه چې له لاسي کینلو څخه شتون لري او له پښتنو بېلانو او پېلني، پښتنو او پښتني ځلمو او پېغلو، ورو او زرو، کوشنیانو او لویانو له خولې څخه یې راټولی کړي او خوندې کړي دي.

چې د کینلو لړلیک یې په لومړي توک ۱۴. پراگراف د کچې اندازې کې پر له په سې په لیکه کړي دي.

ادم او حوا نومونه دي زموږ د پلار او مور، ادم (لومړی سړی، د لومړي سړي نوم دی) د پښتو ژبې رېښه داسې ده، د ابېڅې د څپو له مېچې څخه دوی څپې لري، لکه:.. اه او بله یې دم (اه + دم)، چې اه یا آه رت ځواب د منلو، حاضر ځواب ورکول، په سر سترگو، د سوبتیا غږ، لېک: زما پلار کاله کې ما ته غږ کوي. وایي: صفي الله! زه ورته ځواب کې وایم: اه.)

د پښتو ژبې د غږ پوهنې له پامه یې تر ششني لاندې په لاندې بڼه نیسو:.

ځکه دی زموږ پلار دی، په رېښتني مانا یې پېژنو، الله ورته زموږ ژبه، زموږ دود، د ژوند تگلار، غوره پام، لید، ژویټوب (انسانیت)، خلافت، مشري د زمکې ورکړې وه، ځکه دی لومړی سړی دی، یا پیلنی انسان یا د انسانانو پلار (ابوالبشر) دی. زموږ د پښتنو پلار چې پښتو ژبه کې نوم ادم دی، هغه خپل جوړونکی (پیدا کوونکی، تخلیق کوونکی، خالق، رازق، مالک، بر، الله ج) لیدلی دی.

ژبه، پام، اند، وند، انګېزه، ژوند، لید او د پالنې دود یې ترې زده کړی دی.

په خټا او گناهونو یې ورته توبه کړې ده، په خپله ژبه یې ور ته ویلي:.

،، [قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ] و ویل دواړو (ادم او حوا): ای ربه زموږ! ظلم کړی دی موږ پر ځانونو (نفسونو) خپلو، او که ته بخښنه (مغفرت) و نه کړي ته او مهر باني (رحمت) و نه کړي ته پر موږ؛ خامخا شو به موږ هرو مرو (خامخا) له تاوانینو (زیانکارانو). ،، (افغانستان د عالمانو علمي استازي، ۱۳۲۳ لېږدي، ۹۱۴ چوپړی)، (افغانستان د عالمانو علمي

استازي ۱۳۶۰، ۹۱۴ چوپړی)، (افغانستان د عالمانو علمي استازي ۱۳۷۲، ۸۵۶ چوپړی)، (افغانستان د عالمانو علمي استازي ۱۳۶۰، ۴۶۲ چوپړی)

او الضحاک بن مزاحم په خبره چې دا
(و) (ربنا ظلمنا أنفسنا وإن لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخاسرين)
دا هغه خبرې دي چې ادم پورې اړه لري او خپل رب ته یې ویلي دي.،
(ابن کثیر، ۷۵۱ لېږدی، ۱۵۳ چوپړی)
د اعراف اووم سورت دی، او په نزول کې نهه دېر شتم سورت دی، له ص سورت
څخه ورسته نازل شوی، د ایت ګڼه یې ۲۳ دی. رسول الله ص ته دا جبرایل امین په
مکه مکرمه کې ویلي دي، د کوران (قران) پاک په اتمه سپاره کې شتون لري.

له دې څخه کره څرګندېږي چې انسان له ټولو څخه وړاندې، الله، ځان،
میوې، اوبه، ونې، بوټي، فربنتي، خواړه، کالي، خټې، جنت، ځأ (ظلم)، ته، دا،
هغه، دوی، مهرباني، بختنه، مور، ویل، تاوانیان، ځمکه، او هغه شیان چې په نقلي
او عقلي بڼه په پیل پېر کې د انسان ورته اړتیا وه دا ویکي زده او یاد وو.

ادم لومړی ښوونکی د ژبو او شیانو و چې فربنتو ته یې زده کړه او پوهه ورکوله
او ورکړې ده.
ادم او حوا ته په پښتو ژبه او د نړۍ په ټولو ژبو پوهه الله ورکړې وه، د ټولو ژویو
د ژبې زېرمه له یوې ټاکلې القاشوي ذهن پوهې څخه سرچېنه اخلي، د دې له پاره
د چې د ټول پنډوسکي ژوندګرو ژبې یوه تر بل سره ډېرې رېښې لري.
په ځانګړې بڼه زموږ اریاني ژبه پښتو له ټولو ژبو سره ډېرې نږدې رېښیزه تارونه
او اړیکې سره لري.
هر ابېڅی، غونډ، غونډله، غبرګونونه او غږونه یې سره په ټوله کې په علمي
بڼه پرتله کړو دا به کره و مومو، زما خپله دا نظریه همداسې ده.

د ادم له اه + دم (اه : په دې بڼه و ویل و، آ،، شي لکه د عربي ژبې زور لورنکی
الف، کوشنی مد، لږ ډېر اوږدول د ۳ الفو برابر، و، ا،، اوږ مد چې اړین به یې
اوږدوي تر ۶ الفو پورې و، آ،، او اوږ مد چې نه اړین به وي و، آ،، نه یادوم).
بویمه داسې هم نه لکه د پښتو اه! او اه پانونیکۍ لکه یا د غږلرونکو ابېڅو د تمرین.

۱. اه! بخته رابیداره شه کنه؛ اه! بخته راته نه بختي کېږي. یا د اېنگلېسي ژبې)
(Ah!).

۲. اه؟ د نه پوهېدلو کمتون (ته د چا اواز نه اوري چې هغه درته څه وايي، یا ته
پام کوي چې په سمه بڼه دي وا نه ورېده، ورته وايي. اه؟)، (Huh?).

۳. اوه؟ هم نه لکه یوه سر غندوی، ډاکټر، اېنجینېر، شیخ، اتل، سندر غاړی، یا کوم سر غندوی تن چې ستاسو چار پېریال ته در شي په لیدلو یې تاسو و وایئ. اوه؟ دا دلته، (Oh?).

۴. اوه. هم نه لکه تاسو په یوه روښانه کېدونکي څېز چې وړاندې د هغه له ساکت اېښو څخه هغه روښانه شي او تاسو و وایئ، اوه. (Oh.).

۵. آه! هم نه لکه څوک چې په کوچ باندې یا چرچوبي باندې ډېر وخت ناست وي، چې ترې پاسېږي وایي آه. یا د اېنگلېسي ژبې (Ahh!).

۶. او. پارانویکۍ، چې د ډېر سله رحمۍ او خفگان څرگندولو له پاره یې وایو، لکه ښه سپی مردار شي چې وې وینی وایئ او. یا لکه د شوې ونې له ګري څخه مو د ښارو بچي ټول و خوري او مري یې لاندې را وغورځوي، د ښارو د مري بچو په لیدلو وایئ، او. یا د اېنگلېسي ژبې (Aw.).

۷. او! پارانویکۍ، چې د درد په وخت کې یې وایو، لکه د کوتې ور کې مو ګوتي ونښلي وایئ، او! یا د اېنگلېسي ژبې (Ow!).

۸. اه اوه. پارانویکۍ، چې د خنډ او د وېرې په وخت کې یې وایو، لکه په دې باندې موږ پوهېږو چې خنډ یا وېره کې ولوېدو، اه اوه. (Uh-oh.).

۹. اووه! پارانویکۍ، چې د اریانیتیا په پېر کې یې وایو، لکه د څښلو کاپي په پېله کې مو مچ و لوېږي، او هه. (Ooh!)، له اووه (۷) سره زورنه کې توپیر لري، په اووه کې ډېره زورنه په دویم وې (و) ده او په اووه کې په هې (ه) زورنه ده.

۱۰. اووی! (اوویس!) پارانویکۍ، چې د خنډ پیدا کولو په پېر کې یې وایو، لکه له جای څخه ډکه پیاله په غولي کې په پښه و وهو او ټول تگر پرې ناولی کړو، اووی! (اوویس!) (Oops!).

۱۱. اه اوه. پارانویکۍ، چې د خنډ او د وېرې په وخت کې یې وایو، لکه په دې باندې موږ پوهېږو چې خنډ یا وېره کې ولوېدو، اه اوه. (Aha.).

۱۲. بو! پارانویکۍ، چې د کوم تن د وېرولو په پېر کې یې وایو، لکه د کوم تن شاته غلی کېږي پټ او یوه دمي ورباندې غږ کوي، بو! (Boo!).

۱۳. ۱۱. پارانویکی، چې د نه (یه) ځواب له پاره یې وایو، لکه تر اوسه پورې دې دا لیکۍ لوستلۍ دی؟، ۱۱. (Uh-uh.). په دې بڼه غږ لري، لکه په ډډ کې دوی د دې (ډ) ابېڅې خوا په خوا راغلي، په ۱۱ (نه، یه) کې دوی د اې (ا) ابېڅې خوا په خوا راغلي د لومړي ټوله هوا په تالو کې ساتل کېږي او خوله ډېره وازېږي، او په دویم ا کې بیا هوا په خوله کې لږه خو په ستونې کې ویل کېږي او ژبکۍ لږزوي.

۱۴. اه هه پارانویکی، چې د ، آ، او، هوکۍ او هو له پاره یې وایو، لکه زه درته په غورکي زنگ وهلی شم، اه هه. (Uh- huh).

په دې بڼه چې ، و ، ا ،، یوازي اې په بڼه د پښتو لومړي ابېڅې په بڼه غږ نه لکه ، و ، اې یا ،، نه. هغه چې د هې ابېڅې ترې لري شوی یا نرمه ، و ، ه ،، ترې لري شوي وه. د دې له پاره اړینه ده چې نرمه هې یا ، و ، ه ،، توپیر چې کوم ځای کې ترې گټنه اخستل کېږي، ابېڅو کې او په کوم ځای کې نه اخستل کېږي. تر شننې لاندې را ولو، لکه څنگه چې راپور شوي د زیار په زیار.

و ، د ه (هې) ډولونه: د و او بلي (غیر ملفوظه، نه لوستونکي) هې او کنسوننټي (ملفوظه) ، و ، ه ،، توپیرول په کار دي. په دې ډول: په (دویم) ډول کې د و او بلي (فتحي، زور) په توگه غورځي. په (نهم) کې د کنسوننټي (ملفوظه) هې په توگه پاتې کېږي. د (نهم) بنسټ (نه- دی، مانا دا چې رومبۍ هې (ه) یوه کنسوننټ دی او دویمه هغه یوه و او بلي.

(اووه- اووم، پېنځه- پېنځم ، یوه - یوم ...) هم په همدې لړ کې راځي. د معیاري لیکلاري او لیکدود پر بنسټ، و ، دوه، په ترکیبي شمېر نومونو کې هم و او بلي پایله هې (ه) له لاسه ورکوي، لکه: دولس، دوویشته، دودېرش، دوڅلوېښته، دوپېنځوس، دو شپېته، دواوایا، دواتیا، دونوي، اوښتي یا مفیره بڼه یې هم هغه پایله له لاسه ورکوي (د دوو).

په دې لړ کې د و ، درې ،، هغه هم تر و ، درېو، و ، درو، کره راځي. نور و او بلي پای یا خپلواکپای شمېر نومونه (- ی) - غواړي، لکه: درې- درېم، اوایا- اوایم، اتیا- اتیایم، نوي- نوي یم یا نویم، و ، څویم، هم تر ورته دوي یا قاعدې لاندې راځي.

کنسوننټ پای هغه خو په هر ډول، اړونده پایله (- م) سیده په ځان په سې ټینلوي، لکه: څلورم، پېنځم، شپږم، اتم، لسم، شلم، دېرشم... سلم، زرم، مېلېونم... . پر کنسوننټي یا معدوله (و) پایته رسېدونکي شمېرې هم په دې لړ کې راځي،

لکه: یوم، سلم، یوسل یوم، دوه سوم، دوه سوه یوم...، زرم، یوزر یوم، مېلېونم، یو مېلېون یوم...؛ که (سوم) او (یوم) هم وکېنل شي، باکه نه شته، خو د اسانۍ او لنډون له ارونو سره تکرېږي.

زور – پای، د هې لکه: اره، ار، او زورکي پای، د هې لکه: زره، شمېرې هم د دغو واوېلونو تر غورځونې ورسته تر ورته قانون لاندې راځي، لکه: دوه، دویم، پېنځه- پېنځم، اووه- اووم، نهه، نهم، دوه سوه، دوه سوم ...

ځینې پښتو ښځینه نومونه چې له مهال تېرېدنې سره یې په ټولیز (عام) یا ګردودي ډول لنډون دود لري، کې دی شي، د سپما یا نه سپما له پلوه لږ څپېز او ډېر څپېز و کارول شي،

لکه: لار (لاره) یا ليار (لياره)، لوېشت (لوېشته)، ځنګل (ځنګله)، مټ (مټه)، منګول (منګوله)، لېڅ (لېچه)، څپر (څپړه)، مېرمن (مېرمنه)، بن (بنه)، لمن (لمنه)، ستن (ستنه)، برستن (برستنه)، درغن (درغنه)، خبر (خبره) ...، (مجاوېر، ۱۳۸۸ لېږدی، ۲۸۱ چوپړی)

د د یې، د ی، ډولونه: د کره لیکنۍ پښتو یې، د ی، گانې شپړ دي: دوي یې (ي،ي)، خپلواکي یا کنسوننټي دي، دوي یې غبرګنې یا دېفتانګي، د ی، ی، او یوه یې نیمواکه یا سیمي سیمي واوېل، د ی، یا، د ی، او شپړمه، د ی، له اړه د ی، ی، تش یوه لیکیز ځېل یا ګرافیمي وارینټ دی او د لومړي ډېر ګړي کر (جمع مخاطب) له پاره راځي.

همدې کبله ورته فعلي زورکیواله، د ی، وایي.

دغه شپړ واړه پېګانې (یاګانې) له اړوندو بېلګو سره په لاندې ډول ښوول کېږي:

۱. اورده یې (ي)، لکه: خدای دې ادې له هرې ناوړې پېښې لرې لري.
۲. لنډه (ي)، لکه: ښادي، خپلوي، وداني، وراني، خېښي، تړبګني.
۳. نرمه یا زور واله یې (ی)، په بله وینا، هغه بې ټکوي یې (ی) چې تر مخه یې زور (فتحه) -، د لرګی، ای (ا، الف) د خای، اوږد واو (وي، و)، د څارندوی، یا لنډ واو (وي، و) -، د بوی، وي، نوري بېلګې یې لکه: نری، سړی، خای، خدای، وری، لوی، ښکارندوی، خوی، بوی.
۴. درنه یا زورکیواله یې (ی، ی)، لکه: نری، کړی، ډوډی، څوکی؛
۵. په کر (فعل) کې، لکه: ډوډی و خوری، ښه کوی، بد مه کوی.
۶. نیمواکه یا سیمي واولي یې، د ی، یا، د ی، لکه: یون، یاد، بیا، بېدیا، یو، یوه، یور، دویم...، (مجاوېر، ۱۳۸۸ لېږدی، ۲۸۱ چوپړی)

د پښتو ژبه د عربي، پارسي، انګرېزي... پر خلاف (پېښ، زېر او مد) هېڅ نه لري.

نو د پېښ پر ځای (و)، د زېر پر ځای (ې) او د (آ) پر ځای (ا) لیکل کېږي او په کار دي: بېلګې يې:

پارسي (پېښ):
پل، گمان، گمارل، ارزگان، ارگون، کنړ، کندز، کلنور، ترک، مغل، ترکمن، ترکیه، ازبک، رمان، ارگان... .

پښتو (و):
پول، گومان، گومارل، ورزگان، اورگون، کونړ، کوندوز، کولتور، تورک، مغول، تورکمن، تورکیه، اوزبیک، رومان، اورگان... .

پښتو ژبه د عربي، پارسي، انګرېزي نا کره او کره ویکي دي.
خو د عربي، پارسي، انګرېزي ژبې لیکلار کې چې په کومه بڼه دي، په همغه د عربي، پارسي، انګرېزي لیکلار دي لیکي، البته کره راځي، خو پښتو ژبه کې کښل ناکره راځي.

لڅ، لمړی، کچنی، کچنی، گل، گل، خم، خرما، تخم، ختن، وائي، وائي، البيت الله، رئيس، اروپايي، لائق، دکن، ډموکريسي، ځله، آئين آسان، آرام، آزاد، آباد، آدم، کله، هلمند، ډموکراسی، تاجکستان، انگلستان، برلن، سک، ژورنالست، و، دده، ددي، ددي، دده، ده، دهه، وه، وه، و، نارینه و، ارتياو، يوه تن وو، ساه، ساګاني، څاه، څاګاني، ګياه، دستگاه، دستګاګاني، بېګاه، گازرګاه، خانقاه، تراه، تیراه، پناه، پوپناه، تنخواه... .

لوڅ، لومړی، کوچنی (کوچنی)، کوشنی، گول، گول، خوم، خورما، توخم، خوتن، وايي، وايي، بيت الله، رئيس، اروپايي، لایق، دکن، ډموکريسي، ځله، ايین، اسان، آرام، ازاد، اباد، ادم، گيله، هېلمند، ډېموکراسی، تاجکيستان، اېنگليستان، برلین، سېک، ژورنالېست، و، دده، ددي، ددي، دده، دده، و، وه، و، نارینه وو، ارتيا وو، يوه تن وو، يوه تن وه، و، ساه، ساوې، څا، څاوې، ګيا، دستګا، دستګاوې، بېګا، گازرګا، خانقا، تراه، تیرا، پنا، پوپنا، تنخوا... . (مجاویر، ۱۳۸۸ لېږدي، ۲۸۱ چوپړی)

يوه ځای لیکل او جلا لیکل: د ژبپوهنيزې قاعدې له مخې ټول ژبني توکي يا واحدونه سره بېل بېل لیکل، په بله وينا، د اړوند لیک سېسټم له شونتيا سره سم، تر وسې وسې جوليز یووالی (لفظي وحدت) له مانيز یووالی (معنایي وحدت) سره غاړه غړۍ کول په کار دي.

که هغه ازاد وییکی (پارتيکلونه particles) وي، لکه: سربلونه + وستربلونه (prepositions + ospositions): په، پر، تر، د، له، سره، کې، پورې، ته... .

؛ یا اړیکو ییکي یا ارتباطي حروف (conjunctions): چې، که، او، هم... ؛ او یا ساده نومونه، صفتونه، شمېر نومونه او ضمیرونه وي، لکه: کور، غر، لوی، سپین، یوه، دوه، زه، ته، دی، دا، هغه... ؛

یا فعلونه، لکه: تلل، خوړل، ځي، خوري... ؛ او یا ترکیبي او اشتقايي ویبونه (لغات) وي، لکه: کټمل، پوهنمل، پوهنتون، مرستون، خپلمنځي، خپلچاری، خپلخوښی، ځانساتی، تلپاتی، پښتونولي، پښتونخوا، ولسمشر یا هېوادمشر، تاوتریخوالی، بنسټپال، بېلتونپال، منځلاری، ترهګر، کتابتون، ټولپوښتنه، ټولورژنه، بلورژنه، ځانورژنه، ځانمرګی، سرتګی (سرتګي)، منځګی، پایټګی، لیکلر، لیکلار، لیکلارښود، لیکدود، پایلیک، لمنلیک، نوملیک، بریلیک، برخلیک، برخوال، پازوال (موظف، مسوول)، پانګوال، پانګواکي (سرمایه سالاري، امپریالېزم)، ځمکوال، ځمکواکي (زمین سالاري، فېوډالېزم)، ځمکسمون (اصلاح ارضي)، سمونپال (اصلاح طلب)، ژبپوهنه، ټولنپوهنه، لرغونپوهنه، ویبپوهنه، ویبپانګه، ویبپرېمه، سونتوکي، لرغونتوکي، مڅبېلګه (مادل، مودل)، مخورمند (پېشداوري)، مخنیوی، مخکتنه، کتنپلاوی، لاسلیک، لاسلیکول - لاسلیکېدل، لوستلیکي (درسي کتاب)، مخامخول - مخامخېدل، وړاندیز، وړاندوینه، وړاندېینه، ترینکوټ، لوبغالی، لوبغاړی، لوبېدله، پایلوبه، پایینه... .

په دې لړکي له نومونو او کړونو سره د وړو توکیو یوه ځای لیکل سم نه دي، لکه: لخوا، لما، ندی، پدې توګه، لدې سره، پکور (کې)، پخپل (هېواد کې)، غزنیته (ځم)... ، نخورم، نخوري، نکوم، نکوي، نلرم، نلري، نشم، نشي، شويدي، مخوره، مګوه... .

پخوا (قبل، قبل)، پخپله (شخصاً) ځکه سم راځي چې خپلواک ویبونه (قیدونه) دي، ځانته - ځان ته او مخکې - (په) مخ کې سره هم په ورته دلیل توپیر پري.

و، بلخوا، له، و، یوه خوا، سره د اړیکو ییکو په توګه، لکه (له پاره، پکې، نشته...) همداسې یوه ځای دود موندلی او کره ګڼل شوي دي.

یوه لړ وییکي سره په خپلو منځو کې یا له خپلواکو توکیو سره ځکه یوه ځای لیکل کېږي چې د یوه یوازېني چار یا مانا له پاره سره په غونډله (جمله) کې تل پرله، پرله پېپلي راځي، لکه: پکې (درآن)، همدا، همدغه، همدی، همده، همدې، هماغه یا همغه، همهاغه یا همهغه، همداسې، هماغسې یا همغسې، همدارنګه، منځته راوړل، منځته راتګ، رامخته کول، لاسته راوړل، لاسته راوړنه، پایته رسول، له پاره، نه شته، یا په (ستري مشي، خدای مکره یا خدای دې نکري) غونډي کړنو او څرګندونو کې وییکي (مه، نه) له کړونو سره یوه ځای لیکل هم همداسې درواخله!

که نه، د ټوليز دوی يا عمومي قاعدې له مخې د غه دوه توکه له کر سره نښلول سم نه دي او بايد جلا و ليکل شي، لکه: نه خورم، نه خورو، نه کوم، نه کوو، نه لرم، نه لرم، نه شم کولی، يا کولی نه شم، و نه شم کولی، را به نه شم، وابه نه ورم... . دلته کې دی شي، د ليک اسانتيا له پاره يوه نيمه بډويي يا استثناء و منو، لکه پاس په يادشويو، او يا په (وانخلم ، رانغلم ، رانغی، خدای مکره) غوندې دودو بېلگو کې.

له اوسنۍ يو کمپيوټري اسانتياوو او بيا د و، يوې- کره پښتولیکلاري ،، دننه د ټولمنلې کره پښتوابعې پر بنسټ له رامنځته شويو کيپوړدو سره په کارده، د هرې کرښې يا غونډلې دننه په يوه يوه وت (Space) سره د بېلابېلو لويو او کوچنیو توکو تر منځ ليکنی بېلولی او خپلواکي ښه ترا سمباله کړو.

دلته يوازې د نښلېدا يا نه نښلېدا خبره نه، بلکې د بېلابېلو لويو او وړو توکو ترمنځ هماغه يوه برابر وت (Space) په پام کې نيول په کار دي. د ساري په ډول: د، او، خو، نو، نور، پر... . که سره نښلي هم نه، خو له هماغه لگولي عربي سېسټم سره سم يې تر منځ ټاکلی وت يا واټن (Space) ورکول اړين دي، که نه، ژبپوهنيز آر نه پرځای کېږي او گډون (التباس) رامنځته کوي. په دې توگه مخني توکي سره داسې و نه کښل شي، لکه: د، او، خو، نو، نور، پر... . هرگوره تر ليکنيو وروسته (نه تر مخه) هم ټاکلی وت غوره اېسي، سره له دې چې ژبپوهنيزه اړتيا ورته نه شته.

د ده له نومونې سره سم و، نوي کمپيوټري پښت،، دومره زغم او زړه غټاوی وربښلی چې د څلوېښت کلن غورځنگ ټولې ستونزې او ستومانۍ يې ځنې هېرې کړې دي.

کمپيوټري نومونې، لکه: برېښنالیک (د زيار په سمون (برېښليک)، (اېمېل)، وېبپاڼه (د زيار په سمون وېبپاڼه)، (وېبسايت)، گورتپاڼه (وېبلاگ)، نړۍ جال (انټرنېټ)، راکښته کول (ډاونلوډ)... . لاڅه چې زرکلن پارسي- عبري اونۍ نومونه (جمعه، شنبه، یکشنبه، دوشنبه، سه شنبه، چهارشنبه، پنجشنبه...) يې هم پر (ادبته، پيلنی، يوهنی، دوهنی، منځنی، ځلنی، پېنځنی) نۍ (هفته)، يوه اونۍ اووه ورځې ده، روارول او رادود يې کړل.

خپلسري رغاونې يوه خوا ټکر (Accident) رامنځ ته کوي او بلخوا بياځلتيا يا تکرار (Duplication) ټکر په دې مانا چې يوه رغاونه وار له مخه شوې او سمه ارزول شوې هم وي، له ناخبرۍ يا ناگاری څخه يې دوېم او ان درېيم انډول يې هم رامنځته شي، لکه: پښويه (گرامر) چې له څه له پاسه يوې پېړۍ راهيسې له راورتي او بېليو راټيولي تر صالح محمد کندهاري را اخېستۍ او کارولې ده. خو يوه

نیم اماتور، سرور وکیلې څو کاله مخکې وو ژېدود،، را اېستلی او زما خپل شاگرد محمد اغا شېرزاد همدا اوس، اوس تر سرلیک لاندې په یوه لیکنه کې وو، گردود،، کارولی دی.

د دې بېلگې هم کمې نه دي چې ډېر خپلسري وېیر غوونکي لا تراوسه د - Logy، زیاد شوي پښتو انډول وو - پوهنه،، د پارسي وو - شناسی،، په پېښو پر وو - پېژندنه،، اړوي، لکه په ژبپېژندنه، ټولنپېژندنه، لرغونپېژندنه... کې او له دې سره یوه ناکره ډولپېکېشن رامنځته کوي. په دې وروستۍ یو کې چې افغان چارواکو له لسیزو، لسیزو کره دود شوي وو، ښوونه او روزنه،، پر وو - پوهنه،، اړولې او د ښوونې او روزنې وزارت د پوهنې وزارت اړولې، یوه بېځایه دیني ریاکاري بلل کېږي، حال دا چې د لاتین (Education) عربي انډول وو، تعلیم و تربیه،، ده؛ پارسي وو، آموزش و پرورش،،... دی!

د ټکر (Accident)، لکه: وو، کالیزه،، پر وو، کلیزه،، بدلول، حال دا چې کلیزه نږدې یوه پېړۍ د وو، تقویم،، له پاره رامنځته شوې چې له فونېټیکي دوی (قاعدې) سره سمه یې پایله غورځول شوې او کالیزه لږ تر لږه له نیمې پېړۍ راهیسې بڼه خوا رامنځته شوې ده او کوزه خوايي ترې (الف) غورځولې او یوه شمېر برني یې هم نن سبا پېښې کوي!،،

په روان پېر کې د نوي او کره پښتو لیکلار له پاره تر ټولو غوره لاسته راوړل شوی، په نوي علمي څېړنو ولاړ، کتل شوی او منل شوی لیکدود او لیکلار غوره دی، نوی پېر پښت ورته له روان پېره اوږه ورکړي او پرمخ یې وې سي، زما په اند لکه څنګه چې زیار رونیوي او د هغه څرګندول چې رونیوي کتنه داسې.

کره او روغ سپینې ته را و ځي. بل لوري ته په ځینې ځایونو کې که چېرې په یوازې او یوازې بڼه له پېنځه لورو څخه، د مېخلورۍ؛ د شالورۍ؛ کینلورۍ؛ ښیلورۍ؛ منځلورۍ لید (ویژن) پام وند او اند ولري. ټولې وې، غوند او غوندې مخې ته پر مېز کېښودل شي، لږ تر لږه ۱۰۰۰۰ زره چوپړي.

بیا به نور هم نوي پېر ته د دې پیله ساده برابره کړي. چې ځینې شیان او ویکې تږښتي او بېلښتي، ګډ او بېل کمټونونه لري. دا په دې مانا نه دي چې ټول ناسم دي، خو د دوی کښل په تېروتنې سره د اېڅو تر منځ په زورنه کې بېلوالی لري، دانو داسې نه ورته نه شو ویلی. د دې له پاره چې د کچې ګڼه یې ډېره لږه ده چې په دې پوښ (قضیه) کې ځای کړم، لکه: د ددې، پکې، نشته، له پاره، وو، و، ده، زورواله هي، وو،، او زورکی والي، وو،، غورځول، له وت څخه ګټنه، غبرګوري یې (ی) سیمیاوېل څخه روغه ګټنه نه اخستل.

لکه: پکه جلی، غټ پکه، پکي انجونې، غټي پکي، ځيني عیبونه په کي (پکي) کې شته؛

له پاره بڼه ده؛ شته، شته او نه شته، نه شته (نشته)، د دې، ددې (ځناورې ټولنوم)، سړي وو، سړی و، پېغله وه، د پېغلي پېبلي؛ د ځلمي کار کار و کړ؛ دوي افغانی د بانگ په اوسپنېزو پیسو لیکو؛ هره یوه یې په شپاړس افغانی مصرف د وټېز چورلیڅ له پاره بوړ وو، له هر وییکی، غوند او غوندې په سي جوښت اړین کامه، ټکی او بله د لیکدود نڅبنه و کارول شي.

یوه وت واټن باید و نه لري. د وت کارول باید روغ وي.

لکه ناکره بڼې یې (ټولې غوندې ابېڅې ، غوند ، و ییکي، او زورنې لري .) داسې کره راځي (ټولې غوندې ابېڅې، وییکی، غوند او زورنې لري). سړی یه!، سپورمۍ یه! نړۍ وال، پښۍ پیبره، غوندۍ ټال، نړۍ جال کې د غبرگغږي یې (ی) غبرگغږ و ساتل شي، ی ترې و نه غورځول شي.

داسې ناکره راځي: سړیه! سپورمیه! نړیوال، پښیبره، غوندیتال، نړیجال... . گڼه: یوه، دوي، درې، څلور، پېنځه، شپږ، اووه، اته، نهه، لس ... ، که غورځېدلي زورواله او زورکۍ واله هې په لاتیني ابېڅو و کښو کله د کمپیوټر او نړۍ جال په ژبه نو سر در دی بېخي ډېره وي، چې په کمه بڼه له خولي څخه ویل کېږي په همغه بڼه یې باید و لیکو.

لکه: د (Dah, The)، و (Wah) اړ(Arah)، اووه او اووم (Owah and Owam)، نهم (نه هم، Naham) یا دویم، دویم (Dwayam, Dweyam) او لسم (Lasm)، یوه لس (یولس کې د هې په غوڅیدو سره زور په وي و و ، ، راشي یا زورنه په و او راوړل شي. زورنه په یې و و ، ، را نه شي، لکه لاتیني یو (U) دوي لس یا دوه لس (دولس، د پارسي دو په بڼه و نه لوستل شي).

بله دا چې یو ده یوه گڼې (شمېر یا حساب) تر منځ توپیر و لري. لکه: موړ ځانگړي دندې سرته رسولو ته چمتو یو. موړ دلته مهترلام کې یو. یوه پېغله دنده کې شته. یوه لس تته پوهگر نه شته. یوه کار دی او موړ ورته په کار یو.

که نوې باندني پنځونکي خپل د ژبې پنځي او لرغون ویکو باندې توکي، اسباب او اله باندې نوم ږدي، موړ یې هم خپلې ژبې څخه پرې پنځي رېښه لرونکی نوم کېږدو، لکه:.

(Blackbird, Oldelephant, Ameraicanhawk, Cloud, Roof, Floor, Stair, Cornice, Bellows, B۱۳, Sixtynine, Wind, Air, Weather, Catch, Throw, Droop, Ball, Water... .)

توره مرغۍ (سیوسیوی)، زورهلتي، امریکايي باز، وربځ، بام، غولی، پلغاری، بلۍ، بنۍ، رتۍ، بې ۱۳، نهه شپيته، باد، هوا، نیول، غورځول، را لوېدل، پندوس،

اوبه... داسې ورته ونه وایو (بلکېږد، اولډاېلفنټ، امریکنهاوک، کلود، روپ، فلور، سټایر، کرنیس، بیلوز، بی ټرټین، وینډ، ایبر، ویزر، کیچ، ټرو، ډراپ، بال، واټر...).

د غونډلو اند (فکر) نه تېرېدونکې زورنه. لکه یوه ورته غونډله دوي مانا وي ورکوي. لکه :: ولسمشر و ویل سړی دومره ځیرک نه و.

،، ولسمشر و ویل،، سړی دومره ځیرک نه و.

په پېلنۍ یقیني غونډلې زورنه کې د ډېر ځیرک مانا بندې، او په پاینۍ یقیني غونډلې زورنه کې د سوي ځیرک (نه ځیرک) مانا بندې.

چې په نوي برېښنايي منځي چې ابېڅي په ډیسیمیل بڼه پېژني ورته پېچلتیا او خنډ زوکړه کوي، د دې له پاره په مدرنه عصري یا نوي معلوماتي (ټیکنالوژیکي) پوستکالو کې باید په یوه، ټول منلي پښتو ښکاروندی شي.

په ټوله کې یوه ښکاروندی (سټېډرډ، کوډ) وي، ټول پښتون پښت ترې په روان پېر کې گټې واخلي. زما څرگندول چې روڼه وي کتنه داسې، د مجاویر احمد زیار، زیار له سلو ۹۸٪ اته نوي د کره لیکلار او لیکدود ښکاروندی دی.

هرگوره چې د پښت یوه وگړی لږ تر لږ لس کښلې د ده له پښتو لیکي زېرمو سره پرتله شي نو د دې پېله ساده برابروي دا چې د نوموړي کښلې د نوي پښتو یوه ټول منلی ښکاروندی دی.

د لغمان ژبني گړدودي وارینتونو څخه څرگندېږي لکه: که د کړې په ځای، زور واله نه پای شوی دویمې مسرې، چې داستاني لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ دي چې سازبان یې له رباعي په سې وایي. یا د کیسۍ په منځ کې وایي، یا تر ته منسوبې غونډلې ما و ویل، ما و لمبل او ښځو ته منسوبې غونډلې ما و ویلې، ما و لمبلې او داسې نور.

د ابېڅو، وی (ویکو، ویکي)، غونډ، غونډلو، ناکره کارول، د لنډۍ، ټپې، ټیکۍ په پېخلیک (تاریخ) کې خنډ او کمی پیدا کوي، اړین باید ترې په ارزولو پلټنو (پله ټټې، پلټنې)، څېړنو او سپړنو کې بې لورې گټې واخستل شي، د نړه څېړنې پېله ساده برابر وي دا.

هغه پېخلیکونه څخه چې گړدودي او لیکلارې بڼه له لرغون پېر څخه دلته، دود لري، لکه د لغمانی او شیطان (ابلیس) لیکني کیسې و لیکي، لغمانی او شیطان ورمونه او پندونه، د پېریانو او شیطانانو شتون. دا هغه څخه دي چې کره کوي زموږ ټول رښت.

د یوه ژوي (انسان) دې سیمې لوري پاتې کېدل او استوګن کېدل او دوېم ژوي (حيوان) ډېره ګڼه ګوڼه لکه: اېرې، لېوه، لېوګۍ، زمرې، کېلۍ، بېزو، اس، بیاڼکۍ، اوبسان، جونګۍ، مېخۍ، مېرې، وزې، څېرلې، غواوې، پړانګ، پېشوپړانګ، خر، قچر، ګیندر، سورلنډۍ، کاسه ګرې او داسې نور

د ادم (لومړۍ سړۍ، زموږ پلار، ابوالبشر)، اه-دم؛ د (۱) ۱. لومړۍ مانا: لومړۍ غږ (د سوبتیا غږ). د (۲) ۲. دوېمه مانا: ټاټ، افسوس، ټاپ، ارمان، اوسوز، اوسوس افسوز، اوسوز.

د (دم) ۱. لومړۍ مانا: کوپ، چوپ، کوپکولو، چوپکولو یا پوکولو ته وايي چې پو کړی شوی دی.

د (دم) ۲. دوېمه مانا: شېبه، ډېر لږ وخت، غوره والی، اهمیت یا (Moment Instant) شېبه، دغه (جاری)، میاشت، مدلاسه، فوري، جاری، ناڅاپه، اوس ته وايي. چې دم په دم (هره شېبه) ته وایو.

حوا: ماېنام، هغه ورځ یا شپه چې د یوې مهمې پېښې مقدمه وي (لکه داختر شپه)، پیلنۍ مېرمن، لومړۍ ښځه (د انسانانو مور پرته له ادم څخه) یا (EVE). چې پېژند یې مور په راتلونکي پېر کې وکړو.

زه هېڅ ښاخمن (مغور) نه یم، نه د ښاخمننوب له پاره دا وایم چې لغمان د پښتنو، لومړۍ ټاټوبۍ دی، خو ټول اریاني لرغون پېر پښتپوهنه دا مور ته کره په لاس را کوي، چې د پښتنو ژوند، دمې، استوګنې او ځواک ځای دی. په هغه پېر کې موږ شتون درلود، چې د هند او ایران سرحدي سېمه او نورې سترې واکمنۍ شتون نه درلود، د کوشنۍ یو واکمنۍ تلونکي راتلونکي مېنه وه.

د دې له پاره نه وایم چې دا زموږ د قوم ستاین شي، او نه زموږ پښت له پانې استازي د الله ج څخه ورسته زوکړه شوی وي. له هغې وړاندې هم زموږ پښت او نور پښت په ګرده ځمکه شتون در لود. لکه څنګه چې لوی الله ج وایي.

،، يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۖ زبارة: ای! خلکو یقینا ما پیدا کړي استی تاسو له یوه نارینه او یوې ښځې نه او ګرځولي مې یئ تاسې کورنۍ او قبیلې (واره واره او لوی لوی) چې یوه بل و پېژنئ، یقینا زیات عزتمن په تاسو کې په نزد د الله باندې زیات تقوا والا دی (چې په چا کې تقوا ډېره ده)، الله دی پوه او خبردار. ، (زما د اوستاد شیخ غلام الرحمن ترجمه، ۱۹۹۹ زېږدی، حبرات سورت، ۱۳ ایت)

،، دوېمه ژباړه ای! خلکو موږ پیدا کړي یی، تاسو (ټول) له یوه سړي چې (ادم) او یوې ښځې چې (حوا) ده او گرځولي یی موږ تاسې ځانګې او قبیلې قبیلې (تبر، قبیلې، توکم، کهول، خېل، کورنۍ (لکه د ژوو)) له پاره د دې چې و پېژنئ یوه له بل سره، بې شکه چې ډېر ګڼلی او منلی له تاسو څخه په نزد د الله ډېر متقي ادب لرونکی (له الله ج څخه په پټه او ښکاره وېرېدونکی) ستاسې دی، بې شکه چې الله ښه عالم ډېر خبردار دی. ،، (افغانستان د عالمانو علمي استازي ۱۳۷۲، ۱۲۱۵ چوپړی)

،، درېمه ژباړه: ای! خلکو: یقیناً موږ پیدا کړي یی تاسو د یوه نارینه او د یوه زنانه نه او جوړ کړي یی موږ تاسو خاندانونه او قبیلې د دې له پاره چې یوه بل و پېژنئ، یقیناً ډېر عزتمند ستاسو نه د الله په نزد ډېر تقوا دار دی، یقیناً الله تعالی علم والا دی خبرلرونکی. ،، (عبدالسلام، ۲۰۰۲ زیږدی، ۱۳۳۳ چوپړی)

په ترمېزي کې حدیث دی چې رسول الله ص ویلي دي پښت دومره زده کړی چې زړه سوی (صله رحمې پرې و کړی).

زموږ پښتون پښت له قابیل (د هابیل په سې ورور) نیولي تر روان پېره یې شخړې وړي راوړي دي.

چې تر د پښتین یا پښتون (چې زړه لاتیني کې ورته پښتین PAXTEN، لاتیني ژبه کې پختین PAKHTEN، پکتین PAKTEN دی، چې د ایچ ابڅی یې ترې غورځوي) نر او پښتینا PAXTENA، پختینا PAKHTENA پښتینا PAKTYANA (ښځې) زوزان یا زوات دی.

د ادم او حوا زوزوان (زوی او لور یا لونی او لونه) دي، زدکړه او د لمپاکا کې د لمک پېخلیک داسې سپینې ته اوباسي چې د شپږ زوزان او د پیلني سړي او پیلني ښځې مسي دي، چې تر ډېره پورې دا مسله په همدې بڼه پوښ (قضیه) کې شوي ده.

په پنډوسه کې د اریانا ژونګر دي او اریانا یې ټاټوبی دی، هډی اریانی دی، په دې سره د اوسني افغانستان ټول پوهګر پوهان او پېخلیکپوهان او پښتپوهان ټول سره په یوه خوله دا خبره مني او په دې مسله یې له تېرو کلونو څخه د پوښ مزې تړلي دي. د هغوی پلټنه همداسې په ډاګه شوې ده یا د هغوی څېړنه همداسې بشودل شوې ده.

زموږ پښتون پښت د ادم ع له شپږ زوی له پښت څخه پېلېږي او د هغه پېر اسلام دین منونکي وو، تر پانیني استازي د لوی الله ج محمد رسول الله پورې. د دې

پښت ژبه پښتو ده، د لوی الله پاینې استازي پرې پوهېده، و د خالد بن ولید پېخلیک څخه او د هغوی په خوله، پښتو خبرې یې کړي او اورېدلي دي. پېیلان او پېیلنې د پښتو ژبې پېیلې بې کچې تاثیرات لري چې د پاڅون، رښتو منلو او ژوي د روغې لارو لوري ته هڅوي. هېڅ کله باید محضې ستاین او دروغ نه وي، د اسلام دین مخالف په کې شتون و نه لري. ځکه الله العظیم په کتاب الله (قران کریم) او رسول الله ص ویلي دي مشکات، بخاري، مسلم کې شتون لري.

الله العظیم د پېیلانو او پېیلنې (شاعر او شاعري) د پېیلې (شعرونو) په اړه خپل استازي (پیغمبر) حضرت محمد رسول الله حبیب الله ص ته ډاډ گېرانه او ډاډینه تسلي مکه مکرمه کې ورکوي، له منځه تللو د منکرینو، بری د مومنانو، رښتینوالي د ده کوي، په اخیر د سورت او په دفع د اووه شپاټو سره د هغه نه. ټول سورت د پېیلانو (شاعرانو) په سرلیک دی، په ترتیب کې ۲۶ سورت دی په نزول کې ۴۷ دی، ۲۲۷ ایتونه لري او په قران پاک په ۱۹ سیفاره کې شتون لري.

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ (۲۲۴) ط اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَّهيمُونَ (۲۲۵) لَا وَاَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ (۲۲۶) لَا اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيْرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ط وَسَيَعْلَمُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا اَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ (۲۲۷) ۴
ژباړه: پېیلان او پېیلنې (شاعر او شاعره) په سي روان وي سرکشان وگړي (۲۲۴) ایا ته نه گوري دوی چې په هره کنده کې گډ وډ گرځي (۲۲۵) او دوی وايي هغه چې دوی یې نه کوي (۲۲۶) پرته له هغه وگړو څخه چې ایمان یې راوړی دی او عملونه کوي نیک (په تابعدارۍ د سنتو کې) او یادوي الله تعالی ډېر او بدل یې واخستو د دې نه ورسته د هغې چې دوی باندي ظلم شوی وو او زر دی چې پوهه به شي هغه وگړي چې ظلم یې کړی دی چې کوم اړخ ته دوی اوړي (۲۲۷).

څرگندونه (تفسیر، جوتونه، تشریح):

[۲۲۴] په دې ایت کې د دویمې شېبې ځواب دی. منکرینو ویل چې دا (محمد ص) شاعر دی او دا د الله کتاب د ده اشعار دي، منکرینو ته دا ښکاره وه چې پېیلان په دروغو په پېیلې سره یوه څه ښایسته کوي او وگړو باندي اثر کوي. الله العظیم په درې ډولو سره ځواب ورکوي په دې ایت کې چې پېیلانو تابعدار او ملگري گمراهان، بد معشان، فاسقان وي او د دې نبي ص ملگري سجده کوونکي ژر اکونکي، د دنیا سره محبت نه کوونکي دي (په همدې ډول په تفسیر سراج المنیر او د قران تفسیر او ترجمه کې دي).

گټنه: هر کله چې د خايسته ستاينو د رسول الله ص د ملگرو باندې استدلال وکړي شي، نو دا پيله سپينې ته راوځي چې کوم وگړي د رسول الله ص ملگرو بد وايي او ناوړه نظر کوي نو هغوی رسول الله ص تکذيب کوي.

[۲۲۵] په دې کې دويمه بڼه د خواب ده، پېيلن او پېيلنې هڅې (بي هوډه) خبرې، مخالفت خبرې (مخته درېدنه خبرې، په لاره کې ورته ودرېدل خبرې يا خنډ خبرې، متضادي خبرې)، دنيا د تر لاسه کولو له اړخه نه د وگړو ستاينه (هجو) کوي. د (يُهَيِّمُونَ) په غونډ کې د دوی تشبيه ورکوي د اوبښانو او گوټگو سره چې هرې کندې او ټيټنگونو ته د خوړلو او څښلو په حرص کې گرځي. د الله کتاب او د رسول الله حال داسې دی چې د لارښوني او حکمت د خبرو ډک دی، د دنياپالنې او هواپالنې (پرستۍ) نه خالي دی.

[۲۲۶] په دې کې درېيمه بڼه د خواب ده، چې د پېيلنو ويل (قول) او کرڼه (عمل) مختلف وي. د رسول الله ص د ملگرو ويل او کول ټول يوه شان وي. د دوی د ملگرو پېيلې داسې وي، د رسول الله ص د لېوالتيا پېيلې وايي، کرڼې، ښايست يې ستايي، وگړو ته د غوره عملونو، سخاوت، نيکۍ يو ... لارښونه کوي، په خپله پرې کړ کبري، خو د هغوی له دې څخه مخالف وي.

[۲۲۷] په پېيلنو کې روغ يا سم مومنانو هم شته، لکه د رسول الله ص په ملگرو کې حسان رض د ثابت زوی او نور هم، د دې له پاره يې د هغوی بېلوالی کړی دی. څلور ځانگېرنې د هغه پېيلنو په ډاگه کوي. ايمان، صالح عمل، د الله ډېر يادول (ذکر کثير)، وار او غچ اخيستل (کسات اخستل، بدله اخستل، کسات، غچ، بدله، کينه رځه).

د دوی په پېيلې کې په ژبه باندې د الله العظيم منلو يادونه کول او په زړه کې يې داسې منل چې ټکۍ شې ور سره نه گډ (شريک) ول؛ غوره کارونو ته لارښونه کوي، د الله العظيم په ستاينه، ثنا، حمدونه کښي او وايي؛ هر کله چې کافران پېيلن د رسول الله ص، يا د هغه د ملگرو، يا د مسلمانو سپکه وايي، نو دوی يې په خواب کې ورته بڼه له هغوی نه کلکه سپکه وايي. ځکه چې دا هم جهاد دی، په ژبه باندې جهاد،

لکه د پښتو لنډۍ ده:

▲ د غشي زخم ژر رغېږي

د ژبي زخم تر کيامته پورې وينه

يا

▲ د توري زخم ژر جوړېږي

د پېغور زخم تر کيامته پورې وینه

په اخير د سورت کې کله وپرونه ده ظالمانو پېيلنو ته او نورو منکرينو ته (وَسَيَعْلَمُ) کې رتل (تهديد) دی، (الَّذِي نَ ظَلَمُوا) کې تعميم زر دی چې پوهه به شي هغه وگړي چې ظلم يې کړی دی (أَيُّ) ابهام دی (مُنْقَلَب) کې د دوی نعمتونو او خوشحالیو پرځېدو (انقلاب، بدلون) ته نغوته ده، چې دا به په غمونو سره بدل شي، ځکه چې غونډ (لفظ) د مرجع اکثر ويل کېږي، بېرته گرځيدل پېلني حال ته او غونډ د مُنْقَلَب بېرته گرځيدل دي بدل حال ته (يَنْقَلِبُونَ) کې زورنه د پرځېدو (اوختلو، بدلون يا انقلاب) ته نغوته ده، چې حالت به يې نوي، نوي فساد او وړاني لوري ته بدلېږي.

،، ۴۵۷۶ وَعَنْ أَبِي بَنٍ كَعْبٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ،، إِنَّ
مِنَ الشَّعْرِ حِكْمَةً. ،، (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ)

مشکات څلورم ټوک، د پېيلې څپرکي د ۴۵۷۶ نمبر حديث ژباړه: اوبی رض د کعب زوی ويلي (نه روايت) دي، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ويلي (فرمايلي) دي ،، ځيني پېيلي (شعرونو) حکمت دي. ،، (متفق عليه يا بخاري او موسليم دواړه منلي ده)،، (فرهاد، ۲۰۰۳ لېږدي، چوږی ۱۴)

،، ۴۵۷۷ وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ،، هَلْكَ
الْمُنْتَطِعُونَ قَالَهَا ثَلَاثًا. ،، (رَوَاهُ مُسْلِمٌ)

د ۴۵۷۷ نمبر حديث ژباړه: له ابن مسعود رض (عبدالله بن مسعود زموږ د فيقي لارښود) ويلي دي، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ويلي ،، په خبرو کې مبالغه (له ځانه دروغ جوړول، هغه څه چې شتون و نلري د هغو ويل، سوی رښت، ډېروالی د خبرو، په خبرو کې زیاتې، افراق) کوونکی ټپا (برباد، هلک) شول، دا خبره يې درې ځله وکړه. ،، (فرهاد، ۲۰۰۳ لېږدي، چوږی ۱۴)

،، ۴۵۷۸ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ،، أَصْدَقُ
كَلِمَةٍ قَالَهَا الشَّاعِرُ كَلِمَةً لِّبِيدٍ أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَّا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ. ،، (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ)

د ۴۵۷۸ نمبر حديث ژباړه: له ابوهوريره رض ويلي دي، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ويلي دي ،، ډېره رښتوني غونډله (جمله) چې شاعر ويلي ده، د لبيد پېيله (شېر، اشلوک، پېيرن، شعر) ده، له الله ج نه پرته نور ټول څيزونه مري (فاني دی، د منلو وړ نه دي). ،، (فرهاد، ۲۰۰۳ لېږدي، چوږی ۱۴)

،، ۴۵۷۹ وَعَنْ عَمْرِو بْنِ الشَّرِيدِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ رَدِفْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَقَالَ ،، هَلْ مَعَكَ مِنْ شِعْرِ أُمَيَّةَ بْنِ أَبِي الصَّلْتِ شَيْءٌ ،، قُلْتُ نَعَمْ، قَالَ ،، هَيْهَ ،، فَأَتَسَدَّتْهُ بَيْتًا، فَقَالَ ،، هَيْهَ ،، ثُمَّ أَتَسَدَّتْهُ بَيْتًا، فَقَالَ ،، هَيْهَ ،، حَتَّى أَتَسَدَّتْ تَهَ مِائَةَ بَيْتٍ. ،، (رَوَاهُ مُسْلِمٌ)

د ۴۵۷۹ نمبر حدیث ژباړه: عمرو رض د شرید زوی خپل د پلار د خولي خبره کوي، چي ویل یي، یوه ورځ رسول الله صلی الله علیه وسلم سره په سورلي هغه په سي ناست وم، هغه و ویل چي ،، د اومیه صلت د پلار زوی پېيلي (شعرونه) درته یاد دي، ما و ویل هو، وي ویل ،، و وایه ،، ما هغه ته یوه بند پېله واوروله، وي ویل ،، بل و وایه ،، ما بل بند پېله واوروله، هغه و ویل ،، نور و وایه ،، تر دې چي مالر تر لږه سل بنده (کړی، دوي مسری، بېته، دوي نیمبیتي) پېيلي هغه ته واورولي. ،، (مسلم ویلي دي دا) (فرهاد، ۲۰۰۳ لېږدی، چوپړی ۱۴)

،، ۴۵۸۱ وَعَنْ الْأَبْرَاءِ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ فُرْطِظَةَ لِحَسَّانَ بْنِ ثَابِتٍ ،، أَهْجُ الْمُشْرِكِينَ فَإِنْ جَبْرِيلَ مَعَكَ ،، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لِحَسَّانٍ ،، أَجِبْ عَنِّي أَلَلَّهُمَّ آيِدُهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ. ،، (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ)

د ۴۵۸۱ نمبر حدیث ژباړه: له برا رض ویلي (نه روایت) دي، چي د قریظه په ورځ نبي صلی الله علیه وسلم حسان د ثابت زوی ته و ویل ،، د مشرکانو بد وایه، جبرائیل ع ستا ملگری دی، رسول الله صلی الله علیه وسلم به حسان ته ویل چي ،، زما له اړخه ځواب ورکوه، ای! الله قوي کړي دی په روح القدس سره. ،، (بخاري او مسلم ویلي دي دا) ،، (فرهاد، ۲۰۰۳ لېږدی، چوپړی ۱۵)

،، ۴۵۸۲ وَعَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ،، أَهْجُوا فُرَيْشًا فَإِنَّهُ أَشَدُّ عَلَيْهِمْ مِنْ رَشَقِ النَّبْلِ. ،، (رَوَاهُ مُسْلِمٌ)

د ۴۵۸۲ نمبر حدیث ژباړه: عایشه رض ویلي دي، چي رسول الله صلی الله علیه وسلم ویلي ،، د قوریشو سپکه وایی، سپکه د هغوی له پاره د غشو وېشتلو نه سخت لگېږي. ،، (موسلم ویلي دي دا). ،، (فرهاد، ۲۰۰۳ لېږدی، چوپړی ۱۵)

،، ۴۵۸۳ وَعَنْهَا قَالَتْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ ،، لِحَسَّانٍ إِنَّ رُوحَ الْقُدُسِ لَا يَزَالُ يُؤَيِّدُكَ مَا نَا فَحَتَّ عَنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ. ،، وَ قَالَتْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ ،، هَجَاهُمْ حَسَّانٌ فَشَفَى وَاشْتَفَى. ،، (رَوَاهُ مُسْلِمٌ)

د ۴۵۸۳ نمبر حدیث ژباړه: همدغه (عایشي رض) ویلي دي، ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم نه واورېدل ،، حسان ته یي و ویل، جبرائیل ع ستا مرسته کوي، تر څو پورې چي ته د الله ج او د هغه د رسول له اړخه سیالی کوي. ،، هغي بیا و

ویل ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم نه واورېدل چې ویل یې و، حسان د کافرانو بد و ویل، مسلمانانو ته یې روغتیا (رمتیا، سلامتی، شفا) ورکړه او په خپله یې هم روغتیا و منډله. ،، (موسلم ویلي دي دا). ،، (فرهاد، ۲۰۰۳ لېږدی، چوپړی ۱۵)

،، ۴۵۸۶: وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ،، لَأَنْ يَمْتَلَى جَوْفَ رَجُلٍ قَيْحًا يَرِيهِ خَيْرٌ مِّنْ أَنْ يَمْتَلَى شِعْرًا. ،، (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ)

۴۵۸۶ نمبر حديث ژباړه: له ابوهوريره رض ویلي (نه روايت) دي، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي ،، يوه سړی دې خپله خېټه د زوو نه ډکوي، د دې نه غوره ده چې خېټه د پېيلو (شعرونو) ډکه کړي،، (بخاري او موسلم ویلي دي دا). ،، (موسلم ویلي دي دا). ،، (فرهاد، ۲۰۰۳ لېږدی، چوپړی ۱۶)

،، ۴۵۸۷: وَعَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّهُ قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ أَنْزَلَ فِي الشَّعْرِ مَا أَنْزَلَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِنَّ الْمَوَّ مِنْ يُجَاهِدُ بَسِيفَةٍ وَ لِسَانِهِ وَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَكَأَنَّمَا تَرْمُونَهُمْ بِهِ نَضَحَ النَّبَلُ. ،، (رواه في شرح السنة)

۴۵۸۷ نمبر حديث ژباړه: کعب بن مالک زوی ویلي دي، چې ما نبي الله صلی الله علیه وسلم ته و ویل چې الله تعالی د پېيلي په اړه څه شی رالېږلي دي، څه یې را لېږلي دي. نبي صلی الله علیه وسلم و ویل ،، چې مومن جهاد کوي په خپله ژبه او توره، په هغه څوگند کوم چې زما سا یې په لاس کې ده، تاسو کافران په پېيلو (شعرونو) داسې ولئ لکه په غشو یې چې ولئ. ،، (د سنتو شرحی ویلي دي)، ،، (فرهاد، ۲۰۰۳ لېږدی، چوپړی ۱۶)

،، ۴۵۸۸: وَعَنْ أَبِي أُمَامَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ،، قَالَ أَلْحَيَاءُ وَالْعِي شُعَبَتَانِ مِنَ الْإِيمَانِ وَ الْبَذَاءُ وَ الْبَيَانُ شُعَبَتَانِ مِنَ الْإِفْقَاقِ. ،، (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ)

۴۵۸۸ نمبر حديث ژباړه: د اوامه پلار رض ویلي دي، چې ما نبي الله صلی الله علیه وسلم نه واورېدل چې نبي صلی الله علیه وسلم و ویل ،، حیا او ژبه ټینگ ساتل د ایمان دوي ښاخونه دي، سپکي سپوري (فحش وینا) او چټي خبري (فضول خبري) د بېلتوب (نفق) دوي ښاخونه دي. ،، (ترمذي ویلي دي دا)، ،، (فرهاد، ۲۰۰۳ لېږدی، چوپړی ۱۷)

،، ۴۵۸۹: وَعَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَنِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ،، إِنَّ أَحَبَّكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا وَ إِنَّ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَ أَبْعَدَكُمْ

مَنْ مَسَاوَيْكُمْ أَخْلَافًا التَّرْتَارُونَ الْمُنْتَدِ قُونَ الْمُتَفِيهِقُونَ.،، (رَوَاهُ النَّبِيَهْقِيُّ فِي شُعْبِ
الْإِيمَانِ وَ رَوَى التِّرْمِذِيُّ)،،

۴۵۸۹ نمبر حديث ژباړه: د ثعلبه پلار خشنې رض ويلي دي، چې رسول الله
صلی الله عليه وسلم و ويل ،، د کيامت په ورځ به تاسو ټولو کې ډېر نږدې او ډېر
گران (گنلي) ما ته هغه تن وي چې کره وره (ښه سلوک، اخلاق) يې ښه وي، د
قيامت په ورځ به زما ناگنلي او له مانه لري هغه تن وي چې ناوړه کره وره (بد
سلوم، بد اخلاق يا خراب خوی) و لري، په خبرو کې ډېروالي کوونکی (چاپروس)،
خوله اوړدونکی په خبرو کې او لويي کوونکی دی.،، (بيهقي د ايمان په څپرکي
کې ويلي دي او ترميذي ويلي دي دا)،، (فرهاد، ۲۰۰۳ لېږدي، چوپړی ۱۷)

،، ۴۵۹۵: وَعَنْ ضَحْرَبْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ سَمِعْتُ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ ،، إِنَّ مِنَ الْبَيِّنَاتِ سِحْرًا وَإِنَّ مِنَ الْعِلْمِ جَهْلًا وَ
إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حُكْمًا وَإِنَّ مِنَ الْقَوْلِ عِيَالًا.،، (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ)

۴۵۹۵ نمبر حديث ژباړه: ضحر د عبدالله زوی د بوریده مسی هغه د خپل پلار او
پلار يې د نیکه خبره کوي چې ما د رسول الله صلی الله عليه وسلم نه اورېدلي دي
چې ويل يې ،، ځينې سپړنه (بيان، تشریح، ډله، ډول: دغو غټو ټکو څرگندونه،
تعريف) سحر (جادو) وي؛ ځيني علم (پوهه) جهالت (جهل، بې خبري، ناپوهي:
په عربستان کې تر اسلام د مخه زمانه ته ورته په تېرو کې ډوبوالی، د الله العظیم نه
بې خبري، د پوهې کمبختی) وي، ځيني پېيلي (شېرونه، شعرونه، اشلوک، پېيرون)
حکمت (هوښياري، ځيرکتيا، عقل، د تورات هغه برخه چې د سليمان ع د هوښياري
په باب ده، د رسول الله ص پوهه او کره وره) وي او ځيني خبرې وېال (بوج)
وي.،، (ابوداود ويلي دي دا)،، (فرهاد، ۲۰۰۳ لېږدي، چوپړی ۲۱)

،، ۴۵۹۷: وَعَنْ أَنَسٍ قَالَ كَانَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَادٍ يُقَالُ لَهُ أَنْجَشَةُ
وَكَانَ حَسَنَ الصَّوْتِ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ،، رُوَيْدَكَ يَا أَنْجَشَةُ لَا تَكْثِرِ
الْقَوَارِيرَ قَالَ قَتَادَةُ يَعْنِي ضَعْفَةَ النِّسَاءِ.،، (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ)

۴۵۹۷ نمبر حديث ژباړه: انس ويلي دي، چې نبي صلی الله عليه وسلم يو
ستاینغاری (خورغری، د ترنم بلبل، مدح خوان) و، چې د هغه نوم انجاشه! و او
ډېر خور غر يې درلوده. نبي صلی الله عليه وسلم ورته و ويل ،، اي! انجاشه!
اوبشان په کلاره بيايه چې ښيښي ماتې نه کړي.،، قتاده رض ويلي دي چې هغه ص
مر غللي له ښځو سره تشيع کړي دي.،، (بخاري او موسليم ويلي دي دا)،، (فرهاد،
۲۰۰۳ لېږدي، چوپړی ۲۱)

،، ۴۵۹۸: وَعَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ دُكِرَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الشَّعْرُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ،، هُوَ كَلَامٌ فَحَسَنُهُ حَسَنٌ وَفَبِيحُهُ فَبِيحٌ،،
(رَوَاهُ الدَّارُ قُطْنِيُّ وَ رَوَى الشَّافِعِيُّ)

۴۵۹۸ نمبر حديث ژباړه: عايشه رض ويلي دي، چې نبي صلى الله عليه وسلم ته د پېيلي يادونه و شوه، رسول الله صلى الله عليه وسلم داسي و ويل ،، چې پېيلي خبرې (شعر كلام) دي، ښه يې ښه دي او خراب يې خراب،، (دارقطني ويلي دي او شافعي له عروه څخه د لېږد په ښه ويلي دي دا) ،، (فرهاد، ۲۰۰۳ لېږدي، چوپړی ۲۱)

: په شمټي يو ساحه کې د اورنگ باغچه داسي د پېرانو استوگن ځای دی، چې البته هېڅ څوک ورنللی نه شي، چې پېنځه شپږ تکره ځوانان نه وي هغې ساحه کې ترې د شپي تگ نه شته، د اورنگ باغچه کې په ډانگپيلي وينا د شپي تگ نه کېږي.

له لرغوني پېر څخه د پېرانو دور څخه د هندوکش په دې لړۍ کې پېران تيت او خپاره وو، په لرغون پېر کې چې انسان په پنډوسۍ (پېنۍ، نړۍ) له نه وو، د دوی بېلا بېلو ډلو د پېنۍ پر مخ فسادونه او وژني کولې، تر منځ يې ډېرې شرې وې، يوه بل به يې په شخړو کې رېږول، تړل او بندي کول؛ ان خواره به يې نه ورکوو.

تر څو چې له منځ لار شي، په همدغه موخو او کړنو څخه الله العظیم په خپل قدرت سره له پنډوسۍ ورک کړل او واکمني يې له منځه لاړه. الله پرې ابوالبشر ادم ع را و لېږه، چې په کې ژوند و کړي، عدالت او خلافت کړني پر چار کړي.

فرېنتو ټول پېران تيت په ترک کړل څه يې و وژل او څه يې غرونو لوري و شړل. زموږ په غرونو، درځنۍ پو سيمو، د الېنگار او الېشنگ لرغوني ارياني رېښتي سيندونو غاړو ته يې په ځای ځای هډونه، کړې وړې پښې، رېبه ژامي د خاورو لاندې په کراتو مندل شوي دي.

د وگړو له لوري او بيا يې له خاورو سره گډ کړي، چې بېرته له خاورو سره خاورې شي.

اورنگ باغچه که پېنځه شپږ ښه تکره او ښه زړه ور ځوانان نه وي، دوي څلور حتمن وېروي او ډاروي يې؛ د اوبو ساحه هم څاري، په لومړي وار په شگړو وېشل کوي، په شگه دې پوی کوي، بيا دې ورسته ډاروي. دغسې معمولې او کيسې دي دغه ځای کې.

په نوموړي ځای کې روڼېغه غونډۍ ده، چې لاندې يې د تېرو غر دی او له پاسه پرې خاورې دي. دا يوه عجيبه خبره ده او دا يوه تاريخي ځای دی، گوره ښه! داسي بويمه چې په سر يې خاورې دي او لاندې يې پرېښي تېږې دي، توري پرېښي تېږي.

په دغه ځای کې دغه پېریان سکونت لري او د دې ځای استوګن دي، ښه پرېمانه هم دي او همدغه ځای یې مرکز دی.

تر دې پورې چې هلته پوستي، د ځواکونو چورګه مېنې وړي خو هغه ساحه کې استوګن یا پاتې کېدلی (سکونت) نه شي کولی.

بل لوري ته یوه د هغه سیمې د ساحې وګړي دي، چې هغه پېژني چې دغه وګړي د دې ساحې ژونګر دي؛ ډېر نه په خنډ او وېره کې اچوي.

تېر پېر کې وګړو به د کرکېلې له پاره او به لږولي، یوه تاریخي کېسه ده چې هغه سپین رېږی کاکا اوس هم ژوندی دی، گل فکېر (فقیر) کاکا نومېږي.

هغه ویلي چې د حبیب الله خان پېر و، زه مې له پلار سره د کروندې خړوبولو له پاره تللی وم، نیمناني (نیمچه ژنکی) وم، ټوله کرونده مو اوبخښتې کړه؛ یو پټي پاتې و، هغه هم د دې پټي یو کوچ.

پلار مې ماته و ویل بچیه! دغه کوچ اوبه که او بیا اوبه و تره چې د نورو وګړو کروندو ته لارې شي؛ چې د هغوی پټي هم پرې خړوب شي، زه لارم ته راځه را په سي، زه درنه لارمه.

چې گل فکېر کاکا اوبه وتړلي او راوان شو، چې دغه ځای ته رسېږي، یو ماشوم په زمکه پروت دی او ژاري.

د سره دوي بېلچې دي.

داسې چل یې کړی ده چې راځه دا ماشوم به په څادر کې و ترم شاته به یې واچوم، او زه به دا بېلچې په اوږه کېږدم، چې د هر چا وي خو راځه د کوم لاروي څخه به لویدلی وي.

ګڼلو له دې نه روستو چې سړي شی په شا کړی دی، یو پېر (وخت) کېږي چې له څادر څخه یوه لوري سر اوباسي او ډېخوا پینې، او پینې اوږدېږي، یو حالت ته چې سړی رسېږي، چې سړی له سډ نه اوږي زوپ کېږي.

زوپټیدو نه ورسته درې، درې نیم ساعته ورسته چې پلار یې کله خبرېږي چې زوی مې څنگه په دا نیمو اوبو ورک شو، چې کله راځي څادر یې همداسې تړلی، بېلچې نه شته، بېلچه یوه الله پرته ده یوه الله. له هغې نه ورسته یې له زوی نه پوښتنه وکړه چې څوږه! څنگه چل ده؟! په تا باندې څه شوي دي؟!؟

وی پلاره ماشوم پروت و، ما ویل چې لاروي په لاره ځي راځي د چا نه به لوېدلی وي. ما ماشوم راواخسته، چې کله څادر کې مې واچوه، هغه داسې اوږدېدو په حالت کې وه چې داسې مې ورته و کتلې؛ وضیت مې تور او سپین شو. دغه سي کیسې دي دلته او دا ټولو خلکو ته معلوم او څرګند ځای دی.

لکه اوس دلته یوه سیمه ده، چې د دوي البنايي سیندونه سره ګډېږي.

شمټۍ یو پورې اړونده، لغمان کې، د سیند تر غاړې یوه جیگه ونه ده او جیگه ونه ورته وایي.

دا یوه زړه ونه ده، هغه داسې یوه ونه وه چې د پېنځه تنو لاس ترې نه چار پېرېده، په دې کې هم ښه ډېر پېریان وو او اثري ځای وو؛ په جیگه ونه کې هم د پېریانو استوگنځای و.

د کوزې کلا کوم سړي ویل چې ما دوی په دې ځای کې داسې حالت لیدلی دی. ما پټی اوبه کوه، دې ځای کې ښه ډول او سرنۍ غږېده، چې کله مې بېلچه په اولي کرله نو یا!؛ الکو!؛ دا لا څه حال دی، دا کوم د لیوني بچي دي چې راغلي دي دلته سیل کوي.

چې کله وړاندې شولم، خلک په کې ښه گرم دي، ما اول کې و نه کتل چې پسته مې کتل او بجلکي مې و لیدلي. نو بسم الله مې کړل، پښې مې و لیدلي کړي، رېبه له وېښتو ډکې د اوبانو په ډول، هډوکي مې زیځه شوه، دې سره مې بسم الله کړه. د بسم الله سره گورم څه او پېلچه پاتې شو.

نه مې اړیکین و لیده نه گیسونه، نه مې سړي و لیدل.

ډېر ښه پروگرام یې روان کړی وو.

په همدې ښه ډېرې نخښې د استوگنځیو یې له دې سربېره په خزانې غونډۍ، اکبر غونډۍ او تور کمر کې شتون لري. ۱۰۳۳ لېږدي کې اورنگ او زوی یې اکبر مغول لغمان کې ژوندگر وو، هغه هم د ژوند په دې زرو ځایونو کې کړی ځای پر ځای کړی وو او خپل ژوند یې تېروه دلته.

دا زموږ د سیمې لرغوني لنډۍ ده، گل پاچا الفت راټوله کړې چې له دې ټولګې څخه وړاندې، په پښتو ژبه کې د نوموړو پېیلو له چاپه تېر شوي لیکي شتون نه درلود. چې د پېریانو په اړه یې کښلي دي، د دوی د تاثیر تشبه یې له ښځو سره کړی دی.

▲،، له پاسه سره لستوتي راغله

د بام په سر ورته پېریانو و نیومه،،
(گل باچا، ۱۳۲۵ لېږدي کال، ۱۷ چوپړی)

محمد گل گلکی استاد، شمټۍ یو ته راغلی وو، د حبیب الله پېر کې، یوه سړی ور په سې پاسېدلی وو. گلکي ورته د سېل په منځ کې و ویل:.

▲ خدای دې زموږ د کور تنور که

چې هر سهار دې په مورۍ کې لاس وهمه

هغه سړي ورته په ځواب کې دا لنډۍ ویلې وه، دلته لیاړ په پښتو وینګ کې او (لحاظ)
په دري وینګ کې راغلې دی.

▲ که د ځوانانو لیاړ نه وی
په یوه څوک به دې و باسم اویا تیزونه

▲ و، چې خدای به څه راسره و کړي
ما پر دنیا ځان ته اغزي کرلي دینه

▲ چې خدای قاضي شي میزان راشي
ستا د جفا کاغذ به الله غورومه

▲ چې خدای کوي هغه به و شي
جانانه مه تره تقدیر ته تدبیرونه

▲ چې خدای کوي هغه به و شي
کم بخته مه شکوه تټی په زیارتونه

▲ چې خدای کوي هغه به و شي
ولې دې سر په زنگنو کېښود مینه

▲ چې خدای کوي هغه به و شي
لکه مه رده زېږی غوا په زیارتونه

▲ چې خدای کوي هغه به و شي
زما د فکر بېړۍ غرکه شوه مینه،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدي، ۷۴ چوپړی)

▲ و، خدایه په داسې لمبو و سوم
چې نه یې دود شته نه یې تاو چا و لیدنه،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدي، ۹۵ چوپړی)

▲، والله نری، نری باران کې

چې سالووالي د لونگي محتاجي شينه،،
(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، ۹۶ چوپړی)

▲، ويار مي د تورو غرونو شپون دی

ما ته به راوړي سپينې ژاولې ژېړ کلونه،،
(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، ۳۳۰ چوپړی)

و، د يوه پښت ذهني او روحي پېژندنه، د هغه پښت له دود او دستور سره ټينگه اړېکه لري. همدغه شی یو پښت له بل پښت څخه په مانوي او دوديز ډول بېلوي، د يوه پښت دوديز ارزښتونه بل ته پوره ورته نه وي او نه د هغوی ښېگڼې کټ مټ سره يوه بڼه وي؛ مگر ځينې برخې يې سره لږ او ډېر سره ورته وي.

د انسان ناسته ولاړه، تگ راتگ، خدا او ژړا، غم او ښادي، دوستي او دښمني، په هر ځای کې يوه بڼه ځانگړي ادب او رواج لري، چې څوک ترېنه سرغړونه نه شي کولی. بڼه سړی يا بد سړی په همدغه هنداره کې ليدل کېږي.

که موږ و غواړو چې د يوه هېواد يا دننه په ټاټوبي کې د يوه ټاکلي ولايت ذهني حال مطالعه کړو او معنوي څېره يې ځانته څرگنده کړو، تر ټولو لوموړی بايد د هغه ملت يا د هغه ولايت په دودو او دستور، رسم، رواج کې يوه مطالعه پيل کړو او دغه شي ته په ډېر اهميت و گورو، (عبدالجبار، ۱۳۷۰ لېږدي، وې چوپړی)

▲ مينه د زړه خبره نه ده

مينه لگېږي د زړه وينه وچوینه

▲، و، باهو په لاس گوتي په گوتو

زرگړه ټوله دې یاری ته جوړه کړمه،،
(اطلاعات او کلتور وزارت، ۱۳۶۴ لېږدي، ۹۹ چوپړی)

یاری ته چمتو کول، گوتي، باهو (له لرغون پېر څخه د بوتو، پوتکو، ځنډو، دروو، ولي نري تارونو، شنډې ملو، ورېښمو او گلانو غاړه کې؛ تېرې وسپنې، ژېړو، سپين زرو، سرو زرو غاړه کې؛ گرانو مری یو، ياکوتو يا ياقوتو او منرالونو غاړه کې) ، سره زر، وسپنه، کيمياوي توکي لکه مس، جستو پېژندل دلته او د وگړو

دود... زرگران، منگر، منگو، منگور، دې په علمي بڼه و څېړې لیا دې منگولیا ته پرېږدې، چې دیناسور او سمخرو ته یې پېر رسېږي. دلته دې خزنده په تېره گونگته، خسک، سمخري له تېر پېر څخه و څېړې بیا به دا کره و مومي.

لوکات کلی دې هم تر شنني لاندې و نیسي، تر هغه پورې چې له مخزېږدي کې لا چین نه و، چین کې لوکات میوه پېژندل شوي نه وه، خو لغمان کې نوموړي کلي له اریاني پېره شتون درلود.

البنگار او البشنگ په سنسیگریت، ویدي، او اریاني ژبو کې و پلتي، په دې سیمو کې دې سالو درې او کلي د پېخلیک پایله سپینې ته راوباسي، چې له سالوې ژبو یا سالوویکو ژبو د زوکړې منځه ده.

لمپاکا کې د گټي څنگ باندې د اس سپرو، نېزه لرونکو اتلانو څېرې و ویني، چې زموږ د پښتو ژبې لرغونی و گړني پېيلي پېخلیک لرغون پېر ته رسېږي، له لرغون پېر څخه خوله په خوله موږ ته رسېدلې دي. لکه دا لاندې زموږ د سیمې تیکۍ ده.

▲، تیک په تندي پېزوان په شونډو

اوگۍ په غاړه د جلی مژه کوینه،

(د لیکوال پېژند څرگند نه دی، ۱۳۱۲ لېږدي، ۹ چوپړی)

۱۳. ۱ لنډۍ یو، تپو، تیکۍ یو او مصری یو د پېخلیک بېلگې

د لنډۍ یو، تپو، تیکۍ یو او مصری یو پېخلیک، د دې پاېله ساده برابر وي، د پښتون پښت له زوکړې څخه چې کله زوکړه شوي، په لرغون پېر کې یې په پنډوسه کې ژوند پیل کړي، ژنی شوی، پلار یې پښتینا، پښتون، مور یې پښتینا (پښتینانه) پېژندلې، شپټ پلار او ورور یې پېژندلې او خبرې یې کړي. پښتو ابڅې، وی، غونډ، غونډلې، وینا، پېيلي یې ویلي، په اند، وند کې هر پېيل او پېيلنې دا وگړنې پېيلي له لرغون پېر څخه جوړې کړي، د نورو جوړولو تکل یې کړی دي. چې د پښتو پېلانی پېيلي لنډۍ، تپه، تیکۍ او مصری پېخلیک په لاندې ډول دی:.

۱. د لنډۍ پېخلیک له لرغون پېر څخه دا کره سپیني ته را و باسي چې له لرغون پېر څخه ژوي (انسان) ماران پېژندل، او له ژوي څخه وړاندې پېر کې چې د پېریانو او د هغوی بېلابېلو ډولونو په ځمکه ژوند کوو، نو ماران او سمخاري نورو ژویو (دوېمه مانا یې حیواناتو) هم ژوند که وو.

د دې له پاره د پښتو له ټولو پېیلو څخه لومړی لرغونی پېخلیک لنډۍ پېيله لري، چې له ټکي يا مار سره ځانگړې ځانگېرنې، څرنگوالی او څرگندوالی لري. پښتون پښت خوله په خوله، سینه په سینه د لرغون پېر په اوږده کې یوه بل ته لېږدولي دی. پېخلیک (تاریخ) یې له نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷،۵۵۳ کاله وړاندې تېر پېر ته رسېږي.

۱.۱.۱۳ د پیل پېر پېخلیک (تاریخ) لومړی لنډۍ بېلگه

▲ مور یې د درېو سمخاره ده
ځکه یې لور په درې منۍ وېشل کوبه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

- ای. پېيله: لرغوني لنډۍ.
- بی. پېیلن یا پېیلنه: پېژند څرگند نه دی.
- پی. پېخلیک: ۷،۵۵۳ کاله وړاندې تېر پېر دی.
- ټي. ځای: بغل، خزانې غونډۍ نه لاندې، شمۍ، د لمر سین غاړه یا د لغمان سین غاړه، اوره پرته سیمه، که څور شمۍ، مهترلام ولسوالۍ، لغمان ولایت، ننگرهار زون، ختیځ ټاټوبی، افغانستان.
- ټي. چاپ کال: پېژند څرگند نه دی.
- جی. سندر غاړو ویلي: سر غندوي وگړني سندر غاري ملاجان ملاکي ۱۳۲۲ لېږدي شا او خوا کې ویلي.
- چې. بشکالوه: د مینې پالنې لور حس، د ټاټوبي چار پېریال او هوا وچي د تاثیر پنځي زېږنده ده.
- ځي. منسوبه: نر ته.

۱۳. ۱. ۲ د پېر پېخلیک (تاریخ) دویمې لنډۍ بېلگه

▲ زما زرگی د کاوون غر دی

په نورو گرد وي په ما واورې وروینه

سپړنه (تشریح، د غتو غتو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: لرغونې لنډۍ.

بې. پېيان يا پېيلنه: پېژند څرگند نه دی.

پې. پېخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷،۵۵۳ کاله وړاندې تېر پېر دی.

تي. ځای: زرکمر، سالو ته مخامخ، (هندوکش د غرونو لورې لری لاندې

چې له لنډي کونل څخه هم بشکار پېري) د ټيټنگونو، غونډۍ،

کروندو او الېشنګ د سين تر منځ شتون لري)، الېشنګ د سين غاړه،

اواره پرته سيمه، زرکمر، الېشنګ ولسوالۍ، لغمان ولايت، ننګرهار

زون، ختيځ ټاټوبی، افغانستان (الېنا، گندهارا، آريانا... زمکه).

تي. پېيلي بڼه: وگړني پېيله.

جي. سندرغاړو ويلی: سرغندوي وگړني سندرغاړي ملاجان ملاګي او گل

محمد اوستاد ويلی ۱۳۲۲ لېږدي شا او خوا کې ويلی.

چې. بشکالوه: د مېنې پالنې لوړ حس، د ټاټوبي چارپېريال او هواويچې د تاثير

پنځې زېږنده ده.

ځې. منسوبه: نر ته.

ځې. گڼه: ۲.

خي. چوپړی: ۱۱۹.

دې. راټولونکي نوم: گل پاچا الفت.

دې. ليکی دی که ليکنه: پښتو سندرې.

رې. چاپ کال: ۱۳۲۵ لېږدی (۱۹۴۹ زېږدی).

رې. کره شوي Action Req'ed (عيبونه او تېروتنې سمې شوي): ۲

زې. خبردارۍ (Caution): ۲

ژې. کنټرول کې (In control): ټول

رې. ايده بسپنه ورکول: هندوکش د غرونو لورې لری هسکه سوکه ده، چې

تل پرې واورې ورپري، هواوېچه په کې ډېری وخت واورېژنه وي،

واورېژونه يې په سيندونو غورځېري او ټول کال يې هسکه سوکه په

واورو پټه وي. په ټاټوبي کې له ټولو نه وړاندې لومړی پېخلیکپوهېزه

سيمېزي پايلې چې د پښتو سندرو په اړوند شوي دي. هغه زما وطندار

گل باچا الفت کړي وي، چې د پښتو سندرې کتاب تر نوم لاندې په ۱۳۲۳

لېږدي له چاپه راوتي وي او د وخت د اقتصاد وزير له لوري د

مطبوعاتي جوايزو کې لومړۍ جایزه په پښتو تالفاتو کې اخېستې وه. چې د پښتو شعر تاریخ په لحاظ له ۱۳۹ لېږدي کال څخه نیولې تر ۱۳۰۰ لېږدي کال پورې له نظر لاندې نیولې وو، له منتخبو لنډۍ یو او کاکړۍ یو سره.

پښتو سندرې، گل باچا الفت د پښتو ټولنې مبصر او د صحافت او تالیف د څانگو امر، په ۱۳۲۵ لېږدي (۱۹۴۶ زېږدي)، د پښتو ټولنې نشراتو نمبر ۹۵، د عمومي مطبعې له چاپه تېره شوې ټولگه؛ د افغانستان د علومو اکاډمي د کتابتون کې د موندنې گڼه ۱۲ ده، پښتو سندرې الفت، ۱۱۶ دانې لنډۍ، مصري، تپه او ټيکۍ په کې سره گډې ټولې شوې دي، چې ۷۳ يې لنډۍ دي، ۲۶ يې تپې دي او ۱۷ يې مصري دي، ۱۱۲ څخه تر ۱۱۹ چوپړي پورې دي.

چې ډېری يې زموږ د سیمې زوکړه ده او لږه برخه يې له ملي سندرې اخېستل شوې او ځینې لنډۍ پرهېز او بناغلي محمد علی لونگین ورکړي وي، چې د هغو یادونه يې هم په کې کړې او لیکۍ يې له ما سره شته دي.

زه دا ده دي له پاره کره بورم چې له لرغون پېر څخه يې پښتون پښت خوله په خوله، اند په اند، وند په وند او سینه په سینه لمپاکا کې وايي. د نوموړي لنډۍ د دنني سکالو، د پښتون پښت پښتپوهنې پنځې پېر د لیکوال څېړنه، د مینې پالنې لوړ حس، د لغمان زرغون چارپېریال او هواوچي د تاثیر پنځې زېږنده ده. د دي له پاره کره بوروم چې ۷،۵۵۳ کاله وړاندې تېر پېر يې د پنځې (تخلیق) منځې (هستی) د زوکړې موده ده.

۲. د تپې پېخلیک له لرغون پېر څخه دا کره سپینې ته راوباسي چې له لرغون پېر څخه ژوي (انسان) شخړې، جگړې، بد نیتۍ، بخیلي، رنځ، درد او تپ پېژندل، ژوي یوه تر بله د خبرو نه منلو په پيله کې زور لوري ته تللي دي، یو له بل سره خواږدي شوي، ناروغه شوي، په تن او په زړه يې تپونه خوړلي دي، د رټلو دردونه، په کوروالي او زېږون کې دردونه لیدلي.

د دي له پاره د پښتو له ټولو پېيلو څخه دوېم لرغونی پېخلیک تپه پېيله لري، چې له تپ يا زخم سره ځانگړې ځانگېرنې، څرنگوالی او څرگندوالی لري. پېخلیک (تاریخ) يې له نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷،۵۵۳ کاله وړاندې تېر پېر ته رسېږي.

۱۳. ۱. ۳ د پیل پېر پېخلیک (تاریخ) لومړۍ ټپي بېلگه

▲ ژړا مې نه ده په چا گرانه
خوشي گريوان په اوبنکو څه ته لمده ومه

سپړنه (تشرېح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: لرغونې ټپه.

بی. پېيلن يا پېيلنه: پېژند څرگند نه دی.

پې. پېخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷،۵۵۳ کاله وړاندې تېر پېر دی.

ټي. ځای: بغل، خزاني غوندې نه لاندې، شمټي، د لمک سين غاړه، اوراه

پرته سيمه، که څو شمټي، مهترلام ولسوالۍ، لغمان ولايت، ننگرهار
زون، ختيځ ټاټوبی، افغانستان (الېنا، گندهارا، آريانا... زمکه).

ټپي. پېيلي بڼه: وگړني پېيله.

جې. سندر غاړو ويلې: سرغندوي وگړني سندر غاړي ملاجان ملاگي او گل

محمد اوستاد ۱۳۲۲ لېږدي شا او خوا کي ويلې.

چې. بنکالوه: د مينې پالني لوړ حس، د ناگڼلتوب، ژوند رښت ته تن اېښودل

او زور هواويچي د تاثير پنځي زېږنده ده.

ځي. منسوبه: بنځي ته.

ځي. گڼه: ۳.

ځي. چوپړی: ۱۱۷.

دې. راټولونکي نوم: گل پاچا الفت.

دې. ليکي دی که ليکنه: پښتو سندرې.

رې. چاپ کال: ۱۳۲۵ لېږدی (۱۹۴۹ زېږدی).

رې. کره شوي Action Req'ed (عبيونه او تېروتنې سمې شوي): ۲

زې. خبرداري (Caution): ۲

ژې. کنټرول کي (In control): ټول

رې. ايده بسپنه ورکول: د دنني سکالو، د پښتون پښت پښتپوهنه يي پنځه ده.

۱۳. ۱. ۴ د پیل پېر پېخلیک (تاریخ) دویمې ټپې بېلگه

▲ تا چې پر مخ څېړه راکړه
په ژړا ډکې سترگې چاته وارومه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: لرغونې ټپه.

بی. پېیلن یا پېیلنه: پېژند څرگند نه دی.

پی. پېخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷،۵۵۳ کاله وړاندې تېر پېر دی.

تي. ځای: بغل، خزانې غونډۍ نه لاندې، شمټی، د لمک سین غاړه، اوراه پرته سیمه، که څو شمټي، مهترلام ولسوالۍ، لغمان ولایت، ننگرهار زون، ختیځ ټاټوبی، افغانستان (الېنا، گندهارا، آریانا... زمکه).

ټې. پېيلي بڼه: وگړني پېيله.

جې. سندرغاړو ویلي: سرغندوي وگړني سندرغاړي ملاجان ملاکي ویلي ۱۳۲۲ لېږدي شا او خوا کي ویلي.

چې. بنکالوه: مین څخه مینې پالنې لوړ حس تمه، د ناگنلتوب لوری، ژوند ربښت ته تن اېښودل او زور هواوېچي د تاثیر پنځي زېږنده ده.

ځي. منسوبه: بنځي ته.

څي. گڼه: ۴.

خي. چوپړی: ۹۱.

دي. راټولونکي نوم: پینده محمد زهير.

ډي. لیکي دی که لیکنه: غورښکه د لنډۍ یو.

ري. چاپ کال: ۱۳۱۰ لېږدی (۱۹۳۲ زېږدی).

ړي. کړه شوي Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوي): ۲

زي. خبرداری (Caution): ۲

ژې. کنترول کي (In control): ټول

ړي. الیده بسپنه ورکول: د دنني سکالو، د پښتون پښت پښتو هڼه يي پنځه ده، دا نو داسي نه ورته نه شو ویلي چې دا په ۱۳۱۰ لېږدي کي په لاسي لیک په استقلال لېسه کي کښلي، ۱۳۱۸ لېږدي کي پښتو ټولنې ته سپارلي او د ټاټوبي په ملي اړشف کي خوندي کړي. چې دا دې لرغون پېر سره اړه و نه لري، یا دې لرغونوالی و نه لري، د دې له پاره چې اوس له ټاين شوي، لرغون کي يي شتون نه درلود، په لرغون پېر کي يي شتون درلود خو په اوس پېر کي خوندي شوي او کړه شوي دي.

۳. ټیکي پېڅلیک له لرغون پېر څخه دا کره سپیني ته راوباسي چې له لرغون پېر څخه ژوي (انسان) په ازاده هواپچه، ارته ځمکه کې ژوند و کړي، ځانته د ژوند ملگري پیدا کړي، خپل پښت اوږدو کلونو ته رمټ و رسوي، په لوړه لېوالتیا رښتي مینه و کړي؛ مینه و پالي، د مینې درناوی و کړي، چې څښتن ترې خوښ شي، خپلې جوړې ته خوښي ورکړي، ودنه ورسره وکړي؛ په ښادې کې یې نورې وگړې ستاینه و کړي؛ ټیک یې په تندې کړي او برابري پېيلې ورته و وایي. د دې له پاره د پښتو له ټولو پېيلو څخه درېیم لرغونی پېڅلیک ټیکي پېيله لري، چې چې د ټیک سره ډېرې ورته ځانگړې ځانگېرنې، څرنگوالی او څرگندوالی لري. پېڅلیک (تاریخ) یې له نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷،۵۵۳ کاله وړاندې تېر پېر ته رسېږي.

۱۳. ۱. ۵ د پیل پېر پېڅلیک (تاریخ) لومړی ټیکي پېلگه

▲ ټیک په تندي پېزوان په شونډو

اوکی په غاړه د جلی مزه کوینه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

- اې. پېيله: لرغونې ټیکي.
- بې. پېيل يا پېيله: پېژند څرگند نه دی.
- پې. پېڅلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷،۵۵۳ کاله وړاندې تېر پېر دی.
- تي. ځای: بغل، خزاني غونډۍ نه لاندې، شمټی، الېنگار د سین غاړه، اوراه پرته سیمه، که څو شمټي، مهترلام ولسوالی، لغمان ولایت، ننگرهار زون، ختیځ ټاټوبی، افغانستان (الېنا، گندهارا، آریانا... زمکه).
- تي. پېيلي بڼه: وگړني پېيله.
- جې. سندر غاړو ویلي: پېژند څرگند نه دی.
- چې. ښکالوه: مینې پالنې لوړ حس، د گڼلتوب لوری، ژوند رښت، د ښادی شېبه، خوشحالی او ودني هواوېچي د تاثیر پنځي زېږنده ده.
- ځې. منسوبه: ښځې ته؛ ځې. گڼه: ۵؛ ځې. چوپړی: ۹.
- دې. راټولونکي نوم: د لیکوال پېژند څرگند نه دی.
- ډې. لیکي دی که لیکنه: منتخبات لغات متفرقه پښتو، خطي نسخه (کلمي کښلې يا په قلم لیکلې) ملي ارشيف.
- رې. چاپ کال: ۱۳۱۲ لېږدی (۱۹۳۴ زېږدی).
- ړې. کره شوې Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوې): ۱
- زي. خبرداری (Caution): ۱

ژې . کنترول کې (In control): ټول
 اړینه بسپنه ورکول: د دنني سکالو، د پښتون پښت پښتو هڅه یې پنځه ده،
 دا نو داسې نه ورته نه شو ویلی چې دا په ۱۳۱۲ لېږدي کې په لاسي
 لیک کې کښلي، ۱۳۱۸ لېږدي کې پښتو ټولنې ته سپارلي او د ټاټوبي په
 ملي اړشف کې خوندي کړي. چې دا دې لرغون پېر سره اړه و نه لري،
 یا دې لرغونوالی و نه لري، د دې له پاره چې اوس ټاين شوي، لرغون
 کې یې شتون نه درلود، په لرغون پېر کې یې شتون درلود خو په اوس
 پېر کې خوندي شوي او کړه شوي دي.

۱۳. ۱. ۶ د پیل پېر پېڅلیک (تاریخ) دویمي ټیکي بېلگه

▲ د سپینو غاښو یې برېښنا شوه

چا ویل ږلی ده چا ویل واوره اوروینه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):
 اې. پېيله: لرغوني ټیکي.
 بې. پېيلن یا پېيلنه: پېژند څرگند نه دی.
 پې. پېڅلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷،۵۵۳ کاله وړاندې تېر پېر دی.
 ټي. ځای: بغل، خزانې غونډۍ نه لاندې، شمټی، الېنگار د سیند غاړه، اوره
 پرته سیمه، که څو شمټي، مهترلام ولسوالی، لغمان ولایت، ننګرهار
 زون، ختیځ ټاټوبی، افغانستان.
 ټي. پېيلي بڼه: وګړني پېيله.
 جې. سندر غاړو ویلي: پېژند څرگند نه دی.
 چې. ښکالوه: ودنپالنې لوړ حس، د ناوې ستاينه، د ښادۍ شېبه، په لرغون
 پېر کې به د هغه پېر اسلامي دود په سټه ناوې او شادوني لاندې راوستل
 او بیا به د کهول مشر لاسونه یوه بل ته ورکول، د ګډ ژوند ورمونه او
 کرنلاري به یې ورته کولې، د ژوند او تېر ډېرېدو دعا به یې ورته کوله.
 ځي. منسوبه: ښځې ته.
 ځي. ګڼه: ۶.
 ځي. چوپړی: ۵۳.
 دې. راټولونکي نوم: پینده محمد زهیر.
 ډي. لیکي دی که لیکنه: غورځکه د لنډۍ یو، خطي نسخه (کلمي کښلي یا
 په قلم لیکلي) ملي ارشیف.
 رې. چاپ کال: ۱۳۱۰ لېږدی (۱۹۳۲ زېږدی).
 رې. کړه شوې Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوې): ۲
 زې. خبرداری (Caution): ۰

۴. د مصری پېخلیک له لرغون پېر څخه دا کره سپینې ته راوباسي چې له لرغون پېر څخه ژوي (انسان) یوه بل ته زور په ډاگه کړي، تورې د ځان ساتلو او بېلا بېلاو غوڅونې له پاره ترې گټنې واخلي، په جگړې کې یې په کار کړي، په ښه پام یې ورغوي، په غوره مېچه برابرې وي، ښکلي یې و ساتي، وار په وار یې تېرې کړي. د دې له پاره د پښتو له ټولو پېيلو څخه څلورم لرغونی پېخلیک مصری پېيله لري، هغه دوی سرې پېيلې ته وايي چې د لرغون مصری تورې او مصری سره ډېرې ورته ځانگړې ځانگړنې، څرنگوالی او څرگندوالی لري. او پېخلیک (تاریخ) یې له نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷،۴۵۳ کاله وړاندې تېر پېر ته رسېږي.

۱۳. ۱. ۷. د پیل پېر پېخلیک (تاریخ) لومړی مصری بېلگه

▲ سپورمۍ یه! سر وهه، راخېره

یار مې د گلو لو کوي گوتي ربښه

سپړنه (تشریح، د غتو غتو ټکو څرگندونه):

- اې. پېيله: لرغونې مصری.
- بې. پېيل يا پېيلنه: پېژند څرگند نه دی.
- پې. پېخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷،۴۵۳ کاله وړاندې تېر پېر دی.
- تي. ځای: بغل (هندوکش د غرونو لړۍ لاندې، د ټيټنگونو، غونډۍ، کروندو او لمک د سیند تر منځ شتون لري)، خزاني غونډۍ نه لاندې، شمۍ، الېنگار د سیند غاړه، اواره پرته سیمه، که څو شمۍ، مهترلام ولسوالۍ، لغمان ولایت، ننگرهار زون، ختیځ ټاټوبی، افغانستان.
- تي. پېيلي بڼه: وگړني پېيله.
- جې. سندر غاړو ویلي: سرغندوي وگړني سندر غاړي ملاجان ملاکي او گل محمد اوستاد ویلي ۱۳۲۲ لېږدي شا او خوا کې ویلي.
- چې. ښکالوه: د مینې پالنې لوړ حس، د ټاټوبي چار پېریال او هواوېچې د تاثیر پنځې زېږنده ده.
- ځې. منسوبه: ښځې ته؛ ځې. گڼه: ۷.
- ځې. راټولونکي نوم: پښه محمد، عبدالروف، مجاویر، سلیمان لایق... .
- دې. لیکۍ دی که لیکنه: ۷،۵۵۳ کاله وړاندې تېر پېر دی.
- دې. چاپ کال: پ. م. ۱۳۱۰، ع. ر ۱۳۳۷، م. ا. ۱۳۵۸، س. ل او م. ۱۳۶۱
- رې. کره شوي Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوي): ۴
- رې. خبرداری (Caution): ۴؛ زی. کنترول کې (In control): ټول

ژي. الیده بسپنه ورکول: د دې مصری وگړني انگرېنه داسې ده، چې د پسرلي په موسم کې به د سوما؛ (هوما) بوتی د لته خازاني غونډۍ سره پاس ټیټنگ منځ کې هندوکش د غرو لمنو کې تولیدېده. خو په داسې پېر کې به د شپې له پلوه دا کار کې ده، چې د ۱۴ او ۱۵ سپوږمۍ شپه به وه. ځوانانو به دا بوتی رببه او پېغلو به ټولولو. کله به چې دا بوتی را ټول شو بیا به ترې زوځا تیاره شوه او خلکو به پېرو گرانو، منلو مېلمنو ته په مېلمستیا گانو کې د برړو پي (ژاولو) او له نورو خوړو سره یو ځای ایښوده... ویل کېږي چې دا مصری یوې پېغلې خپل مین ته په داسې شېبه کې ویلي (اچولي) چې مین یې د اوما لو کاوو نو ځکه یې په سپوږمۍ غږ کړی چې ژر را خپره، نه چې زما مین په تیاره کې گوتي پرې نه کړي. لکه څنگه چې راپور شوي د دوی هر یوه په واسطه؛ هر یو د سترگو تور، د پښتو ژبې ستورو، درنو ښوونډو او پوهانو نوموړې مصری په خپلو لیکو او کښلي کې په لاندې بڼه کښلي ده.

۱.: پینده محمد زهیر په خپل غورځکه د لنډۍ یو کښلي کې، داسې کښلي.

▲ سپوږمۍ یه! سر وهه، راخپره

چې زما جانان د تورو غرو مزل کوینه

(پینده محمد، ۱۳۱۰ لېږدي، ۱۴۵ چوپړی)

۲.: د سپوږمیه کړنگ وهه راخپره، له چاپه تېره شوي کښلي لیکوال د پښتونخوا د شعر هار او بهار، جېمز ډارمستېر له کښلي ورسته کښلي.

▲ و سپوږمۍ یه! کړنگ وهه، راخپره

یار مې د گلو لو کوي گوتي ربښینه،

۳.: عبدالروف بینوا په خپل کښلي کې، د لنډۍ په بڼه داسې کښلي.

▲ و سپوږمۍ یه! سر وهه، راخپره

زما لالی د لویو غرو مزل کوینه،

(عبدالروف، ۱۳۳۷ لېږدي، ۵۳ چوپړی)

۴.: پوهندوی دوکتور مجاور احمد زیار په خپل کښلي کې، داسې کښلي.

▲ و سپوږمۍ یه! سر وهه، راخپره

زما آشنا د تورو شپو مزل کوینه،

(مجاویر، ۱۳۵۷ ل، ۱۱۶ چوپړی)

۵. سلیمان لایق او مجاور احمد زیار مومند په خپل وار سره یوه له بل سره په
گډه داسې کښلې.

▲ و، سپوږمۍ یه! سر وهه، راخپړه

جانان د گلو لو کوي گوتي رېښه

▲ سپوږمۍ یه! سر وهه، راخپړه

زما لیلی د تورو غرو مزل کوینه،

(لایق او مجاور، ۱۳۶۱ لېږدی، یولس چوپړی)

۶. پوهندوی ډاکټر محمد رحیم الهام په خپل کښلې کې، د لنډۍ په بڼه داسې کښلې.

▲ و، سپوږمۍ یه! سر وهه، راخپړه

زما لالی د لویو غرو مزل کوینه،

(محمد رحیم، ۱۳۷۹ لېږدی، ۱۰۲ چوپړی)

۷. پوهاند دوکتور مجاور احمد زیار په خپل کښلې کې، د لنډۍ په بڼه داسې
کښلې.

▲ و، سپوږمۍ یه! سر وهه، راخپړه

زما آشنا د تورو شپو مزل کوینه،

(مجاور، ۱۳۸۸ ل، ۱۷۱ چوپړی)

۸. پوهاند د تاریخ پروفیسور شمسوار سنگروال داسې کښلې ده.

▲ و، سپوږمۍ یه! سر وهه، راخپړه

یار مې د گلو لو کوي گوتي رېښه،

(شمسوار، ۱۳۹۰ لېږدی، ۵۹ چوپړی)

۹. پوهندوی لال باچا ازمون په خپل کښلې کې، د لنډۍ په بڼه داسې کښلې.

▲ و، سپوږمۍ یه! سر وهه، راخپړه

زما لالی د لویو غرو مزل کوینه،

(لال باچا، ۲۰۱۵ زېږدی)

کره بڼې: سړۍ یه! سپورمۍ یه! شپونکۍ یه! نړۍ وال، پښی بیبره، غونډۍ تال، نړۍ جال کې د غیرغږې یې (ی) غیرغږ و ساتل شي، ی ترې و نه غورځول شي تر ټولو غوره او کره پښتو راځي. له وټېزي (اقتصادي) اړخه هم په برېښنايي ټولوالو کې غوره راځي چې دی، و نه غورځول شي، که و نه خورځول شي د ،، می یه ،، غږ ور کوي او که وغورځول شي د ،، میه، غږ ور کوي. لکه لاندې نا کره بڼې: سپورمیه!، شپونکیه!، نړیوال، پښیبره، غونډیتال، نړیجال....

د دې پیله ساده برابر وي دا؛ چې پارانویکۍ دلته دوي مانا خندي: لومړۍ: یه (نه یا اا) (سپورمۍ نه، سپورمۍ اا یا داسې مه کو کوه سپورمۍ) د نه ځواب له پاره یې وایو. لکه تر اوسه پورې دې دا لیکۍ لوستلۍ دی؟، یه (نه یا اا، Uh-uh). په دې بڼه غږ لري، لکه په دې کې دوي د دې (د) ابېڅې خوا په خوا راغلي، په اا (نه، یه) کې دوي د ای (ا) ابېڅې خوا په خوا راغلي. د لومړي ټوله هوا په تالو کې ساتل کېږي او خوله ډېره وازېږي، او په دویم کې بیا هوا په خوله کې لږه خو په ستونې کې ویل کېږي او ژبکۍ لږزوي. بله دا چې اا (نه، یه) نه شمېر نوم ۱۱ شمېر ګڼه یوولس دی، نه ۱.۱ په بڼه د لومړي څپرکي لومړۍ سرلیکه یا د مخکني سرلیک شمېر ګڼه دی او نه لنډوون دی لکه ا.ا (اسلامي افغانستان).

دویم: بلنویکۍ: یه د ای! سپورمۍ په ډول مانا خندي. لکه: یه کرېانه!، یه پښتانه!، یه ځلمیه!، یه بچیه! د پښتو ژبې د څپېز خجیز ټولوالي په سټه خبره، وینا، ویکي غوند او غونډله په څلورگونو څپو څخه په هره یوه څپه باندې تر پایه پورې ورته زورنه راځي. یا به په لومړۍ یا دویمه، یا درېیمه یا څلورمه څپه زورنه راځي. د څپېز خجیز ټولوالي په سټه هم چې یې (ی) و نه غورځول شي، روغ راځي چې هره، هره خبره، وینا، ویکي غوند او غونډله ویکي د څلور گونو څپو تابع ده. دا هم څلور څپېز غونډلې دي.

د هغوی ټولو درنو چې پر دې دنیا دي تر دې دمه او که په هغې دنیا دي، الله ج دې د دوی د زړه ارمانونه پوره کړي. د تللو ډېر درناوی کوو، خدمتونه ته یې درناوی کوو، خولیکني رمتي کوو او په نوي پېر کې یې روغې پیلې سپینې ته راوباسو او کره کوو یې، اوسني پېر سره اوږه ورکو او مخ په وړاندې خو. په ټولو کې تېروتنې کره شوي دي، چې (ناکره بڼه د چه) کارولې، اوږده یې (بې نرمه یې یا ی کارولې، کامه (ه) او ندایه (!) یې نه ده کارولې، وت (سپیس یا واټن یې نه دی کښلی او ور سره ږي (ږ) یې ژي (ژ) ناکره بڼه کارولې چې کره شوي اېڅې په سره رنگ کره شوي دي.

بل لوري ته نومړي پښتو پېيلې ځانګړې ځانګړنې مصری ته ورته دي، لنډۍ، ټپه او ټیګۍ ته ورته نه دي، نوموړي مصری د پښتو وګړني لرغوني پېيله مصری ده.

۱۳. ۱. ۸ د پیل پېر پخلیک (تاریخ) دویمې مصری بېلگه

▲ سپینه خولگی دې راته ژوي

که په چرو کې نرۍ لار وي در به شمه

سپرنه (تشریح، د غوغتو ټکو څرگندونه):.

- ای. پېيله: لرغوني مصري.
- بی. پیلان یا پیلنه: پېژند څرگند نه دی.
- پی. پخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷،۴۵۳ کاله وړاندې تېر پېر دی.
- تی. ځای: شمۍ، که څور شمۍ، الېنگار د سیند غاړه، اوراه پرته سیمه، مهترلام، لغمان ولایت، ننگرهار زون، ختیځ ټاټوبی، افغانستان.
- ټی. پېيلي بڼه: وگړني پېيله.
- جې. سندر غاړو ویلي: پېژند څرگند نه دی.
- چې. ښکالوه: لېوالتیا لور حس، له خپلي میرانه، په لرغون پېر کې به چې ژوي تر هغه یې ټاکلي نخښې د یارۍ نه وي پوره کړي، د گډ ژوند موخو ته به نه رسېده. سپینه خولگی یا پېغلي تر لاسه کول داسې و لکه په تېرو چرو چې مزل کوي، نو اړینه وه چې له ډېر پام څخه به لېوال پام اخسته.

- ځې. منسوبه: ښځې ته. ځې. گڼه: ۸. ځې. چوپړی: ۶۴.
- دی. راټولونکي نوم: پینده محمد زهیر.
- ډې. لیکۍ دی که لیکنه: غورځکه د لنډۍ یو، خطي نسخه (کلمي کښلي یا په قلم لیکلي) ملي اړشيف.
- رې. چاپ کال: ۱۳۱۰ لېږدی (۱۹۳۲ زېږدی).
- ړې. کړه شوي Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوي): ۲.
- زې. خبرداری (Caution): ۰.

ژې. کنټرول کې (In control): ټول

ږې. الیده بسپنه ورکول: د دنني سکالو، د پېغلي او ځلمي غوراوی، د چرو پېژند، د پښتون پښت پښتپوهنه یې پنځه ده، دا نو داسې نه ورته نه شو ویلی چې دا په ۱۳۱۰ لېږدي کې خوندي شوي. چې دا دې لرغون پېر سره اړه و نه لري، یا دې لرغونوالی و نه لري، د دې له پاره چې اوس ټاپن شوي، لرغون کې یې شتون نه درلود، په لرغون پېر کې یې شتون درلود خو په اوس پېر کې خوندي شوي او کړه شوي ده، په ورته بڼه د دې سیمې تر ۱۰۰۰۰ ډېرې داسې پېيلي دي چې د لرغون پېر دي. هر ابڅی، هر ویکۍ، هر غونډ او هر غونډله یې د پښتو ژبې دی او لکه د نورو زرو ژبو په بڼه لرغون پېر لري.

۹.۱.۱۳ د لرغون پېر پېڅلیک (تاریخ) لومړۍ مصری بېلګه

▲ دا الېنګار څیرې! څیرې ده

هرې څیرې نه یې د وینو بوی راځینه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرګندونه):.

ای. پېيله: لرغوني مصری.

بې. پېيلن یا پېيلنه: پېژند څرګند نه دی.

پې. پېڅلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۲۳۳۴ کاله وړاندې تېر پېر دی.

ټي. ځای: پنځکوره، سنگر، الېنګار ولسوالۍ، لغمان ولایت، ننگرهار زون،

ختیځ ټاټوبی، افغانستان.

ټې. پېيلي بڼه: وګړني پېيله.

جې. سندر غاړو ویلي: جمت لله.

چې. بڼکالوه: د مینې پالني لور حس، میرځمن ته د ولاړېدلو، د لغمان زرغون

چار پېریال او هواوېچي د تاثیر پڼڅي زېږنده ده، د دې له پاره کره بوږوم

چې همدا یې د پڼڅي (تخليق) منځي (هستي) د زوکړې موده ده.

ځي. منسوبه: نر ته. ځي. ګڼه: ۹.

ځي. چوپړی: پېژند څرګند نه دی.

دې. راټولونکي نوم: پېژند څرګند نه دی.

دې. لیکۍ دی که لیکنه: پېژند څرګند نه دی.

رې. چاپ کال: پېژند څرګند نه دی.

رې. کره شوې Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوي):.

زې. خبرداری (Caution):.

ژي. کنټرول کي (In control): ټول

رې. الیده بسپنه ورکول: د الیګزندر یا ماکېدانسکي یا اسکندر مقدوني ۳۲۶

مخزېږدي کي دوي مياشتي لمپاکا کي تراکونه و کره، دوي مياشتي يې

د دې سيمي ډېري تېر تالا ولا کره، ميرنو ورته کورونه پرېڅېښودل.

غرونو او درځنۍ یو سیمو د هندوکش (ساوو، کنده گل، سوی مخ، واورو

مخ، ځینګور، سالو، تګ، کاوون، تبي او دري) ته لاړه. چې په شخړو

راوړلو کي د مقدوني ميرځمن ډېري نېزي، تورې او سپرې ماتې شوې،

دواړو لورو ته ډېر ژور ټپونه ورسېدل، ډېري ځنکي څېري يې څيري

څيري کرلي، له يوه لوري د لمپاکا ټوله زوروره ګڼه ګڼه له زورورو

شخړو په پيله کي په شا تمبل کېدله، چې ټوله اواره سېمه يې په وینو

وينڅېښتي کره، په سنگره کي يې ورته د ځواک له پاره د وسپني وېلي

کولو پېنځه کورې و رغولې، چې خپلې نېزې تورې او سپرې ورغوي،

له همغه پېره نومري کلي ته پنځکوره وايي.

۱۳. ۱. ۱۰ د لرغون پېر پېخلیک (تاریخ) لومړۍ تېي بېلگه

▲ جانان چې ته ماته یې ویلي

د پروایي مشنگ چې گل شو ری به شمه

سپړنه (تشریح، د غتو غتو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: زړه تپه.

بی. پېیلن یا پېیلنه: پېژند څرگند نه دی.

پی. پېخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۲۳۳۴ کاله وړاندې تېر پېر دی.

تي. ځای: منجلام، پروایي، اړوکی، الېنگار ولسوالۍ، لغمان ولایت،

ننګرهار زون، ختیځ ټاټوبی، افغانستان.

تي. پېيلي بڼه: وګړني پېيله.

جي. سندر غاړو ویلي: پېژند څرگند نه دی.

چې. ښکالوه: د مینې او مینې پالنې لوړ حس، د لغمان زرغون چارپېریال او

هواوېچې د تاثیر پنځې زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چې همدا یې

د پنځې (تخلیق) منځي (هستي) د زوکړې موده ده.

ځې. منسوبه: ښځې ته.

ځې. ګڼه: ۱۰.

ځې. چوپړی: پېژند څرگند نه دی.

دې. راټولونکي نوم: پېژند څرگند نه دی.

دې. لیکۍ دی که لیکنه: پېژند څرگند نه دی.

رې. چاپ کال: پېژند څرگند نه دی.

رې. کره شوي Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوي):.

زې. خبرداری (Caution):.

ژې. کنټرول کې (In control): ټول

رې. الیده بسپنه ورکول: د الیگزندر یا ماکیدانسکي یا اسکندر مقدوني ۳۲۶

مخزېږدي کې دوي میاشتي لمپاکا کې تراکونه وکړه، دوي میاشتي یې د

دې سیمې ډېری تېر او اسونه تالا کړه، میرنو ورته کورونه پرېڅښودل.

غرونو او درځنۍ یو سیمو د هندوکش (ساوو، کنده گل، سوی مخ، واورو

مخ، ځینګور، سالو، تګ، کاوون، تېی او دري) ته لاړه، چې په شخړو

راوړلو کې د مقدوني میرڅمن ډېرې نېزې، توري او سپرې ماتې شوې،

دواړو لورو ته ډېر ژور تپونه ورسیدل، ډېرې ځنګي څېرې یې څیرې

څیرې کرلې، له یوه لوري د لمپاکا ټوله زوروره ګڼه ګڼه له زورورو

شخړو په پېله کې په شا تمبل کېدله، چې ټوله اواره سېمه یې په وینو

وینځښتي کړه، په دې پېر کې د یوې پېغلې د ژوند ملګری د جګړې له

پاره له خپل کاله څخه و وته او دې ته یې د بېرته راتلو ژمنه کړې وه،

۱۳. ۱. ۱۱ د لرغون پېر پېڅلیک دویمې مصری او لومړی لنډۍ بېلگه

د پېغلو پېغور ورکولو یوه تړبله ځوابونه.

▲ مه سیندغاړي کې مه یې نوم کې

نېزې یې نه شته اورلروني گرځوینه

▲ مه سنگره وال کې مه یې نوم کې

اوبه یې نه شته مخ په لارو وچوینه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):

ای. پېيله: لرغوني مصری.

بی. پیلان یا پېیلنه: پېژند څرگند نه دی.

پی. پېڅلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۲۳۳۴ کاله وړاندې تېر پېر دی.

تی. ځای: گرمکاج، الېنگار سیند غاړه، الېنگار ولسوالۍ، لغمان ولایت،

ننګرهار زون، ختیځ ټاټوبی، افغانستان.

تې. پېيلي بڼه: وګړني پېيله.

جې. سندرغاړو ویلي: پېژند څرگند نه دی.

جې. بنکالوه: پېغور افسانې، میرځمن ته د ولاړېدلو، د لغمان زرغون

چارپېریال او هواوچې د تاثیر پنځې زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم

چې همدا یې د پنځې (تخلیق) منځې (هستی) د زوکړې موده ده.

ځي. منسوبه: نر ته. ځي. ګڼه: ۱۱.

ځي. چوپړی: پېژند څرگند نه دی.

دې. راټولونکي نوم: پېژند څرگند نه دی.

دې. لیکي دی که لیکنه: پېژند څرگند نه دی.

رې. چاپ کال: پېژند څرگند نه دی.

رې. کره شوې Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوې): *

زې. خبرداری (Caution): ۰ ژې. کنټرول کې (In control): ټول

رې. الیده بسپنه ورکول: د دې مصری او لنډۍ افسانه او وګړني انګېرنه

داسې ده، په ۲۲۶ مخزېږدي اسکندر په سنګر کې د شخړو په لړ پندغاله و وه

له او دمې ځای یې ځانته جوړ کړه، په دې پېر کې به پښتانه اتلان د شپې په تیارو

کې ګرځېدل، د میرځمنو څارګېښي به وو، ځینې پېر به د ودنې له پاره پېغلي یوه

بل کلي او سمې ته په پټه تللې، نو د خپلو څارګېښو به چې د پېژند غږ کوو چې

تاسو څوک یی؟ دوی باندي یې د وېرې اثر شینده، دوی له سنګره کلي څخه سیند

غاړې ته راغلي وې، او سیندغاړی یو ته یې پېغور د څیرې کونکو وسلو او سوی

غوره سمبالتیا ور کوو، دا بل لوري هغوی ته د اوبو کمټون او لږې ګټه اخستنې

پېغور ور کوو.

۱۳. ۱. ۱۲ د زور پېر پېڅليک لومړۍ مصري بېلگه

▲ مينه روا که ناروا ده

په کومه مينه چې اخلاق ناولی شينه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

- ای. پېيله: زړه مصری.
- بی. پېيلن یا پېيلنه: پېژند څرگند نه دی.
- پی. پېڅليک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۱۳۶۱ کاله وړاندې تېر پېر دی؛ ۳۷ لېږدي (۶۵۸ زېږدي).
- تي. ځای: مندره وړ، ورېښم لار، زور کلی، قرغه يي ولسوالۍ، لغمان ولایت، ننگرهار زون، ختیځ ټاټوبی، افغانستان.
- ټي. پېيلي بڼه: وگړني پېيله.
- جې. سندر غاړو ویلي: اوستاد گل محمد گلکي ۱۳۲۲ لېږدي کې ویلي.
- چې. ښکالوه: د اسلام پالنې لوړ حس، دینپوهنې زده کړې د تاثیر پنځې زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چې همدا يي د پنځې (تخليق) منځي (هستې) د زوکړې موده ده.
- ځي. منسوبه: نر ته. ځي. گڼه: ۱۲.
- خي. چوپړی: پېژند څرگند نه دی.
- دي. راټولونکي نوم: پېژند څرگند نه دی.
- دې. ليکۍ دی که ليکنه: پېژند څرگند نه دی.
- ري. چاپ کال: پېژند څرگند نه دی.
- ړي. کره شوي Action Req'ed (عيبونه او تېروتنې سمې شوي):.
- زې. خبردارۍ (Caution):.
- ژې. کنټرول کې (In control): ټول

ړي. الیده بسپنه ورکول: اسلامي لښکري چې ټاټوبي ته راغللي، له درنو او اوږدو جگړو ورسته، د خبرو او ناستې له لارې سره د محمد رسول الله اسلام دين منلو ته غاړه کېښوده، د نوي دين د زاړه اسلام دين له ارکانو سره بېلوالی شتون درلود، ځينې کړنو کچې په کې ډېرې او د ځينې کړنو کچې په کې کمې وې، د دې ټولو کچو پوهېدلو باندې چې د وکړي له ځاني پېژند سره اړېکه لري، چې په ټاکلو ارکانو ځان برابر او په روغه اسلامپېچ ژوند پر مخ بوزي، اړتيا يي دي ته وه چې له عالم څخه چې کړ او ژبه يي يوه وه، پوښتنه وکړي، مينه کول دي که ناروا، هغه ورته وايي، هغه مينه نارو ده چې اخلاق خرابوي، سلوکو ته خنډ جوړ وي، په رښت کې مينه روا ده، مين له مينې سره د دې له پاره مينه کوي، چې نوی ژوند ځانته جوړ کړي او تر پايښی ورځي سره گډ وي.

۱۳.۱.۱۳ د زور پېر پېخليک لومړۍ لنډۍ بېلگه

▲ داسې چې ته وې داسې زه ومه

داسې به شي لکه دا څه چې داسې يم

سپړنه (تشرېح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

اې. پېيله: زړه لنډۍ

بې. پېيلن يا پېيلنه: پېژند څرگند نه دی.

پې. پېخليک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۱۳۶۱ کاله وړاندې تېر پېر دی؛

۳۷ لېږدي (۶۵۸ زېږدي).

تې. ځای: نيم نانۍ، کلاتکه، سلينگار، الېنگار ولسوالۍ، لغمان ولايت،

ننګرهار زون، ختيځ ټاټوبی، افغانستان.

تې. پېيلي بڼه: وګړني پېيله.

جې. سندر غاړو ويلې: پېژند څرگند نه دی.

جې. بنکالوه: دين پالنې لوړ حس، منځني ژوند ته د وګړو هڅه ونه، د پندوسې

په سر د بڼه کړو وړو سپارښتنه ده، ادبې چارپېريال او هوايچي تاثير

زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چې همدا يې د پنځې (تخليق) منځي

(هستې) د زوکړې موده ده.

ځې. منسوبه: نر ته.

ځې. ګڼه: ۱۳.

ځې. چوپړی: پېژند څرگند نه دی

دې. راټولونکي نوم: مولوي احمد خان لغمانی

دې. ليکۍ دی که ليکنه: پېژند څرگند نه دی.

رې. چاپ کال: پېژند څرگند نه دی.

رې. کړه شوې Action Req'd (عيبونه او تېروتنې سمې شوې): *

زې. خبردارۍ (Caution): *

ژې. کنټرول کي (In control): ټول.

رې. اليده بسپنه ورکول: زما د اسلامي فنونو استاد په ۱۳۷۴ل کي احمد خان

د اميرخان زوی چې د ظاهر شا د پېر ستر عالم او د لغمان د تالبانو امير

و، د کڅور شمتي شيخ او خطيب. وېل يې راته چې حبيب الرحمن مي

شاګر و، چې ولايت باندې پېلنی حمله و شوه، داود خان په امر لومړی

بندي زه او زما زوی وو، د نور محمد پر ګدی له کډوالۍ ته اړ شوم.

دير کي مي شاګرد خطيب و، پېښور ته مي لیدو ته راغی؛ ويلي او ستاده

راځه زموږ خطيب شه، دير کوټکي ميدان کي خطيب وم، زموږ د مذهب

په سټه وګړو ته په خپله ژبه ورم او لارښونه ډېره بڼه وي د هدايي په

سټه هم. خو مشکات په سټه نېغه خطبه وايي، دا مي په ۱۳۵۹ الله ويلي.

۱۳. ۱. ۱۴ د زور پېر پخلیک لومړۍ تپه او دویمې مصری بېلگه

▲ جانان مې تپ پر تتر و خور

په جگ مغزی د کلو پېغلو کې گرځمه

▲ له سپینې تورې نه دې ترپلود

په بېگانی درکړې خوله پېنېمانه یمه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: زړه تپه او مصری

بی. پیلان یا پېلنه: پېژند څرگند نه دی.

پی. پخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۱۰۷۳ کاله وړاندې تېر پېر دی؛

۳۲۲ لېږدي (۹۴۴ زېږدي).

تی. ځای: بوست، کښکرگا، لښکرگا ولسوالۍ، هېلمند ولایت، کندهار زون،

سویل ټاټوبی، افغانستان.

ټی. پېيلي بڼه: وگړني پېيلي.

جی. سندر غاړو ویلي: پېژند څرگند نه دی.

چی. ښکالوه: د ټاټوبي پالني لور حس، زړورتیا، څیرکتیا، پوهی، ځیگتوب

او سرخندني د تاثیر پنځي زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چي همدا

بي د پنځي (تخليق) منځي (هستي) د زوکړي موده ده.

ځي. منسوبه: ښځي ته.

ځي. گڼه: ۱۴.

ځي. چوپړی: ۲۷۶.

دی. راټولونکي نوم: اوستاد عبدالحی حبیبي.

ډي. لیکي دی که لیکنه: تذکرة الشعراء و، پټه خزانه،.

رې. چاپ کال: ۱۳۳۹ لېږدی (۱۹۶۱ زېږدی).

رې. کړه شوي Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوي): ۲

زې. خبرداری (Caution): ۲

ژې. کنټرول کې (In control): ټول.

ږي. ایده بسپنه ورکول: په ۱۳۲۲ لېږدي د محمود هوتک پټي خزاني یوه

نخسه د پښتو ټولني لاس ته راغله او هغه یې حبیبي ته د ډېرې شننې او

دری ژبې شرحي او ژباړې له پاره په لاس کې ورکړه، او نوموړی

کار حبیبي په کابل، خوابگاه کې په ۱۳۲۳ لېږدي کې بشپړ کړه. دویم

وار چاپ ته یې د دری ژبې شرحي او ژباړې سره چمتو کړ، دویم چاپ

یې په ۱۳۳۹ لېږدي کې د پوهنې وزارت د دارالتالیف ریاست کې تذکرة

الشعراء و، پټه خزانه،، ۵۰۰۰ ټوکه له چاپ سلامت تېر کړي دي.

۱۳. ۱. ۱۵ د زور پېر پېخلیک دویمې لنډۍ بېلگه

▲ که د خانو لښکري راغلي

زه به گوملي ته د یار سلام ته ځمه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: زړه لنډۍ.

بی. پېیلن یا پېیلنه: ملک خانو خان مېرمن.

پې. پېخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۹۷۹ کاله وړاندې تېر پېر دی؛

۴۱۶ لېږدي (۱۰۳۸ زېږدي).

تي. ځای: برمل، برمل ولسوالۍ، ښرینه، پکتیکا، پکتیا زون، افغانستان.

تې. پېيلي بڼه: وگړني پېيله.

جې. سندر غاړو ویلي: پېژند څرگند نه دی.

چې. ښکالوه: د مینې پالنې لوړ حس، شخړې له بریا څخه د میره بري راوړو

د تاثیر پنځې زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چې همدا یې د پنځې

(تخلیق) منځې (هستې) د زوکړې موده ده.

ځې. منسوبه: ښځې ته.

څې. گڼه: ۱۵.

ځې. چوپړی: ۱۲۱.

دې. راټولونکي نوم: افضل خان خټک (APZAL KHAN KHATIK).

دې. لیکۍ دی که لیکنه: تاریخ مرصع

(TARIKH I MURASSA PASHTU) (Britannia Musorienal 2893).

رې. چاپ کال: ۱۲۶۳ لېږدی (۱۸۸۵ زېږدی).

رې. کره شوې Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوې): *

زې. خبرداری (Caution): *

ژې. کنټرول کي (In control): ټول

رې. ایده بسپنه ورکول: ایده بسپنه ورکول: د ابو المنصور سبکتگین

محمود (غزنوي) تورک تر ټولو لویه او خونړۍ جگړه له هندو شاهي

واکمن یا امیر د جایاپالا Jayapala څخه چې ۱۰۰,۰۰۰ چمتو راټول

کرل شويو هندو ځواکونو څخه د لغمانو په پند او سند په لغمان کي وگټله.

و، د مثال په بڼه کله چې غزنوي محمود د ۳۹۲ لېږدي نه تر ۴۱۶ لېږدیز

۱۷ واره د هند په لویه وچې لوی او واره بریدونه و کړلر ولي له دېنه

د مخه له ۳۹۰ لېږدي نه تر ۳۹۲ لېږدي پورې نومي سلطان له جایاپالا

سره په جگړه کي د لغمان، پېښور، د آتک دواړه غاړې او یو شمېر

نورې سیمې لاندې کړې وې. په ۴۹۷ ل- ۱۰۰۶ ز کال یې د هند راجه

گانو ته په وپېژند کي ماتي ورکړه.

دا چې ومو ویل محمود ۱۷ واری په هند برېډونه وکړ خو بشپړ بری یې تر لاسه نه کړ او یا لږ تر لږه یو واکمن و نه گماره چې د ده د غوښتنو پخلی و کړي. ویل کېږي یوه ورځ د سلطان مور له خپل زوی محمود نه و پوښتل چې ولې؟ پرلپسې توگه په هندستان برېډونه کوي او کوم د پام وړ بری نه تر لاسه کوي؟ (په چټک برید به له غزني په گوملي ته) سلطان بیا مور ته و ویل چې تاسو و وایئ څه و کړم؟ مور یې محمود ته و ویل چې د پښتنو په مشرانو او سردارانو غږ و کړه چې ستا ملاتړ و کړي.

په تاریخ مرصع کې افضل خان خټک د سلطان محمود یا دونه کوي او په اړه یې کاري: ۴... و، اته کسه د سردارانو د افغانو چې نومونه د دوی په کتابونو کې مسطور دي، یوه ملک خانو، ملک عامون، ملک داود، ملک یحیی، ملک احمد، ملک محمود، ملک عارف او ملک غازي په ملازمت د سلطان محمود غازي ته راغلل.، (افضل، ۱۸۸۵ زېږدي، ۱۲۱ چوپړی)

د دغو مشرانو په اړه ویل کېږي، چې کله په ۴۱۶ لېږديز کال سلطان محمود د سويلي هند د کاتیا وار پر سومات برید وکړ نو دوی یو بل ته غږ و کړ چې ترېورانو راځئ چې خپلې لمنې سره غوټه کړو... څنگه چې د دوی گڼ، گڼ کمیښونه په تن وو، یوه له بل سره یې لمنې و تړلې او بیا یې په سومات برید و کړ. کله چې د سومات دروازه ماته کړه که گوري چې د لمانځني بوت پرته له کوم تر اوونه د کوتې په هوا کې ځوړند دی.

مسلمانان ټول هک پک شول ان تر دې چې د دوی په عقیده یې اغېزه وښنډله چې دا څنگه کیدلې شي، پرته له کومې ستني بت په هوا کې ځوړند پاتې دی. سلطان هم گوته په خوله وه. ولې کله چې د کوتې چټ، دیوالونه وغورځول او ځمکه یې وکنډله، وې لیدل چې په ډېر مهارت د وخت مهندس په ځمکه، دیوالونو او چټ کې وسپنه کشونکي (مقاطیس، آهن روبا) داسې ځای پر ځای کړي وه، چې د بوت ټوله او توازن یې په هوا کې ساتلی و. د دغو مشرانو په لږ کې د یوه تن نوم په یوه لنډۍ کې هم یاد شوی چې په هغه مهال کې د کومې پښتنې مېرمنې و، د خانو خان مېرمن وه، برمل کې ویلې وه، غوښته یې چې خپل اس باندې له برملې څخه کوز د گوملي سیند گودر ته شگین څخه انکور ادې لورې سترې مشي ته ورشي.، له خوا ویل شویده. لنډۍ داسې ده:

▲ که د خانو لښکرې راغلي

زه به گوملي ته د یار سلام ته ځمه،

(شهسوار، ۱۳۹۱ لېږدي، ۱۰ چوپړی)، (شهسوار، ۱۳۹۰ لېږدي، ۶۱ چوپړی)

۱۳.۱.۱۶ د زور پېر پخلیک دوبیمې او درېیمې ټپې؛ درېیمې څخه تر اته لسمې لنډۍ او درېیمې او څلورمې مصري بېلگې

▲ له مخې لري شه دېواله

که چېرې باد د خراسان وي روغ به شمه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

اې. پېيله: زړه لنډۍ.

بې. پېيلن يا پېيلنه: مومن خان.

پې. پخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۸۱۷ کاله وړاندې تېر پېر دی؛

۵۷۸ لېږدي (۱۲۰۰ زېږدي).

تي. ځای: دکن، دکشینا، ستاپورا، کارناتاکا، بنگلور، د هندستان.

ټي. پېيلي بڼه: وگړني پېيله.

جې. سندر غاړو ويلې: پېژند څرگند نه دی.

چې. ښکالوه: د ټاټوبي پالنې لوړ حس، مېرمن يادولو رنځ او درد د تاثیر پنځي

زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چې همدا يې د پنځي (تخليق) منځي

(هستې) د زوکړې موده ده.

ځې. منسوبه: ښځې ته.

ځې. گڼه: ۱۶.

خې. چوپړی: ۶۲.

دې. راټولونکي نوم: پوهاند د تاريخ پروفیسور شهبوار سنگروال.

ډې. ليکۍ دی که ليکنه: داستاني او هنري ادبيات.

رې. چاپ کال: ۱۳۹۰ لېږدي (۲۰۱۱ زېږدي).

رې. کره شوې Action Req'ed (عيبونه او تېروتنې سمې شوې):۰

زې. خبرداری (Caution):۰

ژې. کنټرول کي (In control): ټول

رې. ايده بسپنه ورکول: د دې ټپې ته دکنۍ ټپه هم وايي، چې مومن خان

دکن کې ويلې ده، افسانه او وگړني انگرېنه داسې ده،

مومن خان د شيرينۍ کوژدهرن، چې د خویندۍ (مومن خان کلی) ژوند

گر و، چې د کابل سيند په لوره کمږداکه يې کلا ده چې ورته د مومن

خان کلا واي، ماهیېر له کوتل لاندي، د کابل جلال اباد په لوی واک، د

سروبي والسوالۍ اړوند پروت کلی د مومن خان کلي په نوم ياديږی. د

دې کلا ختيځ ته خاورو پول او مانو کلی دی، لويديځ ته يې د ماهیېر

تنګی غاړو، سر ته شمال ته د خویندۍ او باغيچر غرونه دي، وړاند

مخامخ يې سويل ته د گورا منډه، ځمخې ښکارېږي، سلګۍ او د ملا عمر

کلي دی.

ورونو په دې تړه و منله چې مومن خان به د پلار په پاتې میراث نه ودوي، په خپله گټه دې پورته او ولوار پرې کړي.

دوی سره و منله؛ مومن خان د هېندوستان ته لاړه گټنې په سې، دکن کې په یوه دېشته کې، په اوښ سپره جلی سره مخ شو، چې د ښامار مری ته د ځواکدۍ وگړو پاینۍ مېلمستا د انجونو چې د دولت اباد کاکتیا وړانگل واکمن باچا لوره یا د ستاپورا لور اناره چمتو کړې وه، له کلي به په ناتار یو ښامار انجونې دارلې او خوړلې. واکمنو ورته د ژوغورلو په پاره تړه و کړه چې یوه، یوه جلی به ورته ږدو چې د دوی خوراک شي. موږ به ترې خوندي شو.

وار د انارې (انارگوډې، گلغوتۍ، انارگلي) راغلی وو، د مومن پرې د سفر په پېر پام شو، خوا ته یې ورغی، خبرې یې ورسره پیل کړې، هغه ورته و ویل تاسو لار شئ دلته ښامار راځي تاسو به و خوري. هغه ورسره پاتې کېږي، خبرې ورسره کوي، ستاپورا دېشته کې څه نه شته بې له دې دواړو، مومن خان ستړی دی، خوب وری دی، خوب یې وړي، اناره یې سر په خپل زنګون کوي، چې د ښامار پشهار او اواز اوري له سترگو یې اوبښکې بهېږي چې اوس به دا ښکلی ځوان هم له ما سره گډ و خوري، وند یې کوه چې پرېږده چې له خوبه یې تېر کړي او و بې خوري، چې اوبښکې یې د مومن په ښکلي مخ غورځېږي او هغه راپا سپړي، ښامار سره جنگ کوي، مومن خان باندې چې حمله کوي، هغه یې رټ په کریچ څېرې کوي، او په منځ دوی ځایه څرېږي، شاپټ یاره یې نخښه له ځان سره وړي، اناره په خپل پلار سپاري.

پلار یې همدۀ ته په نکاح کوي، او د ده مېرمن کېږي، له کال څنډ ورسته، د مومن خان دې شپون (گنجه، پک) غواړي چې دی بېرته کاله ته راولي په سې پل وهي، ځان دکن ته رسوي، ویني یې ورته وایي موږ دې رنځوره ده او شیرینۍ یاربازه شوې، ځانته یې یار نیوله. مومن خان ښایي ۲۱ کلن وي له احساساتو نه ډینګېږي، گردنۍ خپل سفر لنډوي، خپل اس باندې سپرېږي او سفر پیل وي. که هر څومره ورته اناره زاری کوي چې مه څه پاتې شه، ما یوازي مه پرېږده، ده ورته مېرانه دود او ژبه خودلې وي، په یوه خبر والاړ وي او ځان رارسوي، ۲۳۹۶.۹۵ کیلومتر نیغ مزل یا ۲۵۰۰ کیلومتر مزل په ۲۱ شپو او ورځو کې ځان له دکن، دکشینا، ستاپورا، کارناتاکا، بنگلور، د هندستان نه ځان، خویندۍ (مومن خان کلی)، کوگامنده، سروبي ولسوالۍ، کابل ولایت، افغانستان (خراسان) ته ځان رسوي.

اس له سپي لري تري او ځان د تره کلا ته رسوي، هغه د اووه ورونو په منځ کې کټ کې وېده ده، مومن خان ځان سره دوي اند کړی وي، لومړی: دا چې د کلا ور شیرینی تري، که زنځیر یې نه و ترلی ور خلاص وو نو پوهېږم چې یار بازه شوې، دوېم: انگر ته به په سپي ورشم او په وینو به یې په سینه لاس کېږدم، که غږ یې و کړه خو یاربازه نه ده او که غږ یې ونه کړه نو زما شک به رښت شي زه به یې غلي په چري و وژنم.

دی چې کلا ته ورځي ور ترل شوی نه دی، یوه شک یې رښت شو، نېع ورځي له ورونو څخه یې تېرېږي او د هغې کټ ته ځان رسوي، چې په سینه یې لاس ږدي. هغه کړېکه کوي چې اله! غله دي، ورونه یې را پاسېږي پرې د چرو وارونه کوي، اووه چري یې وهي د ظفر خان په اخري چري غږ کوي چې مر مو کړم مومن خان یم.

ټول تره زامن یې اریانېږي، چې دا څخه و شو، ظفر خان و ویل چې ماته به ټول وگړي تانه او پیغور راکوي چې په خور مو خپل ورور و واژه، هغه ځان په کرېچ و وهه عمر یې و بخښه.

مړی یې دې غاړې خپل کلي ته راوړه. سلگی، ملا عمر ته خانجان چيني څخه یې مړی خاورو ته سپاره، چې کونډې مور یې ښایسته ځلمی زوی په وینو لت او څېري و لیده، په لیدو یې عمر و بخښه. انارې چې له شا یې ور په سپي پل راخستی وو، چې دلته یې د دوی جنازه ولېدله، ډېره له زړه ژوره خفه شو، مونځ یې و کړه، ځنگون یې و وهه پرې، دې هم عمر و بخښه. شیرینی چې د دې ښځې دا حال ولیده دې و ویل چې دا څوک ده، چې ځان یې دا سپي و بخښه، خپله یې دوي رکاته لمونځ و کړه دي هم خپل عمر و بخښه، دوی ټول مړه شو.

اوس یې همدله خانجان چيني څخه ادېره ده، دوی نږدې قبرونه، یوه لري، تري لس متره لري د اس (دل دل) او سپي قبر هم خوا په خوا دی.

د ميني پالنې لور حس، سپېڅلي پښتیاڼه چارېپرېال او هواوېچي د تاثیر پښې زېږنده ده، د دې له پاره کړه بوږوم چې همدا یې د پښې (تخلیق) منځې (هستې) د زوکړې موده ده. لاندېنۍ ۳ لنډۍ د مومن خان دي، ۱۲ لنډۍ، ۱ تپه او ۲ مصری شیرینی او یوه لنډۍ د انارې ده.

▲ تا د سفر موزي په پښو کړي
د زېرو گلو باغ په چا سپاري مینه

▲ ما د سفر موزي په پښو کړي
د زېرو گلو باغ په خدای سپارم مینه

▲ یار مې سپرېږي روانېږي
په نارنجي مخ مې سیلاب د اوښکو ځینه

▲ چې الله ځي خال مې سبي که
د هندستان د نجونو نه شته شنه خالونه

▲ د هندستان ولور ته ځمه
د هندستان جوني زما خویندې میندې دینه

▲ د هندستان ولور ته ځمه
د شیرینو ولور په خپل لاسو گټمه

▲ چې مومن خان له ما جدا شو
بدن مې رېږدي زړه مې صبر نه کوینه

▲ په جدایي سره جدا شو
مومنه! کله به وصلت سره کونه

▲ ما جدایي لیدلې نه ده
چې مومن خان رانه جدا شو وبه مرمه

▲ مومنه څه الله دې مل شه
دا شینکی خال او زلفي تا لره ساتمه

▲ مسافري په پوره زړه کره
خولگی مې ستا ده که زه خاورې شم مینه

دا لنډۍ د انارې له لوري مومن خان ته ویل شوې، چې په هغه پېر کې
به مومن ورته د ولور په اړه کیسې کولې، د هغه څخه ورسته ورته په
ځواب کې انارې دا لنډۍ ویلې ده، دې ته دکنۍ لنډۍ هم وايي.

▲ د هندستان ولور ته مه ځه
د شیرینو ولور له ما واخله مینه

▲ د مومن خان عقل کوتاه و
په نیمو شپو څوک د چا کور لره ورځینه؟

▲ ادې راکښه اور رابل کره
د مومن خان په وینو رنگ شو بالبتونه

▲ مومن خو اووه چرې خورلي
د ظفرخان د چرې ډېر فریاد کوینه

▲ د پاسه دوی جنازې راغلي
د مومن خان جنازه پېغلي جوني ورینه

▲ کرنګه مات دې شه لاسونه
په نیمو شپو دې مومن خان راوړ له کومه

▲ که زه خبر وای چې مومن دی
ما به خوني ظفرخان ولي وپېښونه

▲ جانان زما په خولگی مړ دی
عالمه مه یې لمبوی چې شهید شونه

۱۳.۱.۱۷ د زور پېر پېخلیک نولسمې لنډۍ بېلگه

د لته د هغو لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو یادونه کوو چې یوه ځانگړي مناسبت ته ویل شوي دي. نه یوازې تر شا یې یوه کپسه پرته ده، بلکې یو ټاکلی پېر هم په گوته کوي او تاریخي ارزښت لري.

▲ تر مارگلي به در سره یم

په هندستان کې دې په خدای سپارم مینه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

اې. پېيله: زړه لنډۍ.

بې. پېيلن یا پېيلنه: پېژند څرگند نه دی.

پې. پېخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۸۰۰ کاله وړاندې تېر پېر دی؛

۵۹۵ لېږدي (۱۲۱۷ زېږدي).

تي. ځای: اټک، اباسیند ژی، پېښور، خیبر زون، پښتونخوا.

ټې. پېيلي بڼه: وگړني پېيله.

جې. سندر غاړو ویلي: پېژند څرگند نه دی.

چې. ښکالوه: د مینې پالنې لور حس، مړۍ منډلو ته مېړه د لمسون د تاثیر

پنځې زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چې همدا یې د پنځې (تخلیق)

منځې (هستې) د زوکړې موده ده.

ځې. منسوبه: ښځې ته.

ځې. گڼه: ۱۷. ځې. چوپړی: ۶۰.

دې. راټولونکي نوم: د تاریخ پوهاند پروفیسور شمسوار سنگروال.

دې. لیکۍ دی که لیکنه: داستاني او هنري ادبیات.

رې. چاپ کال: ۱۳۹۰ لېږدي (۲۰۱۱ زېږدي).

رې. کره شوي Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوي):.

زې. خبرداری (Caution):.

ژې. کنټرول کې (In control): ټول

رې. الیده بسپنه ورکول: مارگله د هغې سیمې او غر نوم دی چې د پېندۍ

او ټکسلا تر منځ لکه د یوې پولې په څېر اوږد غځېدلی دی. اټک نه آغاړې تر

حسن ابدال او بیا تر ټکسلا؛ خان پور پورې پښتانه مېشت او ودان وو. خو له

ټکسلا نه اخوا بیا ټول هندستان وو، له لنډۍ څخه جوتېږي چې هغه پېر ښايي

انگرېزان هم لا هندستان ته نه وو راغلي، یانې هغه پښتون چې د غریبي له پاره

هندستان ته روان و، نو مېرمنې یې ورته ویلي ده، چې تر مارگلي به زه ستاسو د

درناوي له پاره درسره ملگري یم خو په هندستان کې دې په خدای سپارم. له دې

لنډۍ څخه د خلکو انگرېنه دا ده چې نومړي مېرمنې دغه لنډۍ په هغه پېر کې

ویلي چې مېړه یې هندستان ته د سفر په نیت روان و.

۱۳. ۱. ۱۸ د زور پېر پېخلیک شلمې او یوویشتمې لنډۍ بېلگه

▲ اصله وم کم اصله! وېورم
کم اصل داسې مې ساتي لکه مغله

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

اې. پېيله: زړه لنډۍ
بې. پېيلن يا پېيلنه: پېژند څرگند نه دی.
پې. پېخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷۹۶ کاله وړاندې تېر پېر دی؛
۵۹۹ لېږدي (۱۲۲۱ زېږدي).

تې. ځای: نوټنډک، يکاولنگ ولسوالۍ، باميان ولايت، مرکز زون، مرکز
ټاټوبی، افغانستان.

تې. پېيلي بڼه: وگړني پېيلي.
جې. سندر غاړو ويلې: پېژند څرگند نه دی.

جې. بڼکالوه: د تاوتریخوالي، غلامي، په خپلو کې د جگړو، رېږ، بې پټي،
بې تنگي چارپېريال او هواپېچي تاثير زېږنده ده، د دې له پاره کره
بوروم چې همدا يې د پنځې (تخليق) منځې (هستې) د زوکړې موده ده.
ځې. منسوبه: بڼځې ته.

ځې. گڼه: ۱۸.

ځې. چوپړی: پېژند څرگند نه دی
دې. راټولونکي نوم: (سلېمان او مجاویر، ۱۳۶۳ لېږدي، ۳۳۰ چوپړی)
دې. ليکۍ دی که ليکنه: پېژند څرگند نه دی.

رې. چاپ کال: پېژند څرگند نه دی.

رې. کره شوي Action Req'ed (عيبونه او تېروتنې سمې شوي):.

زې. خبرداری (Caution):.

ژې. کنټرول کې (In control): ټول.

ېږې. الیده بسپنه ورکول: نوټنډک يا د پستو خټو مور، نو ته ورته څڅوبکۍ
خوړی، چې يوه څرخۍ پښته وگړې وه، د هغې له خولې خپل مغول
بادار ته د هنټي لېږد په پېر ويلی وه، مغلو مشر چنگيز خان تموچين
مغول، غوره دروزگر (پښ) و، په منگوليا گوبي دښتې هنټي کې ۱۱۶۰
زېږدي کې زوکړه شوي و، د یسوگي خان زوی او د کبلې خان مسی و.
کوکوچو ملا ورباندې د چنگېز خان (چنگېزۍ، چنگېزۍ يا چنگ
يژۍ يا تاولرگين کلم، برخليک ټاکونکۍ، سخت ليک، پياوړي خت،
پرېکړی بخت) لقب ورکړی و، د ډېر پياوړی ځواک درلوده او هر يوه
ته يې ويلې و، چې سل تنه ونه وژنئ!، تاسو بايد مړه نه شئ.

د شپږو د واک ساتنه باید و کړئ، ښه غېرنېوني شی، ښي غېړي و نیسي، د دښمنانو ښځي، میوي او سره زرو څخه گټني واخلي، کورونه ته یې اور واچوئ، دښمن مو تراک کړئ، د حاکمانو په خوله کې یې د هغوی سره سزر وېلي کړئ او خوله کې ورته وڅخوئ، د سر ځلمي یې ځان سره کړئ او د غشو مخي ته یې کړئ، غوره او تېزې توري واروئ، ځان ژوندي و ساتئ، د دښمن زېرمې لومړۍ له منځه یوسئ بیا یې مشران پرې کړئ، دوکه ډېره کوئ، اس له شل اړخونو (سر، ملا، غاړه، لاس، ملا، ورنو، لکۍ، پښه، نس، د نس لاندې لور، د پښو له منځه یې، هر بند د غړي...) څخه په منډه کې خپل دښمن په غشو په مری و لئ، څارکښي اس ځغولونکي خپل هرو سل تنو څخه سل متري کې خپاره کړئ.

مغولېستان د شپانه (کوچیانو) قامي مشر چنگیز خان په خپل جنګي واک د چین ولایتونه را لاندې کړ او ځینو ځایونو کې یې خپل گستیان سخت و زپل اروپایي عیسویان وایي چې د په خپله زموږ زېرمې په نخښه کولي، زموږ سپاره به ورپسي و، د به د اس له شا څخه هم په اور ککړ غشي ویشتل او زېرمو به اور واخسته، دوه درې ورځې په ځنډ به یې خونړۍ حمله راوړه او بریالی به شو. هغه پېر د ده مشر یا د اسلامي ملکونو مشر د بغداد خلیفه النصر و چې خراج (تیکس) به یې اخیسته. سلطان علاوالدين (اوزبېکېستان، تاجیکېستان، تورکمانېستان، کپرغېزستان، کزاکېستان او داغستان چې پلازمینه یې خوارزم اوزبېکېستان و؛ دی یې حاکم و، د دې سیمې د مصرف نه رسیدو، کمټون، تت خدمت له پاره) د خراج نه ډډه کوله. خلیفه النصر چنگیز خان ته د شا خوارزم خلاف د حملې لمسون و کړو، د کره خوتن له ماتې وروسته د مغلو سلطنت نور هم پراخ او د دې پوله د خوارزم سره نږدې شوه.

چنگیز خان غوښتل چې ګاونډي ملکونو سره تجارت شروع کړي او په ۱۸۱۸ زېږدي کې یې د ۴۵۰ کسانو یوه وتیز کاروان خوارزم ته و لېږه، په لار د فاراب (اورتار) حاکم ایساره کړه. هغه شکمن و چې په کاروان کې د چنگیز جاسوسان وو نو د خوارزم شا په امر ټول یې و وژل. چنگیز درې سفیران (دوه مغل او یو مسلمان) خوارزم دربار ته ورولیږل نو هلته د مغلو سرونه یې و خړیيل او مسلمان یې و وژلو، دا په ښکاره د مسلمانو خپل منځي جنګ ته بډې وهل وو. دوی پام کولو چې چنگیز خان له ژمي ورسته حمله راوړي، خو د چنگیز مشر زوی، جوجي او جنرل جیبی له ۳۰ زرو سپرو په اسونو او غوره ډالختو سمبال له واورو را تېر شو او ځواک یې په دوي برخو و وېشه، د سر دریا ښارونو ته یې اور واچو، فاراب کلا یې کلابنده کړه.

د التا له لارې خپله چنگېز خان را روان و له جنگ څخه یې ډډه کوله، چې سلطان علاوالدين د ده په لومه کې بند شي. له سمرکند را و وځي، هغه یې چې د راوتو په دوران ښار ته نږدې سپاره و لیدل فارات ته له تلو یې ډډه و کړه. د جوچي او جنرل جېبي ځواک د فاراب غشوېشتونکو غشو لاندې ۵ میاشتي وو، اخر د هغه ځای یوه ځاین قراچه چې د حاکم مخالف و، مغل پوځ ته د کلا یوه ور پرانسته. بیا هم د فاراب پوځ یوه میاشت نه زیاته موده د مغلو مقابلې و کړه او اخر مات شول. اوگدی او چغتی د فاراب حاکم اورتار په خوله کې وېلي کړي سره زر و څڅول، له سرونو یې ورته څلی جوړ کړه او ښار ته یې اور واچو.

په بخارا د حملې له پاره چنگیز خان د کزلکوم (قزل قم) په دښته کې ۳۰۰ میله لویدیځ ته سفر و کړو او الته هېڅ څوک د هغه په پلان خبر نه شو، چې له خلیفه النصر سره یې لیدل که له نورو استازو سره. ان تر دې چې مغل ورته په ور ودرېدل. د دې لرغوني ښار چاپېره دېوال او مخې ته یې د اوبو دفاعي خندق و. د کلابندی په درېیمه ورځ د دوی تکره پوځیانو یوه ډله له ښاره باندې و وتله خو مغلو په جنگ کې ټول و وژل.

د ښار مشران اندېښمن او د چنگیز له خوا ورته ډاډ ورکړی شو، نو د سلامي کیدو پېکړه یې و کړه. پوځیانو ۱۲ ورځې نور هم مخېې جنگ کوو تر څو ښار مات شو. چنگیز مسلکي خلک د غلامانو په شان منګولیا ته واستول، ځوانان په مغل پوځ کې واخېستل او ځینې پوځیان په خپله مغلو ته واورېدل. بیا د بخارا ښکلي لرګینې ودانۍ په اور کې سکاره شول. بخارا د سرونو څلی (کله مینار) هم جوړ شو.

چنگیز خان ته جاسوسانو خبر را وړو چې د شا او د ده مور تر منځ خبره یوه نه ده او بېلوالی یې په منځ کې شتون لري. تورکان خاتون د گورګنج (اورګانج) حاکمه، پوځ جنرالان او سپارو چټکغېګون ځواک د هغې سره و.

د مور او زوی خوارزم شا ځینې لیکو نه مغل جاسوسانو لاس ته ورغلل چې د لیکونو متن بدل کړی شو او په پلازمینه سمرکند کې گډوډی پیدا شوه.

مغل سمرکند ته ۱۲۲۰ زېږدي په پسرلي کې ورسیدل چې د بخارا په پرتله دفاعي حالت یې ښه وو. دوی د پوځ ګڼه ۱۲ زرو شا او خوا وو. د مغلو د پوځ په لومړۍ لیکو کې د بخارا بندي تورکان وو چې د کلا سر نه په غشو وژل کې ده.

په درېیمه ورځ د غشو په ناتار مغل پوځ ناڅاپه کلابندی بشپړه او په نینته شول. د سمرکند ځواک داسې گټله چې دښمن یې مات کړو نو له ښار بهرون شول. ناڅاپه مغل لښکر پرې بېرته تاو شو او نیم نه زیات یې و وژل.

محمد خوارزم د تازه چټکغبرگون ځواک سره دوه واري بیا حملي وکړې خو بريالۍ نه شو. ورو، ورو د خلکو اوصله ماته شوه او په پېنځمه ورځ د سمرکند زیات پوځ مغلو ته تسلیم شو. خوارزم شا د خپلو نوکرانو او زوی جلال الدین سره لويديځ ته وتښتیدو. چنگیز په امر د سمرکند عام وگړي د ښار نه باندې په یو لوی میدان کې راټول او ډېری یې هم هلته و وژل. د لوټمار نه علاوه په زرگونو ښځې او ماشومان یې وتښتول او د وگړو له سرونو یې څلی لا ډېر هم لوړ کړه.

سلطان علاوالدين د کسپين بحیرې یوه وړوکي ټاپو ته پناه پورته او هم هلته په ډېسمبر ۱۲۲۰ زېږدي کې مړ شو. تورکان خاتون د قيدي په توگه، منگولیا ته یې واستوله. د گورگنج یوه جنرال خمارتگین سلطان شو.

چنگیزخان، جوچي، اوگدی او چغتای په گډه د آمو سیند پر غاړه دا ښار کلابند کړ خو دلدل کې د منجنیق تېرې نه وې. چنگیزخان دغه ښار، جوچي ته د بري په ډالۍ کې د ورکولو لوظ شوی و نو ځکه هغه دا ویجاړول نه غوښتل. په دغه پرېکړه چغتای خواږدی (ناراضه) شو نو چنگیزخان اوگدی د اورگنچ کلابند کوونکي پوځ مشر وټاکه. د اووه میاشتو نه ډېر پیر گورگنج خپله دفاع وکړه له پېچلو خنډونو سره، سره مغل کلا ته ورختل چې مرگ ژوبله یې ډېره وه. دلته یې هم د بخارا او سمرکند تاریخ تکرار کړ. ځواني ښځې او ماشومان یې مغل جنگیالو ته ورکړل، د ښار د اوبو بندونه یې مات کړل چې دا ځای بشپړ ویجاړ شو.

د پلار له مړینې وروسته جلال الدین خوارزم د چنگیزخان مقابلې ته ملا و تړله. د خراسان په ښارونو کې گنگوسي خبرې شوې چې هغه د جنگ له پاره لښکر راټول وې. د چنگیز جنرال جیبي د سوبوتی په ملتیا خراسان ته روان شو. چنگیز ورپسې ۷ زره غوره چان پوځ د ټولوی په مشرۍ او تورک قيدي پوځیان چې گڼه یې ۲۵ زرو ته رسیده، ور واستول. په ترمیز کې ورسره ډېر مقامت ونه شو خو بلخ کې جلال الدین یوه مخدی پوځ تیار کړی وو.

د بخارا او سمرکند نه تېښتیدلي خلکو بلخ ته د مغلو د وړانی خبرونه راوړل چې په اورېدو یې هند او تورکي ښارونو ته د کډوالو بهیر روان شو. د امیر خسرو او د مولانا جلال الدین رومي پلار په دغو کډ والو کې و.

چنگیز خان پوځ په ۱۲۲۰ لېږدي کې د ټاټوبي په بلخ ښار (د ښارونو مور، ام البلاد) بلخ کلا حمله وکړه، ښار ته یې اور واچو او لوتې لوتې کړ. په مرو کې ۱۲ زره پوځ نه بر سیره د ختیځ خراسان ګڼ شمېر کډوال هم شتون درلود. پوځ د بخارا او سمرکند حال نه خبر شو نو د ښار له دروازو بهرون جنگ ته را و وتل. مغلو شپږ ورځې د دوی جاج اخیستو او په اوومه ورځ یې یوه لویه حمله وکړه چې تورکانو (د سلطان محمود پښت، پښتنو پښت او ددک پښت د هغه پېر باچا) شا ته وتمبول او مغول ماته و خوړه.

ټولوی مغول پوهېدو چې جنگ په حالت کې به ورته کلک او ټینګ ځاني تاوان ورسېږي، نو د مرو حاکم ته یې د روغې خبر ور واستاوه. حاکم ورته د کلا ور پرانسته او د مغلو له خوا د انسان وژنې لړۍ پېل شوه. د مرو له ویجاړولو وروسته، ټولوی نیشاپور په درې ورځو کې مات کړ. خو هلته د چنگیز یوه زوم توکوچار په یوه غشي و وژل شو. د چنگیز حامله لور په بدل کې مغلو د نیشاپور هر ژوي د وژلو امر و کړو. وایي چې د نیشاپور د سرونو څلی تر ټولو لوړ و.

هرات پرته له جنگ مغلو ته تسلیم شو او په ۱۲۲۱ زېږدي کې مغلو بامیان کلابند کړو چې د چنگیز مسي هلاکوخان په کې سر و خوړو. د غچ له پاره مغلو دومره وګړي و وژل چې تر اوسه هغه کنډوالی د غولغوله ښار په نوم یادېږي. د طوس په نیولو ۱۲۲۱ زېږدي کې ټول خراسان د چنگیز خان په لاس کې شو. چنگیزخان د جلال الدین خوارزم شا نیولې وه او نه یې پرېښوده، د نیولو له پاره هرې خوا ټولي، ټولي ور استول. د ۱۲۲۱ زېږدي په پسرلي کې د دوی یوه ټولۍ په پروان کې ورسره مخ شوه. خوارزم مغل مات کړل د پښت پلازمینه غزني یې هم ورته لوټ، لوټ تالا او په اور سوزولی و، له ماتې وروسته د تکاب اوزبېن په دښتو لغمان ته لاړه، د ورېښمني لار پوځي کلا، کلا کوټ کې جلال الدین خوارزم دمه وکړله، په حیدرخانی کې یې د غشو، سپینموتو، تورموتو، تورو او زغرو د مخنوي پیداوار زېرمه کوټ کړه. چنگیزخان په خپله له خپل تکره ځواک سره ورته زېږانیو کې دمه و وهله؛ دولس ورځې یې تر څار لاندې پلټه خو کار یې پرې نه لږه، لري او نږدې به کلا څخه راته خو په څه به نه کړ کې د، اوږده غلې، غلې دمه یې وهله

د دیار لسمې ورځې مازیگر ناوخته یې پرې تر ټول ټینگ وژونکی برید و کړه، ټوله شپه یې جگړه و کړه. په زرگونو تورکي ځانگړي او د ده ساتونکي ځواکونه په کلا کې و وژل شول، چې کلا او سیمه له وینو ډنډ شو، جلال الدین خوارزم ډېر غمجن شو، که گوري چې سپورمۍ یې په وینو کې و لیدله، زړه ته یې ډېرې اندېښنې راغلې، ځمکې ته یې کتلي د خپلو ځانگړو ځواکونو په وینو کې یې سپورمۍ ښکاره کې دله، تر کلا لاره. د لغمان په سیند او اوخته شمکت ته، گمبړي باندې کوز کنړ ته، په مروړه، نارۍ، باجوړ جترال ته لار. په ۴:۳۰ بجې شا او خوا د کب په شپاړسمه د ۵۹۹ لېږدي (ورسته له وخته ۴۰:۳۰ بجې ۲، ۱۷، ۱۲۲۱ زېږدي) کې. جلال الدین خوارزم شا د هند په پوله د اباسین په سر کې خپل اس اباسین ته و غورځولو، چنگیز خان نور وړاندې تلو او د هغه له ځغولو نه ډډه و کړه.

دی ۱۸ اگست ۱۲۲۷م کې منګولیا کې مړ شو او قبر یې پټ ساتل شوی دی. جلال الدین څه موده هندستان کې د سند او ملتان سیمه ویجاړه کړه او بیا فارس او تورکیه کې د خپل وکمنۍ د بېرته اخیستو له پاره جنگیده. پای کې ۱۵ د اگست ۱۲۳۱م د تورکيې په دیارباکر کې و وژل شو. چنگیز خان د لینکر گنې په اړه تاریخونه د مبالغې نه کار اخلي ځکه منګولیا (مغولېستان) ښېرازه ځمکه نه ده او هلته ژوند سخت دی. د مغلو اصلي بریا د دوی په یووالي، خپل ټبر ته درناوي، خپل منځ کې یوه ونډې، جنگي وسلې، پیاوړی ځواک، غېږنېوني، واک، د وژنې، تراک، میوو، مېرمنو او زرو څخه د گټې فتوا وه. د خوارزم د تباهی پړه د ده په مغرور واکمنو په غاړه وه چې د چنگیزخان ملګرتیا ته یې د شک په سترګه کتل ځکه چې تنګ سترګي او پېرمخي ژونکي سره لرلي. وایې چې چنگیزخان له مور څخه زېږون په پېر چې زوکړه شو په لاس کې یې وینه نېولي وه. له کوشنیوالي یې غچ اخسته، خپل اس، سپی او باز پرې ډېر گران و، یوه وار ښکار ته تللی و، په بې خبرۍ کې تر خپل ورور په غشي سوری شو، بل وار یې په ځنگله کې یوازې ښکار کولو چې اوبه یې څښلې خپل باز به یې په وزر اوبه واړولې، په درېیم ځل یې چې پرې اړولې د په تورموتې و وهه او وېوژه، چې کله د لختي سر ته لار په کې مړ مار پروت و، هغه مار باز لیدلې وه، که د اوبه څښلې وې. د ژوند ځکه به یې نه وی کړې، د دې له پاره د یې په یاد کې یوه څلی د ده د خبرې څخه جوړ کړه، خپلو ځواکونو ته یې و ویل زما مړی به د هغه درې په منځ کې ښخ کړئ؛ اسونه به پرې ټبر را تېر کړئ چې پټ پاتې شي، هېڅ تن یې و نه پېژني تاسو هم، که دښمن بری را وړي زه به خوندي یم او زما د مړي پټ به هم خوندي وي چې تر اوسه پټ دی.

بنکالو په اړه موږ دلته د دغې لنډۍ یادونه وکړه چې دغه ځانگړي مناسبت ته ویل شوي ده، پیغلې به پته شوې، کور یې وران او پلار په خوله کې زر څخول شو وي او دا دې منگولیا ته رتلي بیایي. د پټو مشرانو په پټو کنبلو کې ډېرې نادودې وي، هغوی به د دارنگه وگړو او پیغلو له اه څه خبر شي... نه یوازې تر شا یې یوه کپسه پرته ده، بلکې یو ټاکلی بېر هم په گوته کوي او تاریخي ارزښت لري. چې د دې کیسې تر شا پټې وې لیکوال په سپړنه کې و څېړله او د کیسو یادونه مو وکړه.

کومې انگرېزي لکه څنگه چې راپور شوي د دوی هر یوه په واسطه په خپلو کنبلي کې په لاندې بڼه کنبلي ده.

۱.: محمد دین ژواک په خپل کنبلي کې، داسې کنبلي.

▲ اصل نسب که په کار نه وي

زاغ په پیسه باز به په زر نه خرڅېدنه

▲ اصیله وم کم اصله یوورم

کم اصل داسې مې ساتي لکه مغله

(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۶ چوپړی)

۲.: سلیمان لایق او مجاور احمد زیار مومند په خپل کنبلي کې، داسې کنبلي.

▲ اصیله وم کم اصله یوورم

کم اصل داسې مې ساتي لکه مغله

(سلېمان او مجاور، ۱۳۶۳ لېږدی، ۹ چوپړی)

۳.: څېړنوال دوست محمد دوست شینواری په خپل کنبلي کې، داسې کنبلي.

▲ اصیله وم کم اصله یوورم

کم اصله! داسې مې ساتي لکه مغوله؟

(دوست محمد، ۲۰۰۶ زېږدی یا ۱۳۸۴ لېږدی)

۳.: محمد داود وفا په خپل کنبلي کې، داسې کنبلي.

▲ اصیله وم کم اصله یوورم

کم اصله! داسې مې ساتي لکه مغوله؟

(محمد داود، ۱۳۹۲ لېږدی، ۴۳ چوپړی)

۱۳. ۱. ۱۹ د زور پېر پخلیک څلورمې او پنځمې تپې بېلگه

▲ سپورمۍ په منځ د اسمان راغله

زه خواره ناسته مرور په خلا کومه

سپرنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: زړه تپه.

بی. پېیلن یا پېیلنه: گلېشره کندهاری.

پی. پخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۳۴۰ کاله وړاندې تېر پېر دی؛

۱۰۵۵ لېږدي (۱۷۷۷ زېږدي).

تی. ځای: غرگی، چارباغ، کندهار، سویل زون، افغانستان.

تې. پېيلي بڼه: وگړني پېيله.

جې. سندر غاړو ویلي: پېژند څرگند نه دی.

جې. ښکالوه: د مینې پالنې لوړ حس، زده کړې منډلو ته مین د لمسون د تاثیر

پنځې زېږنده ده، د دې له پاره کره بوږوم چې همدا یې د پنځې (تخلیق)

منځې (هستې) د زوکړې موده ده.

ځې. منسوبه: ښځې ته.

ځې. گڼه: ۱۹.

ځې. چوپړی: پېژند څرگند نه دی.

دې. راټولونکي نوم: محمد گل نوري.

دې. لیکۍ دی که لیکنه: ميلي (ملي) سندرې.

رې. چاپ کال: ۱۳۲۳ لېږدی (۱۹۴۵ زېږدي).

رې. کره شوې Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوې):.

زې. خبرداری (Caution):.

ژې. کنټرول کې (In control): ټول

رې. الیده بسپنه ورکول: وایي: گلېشره چې د یوه شتمن سړي لور وه، په

یوه غریب تالب ملاعباس مینه شوې وه، چې په پای کې د دواړو واده و

کړ، خو یوه ورځ تالب جان د نهیلۍ له بابت له گلېشري نه خواږدی شو،

غوښته یې چې کلی پرېږدي، ولې گلېشري ورته ډېرې عذرونه او زاری

وکړې چې ما یوازې مه پرېږده. خو هغه نه منله. شپه ټوله په زاری یو

تېره شوه، ښايي دغه پېر به د شپې نا وخته (نیمه شپه) وه، چې گلېشري

په ډېره نا امیدي یاده شوې لنډۍ زمزمه کړې وه.

دا د گل بشري او ملاعباس سوال او ځواب دی (تالبه خدای که به ملا

شي؛ په کتاب پروت یې یادوې شینکي خالونه، له دیوال دوی گوتي سر

جگ که؛ په دیواله دي زني سر وسولو نه).

لکه څنګه چې راپور شوي د دوی هر یوه په واسطه؛

نوموړي لنډۍ په خپلو لیکو او کښلي کې په لاندې بڼه کښلي ده.
۱. پینډه محمد زهير په خپل غورځکه د لنډۍ یو کښلي کې، داسې کښلي.

▲ و، سپوږمۍ په منځ د اسمان راغله

بې یاره خوب نه شته که ماله نه راځینه،،

(پینډه محمد، ۱۳۱۰ لېږدي، ۱۱۹ چوپړی)

۲. محمد دين ژواک په خپل کښلي کې، داسې کښلي.

▲ و، سپوږمۍ پر منځ د اسمان راغله؛ و!

بې یاره خوب؛ و! نه شته که ما له نه راځینه،،

(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، هـ چوپړی)

۳. عبدالروف بينوا په خپل کښلي کې سپوږمۍ داسې سپوږميه کښلي.

▲ و، سپوږمۍ په منځ د اسمان راغله

بې یاره خوب نه شته که ما له نه راځینه،،

(عبدالروف ، ۱۳۳۷ لېږدي، ۵۸ چوپړی)

۴. محمد سور وکيلي په خپل کښله کې، داسې کښلي.

▲ سپوږمۍ پر نیم د اسمان راغله

زه خواره ناسته مرور پخلا کومه،،

(محمد سور وکيلي له المان څخه ۳ د کب ۱۳۷۸ لېږدي، ۲۱-۰۲-۲۰۰۹ زیږدي)

۵. شاسوار (شهسوار) سنگروال په خپل کښله کې، داسې کښلي.

▲ و، سپوږمۍ په منځ د اسمان راغله

بې یاره خوب نه شته که ماله نه راځینه،،

(شهسوار، ۱۳۹۰ لېږدي، ۶۲ چوپړی)

۳. عبدالباري جهاني په خپل کښله کې، د لنډۍ په بڼه داسې کښلي.

▲ سپوږمۍ پر منځ د اسمان راغله

زه خواره ناسته مرور پخلا کومه

(عبدالباري، ۲۰۱۶ زیږدي (۱۳۹۵ زیږدي))

۱۳. ۱. ۲۰ د زور پېر پخلیک دوېشتمې لنډۍ او شپږمې ټپې بېلگه

▲ یاد سایه د پاره پاره!

له ډولۍ په تکیه کې ناسته خونخواره

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: زړه لنډۍ

بی. پېیلن یا پېیلنه: حمید مومند

پی. پخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۳۲۷ کاله وړاندې تېر پېر دی؛

۱۰۶۸ لېږدي (۱۶۹۰ زېږدي).

تي. ځای: ماشو، ماشوگر، بډه بېره، پېښور، خیبر زون، پښتونخوا.

ټپ. پېيلې بڼه: وگړني پېيله.

جې. سندر غاړو ویلي: پېژند څرگند نه دی.

چې. ښکالوه: مینې پالنې لوړ حس، منځني ژوند ته د وگړو هڅه ونه، د

پندوسۍ په سر د ښه کړو وړو سپارښتنه ده، ادبې چارپېریال او

هواوچې تاثیر زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چې همدا یې د پنځې

(تخلیق) منځي (هستي) د زوکړې موده ده.

ځي. منسوبه: نر ته.

څي. گڼه: ۲۰.

څي. چوپړی: ۵۸۲

ډي. راټولونکي نوم: عبدالحی حبیبی

ډي. لیکۍ دی که لیکنه: افغانستان در عصر گورگانیان هند.

ري. چاپ کال: ۱۳۴۱ لېږدي (۱۹۹۳ زېږدي).

ړي. کره شوي Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوي): *

زي. خبرداری (Caution): *

ژي. کنترول کي (In control): ټول.

ړي. الیده بسپنه ورکول: مولوي عبدالحمید ماشوخلې وېښته چوونکۍ

(موشگاف) سربنۍ مومند د عبدالحق مومند زوی. د پېښور سویل لوري

ته اته مېلې کې کوهات سرک او بارې روډ پر بني غاړه پراته کلي

ماشوگر (ماشو) بډه بېرې ته نږدې په ۱۰۳۸ لېږدي (۱۶۶۰ زېږدي)

کې زېږېدلی او په ۱۱۰۸ لېږدي (۱۷۳۰ زېږدي) کې ژوند بختلی،

ماشوگر د بهلول زو په ادېره کې خاورو ته سپارل شوی. ۷۰ کاله یې

عمر و، حمید مومند په ۳۰ کلنۍ کې دا ټپه هم کښلې ده.

▲ سینه مې دېگ، زړگی مې غوښي

اوبښکي اوبه دي، بېلتون اور پسي کوينه

لکه څنگه چې راپور شوي د دوی هر یوه په واسطه؛ هر یو د سترگو تور، د پښتو ژبي ستورو، درنو ښوونډو او پوهانو نوموړې تپه په خپلو لیکو او کښلي کې په لاندې بڼه کښلي ده.

۱. پینده محمد زهير په خپل غورځکه د لنډۍ یو کښلي کې، داسې کښلي.

▲ ،، سینه مې دېگ زرگی مې غوښي

اوبښکې اوبه دي بېلتون اور په سي کوينه ،،

(پینده محمد، ۱۳۱۰ لېږدی، ۸ چوپړی)

۲. پوهندوی دوکتور مجاور احمد زیار په خپل کښلي کې، داسې کښلي.

▲ ،، سینه مې دېگ زرگی مې غوښي

اوبښکې اوبه دي بېلتون اور په سي کوينه ،،

(مجاویر، ۱۳۵۷ لېږدی، ۱۰۳ چوپړی)، (سلېمان او مجاویر، ۱۳۶۳ لېږدی، ۳۳۰ چوپړی)

۳. پوهاند دوکتور مجاور احمد زیار په خپل کښلي کې، داسې کښلي. د حیمد مومند د دیوان د کومې لاسکښنې (قلمي نسخې) پر دوته را پاتې ده او له سبکه یې هم دا پوره جوتېدای شي، چې د همدغه نومیالي شاعر رغاونه اوسي.:

▲ ،، سینه مې دېگ، زرگی مې غوښي

اوبښکې اوبه دي، بېلتون اور پسي کوينه،،

(مجاویر، ۱۳۸۸ ل، ۱۵۷ چوپړی)

د بي سربوله انگرېني له پاره د ۲ ټوک ۵. عیبونه او تېروتنې سرلیک وگورئ. د مولوي صیب عبدالحمید ماشوخلې وېښته چوونکی (موشگاف) سربنی مومند یا حمید مومند د عبدالحق مومند زوی. ادبي ښوونځی د پښتو ادب د پېيلو نازکیالی، رومانوي (نانډولې، ناول) ادبي ښوونځي بنسټ گر دی، لور واند (تخيل، شېري خيال، د شعر پېيلی انځور)، نازکخيالي، هنري نوښت، نادري تشبه، استعاري او ورمونه. د ده د ښوونځي بنسټيز ځانگړتيا دی. نوموړي تل د پښتو ژبي له پاره په چورلېځ پېر لورا لور مزل کړی دی او پېيلې يې تر مور راسپدلې دي، که نوموړي څه نه وی کړي، مور به له کومه څه کړي وی. په څه کړ شوی دی چې مور پري اوس کړ کپړو، د دې له پاره د تېرو تېر مزل ته ملا ور کوو له روان پېره يې پرمخ بيايو.

۱۳. ۱. ۲۱ د زور پېر پېخلیک پېنځمې مصری بېلگه

▲ د غم لښکري را په سي دي

د پاچا هي تخت مي په سر له ملکه ځمه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: زړه لنډۍ.

بی. پېيلن يا پېيلنه: امير شېرعلي خان د افغانستان سلطان.

پې. پېخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۱۳۸ کاله وړاندې تېر پېر دی؛

۲ د کب ۱۲۵۷ لېږدي (۲۱ ۲ ۱۸۷۹ زېږدي).

تي. ځای: بلخ، بلخ ولسوالۍ، مزار شريف، بلخ، شمال زون، افغانستان.

تې. پېيلي بڼه: وگړني پېيله.

جې. سندر غاړو ويلې: پېژند څرگند نه دی.

چې. ښکالوه: د ټاټوبي پالنې لوړ حس، د ځواک، زور، باچاهي تخت، سلطانت

د سويي وفا او ناځوانۍ د تاثير پنځي زېږنده ده، د دي له پاره کره بوروم

چي همدا يي د پنځي (تخليق) منځي (هستي) د زوکړي موده ده.

ځي. منسوبه: ښځي ته.

ځي. گڼه: ۲۱.

ځي. چوپړی: ۶۲.

دې. راټولونکي نوم: د پوهاند تاريخ پروفيسور شهنسوار سنگروال.

دې. ليکۍ دی که ليکنه: داستاني او هنري ادبيات.

رې. چاپ کال: ۱۳۹۰ لېږدي (۲۰۱۱ زېږدي).

رې. کره شوي Action Req'ed (عيبونه او تېروتنې سمې شوي): ۰

زې. خبرداری (Caution): ۰

ژي. کنټرول کي (In control): ټول

رې. اليده بسپنه ورکول: په ټاټوبي کي د نوي پرمختگ پېر پيل؛ چاپخونه

هېواد ته راوړل؛ شمس النهار اخبار پيل؛ پوستي ډاگ غونډال چمتو

کول؛ د پوست ټکټونه چاپ شولو؛ عصري لښکر يا پوځ جوړول چې

ټولې پوځي اړتياوې يې پوره کولې؛ لومړي ځل کابينه جوړول؛ د بېلا

بېلو چارو له پاره د کار وېش، وزارتخونې جوړې او منځ ته راتلل؛

چارو د ښه والي، وگورو گڼلۍ امارت، ښي سمبالتيا له پاره د مسلکي

کدرونو روزلو له پاره يو پوځي او يو ملکي ښوونځی پرانيستل. خديجه

بيگم پوپلزۍ او امير دوست محمد خان د بارکزی يو بنسټ گر درېيم

زوی امير شېرعلي خان بډاينه وه، خو د اېنگلېسانو له درغل يا مکاره

پلانونو يي زړه کلم، کلم و چې په اخېر پېر کي يي پورتنۍ مصرۍ و

ويله او مزار شريف کېود مسجد کي خاورو ته وسپارل شو.

۱۳.۱.۲۲ د زور پېر پېڅليک درېوېشتمې لنډۍ او شپږمې مصري بېلگه

▲ که په ميوند کې شهيد نه شوي

خدايږو لاليه بي ننگۍ ته دې ساتينه

سپړنه (تشرېح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

اې. پېيله: زړه لنډۍ.

بې. پېيل يا پېيلنه: ملالۍ ميوندۍ، نورزۍ.

پې. پېڅليک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۱۳۷ کاله وړاندې تېر پېر دی؛

۷ د ځمري ۱۲۵۹ لېږدي (۲۸ ۷ ۱۸۸۸ زېږدي).

تې. ځای: خيگ کلي، ميوند د شهيدانو زيارت، ميوند ولسوالۍ، کندهار

ولايت، کندهار زون، سويل ټاټوبۍ، افغانستان.

تې. پېيلي بڼه: وگړني پېيله.

جې. سندر غاړو ويلې: پېژند څرگند نه دی.

جې. ښکالوه: د ټاټوبي پالنې لور حس، زړورتيا، ځيرکتيا، پوهې، ځيگتوب

او سرڅندنې د تاثير پنځې زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چې همدا

يې د پنځې (تخليق) منځې (هستې) د زوکړې موده ده.

ځې. منسوبه: ښځې ته.

ځې. گڼه: ۲۲.

ځې. چوپړی: ۶۲.

دې. راټولونکي نوم: د تاريخ پوهاند پروفيسور شهبوار سنگروال.

دې. ليکۍ دی که ليکنه: داستاني او هنري ادبيات.

رې. چاپ کال: ۱۳۹۰ لېږدي (۲۰۱۱ زېږدي).

رې. کره شوې Action Req'ed (عيونه او تېروتنې سمې شوي):.

زې. خبردارۍ (Caution):.

ژې. کنټرول کې (In control): ټول.

رې. الیده بسپنه ورکول:.

په رښت کې د اېنگلېسانو ميوند جگړې له ټولې کيسې څخه دا کره

څرگندوم، چې دا څرگندول روڼوي کتنه داسې. د ميوند جگړې په دوېمه

ورځ د زمري مياشت په ۷ د ۱۲۵۹ لېږدي کال (د جولۍ ۲۸، ۱۸۸۰

زېږدي) د افغانستان سويل کندهار، د لوديځ لورې ته ميوند ولسوالۍ په

خيگ کلي کې ملالۍ ميوندۍ ماسپښين يوه بجه لنډۍ يوه دمې ويلې وه او

خپله پېيله يې وه.

کله يې چې خپل کلي خيگ کې په خپل بڼ کې اېنگلېسانو حملې وليدلې

او پښتانه ميرني يې وژل، دې له حبيته يوه دمې و ويل:

،، که په میوند کې شهید نه شوي؛ خدایو لالیه! بې ننګۍ ته دې ساتینه.،،

له زخمي بیرغچي څخه یې بیرغ پورته کړه او ودرېدله، د دې پیغور په اورېدلو پښتانه ټپیان بڼه وکټېدل او یوه لس تنه یې په همدې بڼ کې اېنگلېسان له خپل سپي سره گډ مردار کړه.

د خيگ بڼ یې ورته ادبې کړ او تالا یې پرې واړوله، پښتانه څارکښي ځواکونه له ټوپکو او تورو سپرو سره بڼ په بڼ اېنگلېسانو په سي گرځېدل.

یوه ساعت ورسته جگړې زور راوړه د سند آس سپرو ځواکونو (د وخت فرنگیانو اجیرو ځواکونو اوسني پاکستانیانو) له لوري له همغو اتلانو سره په ۱۸ کلنۍ پیغلټوب کې شهیده شوه، د شهادت په وخت یې چې په وینو کې لت پت وه ویل ،، **خال به د یار له وینو کې دم؛ چې شینکي باغ کې گل گلاب و شرموینه.،،**

په همدغه ځای کې خاورو ته و سپارل شوه، اېنگلېسانو بولندوی ډگر جنرال بوروز هم میړنو له درنې جگړې څخه خيگ کلي کې گېر راغلی وو، خو د خيگ له لارې یې د وتلو لاره و موندله، خپل د سپرلی آس یې یوه بل ټپي افسر ته ورکړ چې د سند ،، اوسني پاکستانیانو ،، د آس سپرو د یوه بریدمن افسر وارنټ په لاس وژ غورل شو، تراکړ بوروز نه پوهېده چې د هغه د پلي پوځ بڼی اړخ ټینگ کافران او سخت زړي منافقین پاکستانیان د هغه تر شا د مرگ تر پولې پورې جگړه کوي.

کله چې خيگ ته څلور بجې د اتلانو امیر یعقوب خان د امیر محمد ایوب خان ورور راغی له اتلانو یې پوښتنه و کړه، زموږ بیرغ یې چې پورته کړی وه، دغه شهیده پیغله څوک ده؟ اتلانو ورته و ویل، د دې خيگ اوسېدونکي ده، نوم یې ملالی ده، په خټه نورزی ده، تر کشکنخود پورې به یې خپلې رمې پیولې. هغه ورته و ویل دا همدلته د شهیدانو خوا کې خاورو ته و سپاری. اوس هم په میوند کې د شهیدانو په ادبړه کې یې قبر دی، ډېر مسلمانان یې اړین زیارت ته ورځي او ډېره دعا ورته کوي.

لکه څنګه چې راپور شوي د دوی هر یوه په واسطه؛ نوموړي لنډۍ په خپلو لیکو او کښلي کې په لاندې بڼه کښلي ده.

۱. پينده محمد زهير په خپل غورځکه د لنډۍ یو کښلي کې، داسې کښلي.

▲ ،، که ته پر سپېنه خوله مړ نه شوي

سوگند په خدای دی بي ننگی ته دې ساتينه،،

(پينده محمد، ۱۳۱۰ لېږدی، ۶۲ چوپړی)

۲. عبدالروف بينوا په خپل کښلي کې داسې کښلي.

▲ ،، که په ميوند کې شهيد نه شوي

زما لاليه بي ننگی ته دې ساتينه،،

(عبدالروف ، ۱۳۳۷ لېږدی، ۳۵ چوپړی)

۳. څېړنوال دوست محمد دوست شينوارى په خپل کښلي کې، داسې کښلي.

▲ ،، که په ميوند کې شهيد نه شوي

خدايزو لاليه بي ننگی ته دې ساتينه،،

(دوست محمد ، ۲۰۰۶ زيږدى کال يا ۱۳۸۴ لېږدى)

۴. ولايت خان ځړان په خپل کښله کې، د لنډۍ په بڼه داسې کښلي.

▲ ،، که په ميوند کې شهيد نه شوي

خدايزو لاليه بي ننگی ته دې ساتينه،،

(ولايت خان، ۲۰۰۸ زيږدى يا ۱۳۸۶)

۵. محمد سور وکيلي په خپل کښله کې، داسې کښلي.

▲ که په ميوند کې شهيد نه شوي

خدايزو لاليه بي ننگی ته دې ساتينه،،

(محمد سور وکيلي له المان څخه ۳ د کب ۱۳۸۷ لېږدى، ۲۱-۰۲-۲۰۰۹ زېږدى)

۶. پوهندوى محمد ابراهيم همکار په خپل کښله کې، داسې کښلي.

▲ ،، که په ميوند کې شهيد نه شوي

خدايزو لاليه بي ننگی ته دې ساتينه،،

(سمندر د بدر شو، ۱۹۷۵ ز، پښتنې، پېښور، يونيورسيتي بک اجنسي)، (محمد

ابراهيم، ۱۳۹۳ لېږدى، ۱۷۴ چوپړی)

۱۳.۱.۲۳ د زور پیر پېخلیک څلورويشتمې او پېنځه ويشتمې لنډۍ بېلگه

▲ یوه واري غاړه غجی راشه

د تا دین په سی شیدا دي عالمونه

▲ په څو ځلي مې درته ویلي

چې د دین په ځای کې رو ږده قدمونه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: زړې لنډۍ

بی. پېیلن یا پېیلنه: ارواښاد محمد نور بابا.

پې. پېخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۱۱۴ کاله وړاندې تېر پېر دی؛ ۱۲۷۹

لېږدی (۱۹۰۱ زېږدی).

تی. ځای: د زیارت، لودیځ نوی ښار، مهترلام ولسوالۍ، لغمان ولایت،

ننګرهار زون، ختیځ ټاټوبی، افغانستان.

ټې. پېيلي بڼه: وګرني پېيلي.

جې. سندر غاړو ویلي: گل محمد گلکی او ملاجان ملاکی.

بشکالوه: د مینې پالنې لوړ حس، ورم، ځيکتوب چار پېريال او هواوېچي

تأثير زېږنده ده، د دې له پاره کره بوږوم چې همدا يې د پنځې (تخليق)

منځې (هستې) د زوکړې موده ده.

ځي. منسوبه: نر ته.

ځي. ګڼه: ۲۳.

ځي. چوپړی: ۱۳۹.

دې. راټولونکي نوم: پوهندوی لال باچا ازمون.

دې. لیکي دی که لیکنه: د سیند غاړې گلونه.

رې. چاپ کال: ۱۳۷۲ لېږدی.

رې. کره شوې Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوې):.

زې. خبرداری (Caution):.

ژې. کنټرول کې (In control): ټول.

رې. الیده بسپنه ورکول: د پورتنۍ لنډۍ یو پېیلن ارواښاد محمد نور بابا په

مهترلام کې زموږ د کلي لودیځ اړخ ته يې مېنه او زیارت دی، چې په

۱۲۴۳ لېږدي کې زوکړه شوی او په ۳۳۹ لېږدي کې په ۹۶ کلنۍ کې

وفات شوی. نوموړي لنډۍ يې په ځوانۍ کې ویلي دي، د پېيلو له لږ، د

شعر له سکالو او د ژوند له شېبو يې دا پښتو وګرڼۍ پېيله لږ تر لږه په

۱۲۷۹ لېږدي (۱۹۰۱ زېږدي) کې کښلي دي.

۱۳. ۱. ۲۴ د زور پیر پېخلیک شپږویشتمې څخه تر یوډیشمې لنډۍ بېلگه

▲ جانان ادبار که ځان مې خوار که
 بي وفا یار په نیمه لار کې پرېښودمه
 ▲ عمر په وړو، وړو تېر شو
 که ته باچا وي زه ملنگ د دوهۍ ومه
 ▲ جانانه ستا نصیب له لاسه
 چېرې زه چېرې د کورمې کاروانونه
 ▲ جانانه دومره په ما گران
 د خورلن اور دې ځکه کونې لاندې ږدمه
 ▲ ته خو کوچ وي کوچ دې وکه
 د څرې اور دې په کوڅو کې و شننده
 ▲ اوړی دې پاس کابل کې تېر که
 په ژمي راغلي سلامت غواړي خالونه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: زړې لنډۍ
 بی. پېیلن یا پېیلنه: بي بي ادې (د دروزگر دوست محمد اکا مور).
 پی. پېخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۱۰۸ کاله وړاندې تېر پېر دی؛
 ۱۲۸۷ لېږدي (۱۹۰۹ زېږدي).
 ټي. ځای: منجلام، پروایي، اړوکی، الېنکار ولسوالۍ، لغمان ولایت،
 ننگرهار زون، ختیځ ټاټوبی، افغانستان.
 ټي. پېيلي ښه: وگړني پېيلي.
 جې. سندر غاړو ویلي: پېژند څرگند نه دی.
 چې. ښکالوه: د مینې پالنې لور حس، سپېڅلې پښتانه چارپېریال او هواوېچي،
 د دې له پاره کره بوروم چې همدا یې د پنځي (تخلیق) منځي (هستي)
 د زوکړې موده ده.
 ځي. منسوبه: ښځې ته.
 ځي. گڼه: ۲۴.

خې. چوپړی: پېژند څرگند نه دی.
دې. راټولونکي نوم: لیکوال.
ډې. لیکي دی که لیکنه: پېژند څرگند نه دی.
رې. چاپ کال: پېژند څرگند نه دی.
ړې. کړه شوي Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوي): *
زې. خبرداری (Caution): *
ژې. کنټرول کې (In control): ټول.

ږې. الیده بسپنه ورکول: له خپلې نیا څخه مې اورېدلې دي، له ۲۰۰۱ زېږدي څخه نیولې تر ۲۰۱۴ پورې، راته به یې وینا او خبرو کې یوه، یوه دانه ویله، نیا مې بې زلقایده د مولوي صیب عبدالوهاب لور وه، ۹۵ کاله یې عمر وه، په ۱۳۰۱ لېږدي کې زوکړه شوې او په ۱۳۹۲ لېږدي کې وفات شوه. د اړوکو دا دود دی چې خپلې مشرې خور ته کوکۍ وایي، محمد سرور اوستاد، محمد نبي او نورو خويندو به ورته کوکۍ وېل. بې بې کوکۍ یا انا به ویل راته چې مسیه ډېره صدقه به مې کوله، د الله ج له پاره، هر تن به مې چې کور ته راغی، یا به راغله ما به د ورته غله دانه ورکوله، هېڅ فکیر او غریب مې نه دی پرېښی چې زما له انگره دې بې غلې دانې تللي وي. اړي مې مېرمنو ته ورکوه.

بې بې ادې به د ډېره راتله، را سره به ناسته وه، خبرې اترې به یې راسره کولې، دمه به یې جوړه کړه، په غږېدلو، غږېدلو کې به یې یوه، یوه دانه لنډۍ یا مصری اچوله. دا د دې له پاره نه وه چې زه دې د دې اړتیا پوره کوم او دا دې ماته څه و وایي. ما به بې لوري د اړمنو اړي پوره کول، د الله شکر وو، ښه ډېره غله دانه به مو وه، ما پرې لاس نه تړه.

ویل یې یوه ورځ زموږ مزدور، د سره کمر له ژرندې څخه درې بوجۍ وړه راوړه، برج کې یې کېښوده، موږ شپږ تنه وو، دا به زموږ یوه، دوه میاشتې کېدل، له هغې څخه مې ډېر اړي ورکړي وه، دوی اونی ورسته وړه خلاص شو، ما اکا ته و ویل چې مزدور و لېږه چې غنم ژرنده کې وړه کړي او رایې وړي. هغه راته و ویل هغه د خو دا تېره اونی درې بوجۍ وړه کړي وه کنه!، ما ورته ویل ډېر مې خیرات کړه. هغه راته و ویل، چې نور له ما څخه پوښتنه کوه بیا خیرات کوه!.

ما به خیرات ډېر کوه، غله دانه مې له بابا څخه دې پټه ورکوله، خدای مې دې پرې غاړه نه بندوي، ما ویل په دې غله دانه کې زه هم رښت لرم. چې په خپل لاس یې خوارو، فکېرانو، مسافرو، یتیمانو ته ورکړم.

۱۳. ۱. ۲۵ د نوي پېر پېڅلیک لومړۍ او دویمې لنډۍ بېلگه

▲ چې گولزېرۍ پرې خوشحالیږي

د کروندې کدوان دې دوي نیسي گلونه

▲ مزي خو تا وکړي هیكله

د گولزېرۍ د سيني منځ دې و وهنه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: زړه لنډۍ

بی. پیلان یا پېیلنه: اېسکندر خان سدوزی.

پی. پېڅلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۹۲ کاله وړاندې تېر پېر دی؛

۱۳۰۳ لېږدي (۱۹۲۵ زېږدي).

تي. ځای: منجلام، پروایي، اړوکی، الېنگار ولسوالۍ، لغمان ولایت،

ننګرهار زون، ختیځ ټاټوبی، افغانستان.

تې. پېيلي بڼه: وګړني پېيلي.

جې. سندر غاړو ویلي: پېژند څرګند نه دی.

چې. بنکالوه: د مینې پالنې لوړ حس، سپېڅلي پښتیاڼه چار پېریال او هواوېچي

د تاثیر پنځي زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چې همدا یې د پنځي

(تخلیق) منځي (هستي) د زوکړې موده ده.

ځي. منسوبه: نر ته.

ځي. ګڼه: ۲۵.

ځي. چوپړی: پېژند څرګند نه دی

دې. راټولونکي نوم: لیکوال.

دې. لیکي دی که لیکنه: پېژند څرګند نه دی.

رې. چاپ کال: پېژند څرګند نه دی.

رې. کره شوي Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوي):.

زې. خبرداری (Caution):.

ژې. کنټرول کي (In control): ټول.

ږي. ایلده بسپنه ورکول: مور مې ویل چې مور ۳۰ شپې اوږ پلي مزل

وکره، درې ځایه راباندې الوتکو بمونه را خلاص کړه، الله ج ترې

وساتلو، له الېنگار درې څخه په سرحد واوختو، کرنګل باندې چېي ته

له چېي څخه مروړې ته او د مروړې په غاښې باجوړ ته واوختو. یوه

تن لار بنودي مې پلار ته وویل: اکا دا ده ډیورن کرښه ده او دغه څښي

کړي تیري یې نخښي دي. اکا (تلو) وګړو به زما پلار ته اکا ویل مور هم

ورته اکا وایه) مې اوږ اوسېلی وباسته.

کېناسته سر یې تېټ کړی وو، غلي، غلي یې ژړلي، بیا یې سر پورته کړه، موږ ته یې ویل تاسو ځی لوري چې توپونه او الوتکې مو په نڅېنه نه کړي، زه پڅینه نېولي تلم پلار مې مخ مروري ته اړولی وه، او داسې یې لنډی واچوله. ،، څوک په رضا له ملکه نه ځي؛ یا ډېر غریب شي یا د یار له غمه ځینه. ،، بیا مې اکا رنګه ور واوروله او دوباره داسې یې وویل: ،، څوک په رضا له ملکه نه ځي؛ زه سکندر خان د شوروي له لاسه ځمه. ،، اېسکندر خان سدوزی د نیاز محمد خان سدوزی زوی دوېم زوی و، پښتو یې پاله، پښتو یې کوله، په پښتو ولاړ وګړی و، کهول یې ډیرای ستر اخوانیان وو، د لغمان، پنجشیر، فیض اباد حملو باندې یې کورنۍ غرو غوښن لاس درلود. ځکه په لومړۍ لویه حمله کې په لرغري کې ناري وهلې ،، سکندر خان! سر یې پرې؛ کور یې چور؛ مال یې تالا!!،،

د همدې له وېرې تګ ته لاړه او درې شپې او ورځې جوارو کې پټ و، ځان یې د ځبګیو پر سټ واورو د کنډې په ګودر سټګره ته ځان ورسو، دوباره د کنده ګل له لوري بېرته درې ته راغی، موږ فنا لري د دولت لوی تن د خور کاله ته وړي و، د لوي قوي په پېر، د هغه له غره موږ ته احوال را ولېږه، موږ خپل کالي د کډوالۍ په لور واخسته.

اکا مې ډېر ځيګ، په ونه دنگ او لويې اوسلې سړی وو، پاکي سپینې کالي به یې ډېر اغوستل، د دې ځای له مر میو لاړه، الله د سوات په سرک د جلالا ستر مسجد د ادېنې (جمعه، ۱۳۷۰ لېږدي کې) لمانځه ته تللی و، په دې ورځ د دوي پښتنو خانانو تر منځ دېنمني وه، د ده ورته نومي سکندر خان ته غلي شوي وو، له لمانځه څخه مې اکا را وځي له قصاب څخه یې غوښه پېرودله، اکا (سکندر خان) څخه مې هغه سکندر خان راځي دېنمنان یې پرې زربه کوي هغه ځان ګوښې کوي ګنډې ته او زما اکا سکندر خان د کلاشین کوف په اووه مرمۍ ولي او شهید کوي یې.

ډېری وګړي د سکندر خان یا اېسکندر خان په پېڅلیکونو کې غلتېږي. یو لرغون اېسکندر خان (د الیګزندر یا ماکیدانسکي یا اسکندر مقوني ۳۲۶ مخزېږدي کې دلته شخړه را وړي وه)، کافر و، بل سکندر خان (۹۲۳ ل مړ شوی سلطان سکندر نظام الدین لودي د سلطان بهلول لودي زوی، چې د اګري نسبت یې کېښوده او ۲۸ کاله او پېنځه میاشتې یې عادلانه واکمني وکړه، چې ډېرې قصدي پرې کښل شوي)؛ بل مې خپل اکا دی.

۱۳.۱.۲۶ د نوي پېر پېڅلیک درېیمې څخه تر نههمې لنډۍ بېلگې

▲ چې فاکولته دې ویلې نه وي

و به دې نه کړم د لېسې کونآتوره

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

اې. پېيله: زړه لنډۍ

بې. پېيلن يا پېيلنه: پېژند څرگند نه دی.

پې. پېڅلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۷۴ کاله وړاندې تېر پېر دی؛

۱۳۲۱ لېږدي (۱۹۴۳ زېږدي).

تې. ځای: سالو، کچور، الېنگار ولسوالۍ، لغمان ولايت، ننګرهار زون،

ختیځ ټاټوبی، افغانستان.

تې. پېيلي بڼه: وګړني پېيلي.

جې. سندر غاړو ویلي: پېژند څرگند نه دی.

جې. ښکالوه: د مېنې پالنې لوړ حس، زده کړې ته د وګړو هڅه ونه، د

پرمختګ جغات، سپېڅلي پښتیاڼه چارپېريال او هواوېچي تاثير زېږنده

ده، د دې له پاره کره بوروم چې همدا يې د پڼځي (تخليق) منځي

(هستې) د زوکړې موده ده.

ځي. منسوبه: ښځې ته.

ځي. ګڼه: ۲۶.

ځي. چوپړی: پېژند څرگند نه دی.

دې. راټولونکي نوم: بي بي حاجي جان بېګم ضياگل.

دې. لیکي دی که لیکنه: پېژند څرگند نه دی.

رې. چاپ کال: پېژند څرگند نه دی.

رې. کړه شوې Action Req'd (عیبونه او تېروتنې سمې شوې): *

زې. خبرداری (Caution): *

ژي. کنټرول کي (In control): ټول.

رې. الیده بسپنه ورکول: زما مور بي بي جان بېګم ضياگل د اېسکندر خان

لور، د نیاز محمد خان سدوزي مسی، د مولوي محمد علم عظیم خان

تره خېل مېرمن او د شیخ مولوي حبیب الله تره خېل اېنگور. چې په دې

کال ۱۹۶۸ زوکړه شوې او په ۱۷ کلنۍ کې ۱۹۸۵ لېږدي کې واده شوې

ده، په عمر او رمتتیا يې برکت شه؛ هغې د ورم له پاره نوموړې پېيله

په ۲۰۰۲ لېږدي کې راته ویلي وه، ویل يې چې زما مشر ورور محمد

یوسف خان په ۱۹۵۱ زېږدي کې زوکړه شوی وو، په ۱۳۵۱ لېږدي

یا ۱۹۷۳ زېږدي کوژدن وکړه، په ۱۳۵۳ زېږدي (۱۹۷۵ زېږدي) کې

مې ورور، وربندار او وراره (ارشاد الله خان) سره ګډ جالم ته مېلمستیا

تللي وو، ورېندار مې پلار کره تلله زه يې له ځان سره وړې وم.

په مېلمستيا کې مې د ورېندار بې بې شيرين گل د ماما زوی د ميرحاتم خان د سيد ماما زوی ويلې و، نوموړی مو د اتينې انی وراړه (فقير محمد د مور وراړه) و، هغه له سالو کچور څخه جالم او درين ته راغلی و، له لوي قوي ۵ کاله وړاندې، يا زموږ له کډوالۍ څخه وړاندې، زه په هغه پېر کې اووه کلنه وم چې نوموړې پېيله مې واورېدله او ياده مې کړه.

ښايي چې هغه پېر څخه لس کاله وړاندې مې ورور روغمنی (ډاکټری) ته بريالی شوی و، خو پلار مې پرې و نه وايه چې سخته وه د روغتيا فاکولته، د ورور مې سر گرځيده او اولتي يې کوله.

ورور مې د داودا خان په پېر بلخ شولگرې ولسوالۍ کې سر ښوونکی و، د ميرهاټم موخه خپلې ماما لور ته دا وه چې تا غوره کار کړی دی، چې پوهگر تن سره دې واده کړی دی، هغه ځوانانو ته وياړ (عيب) او تانه ده چې لوړې زده کړې نه کوي، ټېټې زده کړو والا لت او پټ وي.

نو د په ټاټوبي کې فاکولتي شتون درلود، ښايي په همغه پېر کې نوموړې لنډۍ کومې مېرمنې ويلې وي او ميرهاټم خان ترې ياده کړې وي، چې موږ ته د نوموړې پېيلو د تېر پېر په لاس راکوي.

لاندې انگرېني لکه څنگه چې راپور شوي د دوی هر يوه په واسطه په خپلو کرارو ناستو کې په لاندې بڼه کېدلې دي.

۱. په همغه پېر کې د کرارې ناستې په پېر بلکېسې توري د مولوي صيف الرحمن مور بې بې داسې لنډۍ و ويله.

▲ عبدالاحمه دور دې غږېږي

رنگارنگ زومان دې وځي له انگره

۲. ما يې خبره داسې واړوله، د دې ټولو پای کې هي ډه ډه، راځي.

▲ عظيم خانه دور دې غږېږي

لاچي لونگ زامن دې وځي له انگره

۳.: د کرارې ناستې په پېر کې یوې د هېر او برک له پاره داسې لنډۍ و وېله.

▲ نه دې ونه شته او نه غنه
زه دې مین شوم په دا غټه مټه پزه

۴.: په همدې لړ لیکوال د نن ۲۰۱۷ زیږدي پېر لنډۍ ده.

▲ لکه کوچی نوم دې بادرنګ دی
ماته په مینه باندې نوم ټاکي زردکه

۵.: په همغه پېر کې د کرارې ناستې په پېر ابی (توری) دا لرغونې لنډۍ و وېله.

▲ ستا د دیدن په تمه، تمه
لکه یعقوب پیغمبر وړوند در په سي شومه

۶.: په همغه پېر کې د کرارې ناستې په پېر دا لاندې لنډۍ په پروایي کې ویل کېدله خو په منگو کې بله بڼه ویل کېدله چې تر ډېره الټه چې بې وېله روغه نه برېښېدله، ځکه په تېر پېر کې به جلی د خوسر په شتو ویدېدله، د خاوند په شتو به نه وېدېدله، په دې دواړې کې خوسر او خاوند ته د برعکس ودولو هڅونه ده.

خوار تر ډېره د درې او پښتو ګډ ویکۍ دی او نېسمن (د دري نیست مند، سويي بډایه، بې شتو، بې مال، غریب، ګدا) ته وایي. خو ابلاغ تر ډېره یاره ته وي، خو په رښت کې په غور و هل د خوسر وي، چې د پرېکړې واک او پرېکون تره په لاس کې ونډې لري.

پروایي والو به دا لرغونې لنډۍ داسې وېله:.

▲ ور مي کړې واده مي مه کړې
خوسر مي خوار کړې چې کراره ناسته يمه

منگووالو به دا لرغونې لنډۍ داسې وېله:.

▲ ور مي کړې واده مي مه کړې
يار مي نېسمن کړې چې کراره ناسته يمه

۷. د کډوالۍ په پېر ۱۳۵۹ لېږدي کې مې مشر ورور مدیر یوسف خان ورک (سدوزی) د مهاجرینو د درې کمپونو امر و، چې ډېری کډوال به راغله لومړی به مور ورته مېلمستیا کولوله، یوه، دوی، درې شپې، بیا به مو ورته خېمې او د اړتیا د مرستې توکي ورکړه، بیا به هغوی خپلې پندغلې جوړولې، په هماغه پېر زموږ مېلمانه د توری کلا، گرمه کاج، نیازی، الېنگار ولسوالۍ، لغمان، افغانستان څخه راغلې وو، غلې مور کره ناسته وه، دا یې له موره د بمبار په پېر په لویه کوه (قوه) کې له مور او پلار څخه پاتې شوي وه. انا یې ماته و ویل ته دي ته و وایه چې مسرې دي و وایه، (یوه لنډۍ، تپه، تیکۍ او مصری دوی مسرې لري). زه یې خواته ورغلمه ما ورته و ویل نوم دي څه شی دی؟، ورو یې و ویل لاله. ما ورته و ویل ته دي هغه مسرې و وایه. ماته یې و ویل.:

▲ افغانستانه! په لالې گرانه
علم جانه لاره لاله به دي ساتینه

ما یې انا د عبدالحق مور ته و ویل نه، نه، دا به د دي نه وي، هغې و ویل هو د همدې لالې ده، البته یې ویلې، مور ورته نه و ویلې، د مور د جلاوطنۍ په اند کې ویلې وه خان سره مور هم ورته اریان وو.

▲ خراسانه! په لالې گرانه
علم جانه لاره لاله به دي ساتینه

۸. په همدې لړ لیکوال د نن ۲۰۱۷ زېږدي پېر په بي پامۍ کې یوه د ميا عمر صیب چې احمد شا بابا یې هم د پېښور ځمکنو ته سلام او دعا ته تللی و لنډۍ ده.

▲ ،، په پېښور کې ولیان ډېر دي
کړې جنډې په میاعمر ولاړې دینه،،
(ځلمی، ۱۳۹۴ لېږدي کال، ۶ چوپړی)

بي بي حاجي مور مې ويل: بچیه! دا چې تا و ويل دا د زور پېر پېڅلیک لنډۍ ناکره ده، عیبونه لري او د دې څېره اړول شوې ده. ما ورته و ويل دا خو سرمحقق ځلمی هېوادم ل ویلې. بي بي حاجي مور مې ويل: بچیه! له ما څخه خو به وړاندې ځلمی هېوادم ځمکنو ته نه وي کډوال شوی، زه الله واده شوې يم، زموږ کور هم الله و، ستاسو شیخ بابا شیخ مولوي حبیب الله تره خیل مو الله په همدې ادېره کې خاورو ته سپارلی، ستا د زوکړې څلوېښتمه ورځ وه، بي بي وزېرې خاله خوانبې دي.

امته ابی (د سید الرحمن لالا مور د ملک سعادات خان مېرمن) ۱۳۶۴ لېږدي کي په ۴۰ څولوبښتي راغلي وو، بي بي وزېره خور مي ميا عمر ته زیارت ته هم تللي وه. امتي ابی نوموړي زړه لنډۍ و ویله، ښايي چي ځمکنوالو مېرمنو ۲۵، ۶، ۱۱۵۵ لېږدی (۱۱۹۰ سپوږميز لېږدي بزرگي مياشت په لومړۍ نېټه يا ۱۷۷۶، ۰۹، ۱۵) د ميا عمر د ژوند بڅېنلو پېر ورسته ويلي وي. همدایي کره او روغه بڼه ده.

که ته پام کوي چي په دې کي دوي ويکي ورته ټي خو داوړه بېلې مانا او بېل ابڅې لري، د ډېر او ډېري تر منځ بېلوالی شتون لري، يوه يي د لږې گڼې او بل يي د ډېري گڼې له پاره په دې د زور پېر پېخلیک لنډۍ کي را وری دی، په ډېريو مسرو کي ورته ويکي هم ډېر راځي.

▲ په پېښور کي وليان ډېر دي
ډېري جندې په ميا عمر ولاړي دینه

۸: رضاعي مور (بي بي راکيېه د ډگړول حاجي قیوم پږزند لور) مي چي زه يې پټی (تيخور کوشنی، چي ښځېڼه ته يې پټی وايي ټي څښونکي) وم، راته ويل: ته يوه کلن وي، وچ له پېښو سپک وي او ژر گرځېدلي. پېښور، کوهان سړک، ماشوگر لوري عطامحمد گړۍ کي د ډاکټر وکیل خان کور کي د سید الرحمن لال، ستا د خاله بي بي وزېري کور و، مور ته يې مېلمستا کړي وه، د هغه يوه دوي کلن وراره بصير خان و د گل رحمن لالا زوی. هغه ماشوم ته ډېر تنگولی. بي بي او ما تاته و ويل:

▲ پيلو جانانه گواښ که پي
خواته راغلی غلی ډېر دي تنگويڼه

تا زما امر ومنه او هغه دې په ټټر ټېله، ټېله کړه او و دې غورځو. نو مور ډېر وخنډل چي ته خو په خبره پوهېږي، زړه ور هم يي، ټيک يوه کلن وي زويه! پيلو(پيل ځغلونکی يا پيلوان) ته وايي.

د دې پېله ساده برابروي دا چي د دې ټولو پښتني درني مېرمنو وگړني لور د پښتو پالني شته دي چي د پښتون پښت راتلونکي پېر ته يي د وند، اند، ورم، لارينوني له پاره پاتيشوني پرېږدي، چي د پښتو ادب په پېره لمن کي د لس پانۍ يو په بڼه خوړي هواوچي ښاندي.

زما د بي بي حاجي مور څرگندول چي رونوي کتنه داسي، تر سلو ډېري نوموړي گړني پېيلي مي يا دې دي، تاسو ته مي د خويلو په پېر، چي ډېري پېر په کاله کي يوازي وم،

هر تن بېل، بېل خوندي کورونه لرل، د خورو پخولو په پېر پخلنځي کې، د ختو او تو کو په پېر مو وېلي دي، لکه د نورو ټولو پښتنو په ښه مور هم د یوه ښه دودۍ پخو وو، تکرۍ کې یې خوندي که وو، مېلمنو ته یې ږدو، لومړئ هغوی مړه وو، بیا یې خپله خاورو، په یوه ښه په پېڅکو لمونځ که وو، په یوه ښه الله تعالی ته ځلي که وو، په اړتیا په وخت الله ج ته وایو چې را ورسېږي. ای! الله ته مو مل شي، ای! ژغورونکی شي، ای! را ورسېږي. پښتاني یو، پښتو مو ژبه ده، پښتو مو دود دی، په پښتو هر څه وایو او یاد وو یې. زه هرې وگړي ته دا ۳۰ کاله د هد بېځایه کېدو، پخښه، لاس، پخښتۍ، غاړې، ملا اوږدو ماتېدو وړیا در ملنه د فیزو تراپی په نویو اسبابو کاله کې کوم. لیکوال د روزني ځانگو ده، چې روزنه یې ترې له کوشنیوالي لیدلې.

د بي بي حاجي لاندې کره وړه او دا کښلې تر سل سلنې ورتېر د پښتون پښت د دودیزې ودې له پاره، د ژونکو هېښانده زورنه ده.

۱. ادبني ختم؛ ماسپڅين لمانځه څخه ورسته ۲۱ واري ياسين شريف وايي، بيا خيرات د كيك، حلوا كوي كورو كي وېشي، يا يي خپل كاله كي وېشي او دا ژر دعا قبولي.
۲. ۴۳ واري ياسين شريف هر خنډ پرې الله لرې كوي.
۳. قران پاك لږ تر لږه درې واري اړين كال كي ختم وي.
۴. الله اكبر ختم؛ ادبني په سهار پيل كوي، اوله ورځ زر واري، په دويمه ورځ دوې زره واري، په څلورمه ورځ څلور زره واري ... يوه څلوېښتم ورځ ۴۱ زره واري وايي، دا ډېر بختي ختم دی. ټول ټال ۸۶۱۰۰۰ واري الله اكبر (الله لوی دی) وايي.
۵. الله صمد ختم؛ ځلنی باندې پيل كوي، پېنځنی او ادبني كي هم هره ورځ، ۱۱۰۰۰ واري وايي. اووه اونۍ كي نوموړی ختم كوي. زړه كي مي هر سوال مي وي الله يي قبولي راته. ټول ټال ۲۳۱۰۰۰ واري الله صمد (الله كوم تن ته اړتيا نه لري) وايي.
۶. يا وهاب ختم، ادبني په ورځ پيل كوي. اووه ادبني ده، په يوه اونۍ په دې ښه كوي. پيلنی زر، يوه نۍ دوې زره، دونۍ درې زره، ... تر ادبني ورځ ۸۰۰۰ واري كيږي، په پيلنی بيا له زرو پيل په ۸۰۰۰ واري ويلو بشپړيږي. اووه اونۍ يو كي ختم ميږي. ټول ټال ۲۵۲۰۰۰ واري يا وهاب (له بدلې پرته وركونكيه!) وايي.
۷. لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين .: ۱۲۵۰۰۰ يوسلو پېنځه زره واري وايي، په منځ كي نور ذكرونه هم كوي. يوه ورځ كي د زړه په خوبښه يي اته زره واري، زر واري يا لږ وايي، په خپله ياد ليك كي زېرمه كوي اوبيا يي حساب وي.
۸. د سنتو په سټه واړه ختمونه هم كوي چې هر سهار او مازيگر قران وايي، په لس پېنځه چوپړو هر څومره چې يي. په پای كي پاينۍ سيفاره وايي بيا ياسين شريف وايي. اوبه دم وي، هرې ناروغۍ او شيطاني تاثيرات او جادو له منځه تللو له پاره ډېره گټه كوي ورته.
۹. ماښام مانځه نه ورسته ۲ ركاته نفل، ۲ اړتيا، ۲ نفل مونځ، ماسختن لمونځ، سونتو څخه ورسته ۲ اړتيا بيا واجب مونځ، د شپې تهجت لمنځ ۲، ۲، ۲، بيا ۲ اړتۍ لمونځ كوي. د شپې ۰۰: ۲ بجې ورته ودرېږي. تر اذانه يي وايي. كله، كله تر څلوېښت ركاتو پورې دوې، دوې، دوې، دوې ركاته... شل واري كوي. په پيل كي ۲ اړتيا لمونځ كوي. د سهار لونځ ۲ سونت او دوې فرض كوي. قران شريف وايي بيا ياسين شريف وايي، بيا اشراق (چې لمړ ښه وغوړېده، ۲ مونځ كوي، بيا ۲ ركعه د اړتيا (حاجت)، . لس بجو كي د ساخت لمونځ كوم ۲، ۲، ۲ بيا ۲ اړتيا مونځ كوي. ماسپڅين لس ركعه كوي او مازيگر كي څلور ركعه كوي، نور نفلي لونځ نه كوي ورسره د نفلو او اړتيا لمونځونه يا نور.

۱۳. ۱. ۲۷ د نوي پېر پېڅليک لومړۍ مصری بېلگه

▲ کلي کې نوم د سميني دی

ورانې کنډري شاسوار خان ابد وینه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

- ای. پېيله: زړه مصری
- بی. پېيلن یا پېيلنه: پېژند څرگند نه دی.
- پی. پېڅليک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۶۴ کاله وړاندې تېر پېر دی؛ ۱۳۳۱ لېږدي (۱۹۵۳ زېږدي).
- تي. ځای: ټيک لام، سباڅېل، نیازۍ، کنده، الېنکار ولسوالۍ، لغمان ولايت، ننگرهار زون، ختيځ ټاټوبی، افغانستان.
- تي. پېيلي بڼه: وگړني پېيلي.
- جې. سندر غاړو ويلې: پېژند څرگند نه دی.
- چې. بنکالوه: د مېنې پالنې لوړ حس، ودانونې ته د وگړو هڅه ونه، د پرمختگ جغات، سپېڅلي پښتانه چارپېريال او هواويچي تاثير زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چې همدا يې د پنځي (تخليق) منځي (هستي) د زوکړې موده ده.
- ځي. منسوبه: بنځي ته.
- ځي. گڼه: ۲۷.

- ځي. چوپړۍ: پېژند څرگند نه دی
- دې. راټولونکي نوم: بي بي نور بېگم
- دې. ليکۍ دی که ليکنه: پېژند څرگند نه دی.
- رې. چاپ کال: پېژند څرگند نه دی.
- رې. کره شوې Action Req'ed (عيبونه او تېروتنې سمې شوې): *
- زې. خبرداری (Caution): *

- ژي. کنټرول کي (In control): ټول.
- رې. ايده بسپنه ورکول: زما مشره ځله بي بي نور بېگم د ملک قلندر خان لور، د نیاز محمد خان سدوزي مسی، د ملک محمد طاهر خان نیازي مېرمن او د ملک گل محمد خان نیازي اېنگور. چې په دې کال ۱۹۴۷ زوکړه شوې او په ۱۶ کي ۱۹۶۳ لېږدي کي واده شوې ده، په عمر او رمتتيا يې برکت شه؛ هغې ويل چې زما له واده څخه مې ورسته دا مصری د يوې بنځي له خولي واورېدله.
- بنباي چې زما له واده څخه لس يا اووه کاله وړاندې زما د لېور ملک شاسوار خان نیازي (شېسوار خان مشهور په بارې ابا) په ستاينه کي د کلا ودانوني په پېر کي ويلې وي.

۱۳.۱.۲۸ د نوي پېر پېڅلیک لسمې، یولسمې لنډۍ او لومړۍ تپې بېلگه

▲ په خوب کي گرځم چپرهار کي
کله چي وېش شم په کوډله کي پروت یمه

▲ خوب او خدا په بي غمي شي
د غمزده زړونو به څه خوبونه وینه

▲ سر مي پنجا به پوري لاړو
الله د خير کړي چي به نور کومه خوا ځمه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):
اي. پېيله: پېلنی او پاینی زړه لنډۍ ده او منځنۍ يې تپه ده.
بي. پېيلن يا پېيلنه: سيد صديق فکري.
پې. پېڅلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۲۶ کاله وړاندې تېر پېر دی؛ ۱۳۶۹ لېږدي (۱۹۹۱ زېږدي).
تي. ځای: چپرهار، چلپيار ولسوالۍ، ننگرهار ولايت، ننگرهار زون، ختيځ ټاټوبی، افغانستان.
تي. پېيلي بڼه: وگړني پېيلي.
جي. سندر غاړو ويلې: پېژند څرگند نه دی.
چي. بنکالوه: د مېني پالني لور حس، بدايني، د سوکاله چار پېريال او هواوېچي
تأثير زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چي همدا يې د پنځي (تخليق)
منځي (هستي) د زوکړي موده ده.
ځي. منسوبه: نر ته.
ځي. گڼه: ۲۸.
ځي. چوپړی: ۵۶.
دي. راټولونکي نوم: پوهنيار خان سلام.
دي. ليکۍ دی که ليکنه: ادبي فنونو درسي ليکۍ
ري. چاپ کال: ۱۳۸۷ زېږدي.
ري. کره شوې Action Req'ed (عيبونه او تېروتنې سمې شوې):
زي. خبرداری (Caution):
ژي. کنټرول کي (In control): ټول.
ري. ايده بسپنه ورکول: د کډوالۍ په پېر کي يې کښلې دي، د نوموړي له
سېمي څخه د لري والي له اړخه يې کښلې او همدا يې د پنځي منځه ده.

۱۳. ۱. ۲۹ د نوي پېر پېخلیک لومړی مصری بېلگه

▲ بېلتون توپک شو را ته پک شو

ناڅاپه پک شو په زرگي يې و ویشتمه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: زړه لنډی

بی. پېيلن یا پېيلنه: حبيب الله رفع.

پی. پېخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۲۲ کاله وړاندې تېر پېر دی؛ ۱۳۷۳

لېږدی (۱۹۹۵ زېږدی).

تي. ځای: ابدړه، سيد اباد ولسوالۍ، ميدان وردگ ولايت، مرکز زون، مرکز

ټاټوبی، افغانستان.

تي. پېيلي بڼه: وگړني پېيلي.

جې. سندر غاړو ويلې: پېژند څرگند نه دی.

جې. بنکالوه: د مېنې پالنې لوړ حس، د بېلتانه چارپېريال او هواوېچي تاثیر

زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چې همدا يې د پنځي (تخليق) منځي

(هستي) د زوکړې موده ده.

ځې. منسوبه: نر ته.

ځې. گڼه: ۲۹.

ځې. چوپړی: ۹.

دې. راټولونکي نوم: هارون حکيمي.

دې. ليکۍ دی که ليکنه: حبيب الله رفيع د هارون حکيمي د مرکه.

رې. چاپ کال: ۲۰۱۰ زېږدی.

رې. کره شوې Action Req'ed (عيبونه او تېروتنې سمې شوې):.

زې. خبردارۍ (Caution):.

ژې. کنټرول کې (In control): ټول.

رې. اليده بسپنه ورکول:.

دا چې حبيب الله رفع صيب د لنډۍ يو، ټپو، ټکۍ يو او مصری يو لېوال

پاتې شوی، له کوشنيوالي څخه يې وگړني پېيلي ليکي دي.

په کلي کې ستر شوی، لوبېدلی دی.

له خپلې مينې او مېنې سره لېوال پاتې شوی دی، له مصری يې انگرېل

کېږي چې په بشپړه بڼه له خپلې مينې څخه بېل شوی دی.

هر گوره چې د بېلتانه زېږی پرې شوی دی، نو په کره منځه نڅېنه يې

ويشتلی دی.

نور ترې مينه له لاس وتلې، د همدغه پېر د تاثیر پښتو وگړني پنځه ده.

۱۳. ۱. ۳۰ د نوي پېر پېڅلیک دویمې څخه تر څوارلسمې تپې بېلگه

▲ د الله داسې رضا و شوه
سترگې وړندې شوې د بدن محتاجه شومه

▲ په اخرت به سترگې غواړم
په دې دنیا په روغن نه شته علاجونه

▲ زما زخمي زخي بدنه
هره ټوټه به دې الله ته وسپارمه

▲ دا د پردیس سړي تپې دي
چې زخي زړونه له خوبو را وپڅېښونه

▲ زما کسمت په خوب ویده دی
د خلکو و ختل اسمان ته کسمتونه

▲ خلک وېده دي کړي خوبونه
زما د زړه زخموڼه وېش شو درد کوپنه

▲ زړه مې د ښه خړه چکرۍ ده
نه یې کبان خوري نه یې کته اوبه وړینه

▲ د غرمۍ په خوب ویده وم
بېلتون د غم څپېره راکړه وېش یې کړمه

▲ په دنیا مه نازېگه یاره
دنیا د غم ټالونه خوري ورانه به شینه

▲ په دنیا ښه کوئ لمونځونه
لعین شیطان دی چې ایمان را ړنگوپنه

▲ نن خو دي داسې خوله نېولي
لکه يي ماړه سخوندر چې غر وتلي وینه

▲ سخوندر دي تاغوندي ماړه دي
پېړي لکۍ دي بېر سر درکې وهینه

▲ مرگيه دغه ځای ته رای نه شي
بيا خاورې کېږي غازي جان مامور بریتونه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

- ای. پېيله: زړې ټپې
- بی. پېيلن یا پېيلنه: بخت میر.
- پی. پېخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۲۲ کاله وړاندې تېر پېر دی؛ ۱۳۷۳ لېږدي (۱۹۹۵ زېږدي).
- تي. ځای: سلیمان خیل، اندر ولسوالۍ، غزني ولایت، مرکز زون، مرکز ټاټوبی، افغانستان.
- ټي. پېيلي بڼه: وگړني پېيلي.
- جي. سندر غاړو ويلې: بخت میر.
- چي. بنکالوه: د مینې پالنې لوړ حس، سويي بډاینې، خواری، د بېلتانه چارپېريال او هوايچې تاثیر زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چې همدا يې د پنځې (تخليق) منځې (هستې) د زوکړې موده ده.
- ځي. منسوبه: نر ته.
- ځي. گڼه: ۳۰.
- ځي. چوپړی: پېژند څرگند نه دی.
- دي. راټولونکي نوم: ليکوال.
- دي. ليکۍ دی که ليکنه: ټپي دي د بخت میر د ناستي پېر څخه.
- ري. چاپ کال: ۱۹۹۵ زېږدي.
- ري. کره شوې Action Req'ed (عيبونه او تېروتنې سمې شوي): *
- زي. خبرداری (Caution): *
- ژي. کنټرول کي (In control): ټول.
- ري. ايده بسپنه ورکول: بخت میر سره خپله غچکه وي، په هر ناسته کې ځوانان خوښ وي، تازه دلدل تل په ما پام کړي؛ زه نظر کم يم چې دواوې غره ومه.

۱۳. ۱. ۳۱ د نوي پېر پېخلیک دولسمې څخه تر څوارلسمې لنډۍ بېلگه

▲ البم را واخله راته گوره
د تورو خاورو لاندي نه شته دیدنونه

▲ انځور مي کېده مخ دي پټ که
ستا د رخسار په ننداره کې فنا شومه

▲ که مي له سترگو نه فنا يي
نو ستا انځور ته په ژړا شم دعا کړمه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: زړې لنډۍ
بې. پېيلان يا پېيلنه: ډاکټر عبدالوکيل مخلص.
پې. پېخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۲۲ کاله وړاندې تېر پېر دی؛ ۱۳۷۳ لېږدي (۱۹۹۵ زېږدي).
تي. ځای: منجلام، پروايي، البنکار ولسوالۍ، لغمان ولايت، ننګرهار زون، ختيځ ټاټوبي، افغانستان.
تې. پېيلې بڼه: وگړني پېيلې.
جې. سندر غاړو ويلې: پېژند څرگند نه دی.
چې. بنکالوه: د مينې پالني لور حس، بډاينې، د سوکاله چار پېريال او هواوېچي
تاثير زېږنده ده، د دي له پاره کره بوروم چې همدا يې د پنځي (تخليق)
منځي (هستي) د زوکړې موده ده.

ځي. منسوبه: نر ته.

ځي. گڼه: ۳۱.

ځي. چوپړی: پېژند څرگند نه دی.

دې. راټولونکي نوم: ليکوال.

دې. ليکي دی که ليکنه: پېژند څرگند نه دی

رې. چاپ کال: پېژند څرگند نه دی.

رې. کړه شوې Action Req'ed (عيبونه او تېروتنې سمې شوې): *

زې. خبرداری (Caution): *

ژي. کنټرول کې (In control): ټول.

رې. اليده بسپنه ورکول: د کډوالۍ په پېر کې زما کوشني ماما د خپل کورني

انځورونو البم په پخښتۍ کېښلي دي او همدا يې د پنځي منځه ده.

۱۳. ۱. ۳۲ د نوي پېر پېڅليک دوېمي مصری بېلگه

▲ په پېښور کې مې زړه تنگ شو

کله به درشمه پراخه دېوگله!

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: زړه مصری

بی. پیلان یا پېیلنه: پشه یي ملا(ملا مت تورن).

پی. پېڅليک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۲۲ کاله وړاندې تېر پېر دی؛ ۱۳۷۳

لېږدی (۱۹۹۵ زېږدی).

تي. ځای: دېوگل دره، څوکی ولسوالی، کونړ ولایت، ننگرهار زون، ختیځ

ټاټوبی، افغانستان.

تې. پېيلي بڼه: وگړني پېيلي.

جې. سندر غاړو ویلي: پېژند څرگند نه دی.

چې. ښکالوه: د مېنې پالني لور حس، بډایني، ودني، د تازه چارپېريال او

هو اوچي تاثیر زېږنده ده، د دي له پاره کره بوږوم چې همدا يي د پنځي

(تخليق) منځي (هستي) د زوکړي موده ده.

ځي. منسوبه: نر ته.

ځي. گڼه: ۳۲.

ځي. چوپړی: ۱۵۸.

دې. راټولونکي نوم: پوهاند مجاویر احمد زیار.

دې. لیکي دی که لیکنه: پښتو بدلمېچ یا پښتو شعر څنگه جوړېږي؟.

رې. چاپ کال: ۱۳۸۸ زېږدی.

رې. کره شوي Action Req'ed (عیبونه او تېروتنې سمې شوي): *

زې. خبرداری (Caution): *

ژې. کنټرول کي (In control): ټول.

رې. الیده بسپنه ورکول:.

د یوه دېوگلي (پشه یي) ملا پر حواله را یادښت کړي ده: چې د کډوالۍ په پېر

کي يي کښلي د، د نوموړي له سېمي څخه د لري والي له اړخه يي کښلي

ده.

نومړې مصری ترگنوک په زورکی هي باندې شوی دی، دېوه گله!

چې په نومړې هي په بڼه ډېرې لږې په ټول ټاټوبي کي شتون لري،

نومړې مصری لیکوال په پېښور کي کښلي ده، خو وند او ژبه يي ټوله

گونړۍ ده او همدا يي د پنځي منځه ده.

۳۳.۱.۱۳ د نوي پېر پېخلیک پېنځه لسمې څخه تر شپږ شپېتمې لنډۍ؛
پېنځه لسمې څخه تر درېپېنځوسمې ټپې؛ لومړۍ څخه تر
شپږمې ټیکۍ او درېیمې څخه تر دوې دېرشمې مصری بېلگه

▲ جانانه زه دې ساز خږ کړم
چې خپله مور مې ټنډه نه مچو کوبنه

▲ جانانه پلار د دد ښکارېږي
د درکړې زور گورۍ په هر مجلس کوبنه

▲ ای خولگۍ زه د خدریوان کړم
ځکه ولس کې د هر میر کور له ورځمه

سپړنه (تشریح، د غټو غټو ټکو څرگندونه):.

ای. پېيله: زړې لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری
بې. پېيلن يا پېيلنه: لیکوال (ډيپلوم اېنجينېر صفی الله فردوس).
پې. پېخلیک: نن ۲۰۱۷ زېږدي څخه ۱۱ کاله وړاندې تېر پېر دی؛ ۱۳۸۴
لېږدي (۲۰۰۶ زېږدي).
ټي. ځای: ختيځ نوی ښار، مهتر لام ولسوالۍ، لغمان ولايت، ننګرهار زون،
ختيځ ټاټوبی، افغانستان.
ټپي. پېيلي بڼه: وګرني پېيلي.
جې. سندر غاړو ويلې: اوستاد باچا خان لغمانی.
ښکالوه: د مينې او مېنې پالني لور حس، ورم، ودني، بډاينې، وګرني،
ځيګتوب، سپېڅلي پښتانه چارپېريال او هواويچي تاثير زېږنده ده، د
دې له پاره کره بوروم چې همدا يې د پنځې (تخليق) منځې (هستي) د
زوکړې موده ده.

ځي. منسوبه: سرو او مېرمنو ته. ځي. ګڼه: ۳۳.
خې. چوپړۍ: ۲۴۰، ۲۴۹، ۲۳۷، ۲۵۱، ۲۲۹ او ۲۲۴.
دې. راټولونکي نوم: څېړونکی (ډيپلوم اېنجينېر صفی الله فردوس).
دې. لیکۍ دی که لیکنه: څلېر کې د دوو دود.
رې. چاپ کال: ۱۳۸۸ لېږدي.

رې. کړه شوې Action Req'ed (عيبونه او تېروتنې سمې شوې):
زې. خبردارۍ (Caution): ۰ ژې. کنټرول کې (In control): ټول.
رې. ايده بسپنه ورکول: د لاندي لنډۍ يو، ټيو، ټیکۍ يو او مصری يو پېيلن
ټولي د دندې په پېر ځای، ځای په ټول ټاټوبي کې پنځې بڼه کېښلي دی.

د لنډۍ

▲ ربه له غیبو مې ثواب کړي
هغې دنیا کې مجردانو د صف شومه

▲ ربه د هغې دنیا مې خیر کړي
چې مجردانو صف کې زه ونه درېږمه

▲ بیا به سرکوب غونډې ولاړ یم
د ټول عالم مخکې به زه مختورن یمه

▲ ربه د هغې دنیا مې خیر کړي
بې پټه یار مې د یهودو نوکر کړمه

▲ څښتنه! ژوند عمر مې خیر کې
رېښ جیویش مې د لالا ډیون کوینه

▲ ژاخو جانانه خدای دې واخله
نه دې بنایست شته نه دې سم دي اندامونه

▲ خداېرو درکړ دې رانه جوړ کړ
چغځی کوراک ومه څرمه د مټاک شومه

▲ یاره زوزان ته سایدیم شوم
د غم دردونه مې رنجې له منځه وړینه

▲ دادا دې سم درسره پوی کړه
دا په دا داج به دې په دانگ را له راوړینه

▲ جانانه مانه گيله مه کړه
د لغمان خلک درغلي نه قبلوینه

▲ ربه رښتینی می سالار کړی
دا کور رېښ به همیشه ژنل ومه

▲ زما پر تا د ستا پر مادي
چناک گټلی داوې زه نه درکومه

▲ په دواړو لاسو می زیندي کړه
سادۍ سوډۍ ملګري څه دي و ستایمه

▲ یاره سادو سابت دي پلار دی
په سار پوکي دا سابیرۍ راغور ځوینه

▲ نامه دي شته حضور دي نه شته
چرلنده یاره په بیدیا دي لتومه

▲ یار می په لوبو کي څرو دی
ځکه لوبغالي له په دنگو گامو ځمه

▲ غمونه نور دي رانه شړه
ما په شپه غاله کي سبق ته نه پرېږدینه

▲ ستا د دوستۍ کتاب می جوړ کړه
په هر څپرکي کي جفا لیکلر راځینه

▲ نا ځوانی دي پینی له گوره
ژوي له ژوو سره څومره ښه کوینه

▲ فردوس پښتو ویو کي وایي
ځکه ژاپن رنګرۍ په ژۍ ږغرله وینه

د کابل پولي تخنیک پوهنتون شپه غاله، پېنځم بلاک، لومړی پوړ، دوېمه کوټه
، ۱۴:۰۵ pm ۰۹/۰۱/ لېږدی. ،، (صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدی، ۲۴۹ چوپړی)

و، د شپه میرو لنډی

▲ موږ له قوي پولیس په کار دي
رېن پولیس خلک میوزیک کنډک له ورینه

▲ وطن تکره شپه میري غواړي
چې ملک دېنن له اوږدې شپې شیبې کوینه

▲ خدای شته دا څرنګه عسکر دی
چې ملک وردی کې د دېنن سوسیسی راځینه

▲ د ستا ګناه نه ده ملګریه
د اکاډمۍ له څنګه پټ تېر شوی یینه

▲ زه درته لنډ تورم غږومه
رېن عسکر راته کاره ګامونه ږدینه

▲ لالیه یو دوه راته وایه
موزون قدم ډولونه زه درته وهمه

▲ زه به د ستا لوري له کور کرم
تعلیم قدم مې قبلوه چې خوښه شمه

▲ که ستړی مه شي راته وایي
زه به ژوند، ژوند درله ویم چې میر مې یینه

▲ ته بریالی اوسي فردوسه!
له درسه وروسته الله پامان دي و واینه

▲ له خدمتي ځینې راستون شه
موږ په خپې لوڅو تیرګرو پله ته درځینه

د کابل پولي تخنیک پوهنتون شپه غاله، پېنځم بلاک، لومړی پور، دویمه کوټه
E1۰۲, ۱۱:۰۰ pm ۱۰/۰۲/۱۳۸۵ لېږدی،، (صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدی،
۲۵۱ چوپړی)

،، لنډۍ

▲ وطن تم ټول کافران راغله
ژر را پاڅېره چې جوړه جهاد له ځونه
▲ د بوست له ور به زه درتېر شم
غاړه غړۍ دي له کاله راځه مینه
▲ دا وطن نه جوړېږي یاره
غټ او واړه یې بلواگر جوړ شوي دینه
▲ دا بچي څه بچي دي یاره؟
لکه لرمې بچي خپله مورکۍ خورینه
▲ مونږ به گادیلې جواړي خوارکړو
چې پر وطن مو کراری حالت راشینه
▲ ای گنو ژنو میرځمنو
ځني له ځنډو سازوی خدا راځینه

بوست، د فکیرانو کلی، لښکرگاه، هېلمند، ۲۹/۱۲/۲۰۰۷ زېږدی
Roshan BTS site HLM ۰۳۰،، (صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدی، ۲۲۲ چوپړی)

▲ دښمن زمونږه پاکستان دی؛ خدایه!
نه اېنگلېسان نه امریکایان نه روسیان دینه

▲ د ډارنځکي زو ډارېږه
فرضي تواف بني منډې نه غواړي څرگنه

▲ څاڅکي هوس څارل څاري ده
څپان، څپان څپان، څپان غواري خوړلنه

▲ ځاځل جوګر جلبنګ جنبان که
په لېوالتي مي جيجيوني ترېستي شينه

▲ چټي چټي چرلنډيه ياره
خُنوونکي خُنوونکي جيجری يمه

▲ د شرمېدلې زو شرمېزه
د تخت سيالۍ کې مېړني اور څرمه وينه

▲ په درنو غېږو څړبولېږه
په څلورڅنډو کې د غبرګو څکل څکه

▲ چي څه دي کښت که کښت بي ټول کړي
زړه دي دنيا که گشمالي کړي خاونده

▲ ته دي له خپل مېرمن ډارېږي
خلک پردو په سي کلا ته وا وخته

▲ ما چي به اسپي څرولي
زما مېړنی سور په اس سور راغلی ونه

▲ الله تالا شولو مانعه!
ټولو کانونو مو تالا و لږېدنه

▲ تن مو هرپی د مرغلري
ټولو کانونو مو تالا و لږېدنه

▲ لکه کوچی نوم دي بادرنگ دی
ماته په مينه باندي نوم ټاکي زردکه

”تپي

▲ راځه جومات کې قسم و کړو
نور به په زړونو لوبې ژوند کې نه کوونه

▲ زما څښتن باندې سوگند دی
رسول الله له په پښتو درخواست لېږمه

▲ د تبي غره د سر ښاماره
زموږ بديداره افسانې دې غږوونه

▲ موري د ستا مې نه منله
د مهترلام اوبه مې پاس طرف ته وړينه

▲ زده کړياله ياره يوځل راشه
چې دد وگړي خواست گاري راله راځينه

▲ زده کړياله ياره يوځل راشه
چې ضدي پلار مې خدرېوان له ورکوينه

▲ چې هر څه و راباندې تېر شو
ناځوانه خوب کې خو راځه چې خوالي کړونه

▲ ته الله ډاډ باندې اوسېره
دلته زما له ډډه تاو شو کيبلونه

▲ پښتو پښتۍ کړې راته ماتې
رېن رېن سره مې خواکې نه پرېږدینه

▲ چې څه د زړه و پوره نه شو
که ژوند باقي و ننهواتي به درځمه

▲ ستا د کتو انداز را یاد شي
بې دریغه و ژاړم چې کله به مخ شونه؟!

▲ څښتن تعالی نه به دې غواړم
په دې دنیا دې خدیان نه را کوینه

▲ الله به دواړه سره گورو
څوک وفادار څوک بې وفا په دنیا ونه

▲ کله په خیال کې ورسره یم
کله په خیال کې یې راوړم رانه تم بیښه

▲ کله تقدیر راسره مل وي
کله بې رحمه ټوکی و کړي رانه ځینه

▲ فردوسه! ولي سودايي شوي؟
تقدیر سودا راسره کړي مختورنه

د کابل پولي تخنیک پوهنتون شپه غاله، پېنځم بلاک، لومړی پوړ، دویمه
کوټه E۱۰۲, ۳:۰۰ pm ۱۰/۰۲/۱۳۸۵ لېږدی. ،، (صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدی،
۲۳۷ چوږی)

،، ټپي

▲ محضې په خوله رښتیني وايي
راځه د زړه خوالي و کاندو مرگ راځینه

▲ راځه وصال ته غاړه کېږدو
نور له هجرانه توبگاره شوم مینه

▲ مینه کې وصل ټکی ورک شو
هجر کې و گوره کلیات راغلي دینه

▲ په غيړ کي سمه را غورځېزه
ما برايې درپسې ډېر ژرلي دینه

▲ ستا رنگ انار غونډې ښکارېږي
زما دې رنگ د مکيانډې واړه ونه

▲ که يارانۀ نه کړې جانانۀ
داسې بيا مه وايه چې بيا له کلي ځمه

▲ زه دې رمټۀ ليونۍ کړم
مينۀ دې واخله ما په خپل خيال کړه مينۀ

▲ چې زه پخوا په خيال کي بيا شم
نور به په ژوند کي مينۀ نه کوم مينۀ

▲ دا سترگي ما وژني جانانۀ
چې ترمې اوښکې يې سهار کي و وينمۀ

▲ په گناهو توبي و کاندو
د پاک څښتن ډېر گناکاره يو مينۀ

▲ له پاک الله به فردوس غواړو
موږ گناکار يې د ورتلو لايق نه يونه

د ملا باقي غونډۍ په سر، د موسی کلا ولسوالۍ، هېلمند، ۱۶/۰۱/۲۰۰۷ زېږدي
، ۰۱۲ Roshan BTS site HLM، (صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدي، ۲۲۲ چوپړی)

▲ و، لاس کي به غټ لرگی د ستا و
لکه د غره شپنه چې سمې ته راشينه

▲ ځانه څښتن باندې دې سپارم
تودو اېرو باندې مې خپل يار ولرمه

▲ د غم سيلی را باندې راغله
نمجنې سترگې مې له خاورو ډکه وینه

▲ ولې په اوښ باندې سوره یې؟
ماته معلوم شول گولي ستا ټول فريبونه

▲ ځان د پشان د کوم قمرۍ کړه!
د خلاصیدو ځواب په ستوني کې واینه

▲ بنگالی پیغله درنه ښه ده
کوډگرې زه دې له خندا په ژړا کړمه،
(صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدی، ۲۸۷ چوپړی)

▲ پریرده چې ښې بلا وکاندي
نادان بچي دې د دښمن په لمسون دینه
▲ ځان سره تل په ژړا ژاړم
د یهودي لمسی د دین ټيکه دار شونه
(صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدی، ۳۲۹ چوپړی)

▲ په پټه، پټه غلی وران شي
پټ رنگېدو پروژې م ستا له کور راځینه

▲ له ملو ړنک شي پاکستانه!
په زړه بدانه زړه مې وران تل له تا وینه

▲ کړېکې دې کوم شهید رایاد کړم
که تېمرشاه، که ملالی که نجیب کړمه

▲ د سلگۍ زړه پر دغه شین دی
سلگۍ، سلگۍ، سلگۍ، سلگۍ لیدلې دینه

،، ټیکۍ

▲ پېغلو چکچکي کړی حلقه شی

د پیغمبر اومتی څوک نه نازوینه

▲ ناوی لالی دی لاس نه نیسه

چی ننوتی ستا د زړه کور ته درځینه

▲ ناوی رو، رو قدم اخله

د ولس پېغلي په کتار درسره ځینه

▲ ناکۍ دنیا درته فردوس شه

مونږ د الله نه درته دا غوښتني کړونه

▲ بډۍ ملگری دی خوشحاله

واده د ستا دی ژړا دوی د دروغو کرینه

▲ که یې بوغان راباندې پلوري

زه پېروونکي د ابی د گسټ گل یمه

زمونږ کور، مهترلام، لغمان، افغانستان ۱۳۸۵/۱/۱ لېږدی،، (صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدی، ۲۲۲ چوپړی)

،، مصری

▲ د تورو ټکو برکت دی

تا غونډې خلک څوک منبر کې نه پرېږدینه

▲ سوگند په تورو ټکو کومه

که د نامه په خوله واخلم سرکوب به یمه

▲ موږ به دې هسي خاطر و کړو

کم اصل خلک څوک په پوځ کې نه پرېږدینه

▲ په سپینه بریره کونیتوب کړي
ورانو کارو پسي د سپي په شانتی ځینه

▲ په سپینه بریره سودايي يي
جومات کې کښه عبادت و کړه رښه

▲ د اسلام رنگه دې کړه بده
سادۍ سوډۍ امامه څه دې وستایمه

▲ اسلام بدنم خلکو بدنم کړه
ځکه یهودو باندي دین له منځه وړینه

▲ گاونډي وړۍ ته چرگان خوره
داسي کارونه اسلام هېڅ نه قبلوینه

▲ اسلام د عدل انصاف دین دی
ځکه غریب غني یو ځای څځلي کوینه
د کابل پولي تخنیک پوهنتون شپه غاله، پېنځم بلاک، لومړۍ پور، دویمه کوټه
E۱۰۲, ۱۰:۰۰ pm ۱۰/۰۲/۱۳۸۵ لېږدی،، (صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدی،
۲۴۹ چوږی)

،، مصری

▲ په لغمانیانو کې مې خوش کړي
راځه، راځه پردیه زه دې خپله ومه

▲ رښچېنه سمه په سر کېږده
چرلنډیه یاره څوک به غږ درو کوینه

▲ ستا کور اور پاج نه کربان شم
لکه جلغ زه درنه تاو راتاوه شمه

▲ چې د وصال په خيال کې جوړ کړم
بېلتون ظالم مې سم دستي په منځ کې شينه

▲ ستا له اوبښتو سترگو ځار شم
په دا زرغونه سيمه يي ساری نه وينمه

▲ ته په ښايسته ډمير گرځېږه
زه په خامه کشونو ځم لېونی شومه

▲ پرېږده چې ستا تعليم پوره شي
مور مې خبره د کرارې مجلس کړنه

▲ ښاگليه ياره مه ځورېږه
که قسمت و شو په هغه ځای به يو شونه

▲ په رېگستان کې مې رېږدي ده
رېه زرغون يي لويه وه ترې لرې يمه

▲ زمام کم اصلو ته سلام دی
څوک چې له تېټه وره ځي سر تېټه وينه

▲ ربه د ستا په ازموينه
ما خو له پېغلو شونډو رنگ خوړلي دينه

▲ ربه د ستا په ارزونه
ما يي په زنه د ستا نوم ليکلې ونه

▲ بیا به کړۍ ورځ را په شا وې
لکه چې کوتی څوک په بار بلده وینه

▲ ستا به لاسونه زما غوړونه
لکه گادی جلب دې هر وخت کش کونه

▲ څنگ ته مې راشي راته نه گوري
لکه هندو چې کلیمه بده راځینه

▲ اوس په لکسس باندې گرد مه کړه!
ماته معلوم دې واړه لوبني لرگي دینه

▲ ځانه د غټ ساگر جوړ کړی
ټول شیطانان دې دوی لاسي سلام کوینه

▲ فردوس ته هغه وخت وریاد کې
چې د غوبله غوبل یې تا باندې کونه

▲ ځانه د غټ ساگر جوړ کړی
ټول شیطانان دې دوی لاسي سلام کوینه

▲ یه کربانه!؛ کربان وطنه زموږ کور یې
په سر او سترگو به دې موږ جوړو اړمنه

▲ یه کربانه!؛ کربان وطنه څومره خوږ یې
له ځانه گرانه و خوږمن افغانستانه

۱۴. لنډۍ، ټپي، ټیکي او مصری پېر

لنډۍ، ټپي، ټیکي او مصری پېر یا د وخت موده یا وخت (وخت ټاکل، نېټه ایښودل: پرسور برابرول: وخت اندازه کول، وخت، دوران، نېټه: ټیک وخت، ټایم، وخت، بیدو، موده، موکي یا موقع: دم، وار، خُل: گری، ساعت، شیبه، غوټه: مهال: د موسیقي شېبه: پروخت، پرتاکلي وخت):.

۰۰:۰۰:۰۰ (رپه: ثانیه: دقیقې: ساعته) په وخت کې ویلو ښکاروندی ونډی کوم.

پښتون پښت په لنډو، منځنۍ یو او اوږدو ساوو لنډۍ، ټپي، ټیکي او مصری په ناستو، خبرو اترو کې وگړي نوموړي گړنی پېیلې په لنډ پېر کې وایي؛ په سندرو، ښادۍ یو او غوره شېبو کې یې په منځني پېر کې وایي او په غرونو، دښتو، سر خلاصو ځایونو کې په اوږد پېر کې وایي.

نه یې ډېر لنډوالی خوند بې خونده کوي؛ نه یې منځنیوالی خوند بې خونده کوي او نه یې ډېر اوږدوالی خوند بې خونده کوي.

شپانه یې په نیمو شپو کې د مزلونو په لنډولو سره، په اوږده سا وایي غږ یې هم خوندور کېږي، په یوه شرط چې روغې یې و وایي.

په دیارلسومه پېړۍ کې د لنډپېر بنسټ گل محمد گلکي کېښوده؛ منځني پېر ملاجان ملاگي، احمد ظاهر، خان قره باغي، پینده محمد منگل، منور اوستاد، حسني اوستاد، ایوب اوستاد، شاولي اوستاد، خیال محمد اوستاد، پاچا خان لغماني، اشرف تیراوال، هارو باچا، ... او اوږ پېر بنسټ اوستاد گلزمان، اوستاد حیات گردیزی، اوستاد عبدالله مقری او اوستاد انجنیر سردار علي ټکر کېښوده.

د ټاټوبي سرغندوو سندر غاړو هر یوه اوستاد گل محمد گلکي او اوستاد ملاجان ملاگي د ظاهر شاه خان بابا د سلطانت په پېر کې دا لاندي لنډۍ د لغمان په ښادۍ یو کې ثبت کړي دي.

لیکوال دا ناڅانخبري (زېرمې) په جولیز (شکلي) پېره وخته (پېر وخت) کالب کې سويي نښالۍ یو (مونکو، سويي منکرو) وگړو ته په گړني بڼه نوموړي پېیلې ټکي، ټکي انځورلیک ډول په لمېسه کې کوي.

۱۴. ۱ لومړۍ بڼه لنډۍ: ای د الف،،،.

زړې لغمانۍ لنډۍ: دا زړې لغمانۍ لنډۍ کاستوري سور کې اوستاد گل محمد
گلکي په ۱۳۲۲ لېږدي کې ويلي دي:.

▲ وه! له کاله نه مې سر هسک کړه

له تور کارغه سره ښارو مستي کوينه

پېر: ۰۷:۷۸:۰۰ (رپه: ثانيي: دکیکي یا دقیقې: ساعته) په وخت کې ويلي ده.

▲ ولي به زه ورپسې نه مرم

مخ يې برباد کابل سردار زلفي فوځونه

پېر: ۰۸:۱۸:۰۰ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کې ويلي ده.

▲ الف اشنا کرم بې جدا کرم

تې په تلوار یار ته ورځم که په خولا شینه

پېر: ۰۷:۹۸:۰۰ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کې ويلي ده.

▲ ټي ثاني یار به پیدا نه شي

جې په جمال کې خلک تېره کي دیننه

پېر: ۰۷:۹۹:۰۰ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کې ويلي ده.

▲ عینه (ع) ته ورشه ورته وایه

غینه (غ) نه غمازه یار مې را وله دننه

پېر: ۰۸:۱۶:۰۰ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کې ويلي ده.

▲ دال (د) دې دین ماته نارۍ ده

ذال (ذ) دې ذلیل کړه د عاشکو نري زړونه

پېر: ۰۷:۹۷:۰۰ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کې ويلي ده.

۱۹۹ چوږی

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوږي (ریسـرچ پانې)

▲ د جلی خوله شینکی کابل ده

دا نړۍ وریځي کوهدامان شینکي باغونه
پېر: ۰۸:۰۷:۰۰:۰۰ (رپه: ثانیه: دکیکي: ساعته) په وخت کې ویلي ده.

▲ ولي به تور دکن ته نه ځم

چې په دې مرو سترگو کوم د خولي خواستونه
پېر: ۰۷:۴۴:۰۰:۰۰ (رپه: ثانیه: دکیکي: ساعته) په وخت کې ویلي ده.

د ابڅو په بڼه لنډۍ چې په کې د: ا ب ت ث ج ع غ د ذ (اي، بي، ټي، ټي، جي،
عي، و، عين، غي، و، غين، دي، و، دال، ،، ذې، و، ذال،)، پورې شتون لري.
د دوي لغمانۍ زرو لنډۍ په منځ کې گل محمد گلکي اوستاد ویلي دي.
د زوکړې موده يې څرگنده نه (نامعلومه) ده، له پخوانۍ زمانو څخه يې وگړي
خوله په خوله مهترلام کې وايي.

له جگړو وړاندې بڼه په درز په بنادۍو کې روانې وې، په لنډ پېر کې سرغندوو
سندرغاړو ویلي دي. لکه اوستاد گل محمد گلکي او اوستاد ملا جان ملاکي په
۱۳۲۲ لېږدي کې ویلي؛ د دوباره ثبت کره موده يې ۱۳۶۹ لېږدي دی، خو په غږېزه
پوستکالي (اديو) له پېټي (کيسټو) څخه د سندرو هټي والو دوباره اړولي ده په دونۍ،
۴:۳۵:۵۲ ۰۳/۰۷/۲۰۱۶ زېږدي کې يې دوباره غږېزه پوستکالي په بڼه خوندي
کړي.

چې له څلورمې پېټي سندره ده، وخت: (وخت ټاکل، نېټه ايښودل: پرسور برابرول:
مهال: د موسيکي يا موسيقي شيبه: پروخت، پرتاکلي وخت):.
۰۱:۳۰:۲۰:۰۰ (رپه: ثانیه: دکیکي: ساعته) په وخت کې ویلي ده.

د مینې پالني لور حس، لغمان زرغون سيمي او سپېڅلي پښتانه چارېبېريال او
هوایچې د تاثیر پنځي زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چې همدا يې د پنځي
(تخليق) منځي (هستي) د زوکړې موده ده.

۱۴. ۲ دویمه بڼه لنډۍ: بې و، ب،،،.

زړې لغمانۍ لنډۍ: دا زړې لغمانۍ لنډۍ کاستوري سور کې اوستاد ملاجان ملاګي په ۱۳۲۲ لېږدي کې ويلي دي:.

▲ وې؛ الف اشنا کرم بې جدا کرمه؛ وې!

تې په تلوار یار ته ورځم که په خولا شینه
وخت : (وخت ټاکل، نېټه ایښودل: پرسور برابرول: مهال: د موسيکي شیبه:
پروخت، پرتاکلي وخت):.
۰۹:۲۴:۰۰ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کې ويلي ده.

▲ وه؛ ټې ثاني یار به پیدا نه شي

جیم په جمال کې خلق تېره یې کړه دینه
پېر: ۰۷:۹۵:۰۰ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کې ويلي ده.

▲ عینه (ع) ته ورشه ورته وایه؛ وې!

غینه (غ) نه غمازه یار دې را وله دننه
پېر: ۰۷:۹۴:۰۰ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کې ويلي ده.

▲ دال (د) دې دین ماته ناری ده

زال (ذ) دې ذلیل کړه د عاشکو نري زړونه
پېر: ۰۸:۸۶:۰۰ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کې ويلي ده.

▲ یو مې په دې زړګی خوشحال ده؛ وې!

چې خان غریب به ټول یوې خاورې ته ځینه
پېر: ۰۷:۴۱:۰۰ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کې ويلي ده.

▲ وه؛ خالي به پاتې شي میدانه

مسافر کډې باروي وطن ته ځینه
پېر: ۰۸:۹۸:۰۰ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کې ويلي ده.

۲۰۱ چوږی

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوږي (ریسـرچ پانې)

علمه کاني د ویشټو یمه؛ وی!

مرگ می لیده اشنا می نه راستنه ونه

پېر: ۰۸:۹۱:۰۰ (رپه: ثانیه: دکیکی: ساعته) په وخت کې ویلي ده.

پام کو دوکه نه شي جانانه

غمازان شته څوک به دې تر باسي مینه

پېر: ۰۸:۳۰:۰۰ (رپه: ثانیه: دکیکی: ساعته) په وخت کې ویلي ده.

وه! خیال دې په خوب کې را په یاد شي

د شپې می وېڅ کړي تر سبا سلگی وهمه

پېر: ۰۰:۰۹:۰۰ (رپه: ثانیه: دکیکی: ساعته) په وخت کې ویلي ده.

د ابڅو په بڼه ا ب ت ث ج ع غ د ذ (ای، بی، ټی، ټی، جی، عی، و، عین،، غی، و،
غین،، دی، و، دال،، ذی، و، ذال،)، لنډی، له څلورو لرغونو لنډی او یوې ټپې سره
ویلي دي.

دا پورتنۍ ټولې وگړنې پېپلې له پارنویکو سره په سندره کې له ساز او اواز په سور
اولی کې یې ټول ټال پېر: ۰۱:۴۴:۱۸ (رپه: ثانیه: دقیقه: ساعته)

۱۴. ۳ درېمه بڼه لنډۍ: پي ډ، پ،،،.

زړې لغمانۍ لنډۍ: لاندېنۍ زړې لغمانۍ لنډۍ کاستوري سور کي قاري
عبدالهادي، د محمد بشير په غوښتنه، په ۱۳۶۸ لېږدي کي ويلي دي، پېر يې
له ټنگتکور سره په دې بڼه دی..

▲ الف الله بي برکته

تي ده توبه ټي د ثواب جېم جنتونه
پېر: ۰۰:۰۰:۰۵:۱۴ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کي ويلي ده.

▲ حج مې د خبر دال دلالت ده

ري ده روژه زي زلمي زال نکاتوهه
پېر: ۰۰:۰۰:۰۵:۵۴ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کي ويلي ده.

▲ شين د شراب سين د سودونه

صي د صلات غي غلامي طي طلاقونه
پېر: ۰۰:۰۰:۰۷:۰۵ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کي ويلي ده.

▲ ضي د ضهت عین د عيا ده

غین د غماز في د فرهر قاپ قلمونه
پېر: ۰۰:۰۰:۰۵:۹۸ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کي ويلي ده.

▲ کاپ کلیمه لام لالا ده

مېم محمد نون يي دی نور واو يي لوزونه
پېر: ۰۰:۰۰:۰۶:۶۰ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کي ويلي ده.

▲ الکه شابسي په مینه؛ کنه!

د اوړي ورځ دې راته تېره کړه مینه

پېر: ۰۰:۰۰:۰۶:۶۱ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) په وخت کي ويلي ده.
دا ټولي وگړني پېيلي له پارانويکو سره په سندرہ کي له ساز او اواز په سور او لی
کي يي ټول ټال پېر: ۰۰:۰۰:۳۹:۳۳ (رپه: ثانيي: دکیکي: ساعته) دی.

۱۵. ستر تاثیر لرونکی او وېشونکی لوری

د یوې کره پښتو لیکلارې سیندګۍ ډوله لارښود په بڼه پښتون پښت ته د دوی د ابېڅو په سټه ستر تاثیر لرونکی او وېشونکی لوری د لنډۍ، ټپه، ټیکي او مصری مور ته په لاس راګوي.

د یوې بې سرو بوله انګېرنې له مخې د لیکوال څرګندول چې رونوي کتنه داسې:

له لرغون پېر څخه زموږ نیکونو، له اوسني مجاویر احمد زیار، عبدالشکور رشاد، قیام الدین خادم، عبدالروف بېنوا، گل پاچا الفت، صدیق الله رښتین، عبدالحی حبیبی، صالح محمد کندهارې، پیر روښان، اخون دروېزه، شاه پولاد امیر کروړ، بیت نیکه ... نوح د لمک متوشلین (متوشلخ) زوی، ابنونین (اخونخ) مسی، یارد (یرد) کړوسی، مهلائیل کودی، قینان اودی، انوش خوندی، د شیت ع پردی او د ادم ع له خولې (ساییز) (تنفسي) غړي، سړي، کرنکي (د سړو نلونه)، مری، ژبي، ژبه، تالو، ژبي لاندې برخه، غابڼونه او شونډي، کله په لږه او کله په ډېره سا. وتلي غږونه دي چې نوموړو غږېز لیک (غږ) او ابېڅې خوله په خوله، سینه په سینه، څمڅه پر څمڅه، ټیټګ په ټیټګ، باندې په باندې، سیند ژي پر ژي، لورا لور، کورا کور، ښارا ښار، ټاټوبي په ټاټوبي مور ته کاپي (نقل، نمونه، سواد یا نسخه) کېدل (تقلید لیکل، انشاء کول یا تالیف کول) بڼه راغلې دي.

د پښتون پښت د پښتو کاپي کېدل شوي ابېڅې (Pakhto Copy Write Alphabets) په لاندې بڼه دي، چې تر ټولو لوستونکو او پوهګرو وګړو ته یې یادول او لېدل (هڅول، جغات ورکول، تشویق کول) فرض دي. خو کوشني پښت ته یې وېلار یوون (ارادې یکر، تصمیم واحد، عزم یونټ) لا ډېر په چار دی.

په لاندې ډول یې د پښتو ژبې له لومړي توري پیل کوو او نږه پښتو ابېڅې یې تر ۴۴ کېنو. خو تللي یا د عربي ژبه کې ورګډ شوي ابېڅو چې عربي وی یا ویکي کې ترې ګټنه اخستل کېږي، یوازې په همغه کې ترې نټه (انکار) نه کوو، چې هغه ځانته لس دانې دي.

څه او څه چې هر ابېڅې په پښتو وی کې کوم غږ لږه چې له خولې څخه را وځي، کټ مټ همغه د پښتو ابېڅې کېنو، له سلو سل ۱۰۰٪ پورته یې غږېزلیک (غږ، تلفظ) ته پام کوو، بیا یې په همغه وار ابېڅې کېنو او بوړ وو. په لاندې بڼه: ګڼه. غږېزلیک (غږ) ابېڅی... .

۱. ډ، ډاي، ا (الف، آ، ع) ۲. ډ، ډبي، ب ۳. ډ، ډبي، پ (ف) ۴. ډ، ډتي، ت (ط) ۵. ډ، ډتي، ت ۶. ډ، ډجي، ج ۷. ډ، ډچي، چ ۸. ډ، ډخي، خ ۹. ډ، ډخي، خ ۱۰. ډ، ډخي، خ ۱۱. ډ، ډدي، د ۱۲. ډ، ډدي، د ۱۳. ډ، ډري، ر ۱۴. ډ، ډخي، خ

د وړې، ۱۵: د وړې، ز (ذ، ض، ظ) ۱۶: د وړې، ژ ۱۷: د وړې، ۱۸: د وړې، س (ث، ص) ۱۹: د وړې، ش ۲۰: د وړې، ۲۱: د وړې، غ ۲۲: د وړې، ک (ق) ۲۳: د وړې، گ ۲۴: د وړې، ل ۲۵: د وړې، م ۲۶: د وړې، ن ۲۷: د وړې، ن ۲۸: د وړې، و ۲۹: د وړې، ه (ح) ۳۰: د وړې، ی (ی:) اوږده یې، د وړې ټکۍ سر په سر یا په والاړه لرونکې یې، ښځېنه وی (ویبیکي یا لغات) ډېرگڼه یې، ترمخې ابېڅې یې اوږد زېر (-) اخلې او خوله ډېره خلاصېږي، لکه ټول ابېڅې چې غږ لري لکه: ای، بی، تی، ټی... یې پورې، ادې، شپې، شرومې، شپنې، تیارې، ناوړې، باندي، لاندي، کي، کپري، شي، لري، لېوي، دي، وي، ادې، هېڅ، بېڅ، تېز، تېر، پېر، کېڅ، زېر، زېږون، پېر، بېږه، لېڅ، مېرمن، کپنه، کښېنه، ابېڅې، گنځې، ږومنځې، گنډې، رېب، ستې، لمنې، برسټې، درغې، خبرې، اتري، خپري، منگولي، لاري، لوېشټي، ځنگلي، ځنگلي، مټي، مني، خېښي، لېږدېدل، خوري، تروري، موري، لوري...)

۳۱: د وړې، ی (ی:) لنډه یې، د وړې ټکۍ خوا پرخوا یا په پرتو لرونکې یې، نړینه وی یا ویبیکي (لغات) ډېرگڼه یې، ترمخې ابېڅې یې لنډ زېر (-) اخلې او خوله لږه خلاصېږي، لکه: زیاتي، بياتي، کينچي، وري، نالبيکي، دي، وي، کري، ځي، شي، کپري، سيمي واوېل، کانسوننتي، غويي، خېښي، تربگني، دوستي، وړاني، ابادي، وداني، خپلوي، ښادي، پردي، کودي، اپريدي، لغماني، الېنگاري، الېشنګي، بادېښي، قرغه يي، پشه يي، نورستاني، کوهستاني، عربي، ارياني، جرمني، روسي، امريکايي، روسي، الېنگلېستاني، پنجابي، چنگيزي (منګوليايي)، مغولي (اوزبکستاني)، تورکي، غزنوي، صفوي، اموي، غربي، اېندي، اېتاليوي، رومي، فارسي، غوري، بخدي، الينايي، سالوي، لغماني، ارياني، بېباکي، شتمني، روي، وي، وري، يکر، يوون، يوسلو يولسم، يودېشتم، يوزرو او يوسلو او يوم، بوين، ښکاروندي، پلغاري (زېڼي)، ټلپوري (ځمکپوري، تاکوايانې)، ځانګړي وګړي، نتيالي، ويبيوھي، ويار، بېبرور، بېر، نياوتون، لېوکتي، لنډوين، کيڅليک، ستغیوني، سونتوکي، ویرژلي، میرني، بريالي، اتلولي...)

۳۲: د وړې، ی (ی:) نرمه یې، بې ټکۍ یې، زور واله یې، هېڅ ټکۍ نه لري، نړینه وی یا ویبیکي (لغات) یوه گڼه یې، ترمخې ابېڅې یې زور (-) اخلې او خوله لږه خلاصېږي پاس تالو لوري هوا ځي، لکه: زیاتي، دی، وی، کری، ځای، شي، چای، منګي، کانسوننتي، غويي، خېښي، تربگني، وړاني، بدی، ښادی، پردی، کودی، اپريدي، لغماني، الېنگاري، الېشنګي، بادېښي، زمري، زلمی، پشه يي، نورستاني، کوهستاني، عربي، ارياني، جرمني، روسي، امريکايي، بېباکي، شتمني، کجي، ليوني، ځغاستي (دهلېز)، پلغاري (زېڼه)، چرچوبی (تشاب، توليت)، وړياوی (شاور، لمبازی)، ليکي (کښلی، کيتاب يا کتاب) ښکاروندی، ځانګړی وګړی، نتيالي، ويبيوھي، لېوکتي، لرګی، سړی، غبرګولی، غبرګوری، لرليدي، ستغیوني، سونتوکي، ویرژلي، میرني، بريالي، څاروندي، بوی، دوی، نری، خدای، وری، لوی، ښکارندوی، خوی...)

۳۳. ۰۰ یې،، ی: (درنه یې، لکی داره یې، هېڅ ټکي نه لري خو لکی لري همدا ورته غیرگنډ ورکوي او اوږده غرانگه غونډې غځول کېږي، ښځېنه وې یا وېیکي (لغات) یوه گڼه یې، لکه: انې، بنې، اکې، کاکې، تورې، کوکې، برکې، لسیانې، نې، حبیانې، رتې، پتې، گولوی، نرې، ډرې، شېونکې، شېپلې، گنډیالې، لېوهگې، ناکې، شېبې، بدې، ښادې، پردې، کودې، اپریدې، لغمانې، الېنگارې، الېشنکې، بادپښې، ځمرې، سړې، پشه بې، نورستانې، کوهستانې، عربې، اریانې، جرمنې، روسې، امریکایې، شتمنې، کجې، لیونې، ننیالې، وېپوهې، وېرژلې، میرنې، بریالې، څاروندې، نرې، ورې، نرې، کرې، ډوډې، څوکې، زغرښنې، انډې (قورمه)، رلې، ټولنجې، بغیغې، ټپتپې، ډگډگې، سیوسیوی، یکې، کښتې، هگې، څرخې، غرخنې، ځلځې، دورانې، دورخانې، اڅکزې، غرغښتې، گورځې، ملخنې، ژې، وې (لغات)، وې! (پارنویکي غږ دی د درد) ادکې، څپلې، انځېتې (بخارې)، څپړې، کوکې، کرکې، شالې ولې، پې، لنډې، ټپې، ټیکې، مصري، انګې، لنډکې، بگتې، کیسې (شېبې)، پارکې، کاکړې، چاربتې، سپینې (ازادي پېلې)، کپسه گې، د اتن غبرگې، درې څپېزې، څلور څپېزې، پښخه څپېزې، شپږ څپېزې، اووه څپېزې، اته څپېزې، نهه څپېزې، لس څپېزې، هایکوبې، موندې (سر پرېکړې)، انځورگې، کېنتوزې (سانتې)، نامانېزې، زخې، بې ټولې، ټولونجې، نا پښېلېزې، ناپېیلې او سلسلې، ...)

۳۴. ۰۰ یې،، ی: (امریه یې، گوډکې الف واله یې، په کر (فعل) کې ترې گنتې اخستل کېږي، هېڅ ټکي نه لري خو گوډکې الف لري. همدا ورته غیرگنډ ورکوي او اوږده غرانگه غونډې غځول کېږي، لکه. ډوډې و خورې، ښه کوې، بد مه کوې، ټاټوبې ودانه وې؟، درناوې یې کوې؟، د درنو درناوې کوې!، بدې مه غواړئ!، د پردو مه کېږئ!، ځانونه وپېژنئ، خپل یوژبې مه وژنئ، د خپل پښت وگړي سره منډه وهئ!، ترلو کره لوبښې گډئ!، ناغه له غواره مه اخلئ!، چې له تاسو ټېټ وي زور ورسره مه ازمایئ!، لاس مو خلاص ساتئ، سخته کې سم لاس ورکوئ!، دا ټولې کښلې ولولئ، د پوهې او څیرکتیا انګر ځان ته وټاکئ!، په کال کې جاپانېانو غونډې سل کتابونه لولئ؛ عربانو غونډې مه کېږئ چې کال کې دوې کتابه ولولئ. لولې ته غور مه نېسئ، دا دونیا لولې ده، ډېر پام یې مه کوئ، یوازې په پښتو لیکل کوئ!!!؛ که نه یې کوئ پښت مو هېڅ بډایه کېږي او خپلواک کېږي. تاسو همداسې غواړئ او که نه یې غواړئ ...

عربي ژبې ته ورگډ شوي ابېڅو دي چې ډېر لږ ان د هېڅ په بڼه غږونه په پښتو گډود کې لري، هسې (محضې) یې عربي ویکيو کې راځي. ۱. ۰۰ ټي،، ټ ۲. ۰۰ حی،، ح ۳. ۰۰ ډي،، ډ ۴. ۰۰ صې،، ص ۵. ۰۰ ضې،، ض ۶. ۰۰ ټي،، ط ۷. ۰۰ ټي،، ظ ۸. ۰۰ عې،، ع ۹. ۰۰ في،، ف ۱۰. ۰۰ وقي،، ق.

په رښت کې پښتو ډېره لرغونې او زړه د ژبو مور ژبه ده چې د ژبو ونې څېرې کې ډې ته ډېر لږ واټن لري. هغه ښاخ دی چې لومړی زوکړه شوی دی او غورځېدلی دی. له همدې ژبې څخه دري (فارسي) او عربي، کوردي، اردو ژبې ته ابېڅي ورغلې دي. مور ته نه دي راغلي، زما پلټنه داسې په ډاگه شوې یا زما څېړنه داسې ښودل شوې چې د کره لیکنې پښتو ۳۴ غږېزلیک (غږ) لري. خو ټول ټال ۴۴ ابېڅې لري.

د پښتو کاپي کښل شوي ابېڅې (Pakhto Copy Write Alphabets) دي.

هر گوره که د دري (فارسي) کښلې کښو، د دري (فارسي) په کرنلاره یې کښو او که عربي کښو، د عربي په کرنلار یې کښو، لکه: چې کاره استی!، شما و ما، جنگلات کنر. الخيار، حلوا، قلم، الحليم، الرحمن، صفی، مجنون، تبليغ، المساجد، الطالب... .

بل لوري ته که مور کټ مټ د پښتو ابېڅې فونويکه کړو، او یا یې لاتیني اېنگلیسي ابېڅو باندې کښو یا وړو، دا د منلو کار هېڅ نه دی او نه د کولو دی. دا په ټوله کې زموږ لرغونې ژبه له خنډ سره مخ کوي.

ناگنلې راځي، گټوره هم هېڅ نه څرگندېږي، زموږ ډیرای وگړي له سلو ۱۰۰٪ ټول په همدې تورو او ابېڅو کښل کولی شي، اشنایي ورسره لري، د پښتون پښتو هني له لرغوني پېڅلیک را نېولې تر نن پېره پورې چې ټول کښلې کښل شوي دي، په همدې ابېڅو دي او آن د ټولو نښتیا یو پوهکړو کښلې هم په همدې ابېڅو دي. د تورو اړولو ته هېڅ زما ټکی له سلو ۰٪ خوښه او اند، وند نه دی. زما ورته له سلو ۱۰۰٪ نټه ده.

د دې پایله ساده برابره وي دا چې په ټوله کې که د پښتون پښت یو ټکی یاد کړي، په پنځې ژبه هم پوهېدلی شي. د الله کتاب، د رسول الله خبرې او سنتو باندې چې په سترگو ویني ترې پوهه اخستلی شي.

د بېلگې په بڼه موږ د رومي، دنیا، کاني، کټ، د ونو په ډنډرو، وېلو شویو اورغلو کې و، الله، کښل شوی وینو.

خو په بله هېڅ ژبه کې داسې نه وینو او نه شتون لري، چې (ALLAKH, ALLAX) په لاتیني یا فونوميکه ژبه دي کښل شوی وي.

ځکه په و، الله، ج ذات نوم کې څلور ابېڅې دي، زموږ د ژبې لومړی ابېڅې ا (ای)، دوي دانې ل (لي) زموږ د ژبې لومړی ابېڅې څلور ویشتم او نهه ویشتم گڼه ابېڅې ه (هي) دي.

چې سره یو ځای یې کړو، نو الله ج نوم کښل کېږي.

د دې له پاره زموږ ژبه او زموږ د ژبې تورې پنځې دي او د پنځا څښتن کښل شوي ابېڅو سره ورته والی لري.

چې د پوهېدو او ځکاوت جوگه مو کېږي، که دا موږ لري کړو، زموږ پښت لا له تیارو سره مخ کېږي.

ځکه چې اوس، اوس مو ډېری پوهگري وگري په کره لیکلار نه دي په لار شوي. ان اسلامي او دیني کښلي په ناسم وینګ له تېر اسلامي بېره کښي، چې دا د ټولو بېغوري او بې پامي ده، ځکه که اېنکلبسي ژبه یادوي، یوه ټکی نه غلت وي. نوم هم کره لیکي، NAME ټول چلونه یې یادوي، په ابېڅو یې سر خلاص وي، خو د خپلې ژبي سره ښه ډېر واټن لري.

د همدې له پاره د لاندي لیکوال له ۳۶ غرونو سره په نټه یم، د هغه لمېسه داسې ده، خو په کښلي کې ډېری ځای غږونه شمارلي نه دي ان ۳۸ دانې دي. و، د یوې کره پښتو ټول ۳۶ خپلواکو او بېواکو، دوو غبرګونونو (ی، ی) د سېمبولونو (تورو) لیکلر یا (خپواک ابېڅې ۷+ بېواک ابېڅې ۲۷+ نیمواک ابېڅې ۲+ غبرګواک ابېڅې ۵+ وې (و) ۶ ابېڅې: ۴۷ چې هغه لس نور چې عربي ته مو ورکړي ور سره ګډ کړو، ټول ټال ۵۷ کېږي. ،، (مجاویر، ۱۳۵۷ لېږدی، ۲، ۳، ۴ او ۵ چوپړی)، (مجاویر، ۱۳۸۲ لېږدی، ۳۷ او ۳۸ چوپړی)

زدکړه داسې ښودنه کوي چې د پښتو ژبي ټول ابېڅې چې ټولو ویکي یې ۶۰۰۰۰۰ زرو ته رسېږي، له ۴۴ ابېڅو څخه یې رغښت موندلی دی. همدا ټول ټال ۴۴ ابېڅې زموږ د ژبي ابېڅې دي، زما په نظريې دا روغه خبره نه ده، یوه تمیل شوې خبره ده چې ځینې باندني ژبپوهان وايي چې پښتو ابېڅو کې د عربي ژبي ۲۸ پور شوي ابېڅې دي، د پارسي ژبي ۴ پور شوي (آي، چي، پي او ژي یا آ، چ، پ او ژ) ګډ دي، پاتې ۱۲ ابېڅې د پښتو ځانګړي توري دي.

بل لور ته په ټوله کې پښتو ژبه د پارسي او عربي ژبو ځانګړو ده او بخدي یې ټاټوبی دی. پښتو ژبي پور کړي نه دي له دې ژبو څخه بلکې عربي ته یې ۲۸ ابېڅې ورکړي، پارسي ته یې ۳۲ ابېڅې ورکړي خپله یې ۴۴ ابېڅې دي چې ټولې خبرې رانغاړي او په بشپړه بڼه یې لمېسه کې کوي.

و، لیکدود ستونزې: یوه کره لیکنی پښتو ۳۶ غرونه (Sounds) لري، خو ابېڅې (الفې)، یې له دېرشو ښو (توریو یا حرفونو) تېری نه کوي. له اووه واوېلو (Vowels) څخه یې یوازې درې دا لیکنی ښي یا توري (و-ا-ی) لري. د زور (فتحي) او زورکي له پاره (ه) له پخوا راهیسې، هغه هم یوازې په پای کې رادود شوي ده.

خو (ء) او یا چرګی (هه) کارونګ د ژبپوهنیز رښت (قانون توپیر) تر ډېر ځایه زیانمنوي، له لوستونکي لار لودن ورکوي.

یوازې د دو یاوو، د پېنځگونو، په بله وینا، شپږ گونو ډولونو له رامنځته کولو سره یو څه لیکدودې سمون راغلی دی چې له ښه مرغه پېښور اکېډیمۍ هم هوکې کړې دي؛ که څه هم د اړودو په پېښو د (٧) او دغه راز (٨) بې کچې کارونې (او، خای، خدای ...) کوزنی لیکدود خورا ډېر پېچلی، کړکېچن او کرغېړن کړی دی او په تېره چې زور، زېر او پېښ هم ور سر باري کړي.، (مجاویر، ۱۳۸۸ لېږدي، ۲۷۶ چوپړی)

د عربي ژبې ښې نښانې (زور پرځای الف، زېر پر ځای یې، پېښ پر ځای و، غروندي څخه هېڅ گټه نه شته ...) په پښتو ژبه کې زور، زېر، پېښ هېڅ شتون نه لري (ا، ی، و، ...). څخه گټه اخستل کېږي، د پښتو ژبې غریز رغبت سره هېڅ اړخ نه لگوي او پښتو غریزه یا فونیمیکي اېڅي (الفبي) په لاندې ښه دي.

د الف (ا) د پښتو ژبې لومړی توری دی، چې په څو دانو ویکيو کې د آ، آس، آر، آره، آر ... په نورې کې نه راځي چې اوږد ویل کېږي.

چې له ۱۹۳۶ زېږدي د پښتو ژبې له ملي رسمي قانونیت راهیسې او د اوستاد مجاویر احمد زیار په هڅه له ۱۹۷۴ زېږدي راپه دې خوا ترې په منلې ښه گټه اخستل کېږي.

زورکی پای نومونه: نیکه، تره، زړه، وراره، واده، شپانه، پښتانه،
یه، یه روره!، یه پلاره، یه زویه، یه پوهندویه!، یه سالتندویه!، لویه!، سویه!، یه خویه، یه بویه!، رویه!،
په مېړانه، په ځغرده، په ډاگه، هېڅکله، یا هله، پورته، دننه،
زور پای (ستاي) نومونه، چې هم ښځینه کارېږي او هم نرینه او څه نا څه له درې ژبې سره گډون لري، لکه: ډاډه، ډډه، ښایسته، ساده، پیاده، شهزاده، مېلمه، قورمه، پښه، په پام کې ونیسئ.

۱۵. ۱ ای (ا، الف، آ):. کره پښتو لیکلارې ابېڅو غږیزلیک (غږ) په سټه
لنډۍ، ټپۍ، ټیکۍ او مصرۍ

زما پلټنه داسې په ډاگه شوې یا زما څېړنه داسې ښودل شوې ده چې د یوې
کره پښتو لیکلارې سیندګۍ ډوله لارښود په ښه پښتون پښت ته د دوی د ابېڅو
په سټه ستر تاثیر لرونکی او وېشونکی لوری د لنډۍ، ټپه، ټیکۍ او مصرۍ
موږ ته په لاس راګوي. چې ګڼه. غږیزلیک (غږ) ابېڅې په کې کره سپینې
ته را وباسو.

۱: . و، ای، ، ا (الف آ)؛ د پښتو کاپي کښل شوې لومړۍ ګڼه ابېڅې پیل شوې
لرغونې لنډۍ:

▲ و، اباسین بیا په څپو راغی
په سر یې راوړه سپینې خولې زېر پیزوانونه،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۱ چوپړی)

▲ و، آینه مې ځله مخ ته نیسې
نېستۍ مې ښه جوسه بدرنګه کره مینه،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۱۱ چوپړی)

۲: . و، پي، ، ب؛ د پښتو کاپي کښل شوې دوېم ګڼه ابېڅې پیل شوې لرغونې لغمانۍ
ټپه او لنډۍ:

▲ و، بابا دې ما وژلی نه دی
چې راته نیسې د زړې ولې بندونه،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۱۲ چوپړی)

▲ و، بیه د باز رانه پرې لاره
اشنا ګونګۍ وخوت تاوان راباندې شونه،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۱ چوپړی)

۳: . و، پي، ، پ؛ د پښتو کاپي کښل شوې درېیم ګڼه ابېڅې پیل شوې لرغونې لغمانۍ
مصرۍ او لنډۍ:

د لنډۍ یو، تپو، ټیګۍ یو او مصری یو انګر
څېړن—چوپړي (ریس—رچ پانې)

▲ ،، باچایي تخت مې په کار نه دی
جانان دې لو کړي زه به وړي تولومه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۲ چوپړی)

▲ ،، پیکۍ مې مه پرېکوه موري
پر سر پرېکړو ونو نه کښنې بازونه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۴۹ چوپړی)

۴. ،، ټي ،، ت؛ د پښتو کاپي کښل شوي څلورم ګڼه ابېڅې پیل شوې لرغونې
لغمانۍ مصرۍ او لنډۍ:

▲ ،، تا به زما په غېږ کې وژني
زما دې مرګ وي چې جامي به غونډومه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۵۰ چوپړی)

▲ ،، تېر شوی عمر به را نه شي
که د دنیا بېديا اوبه په اوښکو کړمه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۵۸ چوپړی)

۵. ،، ټي ،، ت؛ د پښتو کاپي کښل شوې پېنځم ګڼه ابېڅې پیل شوې لرغونې لغمانۍ
مصرۍ او لنډۍ:

▲ ،، ټال ته ختم ښکړي مې مات شول
ګنا د یار ده چې کوي اشاره تونه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۵۹ چوپړی)

▲ ،، ټينګه مې مه نيسه په غېږ کې
ستري ستومانه له واده راغلي یمه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۶۱ چوپړی)

۶. ،، جي ،، ج؛ د پښتو کاپي کښل شوې شپږم ګڼه ابېڅې پیل شوې لرغونې لغمانۍ
لنډۍ:

د لنډۍ یو، تپو، ټیګۍ یو او مصری یو انګر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲، و، جادوګر ډېر رانه چاپېر دي

د خپل جانان څخه مې لرې ګرځوینه،

(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۶۲ چوپړی)

▲، و، جهان د ژوند خالي بازار دی

د عمر بیه نور څه نه شته بې له غمه،

(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۷۰ چوپړی)

۷. و، چې، چ؛ د پښتو کاپي کښل شوې اووم ګڼه ابېڅې پیل شوې لرغونې لغمانۍ
مصری او لنډۍ:

▲، و، چاته به تور چاته به سپین ېي

ماته د زرو کتوری ښکاري مینه،

(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۷۱ چوپړی)

▲، و، چې ېي په زړه کې اور د عشق دی

زر به پرې کور د رکیانو وسېزینه،

(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۸۰ چوپړی)

۸. و، ځي، خ؛ د پښتو کاپي کښل شوې اتم ګڼه ابېڅې پیل شوې لرغونې لغمانۍ
لنډۍ:

▲، و، ځانګه به نن سبا کې ګول شي

ما ېي په سر کې سري غوټۍ لیدلې دینه،

(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۸۱ چوپړی)

▲، و، څیرې ګرېوان د ګول په شان یم

اوښکې سهار لکه شبنم پرې ورومه،

(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۸۴ چوپړی)

۹. : و و ځي ،، څ؛ د پښتو کاپي کښل شوې نهم گڼه ابېڅې پیل شوې لرغونې لغماني
لنډۍ:

▲، و، ځان به په څر سین کې لاهو کړم
الته به و وځم چې مي کدر په چا وینه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدي، ۸۵ چوپړی)

▲، و، څه د اختر په سبا راشه
زه به در و ځم تورې سترگې سره لاسونه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدي، ۸۶ چوپړی)

۱۰. : و و ځي ،، څ؛ د پښتو کاپي کښل شوې لسم گڼه ابېڅې پیل شوې لرغونې لغماني
تپه او لنډۍ:

▲، و، منډه مي زړه په سر کې خښ شو
غوټی غوټی ویني يې ځي له پرهارونه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدي، ۸۸ چوپړی)

▲، و، خیال دي له وصل نه کم نه دی
زه تسلي د زرگي ځکه پرې کومه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدي، ۱۰۴ چوپړی)

۱۱. : و و دي ،، د؛ د پښتو کاپي کښل شوې یوولسم گڼه ابېڅې پیل شوې لرغونې
لغماني تپه مصری:

▲، و، دا اخری مصری مي وا وره
په زړه سوری شي چې مي و کړې تپوسونه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدي، ۱۰۵ چوپړی)

▲، و، دیوال سوری کړه دسمال را کړه
پلار دي څنگر دی بیا به جوړ کړي دیوالونه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدي، ۱۵۲ چوپړی)

۲۱۳ چوپړی

د لنډۍ یو، تپو، ټیکۍ یو او مصرۍ یو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

۱۲: . و و ډي ، ډ؛ د پښتو کاپي کښل شوې دوولسم (دوبلسم) گڼه ابېڅي پیل شوې
لرغونې لغمانۍ تپه او مصرۍ:

▲ و و ډبرې واخله ما پرې وله
د زورورو په یاری چې نازېدمه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۱۵۳ چوپړی)

▲ و و ډپوه رڼا کره دیدن و کره
سبا به وایي چې ما خوب لیدلی ونه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۱۵۳ چوپړی)

۱۳: . و و ډي ، ډ؛ د پښتو کاپي کښل شوې دیارلسم گڼه ابېڅي پیل شوې لرغونې
لغمانۍ تپه او لنډۍ:

▲ و و را باندې و ژاړی عالمه
یو زکندن دی بل د یار له غېږې ځمه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۱۵۴ چوپړی)

▲ و و ریبار ږي ډېر گړندی راغی
چې مرور اشنا به څه ويلي وینه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۱۶۰ چوپړی)

۱۴: . و و ډي ، ډ؛ د پښتو کاپي کښل شوې څوارلسم گڼه ابېڅي پیل شوې د لیکوال
لغمانۍ تپې:

▲ رانزړه مې وینې خپلې وڅښې
رنگتیا یې څه ده ړنگ وي داغلي زړونه
▲ رښ په بڼه وارولم
څه به کړي مینه مې د یار په زړه دننه
▲ ړندې پېښې را باندې و که
د ژبې لارې دې درمل د ړنگي زړه نه

۱۵: . و و زې،، ز؛ د پښتو کاپي کښل شوې پښخه لسم گڼه ابېڅي پیل شوې لرغونې لغمانی ټپي:

▲ و و زار د هجران مې دی خورلی
څو د وصال طبیب خبرېږي و به مرمه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۱۶۱ چوپړی)

▲ و و زېړی مرض مې عشق کې واخست
یار مې طبیب دی په وصال یې روغینه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۱۹۰ چوپړی)

۱۶: . و و ژې،، ژ؛ د پښتو کاپي کښل شوې شپاړسم گڼه ابېڅي پیل شوې لرغونې لغمانی ټپي:

▲ و و ژارم له خپل نصیبه ژارم
چې مې په برخه کې بېلتون و رسېدنه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۱۹۱ چوپړی)

▲ و و ژوندون زما په درد او غم دی
بېلتون میرې په شاني غاښ راته چیچینه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۱۹۱ چوپړی)

▲ و و ژني به څه په کور معلوم شي
چې چېغې گډې وي نري وهي ډولونه،،
(سلېمان او مجاویر، ۱۳۶۳ لېږدی، ۲۹۷ چوپړی)

۱۷: . و و ږې،، ږ؛ د پښتو کاپي کښل شوې اووه لسم گڼه ابېڅي پیل شوې لرغونې لغمانی ټپه او لنډۍ:

▲ و و ږغ دې راته پرې پوهېدنه
په پر کالی د بېلتانه ورغلي ومه،،
(سلېمان او مجاویر، ۱۳۶۳ لېږدی، ۲۹۸ چوپړی)

د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصری یو انگر
څېړنـچوپړي (ريسـرچ پانې)

▲، و، ږغ شو پر کټ يي جانان راوړ

زړه مې په پر شو چې پر شا يې نه وي زخمونه،،
(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، ۱۹۲ چوپړی)

▲، و، برلی دې ستا په فصل راشي

زما جانان له نړۍ ملا کړي فريادونه،،
(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، ۱۹۲ چوپړی)

▲، و، ږېره دې سپينه غاښ وتلی

په يارانې په سي ملنگ گرځي مينه،،
(سلېمان او مجاوړ، ۱۳۶۳ لېږدي، ۲۹۸ چوپړی)

۱۸: . و، سي،، س؛ د پښتو کاپي کښل شوې اته لسم گڼه ابېڅې پيل شوې لرغونې
لنډۍ او ټيکۍ:

▲، و، ساتلی باز مې رانه لاره

په مارگله به ورته دام د زلفو ږدمه،،
(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، ۱۹۲ چوپړی)

▲، و، سينې ته غټ لونگين جوړ کړه

ډول به يي ستا وي بوی به يي ما لره راځينه،،
(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، ۲۶۱ چوپړی)

۱۹: . و، شي،، ش؛ د پښتو کاپي کښل شوې نولسم گڼه ابېڅې پيل شوې لرغونې
لنډۍ:

▲، و، شاخو دې را ته کړه راهي شوې

د اوښکو ډکې سترگې څوک را پاکي کړينه،،
(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، ۲۱۲ چوپړی)

▲، و، شين خالی ټېټه شه خوله راکه

بلا په سي که باچا واخسته جرگونه،،
(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، ۲۱۴ چوپړی)

۲۱۶ چوپړی

د لنډۍ یو، تیو، ټیکی یو او مصری یو انگر
څېړن—چوپړي (ریس—رچ پانې)

۲۰: . وو بني ،، بن؛ د پښتو کاپي کښل شوې شلم گڼه ابېڅي پیل شوې لرغوني لنډۍ
او مصری:

▲،، بنيادي د دواړو مبارک شه
اول زموږ چې مېلمانه راغلي یونه،،
(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، ۲۱۴ چوپړی)

▲،، بشپړنه د زړه مې ماته نه شوه
بېلتانه ډېر پرې د گولو وکره وارونه،،
(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، ۲۱۵ چوپړی)

۲۱: . وو غي ،، غ؛ د پښتو کاپي کښل شوې يوه ويستم گڼه ابېڅي پیل شوې لرغوني
لنډۍ:

▲،، غاتول به ټول امېل به جوړ کړم
د يار له پاره بي په غاړه گرځومه،،
(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، ۲۲۵ چوپړی)

▲،، غيلی خپري که راته گوره
چې په لمر څرک به دي ليدو لره درځمه،،
(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، ۲۲۹ چوپړی)

۲۲: . وو كي ،، ک؛ د پښتو کاپي کښل شوې دوه ويستم گڼه ابېڅي پیل شوې زړې
لنډۍ:

▲،، کابل ته مه وايه چې وران شي
په کي پراته دي پښتانه د ننگ مېړونه،،
(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، ۲۳۳ چوپړی)

▲،، که يو نظر راباندې و کړي
لکه د لمر به سر هسک په پيني شمه،،
(محمد دين، ۱۳۳۴ لېږدي، ۲۵۰ چوپړی)

۲۳: . و، گي،، گ؛ د پښتو کاپي کښل شوې درې ویشتم گڼه ابېڅې پیل شوې زړې
لنډۍ:

▲، و، گرانه د خدای د پاره راشه
پر ما تیاره ده چې رڼا راباندې شینه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۵۰ چوپړی)

▲، و، گيله له خپلو ځینې کبړي
له بېگانه وو به څوک څه گېله کوینه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۵۳ چوپړی)

۲۴: . و، لي،، ل؛ د پښتو کاپي کښل شوې څلور ویشتم گڼه ابېڅې پیل شوې زړې
لنډۍ او مصری:

▲، و، لاتین رڼا کره دیدن و کره
بیا خو به وایې چې ما خوب لیدلی ونه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۵۳ چوپړی)

▲، و، له تورو څنگ مه کره لالیه!
ځوانان پر سرو تورو ورځي نجوني گټینه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۵۷ چوپړی)

۲۵: . و، مي،، م؛ د پښتو کاپي کښل شوې پېنځه ویشتم گڼه ابېڅې پیل شوې زړې
لنډۍ:

▲، و، ما اتېران په لاس کي واخله
پر ما اته کره د اوږدو زلفو سرونه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۵۸ چوپړی)

▲، و، مینې دې زور راباندې و کر
په میږي پښه نه ږدم چې یار بی پاتې شینه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۷۹ چوپړی)

۲۶: . و و نی ،، ن؛ د پښتو کاپي کښل شوې شپږ ویشتم گڼه ابېڅي پیل شوې زړې لنډۍ:

▲ و، نا ترسي خلک دې کسکر کړل
چې نړۍ سترگي توروې وهي خالونه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۸۰ چوپړی)

▲ نه! نیمه شپه شوه یار را نغی
زویه ویده شه چې په خپله پسې ځمه

▲ و، نیمه شپه شوه یار مې را نغی
د کت بازو راته سړی، سړی کېږنه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۸۸ چوپړی)

۲۷: . و و نی ،، ن؛ د پښتو کاپي کښل شوې اووه ویشتم گڼه ابېڅي پیل شوې د لیکوال لنډۍ:

▲ ننکۍ دې پاس څرخي ته نه ځي
بېکا په توره خړه و لاره ترې شپانه

▲ نی غټه روغه، روغه جوړه
مور ته بختي یې وه له ځای ځني خپه تله

۲۸: . و و وې ،، و؛ د پښتو کاپي کښل شوې اته ویشتم گڼه ابېڅي پیل شوې لنډۍ:

▲ وار به دې تېر شي ژېړه کله
چېرې به بیا پسړلی سپرې زېړ کلونه
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۸۸ چوپړی)

▲ وېښته یې اور باندي کاره شو
ځکه یې زلفي په رخسار تاو شوي دینه
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۹۵ چوپړی)

٢٩: . و، هې، ، ه؛ د پښتو کاپي کښل شوې نهه ویشتم گڼه ابېڅې پیل شوې لنډۍ:

▲ هابیل قابیل و سره وروڼه
نفس ظالم شو په خپل منځ کې تبا شونه
(محمد دین، ١٣٣٤ لېږدی، ٢٩٥ چوپړی)

▲ هیکل د سر په سینه کېږده
تیاره ماښام به پر ما لور مازیگر کینه
(محمد دین، ١٣٣٤ لېږدی، ٢٩٨ چوپړی)

٣٠: . و، یې، ، ی؛ د پښتو کاپي کښل شوې دېرشم گڼه ابېڅې پیل شوې د لیکوال
لنډۍ:

▲ پر خو دارلی نه یې یاره
له غره راغلی رنگ دي ځي راځي مینه

٣١: . و، یې، ، ی؛ د پښتو کاپي کښل شوې یو دېرشم گڼه ابېڅې پیل شوې لنډۍ:

▲ یا به دنیا کې سم ژوندون کړم
یا به د مرو څنگ کې خاورو لاندې شمه
(محمد دین، ١٣٣٤ لېږدی، ٢٩٨ چوپړی)

▲ یوه یې کمال بل یې جمال دی
پر ما مجال دی چې د ځان اشنایي کړمه
(محمد دین، ١٣٣٤ لېږدی، ٣٠٩ چوپړی)

▲ یوه ورستی لنډۍ دي داوي
رب دي د دوو مینو و کړي دیدنونه
(سلېمان او مجاویر، ١٣٦٣ لېږدی، ٤٩٤ چوپړی)

٣٢: . و، یې، ، ی (نرمه یې، بې ټکو یې، زور واله یې، هېڅ ټکي نه لري)؛ د پښتو
کاپي کښل شوې دودېرشم گڼه ابېڅې پیل شوې لنډۍ، تپه، ټيکۍ او مصری هېڅ
شتون نه لري، د دې له پاره کوم د پښتو وی، غونډ، نمونه (نموني اصطلاحات

Terms) نه شته دی او نه کوم تن لیکوال بورولي دي، دا هېڅ شونې نه ده. د دې له پاره چې په پیل د وی کې داسې یې (ی) نه راځي چې هغه دې په ویبپوهنه کې شتون و لري. د همدې له پاره په کې نوموړې پېيلې هم نه شته.

۳۳: .،، بی، ی (درنه یې، لکۍ داره یې، هېڅ ټکي نه لري خو لکۍ لري همدا ورته غبرگغر ورکوي او اوږده غرانگه غوندې غځول کېږي، بنځېنه وی یا وییکی (لغات) یوه گڼه یې)؛ د پښتو کاپي کښل شوې درې دېرشم گڼه ابېڅې پیل شوې لنډۍ، ټپه، ټیکۍ او مصرۍ هېڅ شتون نه لري، د دې له پاره کوم د پښتو وی، غونډ، نمونه (نمونې اصطلاحات Terms) نه شته دی او نه کوم تن لیکوال بورولي دي، دا هېڅ شونې نه ده. د دې له پاره چې په پیل د وی کې داسې یې (ی) نه راځي چې هغه دې په ویبپوهنه کې شتون و لري. د همدې له پاره په کې نوموړې پېيلې هم نه شته.

۳۴: .،، بی، ی (امریه یې، گوډکۍ الف واله یې، په کر (فعل) کې ترې گټنې اخستل کېږي، هېڅ ټکي نه لري خو گوډکۍ الف لري همدا ورته غبرگغر ورکوي او اوږده غرانگه غوندې غځول کېږي)؛ د پښتو کاپي کښل شوې څلوردېرشم گڼه ابېڅې پیل شوې لنډۍ، ټپه، ټیکۍ او مصرۍ هېڅ شتون نه لري، د دې له پاره کوم د پښتو وی، غونډ، نمونه (نمونې اصطلاحات Terms) نه شته دی او نه کوم تن لیکوال بورولي دي، دا هېڅ شونې نه ده. د دې له پاره چې په پیل د وی کې داسې یې (ی) نه راځي چې هغه دې په ویبپوهنه کې شتون و لري. د همدې له پاره په کې نوموړې پېيلې هم نه شته.

۱: .،، ټي، ټ؛ د پښتو کاپي کښل شوې لومړۍ گڼه عربي او پارسي ته تللي ابېڅې پیل شوې د لیکوال لنډۍ:

▲ ثابت قدم وسه جانانه

د ثانیه گر په شان چورلېڅ تل له تایمه

▲ ثوابیروژي مه نیسه یاره

د یار په هېنده کې اجرونه کال کلونه

۲: .،، حی، ح؛ د پښتو کاپي کښل شوې دوېیم گڼه عربي او پارسي ته تللي ابېڅې پیل شوې زیره ټپه او لنډۍ:

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصرۍ یو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲،، حاجت مې نه شته د ویلو
تا ته معلوم دې سراسر د زړه حالونه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۸۷ چوپړی)

▲،، حیات زما په سې برباد شو
بې وفا یار د نورو و د نورو شونه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۸۷ چوپړی)

۳:.. و، دې،، د؛ د پښتو کاپي کښل شوې درېیم ګڼه عربي او پارسي ته تللي ابېڅي
پیل شوې زړه ټپه او لنډۍ:

▲ ذاکرالله ته داسې وایه
د بښمن دې خوار شه چې څپلې دې سمه وینه

▲ ذاکرالله خو زموږ ورور دی
د زړه په مینه یې په لنډۍ کې یادومه

▲ نکات د سرو شونډو مزه که
غازي پرې ځان کړه یې ذوالجلال کوه شکرونه

▲ ذوالجلاله! ژر را رسېږه
شیطان فاسق مې ښکوي د زړه برجونه

۴:.. و، صې،، ص؛ د پښتو کاپي کښل شوې څلورم ګڼه عربي او پارسي ته تللي
ابېڅي پیل شوې لغمانۍ لنډۍ:

▲ صبر به کړم بښرا به نه کړم
صبر سرور دی ځوانیمرګ به شي مینه
(سلېمان او مجاویر، ۱۳۶۳ لېږدی، ۳۳۸ چوپړی)

د لنډیو، ټپو، ټیګیو او مصریو انګر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ صیاده! غلی، غلی کبړي
زما د زړه بلبل هوښیار دی نه راینه
(سلېمان او مجاویر، ۱۳۶۳ لېږدی، ۳۴۱ چوپړی)

۵: ۰۰ ضي،، ض؛ د پښتو کاپي کښل شوې پېنځم ګڼه عربي او پارسي ته تللي
ابڅې پیل شوې د لیکوال ټپي:

▲ ضعیفه! هر څه په دنیا دي
ټینگ یو الله دی چې مدام په دنیا وینه

▲ ضعیف بدن مې مه کړي خدایه
ضعیف بدنې د هر چا مهتاجه وینه

▲ ضعیف ابلیس لعین شیطان دی
په بسم الله باندې یې مرګ لوڅره شینه

▲ ضربه، ضربه ضربې ضربې که
ضابط شیطان مو ضامني ضایعه کوینه

۶: ۰۰ طي،، ط؛ د پښتو کاپي کښل شوې شپږم ګڼه عربي او پارسي ته تللي ابڅې
پیل شوې زړه ټپه:

▲ طاقت د زړه فکر او صبر
جانان زما نه په غمزو کې وړي دینه
(سلېمان او مجاویر، ۱۳۶۳ لېږدی، ۳۴۲ چوپړی)

▲ ،، طبیبه! رنځ مې لا علاج دی
خوشي خواري دې په ما نه کړي اثرونه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۳۲۴ چوپړی)

۲۲۳ چوپړی

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصرۍ یو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ طیب زما د رنځ طیب دی

بد مې نصیب دی یار مې خوا ته نه راینه

(سلېمان او مجاویر، ۱۳۶۳ لېږدی، ۳۴۳ چوپړی)

۷: .و و ظي،، ظ؛ د پښتو کاپي کښل شوې اووم گڼه عربي او پارسي ته تللي ابېڅي
پیل شوې لنډۍ:

▲ ،و ظالمه! دا ظلم دي بس دی

چې یو دي خوار کړم بل دي ورک کړم له وطنه!،،

(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۳۲۴ چوپړی)

▲ ،و ظالمه! نور بندیان دي ډېر دي

یو ډار اخلاص کړه خلک یې ډېر، ډېر یادوینه،،

(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۳۲۴ چوپړی)

▲ ظلم دي ډېر راباندې و کړ

نور مې د اور لمبو ته مه نیسه مینه

(سلېمان او مجاویر، ۱۳۶۳ لېږدی، ۳۴۴ چوپړی)

۸: .و و عي،، ع؛ د پښتو کاپي کښل شوې اتم گڼه ابېڅي پیل شوې زړې لنډۍ:

▲ ،و عاشقان ټول سوي سکاره دي

لیلا په تورو سکرو مه ږده قدمونه،،

(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۲۰ چوپړی) په پښتو کې لېوال (عاشقان)، کدم (قدم).

▲ ،و عمل مې خپل دی را رسپړي

په یار به ولې د ظالم حکم کومه،،

(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۲۵ چوپړی)

۹: .و و في،، ف؛ د پښتو کاپي کښل شوې نهم گڼه عربي او پارسي ته تللي ابېڅي
پیل شوې زړې لنډۍ:

▲، و فراق در یاب دی پای یې نه شته

زه ورلاهو شوم د هجران غوتې وهمه،

(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۲۹ چوپړی)

په پښتو کې بېلوالی، لرېوالی، پراک (فراق)، بېلتون (هجران).

▲، و فلک نن دي کومک غواړم

چې خوا په خوا مي خپل جانان له وروڼه،

(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۳۰ چوپړی)

په پښتو کې اسمان، هسک؛ هغه گومیزی سطحه چې خلکو په گومان کلاو چې ستوري په کې ښخ دي (فلک). (اړین باید مطلب یې الله ج وي، ترې غوره ده چې الله ج و وايي. اسمان، هر څه د الله مخلوق دي او هغه یې پالونکی دی.)

۱۰: . و، قې، ق؛ د پښتو کاپي کښل شوې لسم گڼه عربي او پارسي ته تللي ابېڅي پیل شوي زړې لنډۍ:

▲، و قاده! خدايه ته مي مل شي

د بېلتانه غم ته یوازې پاتې شومه،

(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۳۰ چوپړی)

په پښتو کې دېر ځواکمن (القادر).

▲، و قيمت دي و وايه جانانه

چې روح مي ستا شي نور به څومره پاتې شينه،

(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۳۳ چوپړی)

په پښتو کې ارزښت، بیه، قیمت ایښول، بیه ټاکل (قیمت).

۱۵. ۲ بي (ب): د دوی تر منځ بېلونکي نڅېنې

د لنډۍ، تپه، تیکی او مصری ستر تاثیر لرونکی او ویشونکی لوری د دوی تر منځ بېلونکي نڅېنې دي.
نومړي بېلونکي نڅېنې د لومړي توک په ۶.۷، ۷.۷، ۸.۷ او ۹.۷ انځورليک (پراگراف) کې وگورئ.

(۱) د لنډۍ ستر تاثیر لرونکی او وېشونکی لوري بېلونکي نڅېنو له پاره زما څېړنه دا سپینې ته را اوباسي چې زموږ لرغونو نیکونو خپل د ژبي یوه دوی سرې پېيله يې د لنډۍ نوم باندې نومولې وه، چې دې پښتو دوی سرې پېيلي له لټکي سره ډېرې ورته ځانگړې ځانگېرنې لرلې. لکه:

۱. ښه ډول لري
۲. بند بند دي
۳. گړندۍ حمله کوي
۴. تېز زهر لري
۵. تېز زورور زهر شیندي
۶. اوږد عمر لري
۷. ښه غږ يا پشهاری کوي
۸. په حيرانونکي ښه دې خوش راځي چې وې وينې
۹. د ليدلو تلوسه پيدا کوي
۱۰. سالم بچيان راوړي، گڼه يې ډېرېږي
۱۱. هر سر يې ښه فکر کوي او د بل اوز اوري
۱۲. دوی د لېندۍ ژبي يې پر دوښمن وېره اچوي
۱۳. د تنې يې څلور سترگې وي (هر څه رانه وينې)
۱۴. چالپاز وېشتونکي د زهرو سر يې پيل کېږي، د دې چې سيالي کوي د هر ډول جگړې له پاره چې پايښت و کړي
۱۵. عجيبه احساساتي

موږ ته يې دا همداسې را پرې ايښې دي، په همدې ښه بې پوښ کې کړي. هرې تپې، تیکی او مصری چې دغه پورته ځانگېرنې درلودلې نو هغو ته لنډۍ وايي. تاسو لنډۍ، تپې، تیکی او مصری ته ښه غوږ و نیسئ!! پام ورته و کړئ! نو بیا يې پېژنئ چې دا لنډۍ دي چې د لټکي ځانگېرنې (خصوصيات) لري. تپې، تیکی او مصری دا پورته ۱۵ ځانگېرنې نه لري او تپې، تیکی او مصری نه دي، بېلوالی يې پر همدې کې دی.

(2) د ټپي ستر تاثیر لرونکی او وېشونکی لوري بېلونکي نځینو له پاره زما څېړنه دا سپیني ته را او باسي چې زموږ لرغونو نیکونو خپل د ژبي یوه دوې سري پېله یې د ټپه په نوم باندې نومولې وه، چې دې پښتو پېيلې له ټپ سره ډېر ورته ځانگړي ځانگېرنې لرلې. لکه:

۱. درد پیدا کوي
۲. د انسان په تن کې چې درد وي، نو بیا سم د کار نه وي
۳. خوښي له منځه وړي
۴. خفگان ډېره وي
۵. په هېڅ څه پام نه راوړي
۶. انسان په دردونو اړوي
۷. تاثیر یې د انسان په زړه ټپ جوړه وي
۸. پټ زخمونه د انسان په وجود کې جوړوي چې یوازې احساس یې کېږي، خو لیدل کېږي نه
۹. بې واکه کړنې په انسان کوي، بېواکه خوښحالي څرگندوي چک، چک کوي
۱۰. تاثیر یې د انسان رنگ پرک زېر اړوي
۱۱. غم ډېر وي
۱۲. د انسان سپینې تختوي
۱۳. ولس پرې خبرېږي، رسوايي کوي
۱۵. کړو زیاتوي
۱۶. د ټپ باندنۍ برخه کوشنۍ وي او د ټپ دننۍ برخې رېښه اوږده وي
۱۷. انسان رنځور وي

موږ ته یې دا همداسې را پرې ایښې دي او په همدې بڼه یې پوښ کې کړي. هرې لنډۍ، ټيکۍ او مصرۍ چې دغه پورته ځانگېرنې درلودلې؛ ښه غور ورته و نیسئ؛ پام ورته و کړئ؛ نوبیا یې پېژنئ. چې دا ټپي دي چې د ټپ یا زخم ځانگېرنې (خصوصیات) لري. لنډۍ، ټيکۍ او مصرۍ نه دي، بېلوالی یې پر همدې ځانگړیو ځانگېرنو کې دی.

(3) د ټيکۍ ستر تاثیر لرونکی او وېشونکی لوري بېلونکي نځېنو له پاره زما څېړنه دا سپېښي ته رااوښاسي چې زموږ لرغونو نيکونو خپل د ژبې يوه دوي سرې پېيله يې د ټيکۍ په نوم باندې نومولې وه، چې دې پښتو پېيلې ټيک، رټ رمت يا سم برابر سره تشبېح کړی دی چې ورته ټيکۍ وايي. د ټولو پام د ناوې ناوېتوب درناوي ته چې په همدغه شېبو او چارپېريال کې ويل کېږي نومولې دي. ټولې ځانگېرنې يې د ښادۍ د دې شېبو سره ورته وي. هر څه د ناوې برابر وي سم برابر، يوازي د ناوې ستاينه په کې کوي او له همدغه چارپېريال سره ډېرې ورته ځانگړې ځانگېرنې لري. لکه:

۱. ناوې د ناوېتوب درناوي په کې وي
۲. د ټولو پام د ناوې سپېڅلتيا ته اړوي
۳. رټي رمتي وي
۴. خوښي ډېره وي
۵. ډېر خور تاثیر لري
۶. ډېر پام د خلکو ورته اوري
۷. تر ډېره ستايل کېږي
۸. تاثیر يې ټينگ وي
۹. مېرمنې يې ډېرې وايي
۱۰. په ودونو کې ډېرې اورول کېږي او يادول کېږي
۱۱. د پال په بڼه يې پېغلې وايي
۱۲. په گډه يې وايي سره
۱۳. پېغلو لاسونه سره يو تر بل ورکړي وي، ناوې يې په منځ کې وي، د لاسو نو په پال سره په خوړو اوزو ناوې په پال زنگوي
۱۵. ناوې پرې ډېره خوشحاليږي
۱۶. د ناوې ستاينه په کې وي

موږ ته يې دا همداسې را پرې ايښی دي او په همدې بڼه يې پوښ کې کړي. هرې لنډۍ، تپې او مصرۍ چې دغه پورته ځانگېرنې درلودلې؛ ښه غور ورته و نيسئ؛ پام ورته و کړئ؛ نو بيا يې پېژنئ. چې دا ټيکۍ دي؛ چې سمې برابر وي، د ناوې ستاينه په کې شوې وي او د واده د شپې چارپېريال زوکړې ځانگېرنې (خصوصيات) لري.

لنډۍ، تپې او مصرۍ نه دي، بېلوالی يې پر همدې ځانگړې ځانگېرنې کې دی.

(4) د مصری ستر تاثیر لرونکی او وېشونکی لوري بېلونکی نڅېو له پاره زما څېړنه دا سپینې ته را اوباسي چې زموږ لرغونو نیکونو خپل د ژبې یوه دوې سرې پېپله یې د مصری په نوم باندې نومولې وه، چې دې پښتو دوې سرې پېپلې له مصری توري او مصری سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګړنې لرلې. لکه:

۱. ډېرې ښایسته وي
۲. ښه نادره توازن لري. (چې لومړی د لاستې برخه یې لنډه او دوېمه برخه یې چې تېره وي اوږده، د ثقل مرکز یې د مصری دواړو مسرو ته ورته وي.)
۳. ډېر ژر تاثیر کوي
۴. انسان په یوه وار له منځه وړي
۵. یوه وار یې سرې ته بس دی
۶. بېلابېلې ښې لري
۷. درې خواوې یې سړی پرې کوي
۸. په پام او ناپامۍ کې انسان نه ګرېږي باسي
۹. ډېرې لرغونې دي
۱۰. لرغونې اندازه کړل شوي
۱۱. لرغونې څېړل شوي
۱۲. د مصر هر مو غونډې جوړونکی یې معلوم نه دی
۱۳. لکه هرم پوره برابر شکل لري چې د الله کوم مخلوق رغولې دي
۱۵. زورورې دي
۱۶. په هر ځای کې ترې ګټه اخېستل کېږي
۱۷. د نندارو شیان دي
۱۸. وهم لري (مصری خولی، تاج د تمبوني مار نڅېنه)
۱۹. زور دی
۲۰. په مینه ساتل کېږي
۲۱. تل انسان سره وي
۲۲. مکارې وې لکه لنډې مصری توري
۲۳. د مېرمنو د مستۍ او د سرو د سرلوری توکي دي
۲۴. درندې دي
۲۵. سختې دي
۲۶. جوړول یې ګران دي
۲۷. ډېر ارزښت لري
۲۸. نندار چپانو ته یوه ابلاغ وي

۲۹. مينه ناکي وي، انسان مينه پرې راځي

۳۰. په ډېره باريکۍ او مينه جوړېږي

۳۱. په خپل ځای کې کارېږي

۳۲. ډېرې لنډې دي

موږ ته يې دا همداسې را پرې اېښي دي او په همدې بڼه يې پوښ کې کړي. هرې لنډۍ، تپې، ټيکۍ چې دغه پورته ۳۲ ځانگړنې درلودلې. ښه غور ورته و نيسئ پام ورته و کړئ نو بيا يې پېژنئ. چې دا مصری دي چې د مصری تورو او مصری ځانگړنې (خصوصيات) لري. لنډۍ، تپې، ټيکۍ نه دي، بېلوالی يې پر همدې ځانگړيو ځانگړنو کې دی.

۱۵. ۳ پي (پ): د کالډ ډول يې

د لنډۍ، تپه، ټيکۍ او مصری ستر تاثير لرونکی او ویشونکی لوری په دې کې دی چې هرې لنډۍ، تپه، ټيکۍ او مصری ته مسرې ويلی شو، خو مصری ورته نه شو ويلی. هرې مصری ته لنډۍ، تپه او ټيکۍ نه شو ويلی.

د دې له پاره چې د دوی په منځ کې ځانگړې ځانگړنې د بېلوالي سره شتون لري. خو کالډ (ژانر، چوکاټ) او د ځمکچپوهنې (هندسې) رغښت يې سره ورته ډول لري.

نوموړې ټولې وگړنې پېيلې دوي مسرې لري، چې يوه يې پېلنی مسره او دوېمه يې پاينی مسره وي (له دوي نيم بيتی او دوي نيمکړی وي يا يوه مسره، يو بند، يوه کړی، يو بيت).

چې په ټوله کې دا داسې ښکارېږي چې پاينی مسره يې د نوموړو پېيلو د پنځې منځه وي.

د پښتو ژبې هره لهجه منځنۍ کوي، چې په هر لهجه د لنډۍ، تپه، ټيکۍ او مصری په کالډ کې ځای شي يوه کره مانا او مفهوم لېږدوي.

څلور بڼه د رنگونو ښکاروندي لري، د دوي منسوبو شويو رنگونو پرته.

۱۵. ۴ تي (ت):. ځمکچپوهنې (هندسي) رغبت يې، څپيزې او زورنې ټولواله

د لنډۍ، تپه، ټيکي او مصري ستر تاثير لرونکي او ویشونکي لوري په دې
کې دی چې هرې لنډۍ، تپه، ټيکي او مصري ۲۲ څپيزه نه وي چې پیلنۍ
مسره (نیم بند، نیمه کړی) يې نه ۹ او پاینۍ مسره يې ۱۳ څپي ولري.
په سندرو، اوازونو، غرونو او کنبلو کې له پیلنۍ مسرې سره ۱ يا ۲ يا ۳، ۴
څپيزه سارباري او بېخباري کېږي، په همدې بڼه يې پاینۍ مسرې سره يې ۱
يا ۲ يا ۳، ۴ څپيزه سارباري او بېخباري کېږي. چې دا سارباري، منځباري
او بېخباري څپي د لنډۍ، تپه، ټيکي او مصري د پیلنۍ او پاینۍ مسرې څپو
کې دېروالي را ولي چې دا يو رښت دی او گنلی بنسټ دی.
چې دا هېڅ باک نه کوي. کله پیلنۍ مسره د دې پېيلې (۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲،
۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶ يا ۱۷) کېږي، کله پاینۍ مسره د دې پېيلې (۱۳، ۱۴،
۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۱ يا ۲۲) کېږي، چې دواړه مسرې يې (۲۲،
۲۴، ۲۶، ۲۸، ۳۰، ۳۲، ۳۴، ۳۷ يا ۳۹) څپو پورې کېدلې شي.

په لويه کې د لنډۍ، تپه، ټيکي او مصري ځمکچپوهنې (هندسي) رغبت
يې داسې دی:.

اي (الف):.

(---)؛ _____ پ يال؛ (---)
(---)؛ _____ ل؛ (---)

بي (ب):.

(---)؛ _____ پ يال؛ (---) (---)؛ _____ ل؛ (---)

ځمکچپوهنې رغبت کې يې سپړنه داسې دی:.

۱. اي (الف) د يوې لنډۍ، تپه، ټيکي او مصري د کنبلو (ليکو) ډول چې په
ولاړه يا پورته کېږي (اوفکي يا افقي، ویرتيکل) بڼه روښانه کوي او بي
(ب) د يوې لنډۍ، تپه، ټيکي او مصري د کنبلو (ليکو) ډول چې په پرتو
(اومودي يا عمودي، ویرتيکل) بڼه روښانه کوي.

۲. کوشنۍ لیکه (خت یا خط) دیفتنگونه، غبرگغبرونه، ناتروویکي، تروویکي، سترېل، اوسترېل، پارنویکي، بلنویکي، اندېښنې، هیبجاني چغې، لکه: الله وئ! وئ، او، نو وئ!!، جان، ځانه!، ځانه!، اشنا، شیرینه، راځه!، کنه، یا الله، یه، وای!، وای!، وه!، وه الله، ای!، وه الله وئ!!، وا وئ، وای وای. نو، الله، او، گرانه!، یه کربانه!، یه پښتینه!، یه ځلمیه!، هه بچیه!، فردوس ځانه!، لغمانیه!، یه که څاره!، ای الکه! وروره!، بخته میره!، وئ اه!، دغه راز هو، نه، ښه، څنگه، ولې...، نومړي ټول د لنډۍ، ټپه، ټیکۍ او مصرۍ توکي دي، چې کله هرې مسرې پیل کې، کله منځ او ډېری وخت په پای کې ویل کېږي او د څپو په شمېر کې ډېروالی را ولې. چې په دې ښه کې د پېلنۍ مسرې (نیم بند، نیمه کړی) په سر کې راغلي او د دویمې مسرې اوږدې مسرې په پیل او پای کې کله یوه، دوې، درې او یا څلور څپېزه راځي.

۳. منځني واټن لیکې یا یوه ۹ څپېزه مسره ده، دوې غونډلې یا غبرگغونډلې دي.

۴. پې (پ) پېښله (کافیه، قافیه) ده او لې (ل) لړ (رديف) دی، چې د ۹ څپیزې مسرې په پای کې راځي او په ۱۳ څپېزه مسره کې د ه (هي) ابڅي تل او اړین ښه لړ وي.

۵. اوږد واټن لیکه یا یوه ۱۳ څپېزه مسره ده، دوې غونډلې یا غبرگغونډلې دي. څپیزې او زورنې

UUUU ;U-UUUU-UUUU ;UUUU
UUUU ; U-UUUU-UUUU-UUUU;UUUU

یه- کر- با نه؛ کر - بان - و- ط + نه - ز - موړ - کور + یې

وه!؛ په - سر - او - ستر+ گو- به - دې - موړ + جو - اړ - مه + نه؛ وئ!

؛ ۴ ۱- ۲- ۳- ۴- ۵- ۶- ۷- ۸- ۹

؛ ۱ ۱۰- ۱۱- ۱۲- ۱۳- ۱۴- ۱۵- ۱۶- ۱۷- ۱۸- ۱۹- ۲۰- ۲۱- ۲۲- ۲۳

د لیکوال د مصری بېلگه ده:.

▲ یه کرېبانه!؛ کرېبان وطنه زموږ کور یی

وه!؛ په سر او سترگو به دې موږ جوړو اړمنه؛ وی!

د دې مصری سپړنه داسې ده:

لومړۍ مسره $4 + 9 + 0 = 13$ څپې ده، چې و، یه کرېبانه!،، بلنویکی لري.

دویمه مسره $1 + 13 + 15 = 29$ څپې ده چې و، وه!، او و، وی!،، پارانویکی لري.

دلته ټوله مصری ۲۸ څپې ده، دا مصری په پورته بڼه بلنویکی او پارانویکی لري، د څپې په ګڼه کې یې دېروالی راوړی دی. خو نوموړي غبرګېزونه، بلنویکی پارانویکی... ولس کې لرغون دود دی او د مصری برخه ده؛ د ډېرو معلوماتو له پاره ۱۲. دیفتنگونه انځورلیک (پراګراف) وګورئ.

مصری مېچه د څپیزه او خجیزه ټولوالي (Syllabic and Tonic Measurement System) یوه بڼه او لارښوده مخبېلگه ده.

له ژبني پلوه لږ تر لږه دوي یا زیاتې غونډلې را اخستي، خو څپې یې له ټاکلي شمېر ۹ او ۱۳ څخه تېری کړی دی او زورنې یې له ټاکلي شمېر څلورو څخه تېری نه دی کړی. له دغو ټوکو پرته؛ دیفتنگونه، غبرګېزونه، ناټروویکي، تروویکي، سټرېل، اوسټرېل، پارانویکي، بلنویکي، اندېښنې، هیېجاني چغې، لکه: الله وی!، وی، او، نو وی!!، جان، ځانه!، ځانه!، اشنا، شیرینه، ګرانه، یا الله، یه، وای!، وای!، وه!، وه الله، ای!، وه الله وی!!، وای وای وای. نو، الله، او، ګرانه!، یه کرېبانه!، یه پښتانه!، یه ځلمیه!، هه بچیه!، یه کرېبانه!، کنه!، یه که څاره!، راځه!، څارشمه!، ای الک! وروره!، بخته میره! دغه راز هو، نه، ښه، څنگه، ولې...، چې په دې مصری کې شتون لري او په پام کې یې راولو څپو په کچه کې دېروالی راولي خو بلکه نه کوي.

۱۵. ۵ تي (ت): د پېيلن يا پېيلنې او پېيلې پېژند په اړه پوښتنې

د ليکوال څرگندول چې روڼوي کتنه داسې د لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصری ستر
تاثیر لرونکی او ویشونکی لوری په لاندې ډول د نوموړو گړنې پېيلې له پاره
موږ ته په لاس راکوي.
لکه:

۱. د لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصری پېيلن يا پېيلنې پېژند څرکند دی؟ او
کنه؟!؟

۲. لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصری یوازې پېيلنې کښلې او که پېيلنو کښلې؟،
چې که پېيلن يې و کښي مړمنو ته يې منسوب ولی شي؟، کنه؟!؟ په
ورته بڼه که پېيلنې يې و کښي نر نوری ته يې منسوب ولی شي؟ او
کنه؟!؟

زما په نظریې د هغه ټولو لیکوالو نظریې څخه زما نټه ده، چې وايي د لنډۍ،
تپه، ټیکۍ او مصری پېيلنه (شاعره) يا پېيلن (شاعر) معلوم نه دی يا پېژند
څرکند نه دی؟ دی؟

که د خانو خان مېرمن، مومن خان او شیرینې، ملا عباس او گلېشړه، مولوي
صیب عبدالحمید مومند، امیر شیر عالي خان، ملالی میوندی، اسکندر خان، ...
رفیع او لیکوال نه وی کښلې دوی به پېيلن او پېيلنه نه وی.
د بېلگې په بڼه ملالی میوندی خپلې لنډۍ ویلي کنه، د بل تن او نامعلومه پېيلن
او پېيلنې پېيلې خوي نه دي ویلي چې شاعر دي معلوم نه وي او په ټاټوبي
کې دې دوران نه وي کړی. په زرگونو تنو یې زموږ د پېيلو په بڼه وگړو
لیدلې او پېژني یې چې دا ده ملالی میوندی لنډۍ دي.

بل لوري ته د لرغونو لنډۍ یو، تپو، ټیکۍ یو او مصری یو پېيلنې او پېيلن پېژند
څرکند نه دی.

پېيلنې او پېيلنو کښلې دي، هوکې که پېيلن يې و کښي مړمنو ته يې منسوب
ولی شي، په ورته بڼه که پېيلنې يې و کښي نر نوری ته يې منسوب ولی شي.

د ډېرو معلوماتو له پاره د دې توک ۱۵. ۱ د لنډۍ یو، تپو، ټیکۍ یو او
مصری یو پېخليک انځورلیک (پراگراف) و گورئ.

۱۵. ۶ ټي (ټ): د ليکوال څرگندول چې روڼوي کتنه داسې د لنډۍ، تپه،
ټيکۍ او مصری ستر تاثیر لرونکی او ویشونکی لوری په لاندې
ډول د ليکول پېيلې له پاره موږ ته په لاس راکوي

د ليکوال څرگندول چې روڼوي کتنه داسې د لنډۍ، تپه، ټيکۍ او مصری ستر
تاثیر لرونکی او ویشونکی لوری په لاندې ډول د ليکول پېيلې له پاره موږ ته
په لاس راکوي لکه:

▲ لاس کې به غټ لرگی د ستا و
لکه د غره شپنه چې سمې ته راشينه

▲ بيا به کړی ورځ را په شا وي
لکه چې کوټی څوک په بار بلده وينه

▲ ستا به لاسونه زما غوږونه
لکه گادی جلب دې هر وخت کش کونه

▲ ځانه څښتن باندې دې سپارمه
تودو اېرو باندې مې خپل یار و لرمه

▲ څنگ ته مې راشي راته نه گوري
لکه هندو چې کلېمه بده راینه

۱. لنډۍ پېيله له لنډۍ څخه، تپه پېيله له تپ څخه، ټيکۍ پېيله له ټيک څخه او
مصری پېيله له مصری څخه رغښت مومي.

۲. لنډۍ پېيله د لنډۍ پیلنی او پاینی څېرې کاپي، ورته بڼه، ورته ډول، پرمختگ
شوی روغ تکرارېدلی کوښښ دی؛ تپه پېيله د تپ پیلنی او پاینی څېرې کاپي،
هم بڼه، هم ډول پرمختگ شوی روغ تکرارېدلی کوښښ دی؛ ټيکۍ پېيله د ټيک
پیلنی او پاینی څېرې کاپي، ورته بڼه، ورته ډول، پرمختگ شوی روغ
تکرارېدلی کوښښ دی او مصری پېيله د مصری پیلنی او پاینی څېرې کاپي،
ورته بڼه، ورته ډول، پرمختگ شوی روغ تکرارېدلی کوښښ دی.

۳. تر ټولو غوره بڼې د وگړنې پېښې مور ته په پوخ کې کوي چې لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ د پښتون پښت غرونو پرمختگ شوی روغ کوښښ دی او دوی سره لري.

۴. څومره والی د وگړنې پېښې مور ته په پوخ کې کوي چې پېنځه دانې دي او هر یوه یې دوی مسرې لري.

۵. زورنې یې په څلورمه، څلورمه څپې دي، خو ټولیز پایخ یا پاینی زورنه یې تر ټولو پیاوړې راغلي ده او د مخنیو غونډلو بېلابېل اهنگونه د هماغې وروستی غونډلې تر سیوري لاندې کمزوري پاتې شوي دي.

د څلورگونو څپو ټولوالی څخه یې په هرې څلورو څپو کې په څلورمه څپه زورنه ده؛ ټولې مصرۍ او ټپې دي سره گډې. د ټپې پیلنۍ مسره یا لومړۍ مسره کې په غټ او ستا، د ټپې پاینۍ مسره یا دویمه مسره کې په غره، سه او شي راغلي ده؛ درېیمه مسره د مصرۍ پیلنۍ مسره یا لومړۍ مسره کې په ری او شا راغلي ده، څلورمه مسره د مصرۍ پاینۍ مسره یا دویمه مسره کې په کو، بار او وي راغلي ده؛ پېنځمه مسره د دویمې مصرۍ پیلنۍ مسره یا لومړۍ مسره کې په سو او رو راغلي ده؛ شپږمه مسره د مصرۍ پاینۍ مسره یا دویمه مسره کې په ډۍ، هر او که راغلي ده؛ اووه مه مسره د دویمې ټپې پیلنۍ مسره یا لومړۍ مسره کې په تن او سفا راغلي ده؛ اته مه مسره د ټپې پاینۍ مسره یا دویمه مسره کې په رو، خپل او ږه راغلي ده؛ په نهه مه مسره د درېیمې مصرۍ پیلنۍ مسره یا لومړۍ مسره کې په را او نه راغلي ده؛ لسمه مسره د مصرۍ پاینۍ مسره یا دویمه مسره کې په دو، مه او ځي زورنه راغلي ده.

په لس واړه مسرو کې ترنگتوک په څوړ دی چې په پیلنۍ ټپې، دویمه، درېیمه، پېنځمه مصرۍ، کې یې ،، نه ،، او یوازې په دویمه ټپه چې څلورم ځای کې راځي ،، مه ،، ترنگتوک راغلی دی.

د بېخباري مصرۍ یا پېنځمه مصرۍ اوله مسره کې په نهه مه څپه ترنگتوک په دې بڼه راغلی دی ،، گورې،، راغلی؛ البته اهنګ یې اخستی دی. د چار کر دی چې یوه ترلې څپه ده، که په لږ خنډ یې راولو نو بیا لږ لوړ په غږ کې زوکره کوي، چې دوی څپې یې کړو بیا مسرې په کچه کې یې ۱ څپې پېروالی راولي او بېخباري شوي ورسره؛ مسره یې له ۹ څپیزې څخه ۱۰ څپیزه کېږي او د ۹ څپیزې خوند او خوړ غږ یې غوره نه ساتي، نیمکۍ شوې،

په ۱۰ څپه یې ترگتوک راغلی دی، خوږ غږ ځای نیولی دی، چې په همدې څپه اواز په ځور شوی بېرته.

د غبرگغږونو او پارنوییکو په شان ځکه غوره نه دی راغلی چې په چار کړ شوي غونډله او د هغو په شان یې ترنگ نه دی ساتلی؛ دلته دا باکه لري. په پاینۍ مسرې یې په و، نه، ترنگتوک راغلی دی. خو ټولې مسرې لکه د ټپې او مصرۍ پیلنې او پاینې مسرې په شان ترنگتوک ساتلې دي. د مصرۍ بېخباري په نیمکۍ بڼه په ځور غږ ساتلې دی، دا نو یوازې په ساز او اواز کې څېرمه اهنگونه جوتوالی (برجسته والی) مومي او له ژبني ډگره نور راوځي.

۶. د لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصرۍ پېیلی پېنځگوني رغنده توکونه لکه: ژبه، تول، واند (خیال)، اند (فکر) او ولوله (احساس، عاطفه) په کې په تپه او مصرۍ بڼه شتون لري.

۷. ټپې او مصرۍ میچه د څپیزه او خجیزه تولوالي (Syllabic and Tonic Measurement System) یوه بڼه او لارښوده مخبېلگه ده، له ژبني پلوه لږ تر لږه لس یا زیاتې غونډلې را اخستي، خو څپي یې له ټاکلي شمېر ۹ او ۱۳ څخه تیری نه دی کړی او زورني یې له ټاکلي شمېر څلورو څخه تېری نه دی کړی، له دغو توکو پرته. دیفتنگونه، غبرگغږونه، ناټروویکي، تروویکي، سټرېل، اوسټرېل، پارنوییکي، بلنوییکي، اندېښنې، هیجانې چغې، لکه: الله وی، وای، او، نو وی، جان، ځانه، ځانه، اشنا، شیرینه، کنه، یا الله، یه، وای، وای، وه، وه الله، ای، وه الله وی، وای، وای، نو، الله، او، گرانه، یه کرانه، یه پښتیا، یه ځلمیه، هه بچیه، یه که څار، څار شمه، راځه، ای الکه، وروره، بخته میره، دغه راز هو، نه، ښه، څنگه، ولي...، چې په دې دوي ټپې او درې مصرۍ کې شتون نه لري او په پام کې یې هم نه راولو که شتون یې درلود بیا مو پام کې نوه چې څپو په کچه کې ډېروالی راولي خو باکه نه کوي.

دا چې د لومړۍ، څلورمې ټپې او دویمې، درېیمې او پېښمې مصرۍ لومړۍ غبرگغونډلې دواړه ملي سره په یوې لارغې تړل شوي یا عطف شوي دي نو پېنځه تر غبرگغونډله رغوي. اوډوون (ترتیب) د غونډلې په بڼه نه چې اېښی (پیل، میتدا، شروع) وي یا، اېښونی (پای، خبر) وي. دا مانا ښندي چې هره پتلیزه و ویل شي؛ بویه، اړبڼه ده، په چار ده چې په ټینګاري بڼه و ویل شي. لارغه (پیوستون، مکت، مکتبه) او بی لارغي (بی مکتبه، بېلتون)، توسني اړیکه چې په لارغه څرګندېږي. یوه ګډه غونډله جوړوي.

چې په رښت کې نومړې مسره ۹ څپې کېږي او په لارغه (پیوستون، مکث، مکثه) کېږي. بل لوري ته لارغه، وت او کسر درې واړه په کې راغلي؛ چې کسر (ماتینده، درز، برخه، ډله، فراکسیون، په گوند کې دننه کوشنې ډله، وت (واتن، فاصله، Fraction, Deficit, Detraction, Depreciation pace, Interval, Distance, Break, Ravine، په لومړۍ مسرې کې و له لکه سره لارغه ده.

بویمه، اړبڼه ده، په چار ده چې د لنډۍ، ټپه، ټیکي او مصری له پیلنۍ او پاینۍ مسرې سره کسر څرگندېږي، برابر راځي او اوز یا لحن یې هم روغ اوډون مومي. پاینۍ ۲ مسرې چې سروکی دی ۲۲ څپې، د نیمکې کسر (مطلع) یا یې وگڼو چې لومړی یوه کسر (مطلع) لري او ورپسې یې څلور مصری، یا ټپې، یا گډې یو بند دي؛ کسر یې له دوي مسرو چې لومړۍ یې لنډه او اوږد مسرو څخه جوړ دی کټ مټ یوه یوې مصری په شان دی، چې بیا د پښېله یې تړون له مخې له هر بند سره ځای، ځای یا ټول تکرارېږي.

پاینۍ دوي مسرې چې له ټولو لنډۍ، ټپې، ټیکي او مصری ورسته راشي یا بېخباري شي نه سرباري نو غوره سپیني ته راوځي لکه چې په همدې بڼه ده. دا نو داسې نه ورته نه شو ویلی چې دواړه پاینۍ مسرې دوي تکراري لږ والي مسرې دي چې دواړه یې دوي لږه دي او تر ټولو همدا لږونه د هرې څلور مصری څخه ورسته تکرارېږي (بېخباري کېږي).

پورتنۍ پېیلې کې، د لومړۍ او څلورمه ټپه، دویمه او درېیمه مصری سرو ته منسوبې دي، پېنځمه مصری ښځو ته منسوبه ده یا اړوند ده، ټپې د سره پیلنۍ مسره ده ۹ څپې، دویمه مسره ټپې دویمه مسره ده ۱۳ څپې؛ درېیمه مسره د لومړۍ مصری لومړۍ مسره ده ۹ څپې، څلورمه مسره د لومړۍ مصری دویمه مسره ده ۱۳ څپې؛ پېنځمه مسره د دویمې مصری لومړۍ مسره ده ۹ څپې، شپږمه مسره د دویمې مصری دویمه مسره ده ۱۳ څپې؛ اووه مه مسره د دویمې ټپې لومړۍ مسره ده ۹ څپې، اته مه مسره د دویمې مصری دویمه مسره ده ۱۳ څپې او نهه مه مسره د درېیمې مصری لومړۍ مسره ده ۹ څپې، لسمه مسره د درېیمې مصری دویمه مسره ده ۱۳ څپې. چې له پاینۍ مصری څپې لږ سره بېخباري تشه یا خلاصه یا مطلع مسرې دي چې نومړې ټپې او مصری لس لارغې لري، ۱۱۰ څپې کېږي.

د ورد پوستکالي (New Microsoft Word Documents) له پامه نوموړې ټپې او مصری، په ۱ چوپړو (Pages) کې ده؛ ۷۰ ویکي (Words) لري؛ ۲۶۱ دانې یې وت نه یا پرته له وت د ابڅو ځای نیونه لري، د منشور: د رسمي سند ور کونه مستعمراتو ته د حقوقو ور کونه: درېست نیونه، د د ابڅو،

اونورو، پرانټ،، (، no Spaces، Characters)؛ ۳۴۳ داني منشوره
يې له وت سره دي (، with Spaces، Characters)؛ ۱۰ پراگرافه
(Paragraphs) دي او ۲۱ لينو (lines) کې کښل شوي دي له ليکي هرپي،
لاندنۍ يادونې او پاينۍ يادونې سره، سره (Footnotes and Endnotes،
(Include Textbox).

۸. د رنگونو ښکاروندی يې د ټپي ځيگري رنگ دی (Color model: RGB،
Color) او د مصرۍ تټ نصواري رنگ (Red: ۱۱۲، Green: ۰، Blue: ۰
، ۴۱، ۱۰۹، ۱۰۳، RGB، model) دی. د لينټيلیک
(جدول) ۱. ۲. ۱ پېنځه څلوېښتو پښتو شعرونو او يو سلو شپېته بېلا بېلو نورو
پښتو شعرو رنگونو ښکاروندی (د رنگونو کوډ)، ۱۳۹۵ لېږديز لمريز کال په
سټه ۲۷ او ۲۹ گڼه دی.

۹. د لنډۍ، ټپي، ټيکۍ، او مصرۍ پنځه له هغې لنډۍ، ټپي، ټيکۍ، او مصرۍ له
پاينۍ مسرې کېږي چې منځه (هسته) وي؛ چې ځانگړي ځانگړنې يې لنډۍ،
ټپي، ټيکۍ او يا مصرۍ ته ورته وي، د نوموړې منځه موږ په خپل رنگ يې
چې د ټپي او مصرۍ رنگونو ښکاروندی يې د ټپي ځيگري دی، د مصرۍ تټ
نصواري دی. گډولي بڼه يا اونگ بڼه جوړه کړي مسرې هغه رنگ لري چې يا
لنډۍ ته منسوبې وي، يا ټپي ته منسوبې وي، يا ټيکۍ ته منسوبې وي او يا
مصرۍ ته منسوبې وي نو د همغو منسوبو شويو رنگ باندې کېږي؛ له دې څخه
يې د پنځ نوم هم اخستل کېږي چې دا لنډۍ ده، که ټپه ده، که ټيکۍ ده او که
مصرۍ ده. له دې سره سم دا لومړۍ او څلورمه ټپه او دويمه، درېيمه، پېنځمه
يې مصرۍ دي.

۱۰. د ټپي او مصرۍ بېيلن ليکوال صفی الله فردوس خان ټولي په گډولي بڼه يا اونگ
بڼه جوړي کړي (مصنوعي: ديسي، شلخي، گډول، ترکيبي، يوه ځای کول:
فيصله کول: جوړول: صرف نظر کول، د جرم د مجازاتو څخه، د موافکي
ته رسېدل. گډ، د دوو يا ډېرو اجزاوو څخه جوړ شوی. انگر، غولی، احاطه
شوی ځای، جارگی، چمبر: مرکب) يا (Mixdesign، Synthetic or compound)
کښلي دي. هره يوه نوې گډوله رغولي چې د نوې ټپي او
مصرۍ سکالو ځانگړنې او نخښې او بېلوالي يې ځانته غوره کړی دی.
هره يوه مسره يې په ليکه کړي يا په ليکه برابرول (Alignment) شوې
او د سکالو تسلسل (continuity، succession) سره لري. له ټپي او مصرۍ
يې څرگندېږي چې له نورو لرغونو پښتني وگړني پېيلو څخه روغي گډوله

شوي نه دي. دا به داسې ښکارېږي چې پنځي و طبيعي، دي او مصنوعي،
ديسي او شلخي، نه دي.

۱۱. د دې تپو او مصريو پېيلن د پښتو ژبې لېوال دی، ځېک تن دی، او د لغمان يوه
بڼه نیک نومه وگړی دی چې ډېری شعرونه يې په پښتو ادب پنځي، طبيعي،
او يوه دمي پوښلې دي. د زهن د تپې او مصري زېږندې يې له لېوالي سره
لوره د لېوالتيا حس ساتل، لېوالي (خپلې معشقي، مېرمنې، ښځې) ته د ودني
چمتوالی، خوشحالی رېښې رغولو، خور ژوند گالنه، لېوالتيا ته درناوی لوری
په لاس ورکول، يوازي او يوازي لېوال خپلې لېواله او لېواله خپل لېوال ته د
کوروالي اتلان جوړېدل چې دا ترټول غوره پښتونواله په دانگپېيلې رښت دی
او اسلامي رښت هم دی، چې چارپېريال له خنډونو څخه لرې ساتي، د لېوالتيا
بڼه سلوکو يا کړو وړو ته پام، ټيټې کړنې نه لوري کړنې کول، پښتونواله او
دودواله پاتې شوني پرېږدي. بل لوري ته دا د دې له پاره نه بوروم چې ځانمني
ستاین شي، په ټوله کې د دې له پاره ده چې د نورو پېيلنو د پېيلو له پاره تري
په لرليد گټنې واخستل شي.

۱۲. د دې تپو او مصري یو د زوکړې موده لکه څنگه چې زه وایم داسې ده:
کره موده يې راته معلومه نه ده، خو په پلاځمینه کابل، خوشال خان مېنه کې
مې کښلې، ۱۳۸۵/۰۷/۲۵ لېږدي څخه مې مخکې کښلې دي.
د دې تپو او مصري یو چې سرلیک يې و، سروکی، پام يا نیمکې ده،
(صفی الله، ۱۳۸۸ لېږدي، ۳۵۸ چوپړی)
د مینې او مېنې پالنې لور حس، ټاټوبي سوکاله او ودني چارپېريال او
هواوېچې د تاثیر پنځي زېږنده ده، د دې له پاره کره بوروم چې همدا يې د پنځي
(تخلیق) منځي (هستي) د زوکړې موده ده.

۱۳. د دې تپو او مصري یو وخت موده چې باچاخان لغماني په پلازمېنه کابل کې،
د میوند تمځای کې (جاده میوند) کې د ادبني په ورځ د جون میاشت په ۲۱ د
۲۰۱۹ زېږدي کې ورسته له وخته يا ماسپښين ۳:۱۱:۳۹:۰۰ کې ثبت کړي
ده، دوباره يې ويلي. وخت: (وخت ټاکل، نېټه ایښودل: پرسور برابروول: مهال:
دموسيکي شيبه: پروخت، پرتاکلي وخت).
ثاني: دیکي: ساعته) په وخت کې ويلي ده. ۰۰:۰۲:۲۴:۰۹ (رپه):

۱۴. د ليکوال دا تپې او مصري د ده له ودرېدوکه نیمکې مصري څخه دي، په دې
بڼه تپو او مصري یو کې د لنډۍ، تپې، تیکی او مصري وېشتلو، اچولو، وهلو
او ویلو تسلسل کې خنډ، دمه، ودرېدوکه، بله لاره او بل لوری ته شوی وي.

لکه په لرغونو وختونو کې به یې چې ځینې پښت لنډۍ، تپې، ټیکۍ او مصری په اواز کې ویلي چې یوه درجن یا دولس دانې به پوره شوې، بیا به یې یوه بله لنډه پېپله وه یا کوم خبره، وینا او یا د پښتو په لرغوني پېيل مېجه څپېزه خېزه ټولواله (چې له څلورگونو څپو څخه به یې یا په هر څلور څپېز کې اوله څپه باندې زورنه وي، یا په هر څلور څپېز کې دویمې څپه باندې زورنه وي، یا په هر څلور څپېز کې درېمې څپه باندې زورنه وي، یا په هر څلور څپېز کې څلورمې څپه باندې زورنه وي) په سټه یوه پېپله به یې ویله بیا به بېرته په بل درځن د لنډۍ، تپې، ټیکۍ او مصری پیل وکوه. ځینې بېر به یې په نېغه لاره ټولې ویلي، یوه درځن (Dozen, Douple)، دوی درجنه ان تر شل درجنو پورې ویلي.

ځینو په یوه سیټ څلور دانې یوه تن ویلي او څلور بل تن؛ ځینې وخت به یوه همبول دوی دانې ویلي او بل به دوی دانې ویلي؛ ځینې وخت چې څو دانې همبول به اوازونه سره جوړه کول چې هر څو تنه به وو، چې وار به یې پوره شو، بیا به نیمکه برخه به ټولو په گډه یا یوه وار بېخباري تکراري خلاصه برخه د نیمکۍ ویله؛ او نوموړې بڼه نیمکۍ، پام او سروکۍ د لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصری تر منځ نږدې پوله او یا سرحد او یا د دوی ترمنځ د تېرېدو پول دی.

چې ځینې وخت بیا په ساز کې پورتنۍ برخې د ساز اسبابو او بولل ته دا په لاس گټنه ورکوله چې کله په کې ډول خپل فارموله او غوره حالت وړاندې کړه له یوه درځن ورسته؛ کله به رباب خپل فارموله او غوره حالت (کوزې او بره پردې) وړاندې کړه له یوه درځن ورسته؛ کله به ارمونې خپل فارموله (کوزې او بره پردې) او غوره حالت وړاندې کړه له یوه درځن ورسته؛ کله به ټولې او ځینې وخت به یوې گډې نغمې، سندرې، د موسیقۍ یوې پارچې، تش ساز، د دوی ټولو اسبابو په گډه خپل وار، تېر کړه (ځینې وخت به یوې گډې نغمې یا سندرې یا د موسیقۍ یوې پارچې یا تش ساز، د دوی ټولو اسبابو په گډه خپل وار تېر کړه)؛ ډېری پېر لېوال به ټولې سره گډې ویلي او لېوالی به ورته ودرېوکه ویله او ترله. لکه دا په دې سره به په ساز کې خوند هم لاسته راغی او سندرغاړي یا بولل به هم دمه وکړه او بل درځن ته به چمتو شو.

١٥. ٧ جې (ج): د صفي الله فردوس په لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو کې تشبې

د لیکوال اېنچ. ص. ف څرگندول چې روڼوي کتنه داسې د لنډۍ، ټپه، ټیکۍ او مصری ستر تاثیر لرونکی او ویشونکی لوری په لاندې ډول د لیکوال پېیلو تشبې له پاره لوری موږ ته په لاس راکوي لکه:

لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری کې، تشبې، نغوټې (کنایې)، په تله ویکي، انځوریز غوند غوره هنري دوران، په لویه کې بوږوي، د دوی کالب ورته لویه پنډوسکه غوړولي ده.

چې ژبپوهنې ته د ادبي فنونو (مانا، بیان، او بدیع) غولۍ رغوي. په بیان کې له ورته والي (تشبې، تشبیه یا تشبیه)، نخبې (استعارې، نښانه، سمبول، رمز)، نغوټې (کنایې) او مجاز (استعاده، دالفاظو مجازي استعمال) څخه بحث کوي.

خبرو معنوي ارزښتونه یا د خبرو معنوي ادبي پیداوارو (صنعتونه) راپېژني او د خبرو غوره لارو چارو بڼو ته پاملرنه کوي. په بنسټیزه توګه د خبرو بڼې اغېزې (فصاحت او بلاغت Eloquence) او څرګندوالی (وضاحت Clarity) تر څېړنې لاندې نېسي.

بیان (سپړنه، تشریح، ډله، ډول؛ د غټو غټو ټکو څرګندونه) هغه پوهه ده چې په مرسته یې یو یا څو ماناوې په داسې بېلا بېلو لارو و ویل شي چې د څرګندوالي او پېچلتوب له مخې ښکاره توپیر و لري او مانا په پورتنۍ بڼه ژباړي.

تشبې (تشبیه، تشبیه Simile, Comparison, Allegory, Metaphor یا) : ورته والی، پرتله (مقایسه)، رمزي (مجازي کیسه؛ سمبولیک؛ حکایت؛ هغه کیسه چې واقعیت په مجازي او کنایي ډوله په کې څرګند شوي وي.)، یا استعاده، د خبرو مجازي استعمال ته وایو.

تشبیه ورته والي ته وایي، دا ورته والی به یا په بڼه کې وي، یا به په مانا کې وي. یانې دوی شیان یا دوي حالتونه څو ګډ ستاین، څېرې، ځانګړتیا سره لري، خو یوه څېز له بل څېز سره پرتله کېږي.

د تشبیه وی مانا د دوي څېزونو په یوه مانا کې ګډون ته وایي او په ادبي نمونه کې د دوي څېزونو له یو بل سره هم رنګه یا یو ډول کولو ته وایي، خو په دې تر چې دا ورته والی رښتغوښتنه رښتیني نه وي.

یا دا چې تشبه وی له پامه ورته کولو یا یوه شی د بل شي په شان کېدو ته وایي او نمونه یې یوه ځانگړې مانا کې د دوو څیزونو گډون ته تشبه وایي. یا په بله وینا یو څوک، یو څیز یا یو حال د بل چا، بل څیز یا بل حال سره ورته کېدو ته تشبه وایي، خو په دې ترڅې د دواړو څیزونو یا حال او څه رنگوالي ترمنځ یو یا څو گډ ستاین شتون ولري.

د بېلگې په ډول: سپی یې د سپي په ډول خوري او سړی یې د سړي په ډول خوري. نو په دې کې د خوراک یا څښاک د سولوکو پرتله (تشبه) شوی ده، چې د سپي خوراک ناسم، ډېر ناوړه، له غږو او کرپهار ډک وي او په خلاصه خوله خوراک کوي. د سړي خوراک سم، غوره، پاک، غلی او پټه خوله وي چې د خوراک پروخت یې خوله بنده وي شخوند وهي.

له وگړنې پېيلې لنډۍ، تپه، تیکی او مصری څخه به یوه لکه په لاندي بڼه را واخلئ:

ادبپوهانو په رښت کې تشبیه د مانا د څرگندولو ډېره لومړنۍ او اسانه لاره چاره بللې ده، څرنگه چې وگړی د ډېرو کارونو او څېزونو کړو وړو او رښت څخه پوه نه لري. هغه څېزونه نه شي سپړلی، نو له هغو څېزونو سره چې بڼه یې د پېژند ځانگړنې پېژني ور سره تشبیه کوي.

تشبي (ورته والی یا تشبه) پېنځه سکالو لري: مشبه، مشبه به، د تشبیه وجه، د تشبیه توري، د تشبي پټه.

د تشبي پېنځگوني سکالو څخه مشبه او مشبه به ته د تشبه لوری رالوری هم وایي چې په تشبي کې د لوري رالوري یادونه او شتون اړین دی؛ دغه دوه سکالو د تشبي بنسټیز سکالو هم نومول شوي دي.

پاتې درې نور سکالو (د تشبي وجه، د تشبه توري او د تشبي پټه) د تشبي سر سري سکالو دي چې یادونه او شتون یې اړین نه دي.

د مشبه او مشبه به ترمنځ د گډ ستاین یا وجی میندل د هر چا له پاره ممکن نه دي، ینای د هر چا تر پوهې پورې نه اړوندېږي؛ دا کار یوازې پېيلنې او پېيلنې (شاعران او شاعرانې) په سم ډول سره کولی شي.

۱۵.۷.۱ د صفي الله فردوس په ټپي کې مشبه

مشبه (Likened, Compared): ورته والی، شباهت، شکل، بڼه، تصویر. هغه څوک، شی یا حال دی چې د بل چا، بل شي یا بل حال سره تشبه کړای شوي وي، یانې کوم شي ته چې تشبه ور کول کیږي، هغه ته مشبه وایي.

▲ مازي په خوله رښتیني وایي

راځه د زړه خوالي و کاندو مرګ راځینه

د لیکوال په پورتنۍ ټپه کې چې سرو ته منسوبه ده، په کې خوله مشبه او رښتیني مشبه به دی، زړه مشبه او خوالي مشبه به دی.

۱۵.۷.۲ د صفي الله فردوس په ټپي کې مشبه به

مشبه به: چې له کوم شي سره تشبه ور کول کیږي. یا مشبه به هغه څوک، شی یا حال دی چې د بل چا بل شي یا بل حال سره ورته والی او تشبه ورسره شوي وي. د بېلګې په بڼه ،، پوهنه رڼا ده ،، پوهنه مشبه، رڼا مشبه به شوه. دا ځکه چې مونږ په دې جمله کې پوهنې ته د رڼا حیثیت ور کړی او رڼا غوندې مو بللي ده. په پېيله کې تشبیه کول (to liken, to compare, to assimilate) باید پېیلان او پېیلانې مشتبّه نه کړي (Dubious, Confused شکمن (شکی)، سر ګډول، وار خطا کول، مغشو شول).

▲ مینه کې وصل ټکی ورک شو

هجر کې و ګوره کلیات راغلي دینه

د لیکوال په پورتنۍ ټپه کې چې سرو ته منسوبه ده، په کې مینه مشبه او ټکی مشبه به دی. هجر مشبه او کلیات مشبه به دی؛ ټکی د دې له پاره مشبه به دی چې یکر یا یون دی، ګڼه یې کمه ده، په مینه کې ډېر لږ کیسي شتون لري چې لېوال او لېواله، مین او مینه دې یوه او بل ته رسیدلي وي؛ خو بېلتون کې ښې ډیرې کیسي شتون لري او په سلګونو مینانو د ماتې مینې کیسي شتون لري؛ یو لیکي ۴۸ چوپړي وي، له څلورو تر لسو لیکو څخه یو دیوان بورېږي او له څلورو څخه تر لسو دیوانو څخه یو کلیات بورېږي. په بېلتون (هجر) کې د ډېرو کیسي دي چې سر ته نه دي رسیدلي او الله ج یې پښت (نسب) ته اوږدوالی نه دی ورکړی. لکه یوسف او زلیخا، د لیلا او مجنون، مومن خان او شیرینې، ملاعباس او گلشهر... چې ګڼه یې

زرگونو ته رسېږي. له همدې ډېر گڼې څخه مې هجر له کلیات سره تشبې کړی،
چې هجر له کلیات سره مشبه به دی.

۱۵. ۷. ۳ د صفي الله فردوس په لنډۍ کې تشبې وجه

د تشبې وجه (دلیل، برهان، علت، سبب، وجه، واسطه، سند، حجت، فکر، شعور، عقل، بحث کول، دلیل راوړل، په منطق برابر غږیدل): چې د کوم چم پیداو (صنعت: ارت، هنر، فن، عملي مهارت، رغاوه یا صنعت، صني قدرت ضد)، د ښکلا د تخلیق فن، د تخلیقي تخیل اثر، د پوهې یوه څانگه (په تېره د اجتماعي علومو) مهارت (تخصص)، استعداد، ځیرکي، جادو، چم، تېرايستنه، چل ول) په وجه تشبه ور کول کیږي. یا داسې چې یو یا څو گډ ستاین چې د مشبه او مشبه به ترمنځ شتون لري، د تشبه وجهه یې بولي.

▲ نړۍ سینه نړۍ یې ونه خدايه له ځای ځنې کمزوري دغه ترله

د لیکوال په پورتنۍ لنډۍ کې چې سرو ته منسوبه ده یا د نر نوري له لوري ویل شوي. په کې نړۍ مشبه او سینه مشبه به دی؛ نړۍ مشبه او ونه مشبه به دی؛ د تشبې توري نه لري.
د کوشنیوالي له پېر څخه د ترلې عاجزي، سوی زړه ورتوب، کمزورتیا او کمزوري یې د تشبې وجه ده. نازک هډونه، نازک کره وړه، نړۍ سینه (دارنده)، نړۍ ونه (تېټه، لنډه، وچه تنه، نړۍ هډه) له د زوکړې له پېر څخه یې کمزوري په نوموړي لنډۍ کې د تشبې وجه گڼم.

۱۵. ۷. ۴ د صفي الله فردوس په ټپي کې د تشبې توري

د تشبیه توري: د کومو اداتو په وسیله چې تشبه ټینګېږي یا ذهن ته راځي. یا هغه ودرېدو کې دي چې د هغوی په واسطه د مشبه او مشبه به ترمنځ د تشبه وجه څرگندېږي.
د تشبه توري یا ادات دا دي: په شان، غوندې، هغسې، هسې، څنگه، داسې، پرې. لکه: ته به وایې، تا به وی، په دود، په ډول، په مثال، په رنگ، په خبر، په رقم، ورته... .

▲ ستا رنگ انار غوندې ښکارېږي زما دې رنگ د مکياندي واره ونه

د ليکوال پورتنۍ ټپه چې بنځو ته منسوبه ده، په پيلنۍ مسرې کې مېرمن مېره ته وايي چې ستا رنگ انار په ډول سور دی، تازه يې، بې پامه يې زما غوره پالنه نه کوي، خپله پالنه کوي، خپل د مېره رنگ يې له انار سره چې يو گڼه پېژند نوم دی ور سره تشبې کړی دی چې رنگ مشبه او انار مشبه به دی. په پاينې مسره کې مېرمنې خپل ژېړ رنگ چې مکيانده بنځينه يو گڼه پېژند نوم دی ځان سره تشبې کړی، چې رنگ مشبه او مکيانده مشبه به دی؛ ژړوالی او سوروالی يې د تشبې وجه ده او غوندې يې د تشبې توری دی.

۱۵. ۷. ۵ د صفي الله فردوس په لنډۍ کې تشبې پټه

د تشبې پټه: د تشبې غرض مقصد (پلانول، نيت کول، قصد کول، پلان، نيت يا قصد) او مطلب (نېنه، هدف؛ مدعا، نېنه کول؛ ورڅرمه کول؛ په نظر کې نيول؛ نېنه نيول؛ ورڅرمه کېدل) چې له تشبې څخه اخيستل کېږي. د تشبې پټه ورته وايي. موخې له پاره يو شی بل شي سره تشبې کېږي.

▲ هواوېچه د ژمي نه ده

د څرگړي وړمه بوی نغښتلی په شاړه

د ليکوال پورتنۍ لنډۍ چې بنځو ته منسوبه ده، که چېرې د ويښوونې له پامه (د) اړيويکي شي او ساده ويونه (ده) نه دی؛ دا (د) ويونه د ترېښتي (ترکيبي) او بېلېښتي (اشتقاقې) نه شو منلی له څرگړي سره، د مشبه ده لېوال (عاشق) ته پټ منسوب دی او څرگړی مشبه به؛ په مشبه ده لېوالې ته پټ منسوبه دی او مشبه به شاړه ده؛ د تشبې توري نه لري.

د ژمي هواوېچه (هوا حالت، موسم) د ژورې مينې، خوږېغېږې د مستۍ ونډې دي، په دوبي او مني کې هواوېچه کې چې خاوند خپلې مېرمنې ته مينې پالنۍ لوړ حس غاړه ورکړې ده، مېرمن يې د خاوند د تن بوی په خپل ځان نغښتلی گڼي.

دا د ژورې تودې مينې؛ خوږېغېږې؛ د مستۍ هوا (وړمه) د پسرلي نه د خپل مېره لېوال گڼي چې له اور پېر ورسته ور سره گډ شوی وي؛ د مېره (څرگړی يو ډول غرنی بوټي دی چې ډېر خوږ بوی لري، په زاړه پېر کې به يې د کوټو، حجرو، مسجد په غولي کې د تغر په ځای لکه بروځي اچو و. څرگړي د تن پاکه جنتي) وړمه يې د تشبې وجه ده.

په همدې سټه يې د تشبې پټه گڼم چې مشبه او مشبه به يې پټې دي. د همدې له پاره مېرمن لېبلي دي مېره (څرگړی) مندينه (شاړه) په پېيله کې د خپل وند او اند کې سره ورڅرمه کړي بورولي دي.

تشبي د لور را لور څرنگوالي په څټه ډېر ډولونه لري.
ځيني تشبي ځني په لاندي ډول را اخلم:

اي (۱):. د لور را لور (طرفينو) د خای له پامه تشبي (تشبيه) په دوي ډوله
ده:

۱۵. ۷. ۶ د صفي الله فردوس په لنډۍ یو کې وتلي تشبي

لومړۍ: وتلي تشبي (مفروقه؛ جلا جلا، بېله شوي، وتلي، (عدد) تشبي) چې په يوه
مسره کې د هرې مشبه تر څنگ مشبه به راغلي وي.

▲ غاښ مرغلي لال دي شوندي

خوله دي غونچه کند دي خبري په تول دینه

د دي لنډۍ په پېلنی مسره کې غاښ مشبه، مرغلي مشبه به، شوندي مشبه او لال
يې مشبه به دی.

په پاينی مسره (ديارلس څپزه مسره) کې يې خوله مشبه، غونچه مشبه به، خبري
مشبه او کند (قند) يې مشبه به دی. په کومه بڼه چې مشبه له هرې مشبه به سره نږدي
دي، د دي له پاره يې وتلي، وتلي تشبي يې بولو.

▲ تي دي کونځيت غاړه ايلبت ده

هې دي کرسټلي د ماوی او کورگل دینه

د دي لنډۍ په پېلنی مسره کې تي مشبه، کونځيت مشبه به، غاړه مشبه او ايلبت يې
مشبه به دی. په پاينی مسره کې يې هې مشبه، کرسټل مشبه به دي.

کنځيت، ايلبت، تورمالين کرسټال، پنځي منرالونه دي چې ماوی، کورگل، بېلو
کانونو د لغمان کې رگونه دي. بې کچې ښايسته، هر لوري ترې روښنايي وځي،
نادري ژی لري او پښوال لور نه پيدا کيدونکي منرالونه دي چې د ټول پنډوسي په
کچه يې لرغون د کاني کانو ټيکلی (ريکات) ټينگ کړی دی.

په دي بڼه چې مشبه له هرې مشبه به سره نږدي دي، د دي له پاره يې وتلي، وتلي
تشبي يې بولو.

۱۵. ۷. ۷ د صفي الله فردوس په لنډۍ کې نغارلې تشبې

دوېم: نغارلې تشبې (ملفوفه، لفافه، پلاستیک، خلته کې) چې په یوه مسره کې مشبه او بله مسره کې مشبه به راغلي وي.
د دې له پاره یې نغارلې تشبې بولو چې مشبه او مشبه به سره نږدې نه وي؛ یوه یا دوې مشبه په لومړۍ یا دوېمه مسره کې راشي، یا یوه یا دوې مشبه به په لومړۍ یا دوېمه مسره کې راشي.

▲ ښه انګچه مینه انګولا که
غبرګ انګول که لېوهګۍ سره لېوه

د لیکوال پورتنۍ لنډۍ چې ښځو ته منسوبه ده، انګچه (پرېکړه، تصمیم، سبې فیصله او په زړه پورې کچه یا ټوله نتیجه: ټنګار، ثبات، ټینګ عزم) مشبه او لېوه مشبه به دی؛ انګولا (د لېوه اوږدې غرانګې، د لېوه غږونه، د لېوه لېوهګۍ ته او د لېوهګۍ لېوه ته غږ) مشبه او لېوهګۍ مشبه به دی.
ګورو چې مشبه په پیلنۍ مسرې د لنډۍ کې راغلي ده او مشبه به په پاینۍ مسرې د لنډۍ کې راغلي ده. د تشبې تورې نه لري؛ د مینې پالنې لوړ حس یې په ګډه څرګندوي چې تل له خپل اوږده غږونه له لېوهګۍ سره غبرګ وي، غبرګ انګول (انګول لکه لېوه په ډول انګولا کول) یې د تشبې وجه ده. په همدې سټه یې نغارلې تشبې ګڼم چې مشبه او مشبه به مې سره په یوه مسرې کې نږدې په نږدې نه دي بوږولي.

بي (ب): د ندرت او ابتدال له پامه په دوي ډوله ده: ۱. نادره او ۲. ابتدال

۱۵. ۷. ۸ د صفي الله فردوس په لنډۍ یو کې نادره تشبې

۱. نادره تشبې (نادره تشبه): هغه تشبې ده چې پېیلنو او پېیلنې لږې ترې ګټنې اخلي او لږ دود لري، یا یې کوم پېیلنه یا پېیلان نوې زوکړه کړي وي. یا یې په نادره ښه نادري تشبې په پېيله کې کښلي وي، د لیکوال لنډۍ ده:.

▲ په دا ژوند وند اکۍ په څه که
د کودۍ یو یې کتار لار له انګر لاره

دلته ما (لیکوال یا صفي الله فردوس) کتار (قطار) د ژوند سره تشبې کړی دی چې کتار مشبه او ژوند مشبه به دی؛ اکۍ یا د تره منډینه یا کاکۍ مې له انګر سره مشبه به کړی دی؛ په څه که یا په څه کړه (د پښتو ژبې له کر وټيزي څخه رې له کړه

څخه غورځیري که راځي، کا بلل یا د کا چي له کره څخه يي وتیزه اخستل کېږي ناکره ده، کا باید نه که باید و کینل شي، کره وینګ راځي او همدا يي روغه کینل شوی ونډی دی) د تشبي توري دي؛ لار او لاره يي د تشبي وجه ده؛ نادره تشبي يي ځکه بولم چي دا تشبه د پېيلنو او پېيلني په پېيله او پېيلي کې لږه موندل کېږي.

د نوموړي لنډۍ په پیلني نهه څپزه مسره کې ترنگتوک په که او په پایني دیارلس څپزه مسري کې يي ترنگتوب په ره دی؛ هي (ه) يي د لنډۍ لړ (رديف) او لاره يي نه ماتېدونکي پېښله (قافیه) ده او دا نادره لنډۍ ده. د دي له پاره چي دغه بڼه تشبي پېيلنو (شاعرانو) لږي کارولي ځکه يي نادره تشبه بولم.

▲ تن مو هرپی د مرغلري پري بي حسابه ميرځمنو تراکونه

په دي لنډۍ کې ما (ليکوال يا صفي الله فردوس) تن يا ځان د هرپی (صندق يا بکس) سره تشبي کړی دی چي تن مشبه او هرپی مشبه به دی؛ مو تر بنسټی دی ټاټوبي (افغانستان، هېواد) مشبه او مرغلري مشبه به دی؛ پري د تشبي توري دي؛ بي گني يا له حسابه وتلي يا بي شمېره پري د دېښو يا ميرځمنو تراکونه (له يوې مخي تالا، ټولوژنه کول او راورل) يي د تشبي وجه ده؛ نادره تشبي يي ځکه بولم چي کله هم کوم پېيلن يا پېيلني تن له هرپی سره نه دی تشبي کړی او شوني ده چي دا د لومړي ځل له پاره شوی وي، ياني بېخي نادره تشبي ده.

۱۵. ۷. ۹ د صفي الله فردوس په لنډۍ کې مبتزله تشبي

۲. مبتزله تشبي (مبتزله تشبه): هغه تشبي ده چي پېيلنو او پېيلني تري ډېری گټي اخلي او ډېر دود لري.

▲ درون خوی درني خبري درنه ژبه په غټو ټکو يي شتمنه څومره ډره

ما (ليکوال يا صفي الله فردوس) په خپلي دي لنډۍ کې چي نرانو ته منسوبه ده، يوه لنډه (پېلني يا ۹ څپزه) مسره، يوه اوږده (پایني يا ۱۳ څپزه) مسره، په دواړو مسرو کې ترنگتوک (به او ره) په ځور دی، ډره وي په لنډۍ کې نه ماتېدونکي پېښله (حکمي کافیه) ده، او د ژبه او ډره وييکي (ويیو يا لغاتو) کې د هي (ه) ابېڅي (حروف يا الفبا) لړ (رديف) دی.

دره یا نورۍ (نر، ځان، جنس یا نر او ښځه) د شتمنه (بډای، بډایه، مور، غني، خان) سره تشبې کړی دی، چې دره مشبه او شتمنه مشبه به دی؛ څومره د تشبې توري دي؛ درون خوی، درنې خبرې او درنه ژبه په غټو ټکو یې د تشبې وجه ده؛ مبتزله تشبې یې ځکه بولم چې ډېری پېيلن یا پېيلنې یې ستاین کاروي.

پي (پ): د تشبه د توري راوړلو او نه راوړلو له پامه په دوي ډوله ده:
۱. لسپانۍ تشبې (مرسله تشبې) او ۲. ټينگاره تشبې (موکده تشبې)

۱۵. ۷. ۱۰ د صفي الله فردوس په لنډۍ کې لسپانۍ تشبې (مرسله تشبې)

۱. لسپانۍ تشبې (مرسله تشبې) د مرسل یا لسپانۍ یا لس پانې لرونکي گول (گل) په ډول وي، هغه تشبې ده چې د تشبې توري یا غونډ (کلمې) په کې شتون و لري. (راوړل شوي وي یا زکر شوي وي).

▲ لکه کوچۍ نوم دې بادرنگ دی

ما ته په مینه باندې نوم ټاکي زردکه

زما (لیکوال یا صفي الله فردوس) پورتنۍ لنډۍ چې ښځو ته منسوبه ده، په کې لسپانۍ تشبې کارولي. په پیلنۍ مسره کې د لېوال نوم کوچي له بادرنگ سره او په پاینۍ مسره کې د لېوالي نوم زردکې سره تشبه کړي دي.

چې لېوال نوم کوچۍ یې مشبه، بادرنگ یې مشبه به، لېوالي نوم مشبه او زردکې مشبه به دي؛ باندې یې د تشبې توري دي؛ په مینه نوم ټاکنه چې بادرنگ نازک او تازه ښاگلې ځلمي ته وايي چې پنځې ښایسته ځوان سره تشبه وي؛ زردکه نازکه او تازه ښاگلې پېغلې ته وايي چې پنځې ښایسته پېغلې سره تشبه وي، داسې یا په مینه نومونه یې د تشبې وجه ده؛ لسپانۍ تشبې یې ځکه بولم چې هر څه په کې د لسپانۍ یا مرسله ډول ښکاره دي او په کې شتون لري.

۱۵. ۷. ۱۱ د صفي الله فردوس په لنډۍ کې ټينگاره تشبې (موکده تشبې)

۲. ټينگاره تشبې (موکده تشبې یا موکده تشبه یا ټينگه، جدي، سختگیره، درست، سمه، پرځای، دقیقه تشبې): چې د تشبې ټکۍ (تشبه ټکۍ) وړ نه غورځول (حذف) شوی وي، یا په کې شتون و نه لري ټينگاره تشبې گڼل کيږي.

▲ سترگې رپ رپي دي لېزې

لیدل یې گوره د زړه سپینې تختوینه

زما (لیکوال یا صفي الله فردوس) په دا پورتنۍ لنډۍ چې سرو ته منسوبه ده، په پیلنۍ مسره کې سترگې له لېزې سره تشبه کړې ده چې سترگې مشبه، لېزې یې مشبه به دي؛ د تشبې توري نه لري؛ رپ رپې (رپول، رپول) یې د تشبې وجه ده؛ په پاینۍ مسره کې سترگو لیدل د زړه سپینۍ سره تشبه کړې ده چې لیدل مشبه، سپینۍ یې مشبه به دي؛ د تشبې توري نه لري؛ له سترگو یې تر زړه پورې واټن یا چې د لېوالتیا حس لېږدوي او اثر یې رنگ پرک وړي، نظر یا گور! یې د تشبې وجه ده؛ ټینګاره تشبې (موکده تشبې) یې ځکه بولم چې د تشبې ټکی (تشبه ټکی) ور نه غورځول شوی یا په کې شتون نه لري.

ټینګاره تشبې (موکده تشبې) په درې ډوله ده: ۱. اضافي موکده تشبه، ۲. توصیفي موکده تشبه او ۳. موکده محض تشبه.

۱۵.۷.۱۲ د صفي الله فردوس په لنډۍ او ټیکۍ کې ډېرښته ټینګاره تشبې (اضافي موکده تشبه)

۱. ډېرښته ټینګاره تشبې (اضافي موکده تشبه): هغه تشبې ته ویل کېږي چې په مشبه کې یې ډېرښت (پریماني، ډېروالی، زیاتۍ، تېری، افراط، شته منۍ، زیاتونه، زیاتوالی، زیات شوی، د جمعي عملیه، په حساب، الجبر کې پاتې شوني، زیاتې، زیاتېګې؛ مازاد، اضافه کې، پریماني، اضافي) جوړښت (تشکیل، اوډون یا ترتیب؛ له ځانه لیکنه، ایجادونه، مو،، تصنیف؛ د تورو ټولونه، په مطبعه کې،، ترکیب) شتون و لري او د ټینګاره تشبې بڼه ده.

د دارندکي زو ډارپړه

فرضي تواف بني منډې نه غواړي څرګنه

زما (لیکوال یا صفي الله فردوس) په پورتنۍ لنډۍ چې ښځو ته منسوبه ده، په پیلنۍ مسره کې ډېرښته ټینګاره تشبې د دارندکي زو په جوړښت کې راغلې ده چې دارندکي ډېرښته توګه زو سره تشبې شوی دی، په دې لنډۍ کې دارندکي مشبه او ټولنوم (ټولويکي، مضاف الیه، اضافي حالت یا noun in the genitive case) او زو (زوی) مشبه به او مضاف (noun governing the genitive added, increased) او (د) یې د ډېرښت توری دی.

زو د دې له پاره مضاف راغلی دی چې نسبت یې دارندکي ته شوی دی؛ ډېرښته ټینګاره تشبې یې ځکه بولم چې د تشبې ټکی ور نه غورځول شوی یا په کې شتون نه لري په مشبه کې یې ډېرښت جوړښت شتون لري.

▲ پیغمبري بنایست دی څار شم

د ټيک بارکی ټينگه مې نه غواړي مينه

زما (ليکوال يا صفي الله فردوس) په پورتنۍ ټيکۍ چې سرو ته منسوبه ده، په پيلنی مسره کې ډېرښته ټينگار تشبي پیغمبري بنایست په جوړښت کې راغلي ده چې پیغمبري ډېرښته توگه بنایست سره تشبي شوی دی؛ په دې ټيکۍ کې پیغمبري مشبه او تولنوم (مضاف الیه، اضافي حالت يا noun in the genitive case) او بنایست مشبه به او مضاف (noun governing the genitive added, increased) او پیغمبري يې د ډېرښت غونډ دی. بنایست د دې له پاره مضاف راغلی دی چې نسبت يې پیغمبري (سپېڅلی بنایست، ډېر زړه راښکونکی دوليتوب، بېکچي په زړه پورې، پاک ستره، د انبيا و د پښت بنایست) ته شوی دی؛ ډېرښته ټينگار تشبي يې ځکه بولم چې د تشبي ټکي ور نه غورځول شوی يا په کې شتون نه لري او په مشبه کې يې ډېرښت جوړښت شتون لري.

الله ج دومره بنایسته زوگره کړې چې د هوسي غوښتنې (ځوانۍ اړتيا، کلکنیول، پیاوړې اراده يا ټنگه) د ټيک، بارکی (بارکيښد، ښنگرېښد، پایزېب، ښنگري رکرې، بارکی کړی، بارکی، سرو زرو د پښو تری چې شرنگېدل او ترنگېدل انگازه کوي، غږلگېښی) ډېرښته ټينگار ښکلا ورته اړتيا نه لري. په دې ټيکۍ کې په څرکنده بڼه روښانه شوي ده.

۱۵.۷.۱۳ د صفي الله فردوس په ټپي او مصری کې ستاینوره ټينگار تشبي
(توصيفي مؤکده تشبه)

۲. ستاینوره ټينگار تشبي (توصيفي مؤکده تشبه): هغه تشبه ده چې د ستاینې وړ (د ثنا وړ، د صفت وړ، توصيفي، اريان پاتې کېدنه، د تحسین په سترگه کتنه، تعجب و، د خوشبيني،، سلام، د صمیمیت څرگندونه، مننه، کورودانی، د ښېگنې په مقابل کې خوشحالی ښکاره کونه، تعارف کول؛ په درنه سترگه کتل؛ کور ودانی ویل) جوړښت و لري. په دې جوړښت چې ستاین د مشبه به او ستاین شوی به د مشبه په ډول راوړل شوی وي.

▲ پښتو پښتۍ کړې راته ماتې

رېن رېن سره مې خوا کې نه پرېږدینه

زما (ليکوال يا صفي الله فردوس) په پورتنۍ ټپه چې ښځو ته منسوبه ده، په پاینی مسره کې ستاینوره ټينگار تشبي د رېن رېن (رېنرېن) په جوړښت کې بورولې ده چې رېن (لېرجن، نارجن يا لارجن) مشبه او ستاین شوی؛ رېن (ژمنه لرونکی يا

وعدۀ لرونکۍ) مشبه به او ستاین دی، په همدې سټه یې ستاینوره ټینګاره تشبې لرونکې ټپه ګڼم.

▲ خانه د غټ ساګر جوړ کړی

ټول شیطانان دې دوي لاسي سلام کويڼه

زما (لیکوال یا صفی الله فردوس) په پورتنۍ مصرۍ کې چې ښځو ته منسوبه ده، په پیلنۍ مسره کې ستاینوره ټینګاره تشبې د غټساګر په جوړښت کې بورولې ده چې غټ (ستر، لوی) مشبه او ستاین شوی؛ ساګر (بې واکه سا ګرځونکۍ، جادوګر، پېریانو او شیطانانو ملګری، کوډګر) مشبه به او ستاین دی. په همدې سټه یې ستاینوره ټینګاره تشبې لرونکې مصرۍ ګڼم.

۱۵.۷.۱۴ د صفی الله فردوس په ټپه کې مازې ټینګاره تشبې (مؤکده محض تشبه)

۳. مازې ټینګاره تشبې: (محض، فقط، هسې سپېڅلې، سوچه، صاف، خالص نظري، غولوونکې، تېرايستونکې، ځلانده، ظاهراً، په سپېڅليټوب، په سوچه ډول، په نظري ډول، یوازې، یوازی، وتلې، تنها: ډېر ښه ټینګاره تشبې) هغه ده چې ډېرښته یا ستاینوره جوړښت و نه لري.

▲ ستا د کتو انداز را یاد شي

بې درېغه و ژاړم چې کله به مخ شونه!؟

زما (لیکوال یا صفی الله فردوس) په پورتنۍ ټپه چې ښځو ته منسوبه ده، په پیلنۍ مسره کې مازې ټینګاره تشبې د لېوالې لید ته چې په دې مسره کې ورته د (ستا) خطاب شوی دی، مشبه او بې درېغه مشبه به ده. د تشبې توري نه لري؛ را یادېدل او مخ کېدل یې د تشبې وجه ده، په همدې سټه یې مازې ټینګاره تشبې بولو چې کومه ډېرښته او ستاینوره جوړښت هم نه لري.

۲۰۳ چوږی

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکي یو او مصری یو انگر
څېړنـچوږي (ریسـرچ پانې)

۱۵. ۸ چې (چ):. د لنډۍ، ټپه، ټیکي او مصری گډې گڼونډلې ستر تاثیر لرونکی او ویشونکی لوری

د لیکوال څرگندول چې روڼوي کتنه داسې د لنډۍ، ټپه، ټیکي او مصری ستر
تاثیر لرونکی او ویشونکی لوری په لاندې ډول د پېیلو گډه گڼونډله لوری
مور ته په لاس راکوي لکه:

له مجاویر سره سم گډه غونډله هغې ته وایي چې په هغه کې تر دوو نه زیاتې
غونډلې پر له په سې راغلې وي، څرگندونې یې سره یوه له بله کوم ډول اړیکې او
اړوندې و لري. دا چې هماغه یوه یو اړخنی موخه یا سره څو اړوندې موخې د بېلا
بېلو غونډلو له خوا په بېلا بېل ډول څرگندېدنه موندلې وي، نو زیاتره یې یوه غونډله
خپلواکه یا آره وي او نورې ټولې ملي ورسره بېواکه یا څېرمه وي.

په گړنۍ (محاوره وي) پښتو کې گډې غونډلې زیاتره له دوو غبرگغونډلو څخه
جوړې وي. چې په دې ډول په دواړو یو ځای شوو غبرگغونډلو کې د آرو او څرمو
غونډلو شمېر یو پر یو وي، لکه په دې ،، لنډۍ او مصری ،، کې:

▲ بنه دی چې سترگې دې وړې دي

که چېرې غټې وای خورلې به دې و مه

▲ یار مې د کوټ زه د تیرا یم

خدايه! کوټ وران کړې چې جوړه تیرا له ځونه

په لومړۍ لنډۍ کې لومړۍ برخه (پیلنۍ یا ۹ څپېزه مسره) یوه غبرگغونډله (دوې
جملې) ده چې آره غونډله په کې له مخه او څېرمه ورپهسې ده. دوېمه برخه (پایڼۍ
یا ۱۳ څپېزه مسره) یوه بله غبرگغونډله ده چې څېرمه غونډله د آرې غونډلې تر
مخه راغلې ده.

دا چې په لومړۍ مسره کې دوېمه (څېرمه) غونډله په څرگندني ویکي (چې) پیل
شوې، نو ټوله لومړۍ مسره یوه څرگندنی غبرگغونډله بلل کېږي.

دا چې په دوېمه مسره کې لومړۍ (څرمه) غونډله په اړوویکو (که چېرې) پیل
شوې نو ټوله دوېمه مسره یوه اړوتي غبرگغونډله ده.

دواړې مسرې (غبرگغونډلې) سره بیا په یوه توسني اړیکې – چې په لارغه
څرگندېږي – یوه گډه غونډله جوړ وي.

نو له دې پلوه زموږ پاسنۍ لنډۍ یوه توسنی گډه غونډله ده چې یې د غړیو غونډلو
شمېر څلورو ته رسېږي او لومړۍ یې (بنه دی) آر غونډله بلل کېږي او که دغه

لنډۍ ته د دوو غبرگغونډلو په سترگه و گورو نو لومړۍ غبرگغونډله (لومړۍ مسره)
(آره او دوېمه غبرگغونډله (دوېمه مسره) څېړمه ده.
دوېمې غبرگغونډلې بیا دوېمه مله غونډله (خورلۍ به دې ومه) آره یا اړوتې او
لومړۍ هغه یې (که چېرې غټې وای) څېړمه (آر) بلل کېږي.
او دا هم د لومړۍ (گډې غونډلې) لښتیلیک (جدول):

بڼه دی چې سترگې دې وړې دي که چېرې غټې وای خورلۍ به دې ومه

... اېښونۍ اړیکو ییکۍ	اېښۍ اېښونۍ لار غه ... اېښونۍ	اړیکو ییکۍ	اېښۍ اېښونۍ
له پټ اېښي سره آره	څېړمه	له پټ اېښي سره څېړمه	آره
لار غه			

لومړۍ څرگندني غبرگغونډله دوېمه اړوتې غبرگغونډله

توسنۍ گډه غونډله

همدا راز مصرۍ د یوه گډې غونډلې په توگه جوتولې شو او هغه داچې داهم
یوه توسنۍ گډه غونډله ده، مگر په همدومره توپیر چې دلته توسنۍ غبرگغونډله تر
بلي (تر غبرگغونډلې) د مخه شوې ده.
او بل دا چې تر ټولو وروستی غونډله یې آره ده او په دې توگه دوېمه غبرگغونډله
(مسره) د لومړۍ غبرگغونډلې (مسرې) په وړاندې آره بلل کېږي.
په دې گډه غونډله (مصرۍ) کې د لومړي ملي غونډلې (یار مي – د کوټ) اېښونۍ
د (د) په غورځونه چې یوه شعري اړتیا ده نیمگړې ده. دغه راز د څلورمې (آرې)-
اېښۍ خپلواکه جوله نه لري او دا چې د لومړۍ غبرگغونډلې دواړې ملي سره په
یوې لار غې تړل شوې یا عطف شوې دي نو یوه تر غبرگغونډله بلل کېږي.
دا هم د دغې گډې غونډلې (مصرۍ) لښتیلیک:

یار مي د کوټ زه د تیرا یم خدایه کوټ وړان کړې چې جوړه تیرا له ځونه

اېښۍ اېښونۍ (بې کره)	لار غه	اېښۍ اېښونۍ لار غه	اېښۍ اېښونۍ اړیکو ییکۍ ... اېښونۍ
څړمه	څېړمه	څړمه	بې اېښۍ آره
لار غه			

لومړۍ څړمه تر (عطف) غبرگغونډله دوېمه آره توسنۍ غبرگغونډله

توسنۍ گډه غونډله

یادونه: پر توسني گډې غونډلې سربیره نورې راز، راز گډې غونډلې هم پیدا کي
دی شي تشبېه وي لکه د ښکارندوي په دې بڼه کړۍ کي:

د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصری یو انگر
څېړنـچوپړي (ريسـرچ پانې)

▲ هر پلو د کلو ورم دي لولنی
ته وا راغله له ختنه کاروانونه

یا د حمید دغه لنډۍ:

▲ سینه مې دېگ، زرگی مې غوښي
اوبښکې اوبه دي، بېلتون اور پسي کوينه

لږ تر لږه د جولي له مخې د هرې و، لنډۍ، تپه، ټيکۍ او مصری، غونډله پېز
ډول را وپېژنئ.

▲ و، که په مېوند کې شهيد نه شوي
گرانه لالیه بي ننگۍ ته دي ساتينه

▲ په تور توپک ویشتلې راشي
د بي ننگۍ اواز دي مه راځه مينه

▲ اشنا مې سر پر وطن کېښود
په تار د زلفو به کفن ورته گڼمه

▲ مخ دي څراغ خوله دي غونچه ده
درته ايران(حيران) يم چې پتنگ که بورا شمه

▲ ولي به زه ورپهسي نه مرم
چې مور ته شا کړي، ماته شنه له خدا شينه

▲ توري کوه بری به مومي
که بری نه وي ځوانان تل پر وطن مړينه

▲ اخر به وران شي پېښوره
د ننگرهار پېغلي ښېرا درته کوينه

▲ له خمارو سترگو دي ځار شم
چې په ژړا شي مرغلي تويوينه

په دي وو لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصری یو ،، کې آري (خپواکي) او څېرمه
(بېواکه) غونډلي سره توپير کړئ.

▲ که زه خبر وای چې بېلتون دی
ما به مې يار تر لاس نيولی گرځونه

▲ که راته گوري، درته گورم
که راته نه گوري، پروا دي نه لرمه

▲ بېلتون پر تنگه کوڅه راغی
ما ويل سلام دی، ده ويل کور دي وړانومه

▲ ما ته وعده د خولگۍ راکړه
څه که د تورو پر سر لار وي دربه شمه

▲ مينه يم، منکره نه يم
که شينکۍ خال مې د چرو په څوکو ځينه

▲ له لرې مرم، له نږدې سوزم
زه لیونی طاقت د دواړو نه لرمه

▲ د خوشحالی یاران مې ډېر وو
چې بنادي ولاړه، ټولو پورته کړل لاسونه

▲ ياري خو تا کړه، ما خو نه کړه
چې تومت راغی، اوس پرما کړې منتونه

▲ سپورمۍ پر ما دې څه احسان دی

زما اشنا د دېواله سپوري ته ځینه،

(مجاویر، ۱۳۵۷ ل، ۱۱۵-۱۱۶ چوپړی)، (مجاویر، ۱۳۸۸ ل، ۱۷۱ چوپړی)

۱۵. ۹ ځي (خ):. صفي الله فردوس د پېيلو نځېرگډون ستر تاثیر
لرونکی او ویشونکی لوری

د لیکوال څرگندول چې روڼوي کتنه داسې د لنډۍ، تپه، ټيکۍ او مصری ستر تاثیر
لرونکی او ویشونکی لوری په لاندې ډول د پېيلو نځېرگډون لوری موږ ته په لاس
راکوي لکه:

▲ د مینې لید دې راته ښکاري

د ژپي ژۍ د زړه اور سړوبه وینه

زما (صفي الله فردوس یا لیکوال) په پورتنۍ لنډۍ کې چې نرانو ته منسوبه ده په
پېلنۍ مسره کې د ،، مینې لید دې راته ښکاري،، کې نځېرگډون (حس آمیزی،
Paradoxy) دی او په دویمه مسره کې د زړه اور سړوبه وینه،، نځېر گډون دی.
ځکه ،، مینې لید نه ښکاره کېږي،، او ،، زړه اور سړوبه ول (پخول، یخچالول، په
یخی بدلول، کنگل کول، یخی کېدل؛ رسامی وضع کول؛ یخ وهل، یخ وهلې، یخ
وهنه، د هوا سوړوالی؛ خوښالول)،، گړنه ده او لید ور کړن نه دی، خو ،، د مینې
لید او د زړه اور ،، د لیدو پرځای د اورېدلو له حس سره تړاو لري.

دا په دې مانا چې پېلن یا پېلنه له یوه حسه د بل حس څخه کار واخلي، د ساري په
توگه د ،، ستا غږ اورم،، پر ځای ،، ستا غږ وینم،، و وایي، زما څرگندول چې
روڼوي کتنه داسې په پېيلې کې لوړ او ژور حس لکه ،، د زوی غږ مې اورم،، پر
ځای ،، د زوی غږ مې وینم،، و وایم او په شعري ذیل (کالب) کې یې په دې ډول
چې کوم انځور ر غوم، عیني نه بلکې ذهني بللی شم.
دا ډول انځور په کلاسیکو یا زرو ژبو کې لکه پښتو کې شتون لري، ډېری په لوېدیځه
ورپسې عربي او بیا پارسي پېيلې او غونډلو او د ویناوو برخو کې نځېرگډون شتون
لري. ،، د لرغونې لنډۍ په پېلنۍ مسرې ،، سپورمیه سر وهه راخپړه ... ،، په بل
گړدودي ځېل ،، سپورمیه کړنگ وهه راخپړه ... ،، کې هم یوه راز ،، نځېرگډون،،
لیدل کېږي.

ځکه وو سروهل، د وو سر راهسکولو یا بنسکارېدلو، گرڼه ده او لید وړ کړن دی،
خو وو کړنگ وهل، د لیدو پرځای د اورېدلو له حس سره تړاو لري،،

بل لوري ته د لیکوال په لاندېنې کسیده (قصیده) پېيله کې په پاینۍ بند کې وو د فردوس
تاتوبي دا کمبختی نه دی؛ چې پردې سري راځي او ترې سري خوري،، کې
نځېرگدون دی.

پردې سري (دبسمان، چې خپل دې وي او د پردو لمسونونه مني، منافقین چې په
بنسکاره د خپل وي او په پټه له دبسم سره وي یا دوي مخې وگري) ژوي (انسانان،
د کار وگري، سري) وژني یا له منځه وړي. دلته خوري نځیرگدون دی.

هر گوره به خره خوراک و د زمريانو
داسې پېر دی خره لځېري اوس زمري خوري

الوتونکو د باز ځالي ځان گوښه وړه
اوس کارغه د باز په ځاله باز بچي خوري

گوزرو چې سر او کار يې غول خوړل وو
اوس په دارو د غونډل سر او لينگي خوري

سور لنډي او گيدر غبرگ غبرگ انگولل کا
انگولل د ليوه کړ وه اوس ځگېروي خوري

د سري بچو نه ځکه څوک گيله کړي
نه سري د برگتۍ يو نه کتي خوري

چې بييانکي له اسونو چټک ځغلي
پيشو پړانگ به د خوسي پر ځای کلي خوري

پیشوگانو به بژگي، مړې مرکک خور
ترې کوکري په لوړه خُغلي په خُوره سپي خوري
ورورنه يې بند کړه خویندې يې په بند کړې
د پېسپو شیخان دي پوهگر خوندي خوري
ټول په غزاوو کې غازیان بڼه ځان بولي
د سوسیسی کڅورې بڼې ډالري خوري
د فردوس ټاټوبي دا کمبختی نه دی
چې پردي سړي راځي او ترې سړي خوري

بل لوري ته له ډېرو بېلابېلو بېلگو د پېيلو څخه ډډه کوم یوازې پر دې دوي
پېيلو يې بسنه کوم. په دې لاندېنې لغمانۍ چاربيته پېيله کې په دوېمي مطلع (انترې،
یا تشې یا خلاصې) په دوېم بند کې، د ابی پی يې تالو ته څېر ومه،، کې نگېرگدون
دی.

کلک، ټینگ، پېخلیکي، وړان، دوکه کونکي دېنن تالو ته د مور شېدې راوستل کېږي
خېړول کېږي نه (خو په پېيله کې په اوږد پېرې کړو، له ستوني (چنگغزک) نیولو،
له ژونکو څخه د کوشنیوالي روزنې او بڼونې پی خېړول (پورته کول کېږي) پېيلي
شعري رېښت دی. دلته خېړومه (بڼه نوړی کړ) نگېرگدون دی.

و، دېنمن که مې روسی که امریکایی وي
چې له مانه گړندی وي هغه به سپی وي

له تیارونه روښنایی په لوري ځمه
په بند کونج کې مې دېنمن ایساره ومه
کورنی که باندنی که سا لنډی وي
چې له مانه گړندی وي هغه به سپی وي

په شته، شته او نه شته نه شته یې پلټمه
د ابی پی یې تالو ته څېړنومه
که بیانیکی که کیسکی که سورلندی وي
چې له مانه گړندی وي هغه به سپی وي

زه ولاړ یمه ودرېرم ځمه، ځمه
د ټاټوبي پر پخنبو لاندې کومه
که غښتلی سپین او سور که تور برگی وي
چې له مانه گړندی وي هغه به سپی وي

د پینی زوزان مې پښت د لمکي دي
پښتانه یهودي نه یهود غرځي دي
د بلا (بلحه) زوزات په خټه لغمانی وي
چې له مانه گړندی وي هغه به سپی وي

په چل ول یې صفي الله فردوس ته ورمه
په تېلو یې تر لغمانه رسومه
چالاکی کې که اوروړونکی اور بچی وي
چې له مانه گړندی وي هغه به سپی وي

١٦. رېښتني وېش د دوی د منځپانگې او سکالو له مخې

د محتوا او موضوع له مخې د لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری ډولونه

و، د محتوا او موضوع یا مانا له مخې شعر په لس ډوله دی،، (سید محی الدین ١٣٨٦ لېږدی، ٥٥ چوپړی).

و، زما د نظريې له مخې ٢٦ ډوله دی،، (صفي الله، ١٤٠٠ لېږدی، ١١ چوپړی)
زما په نظريې پېيلې ، اشلوک، شېر يا شعر، د منځپانگې ، سکالو، محتوا (Content: محتوی، مضمون، اصلی معند، اندازه، راضی، قانع؛ را ضیکول یا قانعکول) او سکالو یا موضوع (Subject: رعیت، اهل، په معرضه کې مربوط، مشروط. ترلاس لاندې، موضوع، سرلیک، عنوان: فاعل، هغه څوک یا شی دی چې یو کار، کار کوي یانې فعل یا کار د ده له خوا اجرا کېږي، لکه: زه کښلي کښم؛ ایلول، لاندې کول، اخته کول، مخامخ کول ،لکه: د خطر سره، وړاندې کول، موضوع گرځول) یا Topic: موضوع، عنوان، د خبرې سره، یا Matter: توکي، مواد، ماده، جوهر، اندازه، جسم، غبر، پېښه، پوسته اهمیت لرل یا موضوع) له مخې شپږ وېشت ٢٦ ډوله دی. لکه:

١. دیني پېيلې (Religion Poem)

٢. بدایني، غنايي یا بزمي پېيلې (Great, Important, Dignified, Supreme, Erotic, Amatory, Stimulating Poem)

٣. حماسي یا رزمي پېيلې (Epic Poem).

٤. ښوونېز یا تعلیمي پېيلې (Academic, Educational Poem)

٥. مدحي او ستاین پېيلې (Praise Poem)

٦. انتقادي پېيلې (Critical Poem) یا (هجو پېيلې Satirizing, Dispraising Poem ، طنز پېيلې Irony Poem ، هزل پېيلې Poem Slip, Trip, Slipping, توکيزي پېيلې Limerick Poem)

٧. ویرنه یا مرثیه، ساندې پېيلې (Elegy Poem or Wailings Poem)

٨. مبارکۍ، هر کلي یا د تهنیت پېيلې (Congratulation Poem or Blessed, Happyness, Fortunate, August, Auspicious, Holy Poem)

۹. د گیلو، گیلهمنتوب او شکایتونو پېیلی (Complainant, Complaining)
(Poem or Complaint, Grievance Poem)
۱۰. وړتوب، وصفي پېیلی (Attributive, Qualificative, Adjectival)
(Poem)
۱۱. هېوادپالني پېیلی (Country Raising Poem)
۱۲. دوستي باور کولو پېیلی (Trust Friendship Poem)
۱۳. ځیرکي پېیلی (Intelligence Poem)
۱۴. پوهگري پېیلی (Intellectual Poem)
۱۵. کورنۍ ته د غاړې اېښودنې پېیلی (Submission Family Poem)
۱۶. ورکړ د دالۍ ورکولو پېیلی (Generosity Gift-Giving Poem)
۱۷. دندې کې د تېټوالي پېیلی (Humility Service Poem)
۱۸. ټکرکولو مېړاني پېیلی (Courage Conflict Poem)
۱۹. د ژوند لارې لورې ارزو پېیلی (Ambition Career Poem)
۲۰. زړه سوی او رښتني ټولوالي پېیلی (Mercy Legal System Poem)
۲۱. لیدل او رهبرۍ پېیلی (Vision Leadership Poem)
۲۲. مېلمه پالنې پېیلی (Hospitality Poem)
۲۳. ژبی نښتېځونکي پېیلی (Tongue Twisters Poem)
۲۴. مثل پېیلی (Saying, Simile, Parable, Example, Model or)
(Idiom Poem)
۲۵. ورمي پېیلی (Admonition Poem)
۲۶. لوڅي پېیلی (Nude, Naked, Bare or Sexy Poem)

لنډۍ، تپي، تیکی او مصری د منځپانگي، سکالو، محتوا، موضوع یا مسلي له مخي
لاندې ۲۶ ډولونه لري، له البده بسپني ورکولو سره.

١٦. ١ دیني لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری (Religion Landay, Tapa, Tikay and Masray):

په دې ډول لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری کې دیني موضوعات، لکه: د لومړي سړي (حضرت ادم ع یا ابوالبشر، د انسانانو پلار) څخه نیولې تر پایني د اسلام لارښود محمد رسول الله ص پورې اسلام منل؛ د الله ج، توحید (له شرک او کفر څخه ځان ساتل تر قیامت پورې)، په اسلامي نېغه لاره تر پایني سلگۍ پورې ودرېدل، له ٢٢ لویو گناهونو یا حرامو کارونو نه کول او حلال یا روا کارونو کول، دین د بزرگانو اقوال او لارښوونې؛ ژوند پېښې، عبرتناکې کیسې، په دین او مذهب پورې نور اړوند مسایل شامل دي.

د لیکونکي دیني لنډۍ، دوی دیني ټپې، دیني ټیکۍ او دیني مصری دي. بېلگې یې لکه:

▲ عامر کفارو ته خبرې که
د الله رسول باندې څوک داسې کاني کرینه

▲ مینې د عامر ته فکر وړی
زخمي یې یار دی پرې غاښونه تویونه

▲ د عامر مینه بویه مینه
له انگو کړۍ باسي اوښکې یې ځینه

▲ پېغلو په خپل منځ کې ډیره شئ
د پیغمبر امتی څوک نه نازوینه

▲ بن جراح مینې ته گور که
د زغري پرې په غاښو لري کوینه

د عامر مینه ځکه ډېره مینه ده، چې هغه سره رسول الله ص مینه درلوده. په ٩ لېږديز لمريز کال نجران د خلکو استازو ډله مخې ته راغله، وې غوښتل چې د رسول الله ص استازی ورسره لاړ شي، د رښت بلنه او ښوونه ورته و کړي، رسول الله ص ورته و ویل ،، زه به له تاسو سره یو رښتینی امانت دار ولېږم ،، حضرت عمر رض و ویل ،، کله چې رسول الله ص له لمانځه نه وزگار شو ښی او

کیني خوا ته یې کتل، ما به د ځان وربښودلو له پاره ځان ورغځوه ترڅو چې دغه سعادت او د امین لقب را په برخه شي.

په دې ترڅ کې د هغه پام د عبیده په پلار عامر ولگیده او ورته یې وویل: له دوی سره لاړ شه او د دوی ترمنځ چې خپل منځي شخړې یې دي په هکله یې د رښت پرېکړه (حق فیصله) وکړه،،

دا هغه وخت و، چې رسول الله ص و ویل و، د هر امت له پاره یو امین شته او د دې امت امین ابو عبیده دی،،

دلته د امین الامت، د اسلام ستر کومندان، عامر بن عبدالله بن الجراح چې په حضرت ابو عبیده بن الجراح مشهور و، له مینې ستاینه شوې. د اوحد (أحد) په غزا کې چې مسلمانانو سخته ازموینه کې و لوبیدل، ابو عبیده رض له رسول الله ص سره خپلې بې حده مینې څرگندونه داسې وکړه.

ابوبکر صدیق رض ویلي د اوحد (أحد) په ورځ رسول الله ص باندې یوه سخت گوزار داسې و شو چې د زغري جنګي خولې دوی کړی، د هغه په دواړو خوا ته انګو کې ښخې شوې. زه د هغه خوا ته وروان وم، کتل مې چې یوه سړی په داسې بېړه د هغه خوا ته په مڼه دی، لکه په وزرونو چې الوزي او دا سړی ابو عبیده و. ما چې غوښتل د رسول الله ص له انګو کړی و باسم نو ابو عبیده راته قسم واچوه، وي ویل: دا کار ما ته پرېږده، زه به یې وکړم.

په مخامخ غاښ باندې د مخ یوه کړی را و ایستله، کړی یې چې و غورځوله د هغه غاښ هم ورسره و غورځیده، بیا یې د بل مخ کړی په مخامخ غاښ سره و نیوله، هغه یې چې و ایستله بل غاښ یې هم ورسره و وټه.

دې زړه دردونکې منظري په کتلو چې د رسول الله ص مبارک مخ په وینو رنگ و، ابو عبیده په خواشینۍ سره و ویل:

و، څنګه به بریا و مومي هغه قوم چې د خپل پیغمبر مخ یې په وینو رنگ کړ او هغه یې د الله عظیم خوا ته دعوت کوي.،،

و، د الله ج د لارې دغه ستر مجاهد په ټولو غزاګانو کې د یو تکړه کومندان په صفت برخه وا خپستله، څومره لوی شان و، د ابو عبیده چې د سلاسل په غزا کې رسول الله ص د عمرو بن العاص رض له پاره د مرستې لښکر ورلېږه، په هغه کې حضرت ابوبکر صدیق رض او حضرت عمر رض غوندي شخصیتونه شامل وو؛ نو ابو عبیده رض یې د دغه لښکر کوماندان و ټاکه،، (قیام الدین، ۱۹۸۹م کال، ۲۰ چوپړی).

١٦. ٢ بدایني، غنايي يا بزمي لنډۍ، تپې، ټیکۍ او مصری
Great, Important, Dignified, Supreme,)
Erotic, Amatory, Stimulating Landay, Tapa,
:(Tikay and Masray

غنا په لغت کې سرود، نغمې او ښکلي آواز ته وايي.
او په ادبي اصطلاح هغه لنډۍ، تپې، ټیکۍ او مصری دي چې د شاعر د احساساتو،
عواطفو بيانونکي او څرگندوی وي.
دغه احساسات خامخا د انساني مينې (محبت)، مينه ناک، له مينې ډک، لېوالتيايي
(عشقي)، پاروني، رنځونو او کړاوونو څخه متأثر يا اغېزمن شوي وي.
سکالو يې پر بزم او يا د يادويگا (٢٣٤مخ) په خبره پر مينه يا لېوالتيا راڅرخي.
بدایني، غنايي يا بزمي لنډۍ، بدایني، غنايي يا بزمي تپه، غنايي يا بزمي ټیکۍ
او غنايي يا بزمي مصری دي، بېلگې يې لکه:

▲ دا زه چې سوي، سوي وایم
پرون ابله ورځ جانان شرلی یمه

▲ سختې تپې د زړه په زور شي
زه دې له سختو تپو و وېستم مينه

▲ پېغلې واده کي ټیکۍ و که
کورډن مي نه ودی کورډنه ناسته یمه

▲ نیمه شپه ده ټول ویده دي
زه بند په بند مي په مصرو کي یار تړمه

١٦. ٣ حماسي يا رزمي لنډۍ، تپې، ټیکۍ او مصری (Epic):
Landay, Tapa, Tikay and Masray)

چې د جنگونو، اتلولۍ یو او ملي تاريخي ویاړنو بیان په کې راغلی وي.
سکالو يې پر رزم يا د يادويگا (٢٣٤مخ) په خبره پر جنگ جگړې راڅرخي.
د ليکونکي حماسي يا رزمي لنډۍ او حماسي يا رزمي مصری ده، بېلگه يې لکه:

▲ غښتلیه! رټ شه ولاړېره

پر دینن گډه شخړه ورو چې تالا شینه

▲ توري او سپرې مې دلې دي

چې پر راځي ما به په تن تړلې وینه

۱۶. ۴ بنوونېزې يا تعليمي لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ (Academic or Educational Landay, Tapa,) :(Tikay and Masray

په دې کې هغه لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ شامل دي چې د شاعر هدف په کې نوروته د بنوونې، زده کړې، نورو علومو او فنونو وړ زده کول وي. لکه د لیکوال بنوونېز یا تعليمي لنډۍ ده:

▲ زدهکړې پر زوی برکتې و که

چې پرې سوکاله شمه زه ته او برکته

۱۶. ۵ مدحي او ستاین لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ (Praise :(Landay, Tapa, Tikay and Masray

په دې ډول لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ کې شاعر د خپل ممدوح ستاینه کوي، د هغه اخلاقي ښېګڼې بیانوي، د دنیايي ژوند بریاوې او ښکلاوې یې ستایي. لکه د لیکوال مدحي او ستاین لنډۍ ده:

▲ خدایه! جنت له بویه خور دی

د خاوند غړې بوی مې زړه کرار وینه

۱۶. ۶ انتقادي، هجوي، طنزي، هزلي يا توکيزي لنډۍ، تپې، ټیکۍ
او مصری (Critical, Satirizing or Dispraising,
Irony, Slip, Trip or Slipping, Limerick
:(Landay, Tapa, Tikay and Masray

په دې ډول لنډۍ، تپې، ټیکۍ او مصری کې د فرد يا ټولنې اخلاقي نیمگړتیاوې،
ناوړه اعمالو ته د انتقاد گوته نیول کیږي، مسایل د هجو يا طنز په ژبه بیانېږي او
یوه ډول توکيزي پېيلې دي.

انتقادي، هجوي، طنزي، هزلي يا توکيزي لنډۍ؛ انتقادي، هجوي، طنزي، هزلي يا
توکيزي تپې؛ انتقادي، هجوي، طنزي، هزلي يا توکيزي ټیکۍ چې پاینۍ يې د
لیکونکي ده او انتقادي، هجوي، طنزي، هزلي يا توکيزي مصری، بېلگې يې لکه:

▲ و، ایمان دې بڼه راته معلوم دی

په لباسي پگړۍ دې مه وهه لاسونه،
(پېنده محمد، ۱۳۱۰ لېږدي، ۹۹ چوپړی)

▲ و، ټیزني مور يې توخی وکه

ځکه مې یار د کټه لاندي ولوبېده،
(د لیکوال پېژند څرگند نه دی، ۱۳۱۲ لېږدي، ۹ چوپړی)

▲ مسلمانې مې پرې ډانډس کړه

د مور په غېږ کې مې پرې غاښ و لگونه

▲ باران ورپري یخ مې کېږي

شوله پخه کړه ما را وغواړه مینه

▲ سختې تپې د زړه په زور شي

زه دې له سختو نارو وېستي مینه

▲ ځکه مې ځان ورنه راټول که

دومره بي کدره شوم په ځان و شرمېدمه

د لنډۍ یو، تپو، تیکۍ یو او مصری یو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ پښتو مې ستا په سر کوله
ته بې پښتو شوې، زه پښتو څه ته کومه

▲ زه به د کټ خوبونه څه کړم
ما مې لالی په سینه پاس ویده کوینه

▲ و، د زړه پرهار مې په ناصور شو
د صبر مالګه د غم مرچ پرې دوره ومه ،،
(پینډه محمد، ۱۳۱۰ لېږدی، ۹۵ چوپړی)

▲ اه! د سفیر فردوس خبره
چې بل کې سر کېښود ترې هر څه له سر ځینه

▲ اخیرنۍ مصرۍ دې دا وي
د ملا سره برستن په شا دوزخ ته ځینه

▲ دا سور سړی سور بې بریتونه
د ونې ډډ پنا کوي ما ډارونه

▲ زړه مې نری دی لکه لوټه
د سهر باد بې خوروي لکه لکړه

۱۶. ۷ ویرنه یا مرثیه، ساندي لنډۍ، تپې، تیکۍ او مصرۍ) Elegy or Wailings Landay, Tapa, Tikay and :(Masray

د وی مانا (لغوي معنی) یې پر مري ستاینې او ژړېدنې دي.
او په ادبي اصطلاح هغه لنډۍ، تپې، تیکۍ او مصرۍ دي چې پېیلنو (شاعرانو) په
کې د مري د نیکۍ یو او ښېګڼو ستاینې کړې وي؛ د هغه پر مړینه یې د خواشینۍ او
خفګان څرګندونه کړې وي.

ویرنه یا مرثیه، ساندې لنډۍ؛ ویرنه یا مرثیه، ساندې ټپې او ویرنه یا مرثیه، ساندې
مصری چې پاینی یې د لیکونکي ده، بېلگې یې لکه:

▲ مرگي داسې ځوانان وې وړه
له دېره خیاله یې کاره وړل ورمپړونه

▲ په گورستان مي سلام وایه
چې خاورې نه کړې ،، شکرالله ،، سپین مړوندونه

▲ که گور ته تللي لار وی
ما به ،، ستوریه ،، ته هر سهار لېږل کلونه

▲ خبر مي کله، کله واخله
د مرگ اوبه مي تر مړۍ راغلي دینه

▲ جائانه مړ یې که ژوندی یې
میراث خورو دې پر ما لاس ولگونه

▲ علمه راشئ نندارې ته
چې ملنگ جان او دوجان گور ته ورځینه

▲ ،، مرگي د غره څوکي ته راغی
ما ویل سلام دی د ویل کور دې وړانه ومه،،

(پینده محمد، ۱۳۱۰ لېږدي، ۱۰۰ چوپړی)

▲ جانان مي سور کفن اغوستی
په استقبال یې پرېښتي ولارې دینه

▲ د آدم خټه چې خمیر شوه
ټوله د غم سره لرلې ده مینه

▲ عزرائیل راغی روح مې اخلي
ما د جانان تر غولي ژر یوسه چې مرمه

۱۶. ۸ مبارکۍ، هرکلي یا د تهنیت لنډۍ، تپې، تیکۍ او مصرۍ
(Congratulation or Blessed, Happyness,)
Fortunate, August, Auspicious, Holy
:(Landay, Tapa, Tikay and Masray

د تهنیت لغوي معنا مبارکي او ښه راغلاستویل دي.
او په ادبي اصطلاح د لنډۍ، تپې، تیکۍ او مصرۍ دا ډول د مرثيې خلاف دی.
پېيلن (شاعر) او پېيلنه یا شاعره په کې د خوښۍ احساس څرگندوي او نوروته د
خوښۍ پیغام رسوي.

د مبارکۍ او هرکلي لنډۍ؛ د مبارکۍ، هرکلي تپې؛ د مبارکۍ او هرکلي تیکۍ او د
مبارکۍ او هرکلي مصرۍ دي، بېلگې یې لکه:

▲ تورې جامې دې مبارک شه
لږ رانږدې شه چې تتی دې و ترمه

▲ کونډې کوندتون دې مبارک شه
خوی دې ځلمی شو په برېتو وهي لاسونه

▲ هر کله راشي د یار غمه
له تا کربان شم د خُغمولو خای دې یمه

▲ مبارکي را کړی عالمه
له تهمتونو سره یار کبوله کړمه

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو انگر
څېړن—چوپړي (ریس—رچ پانې)

▲ ناوکی راشه په خیر راغلي
مېره دې تا ته هر کلی وایي مینه

▲ د خلکو بڼه خوښ یې جانانه
دوی په حساب کې موږه! بڼه حسابوینه

▲ زه ما ارمان ختلی نه دی
لاسونه جیگ کره غیر ته بیا راشه مینه

۱۶. ۹ د گیلو، گیلهمن او شکایتونو لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری (Complainant, Complaining or Complaint,) Grievance Landay, Tapa, Tikay and :(Masray

په دې ډول لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ کې د ژوند له ناوړه، غمناک حالت، د
ټولنې ظالم حاکم قدرت نه گیلهم او شکایت شوی وي.
پېیلن (شاعر) د غسې خپل دردونه، اوزونه څرگندوي او نور پرې خبروي چې
اصلي هدف یې له خپل حال نه د نورو خبرول دي.

د گیلو، گیلهمن، گیلهمنې او شکایتونو لنډۍ (لنډۍ او دوي ټپې دي چې گل رنگ
استاد ویلي دي)؛ د گیلو، گیلهمن او شکایتونو ټپې؛ د گیلو، گیلهمن او شکایتونو
ټیکۍ او د گیلو، گیلهمن او شکایتونو مصرۍ چې پاینۍ یې د لیکونکي ده، بېلگې
یې لکه:

▲ ټپس کفتره خوله کې وېوړه؛ گرانه!
شاه بازه و خورې مرکندی دواړه ځانگونه

▲ کفتره باز و خوره خدایه
زه خوار شاهین منگولې سرې بدنام پرې یمه

د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصرۍ یو انگر
څېړنـچوپړي (ريسـرچ پانې)

▲ باز د باتور له چنگه خلاص شو
که دا يې یاد وي بيا به نه ترې دورونه

▲ د لوړو غرو کجور يې مړ کړه
بلبلې ژارې چې خالي دي گړنگونه

▲ غازيانو جنگ کړئ ماتې مه کړئ
تل خو به نه وي د حضرت په دين جنگونه

▲ زه چې د يار کوڅې ته ورشم
لکه چپۍ غویۍ په ږډه خور کومه

▲ د ځنگل تور بښامار ترې ښه ده
دا وسني ځوانان سړی برېښوینه

▲ بدن مې غر اوښکې چينې دي؛ گرانه!
اوښکې د غم کډې په سر ولاړېدینه

▲ بدن مې څانگه د گلاب ده
د اشنا مينې زه نوشه د وچې کرمه

▲ اخيرنۍ تپه دې دا وي
خدای دې حاضر مجلس ته ورکړي جنتونه

▲ ولي مې نه ورکوي پلاره
مازده خو نه يم چې به گنډې چلومه

▲ لکه د ونې څومره پانې
دومره گيلې مې ياره ستا له لاسه دینه

▲ یوه د یاری می ورته ویلي
کتوی یې باندي کلېمي راته کوینه

▲ گېلې می ډېرې ورته و کړې
که می یوه خُل په سور پالنگ ملگری شینه

▲ د زورورو زور اوبه شه
نن می جانان په کوڅه غلی تېرېدنه

۱۶. ۱۰ ورتوب، وصفي لنډۍ، ټپي، ټيکۍ او مصری (Attributive, Qualificative, Adjectival) :(Landay, Tapa, Tikay and Masray

په دغه ډول لنډۍ، ټپي، ټيکۍ او مصری کې شاعر د خپلي مستقيمي ليدني کتنې يا باوري اوريدني له مخې د اشخاصو، طبيعي منظرو، کال د فصلونو او نورو شيانو ظاهري صفات شرح کوي. کله، کله بيا د خپل تخيلي ځواک په ملتيا معنوي، باطني نړۍ ته داخليري، د افرادو روحي او عاطفي ځانگړنې تشریح کوي.

ورتوب، وصفي لنډۍ، ورتوب، وصفي ټپي، د څېړونکي او ليکونکي ورتوب، وصفي ټيکۍ ده او ورتوب، وصفي مصری دي. د لرغون پېر بېلگې يې لکه:

▲ اواز یوه بل سره جوړه کړئ
خلک به وايي شنه توتیان ناري وهينه

▲ شېخه پوښتنې درنه کيږي
د الکانو سره مه گرځه مینه

▲ په الکوتوب می زړه زخمي شو
ټينگه می راغله جوړ می نه کړل پرهرونه

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصرۍ یو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

▲ جانانه چېرته به ولاړ یې
سوي او سوي اوسېلي دې باد راوړینه

▲ عالم دې وایي تومتونه
زه د اشنا په غېږ کې چا لیدلی یمه

▲ مینه د زړه خبره نه ده
مینه لگېږي د زړه وینه وچوینه

▲ که یې بوغان راباندې پلوري
زه پیږودونکې د ابی د گسټ گل یمه

▲ چې د ستا زړه پرې تازه کېږي
هغه سپرلی په کال کې یوه وارې راختنه

▲ ،، خلک صفت د جینکو که
د الکانو سینی نغښتي بالختونه،،
(د لیکوال پېژند څرگند نه دی، ۱۳۱۲ لېږدی، ۲۱۴ چوپړی)

▲ خلک د کال مړي ته ژاري
ما په ژوندې جانان کمر را وشکونه

▲ عالم دې وایي تومتونه
ما د تهمت په ډنډ کې ډېر لمبلي دینه

۱۶. ۱۱ هېوادپالنې لنډۍ، ټپۍ، ټیکۍ او مصری (Country :(Raising Landay, Tapa, Tikay and Masray

په دغه ډول لنډۍ، ټپۍ، ټیکۍ او مصری کې د هېواد پالنې، وطن هسکولو او ټاټوبي (پورته کولو، جگول پرمخ بیول، ژوند کول، تیارول، روزل، برابرول، مینه لرل، سرشته کول، اېشول، ابادول، جوړول، ودانول، راټولول، مړول، څرگندول، اعتراف کول، ډېرول، زیاتول، پېرسېدل، پای ته رسول، سر ته رسول، تمامول، بشپړول) په اړه سپړنه شوي وي. پېیلن او پېلنه په پېيله کې د دېن لمسون نه منلو، خپلې خاورې ته د لېوالتیا په لور حس کتلو ځانگېرنې سپینې ته راوباسي.

هېوادپالنې لنډۍ اوله او دویمه د څېړونکي ده، هېوادپالنې ټپۍ، هېوادپالنې ټیکۍ او هېواد پالنې مصری پانۍ دوی د څېړونکي دي، بېلگې یې لکه:

▲ وطن تم ټول کافران راغله

ژر را پاڅیره چې جوړه جهاد له ځونه

▲ د بوست له ور به زه درتېر شم

غاړه غړۍ دې له کاله راځه مینه

▲ وطنه! سر بیه دې بڼایه

سر به مې لار شي باقیدار به دې څو شمه

▲ لاس دې له چته رابهر کړه

ته د وطن پېغلو ته وایه سلامونه

▲ یار په یاری کې ضامن غواړي

پردی وطن دی سترگې چاته واړومه

▲ دا به د چا په ځان پېرځو وي

چې تله واخلي پردی غم ځان ته تلینه

بنادي والا د سرو خیمه ده
دا هېوادوال یې د سرو زرو ټټابونه

خلمي ولاړ توري تر ملا دي
غزاله ځي پر خپل وطن سر ور کوينه،
(پينده محمد، ۱۳۱۰ لېږدی، ۱۵۷ چوپړی)

کربان وطنه زموږ کور يې
په سر او سترگو به دې موږ جوړو اړمنه

کربان وطنه څومره خوږ يې
له ځانه گرانه و خوږمن افغانستانه

۱۶. ۱۲ دوستي باورکولو لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری (Trust Friendship Landay, Tapa, Tikay and :Masray)

په دغه ډول لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری کې د دوستي (یاري، ملګري او یارنې)
باورکولو (ویساکول، اعتبار کول: اسره کول، هیله کول، تکیه کول، اعتماد کول،
توکل کول: عقیده لرل، امید کول. باور، ویسا: باوري، اعتباري: ذمه وار مقام،
مسئول مقام: څوکیدار، څوکۍ والا: امانت، ودیعه، سپارنه، امانتي پانګه: د نرخونو
د کنټرول موسسې.) په اړه سپړنه شوې وي.

پېيلن او پېلنه په لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری کې ځان کم راوستو، خبرې منلو(فرمان
برداري، حکم منلو)، ملګري ماتولو، بې پامه (بې پروا، بې لحاظ)، پېښه، په کومه
بڼه تاسو باور تعريف کوئ؟ تر ټولو ډېر باوري تن ستاسو په ژوند کې څوک دی؟
په کومه بڼه په چار ده چې دوستي و کوئ؟ تاسو د تل پاتې باور او یارنې له پاره
غوره کړنې کوئ؟ ولې او ولې نه؟ تاسو په کومه بڼه اند لرئ چې باوري ملګري
مو د وړتياوي کوم پوړونه پوره کړي؟ تاسو په کومه بڼه اند لرئ چې خپله مګري
مو ومنئ؟ ستاسو په ژوند کې کوم تن يا تنه شتون لري چې هره خبره یې ومنئ؟
په ورته بڼه پوښتنېزه غوندې او د یارانې باور لوړ حس ځانګړنې سپینې ته
راوباسي.

۲۷۷ چوپړی

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصرۍ یو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

دوستي باورکولو لنډۍ، دوستي باورکولو ټپه، د لیکونکي دوستي باورکولو ټیکۍ
او دوستي باورکولو مصرۍ ده، بېلگې یې لکه:

▲ اسمان کړنگ وهه را لوبړه

دوستان دې خلاص وي غمازان دې لاندي شينه،

(د لیکوال پېژند څرگند نه دی، ۱۳۱۲ لېږدی، ۱ چوپړی)

▲ ملا ترلی یار مې مر دی

ملاترلي شری و کڅم و ژاړمه

▲ بدۍ ملگرې دې خوشحاله

واده د ستا دی ژړا دوی د دروغو کرینه

▲ کور یې د مرگ په تبه وران کړې

چې په دوستۍ کې باڅي تېرې ټکوپنه

۱۶. ۱۳ څیرکي لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ (Intelligence :Landay, Tapa, Tikay and Masray)

د وی یا ویکي له پامه د پوهې، خبرتیا، استخباریه، ځانگړیو خدمتونو لنډۍ، ټپې،
ټیکۍ او مصرۍ ته وايي.

او په اصطلاح کې هغه لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ دي چې دننه نۍ سکالو یې
داسې روڼېږي: په کې د دښن شته، د جگړې کرښې شاته د ځواک کچه منډلو، پټې
موخې، د غولېوښي شفرونه او سگنالونه؛ کاره وگړي او کارې هامیانی څارل؛ ټاکلی
وگړي رښت، د غلې کړنو گور ټولوالي کړه وړه بورېډلي وي.

څیرکي لنډۍ، د څېړونکي لیکونکي څیرکه ټپه، څیرکه ټیکۍ او څیرکي مصرۍ
چې پانۍ یې د لیکونکي ده، بېلگې یې لکه:

▲ له خوبه پاسه! بادورداره!

له تا تېرېږي د لاجي لونگ بادونه

▲ په یار مې دوی پورافسه کړي
کړنه یې نه شته نه شفرونه سگنالونه

▲ سری چې نوی واده و کړي
لکه بې خوبه باز په ناسته خوب کوینه

▲ له دېواله مې سر ور هسک کړ
وینم ښارو سره کارغه لوبې کوینه

▲ ما ته په سترگو کې حال وایه
لارې کوڅې له غمازانو ډکې دینه

▲ په خوله دې غږ راته و نه کړه
د سترگو کونج کې دې بایه و رپونه

▲ گټه د ټولو په کې شونې
چې سترگو زړه ته لار څارگر څارلې وینه

۱۶. ۱۴ پوهگرې لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری (Intellectual Landay, Tapa, Tikay and Masray):

د وی یا ویکي له پامه هوښیارې، عاقلې، روښان فکره لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری ته وایي.

او په اصطلاح کې هغه لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری دي چې دننه یې سکالو یې داسې روڼېږي: په کې د لوړو لوروینو، غوره پېژند، سويي کمعلې، سويي جهالت، سويي پوچې عقیدې (سويي موهوماتو، سويي موهوم پرستي، سويي خرافاتو) او په لوړه علمي ژمنې بورېدلې وي.

د څېړونکي (لیکونکي یا زما) پوهگرې لنډۍ، د لیکونکي پوهگرې ټپه، پوهگرې ټیکۍ ده او د لیکونکي پوهگرې مصری ده چې پاینۍ یې وگرځي ده، بېلگې یې لکه:

▲ اه! د سفير فردوس خبره
له هغې نه زر چند ښکلي خدای را کړه مېرمنه

▲ واه په لولۍ پېغلې لېواله
مناسب نه دي خوله وېنځښتي سترگې دواړه

▲ ته کروندگره ناوۍ نه يي
چې هم گوته کړې غورینه او کتته

▲ اه! د سفير فردوس خبره
گرځ شه! چې غوښي له الماسو لورې ورینه

▲ چې پوهنتون يي لوستی نه وي
د دوېلسم په سویه خوله نه ورکویه

۱۶. ۱۵ کورنۍ ته د غاړې ایښودنې لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری (Submission Family Landay, Tapa, Tikay :and Masray)

د وی یا ویکي له پامه کهول ته د سپارنې (تسلیمېدنې، اطاعت، وړاندیز) لنډۍ،
ټپې، ټیکۍ او مصری ته وايي.
او په اصطلاح کې هغه لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری دي چې دننه‌نۍ سکالو يي
داسې روڼېږي: چې پېيلن یا پېيلنه په لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری کې پوښتي چې
غاړه ایښودنه څه ده؟ یوه بېلگه يي وړاندې کړئ، په کوم پېر کې چې غاړه ایښودنه
شتون و نه لري، پایله (نتیجه، پای، غوره والی او توپیر) يي څه ده؟ په کومه بڼه
پام کوئ چې پلار ته اړینه ده ځواب ویونکي د هغه زوزان وي چې سر اېښتوب
(بخل، حرص) او درناوی نه کوونکي وي؟ او دروزنې غوره کړه وړه وندي کوي.
د څېړونکي کورنۍ ته د غاړې ایښودنې لنډۍ دي، بېلگې يي لکه:

▲ زړه يي پر دې ښارگوټي نه دی
په دا او دا بلکن ولاړه وي گلڅکه

▲ راته یې شیر زوزات را وړي
له سترگو لرې لره زما بښکلي گلوی په

۱۶. ۱۶ ورکړ د ډالۍ ورکولو لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری (Generosity Gift-Giving Landay, Tapa, :Tikay and Masray)

د وی یا ویکي له پامه په سخاوت (بې کبري، فراخوالی، فیاضی) د ډالۍ یو ورکولو
لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری ته وايي.

او په اصطلاح کې هغه لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری دي چې دننه نۍ سکالو یې
داسې روڼېږي: چې پېلن یا پېلنه په لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری کې پوښتي چې
ورکړ څه دی؟ هغه ډالۍ سپینې ته را وباسئ چې ترټولو غوره مو په ژوند کې کوم
تن ته ورکړې وي؛ تاسو په کومه بڼه حس کوه په کوم پېر کې مو چې ډالۍ ورکوله؟
تر اوسه مو لېست جوړ کړی چې پلار، مور، ورور او خور ته څه او څه اړین دي،
دا اړتیا مو ولې غوره کړه او په څو هامیانۍ یو ورته ډالۍ پېرودئ؟ په سختۍ کې
مو چاته ډالۍ ورکړې؟ غوره جوړه د ژوند کومه ډالۍ غوره کوي؟ غوره سخاوت،
او د بې کبري غوره کړه وره ونډي کوي.

لرغون پېر دوي دانې د ورکړ د ډالۍ ورکولو لنډۍ او لرغون پېر درې دانې د ورکړ
د ډالۍ ورکولو مصری دي، بېلگې یې لکه:

▲ ،، خاشي راټول که اور پرې بل که
زموږ دستور دی په رڼا خوله ورکونه،،
(پينده محمد، ۱۳۱۰ لېږدی، ۶۷ چوپړی)

▲ ،، غونچه د گلو مې په لاس ده
بورا ته پټ وایه چې ځان را رسوینه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۲۸ چوپړی)

▲ نصوار دي تو کړه خولگي واخله
د ژبې څوکه څوک سوالی ته ورکوینه

▲ د زړه کترې مې درته درکړې
ناپوهه بازه تا زه و نه پېژندمه

▲ د زلفو تار په اشرفۍ دی
ما د جانان په لاس گېډي ورکړي دینه

۱۶. ۱۷ دندې کې د ټېټوالي لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری (Humility Service Landay, Tapa, Tikay and Masray)

د وی یا ویکيې له پامه په خدمت، کار، نوکري، وظیفه، ماموریت، د لښ خدمت کې
د ټېټوالي، سپکوالي، تواضع لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ ته وایي.
او په اصطلاح کې هغه لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ دي چې دنده نۍ سکالو یې
داسې روڼېږي: چې پېیلان یا پېیلنه په لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ کې د غوري دندې
او غوره کړو وړو، ښه سلوکو، بې لوره لورویو، په اتلولۍ د دندې سرته رسولو،
په سرلوری د ټاټوبي سپارل شوي هره دنده بشپړولو او په ټوله کې د لوی کور په
لوی لید د دندې کره وړه ونډي کوي.

دوې دانې دندې کې د ټېټوالي لنډۍ چې دویمه یې د څېړونکي ده او د زور پېر دندې
کې د ټېټوالي ټیکۍ ده، بېلگې یې لکه:

▲ خدمت برباد گنا لازمه
نور به د زړه کنترې ساتم نه بازونه

▲ دنده سهاره تر مابنامه
جانانه تاته په کې څه شی پاتې شونه

▲ ټیک دې باچا خال دې وزیر دی
دا لونگین دې لېږدونکۍ په مخ ځینه

۱۶. ۱۸ ټکرکولو مېراني لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری (Courage :Conflict Landay, Tapa, Tikay and Masray)

د وی یا ویکيې له پامه د ټکر خورلو همت، مخالفت کولو زړور توب، تصادم کولو همت، په زوره په بل شي سره نښتلو زړور توب، لگېدلو مېراني، مخالفت همت، اخ او ډب مېراني، لگېدنې زړور توب او نښتې زړور توب لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری ته وايي.

او په اصطلاح کې هغه لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری دي چې دننه‌نی سکالو يې داسې روڼېږي: چې پېيلن يا پېيلنه په لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری کې پوښتي چې په روان پېر کې ستا او د بل تن ترمنځ په زوره په بل شي سره نښتل په څه دي؟! تاسو دغه حالت ته په کومه بڼه ځواب ورکوئ؟ خپل د لگېدلو باندې چې تاسو ځواب ورکړی دی؟ خوښ یی پرې او که نه؟ په بېله بڼه غواړئ چې ځواب ورکړئ؟! که بل تن له ورته مخالفت سره مخ شي تاسو څه پام کوئ چې د هغوی مخالفت به په کومه ډول وي؟ او د همت يا زړورتوب په اړه غوره کړه وړه ونډي کوي.

د ټکرکولو مېراني لنډۍ، ټکرکولو مېراني ټپي، د څېړونکي ټکرکولو مېراني ټیکۍ ده او ټکرکولو مېراني مصری دي چې پاڼی يې د څېړونکي ده. بېلگي يې لکه:

▲ و چې د اټک پر بېړۍ سپور شي

ما در په یاد کړه چې زړه ور به شي مینه،
(پینده محمد، ۱۳۱۰ لېږدی، ۹۹ چوپړی)

▲ زه خو همغه مسته لیلایم

چې رنگ مي ژېړ دی له همزولو بېله یمه

▲ نصیب تقدیر ته گناه نه شته

بخت چې کوټه شي تندۍ سل ټکري خورینه

▲ د مینې یار مي پیدا نه که

چې کاغذي سینه بې درې وړې کړمه

▲ د بنمن ته خاڼده هوسپره

دوست ته په پټه و ژاره چې ډوبه شومه

▲ دا د غازي غازی واده دی

چې د واده شپې یې د سمخو منځ کې دینه

▲ یوه مې هغه سړی دبنمن دی

چې دی به پلو وي ځان به سپر حسابوینه،،

(جیمز، ۱۹۸۸ زېږدی، ۲۱۳ چوپړی)

▲ یا به دې زلفې کمر بند کړم

یا به مې سر د غرغړې شمال وهینه

▲ سر مې له غرو سره وهلی

توکل په خدای دی چې زه پرځم که غرونه

▲ سر مې له غرو سره وهلی

توکل په خدای دی چې زه پرځم که غرونه

۱۶. ۱۹ د ژوند لارې لورې ارزو لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری (Ambition Career Landay, Tapa, Tikay and :Masray)

د وی یا ویکي له پامه د مسلک حرص، حرفي جاطلبي، د ژوند لارې لورې ارزو،
پرمختگ (په ژوند کې منډې، کار کې بېرې) داعيې لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری ته
وايي.

په اصطلاح کې هغه لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری دي چې دننه یې سکالو یې داسې
رونېږي: چې پیلان یا پیلنه په پیله کې پوښتي چې کله تاسو کوشنی وئ، څه شی
تاسو غوښتل چې شی په راتلونکي پېر کې؟ ولې؟ ورسته مو خپلې غوښتنې څخه
وگرځیدئ؟ د لورې ارزو گټې په څه کې دي او تاونونه یې څه دي؟ تاسو په روان
پېر کې په څه مشغول یئ چې په سمون یې خپلې موخې تر لاسه کوئ؟ تاسو داسې

پام کوی چې ستاسو لوري ارزو پای ته نه رسېږي؟ ولې؟ او ولې نه؟ تاسو لوري ارزو لرئ چې د یوه استازي یا فلمي ستوري په شان شتمن تن و وسئ؟ نه لکه یوه اېنجېنېر تن په شان چې هېڅ سر غندوی (مشهور)، بډایه او سوکاله نه وي خو ټول ژوند یې د نورو وگړو یا د ټولگټې هوساینې، گټنې او مرستې له پاره په کار کړی وي؟ تاسو تل څه شی غواړئ چې تر لاسه یې کړئ؟ تاسو ترسره کړي دي تراوسه؟ تاسو په کومه بڼه د بريالیتوب مېچه کوئ؟ تاسو لوري ارزو لرونکي یئ؟ ستاسو نومړی حرص د دې سبب شوی دی چې د ژوند غوره برخه مو له پامه لوېدلې وي؟ تاسو څه شی کولی شئ چې ډېر یا لږ لوړ ارزو لرونکی دي وگڼل شئ له خپلو څه رنگوالي څخه؟ د مسلك حرص، حرفې جاذبې، په ژوند کې منډې او کار کې بېرې داعيې وندې کوي.

د ژوند لاري لوري ارزو لنډۍ، د ژوند لاري لوري ارزو ټپه، د ژوند لاري لوري ارزو ټيکۍ او د ژوند لاري لوري ارزو مصرۍ دي، بېلگې يې لکه:

▲ چې فاکولته دې ويلې نه وي
و به دې نه کړم د لېسې کوناتوره

▲ دوکتورا ښکلي ځوانان وايي
کوناتور پوهنتون ته ځي بېرته رايځنه

▲ د گوداگي واده به تېر شي
سپۍ ښه و نکره شولې ديگ دې و لږنه

▲ خدايه! د پېغلو باران و کړي
چې څادر و غوړو ترې و تړم پڼونه

▲ د باچاهۍ لايقه ياره
خدای دې باچا کړه چې سلام ته دې درشمه

▲ زما دې بيا تمه پيدا کړه
چې په کاره اورمپک دې بېرته و کاته نه

▲ له موزیکي نه ورگه بڼه ده
چې نیمه شپه شي اړخ په اړخ مي اړوینه

▲ خدای دې له دې لارې را جوړ کړه
خلک به وایي مخ یې تور دی یار یې مرینه

▲ و، د پېغلي خوله د جنت ور دی
د جنت ور ته هر مومن تمه لرینه،
(پینځه محمد، ۱۳۱۰ لېږدی، ۵۵ چوپړی)

▲ ستا د دیدن په تمه، تمه
لکه اوږی په چر کې وچه پاتې شومه
▲ ستا د دیدن په تمه، تمه
لکه ریډي په دامانو ورژېدمه
(محمدین، ۱۹۸ چوپړی)

▲ ستا د دیدن په تمه، تمه
لکه یعقوب پیغمبر ړون در پسي شومه
▲ په ایشاره مي پوهه نه شوي
ډاکټري څو به غړوندی درپسي وړمه

۱۶. ۲۰ زړه سوی او رښتي ټولوالي لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری (Mercy Legal System Landay, Tapa, Tikay :and Masray)

د وی یا ویکي له پامه زړه سوی او رښتي ټولوالي (رحم او قانوني سیستم، مهرباني او حقوقی ټولوالي، شرعي ټولوالي) لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری ته وایي.
او په اصطلاح کې هغه لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری دي چې دننه‌نی سکالو یې داسې روڼېږي: چې پیلن یا پېیلنه په پېیله کې پوښتي چې کله مو داسې کار کړی دی چې اوس پوی شوی چې داسې کار می باید نه وی کړی؟! تر اوسه پورې دې داسې پرېکړې پایله ترلاسه کړې ده چې تورن گڼل شوی یې او یا کوم تن در ته

بخښنه یا زړه سوی درباندي کړی وي؟؛ د پرېکړه کوونکي (قاضي) کره څه ډول وي؟؛ د پرېکړه کوونکي او زړه سوي کوونکي ترمنځ بېل والی څه دی؟؛ وگړي دي پرېکړې وکړي او که زړه سوی چې کله کوم تن په لوی تور تورن وي؟؛

دودېز، ټاټوبي او پښیوال رښت لوړ حس د تړي او پرېکړې هر تن پک وي؟؛ ستاسو پور په وگړو باندي د پرېکړې او زړه سوي په ډول چې مالیه نه پرې کوي؛ وژني؛ د تمخي د څراغونو نه درناوی؛ پر ناموس وار؛ له هټی د خوړو غلا؛ د نشه یي توکو پلور تورونو په کومه بڼه کر کېږي؟؛ تاسو تر ډېره پرېکړه کوونکی او که رحم کوونکی تن یئ او ولې تاسو پام کوئ چې داسې تن یئ؟؛ تاسو د خپلو وگړو په منځ کې د پرېکړې او زړه سوي په ډول ترمنځ تله او پر تلنه په څه ډول کوئ؟؛ د ښه سلوک برابری (پای ته نږدې: د خانمیتوب ښکاروندي ځان پالنې؛ پای ته ډېر نږدې: قانوني ښکاروندی؛ پای: مسلکي کرني ښکاروندی؛ له پای وړاندي: رښتینوالی ښکاروندی) کوي. ځیني شیان کېدی شي چې قانوني وي، خو سوی سم یا ناسم به وي (ښه سلوکو پوهه)، ځیني شیان کېدی شي چې سم وي (ښه سلوکو پوهه) خو سوی قانوني یا بې قانونه به وي او په کې د عفو، زړه سوي، رحم، مهربانی، قانوني، رښتي، حقوقي، شرعي ټولوالي بوږېدلي وي.

څېړونکي د زړه سوی او رښتي ټولوالي لنډۍ ده چې ښځو ته منسوبه ده؛ او د لرغون پېر درې دانې زړه سوی او رښتي ټولوالي ټپې دي چې پېلنی یې ښځو ته منسوبه ده، دوېمه او درېیمه یا پاینی یې ترانو ته منسوبې دي. بېلگې یې لکه:

▲ زما په تور زندان ته تللی

زه د اتو زامنو مور یم زې بخښمه

▲ ماته پرې کړی ځواب را که

زه زنگېدلي یاری نوره نه کومه

▲ و، زما به څنگه رنگ تازه شي

چې اندېښنې مې اغوستن خوراک غمونه شومه

▲ د بېلتانه پېټی په سر دی

زه به دمه د اندېښنو کنډو ته ورمه شومه

(جیمز، ۱۹۸۸ زېږدی، ۲۱۳ چوپړی)

۱۶. ۲۱ لیدل او رهبرۍ لنډۍ، ټپي، ټيکۍ او مصری (Vision Leadership Landay, Tapa, Tikay and :Masray)

د وی یا ویکي له پامه په خیال کې راوستل او مشرۍ، (لیدل او زعیمي، تصور کول او رهبرۍ، په خیال کې راتلل او لارښوونکي، خیالي منظره او مشرۍ، خیال او رهبرۍ، بصیرت او رهبرۍ، باصره او زعیمي، منظره او زعیمي، د باصري حس او رهبرۍ) لنډۍ، ټپي، ټيکۍ او مصری ته وايي.

او په اصطلاح کې هغه لنډۍ، ټپي، ټيکۍ او مصری دي چې دننه یې سکالو یې داسې روڼېږي: چې پېیلن یا پېیلنه په لنډۍ، ټپي، ټيکۍ او مصری کې پوښتي چې هغه کوم رهبر دی چې تاسو ورته د مینې او شاباسي په نظر ورته گورئ؟ ولې دوی ته د مینې او شاباسي په نظر گورئ؟ کوم څه رنگوالی تاسو په ښه رهبر کې وینئ؟ پرته له مشرۍ څخه په ټاټوبي کې گډوډي، بشپړه بې نظمي او انارشیزم یا ځانځاني (بې رښتي، بې حکومتي) ته لاره پرانستل کېږي؟

مشر (رهبر) د لیدلو (بصیرت، تصور کول، په خیال کې راتلل)؛ قضاوت (نظریه، اټکل، د تشخیص قوه) او د ښې راتلونکې په هېله (د ښه ژوندانه په هېله) درې غوره ځانگېرنې لري؟ رهبري پر دې پوهېږي چې راتلونکې بل کوم کار وکړي؛ پوهېږي چې دا ولې غوره دی او پوهېږي چې په لاس کې لرلو اسانتیاوو زېرمو څخه گټې راوباسي؟ کومې پرېوتلې (واقعه، دروغ) مخې ته دي؟

دا څلور اړخه لري لکه څنگه چې دننۍ اړخ لري؟ په هرو پېچلو خنډونو کې اسانتیاوي پلټي، خو په هرو اسانتیاوو کې خنډونه نه پلټي؟!؛ لیکونکۍ څه شی په ډاگه کوي چې درې غوره ځانگېرنې د مشر څه دي؟؛ د کښونکي کښلې چې وړاندې کوي دا د هر وگړي لید دی، د یوه ښه رهبر له پاره، تاسو ورسره دامنۍ او که نه یې منئ، ولې؟ او ولې نه؟ په پښتواله سیمه کې گټور مشر په کومه ډول تشریح کوي؟ او وند د رهبرۍ په کې بورېدلې وي.

د لرغون پېر لیدل او رهبرۍ لنډۍ، د لیدل او رهبرۍ ټپي چې پیلنۍ او دویمه د څېړونکي دي؛ درېمه، څلورمه او پنځمه یې لرغونې وگړنۍ دي؛ څېړونکي یا لیکونکي د لیدل او رهبرۍ ټيکۍ؛ او د لیدل او رهبرۍ مصری دي (د محمد نور بابا مصری دي چې ملاگي استاد ویلي دي)، بېلگې یې لکه:

▲،، گولاب په گولو کې باچا دی

نرگس وزیر خزان پرې راورل براتونه،

(پینځه محمد، ۱۳۱۰ لېږدی، ۸۵ چوپړی)

د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصري یو انگر
څېړن—چوپړي (ریس—رچ پانې)

▲،، هر چاته خپل وطن کشمیر دی

پر ما کشمیر شولو د پیازو وطنونه،
(پینده محمد، ۱۳۱۰ لېږدی، ۸۷ چوپړی)

▲،، په هندستان کې دې مرګی شه

چې دې کفن شي د راتۍ یو دسمالونه،
(پینده محمد، ۱۳۱۰ لېږدی، ۸۹ چوپړی)

▲،، شین خالی ټپته شه خوله راکه

بلا په سي که باچا واخستل جرمونه،
(پینده محمد، ۱۳۱۰ لېږدی، ۱۰۱ چوپړی)

▲ چې د ځوانۍ دوران مي تېر شو

جانانه ستا که باچاهي وي سي کومه

▲ په اند او لید دې زېږی و شه

خلک دې ستايي د پردو په کتارونه

▲ زموږ باچا وطن کې نه شته

زړه مي خپه دی هېواد خوند نه راکوینه

▲ په تصور مي ځان باچا کړ

چې سر مي جگ کړه د دوهی ملنګه ومه

▲ عشقي نیمه باچاهي ده

چې ماعشقه يي په طرف ولاړه وینه

▲ مینه اول سړی باچا کړي

د ملنګۍ کچکول بیا ورسته ورکوینه

د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصرۍ یو انگر
څېړنـچوپړي (ريسـرچ پانې)

▲ دا باچاهي ده د ستا خپله
د ولس پېغلي په کتار درسره ځینه

▲ دغه بنادي زموره خپله
یوه دې دا وي سل اويا دې نورې شینه

▲ باچاهي تخت مې په کار نه ده
بخت مې په کار ده چې مدام راسره وینه

▲ تخت خو له بخته پیدا کېږي؛ وی!
چې بخت دې نه وي تخت به له کمه شي مینه

▲ د بخت ډېوه چې د چا مړه شي
وه!؛ که بیا مثال په لاس کې وړي شوکور به وینه

▲ د بخت کوتي چې يې په سر وي
که په سندان خولي لږه وي کوتي ترې ورینه

▲ بخت نا مراده چېرته لاري؛ وی!
يو ځلي راشه چې له سيال سره سيال شمه

▲ نیستی کچکول په لاس کې را که
بېلتون ظالم په لاره ځي شپې تېره وینه

۱۶. ۲۲ مېلمه پالنې لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری (Hospitality) :Landay, Tapa, Tikay and Masray)

د وی یا ویکي له پامه مېلمه پالنې او مېلمه پاله لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری ته وايي.

او په اصطلاح کې هغه لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری دي چې دننه نۍ سکالو یې داسې روڼېږي: چې پېيلان یا پېيلنه په لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری کې د مېلمنو غوره پالنه، مېلمنو درناوی، د پښتون پښت (نسب) پخت پخلی، لېوالې او لېوال ته د غوره خوړو پخول، پخلنځي کې په زړه پورې خوړو، دمې ځای کې غوښو او مېلې ځای کې د شپنوسرخان پخول، پتولی (مېزپوښي، دسترخوان) تیارول، خوړل او څښل ونډي کوي.

مېلمه پاله لنډۍ، مېلمه پاله ټپه، د لیکونکي مېلمه پاله ټیکۍ او د لیکونکي مېلمه پاله مصری ده. بېلگې یې لکه:

▲ مور یې پر کلي شروبي غاوري
لور یې له لارې مېلمانه را گرځوینه

▲ راځه، راځه زما مېلمه شه
زړه مې پښتون دی مېلمه نه خفه کوینه

▲ و، پر سینه یوه لالۍ ځایېږي
حجره خو نه ده چې پرې جوړ کم مجلسونه،،
(پښه محمد، ۱۳۱۰ لېږدی، ۹۹ چوپړی)

▲ اشنا مې وړی رانه تللی
چې دستارخان لره ورځم ژړا راینه

▲ په مینه، مینه اتن کاندې
دا مېلمنې جونې په ورا راغلي دینه

▲ حجره په نوم د ناصرخان ده
ډگې کاسې د اعظیم خان له کوره ځینه

۱۶. ۲۳ ژبی نښتېځونکي لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری (Tongue Twisters Landay, Tapa, Tikay and :Masray)

د وی یا ویکي له پامه ژبه بندېدونکي، وینا بورېوکی غولۍ، وینا سبک
چورلونکي، ژبي گډوونکي لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری ته وايي.
او په اصطلاح کې هغه لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری دي چې دننه نۍ سکالو يي
داسې روڼېږي: چې پېيلن يا پېيلنه په لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری کې ډېر ژبه
څرخوونکي غبرگلرونه، ډېر ژبه تاوونکي غبرگي پښېلي او ژبه نښتېځونکي
غوندې، غوند او ویکي وندي کوي.

لکه د لیکونکي ژبی نښتېځونکي مصری ده:

▲ بر به مو بر ساتي بری
په بابېدلې بلۍ بابړ بدان دینه

۱۶. ۲۴ وراشي (وجيزې يا متل) لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری Saying, Simile, Parable, Example, Model) or Idiom Landay, Tapa, Tikay and :(Masray)

د وی یا ویکي له متل، مقوله، کره وینا مثال او نمونه يي لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او
مصری ته وايي.

او په اصطلاح کې هغه لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری دي چې دننه نۍ سکالو يي
داسې روڼېږي: چې پېيلن يا پېيلنه په لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری کې متل، مقوله،
کره وینا مثال؛ تشبيه (ورته والی)؛ هغه لنډه کیسه چې د اخلاقو درس ورکوي؛
عبرت؛ نمونه، موډل، کاپي، سر مشق، ورته (مشابه)، جوړښت، رغښت، هغه
کره وینا مثال چې پېيلن يا پېيلنه يي له مخې پېيله کاري؛ هغه سړی يا ښځه چې
انځورگر يي له مخې څېره کاري، اصطلاح، لهجه او د افادې خاص ډول (په
ورځني گرني بهير کې تري کار اخلي او بلخوا پرې د يوه هنري پيداوار په توگه
خپل ښکلاييز خوب (نوق) او ټولنيز ارمان خړوبوي) وندي کوي.

وراشي (وجيزي يا متل) لنډۍ، وراشي (وجيزي يا متل) ټپه، وراشي (وجيزي يا متل) ټیکۍ او پانۍ دوي وراشي (وجيزي يا متل) مصری دي چې پانۍ يې د څېړونکي (ليکونکي يا ليکوال يا زما يا صفي الله فردوس) ده. بېلگي يې لکه:

▲ مور يې د درېو سمخاره ده

ځکه يې لور په درې منۍ وېشل کوينه

▲ سوچ پرې له وړاندې نه په کار وي

تو کړې لارې بېرته خولې ته نه رايځينه

▲ په پټ کې تور مصلی ښه دی

بې پټه يار که شهزاده وي ورک دې شينه

▲ په کوردهرنۍ مين مه شي

ته به ولاړ يې هغه به بل ډولۍ کې ورينه

▲ کلي کې نوم د سميني دی

وراني کنډرې شاسوارخان اباده وينه

▲ په ټول واځکت يې دعوا وکړه

يودانه حبيب يې خامخا په لاس درځينه

۱۶. ۲۵ ورمي لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری (Admonition) :Landay, Tapa, Tikay and Masray

د وی یا ویکي له پامه نصیحتي، مصلحتي، مشوري او ورمي لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری ته وايي.

او په اصطلاح کې هغه لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری دي چې دننه نۍ سکالو يې داسې روڼېږي: چې پېيلن يا پېيلنه په لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصری کې نصیحت، سلا، مشوري خبرتيا، لارښوونه، د خبرونو راپور (د جمع په حالت کې) او ورمونه ونډي کوي.

۲۹۳ چوپړی

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

ملا بجليگر (مولوي صيب محمد امير افریدی، د پېښور بالا منی د بجليگر ملا)
ویل د زړه ناروغي مي وه، له شپږ میاشتو څخه، په ډېرو روغمنو مي درمل و
کړه روغ نه شوم، زړه به مي درد کو.
يوې بودۍ ښځې راته و ویل بجیه! ولې داسې رنځور یې؟
ور ته مي و ویل د زړه ناروغي مي ده، زړه مي درد کوي، هېڅ روغمن (ډاکټر)
راته درملنه و نه کړه.
هغې راته و ویل: ماته غور شه بجیه! چې زه دې جوړ کړمه.
هغې و ویل:.

▲ زړگي له ډاډ ورکړه په خپله
دامم به څوک ډاډه کوي وېشټلي زړونه

زه وی خای نه پاسېدم، جیگ شوم، مور مي وه، نیا مي وه، پلار مي راغی ویلي
څه چل دی؟!
ما ویل زه ټیک شوم، دې بودۍ راته علاج و کړه.
په خپل زړه باندې په خپله پټۍ گدۍ او خپل زړه په خپله ډاډه کوئ.
پورتنۍ د لرغون پېر یوه ورمي لنډۍ او لاندي یې د ټپي بېلگه ده.

▲ ځوانانو یو تر بل ځارپړی
ما د مجلس ځوانان لېده چې خاوري شونه

۱۶. ۲۶ لوڅې لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری (Nude, Naked, Bare or Sexy Landay, Tapa, Tikay and Masray):

د وی یا ویکي له پامه لوڅې، لغړې، برېښې، سیکسي، کونۍ، پوچې او بي ختو
لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری ته وايي.
او په اصطلاح کې هغه لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری دي چې دننه نۍ سکالو یې
داسې روڼېږي: چې پېيلن یا پېيلنه په لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری کې جنسي، نر
توب یا ښځتوب شهوت، شهواني غریزه، بي جامو، لوڅې، لغړې، برېښې،
څرگندې، ایستلې (لکه توره له ټیکې څخه)، تش لاسې (بې وسیلې)، بي زېرمې،
شمېدلې (لکه کالي)، خوارې، تشې، بي ډوله، ساده، برېښول، لغړول او تشول وندي
کوي.

پېنځه دېرش لوڅي لنډۍ دي چې له لومړۍ څخه تر درېو شتمې لمپاکا (لغمان) د لرغون پېر دي، څلورو شتمه او پېنځه وېشتمه يې د زاره پېر دي او شپږ وېشتمې څخه تر پېنځه دېرشمې د څېړونکي لوڅي لنډۍ دي؛ څلور لوڅي تپې دي چې لومړۍ، دوېيمه، درېيمه يې لغمان د لرغون پېر دي او څلورمه يې د څېړونکي ده؛ لغمان د نوي پېر د څېړونکي څلور لوڅي ټيکۍ او اووه پېنځوس لغمان د لرغون پېر لوڅي مصری دي چې له پاڼې پورته شل دانې يې د څېړونکي (ليکونکي يا ليکوال يا زما يا صفي الله فردوس) دي. بېلگې يې لکه:

▲ جانانه دومره پر ما گران يې
د خورلن اور دې ځکه کونې لاندې ږدمه

▲ ته خو کوچۍ وې کوچ دې و کره
د څرې اور دې په کوڅه کې و شيندنه

▲ يار مې په بوسوکې ويده وه
چې مې پرې بو کړ پرتو غاښ يې وشلېدنه

▲ په چا به ځي په چا به نه ځي
څوک دې په زوره په چا ته نه منډي مينه

▲ د سحر غينه زه دې ځار شم
هره تېله دې د زړه زنگ لرې کوينه

▲ د بام له سره مې سبي کړې
پرتوگ دې باسه غين مې کانگي کړي دينه

▲ له نامه پورته اجازه ده
له نامه ښکته مې تېپر کړلې دينه

▲ ټینگه مې مه نیسه په غېږ کې
تي مې خورېږي سگنۍ بالغه یمه

▲ په ما دې خېټه نغاړه کړه
راغلی مه وای د یوې شپې مسافره

▲ د سپینې خولې واک مې درکړی
د پرتوغاښ په غوتو مه وهه لاسونه

▲ کمیس یې تي په سر سوری دی
لکه مرزچې له خلتي وتلی وینه

▲ د کوس په سر دې مچۍ و خوره
چې تر سبا یې تپوي اوبه یې ځینه

▲ د کوس په سر دې هټۍ جوړه
غین مې بڼوال دی گندنې ورته راوړینه

▲ کاشکې چې زه د ملک لور وی
ما به پرتوک د کوناټو په سر ترنه

▲ نیمه شپه شوه یار رانهغی
زویه! ویده شه چې په خپله پسې ځمه

▲ سر دې چوټې کړه خوله دې راکړه
که پرې اغېره شوې لنډۍ بوکه به دې کړمه

▲ د زني کند یې خوله کې راکړه
قند او نبات مې کابل جان کې بدي شینه

▲ گول د گولاب بوی د څنځلي
سوری د ونې خوب د نجونو پر ورنونه

▲ خوله په خوله شونډه په شونډه
ژبه مې پرېږده چې گیلې در له کومه

▲ جانانه بد مې اموخته کړې
چې خوله درنه کرم مرور گرځي مینه

▲ په نیمه شپه راغلي لالیه
ما دې خدای غرقه کړي چې خوله نه درکومه

▲ یو ځلي راغی خوله مې ورکړه
لاره یې سږي کړه په غضب ککړه شومه

▲ که یوه خوله وی مابه درکړی
ته شمکوروال یې همپشه کوي سوالونه

▲ خوله دې کتاب شونډې د پانې
د چار شنبې په ورځ یې ژو په وکومه

▲ ملا دا خپل سیرلی مې راکه
دا ستا په گورو لایلا خوله نه راکوینه

▲ که زر کوسونه بارن وشي
که منځ کې یو غین وي راځي زموږ پر کونه

▲ د ډارنځکي زو ډارېږه
فرضي تواف بڼې منډې نه غواړي څرگنه

▲ څاڅکي هوس څارل څاري ده
څپان، څپان څپان، څپان غواري خوړلنه

▲ ځاځل جوگر جلبنگ جنبان که
په لېوالتي مي جيجيونتي تربيتي شينه

▲ چټي چټي چرلنډيه ياره
ځنځوونکي ځغونځونکي جيجری يمه

▲ د شرمېدلي زو شرمېره
د تخت سيالی کې مېړني اور څرمه وينه

▲ په درنو غېږو څړبولېره
په څلورڅنډو کې د غبرگو څکل څکه

▲ چې څه دې کښت که کښت بې ټول کړي
زړه دې دنيا که گشمالی کړي خاونده

▲ ته دې له خپل مېرمن ډارېږي
خلک پردو په سې کلا ته وا وخته

▲ ما چې به اسپي څرولي
زما مېړنی سور په اس سور راغلی ونه

▲ د دنيا دوي ورځې ژوندون دی
مېرمن يې غيم چې په ژړا يې تېرومه

▲ د مور دې درې څپکه کوس ده
د دادا زړه دې له خفگانه و چاودنه

▲ له رنگه توره مصلی ده
په خوله کې خوند د چهارباغی مني لړینه

▲ د تپ دې ټولې وینې وڅښې
د کوسی زویه بله څه کوي دوپیمه

▲ زړه به دې تور له کوروالی کرم
چې ځوانی هنډې کرم زړه سوی بیا نه لرمه

▲ له ایرانی مې زرگی شین ده
واده د ده خوتې بل ورورو کلونه

▲ ناوکی لارې!، لارې!، لارې
پام دې کوه چې دې دردونه ورکوبنه

▲ له تپ دې ټولې وینې وکښې
د پېغلتوب پردې مې لارې په برغنه

▲ زما دې خپټه نغاړه کره
راغلی مه وی د یوې شپې مسافره

▲ د مور د درې جریبه کوس دی
د پلار دې خپټه مرتبان ده زړه یې چوپنه

▲ چې مور دې اخ! کر ما در ښخ کر
دادا دې جیگ شو زه یې له خوتو و نیومه

▲ په کوس دې خچه گوته نه ځي
چې زور پرې راشي الیشنگ مولی پرې ځینه

▲ په کټ کې سپینه، سپینه اوړي
په ما دې غسل په پټي کې واراونه

▲ لمن دې ټوله خوله کې نیسه
د خپټي جنگ ته درته بیا راغلی یمه

▲ پرتوړ مې ځي پرځای سوری دی
د خپټي جنگ ته درته بیا راغلی یمه

▲ پرتوړ مې ځي پر ځای سوری دی
ستن به ورنه وړم یاره تا پرې ځورمه

▲ پرتوړ دې سوري، سوري راوړه
چې هره سوره يې گنډم ژړا راځینه

▲ په ټس او پس دې پوره نه شوه
جانانه غرکه مې وهه چې بلاربه شمه

▲ دا ډز او ډوز دی زامن کېږي
زه د دله په کور کې شنډه ناسته یمه

▲ خلک جوړه، جوړه څملي
ابی مې مړه کړې ما یوازې ځمله وینه

▲ جانانه ستا مزه گي نه شته
زما همزولي زانگوگاني زنگوینه

▲ اول دې پښي راته اوږدې کړې
بیا دې درټولي کړې چې نه يې درکومه

▲ پاس په سینه مې غلې ځمله
غر به و نه کړم که ورسته درلاندې شمه

▲ یوه دې وه بله دې و کړه
اوس ورته اېنگ شه چې بانجان دې و باسینه

▲ چې موټکي وهل دې زده کړه
کمبخته زه یم په پځي یې سولومه

▲ چې پسرلی شي غین سېرلی شي
کوس لېونی شي په بازو خوله لږوینه

▲ خدای دې په تنگه کوڅه راکه
چې لونگین دې په اوږو درواړومه

▲ خدای دې په تنگه کوڅه راکه
چې لونگین دې لکه وریځې و چېچمه

▲ خدای دې په تنگه کوڅه راکه
چې ته څاری کړې زه دې گنډه خلاصومه

▲ خدای دې په تنگه کوڅه راکه
چې ته ځان، ځان کړې زه بانځان در و منډمه

▲ ما سره سمه سیالي مه کړه
لکه بي موره کوتي خور ته به دې کړمه

▲ ما سره سمه سیالي مه کړه
لکه د لاري څپلی و به دې شکومه

▲ له گرېوانه مې لاس ورتېر که
په کولماني بيهي مې لاس و لگيدنه

▲ تا چې په کټ کې ماته شاه کړه
تورې سمبۍ دې پر ما اور و لبرونه

▲ گل چې تازه و را دې نه کړه
مراوی گل چې را کوي زاره مې چوپينه

▲ چارگل مې خوله کې ترې نه وېوړه
دا بوره مور يې دېرانونه لټه وينه

▲ الکه خدای که به خوله در کم
په سر دې نه شته د مصری تورې وارونه

▲ توتي، توتي په توره راشي
چې پرهارونه دي گندم خوله درکومه

▲ خوله دې د سرو زرو راشه ده
کوم بختور به ورته غوندې غوړوينه

▲ موزي د کټ د ختو نه دی
لکه چرگوری چنگېده پرې سبا شونه

▲ يار مې په خوله کې ژبه غواړي
عدت مې نه دی خپل کنلنگ جاري کوينه

▲ خوله دې له گورې نه خوړه ده
په لنډه زنه دې گني کرلي دينه

▲ خوله به په زوره درنه واخلم
ستا په دادا مې څلور نیمې روپۍ دینه

▲ که ته مې روغ لېونی نه کړې
بیا مې د بنگو پیاله مه بوله مینه

▲ ته خبر نه یې زه ډېر بد یم
پرتور دې باسم لاس او پخښي دې پرې ترمه

▲ یا به زما په سترگو تور وي
یا دې لسم ځل یاره غۍ مې په ناوړینه

▲ که پیغله کی لغمانی و که
چې په مستی کې دې له ښکې پانتې وهینه

▲ که مېړه کی لغمانی و که
کوس دې چپۍ او په اوږو دې پورته وړینه

▲ دا لغماني څومره بدان دي
ملگرې پرېږده مېلمنې غۍ په چلونه

▲ په کوس له هر لوري وردانگه
په کونه مه دانگه رنگی دې د پلار خونه

▲ که پرې راځي په مخې راشه
خپلی له چپ لوري څوک نه پخښو کوینه

▲ ښځې کول دي سونتونه
ټینگ، ټینگ غوول یې دي فرضونه ثوابونه

▲ که بنځه یو ساعت کې خوښه
یو ساعت غوول یې برابر یو کال اجرone

▲ وئ خورې دومره سپک سړی ده
پرتور مې باسي په لکره یې اچوینه

▲ د پښتنو درنې کنځاوي
وئ خور او مور او نیا دې غیم هم دې منډینه

▲ د پښتنو درنې کنځاوي
وئ ستا په لوی کوس کې ټول غر ور و منډمه

▲ پښتون د بل کنځاوي نه که
وئ ستا دا زېر کوس په زېرگل وغم او په ونه

▲ د پښتنو کاني در وښیم
چې کوس ور نه کړې وئ ستا کوس و غیم خیرنه

▲ زما لس کلن غین چولک بولي
خدايرو د خوند ځکه یې و وینې په مینه

▲ د پښتنو د غین له زوره
د نړۍ ولو کوني ځای ته نه راځینه

▲ که مې تر بېخه در کې کېښود
کوس به دې رپردي پام به کړې چې دی ځنگونه

▲ ښځې هېندارو ښځې، ښځې
مور بېتالي یو چې عسکر غیو کلونه

▲ سټا په سینو کې خوټې چوخ کړم
نری دې ملا تن دې نازک کوس دې په وینه

▲ خپله له ټولو غوره غیه!!!
د مېرمن یوه رښت دین کې دا ده په درغنه

▲ زه خو له شوکه مصری وایم
څوک چې د یم گومان کوي څرکوس به وینه

زموږ په ټاټوبي لغمان کې اووه، اته الکان چې نهل به یې کوو، اشر به وو،
غره ته تلله، ټولي کې به وو، د مشاعرو څنډو کې، د بنادۍ یو په څنډو کې به نږدې
ملگرو سره لوڅې پېيلې غلې، غلې ويلي او خپلو منځو کې به یې د خندا شېبې پرې
تېرولې.

په لغمان کې له لرغون پېر څخه چې له لرغون خټېځ او لوېدیځ دورو ته یې
پېر رسېږي؛ وگړو دا لوڅې پېلي ويلي دي؛ لغمانو خوله په خوله، سینه پر سینه تر
موږ را رسولي دي؛ وگړو د کوروالي اړېکو، پښت زوکر هکولو، گډ ژونگر کېدلو
علمي لوستل له شنې لاندې نیسې چې په نوې مانا سکسلوژي پوهې، او پوهگړته
بې سکسلوژيست وایي.

نوموړې لوڅې پېيلې په لېوال او لېواله کې د ژورې او ټینګې اړېکې کوتلې
کوي؛ هڅه ونه، انگېزه، تاوو د وگړیو په تن کې زوکره کوي او له لټې، تمبلې، بې
پامۍ، سستیا او بې مینۍ څخه انسان لرې ساتي.

د نکاح په ژوند کې نوموړو پېيلو ښاخونه په همدې بڼه شتون لري او نټه (انکار، نه
منل) ترې بې غوري ده.

▲ نری سینه نری بې ونه
له خای ډارنه او کمزورې دغه ډره

▲ پېر بې ټټر دنگه بې ونه
خدایه! پرتا ټینګه ډاډمنه دغه ډره

د لنډۍ یو، تپو، ټیکی یو او مصری یو انگر
څېړن—چوپړي (ریس—رچ پانې)

▲،، راختی، راختی چې لنډی وایو
لنډی لابني دي د یار غم غلطوینه،،
(گل باجا، ۱۳۲۵ لېږدی، ۱۱۳ چوپړی)

▲ راختی، راختی چې لنډی پرېږدو
لنډی چرې دي د زړه ولي غوڅوینه

▲،، هابیل قابیل وو سره وروڼه
نفس ظالم شو په خپل منځ کې تبا شونه،،
(محمد دین، ۱۳۳۴ لېږدی، ۲۹۵ چوپړی)،
(سلېمان او مجاویر، ۱۳۶۳ لېږدی، ۴۷۲ چوپړی)

▲،، په سگنی تبه مړ مه شي
خلک به وایي چې لیلا شوه بدشاگومه،،
(د لیکوال مور بي بي حاجي)

▲،، رب خو دي دا واري راجور کا
خلک به وایي بخت يي تور دی یار يي مړینه،،
(سلما شاهین، ۱۹۸۴ زېږدی، ۳۸۰ چوپړی)

▲،، خدای دي له دي لاري راجور کړه
خلک به وایي بخت يي تور دی یار يي مړینه،،
(د هېواد سرغندوی، تکړه، هېښنده او انقلابي سندرغاړی عبدالله مقری وایي)

▲ زما د عمر سره سمه
میراث شي غمه په خندا دي تېرومه،،
(داود خان ۱۹۸۴ زېږدی، ۲۱ چوپړی)

د لنډۍ یو، ټپو، ټيکۍ یو او مصری یو انگر
څېړن—چوپړي (ريس—رچ پانې)

▲، و مسافري ته دې ځان جوړ کړه
په چا مې سپارې که دې هېره کړم مينه،،
(حضرت محمد وياړ، ۱۳۸۷ لېږدی، ۱۷۴ چوپړی)

▲، و ټپکۍ کوه او بيا يې ليکه
چې په ټولي کې شرمنده نه شي مينه،،
(حبيب الله رفيع، ۱۳۴۹ لېږدی، ۱۰۹ چوپړی)

▲ ناوې بنادي دې مبارک شه
داسې بنکارپړې لکه لعل او مرغله

▲ رب دې رحمت پر دې ټيکۍ که
ايله بېله زړه مې په ځای و لگېدنه

▲ زما په زړه دې پرهار وکړ
په تا دې وشي د مصری توري وارونه

▲ مصری کوه او بيا يې ليکه
چې په ټولي کې شرمنده نه شي مينه

▲ مصری دوي درې سړي ته بس دي
له دې نه ورسته لغمانی سروکی کړمه

۳۰۷ چوږی

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکی یو او مصری یو انگر
څېړنـچوږي (ریسـرچ پانې)

۱۷. د اېنجېنیر صفي الله فردوس او اوستاد عاشق الله فرياد پر يوې لرغونې لغماني مصري کپسه

زه تاسو ته کپسه کوم؛ درنو!؛ کپسه داسې ده چې يوه وار ما په سوشل ميډيا د
فيسبوک پر کورپاڼه خپله يادونه وکېښله.
خپل اند مې په دې ښه و کښه چې سرليک يې
،، دوي لرغونې لغماني مصري دي ،، و.
کښلی ډول يې داسې وو:.

▲ زما دې سر په کار ده ياره!

مال ده ښتروځی چې زه اور پرې لږومه

▲ خاطر دې ډېر راباندې گران دی

کنه منگي لاندې خوله کله ورکومه

زما ملگري اوستاد عاشق الله فرياد داسې يادونه راته و کړه:.

▲ خاطر د ډېر را باندې گران دی

گني منگي لاندې خوله کبه ورکومه

دا لنډۍ زما ده، ما لس کله وړاندې کښلی او په آريانا تلويزيون کې مې ويلي ده.

ما ورته د يادونې ځواب داسې و کښه:.

زه په لاندې درې خبرو ستا يادونه نه منم او دا لاندې دليلونه دي مخې ته ږدم.

لومړۍ:.

▲ ،، خاطر دې ډېر راباندې گران دی

ما په ملالي کوکۍ لاس کله پرېځونه،،

(منتخابات لغات متفرقه پښتو، قلمي نخسه، په ملي ارشف کې د ميندودني گڼه ۸۲
الماری، ۴ خانه، مسلسلله گڼه ۸، ۲۴۶ ټول ټال چوږي، ۲۱۳ چوږی، د خ اېڅی
کې پېنځمه گڼه لنډۍ ده)

۳۰۸ چوپړی

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

له دې وړاندې کوم د لنډۍ یو کښلی (کتاب) نه دی خپور شوی، په کښلی بڼه؛
هغه وگړو چې نوموړې خطي نسخه یې خوندي کوله پوهېدل او که نه پوهېدل او که
له بې باکۍ یې نوموړې کښلی ته چې لنډۍ دي.
ورته یې په دري ژبه داسې نوم کښلی و، منتخبات لغات متفرقه پښتو،،
چې د دې خطي نسخې نه لیکونکي معلوم دی او نه یې د چاپ کال.
خو له یوه سلو شلو کلونو څخه وړاندې خوندي شوی دی.
(کولی شئ چې ټمبل شوی لومړی انځور یې و وینئ)

دوېم:

▲ ،، خاطر دې ډېر راباندې گران دی

زه په ملاله خولگۍ نه پرېدم لاسونه،،

(د گل پاچا الفت، پښتو سندرې په نوم لیکۍ دی، د پښتو ټولنې د نشراتو مسلسل ګڼه
۶۵ ده، د پښتو ټولنې مبصر او د صحافت او تالیف د څانگو امر) گل پاچا الفت
ادبیاتو د څانگې له خوا له چاپه ۱۰۰۰ ټوکه سلامت تېر شوی، په ۱۳۲۵ لېږديز
لمريز کال کې د علومو اکېډمۍ له لوري، د افغانستان په علومو اکېډمۍ کې د
میندوني ګڼه ۱۲، مسلسل ګڼه ۶۵، ۱۲۰ ټول ټال چوپړي، ۱۱۶ چوپړي (پاڼه)
کې دیارلسمه ګڼه لنډۍ ده).

په نوموړي کتاب اوستاد گل پاچا الفت د سروزو دولتي میل ګزلی هم دی او دا
لومړی کتاب دی چې د لنډۍ یو په باره کې له چاپه تېر شوی دی.
(کولی شئ چې ټمبل شوی دوېم انځور یې و وینئ)

درېم:

▲ ،، خاطر دې ډېر راباندې گران دی

ما پر ملاله خولگۍ نه پرېښوه لاسونه

▲ خاطر دې ډېر راباندې گران دی

د چا د وړاندې سترگې نه در اړومه،،

(د محمدین ژواک، پښتني سندرې په نوم لیکۍ دی، لومړۍ برخه، د پښتو ټولنې د ادبیاتو د څانګې له خوا له چاپه ۲۵۰۰ ټوکه سلامت تېر شوی، د زمري په میاشت کې په ۱۳۳۴ لېږديز لمريز کال کې د علومو اکېډمۍ له لورې، د افغانستان په علومو اکېډمۍ کې د میندودنې ګڼه ۴، مسلسل ګڼه ۱۱۵، ۳۹۸ ټول ټال چوپړي، ۸۸ چوپړۍ (پاڼه) ، د خ ابېڅۍ کې درېیمه او څلورمه ګڼه مصری دي)
(کولی شئ چې ټمبل شوی درېیم انځور یې و وینئ)

دا ټولې هم لرغونې مصری دي چې له پېړۍ یو، پېړۍ یو څخه سینه په سینه او ژبه په ژبه پښتنو وګړو را وړې دي.

شننه:

تاسو هم د لومړۍ مسرې بند راخستۍ!!؟،
تاسو دعوه کړې چې دا مالس کله وړاندې کښلې او په آریانا تلویزیون کې مې ويلي.

بیا نو دا ادبي غلا یا بیرغې غلا (فلجباریزم) ده چې یوه بند شپږ د بل شاعر را واخلې او ځان په سې یې و تړي، یا خو به تاسو یې ترکیبي ښه راخستې وي.
لس کاله وړاندې به هېڅ پرې خبر نه وې چې دا ولسي ادب پانګه لرغونې ده او دا په بې خبرۍ دي تاسو را خستې وي.
چې تاسو کښلې دي دا زما (عاشق الله فریاد) لنډۍ ده!!

▲ خاطر د ډېر را باندې گران دی

ګڼې منګي لاندې خوله کبه ورکومه

ما چې خپره کړې وه هغه یوه لرغونې لغمانۍ مصری وه په لاندې ښه:

▲ خاطر دي ډېر راباندې گران دی

کنه منګي لاندې خوله کله ورکومه

زه صفي الله فردوس هم کولی شم چې یوه ترکیبي ښه یې جوړه کړم او په خپل نوم یې کړم لکه:

▲ خاطر دي ډېر راباندې گران دی

پارکي په شونډو کې پراته خوله درکومه

▲ خاطر دي ډېر راباندې گران دی
خالي خولي کوڅې اوږدې درته درځمه

او په همدې بڼه زه کولی شم چې د ملالي ميوندوالي شاعري زړې لنډۍ په شان
درته د يوې ترکيبي لنډۍ رغښت و کړم لکه: هغې چې ويلي وه:.

▲ که په ميوند کې شهيد نه شوې
خدايږو لاليه بي ننگۍ ته دي ساتينه

زما ترکيبي بڼه يې (خو د داسې کړنو کول ناسم او ډېر غلت کار دی):

▲ که په ميوند کې شهيد نه شوې
د ډارن زويه! دورکاندي ته دي لېږمه

گوره!!؛ گرانه ښاغليه عاشق الله فرياد صيب!
تاسو زما د ادبي بهېر ملگری يې، بيا مې وطندار يې، بيا مې د ولايت يې، بيا مې
يوه ژبی يې، بيا مې د امان اوستاد زوی يې
(هغه را ته يوه وار د صبغت الله مجديدي باچاهۍ کې د جوزا مياشت وه، د بشپړ
هوټل کې و ويل:.

بچپه! مکتب ته ځي ما ويل هو،
زه ترې لږ لارم،
ويل يې هه دا زما چای وڅښه!!،
ما و ويل نه يې څښم،

بيا يې راته و ويل هه! دا دوي تور مرچ و خوره ما دم کړي دي؛ له دې ورسته
درباندې د مار، لړم، گوسنې، کپچه، غونډل، ښامار زهر او د دوی حراميتوب تاثير
نه کوي.)
د دې ټولو له پاره زه ستاسو ډېر درناوی کوم.

خو تاسو ځانمني مه کوئ، دا زموږ د ډېرو پښتنو ليکوالو علمي کمتون دی، ډېر ژر
په غصه کېږئ په خپله غلټی، هر انسان نیمگری دی تېروتنې ورسره ملي وي.
تاسو چې د کومې لنډۍ دعوا کوئ چې زما ده او لس کاله عمر لري.
ما درته درې ثبوتونه او دليلونه وړاندې کړه چې تاسو يا پوهېدلئ يا نه پوهېدلئ؛
يوه لرغونې لنډۍ مو په خپل نوم کړې يا ټوله، يا يې يوه برخه او يا يې يوه يا دوي
درې ويکيې (لغات). چې دې ته Plagiarism (د بل چا افکار او ليکنې په خپل

نوم تېرولو ته وايي) يا ادبي غلا وايي؛ د داسې کارونو کول زه ښه نه گڼم او تاسو سره يې په لنډپېرې ښه نه منم؛ له تاسو سره هېڅ ښه نه پرېځينې، داسې کارونه لرغونو گړني پېيلو يا ادبي شفاهي ادب شېر (پېيله، اشلوک، پېران يا شعر) لنډۍ، ټپه، ټيکي او مصرۍ پېڅليکي (تاريخي) ريښې چېنجنه وي او پردي يو علمي څېړونکو ته يې پېڅليک تراشلی مخي ته ږدي. چې ناسم علمي رغښت ترې برسېره کولی او په پوخ کې (قضيه کې) کولی شي.

زما ملگري اوستاد عاشق الله فرياد بيا داسې يادونه راته و کړه:.
فردوس خانه! زه د امان اوستاد زوی نه يم هغه چې پاروگر (مارانو نيونکی) و، زه د ملک امان زوی يم. هغه د الېنگار لورې و، مور د قرغيو ولسوالۍ يو او په قوم ناصر يو.
دا ټول کثافات دي، ته پر کثافاتو کثافات پاکوي، باچاخان لغمانی چا اچولی دی، هغه ټول شعرونه نيمگري وايي، ته هغه څه کوي چې څه درته څه وایم هغه و منه، نورو کپسو په سي مه گرځه.

ما ورته د يادونې ځواب بيا داسې و کښه:.
داخو سمه نه ده نو!، ما خو له چاپه تېرو شيو کتابونو او کښلو د چوپړو انځورونو سره درته په گوته کړه چې په رڼو سترگو يې و گوري. اوس بيا هم وايي چې زه درته څه وایم هغه و منه، دا په کومه ښه سمه ده. لکه تاسو وايئ دا لنډۍ زما ده:

۱. د عمر کچه يې لس کاله گڼي يا په ۱۳۹۰ لېږدي کې دې کښلي (ليکلي، يا جوړه کړې)

▲ خاطر د ډېر را باندې گران دی
گڼي منگي لاندي خوله کبه ورکومه

۲. د عمر کچه يې له يوه سلو شل کاله وړاندې قلمي نخسه کې شتون لري، چې راټولونکی او پېڅليک يې معلوم نه دی په ملي ارفش کې خوندي ده په ۱۲۸۰ زېږدي کال کې (خوندي شوي، ۱۲۰ کلو وړاندې خوندي شوي)

▲ خاطر دې ډېر راباندې گران دی
ما په ملالي کوکي لاس کله پرېخونه

۳. استاد گل پاچا الفت په خپل کتاب پښتو سندرې کې راوړې يا راټوله کړې او کتاب يې هم په ۱۳۲۵ لېږدي کې چاپ شوی دی، له دې کتابه وړاندې په ليکلي بڼه د لنډۍ یو کوم کتاب نه دی چاپ شوی، (۷۵ کاله وړاندې دا خوندي شوې).

▲ ،، خاطر دې ډېر راباندې گران دی
زه په ملاله خولگۍ نه پرېدم لاسونه،،

۴. د محمدین ژواک، پښتنې سندرې په نوم ليکي (کتاب)، لومړی برخه، کې ۸۸ چوپړی (پاڼه) ، د خ ابڅۍ کې درېيمه او څلورمه گڼه لنډۍ ده، په ۱۳۳۴ لېږدي کې له چاپه تېر شوی دی، (۶۶ کاله وړاندې محمدین ژواک خوندي کړې دي) له د څخه ورسته ډېرو ليکوالو ليکنې کړي په لنډۍ یو لکه مجاویر. ا. ز. ، عبدالروف بېنوا، صديق الله ربښتين، سليمان لایق.

▲ خاطر دې ډېر راباندې گران دی
ما پر ملاله خولگۍ نه پرېښوه لاسونه

▲ خاطر دې ډېر راباندې گران دی
د چا د وړاندې سترگې نه در اړومه

۵. ما چې خپره کړې وه په فیسبوک کې هغه یوه لرغونې لغمانۍ مصری وه په لاندې بڼه:

▲ زما دې سر په کار ده یاره!
مال ده بنټروځی چې زه اور پرې لږومه
یه کربانه!؛

▲ خاطر دې ډېر راباندې گران دی
کنه منگي لاندې خوله کله ورکومه
یه کربانه!؛

▲ زه خو همغه مسته لیلیا یم
چې رنگ مې ژېړ دی له همځولو بېله یمه

تاسو دا عوا کوئ چې دا زما ده، دغه لنډۍ درې کاله وړاندې د لغمان سرغندوي (مشهور) سندر غاړې باچا خان لغمانې د حسني استاد زوی ته مې و ویل چې لغمانی پردو کې یوازې هرمونیه و غږوه او دا په کې و وایه. هغه درې دانې و ویلې او د یه کرېانه!؛ بلنویکی هم ور سره د مصری په پېلنۍ مسره کې ور گډ کړه یا سرباري کړه.

تر دې وړاندې نوموړي باندې ما د لغمان لرغونې لنډۍ، ټپې او مصری چې گل پاچا الفت ۷۵ کاله وړاندې له چاپه تېرې کړې وې. ټولې ۱۱۳ دانې مې په نوموړي باندې په ټیپي پېته کې خوندي کړې وې. دا لغمانی لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری. چې هغه ۲. گڼه مصری په کې هم شتون درلود او تايي دعوه کړې ده.

۶. زه صفي الله فردوس هم کولی شم چې دوي ترکيبي بڼه يي جوړې کړم او په خپل نوم يي کړم چې د عمر کچه يي يوازې ستا د يادونې د ځواب له پاره وکښم ۱ ورځنی لنډۍ ده او په دې پېڅلیک ۱۴۰۰. د تلې میاشتې په ۳۰ مې روغولي لکه:

▲ خاطر دې ډېر راباندې گران دی

پارکي په شونډو کې پراته خوله درکومه

▲ خاطر دې ډېر راباندې گران دی

څالي څولي کوڅې اوږدې درته درځمه

۷. او په همدې بڼه زه کولی شم چې د ملالي میوندوالي شاعري لنډۍ په شان درته یوه ترکيبي لنډۍ رغښت و کړم لکه: هغې چې ویلې وه

▲ که په میوند کې شهید نه شوي

خدايږو لالیه بي ننگي ته دي ساتینه

زما ترکيبي بڼه يي (خو د داسې کړنو کول ناسم او ډېر غلت کار دی):

▲ که په میوند کې شهید نه شوي

د ډارن زويه! دورکاندي ته دي لېږمه

۸. یا داسې نورې چې یوازې نن مې (۱/۹/۱۴۰۰) زوکړه کړې او زه یې دعوه
گیر شم (زما دي او ما جوړې کړي؛ ما ته منسوبې دي؛ دا ځان ته ناسم کار
گنم او دوا یې هم نه کوم، ځکه تاسو په همدې بڼه یوه کار کوئ او پرې ولاړ
هم یئ).

کره بڼه د لرغوني مصری:.

▲ سپورمۍ سر وهه را خپره
یار مې د گولو لو کوي کوتي ربینه

ناکره بڼه یې:.

▲ سپورمیه کړنگ وهه را خپره
یار مې د گولو لو کوي کوتي ربینه

زما لومړۍ ترکیبي لنډۍ:.

▲ سپورمۍ سر وهه را خپره
ټپکو مروړلو نه به ټنډه کړم ډارنه

زما دویمه ترکیبي لنډۍ:.

▲ سپورمۍ سر وهه را خپره
له ډېرو هنډو نه ونه وژنمه ژنه

یا داسې تاریخي لنډۍ ته:

▲ که د خانو لښکرې راغلې
زه تر گوملې پورې مخې ته ورځمه

زما دویمه ترکیبې مصری:.

که د خانو لښکري راغلي
توري او سپري لېندهماره ورته وړمه

راځم شننې ته يي:

پورتنۍ ټولې لنډۍ، مصری د سیلاب، رغښت، اصل، څپیز، خجنه یا زورنې او
اهنگېز جوړښت له پلوه ټولې سمې او روغې دي.
عیبونه د ویکو نه لري که تاسو وایئ؛ په خطي نسخه کې یوه عیب شتون لري د بش
ابڅۍ یې خ ابڅۍ کښلې، هو دا داسې شوي دي.
له بل پلوه دا شل کاله وړاندې ډېریو ماشینونو کې یاګانو شتون نه درلود؛
ګ په کې نه وو، او څ هم شتون نه درلود؛ ۵۰ کاله وړاندې ټوله نړۍ کې ۵۰
لټاپونه نه وو،
همداسې پخواني د پښتو ادب ستورو په لیکلو کې عیبونه او تېروتنې شتون لري.
چې او کې ډېریو ناکره کښلي؛ د دري ژبې چه به یې کاروو، د ډېرو پېنځه یاګانې
په ورته بڼه دي.
د وخت لیکونکو یا ټیپکونکو به یا غلت ټیپ کړي وي، یا به یې په منډه لیکلي وي،
په منډه لیکلو او خوندي کولو کې څه پاتې کېږي.
لکه په هماغه انځور کې ترې ن ابڅۍ پاتې ګران یې ګرا لیکلې.

تاسو خو پوهېږئ په دې وخت کې په نوې پښتو ژبه کې که څوک یوه وی یا ویکۍ
(لغات)؛ آن یوه، یوه وت (فاصله، سپیس، د ویکو تر منځ واټن) هم ناسم لیکي؛
که په منډه یې لیکي؛ که په کراره یې لیکي ناسم کار کوي.
آن که زه یې هم کوم خپلې پښتو ژبې ته پرې ملامت او غلت یم.
خو پخوانۍ یو چې څه کړي ډېر ښه یې کړي، تر موږ یې رسولي که عیبونه یې
درلودل خو هغه پخوا وه او پخوا تېر شوی دی.
هغوی پرې بېر نه دي.

بل لوري ته ټول ژوندی پښت د پښتون پښت پرې بېر دی چې غلتي او عیبونه کوي
یا دوی یې نه او یوه پښتو کره پښتو باندې علمي پوهه نه پوره کوي.
بل لوري ته تاسو اوس دي ته کثافات وایئ؛

دا کثافات نه دي، د باچاخان لغماني په غږ دي درې دانې واورېدلې ځینو ویکو ته
یې او آن دې ټولو ته کثافات وایي او وایي چې تاسو (زه) پر کثافاتو کثافات پاکوم.
تاسو یې یوه وار د یوه لوی لیکول مخي ته پرېږدئ چې هغه یې در سره هم نه مني
او زه پر دې باندې له سلو یوه زر او دوی سوه ۱۲۰۰٪ کچې ډاډمن یم. ستا د
ختبځ لومړی نمبر څېړونکی. The number one researcher in the East

۱۸. د لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری انگر

د لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصری انگر د څېړنې چوپړي یا ریسرچ پانې د دې له پاره وایو چې د نوموړو گړنې پېیلو ټولې برخې اړوندې ځانگړنې په کې د انگر په بڼه شتون لري.

زموږ پښتون پښت انگر ته د دې له پاره انگر وایي چې بې کچې (په کومه بڼه چې گڼونه دي) ډېرې لویې برخې په کې شتون لري، په هر بڼه ترې خپله گټه اخلي، تر ټولو ورته کڼلی وي، په بشپړه بڼه ترې پوهه او معلومات لري. ژوي تر ټولو وړاندې خپل انگر خان ته غوره کوي، په پنډوسه کې پرې ژونگر کېږي.

انگر ته اېنگلېسي ژبې کې (Courtyard, Compound) وایي چې موږ یې په لویه کې (گډول، یو ځای کول؛ فیصله یا پرېکړه کول؛ جوړول؛ صرف نظر کول ، د جرم د مجازاتو څخه ، موافقې ته رسېدل، گډ، د دوو یا ډېرو اجزاوو څخه جوړ شوی، انگر، غولی، احاطه شوی ځای، جارگی، چمبر، مرکب) ته وایو.

په انگر کې اندېږی، انکاری، روزه، سواره، انگاره، ډک، انکار، انگ، انگبین؛ انگرچه (پرېکړه، تصمیم، سېي (صحيح) فیصله او په زړه پوری کچه یا ټوله نتیجه؛ ټنگار، ثبات، ټینګ عزم)، انگری، انگل، انگول (کتل، پلټل)، انگولا، (انگولل لکه د چغال، لېوه او داسې نورو)، انگوت (وړه بېړۍ، ماکو، بېړۍ، کښتۍ؛ د بېړۍ عمله)، انگوری (انګیا)، انگېټی، انګېرل، هوا، سا، څا، دیوال، ځمکه، خاوره، تېږې، خلاص اسمان، تلې راغلي وربځ، ږلۍ، باران، واوره، ستوري، سپوږمۍ، لمر، توپان، باربوکی، تالنده، برېښنا، اووه رنگۍ او پرځ؛ ډول، ډول بوټي، گلونه، ونې او ډنډرې؛ ډول، ډول الوتونکي او هشرې؛ د کرکېلې پیلني او مدرنه توکي؛ اوبه، ویالې، لختي، ښډ، وریا او چرچوبۍ؛ څلۍ، لرلیدی، تابدان، څارکښي او څاربندي؛ کوټي، برندي، ځغاستي، پلغارې، سنتي، تېران، لرگي، درې، تخښتي، کرکي، کرکۍ، رونه او ور هر څه په انگر کې شتون لري چې زموږ د پوښکولو جوگړ کېږي.

له لرغون پېر څخه پښتون پښت هم پېيله (پېیرن، شېر، شعر یا اشلوک) انگر (کور، بیت) سره ورته والی ورکړی دی، په لرغون پېر کې به انگر ور درلوه، چې ور به دوی پلي درلودلې، یوه کوشنۍ د وگړو تلو راتلو له پاره او لویه یې د کورني ژویو له پاره وو. ځینې پېر به یې پټونه سره برابر وو، د همدې له پاره خپل د ژبې پېيله د دوي پټه ور سره ورته والی ورکړی دی، چې هر پټ یې دوي کوشنۍ برخې لري، دوي مسرې وي، یا دوي کړۍ وي، یا دوي بنده وي. چې یوازې په

همدې یوه پېيله کې د انگر په کچه بې حساب څېړونه په کې شتون لري. لکه دا لیکوال په دې لنډۍ کې:.

▲ څه څه ځنگري څېړی پانې

گن لښتليکي مې د پېلي کښلي دینه

که چېرې موږ په علمي ډول د لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصرۍ انگر څېړني چوپړې (د ریسرچ پانې) په انځورليک (گراف) لښتليک (جدول) ناځانڅېړي کړو.

بې حساب کړنې يا فعاليتونه به په لږ کې راکړي. زما په اند د اېنجینري پي اته پوستکالي لښتليک په ډول يو کوشنی انگر، بې حساب کړنې يا فعليتونه لږليک کوي، که وغواړو چې و يې رغوو.

په همدې بڼه په دې د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصرۍ یو انگر څېړنې چوپړې (د ریسرچ پانې يا جارگي ليکي، چمبرکښلي) کې د لنډۍ، ټپي، ټیکۍ او مصرۍ لښتليک انځورليک څېره او کړنښوم (سرليکونه) په دې بڼه بشپړ لمېسه کوم.

نينول: لنډۍ، ټپه، ټیکۍ او مصرۍ نينول (فلتر کول): اوردمنګي لار؛ لرغونۍ لښتليک نخښه؛ ټول ټال د چوپړو گڼه: ۱۰۴۴؛ پخليک: د کب شلمه، ۱۳۹۵ لېږدي يا ۱۰، ۳، ۲۰۱۷ زېږدي (پسرلی، غویی ۰۴، ۱۴۰۳ لېږدي يا ۲۴، ۴، ۲۰۲۴)؛ د کښلي د توک گڼه: ۳؛ کړنې گڼه: ۱ څخه تر ۷.۴؛ کړنې نوم: د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصرۍ یو بېلوالی څخه تر بېېره؛ لومړنۍ موده ۱۱۳۶۷، ورځې؛ رښتني بشپړه شوي له سلو %

(پېل پېر: ۱۶ / ۱ / ۱۹۹۰ زېږدي څخه تر ۷ / ۱۰ / ۱۹۹۳ زېږدي کې ۱۰ %، لومړی پېر: ۷ / ۱۰ / ۱۹۹۳ زېږدي څخه تر ۹ / ۶ / ۲۰۰۹ زېږدي کې ۳۰ %، دوېم پېر: ۹ / ۶ / ۲۰۰۹ زېږدي څخه تر ۱۰ / ۳ / ۲۰۱۷ زېږدي کې ۶۰ %، درېم پېر: ۱۰ / ۳ / ۲۰۱۷ زېږدي څخه تر ۱۹ / ۲ / ۲۰۲۱ زېږدي کې ۹۹ %، څلورم پېر: ۱۹ / ۲ / ۲۰۲۱ زېږدي څخه تر ۲۴ / ۴ / ۲۰۲۴ زېږدي کې ۱۰۰ %،)، ۱۱۰ %، پېل ۱۶ / ۱ / ۱۹۹۰ زېږدي، پای ۲۴ / ۴ / ۲۰۲۴ زېږدي، ټول ټال په يوه سيال جسم کې د ننه يا پر سر ورو ورو بشورېدل (هر هغه شی چې د اوبو پر سر ځي، د چنگک په مزي پورې کبابو نو ته د ښودلو د پاره اچول کېږي چې د چرېدو په وخت کې توی نه شي. د يوه اوبلن پر سر درېدل)، ۱۰۰ -، الله شو چې ۱۰۰ شپې مې رڼې ورته شېبه، شېبه کړې؛ د يوه سرليک له بل سرليک سره د غوټې يا ټالونه (زانګو ډوله بستره چه په رسيون سره پي پر ديوالو يا ونو ځړوي، هاممکس)؛ رښتني يا شوی کار؛ پاتې کار؛ وېرې (بحراني، انتقادي، غيرمطمین، خطرناک) پاتيشونۍ کار؛ پړاو (ځلی، نښه چې يو واټن د ميل په حساب

وېشي يا مهمه پېښه؛ سفر (د رښتو ټولگنه، قوانينو مجموعه، رمز، کوډ): اېنچ. ص. ف ۲؛ بيا کتنه (سمونه): د مرغومي له ۲۶ ۱۳۶۸ د لېږدي (۱۶ / ۱ / ۱۹۹۰ زېږدي) څخه وده (پرمخ تلل، ترقي کول، وده کول، بشپړېدل. پرمختگ، ترقي يا بشپړتيا)؛ نيونه (تمبونه، چارخانه، کار د صحيح کېدو له پاره نکراني او د همدې مقصد له پاره لارښوونه، دغه علامه (۷) چې په کتل شوي تصحيح شوي پاڼه، جمله، کرښه او نورو باندې اېښوله کيږي، کنټرول، لټونه، درول، ژغورول، د تصحيح په غرض کتل په سترنج کې (کشت) ورکول يا مخ نيوی. اېنچ. ص. ف؛ منل (تصويبول، خوښه ورکول يا موافقه کول): ډيپلوم انجينر صفي الله فردوس خان.

د لنډۍ، ټپي، ټيکۍ او مصري لېښتيلیک انځورليک کرښوم لکه:.

د لنډۍ، ټپو، ټيکۍ يو او مصري يو بېلوالی؛ تعريفونه؛ بېلونکي نخښي؛ د رنگونو ښکاروندی (د رنگونو کوډ)؛ د اواز ټېټوالی او لوړوالی؛ دفتگونه؛ لور د پلورلو وړ؛ د کچې اندازې؛ د لنډۍ، ټپو، ټيکۍ يو او مصري يو سيمه ييزې پايلې؛ عيونه او تېروتنې؛ په بشپړولو يې اثر؛ تاثير نه شمېرل کېدونکی؛ د پښتو ژبې لهجه؛ د لنډۍ، ټپو، ټيکۍ يو او مصري يو ژبه؛ د ولس بدلون؛ په پښتو علمي ادب کې مېنډېدوکه؛ بېلگې يې؛ بېرته يې خپل د اصلي ځای استعمال ته راوړی؛ د نورو نويو جوړولو تکل يې؛ اړوتي غني کول او خپرول يې؛ موندل او د ولس له منځه يې ټولول؛ آر؛ اوسمهال يې د ډېرولو تگ لاره؛ د لنډۍ، ټپو، ټيکۍ يو او مصري يو ته د ادبي ښکېلاک گرو ارزښت ټاکل؛ لنډۍ، ټپو، ټيکۍ يو او مصري يو ځای؛ د پېڅليک، پېر، ستر تاثير لرونکی او ویشونکی لوری، د څېړونکي په پېيلو کې تشبې؛ رښتنی وېش د دوی د محتوا او موضوع له مخې، انگر او بېبره.

چې د لنډۍ، ټپي، ټيکۍ او مصري انگر تازه په تازه، نوي په نوي لېښتيلیک انځورليک څرگندوي، چې پښتون پښت کولی شي، د هر انځورليک، کرښه، د اړېکې لېښتي، پېر، شننه، انگرښه، سپړنه، خاپ داغ (خال، ټکي، پلموتي؛ ټپ، ټپي؛ نوغي؛ سيمه، ځای؛ داغ داغ کول، رټه کول؛ نښه کول؛ رټه کيدل؛ په نښه کيدل؛ ليدل يا پېژندل) په ځغلنده ليد و ويني.

د ورد پوسټکالي له پامه د لنډۍ، ټپو، ټيکۍ يو او مصري يو انگر څېړنچوپړي (د ريسرچ پانې يا جارگی ليکي، چمبر کېښلي) کې چوپړي و، ۱۰۴۳، دی، ۳۰۰۲۳۶ ويکي لري، ۱۰۹۲۲۰۲ (منشور: د رسمي سند وړ کونه مستعمراتو ته د حقوقو وړ کونه: درېست نيونه و، د ابڅو، اونورو، پرانټ). دانې يې وټ نه يا پرته له وټه د ابڅو ځای نيونه لري، ۱۴۱۷۵۲۰ دانې منشوره يې له وټ سره دي، ۱۴۰۸۴ پر اگرافه دي او ۳۸۲۲۰ لينو کې کښل شوي دي.

په گړني ډول د وگړو يا د خلکو د پوهې کچه: د يوه کس د پوهايي له پاره مونږ مجبور يو، تر څو چې شل کاله لکچر ورکړو ترڅو چې پوی شي. او که په يوه چمبر ليکي کې و وايو؛ يا په يوې علمي څېړنه کې؛ يا ناول، کيسه او د لوبغالو کې د لوبو نه... .
پاره دا چمبر ليکي او علمي څېړنه تاثیر لري.
دغه شيان د دې باعث کېږي چې دلته نظم پلي شي. ترڅو پورې چې دی په دې تاثیراتو پوهېږي، ترڅو چې دی شل کاله زده کړې کوي بايد دی پوی شي.

نو اوس سم دستي له پاره څه کول په کار دي؟ چې مونږ يو سړی د رېنت (قانون) لوري ته و خوځوو.

که چېرې تاسو د هليوډ سينما ډېری گڼه وحشتناکه فلمونه وينئ چې خپرې يې، دا څه تاثیر لري؟! دا غواړي چې په محلي قوانينو باندې يا قواعدو باندې خلک د ځينو سرغړونو (انحرافاتو) نه د قانون په لور و خوځوي.
لکه په ننداره کې يوه جلی ده، غواړي له ښاره د باندې ځنگله ته لاره شي، په ځنگله کې روانه وي، يو دم يې غومبسه وچيچي، خارج پرې پيل شي، وپرسېږي، پرسوب يې وچوي او له کړېکيو بې سده شي.
کوښښ کوي چې د دوی د ټاټوبي يوه جلی داسې ځای ته يوازې لاره نه شي چې الله ورته تاوان کوي. هغه چې وايي د فلم اړيکلی دي: انځور ۷۰٪ سلنه اغېزه کوي په تاثیر کې. د سفرونو نه، د دانه، د دانه... .

په ميلونونو، ميلونونو خلک دا فلمونه گوري مگر نه پوهېږي. کېدی شي چې د هليوډ لارښوونه کوونکی (ډيريکټر، رييس) په دې باندې پوی شي. چې دا فلم يې د څه له پاره جوړ کړی.

په همدې چمبر ليکي کې پښتون پښت له پاره همداغسې کېسې دي، دي کې بيا په نويو بشري علومو کې ډېر ستر، ستر بحثونه، کېسې، انگرېني او څېړني اړوونکي دي. دا ډېر لوړ لېول يا لوړ، لوړ پوړونه (ليولونه) لري.

چې انسان څه رنگه مطالعه شي؟ د بېلگې په بڼه يوه ناانډوله يا ناول دی، چې لپلا او مجنون، مومن خان او شيربانو، ملا عباس او گلېشړه، چنگيز خان او تورک خاتون، احمد خان او انارگلي، پلانی او پلانی، چې دا ده او هغه ده، پلاني داسې و کړه او پلاني داسې و کړه.

دا محلي کړن لارې (قاعدي، مقررات يا Local Regulations) دي.

مونږ کولی شو په دې باندې له ټېټې سطحې نه. هغه څوک چې پوهېږي ټول خلک خو نه پوهېږي کنه، د ټولو خلکو د پوهولو له پاره څو، څو سليزي وخت لگېږي او پانگه (سرمایه) په لگښت (خرڅ، خراجات، بیه، مصرف) رسیږي.

اوس زه وایم د یوه سړي د پوهولو له پاره یوه مېلیون ډالر هم کافي نه دي، یوه سړی پرې نه تکمليږي. چې هغه دي د ژوند په ټولو رازونو باندې پوی شي. که چېرې په یوه سړي یوه مېلون ډالره هم مصرف کړي بیا به هم هغه په ډېرو شیانو نه پوهېږي.

نو اړتیا لیدل کېږي چې. مونږ ډېر عادي رښت (قوانین) په ډېر عادي سطحو په عادي طریقو یا کړنلارو کې په خلکو باندې پلی کړو او هغوی ورسره اشنا کړو. په غیر مستقیم ډول باندې.

گنلی پښتون پښته! اوس راځو د جاپان چارپېریال یا محیط ته که چېرې تاسو د پېشو اهمیت او د هغې اغېزې وڅیړئ. بیا یې افغانستان کې پرتله (مقایسه) کړي نو دا ډېر توپیر لري. گورئ!!؟ د جاپان حکومت خلکو ته د دې په خاطر رښت (قانون) و ټاکه چې دوی به د پېشوگانو په نندارتون کې له ۱۹ ساعتونو څخه زیاتو کې پرې لوبه او ننداره کوله، نوموړي دولت و ویل چې له ۹ ساعتونه ډېر رښت نه شته چې زیاتۍ پرې و شي.

د دوی میرځمن پر دوی باندې ترټولو لوی اتومي بمونه و غوځول، ټول ټاټوبی یې ورته لوتې، لوتې کړه، خو د دوی پوهکړو هغوی ته هېڅ په ناوړه سترگه ونه کتل، ټولو وگړو یې لکه د لېنډۍ غشو په شان یوازې یوه نخښه درلودله، چې په لویه کې خپل د نخښې منځه به ولې، موخو ته به ځان رسوي، مرگ ویل او رټل به نه کوي، خپل دین به په هسکو ځلوي، هغوی ته به وایي چې په علمي ډگر کې له مور سره تل مرسته و کړی، بېرته راستانه شئ، په ودانه ونه او پرمختگ کې زموږ پل لوړ کړئ، دوی د میرځمن هر څه په شلخي ښه جوړو، اړولی څېره؛ همغه برخې په بېلا بېلو ښو جوړ وو، که د نوي ښاري پرمختگ ټوډي رېل تمخي څېړنې لاسته راوړنه د دوی څېړونکو پېله وه، د څېړنې ارزونې په پېر به په میرځمن ټاټوبي کې ویل چې دا څېړنه ناسمه ده، روغه پایله گټنې ته نه ورکوي، تاسو جاپاني څېړونکي باید یوه بله څېړنه باندې کار و کړئ چې پېنوال غونډوس کې ثبت شي.

خو هغه جوړونه به یې خپل یو امریکایي ځلمي ته ورکړه، چې په همدې څېړنه وکړه او نوم یې په خپل نوم کړه. چې تر ټولو ښه ټیکلی (ریکات) زموږ د ټاټوبي شي. هر ټیکلی چې د امریکا اړوند ثبت شو، دوی پرې خوا بدي نه شو، که هغوی تور کلم رغوه، دوی به یو لږ اوږ، بل لنډ، بل پېر، بل گل لرونکی، بل سور او که د دوی تور و دوی به ژېړ ورغوه، د پرمختگ هر اسباب، الې، توکي یې کاپي،

کاپي، کاپي، کاپي کړه، چې ټول په همدغه سلوکو کړ شو، چې خپل ټاټوبی يې وځلوه، خپلو وگړو ته يې وډنه، سوکالي، بډاينه، زدهکړه، دود، د ژوند کړنلار روغه کړه هغه څه چې دوی غوښته، د دوی غوښتنه او تر ټولو لوی ټاکلی بنسټيز ارمان وو هغو ته يې ځانونه ورسول.

بل لوري ته یو شی چې تاسو په سترگو نه وینئ د هغه تاثیر په تاسو باندې څه دی؟! نه شته!، په ساینس کې دا ډېره لرې خبره ده. پرته زموږ د خور پیغمبر حبیب الله محمد رسول الله ص د عقلي او نقلي لارښونو څخه چې هغه موږ ته په پوخ کې کړي او لمېسه شوي دي. د لنډۍ یو، تپو، ټيکۍ یو او مصري یو انگر خپل پښت ته اوږدمنګی (اوږد عمری) دی، په هېڅ بڼه به په پښتون پښت ته بوژن نه شي. زه په دې باندې لېږم چې دا به سويي بابېزه بېبړه و لري.

د دې پيله ساده برابروي دا چې دا گډول لیکي یا جارګی لیکي (چمبر کښلی) یا چمبره کښلی څخه په بڼه ډول گټه واخلئ هېڅ باکه نه لري، ولې؟! ناگنله يې ډېره باکه لري او ناگنله يې د نوي پښتو پښت اند، وند، پند، ژبي ته سر دردی او رنځ دی. د دې له پاره گنلتیا يې په څار ده، وه بې لولئ، موږ ته په چورلېڅ پېر پښتو زموږ رښت د پوهېدلو او څېړنګتیا په کار ده، تاسو لنډ پر لنډ؛ لنډ پېري مه کېږئ، لنډ پېري په آر کې اصيلو پښتنو لارغه نه دی، هر څوک چې وار، وار داسې کړ کېږي، نو دوی لنډمنګي دي.

خل اورېدلو ډېري بې گټې معلومېږي خو کله چې یو وخت د یوه پښت (نسل، قوم) سیاسي او ادبي تاریخ لیکي نو گوري چې، په یوه ټاکلي تاریخي مرحله کې، دغه ډول پېيلې د پښت د ذهنیت او احساساتو اصيل او نکه ښکارندوی دی.

ختیز پېژندنه، ژبپوهنه، د پېڅلیک مطالعه او څېړنه، د نړۍ وال سیاست پلټنه او څېړنه، د کلتوري مسایلو څېړنه او پلټنه کې پیاوړی لاس لرل غوره وي.

زموږ ټاټوبي تل له داسې پرېوتو میرځمنو سره مخ کېږي، چې د وگړو او ژویو پر هېڅ اصل او ارزښت باور نه لري، تل يې ولاړ وگړي رېبي، ټولگډونه اسنتیاوو او زېرمو، مېرمنو، سرو، سپین ږېږو، تورسرو او کوشنیانو وژونکي او وېرونکي بربډونه کوي، دا یوازې او یوازې چې زموږ پښتون پښت په تېر پېر کې پر ډېریو هېوادونو واکمني کړې او اوس نادري طبیعي زېرمې لرو.

د دوی نه پالل او ښکېلاګرو په کړنو نېغ تلل، بې ننګي ده، بې شملې يې ده، بې غیرتي ده، بې عزتي ده، بې ابروګي ده.

ما پر خپل پښت خپلې کښلې و منلې!
لورا لور، کوراکور، سر پر څنۍ، په وېره خوله، خوله پر خوله، غاړه په غاړه، په
ښکاره، په پټه، په ځغرده، په ډاګه، دانګ پېلې او پردې کښلې مې دغې سکالو دودیزه
کمبله را ونغاړم.

که د نوبل جایزه په ټولنیز ارمان، انساني پیغام یادوني او هنري ځانګړنې له
پلوه اړخول کېږي.
دغه ډولې، ښاګلې او نازک هنر له جادويي اغېزه؛ د ننني ښکېلې او زبېښلې انسان
د ژغور، ازادۍ او سوکالۍ، هېواد پالنې، هېواد سره د مینې او بدایینې له پاره ګټنې
واخستل شي.

ټول پېیران (پېيلې، شعرونه) پر دې ډول اړین باید په کره پښویه او د پښوې په
ټولیز ګردوددي، تشریحي، پېڅليکي، پرتلېز، ښوونیزې، اخځي (Reference)،
روغاونیزې (Structural)، زېږندي (Gnerative)، جوله ونجې – زېږندي
پښوې (Transformation-Generative Grammar) وندي وي.

زه دا کره بوروم چې، ما خپلې لنډۍ، ټپې، ټیکۍ او مصرۍ و کښلې، داسې
شونې ده چې ځینې برخې به یې ترېښتې برېښي. خو هغه الله ج پر ما لورینه کړې،
ما قصدي نه دي کښلې، نه مې په زوره کښلې او نه شلخي پېيلې دي، له مانه کښل
شوي دي او پنځې پېيلې دي.
په ټوله کې به دا کره و مومۍ، د علمي ډګر سرچینو ته هم رسول کېدې شي او په
بېلابېلو علومو کې ترې ګټنې پورته کېدې هم شي.

زه هم د خپلې ژبې مینوال او ژمن پازوال (زمه وار) یم، له ډېرې مینې څه
لیکم او د دې له پاره زخمې زړی (ژوبل یا ټپي یم) له احساس سره مې شپې په
مياشتو او کلونو وېخښې تېرې کړې دي.
یوه څه مې لیکلې دي د څېړونکي (لومړی نمبر تحقیق کوونکي یا د ختېځ لومړی
نمبر ریسرچر) په ډول نیم ګرتیا نه لري، چې هېڅ مې نه وی لیکلې نو نیمګړتیا به
مې هېڅ روغې، سترې او سمې کړې نه وي.
وار، وار په اړېستلې پار مې نیم ګرتیا په کره کولو کې بېا، بېا اړخن سمون راوستی
دی. اوڅار (ډاګېز) یم چې پښت ته مې کښلې پېیونکۍ (امېل جوړونکۍ) د پاغوندو
شم.

زه په لیکنه کې د ضعیفو ټکو او کمزورو استدلالونو څخه ډډه کوم، نه مې
بورولي (راتولولي) او نه یې بوروم (راتولوم).

هڅه کوم چې کښلي مي په پوخ استدلال، قوي منطق او روارل شويو عقلي او نقلي سکله ولاړې وي.

زه د رېسرچ پانو يا څېړنې چوپړو جوړونکى يا څېړنه کونکى، پلټنه کونکى، تحقيق کوونکى نه يم چې څېړنه يا رېسرچ مې غلت يا ناسم وي. بلکې زه د رېسرچ پانو يا څېړنې چوپړو چلوونکى، خپروونکى، هغه څوک چه ليکنې اصلاح کوى او بيا يې چاپ ته چمتو کوي، يا نشر ته چمتو کونکى (لکه د څېړنو) يا رېسرچ پانو يا څېړنې چوپړو بدلون ورکونکى يم.

تل د څېړنکو او رېسرچ کوونکو څخه زما کښلي سمې، ستري، روغې او لوړې وي. زه تل د کښلو بوړولو کې راستى (رښتيا) وایم او تل په کښلو کې سم يم.

زه د پښتون پښت يوه علمي پييلن، ليکوال او د ختيځ لومړى نمبر څېړونکى The number one researcher in the East په بڼه د خپل پښتون پښت هر وگړي ته نوې بډايه او د سرغندويتوب تازه کښلي کښم او د لرغون پېر په دې لنډۍ دا کښلى (د لنډۍ يو، ټيو، ټیکۍ يو او مصری يو انگر څېړنچوپړي يا ريسرچ پانې ليکى يا کتاب) پای ته رسوم.

▲ ستاسو په دوي سترگو مين يم

د خداى له پاره يوه خُ ل و گورئ مينه

۲۰. د انځورونو، څېرو او لښتیلیکو لړلیک:

درېیم ټوک د انځورونو لړلیک:.

۱. د مصري هیروگلیف لیک بڼه چې په لغمان ولایت مهتر لام ولسوالۍ گټي څنگ او غور ولایت فیروز غرونو کې هم په لرغونو ځایونو کې په ډبرو کې شتون لري. شپږ سوه لیکلي شیان وو ۶۰۰ د مصري هیروگلیف لیک بڼه دي، و، سری او ملت، ۲۳ مخ،، چې زموږ د ټاټوبي پیڅلیک په ډاگه کوي. انځور (# ۵۴ انځور) ۵۴
۲. ارامي لیک بڼه په لښتیلیک کې درېیم گڼه کې شتون لري، ځینې اوسني پښتو ابېڅې دي خو بېلوالی یې پر دې کې دی چې هېڅ ټکي نه لري. (# ۵۵ انځور) ۵۵
۳. د پېل پېر (وختي وخت، د وخته وخت، مخکېني وخت، وړاندی وخت، مخکینی پېر، په سر کې پېر، پخوانی وخت، لرغونی پېر، نږدې پېر، را تلونکی وخت) ارابي دوران انځور..... ۵۸
۴. په ۱۹۲۰ زېږدي کې د جرمني بانک نوټ یا جرمني مارک هامیانی یو یوه بېلیون جرمني مارک (۱۰۰۰ مېلیونه) ۶۰
۵. د ښارونو او د کافي ذخیره (امانت ایښودل، رسوب کول، پاسره ایښوول، ذخیره کول) پټه د لغمان ساحه کې. (# ۵۸ انځور) ۸۴
۶. د منرالونو ټیکلی (ریکات) یا منرالوجیکل ریکارډ په نوم د امریکا فینسټ مهالنۍ انځور. (# ۵۹ انځور) ۸۴
۷. و، کونځیت سپوږمین، ۲۰ سانتي لور، له ماوی، لغمان، افغانستان څخه (د سوروبوني راټولشوي) انځور یې مېرمن نیلي بریند اخستی دی.،، (پېر، ۱۹۵۹ زېږدی، ۵ چوپړی) (# ۶۱ انځور) ۸۵
۸. شین سپوږمین کرسټال، ۶۰ سانتي لور، تر ډېره پورې دا د فینسټ له لوري لاسته راوړل شوی کرسټل دی، یوه جوړه ده، دوی دانې دي، له ماوی، لغمان، افغانستان څخه (د سوروبوني راټول شوي) انځور یې مېرمن نیلي بریند اخستی دی. (# ۶۰ انځور) ۸۵
۹. و، ایلیبیت تورمالین کرسټال، ۶ سانتي لور، له کورگل، لغمان، افغانستان څخه (د سوروبوني راټول شوي) انځور یې مېرمن نیلي بریند اخستی دی.،، (پېر، ۱۹۵۹ زېږدی، ۱۰ چوپړی) (# ۶۳ انځور) ۸۶

۱۰. : د ایلبیت تورمالین کرسټال، ۶ سانتی لور، له کورگل، لغمان، افغانستان
څخه (د سوربونني راټول شوي) انځور یې مېرمن نیلي بریند اخستی
دی.، (پیر، ۱۹۵۹ زېږدی، ۱۱ چوپړی) (# ۶۲ انځور) ۸۶
۱۱. : د ایلبیت تورمالین کرسټال، ۶ سانتی پیر، له ماوی، لغمان، افغانستان
څخه (راټول شوي د سوربونني) انځور یې مېرمن نیلي بریند اخستی
دی.، (پیر، ۱۹۵۹ زېږدی، ۱۲ چوپړی) (# ۶۴ انځور) ۸۷
۱۲. : د ایلبیت تورمالین کرسټال، ۲۱ په ۱۵ کې، له کورگل، لغمان،
افغانستان څخه (د هیرب اوبدا راټول شوي) انځور یې وینډیل اي.
ویلسن اخستی دی.، (پیر، ۱۹۵۹ زېږدی، ۱۲ چوپړی) (# ۶۴
انځور) ۸۷

درېیم ټوک د لېنتیلیکو (جدولونو) لړلیک:.

۸. ۱ لېنتیلیک : په دې لېنتیلیک کې پلټنه داسې په ډاګه شوې یا څېړنه داسې
ښودل شوې ده چې د لنډۍ، تپه، تیکی او مصری موندل او
دولس له منځه یې ټولولو اوډون (ترتیب) ونډي کوي. ۳۲
۱۰. ۱ لېنتیلیک: په روان پېر کې د لنډۍ، تپه، تیکی او مصری د ډېرولو او
تګ لارې لېنتیلیک (جدول) ښی څېره. ۴۲

۲۱. د کره لیکنې پښتو په پښتو تشریحي وییکو چوپړي، د پښتو ابېڅي په سټه په لاندي لښتیلیک کی کښل شوي:

بېلگې:-

وی د ابېڅې په سټه مانا، د چوپړي گڼه له ټکۍ لرونکې کامې او ټکي نه
ورسته په شمېر باندې ښودل شوي.

۱. اي (ا، الف)

ابا:

پلار، د مور خاوند، د مور څښتن، د مور ساتونکی، د مور
میره، والد.؛ ۴۵، ۱۵۵ او ۲۰۹ چوپړي کې (پانه کې،
مخ کې، صفحه کې، مخکڼه کې) شتون لري.
شیطان؛ ۱۰۹، ۲۲۲ او ۳۵۶

ابلیس

ابېڅه:

یوه توری، یوه حروف، ښځېنه لږ نوم دی یا مفرده ښځېنه
وی ده. لکه: ا (ای)، ب (بی)، ت (تي).؛ ۳۳ او ۳۵
ډېر نوم د تورو دی ښځېنه وی ده، ټول توري، ټوله
الفبا، الفبايېت له اي څخه تر يي پورې.

ابېڅي:

لکه: زموږ د پښتو ژبي ۴۹ ابېڅي:

الف، ا، ب، پ، ت، ټ، ج، چ، ځ، خ، د، ډ، ر، ړ،
ز، ژ، بر، س، ش، ښ، غ، ک، گ، ل، م، ن، ڼ، و
(اوږد واو)، و (لنډ واو)، و (بېواک واو)، ه، زورواله
هي(ه يا ه)، زورکی هي(ه يا ه)، ي، ی، ی، ی، ی، ی
ث، ح، ذ، ص، ض، ط، ظ، ع، ف، ق

دودیز: ا؛ غږېز(فونوميک): a؛ نوم: اي (اه، زور)؛
بېلگه: اره، ار؛ غږېزلیک ar, arā.

؛ ۳، ۷، ۱۴، ۱۶، ۲۰، ۳۲، ۴۰، ۴۱، ۳۶۱، ۳۶۳،
۳۶۷ او ۳۶۸ چوپړو کې شتون لري (او ۱۶ واري نور
په بېلا بېلو چوپړو کې راغلی دی).

ابېڅي:

یوه توری، یوه حروف، نر لږ نوم دی یا مفرده نر ویکی
دی. ا (ای)، ب (بی)، ت (تي).؛ ۳۶، ۴۸، ۴۹، ۱۰۰،
۳۶۰ او ۳۶۹ چوپړو کې راغلی دی.

ابېڅي

ډېر نوم د تورو دی نر وی ده، ټول توري، ټوله الفبا،
الفبايېت له اي څخه تر يي پورې.

لکه: زموږ د پښتو ژبي ۴۹ ابېڅي:

الف، ا، ب، پ، ت، ټ، ج، چ، ځ، خ، د، ډ، ر، ړ،
ز، ژ، بر، س، ش، ښ، غ، ک، گ، ل، م، ن، ڼ، و

نظر.؛ ۶۷، ۸۱ او ۲۸۷

د غوايانو هغه جوړې ته وايي چې کروندگر پرې کرونده کولبه کوي. له کده واره وي او وطني يا لغماني يې هم بولي، ځانگړتيا يې: په بهره کار کوي او زر ستري کيږي، د پېرېدلو بيبه يې ارزانه ده او د لاسته راتللو گڼه يې زياته ده. دوبيمه بېلگه يې انکيان نومېږي. له کده لوړ وي او زراعتي يا کونړي يې هم بولي، ځانگړتيا يې: ورو کار کوي په ډېر طاقت سره او زر نه ستري کيږي، د پېرېدلو بيبه يې گرانه ده او د لاسته راتللو گڼه يې کمه ده. درېيمه بېلگه يې چپيان نومېږي. چې چپه بشکرونه لري او کم پيدا کېږي. ؛ ۳۲۷

د یښتنو میر، باجا ابدالی، دورانی، احمد شاه بابا؛ ۳۱۹

مشغول: ۲۹، ۲۶۱، ۳۵۰، ۳۵۹

بشر، انسان، ژوی د حضرت ادم (ع) او لاده، اشرف

المخلوق، بنى ادم.؛ ٣٢٧

راگ دی: سادی دی گادی مانا دی یہ دی گامانی

سا. ۳۲۷

بغل یه بغل، طرف یه طرف، تاو را تاو.؛ ۳۲۷

د ښتو ژبي سرغندوی ليکوال شاعر محمد اسماعيل ارم

بيٽار منحنی نوم دی.؛ ۳۲۷

تکيه، يايه، دده. ؛ ۳۲۷

رابطه: ۴، ۳۸ او ۵۲

د ازار جمع ده، خلکو ته مصیبت ورکونکې.؛ ۳۲۷

انک.؛ ۳۲۷

غلامی، ۱۵۰ اور ۲۰۲

ملگری، دوست، انڈیوال۔ ۲۷، ۳۰، ۸۸، ۳۷۱

(تول تال ۲۹ واری نور)

دبر زیان رسونکی.؛ ۳۲۷

دوران: ۶۴ و ۱۹۷

مندکە، خستە. ۳۲۷

- اکیدمي: دارالتعلیم، اکاډیمي، د تعلیم جونګره، د زده کړې کور، اکاډمي، هغه ځای چې الله د افلاطون د مدرسې پیروي او نظري زده کړې ورکول کېږي. ۴. ۳۸۳ کاکۍ. ۴. ۲۴۷
- اکۍ: خوشي، روان. ۴. ۱۲۷ او ۲۲۲
- ابلا: بېل، جلا، جدا، الېده. ۴. ۳۲۸
- الک: تالنده، په اسمان کې د لیکې په بڼه برېښنا ده. ۴.
- الماسک: هغه تن چې په ټول کران کریم د الله کتاب عمل کوي او په دونیوي علومو کې لوړې زده کړې و لري. ملا هغه تن چې کوران(قران) کریم لیکي، لوستل او ویلی و وسي، پېشوا، هغه میر چې کوران کریم لیکي، لوستل او ویلی و وسي، هغه مشر تن چې کوران (قران) کریم لیکلې، لوستل او ویلی و وسي او پرې عمل کوي یا کرلېږي. ۴. ۳۱۶
- امرو: راګ دی: سا نا دي پا ماري ګا دي ني سا ني سا ري ګا دې سا. ۴. ۳۴۴
- انا: نیا، ادکۍ، د پلار مور، د نیکه منډینه، د نیکه ارتهبه، د نیکه مینا، د نیکه میرمن، د اکا بنځه، د بابا کور ودانه. ۴. ۲۰۵
- اندکي: کوشنی فکر، یا کوشنی پام. ۴. ۳۲۸
- انګر: اکر، حالت او وضع (بد انګر) ۴. ۲۰۵
- انګار: سکروته. ۴. ۶۶، ۹۰ او ۳۱۶
- اوتي بوتې: بې هوده خبرې، چټي او بې باکه خبرې. ۴. ۳۲۸
- اوب: اوبدل یا (باقت). ۴. ۳۲۸
- اورپکي: جګړه مار، جنگ اچونکي، وسله وال، د کلاشینکوف ریشته داران. ۴. ۳۷۶
- اورغونکی: وزګوری، د اوزې بچی. ۴. ۳۲۸
- اوردپېری: اوږد پړاوی. ۴. ۶
- اوردمنګی: اوږد عمری. ۴. ۶ او ۳۲
- اونیزه: هفته وار. ۴. ۳۲۸
- اېنجینېر: یوه فرانسوي وی ده. هغه څوک چې طبیعت په خبرو راولي، د طبیعت ژبه ده چې زي روح شیان په خبرو راولي، برداشت، طاقت، ظرفیت، څرګند والي او ځانګړني یې معلوموي. او په اصطلاح کې هغه متخصص ته وایي چې د یو شي په باره کې په ذهن کې پلان جوړوي

او بیا یې د خطونو په واسطې سره کښې یا ترسیم او تیاره
وي. ۴. ۲، ۳، ۵۶ او ۳۸۰، ټول ۲۰ واري راغلي دی.

اېنداره، هنداره. ۴. ۱۲۲

ويستلی. ۴. ۳۲۹

دولسپانۍ، ټیکگولی، ټیکوی، یو گل دی چې ستوري ته
ورته بڼه لري، په رنگ سپین دی او داسې غرو یا د
ځینګورا د پرېنو په درزونو کې شنه کېږي، دا گل د
سیویس هېواد ملي گل دی چې وګړي سګي لوبه کوي او
په ډېره مېړانه سره لاس ته راوړي چې پیداګول یې ګران
کار دی، د دې راوړل د زړه وړتیا نښه ده، دا گل یو
ملګری بل ملګري ته د لاس نښې له پاره ورکوي. ۴. ۳۲۹

اټینه:

ایستی:

ایډال ویس:

۲. آ

اصل. ۴. ۶

شرطی. ۴. ۶ او ۳۱۸

اس، اسپ. ۴. ۷۰، ۱۸۸

فکر، نظر، اند. ۴. ۶

آر:

آروتی:

آس:

آند:

۳. بي (ب)

په ابراک یا عراق هېواد کې د ښار نوم دی. ۴. ۴۹

ناخیز. ۴. ۳۲۱

هغه شعر ته و ویل کېږي چې په هغه کې د ناوې بڼه
ستاینه، یادونه او تعریف کوي. د واده په هغه وخت کې
وايي چې د ناوې سینګار تمام شي نو پېغلې سر یوه ډایره
جوړه وي او ناوې یې په منځ کې کېښنوي او بڼه ستاینه،
یادونه او تعریف یې په شعر کې کوي. نوموړي شعر ته
ببولالې وایي. پاتې شوني دې نه وي چې د پېغلو په ډیرا
کې هغه مېرمنې ګډون کوي چې هغه واده شوي او یا
کوژده شوي وي. بې مېړوخه او انجونې نه شي کولی چې
په نوموړي ډایره کې ګډون وکړي. ۴. ۲۲۹

مالک. ۴. ۹۹، ۱۱۶

سبزي ده. ۴. ۱۷۲، ۱۸۸ او ۲۴۹

د الینګار ولسولۍ کې د کلی نوم دی. د ګمبه او څخړه نومي
کلیو د سیند نه پورې. د توری کلا نه مخ په غره لورته په
درځنۍ سیمه کې پروت دی. ۴. ۳۲۹

زړه. ۴. ۴

بابل:

بابیز:

ببولالې:

بادار:

بادرنګ:

باغه گل:

بڅري:

مخنته. ۴. ۲۰۹ او ۳۵۳	بدرنگه:
د ماشومتوب ملګری، د کمکیوالي ملګری، ورکیتوب	بډه:
انډیوال. ۴. ۳۲۷	
کامیاب، بهره مند، بریالی. ۴. ۵۱، ۷۰ او ۲۰۴	برخوردار:
تکمیل، مکمل، پوره. ۴. ۵۲	بشپړ:
شورشي. ۴. ۱۸۷ او ۳۷۷	بلواګر:
ټانګه. ۴. ۳۵۱	بګی:
باغ، فردوس. ۴. ۳۱، ۳۵ او ۴۵	بن:
بن، وچینګی، باغ، فردوس، بهشت، جنت. ۴. ۶۱	بوستان:
دهشت، بلواګري، داراچول. ۴. ۳۲۱	بوژن:
راتول. ۴. ۱۰۸، ۲۰۳	بور:
راتول کړي، راتولولي. ۴. ۲۲۰، ۲۴۵، ۲۴۷ او ۳۲۲	بورولي:
راتولوم. ۴. ۱۲۶	بورم:
راتولوم. ۴. ۱۲۶، ۱۳۶، ۱۹۹، ۲۳۹ او ۳۲۲	بوروم:
معقول، بولني (معقولي). ۴. ۳۳۰	بولن:
کومانده. ۴. ۱۵، ۷۶، ۷۷ او ۷۸	بولنده:
کومندانان. ۴. ۷۷ او ۸۱	بولندويان:
ټټنگ، بیابان، دښته، صحراء. ۴. ۱۸۵، ۳۴۸	بيديا:
تیز، ګړندی، رب، څڅېګی. ۴. ۷۶، ۷۷، ۲۶۴، ۳۴۷ او ۳۵۲	بيړه:
عاجلو. ۴. ۳۳۰	بېړنیو:
حيوان، کم طاقت، عاجز. ۴. ۳۵۵	بي زبانه:
نمونه، ورته بڼه، مثال. ۴. ۴، ۸، ۹، ... او ۳۷۲ (۸۵)	بېلګه:
واري نور په بېلابېلو چوپړو کې راغلی دی)	
بيهي، بی، د منو په شکل خیران گردان پوټکی لري او	بېهان:
زېررنگ. ۴. ۳۰۱	

۴. پي (پ)

ساعت، وار. ۴. ۳۰۳	پار:
وارث، اصلي پتساتی. ۴. ۸۹	پاتوری:
کشر، وروسته پاتي. ۴. ۳۱۶	پتون:
مسافر. ۴. ۱۴۷، ۱۶۷، ۲۰۰، ۲۹۵، ۲۹۸، ۳۰۲ او ۳۸۴	پردېس:
سېستماتیک. ۴. ۲۳۰	پرلغښتی:
غرنی میوه ده چې قهوهيي او برک رنگ لري، البته زري	پرګی:
بي خورل کېږي. ۴.	
چپه، نسکور، ژېړمخی، زېړمخی، ملامت. ۴. ۲۶۱	پړ:

- پرونی: بنځینه څادر، ټيکری. ۴.
پسډ: سم دم، رمټ، جوړ تیار، هوښیار. ۴.
پښت: نسل. ۴. ۴۶
پښېله: کافیه یا قافیه. ۴. ۷۰، ۷۳ او ۲۷۴
پلاوی: استازی. ۴. ۱۰۵
پلنگ: پړانگ. ۴. ۱۱۰، ۲۵۸
پلو: د ټيکري هغه برخه چې په سينه پرته وي او له
پيڅکو (ځنډو، ژۍ) پيل او د ټيکري تر نيمايي پورې
وي. ۴. ۳۳۱
پلوه: اړخه. ۴. ۲۷، ۲۸، ۳۰، ۳۱، ۳۶۹ او ټول ټال ۱۷ دانې
نور شتون لري.
پلوري: خرڅوي، خرڅلاو، خرڅول، پلورل. ۴. ۴۶، ۵۳، ۱۹۳
او ۲۷۴
پنځا: تخليق مفرده نر وييکۍ يې پنځ دی. طبيعت. ۴. ۲۰۶
پنځه: تخليق مفرده نر وييکۍ يې پنځ دی. ۴. ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۳۰،
۱۷۸ او ۲۳۸
پور: قرض. ۴. ۴۳
پوروړی: قرضدار. ۴. ۳۳۱
پور: منزل. ۴. ۹، ۲۱، ۵۰، ۱۸۵ او ۱۸۷
پوپک: د ماشومانو يوه بېلگه لوبه ده. هغه خالي دروۍ چې د ولې
ونې د نازک بڼاخ څخه لرگی د منځ ساکه (ساقه) يا ډډ
اوباسي او پوستکۍ يې پاتې کېږي، چې ورته پوپک وايي.
او ماشومان په خوله کې د غنمو دانې او يا نورې وړې
داني اچوي او هغه د خولې په واسطه پوپ کوي. چې هغه
دانه د پوپک په منځ کې په سرعت سره د ټيبي طرف ته
درومي. ۴. ۳۳۱
پوښتي: پوښت، پوښتنه کول، سوال کول. ۴. ۲۸۵
پوهگري: روڼ اندي. ۴. ۲۰۷ او ۲۶۲
پيدايښت: زوکړه. ۴. ۵۶، ۵۸، ۳۳۹ او ۳۵۳
پيسو: مفرده وی يې پيسه ده، هاميانۍ، پيسۍ. ۴. ۵۹
پېڅله: باکيره جلی، بي مېړوخه، ناواده. ۴. ۵۲، ۷۳، ۸۳، ۱۰۸،
۳۰۲، ۱۵۶، ۱۶۳، ۱۹۲ او ۳۵۲
پيمانې: تله، اندازه. ۴. ۹۱
پينۍ: کائينات. ۴. ۴۹، ۱۱۸، ۱۸۵ او ۲۶۰
پېيله: اشلوک، شېر، شعر، (نظم). ۴. ۷۲، ۸۲، ۱۱۵ او ۳۷۱
ټول ټال ۹۲ واري نور راغلی دی.

پېل: پېله، اشلوک، شېر، شعر، (نظم). ۱۶، ۱۷، ۷۲، ۱۱۴،
۱۱۷، ۳۱۶ او ۳۳۴

۵. ټي (ت)

- تادبان: درینځه. ۳۱۶
- تان: تشکیل، رغونه، جوړښت، ۲: خوی، رویه. ۳۳۲
- تېر: پری، رسی، عوبدل شوي لومه. ۳۴۶
- تېران: بونجی (مونجی) هغه څوک چې پزه پټه کوي او لنډه وي
بي، پټ پوزی. ۳۳۲
- تران: پیل، شروع، برید. ۲۲
- ترخان: د لرګي چینجی، هغه څوک چې له ماليې څخه معاف وي.
۳۳۲
- تروګۍ: یو ډول ګیا ده چې غوايي و خوري پرسېږي. ۳۳۲
- تاراک: ټول وژنه، عام وژنه، قتل عام. ۴۶
- ترانګه: دره. ۵۹
- تعلیم قدم (کدم): شپږم حالت د سیستم دی، کې ورته وایي: کله چې ګور
پای ته رسي تعلیم قدم پیلېږي. بیا شپه میري سره په ګډه
وايي یو!، خپلو پخښو ته ډب ورکوي. بیا وایي دوه! بیا
خپلو پخښو ته ډب ورکوي. بیا وایي درې! بیا خپلو پښو ته
ډب ورکوي. ۱۸۶، ۳۳۲، ۳۵۹، ۳۷۳ او ۳۷۸
- تل: بېخ، ژورتکی، ژوره نقطه. ۳۴۹
- تمکه: یو راز زهر او شیدي لرونکی بوټی، یو ډول غرنی بوټی
دی چې د زهر پی لري. ۳۳۲
- تمکه: زهري شیدي کونکی. ۳۳۲
- تمن: اشخار، تمنه، د اشخارو د بوټی څخه جوړه شوې پلنه چکی
چې د صابون په ځای استعمالېږي. ۳۳۲
- تنخرو: تمخرو، تنزری، تمزری، یوه مرغی ده چې خوندوره
غوبنه لري. ۳۳۲
- تندوس: یو ډول ګیاه، یو ډول واښه دي چې د پسرلي په موسم کې
راتولېږي. ۳۳۲
- توتان: تازه میوه ده، د توت ډېرنوم. ۳۳۲
- تود بڅری: پروتون. ۳۳۲
- توران: تور کندهاري انګور دي بیخي تور. ۳۳۳
- تورایته: یوه ډول تور انګور دي چې لږ شان سوروالی هم لری. ۳۳۳
- تورتورو: ګونګۍ. ۲۰۹

- تورتیلی: لمر سوځلی، هغه سړی چې تک تور وي، تورسوی شی. ۳۳۳.؛
- تورکوتا: د ځای نوم دی چې د لغمان ولایت مهترلام ولسوالۍ مخې ته پروت کلی دی، د لغمان ولایت په مرکز کې شتون لري، یا د تورکوټه. ۳۳۳.؛
- توره پانه: بنفشه، یو ډول بوټی دی چې ارغواني رنګه گل لري. ۳۳۳.؛
- توره خره: سهار وختي. ۲۱۸.؛
- تورم: د موسیکۍ یا د ډمټوب یوه اله د چې پوکوي یې او د تولی په شان اواز اوباسي. ۱۸۶.؛
- توروټکو: د تورو نقطو جمع ده: قران کریم، مقدس کتاب، او پښتانه یې د الله تعالی له لوري رالیرل شوي مقدس کتاب قرآن پاک چې د حضرت جبرائیل امین ملائک په واسطه پر حضرت محمد (ص) نازل شوی دی بولي. چې زموږ ژوند، قانون، نظام دي کتاب پوري تړلی دی. ورته وایو او منوونکو ته یې مسلمان وایي. الله تعالی مونږ ته له یو لمر شیانو څخه په کلکه منه کړي یو چې هغه حرام دي او نه به یې کوئ: په ځمکه کې فساد، د پردو خبرې منل، یهودو او عیسویانو نه پیسې اخستل او لاس ورسره یو کول، د مسلمانانو وژل، قتل، غلا، زنا، سود، شراب څښل، د خور غوښه خوړل، د یتیم مال خوړل، ظلم، منافقت،... او له هغه سره شریک نیول دي. او بل لمر شیانو یې حلال ګرځولي دي چې همیشه به یې کړئ: د انسان درناوی، د پلار او مور درناوی، بېوزلو، مسافرو، لارورکو، کوشنیانو، سپینزیرو ته خواره او اړي بابرول، یووالی، لمونځ، روژه، زکات، حج، یوازي او یوازي د الله تعالی د رضا له پار جهاد، ښه سلوک، ښه رویه، ارام خوراک کول په تېټ اواز غږېدل، د مشرانو احترام، پاک خواره خوړل، جغات، د مور او پلار په وړاندې د اوف کلمه هم نه ویل. ۱۹۳.؛
- توریشانه: تور بخنه، تورنګۍ. ۳۳۳.؛
- توژن: دوران، پریود. ۲۸۸.؛
- توکي: مواد. ۲۹، ۳۰، ... (ټول ټال ۲۸ واري نور)
- تور: په پرتیا تورن، ملامتیا. ۲۸۶.؛
- تومن: شیرګرم، ترم. ۳۳۴.؛
- تونده: غوره مری. ۳۳۴.؛

تېرې گل (تیرګری):

د مهترلام په ولسوالۍ، د لغمان په مرکز کې د کلي نوم دی. له مریم کورې نه کوز لورته

(نوبت: نوموړې پرتې او اوارې سیمې پېخلیک دی. د شپاړسمې پېړۍ سروڼه وو، د کروندو د کرکيلې د مالیاتو غونډولو راپورونه چې به سلطانت ته ورته نو د دې ختېځې پرتې او اوارې سیمې چې د الینگار او الیشنگ د سیندونو او ترانګو په غاړو کې وې افغانستان باله، او نومه وړی نوم به بابا ته ډېر خوند ورکاوه. او وروسته سلطان احمد شاه بابا ابدالي دوراني د ټول افغانستان نوم کړ، چې تر اوسه پورې پرې یادېږي.)

نو یو هندو سوداګر چې نوم یې تېرې ګلي نومیده او همدې کلي کې اوسېده.

د وخت په تېرېدو سره نوموړی تیرګری شو. او بیرل هندو انګر هم په همدې کلي کې وه. هغه وخت چې سلطان احمد شاه بابا ابدالي دوراني له هندستان څخه راستون شوی وو، نو ډېری ګڼه هندوان ور سره راغلي وو او په دې کلي کې ژوندګر شوي وو. ډېری ګڼه وګړي په دې اند دي چې نوموړی له پخوانه د تېرې گل په نوم وو او وروسته تیرګری شوه. د لغمان زوړ ښار یې هم بولي. ۴. ۳۳۴

د تره ښځه یا کاکۍ. ۴. ۳۵۸

تیندار:

۶. ټي (ت)

ټپه:

د وی یا ویکي له پامه (په لغات کې) ټپه هغه دوی سرې پېپلې (پېیرن، اشلوک، شېر یا شعر) ته وايي چې د ټپ سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګېرنې، څرنگوالی او څرګندوالی لري.

او په اصطلاح کې هغه ولسي، پیاوړی، غښتلی، هېښونکی، سندرېز، خوږ، ګڼلی، منلی، له اند، پند، احساس او تخیل ډک شېر دی چې زموږ لرغونو پښتنو نیکونو او نیاګانو د پښتو ژبې د ابېڅو وو، ډ، ږ، ن، ی او ... څخه وړاندې زده، پېژندلي او د پښتو ژبې له زوګړې له پېداېښت سره جوښت یې جوت کړي دي. پښت یې هم کولی شي چې لرلید (راتلونکي ښي) یې پرته له

ادبي بیرغې کولو (فلگیاریزم، د بل چا افکار او لیکنې په خپل نوم تېرول، Plagiarism) کنبلی شي.

ټپي د مسرو شمېر يې ۲، د څپو شمېر يې ۲۲ له دفتنگونو او پارنويکيو پرته. (دفتنگونه د ټپي توکي دي لکه: وى، او، نو وى!!، جان، اشنا، شیرينه، گرانه، يا الله، يه، وا!، وای!، وه!، وه الله، الله وى!، اى!، وه الله وى!!، وا وى، وای وای، وروره، يه الکه، يه پښتونه، يه کربانه، کنه او داسې نور...).

د پښېلي يا قافيي کلمي يا غونډلې نه لرې. خو د دوېمي مسري په پای کې اهنګينه کلمه لري، چې دوى ټول اهنګ بشپړوي. هره ټپه بايد ده (زمور خپله ،وه، هـ يا هي ،، چې ورته وره ه، روغه ه، کوشنۍ ه، لنډه ه، دوي سترګي ه ،هـ، دوي سترګي والا ه، يا عينکو والا، عصري او ځانېنودې، وه، واېو) چې د پښتو ژبې، نهويشتم، ګڼه ابېڅې ده. په واول يا غرن اواز پايته رسېدلې وي، ټپه د پښتو ژبې د فونولوژيکي (غريز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي.

په نورو ژبو کې د دې ډول پېيله (البته په همدې وزن او اهنګ) څرک ليدل شوی نه دی او نه نورو ژبو ته د ټپي په ژباړه کې د دې اهنګ ساتل شوی دی. پرتولو ټپو، باندې يوه رښت (دودى يا قانون) د تطبيق وړ دى، يانې داچې د هرې ټپي لومړۍ مسره بايد ۹ له دفتنگونو پرته، او دوېمه ۱۳ څپې وي له دفتنگونو پرته.

د هرې ټپي، د لومړۍ څلورمه او اتهمه څپه؛ د دوېمي مسري څلورمه اتهمه او دولسمه څپه، خجنه وي؛ ډېرى وخت په کې کومه څپه په کې نه احساسېږي له سيمه ييزو غبرو سره هم څپه په خپل کيفيت نه پاتې کېږي او په نيمه سيمه کې توپير لري. ۴. ۹، ۱۰، ... ۳۸۵ (ټول ټال ۱۶۴ وارې نور)

ټپه يې يوون نوم دى، يا مفرده وى يې ټپه ده او ټپه ډېرنوم ټپو (نارينه وى) او ټپي (ښځينه وى) کېږي. ۴. ۶، ۸، ۱۰، ... ۳۷۰ (ټول ټال ۲۷۰ وارې نور)

ټپي:

تپه ایزی (تپیزی):

د وی یا ویکي له پامه تپه ایزه هغې درې سرې پېيلي ته وایي چې درو تپو سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګړنې، څرنگوالی او څرګندوالی لري.

او په اصطلاح کې هغه وګړنې، پیاوړې، غښتلې، هېښونکي، سندريزه، خوږه، ګڼلې، منلې، له اند، پند، احساس او تخیل ډکه پېيله ده چې زموږ لرغونو پښتنو نیکونو او نیاګانو د پښتو ژبې د ابېڅو و، ښ، ډ، ږ، ن، ی او ... ، څخه وړاندې زده، پېژندلې او د پښتو ژبې له زوکړې له پېداېښت سره جوښت یې جوت کړي دي. پښت یې هم کولی شي چې لرلید (رانلونکې ښې) یې پرته له ادبي بیرغې کولو (فلګیاریزم، د بل چا افکار او لیکنې په خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

د کوشنۍ تپه ایزی د مسرو شمېر یې ۳، د څپو شمېر یې ۳۱ له دفتنگونو او پارنویکیو پرته دی. (دفتنگونه، الیده، اضافه، سرباري او اوسترباری، غونډلې یا کلمې دې چې سندره، اهنګ، ترنگتوک، یې لا خوږوي، په بله مانا دیفتنگونه، غبرګېږونه یا واکه مرکب، هغه اوازو ته وایي چې د خپلواک او نیمواک په ملګرتیا منځ ته رازې او لکه یوستوی اواز یوه وار پتلیز له خولې راوړي د یوه غبرګېږ لومړی ټوک یوه خپلواک او دوېم ټوک یې یوه نیم واک اواز وي، کله زورکۍ واله یې یا نرمه وي، او زرکۍ واله یې یا درنه یې وي، او داسې نور. دیفتنگونه، غبرګېږونه، ناټروویکي، تروویکي، سترېل، اوسترېل، پارنویکي، بلنویکي، اندېښنې، هېجاني چغې، لکه: الله وی!، وی، او، نو وی!!، جان، ځانه!، ځانه!، اشنا، شیرینه، ګرانه، یا الله، یه، وای!، وای!، وه!، وه الله، ای!، وه الله وی!!، وای، وای وای. نو، الله، او، ګرانه!، یه کرېانه!، یه پښتیا!، یه ځلمیه!، هه بچیه!، فردوس ځانه!، لغمانیه!، یه که څاره!، ای الک! وروره!، بخته میره!، وی اه!، دغه راز هو، نه، ښه، څنګه، ولي...، نومړي ټول د تپه ایزی (تپیزی) توکي دي، چې لکه هرې مسرې پیل کې، کله منځ او ډیرای وخت په پای کې ویل کېږي او د څپو په شمېر کې ډېر والی راولي.

د پښلې کلمې یا غونډلې لري لري. خو ډېری وخت د لومړۍ، دوېمې او درېیمې مسرې په پای کې ترنگتوکه

غونډله لري، چې دوی ټول ترنگتوک بشپړوي. هره لنډۍ ایزه باید ده (زموږ خپله ه، ه، ه یا هی، چې ورته وره ه، روغه ه، کوشنۍ ه، لنډه ه، دوی سترگي ه، ه، دوی سترگي والا ه، یا عینکو والا، عصري او ځانښودې، ه، وایو) چې د پښتو ژبې، نهویشتم، گڼه ابېڅې ده. په اول یا غږن اواز پایته رسېدلې وي، تپه ایزه د پښتو ژبې د فونولوژیکي (غږیز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي.

او درېیمه مسره یې ۱۳ څپې وي له دفتنگونو پرته. د هرې تپه ایزې، د لومړۍ او دویمې مسرې څلورمه او اتمه څپه او د درېمې مسرې څلورمه اتمه او دولسمه څپه، باندې زورونه وي او ډېری وخت په کې کومه څپه باندې زورونه نه احساسېږي. له سیمه ییزو غږو سره هم څپه په خپل څه رنگوالي نه پاتې کېږي او په ځنې سیمه کې بېلوالی لري. په بله وینا لنډۍ ایزې مېچې د څپیزه او خجیزه ټولوالي سره سره پر یوه نازورنه څپه یا یوې خور غږې یا ترنمي څپه پای ته رسي. مانا دا چې د دغې وروستۍ نهمې، اتلسمې، او یوه دېرشمې څپې خور غږې د تپه ایزې مېچې د څپیزه او خجیزه ټولوالي ترڅنګه د تپیزې یوه بل رغنده توک گڼل کېږي او نه شتون یې رغښت له پوښتنې سره مخامخوي؛ د پېيلې په توګه یې یوه څپه کمېږي او له موسقي پلوه خور غږ له لاسه ورکوي. دغه پایني توکونه په یوه پیر کې له دغو درېواړو څپو څخه هره یوه د ور مخکې نهمې، اتلسمې، او یوه دېرشمې زورنې څپې له یوه څه اغېز سره تپه ایزې ته یوه خور غږې وربښي او پر همدې لاسوند له هرو درو څخه ورپه هره یوه څپه هم ایوفوني (euphony) بلل کېږي چې پښتو اندول یې ترنگتوک یا ترنمي توک کېدای شي. غوره سټه د ترنگتوک په پاینۍ مسره کې دی چې نوموړې مسره د ایزې رغښت پنځ کوي، د ایزې غوره توک او منځي راځي.

په ټوله کې غوره ایزې هغه دي چې د لنډۍ، تپې، تپکۍ او مصرۍ، له هرې یوې مسرې سره ورته لرونه، پښيلې، ځانګړې ځانګړنې، بېلونکي نخښې، سرباري اهنګینه پایني څپې ولري، د دیفتنگونه او پارنویکي سره،

خو له نیمکۍ، انگۍ، لنډکۍ، بگتۍ، کپسۍ (شې)، پارکۍ، کاکړۍ، نارې، بدلي، لوبې، سندرې، چاربيتۍ، سپينۍ (ازادي پييلې)، کپسه گۍ، د اتن غبرگۍ، درې څپيزۍ، څلور څپيزۍ، پېنځه څپيزۍ، شپږ څپيزۍ، اووه څپيزۍ، اته څپيزۍ، نهه څپيزۍ، لس څپيزۍ، هايکوبۍ، موندۍ (سر پرېکړۍ)، انځورگۍ، کپنتوزۍ (سانتۍ)، نامايتزۍ، زخۍ، بې تولۍ، تولونجۍ، ناپېنېلېزۍ، ناپېيلۍ او سلسلۍ، دې ټولو پېيلو سره د سکالو (موضوع، مسلې، دننه نۍ برخې، Dialogue) له ستې بېلوالۍ ولري، د دې له پاره چې دا ټول په ډېرې بڼه له درې مسرو څخه رغېښت موندلی دی او زوکره شوي، ان له ساده درې غونډله ايزه وينا او يادونې سره. نوموړو ټولو ته پام وي، پرې برلاسي وي، رت بېلوالۍ يا گړندۍ فرق يې وکولۍ شي، ورته گڼلي وي او د ټولو زهني پرتلنه په رپ سوب کې ټول پښتون پښت کولۍ وشي.

د دې له پاره زما څېړنه دا سپينې ته را اوباسي چې زه خپل د ژبې يوه څو سره پېيله د څو سره ټپه ايزې نوم باندې نوموم، چې دې پښتو درې سرې پېيله له درو سره ټپ يا درو سره زخم يا درې زخمه يا درې ټپه، درو سره ټپه ايزې، څلور سره ټپ له څلور سره ټپه ايزې سره، پېنځه سره ټپ له پېنځه سره ټپه ايزې سره، شپږ سره ټپ له شپږ سره ټپه ايزې سره، اووه سره ټپ له اووه سره ټپه ايزې سره، اته سره ټپ له اته سره ټپه ايزې سره، نهه سره ټپ له نهه سره ټپه ايزې سره او لس سره ټپ له لس سره ټپه ايزې سره... ډېرې ورته ځانگړې ځانگېرنې لري. ۴: ۳۳۶، ۳۳۷ او ۳۳۸

ټاپۍ: په نښه شوی، ټاپه شوی ۲: په ټکو لوخسۍ (خصۍ)

شوی، ټپي شوی، ټکيدلی. ۴: ۳۳۸

ټاپن: مهر لگونگۍ، ټاپه کونکۍ، چاپه کونکۍ. ۴:

ټاپ: افسوس، ټاپ، ارمان، اوسوز، اوسوس. ۴: ۱۲۸، ۱۳۰ او ۱۳۵

ټانتس: کم عقل، شوده، ساده، ناپو. ۴: ۳۵۵

ټانتور، ټاندور، د څپياکي (چاپکو) ټوتي چې غږي کي يو ټانتورۍ:

دېل دپاسه اېښودل کېږي او په اسانه اور اخلي. ۴: ۳۳۸

کورنۍ، کهول. ۴: ۱۱۱، ۱۳۰، ۱۳۶، ۱۳۷ او ۱۵۵ ټبر:

ټیوټبوک:

غرني بلبل. ۴. ۳۳۹

ټیر:

سونډي توکر. ۴. ۳۳۹

ټتر:

سینه. ۴. ۹۶، ۱۴۱، ۱۷۴، ۲۰۵ او ۳۰۴

ټټنگ:

دښته، بیابان، میره، وچه دښته ۲: خالي لاس ۳: د
افغانستان په ختیځ کې د یو ځای نوم دی. ۴. ۳۳۰، ۳۴۸
او ۳۷۶

ټگمار:

دوکه ورکونکی، غلط توونکی، تېر وېستونکی، خوله په
سروونکی، چل ورکونکی، فریبکار. ۴. ۳۳۹
پلن، پرسیدلی. ۴. ۳۳۹

ټندان:

وچولی، تندۍ. ۴. ۱۸۳ او ۳۱۴

ټنده:

انگ، انگ لرونکی اواز، د دېختۍ زیری. ۴. ۳۳۹

ټنگ:

د تخرگ لکره، امسا، ټاپوړۍ. ۴. ۳۳۹

ټوکان:

واړه، درست. ۴. ۴۰، ۴۱، ۴۳، ۴۴

ټول:

صنځونه، ټولګي، ټولګی یکر نوم دی. ۴. ۳۳۹

ټولګو:

هم صنفیان، ټولګیوال. ۴. ۳۳۹

ټولګوالو:

صنف، کلاس. ۴. ۳۷۳

ټولګی:

سیستم. ۴. ۱۰، ۵۱، ۷۱، ۹۴، ۲۳۰ او ۲۴۰ (چوپړوګي

ټلولاله:

دا وی یا لغات شتون لري یا راغلی دی)

کوز، لاندې. ۴. ۴۴ او ۲۰۵

ټبټ:

سويي لوري، کوزې، لاندې. ۴. ۶۲، ۹۴، ۱۹۵، ۲۱۵،

ټبټه:

۲۴۴ او ۲۸۸

ټیکۍ:

د وی له پامه ټیکۍ هغه دوي سري پييلې ته وايي چې د
ټيک سره دېرې ورته ځانګړې ځانګړنې، څرنگوالی او
څرګندوالی لري.

او په اصطلاح کې هغه ولسي، بیاوړی، غښتلی،
هېښونکی، سندريز، خوړ، ګنلی، منلی، له اند، پند،
احساس او تخیل ډکه پېيله ده چې زموږ لرغونو پښتنو
نيکونو او نياګانو د پښتو ژبې د اېڅو وو، بن، ډ، ږ، ن، ی
او ... څخه وړاندې زده، پېژندلې او د پښتو ژبې له
زوکړې له پيدايښت سره جوښت يې جوت کړي دي. پښت
يې هم کولی شي چې لرليد (راتلونکې ښې) يې پرته له
ادبي بيرغي کولو (فلګياريزم، د بل چا افکار او ليکنې په
خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

ټیکۍ د مسرو شمېر بی ۲، د څپو شمېر بی ۲۲ له
دفتنگونو او پارنویکیو پرته. (دفتنگونه د ټیکۍ توکي دي
لکه: وی، او، نو وی!!، جان، اشنا، شیرینه، گرانه، یا
الله، یه، وا!، وای!، وه!، وه الله، الله وی!، ای!، وه الله
وی!!، وای، وای وای، وروره!، یه پښتونه!، یه کرانه،
کنه ...)، د پښلې (قافې) کلمې با غونډلې نه لري. خو
د دویمې مسرې په پای کې اهنګینه کلمه لري، چې دوی
ټول اهنګ بشپړوي. هره ټیکۍ باید ده (زموږ خپله وه،
هـ یا هـې،، چې ورته وره ه، روغه ه، کوشنۍ ه، لنډه ه،
دوې سترګې ه، هـ، دوي سترګې والا ه، یا عینکو والا،
عصري او ځانښودې، هـ، وایو) چې د پښتو ژبي
نهویشتم، ګڼه ابېڅې ده. په واول یا غرن اواز پایته
رسېدلې وي. ټیکۍ د پښتو ژبي د فونولوژیکي (غبریز)
جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. په نورو
ژبو کې د دې ډول پېپله (البته په همدې وزن او اهنګ)
څرک لیدل شوی نه دی او نه نورو ژبو ته د ټیکۍ په ژباړه
کې د دې اهنګ ساتل شوی دی.

پرتولو ټیکۍ یو، باندې یوه رښت د تطبیق وړ دی، یانې
داچې د هرې ټیکۍ لومړۍ مسره باید ۹ له دفتنگونو پرته،
او دویمه ۱۳ څپې وي له دفتنگونو پرته. د هرې ټیکۍ د
لومړۍ څلورمه او اتمه څپه او د دویمې مسرې څلورمه
اتمه او دولسمه څپه، خجنه وي. ډېری وخت په کې کومه
څپه په کې نه احساسېږي. له سیمه ییزو غږو سره هم څپه
په خپل کیفیت نه پاتې کېږي او په نیمه سیمه کې توپیر
لري.؛ ۲ چوپړی او ۱۶۷ واري نور راغلی دی

ټیکۍ بی یکره وی (یوون ویکی یا مفرد لغات) دی یا د
ټیکۍ ډېر نوم دی.؛ ۲، ۶، ۳۴۰ ... (۲۹ واري نور
راغلی دی)

ټیکۍ یو:

د وی یا ویکی له پامه ټیکۍ ایزه هغې درې سرې پېپلې
ته وایي چې د څو سره ټیک سره ډېرې ورته ځانګړې
ځانګېرنې، څرنگوالی او څرګندوالی لري.
او په اصطلاح کې هغه وګړنۍ، پیاوړې، غښتلې،
هېښونکې، سندريزه، خوږه، ګڼلې، منلې، له اند، پند،

ټیکۍ ایزې
(ټیکیزې):

احساس او تخیل ډکه پېيله ده چې زموږ لرغونو پښتنو نیکونو او نیاگانو د پښتو ژبې د اېڅو و، بن، ډ، ږ، ن، ی او ... ډ، څخه وړاندې زده، پېژندلې او د پښتو ژبې له زوکړې له پېداېښت سره جوښت یې جوت کړي دي. پښت یې هم کولی شي چې لرلید (رائلونکې بڼې) یې پرته له ادبي بیرغې کولو (فلگیاریزم، د بل چا افکار او لیکنې په خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

د کوشنۍ ټیکۍ ایزې د مسرو شمېر یې ۳، د څپو شمېر یې ۳۱ له دفتنگونو او پارنوییکو پرته دی. (دفتنگونه ، الیده ، اضافې، سرباري او اوسترباری، غونډلې یا کلمې دي چې سندره ، اهنګ؛ ترنگتوک؛ یې لا خوړوي، په بله مانا ديفتنگونه ، غبرگغږونه یا واکه مرکب ، هغه اوازو ته وايي چې د خپلواک او نیمواک په ملګرتیا منځ ته رازي او لکه یوستووی اواز یوه وار پتلیز له خولې راوزي د یوه غبرگغږ لومړی ټوک یوه خپلواک او دوېم ټوک یې یوه نیم واک اواز وي، کله زورکی واله یې یا نرمه و، و، او زرکی واله یې یا درنه یې و، و، او داسې نور. ديفتنگونه ،غبرگغږونه، ناټروویکي، تروویکي، ستربل، اوستربل، پارنویکي، بلنویکي، اندېښنې، هیجاني چغې، لکه: الله وې!، وې، او، نو وې!!، جان، ځانه!، خانه!، اشنا، شیرینه، گرانه، یا الله، یه، وای!، وای!، وه!، وه الله، ای!، وه الله وې!!، وای، وای وای، نو، الله، او، گرانه!، یه کرانه!، یه پښتیا!، یه ځلمیه!، هه بچیه!، فردوس خانه!، لغمانیه!، یه که څاره!، ای الکه! وروره!، بخته میره! دغه راز هو، نه، ښه، څنگه، ولی...)، نومړي ټول د ټپه ایزې (ټپیزې) ټوکي دي، چې لکه هرې مسرې پیل کې، کله منځ او ډیرای وخت په پای کې ویل کېږي او د څپو په شمېر کې ډېر والی راولي.

د پښېلې کلمې یا غونډلې لږې لري. خو ډېری وخت د لومړۍ، دوېمې درېیمې، څلورمې او پېنځمې مسرې په پای کې ترنگتوکه غونډله لري، چې دوی ټول ترنگتوک بشپړوي. هره ټیکۍ ایزه باید ده (زموږ خپله و، ه، ه یا هي ،، چې ورته وره ه، روغه ه، کوشنۍ ه، لنډه ه، دوي سترګې ه، ه، دوي سترګې والا ه، یا عینکو والا، عصري

او ځانښودې، وه، وایو) چې د پښتو ژبې، نهویشتم، ګڼه ابېڅې ده. په واول یا غرن اواز پایته رسېدلې وي، لنډۍ ایزه د پښتو ژبې د فونولوژیکي (غریز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. او د لومړۍ ټیګۍ ایزې څلورمه او د دویمې ټیګۍ ایزې پېنځمه مسره یې ۱۳ څپې وي له دفتنگونو پرته.

د هرې ټیګۍ ایزې، د لومړۍ او دویمې (د پورتنۍ څلور سرې مسرې درېیمه، او د پېنځه سرې مسرې څلورمه) مسرې څلورمه او اتهمه څپه او د درېمې مسرې (پاینۍ مسرې)، څلورمه، اتهمه او دولسمه څپه، باندې زورونه وي او ډېری وخت په کې کومه څپه باندې زورونه نه احساسېږي. له سیمه ییزو غږو سره هم څپه په خپل څه رنگوالي نه پاتې کېږي او په ځنې سیمه کې بېلوالی لري. په بله وینا ټیګۍ ایزې مېچې د څپیزه او خجیزه ټولوالي سره سره پر یوه نازورنه څپه یا یوې خور غږې یا ترنمي څپه پای ته رسي. مانا دا چې د دغې وروستۍ نهمې، اتلسمې، اووه ویشتمې او څلوېښتمه (د پېنځه سره ټیګۍ ایزې یې نهمې، اتلسمې، اووه ویشتمې، شپږدېښتمې او نهه څلوېښتمې) څپې خور غږې د ټیګۍ ایزې مېچې د څپیزه او خجیزه ټولوالي ترڅنګه د ټیکیزې یوه بل رغنده توک ګڼل کېږي او نه شتون یې رغنیت له پوښتنې سره مخامخوي؛ د پېیلې په توګه یې یوه څپه کمېږي او له موسقي پلوه خور غږ له لاسه ورکوي. دغه پایني ټوکونه په یوه پیر کې له دغو درېواړو څپو څخه هره یوه د ور مخکې وروستۍ نهمې، اتلسمې، اووه ویشتمې او څلوېښتمه

(د پېنځه سره ټیګۍ ایزې یې نهمې، اتلسمې، اووه ویشتمې، شپږدېښتمې او نهه څلوېښتمې) زورنې څپې له یوه څه اغېز سره ټیګۍ ایزې ته یوه خور غږې وربښي او پر همدې لاسوند له هرو درو څخه ورپه هره یوه څپه هم ایوفوني (euphony) بلل کېږي چې پښتو اندول یې ترنګتوک یا ترنمي توک کېدای شي. غوره سټه د ترنګتوک په پاینۍ مسره کې دی چې نوموړې مسره د ایزې رغنیت پنځ کوي، د ایزې غوره توک او منځې راځي.

په ټوله کې غوره ايزې هغه دي چې د لنډۍ، ټپي،
ټپکۍ او مصرۍ، له هرې يوې مسرې سره ورته لرونه،
پښيلې، ځانگړې ځانگړنې، بېلونکي نخښې، سرباري
اهنگينه پاينې څپې ولري، د ديفتنگونه او پارنويکي سره،
خو له نيمکۍ، انگۍ، لنډکۍ، بگتۍ، کيسۍ (شپې)، پارکۍ،
کاکړۍ، نارې، بدلي، لوبې، سندرې، چاربيتۍ، سپينۍ
(ازادي پييلې)، کيسه گۍ، د اتن غبرگۍ، درې څپيزۍ،
څلور څپيزۍ، پېنځه څپيزۍ، شپږ څپيزۍ، اووه څپيزۍ،
اته څپيزۍ، نهه څپيزۍ، لس څپيزۍ، هايکويۍ، موندۍ)
سر پرېکړۍ)، انځورگۍ، کينټوزۍ (سانتۍ)، نامانېزۍ،
زخۍ، بې ټولۍ، ټولونجۍ، ناپښليزۍ، ناپييلۍ او سلسلې،
دې ټولو پييلو سره د سکالو
(موضوع، مسلې، دننه نۍ برخې، Dialogue) له سټې
بېلولۍ ولري، د دې له پاره چې دا ټول په ډېرې بڼه له
درې مسرو څخه رغښت موندلی دی او زوکره شوي، ان
له ساده درې غونډله ايزه وينا او يادونې سره.

نوموړو ټولو ته پام وي، پرې برلاسي وي، رب بېلولۍ يا
گړندۍ فرق يې وکولۍ شي، ورته گڼلې وي او د ټولو
زهني پرتله په رپ سوب کې ټول پشتون پښت کولۍ
وشي.

د ټيکۍ ايزې د څپې شمېر بېلگه داسې ده چې درې
سره لري ۳۱ څپيزې وي، څلور سره ټيکۍ ايزې ۴۰
څپيزې وي، پېنځه سره ټيکۍ ايزې ۴۹ څپيزې وي، شپږ
سره ټيکۍ ايزې ۵۸ څپيزې وي، اووه سرې ټيکۍ ايزې
۶۷ څپيزې، اته سره ټيکۍ ايزې ۷۶ څپيزې وي، او نهه
سرې ټيکۍ ايزې يې ۸۵ څپيزې وي او لس سره ټيکۍ
ايزې ۹۴ څپيزې وي. چې تر ټولو غوره يې څلور سره
ټيکۍ ايزې ۴۰ څپيزې رانښلولې لري او څلور دانې
وويل شي. خوند رنگ، د نوي وخت او هندارو په
بڼکاروندو په سټه ولاړ راځي، ډېرې بڼې يې اته سره ټيکۍ
ايزې ۷۶ څپيزې وي چې دوي دانې وويل شي، بڼې به بيا
درې سرې ټيکۍ ايزې دي اته دانې يا دولس وويل شي،
لږې بڼې بيا پېنځه سره ټيکۍ ايزې يا پېنځيزونې ټيکۍ
ايزې دي چې پېنځه دانې وويل شي بڼې راځي، دا بيا له

څلورو دانو شپږ سره ټيکۍ ايزو سره خوا په خوا ځای نيسي.

د دې له پاره زما څېړنه دا سپينې ته را اوباسي چې زه خپل د ژبې يوه څو سره پيبله د څو سره ټيکۍ ايزي نوم باندې نوموم، چې دې پښتو څلور او پېنځه سره پيبله له څلور سره او پېنځه سره ايز ټيک، پېنځه سره رېټ رمت ايز يا پېنځه سره سم برابر ايز او ايزي سره تشيع کوم، چې ورته ټيکۍ ايزه وايي، په دغه ډول څېړي لري، درې سره ټيکۍ ايزې، څلور سره ټيکۍ ايزې، پېنځه سره ټيکۍ ايزې، شپږ سره ټيکۍ ايزې، اووه سره ټيکۍ ايزې، اته سره ټيکۍ ايزې، نهه سره ټيکۍ ايزې او لس سره ټيکۍ ايزې... په بڼه مندل کېږي. د ټولو پام د ناوې ناوېټوب درناوې ته چې په همدغه شېبو او چارپېريال کې ويل کېږي نوموم يې. ټولې ځنگېړنې يې د بنادۍ د دې شېبو سره ورته وي. هر څه د ناوې برابر وي سم برابر، يوازې د ناوې ستاينه په کې کوي همدغه چارپېريال سره ډېرې ورته ځانگړې ځانگېړنې لري. ۳۴۰، ۳۴۱ او ۳۴۴

۷. جې (ج)

- جانان: زما ريضائي نوم دی، زما ريضايي مور را باندې جانان نوم ايښی و، په دغه نوم به يې نومولم، ۲: لالی، لېوال معشوق، حبيب، محبوب. ۶۷، ۱۲۱ او ۴۰ واري نور.
- جرگه: د پښتنو دود مجلس چې اته فيصله کېږي. ۴۵، ۲۲، ۳۷۸ او ۳۸۷
- جغات: کوشش، رېر، زيار، زحمت. ۲۲، ۱۷۰، ۱۷۳، ۲۰۳، ۳۳۳، ۳۶۶ او ۳۷۳
- جگړې: جمع وی ده جنگونه، مفرده وييکي يې جگړه. ۸، ۴۳، ... او ۲۷۷ (ټول ټال ۴۱ واري نور).
- جگړه: جمع وی يې جنگونه، مفرده وييکي يې شخړې. ۸، ۳۰، ۳۴۴، ... (ټول ټال ۳۵ واري نور).
- جلا: بېل، جدا. ۳۲۸
- جگا: (جگه)، کور. ۳۴۴

- جلگیو: د جلگی مشابع ده چې د چمن وابنه دي چې څرکا لري.
۳۴۵ ۴.
- جنبان: لړزنده، لړزېدونکی. ۴. ۱۸۸ او ۲۹۷
جوگر: څېره، جونگره. ۴. ۱۸۸ او ۲۹۷
جولا: غالی اوبدونکی، توکر اوبدونکی. ۴. ۳۵۹
جيجری: کوزری، کوزلی، د خاورو گډوی، د خاورو گډوه، د
خاورو هغه لوبنی چې لاستی لري اوبه په کې څښلی
کېږي. ۴. ۱۸۸ او ۲۹۷
- جيجکي: جمع وییکی دی د جيجی، هغه مرغی دي چې د لویټ
نومي مرغی څخه نه جلا کېږي. ۴. ۳۴۵
جيجی: د یوه مرغی نوم دی، هغه مرغی چې د لویټ نومي
مرغی څخه نه جلا کېږي. ۴. ۳۴۵
- جيجیونتی: د موسیکی د کماچ ټاټ یو راگ دی، رکهب یې با دي
دی په دوو گندهارو (کومل، تیور) او دوونکهار و ویل
کېږي، ارو، امر و. ۴. ۱۸۸ او ۲۹۷
زندان، بندیخانه. ۴. ۲۸۶
- جیل خانی: هود، یهودي، بني اسرائيل، د لغمانی بلا (بلحه) زامن. ۴.
جیویش: ۱۸۴

۸. چې (چ)

- چان: ستره، پاک، صاف شوی، پاک شوی، غلبیل شوی، کره
شوی. ۴. ۴۱، ۵۳ او ۳۸۸
- چامبېل: جمبېلی، چلميلي، یو ډول سپین گل دی چې ډېر ښه بوی
لري خوسپین یې ډېر پیدا کېږي. ۴. ۳۴۵
- چاندو: یو ډول نشه ده چې افین (اپیم، تاریاک) په اوبو کې پخوي
اوچلم کې یې څکوي. ۴. ۳۴۵
- چپاول: گوښه کول، چورول، تالاکول. ۴. ۹۲
- چپټ: چپټ، توکمار، توکي، مسخر هچي، ټوقي، ملنډي، مسخره
کونکي، دوره مار ۲: کرتو، قرتو، قرتن، غورتن. ۴.
تکره الک، غټ الک، تندرسته سړی ۲: څرگنده، ښکاره،
معلوم، چپټه. ۴. ۳۴۵
- چټي په چټي: هسې بې فائیدي، محضي محضي. ۴. ۳۴۵
- چرسې: له چرسو تن، هغه تن چې چرس څکوي، نشه کونکي مواد
دي. چرس. ۴. ۳۴۵
- چرلندی: خاکساری، متواضع، چرلند. ۴. ۱۸۸، ۲۹۷

چرلنډی:

متوازن، خاکسار. ۱۹۴. ۴

چغغی:

مغز، مغغ. ۱۸۴. ۴

چغشکي:

د ماشومانو کوچنیانو ځلمیانوڅڼی، د ماشومانوڅڼی،

کوچنیانوڅڼی، ځلمیانوڅڼی. ۳۴۶. ۴

چوپړي:

چوپړی یا مخ، پاڼه، ورقه، صفحه یې یکر وی ده، لکه د

کتاب او داسې نورو چوپړی. ۲، ۹، ... ۳۸۹ (۲۰)

واري نور ټول ټال کښل شوی.)

چوپړی:

مخ، پاڼه، ورقه، صفحه لکه د کتاب او داسې نورو

چوپړی. ۲، ۹، ... ۳۹۲ (ټول ټال ۳۸۹ واري نور

کښل شوی.)

چارمغز:

غرني میوه ده چې گرد شکل لري. البته پوتکی او مغزي

خوړل، غوځان. ۳۶۶. ۴

چنک:

چېناغ، یو نوع شرط دی، چې د چرگ د سینی دوی شاخه

هډوکي په ماتولو سره پیل کېږي، دوی تنه یې په دې موخه

تري، چې د زهن چټک تیا، زکاوټ پکې معلومه وي.

دواړه تنه په دې بېلگه سره تره تري چې که هر څه ما تا

ته لاس په لاس درکاو نو د هغه سیز له نیولو او اخستلو

نه وړاندې به راته یاد وایي. که یاد یې و نو له نیولو

وړاندې ورته وای چې یاد، که هېر یې و، مقابل لوری

ورته وایي چې ،، ستا هېر زما په یاد،،

نو په دی حالت کې چې یې سره په کوم څه باندې شرط

ترلی وي هغه به ورکوي. لکه: ورو او غریبو د چېناغ

گټلو ناغه: بېلگه- اینداره، برومنځ، د بوتانورنگ، کالي،

لونگی، پکول، د میلی مصرف.

ځوانانو او مینو د چېناغ گټلو ناغه: بېلگه- نوی کتابونه،

بڼه قلم، غورکی، تېسوت ساعت، کمپیوتر، د سرو زرو

کوټه، له ټنډې مچه، په زړه پوري خټي او کالي.

شتمنو د چېناغ گټلو وبه: بېلگه- د ښادی مصرف، موټر،

د لوړ پورو ودانیو کور، د حج مصارف، په نړۍ والو

هوټلونو کې مېلمستیاء، د باندني هېوادونو د ډیسکوتیک

مصرف، باندني هېوادونو د قمارخانو مصرف پری کول.

۱۸۵. ۴

۹. ځي (خ)

خاخ:

غصه، قهر. ۱۰۰. ۴

خاځل:

قهرول، په غصه کول. ۱۸۸ او ۲۹۷

- خانخارونۍ: خاریدونکی، فیدایي، قربانیدونکی.؛ ۳۴۷ خاصه.؛ ۸۴، ۱۰۰ او ۱۰۸ (ټول ټال ۳۳ واري نور).
خانګرې: ځان وژونکی، انتھاري، خودکش.؛ ۱۰۵
خانمرګۍ: ګرجنۍ، مغرور.؛ ۲۳۹، ۲۸۶ او ۳۱۰
خانمني: ځدران په پکتیا کې د یوه نامتو او مشهورې قبیلې نوم
ځدران: دی.؛ ۱۶۴، ۳۹۲
خغ: غویانو په اوږو یې ږدي، سپاره تر، موتي، پال، تیر، رسی(تیر)، ځونډي او غویه کنټرول وي.؛ ۳۴۷
خغونځونکی: په ډېره اوبی ترتیب ګڼه ګونه راوستونکی.؛ ۳۴۷
خلان: خلانده، درخشانه.؛ ۳۵۱
ځواکونه: پوځ، لښکر.؛ ۷۰، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۲، ۹۱، ۹۲ او ۱۵۵
خنځوونکی: څاڅکی څاڅکی تویونکی، ټکی ټکی کوونکی، څڅوبی کوونکی، قطره کوونکی.؛ ۳۴۷
خېنګر: ګڼې.؛ ۳۴۷
خینګور: لعمان ولایت د الېنکار ولسوالۍ، د نورلام بابا کلي سر ته لوري ته یو دنگ سپین په واورو پټ د اوږدو پریښو لرونکی غره څوکه ده.؛ ۱۳۶، ۱۳۷ او ۳۲۹
۱۰. څي (څ)
څاڅکی: څڅوب، چکک، څکک، څڅیننه، څڅوبی، قطره، څڅواکۍ.؛ ۳۴۸
څار: کتوکه، تعقیب، تر پام لاندې ساتل.؛ ۴۳ او ۳۲۱
څارل: تعقیبول.؛ ۱۸۸، ۲۷۷، ۲۷۸ او ۲۹۶
څاري: بې اتفاقي.؛ ۱۸۸ او ۲۹۶
څپان: د اوبو توپان.؛ ۱۸۸ او ۲۹۶
څپان: کتار، قطار، صف، چیل.؛ ۱۸۸ او ۲۹۶
څپرکی: فصل، برخه.؛ ۱۱۴، ۳۷۶ او ۳۸۱
څپوڅو: څپوڅی، خاپوړی.؛ ۳۴۷
څپیز: څپه بیز.؛ ۲۷، ۲۸ او ۳۱۵
څپیزو: څپه بیزو.؛ ۳۴۷
څخلو: سجدو.؛ ۳۴۷
څخلې: سجدې، مفرده وی یې څخله یا سجده ده.؛ ۱۷۵ او ۱۹۴
څڅېکۍ: ګرندۍ، چټک، تیز، ژر، رټ، بیرته جمع وی یې څڅېکي؛ ۳۳۰ او ۳۵۲

- څڅوبکی: څڅواکی، قطره، څاڅکی. ۱۵۰. ۴.
- څڅڅڅي: د اوبو پوکنۍ، د اوبو پړومبۍ، برېوکی. ۳۴۸. ۴.
- څړبولیره: غټول کپړه، چاغول کپړه. ۳۴۸. ۴.
- څړڅبان: بازینگر، څړڅبانۍ. ۳۴۸. ۴.
- څړگرو: څړگری، یو نوع غرنۍ بوټۍ دی، چې تارتار وایښو په شان دی، په زړه پورې بوی لري او اکسره د کوټو په غولي او جماعتونو کې یې د فرش له پاره اچوي لکه بروڅۍ. ۳۴۸. ۴.
- څرگه: بزبو، ترړۍ، حق دوسته مارغه، یوه ډول مرغۍ ده چې د شپې له خوا ځان په ونه کې ځوړند وي او حق نارې وهي. ۳۴۸. ۴.
- څېرمه: څرمه، نږدې، کم وخت. ۳۱، ۷۶، ۲۳۶، ۲۵۳ او ۲۵۴.
- څرو: د اور رڼا. ۲۱، ۱۸۵ او ۱۸۸.
- څکل: کم واټن، لږه فاصله، لږه لاره، ۲: څنبل، چنبل، چپنبل، چیکل، ۳: څکل: په ژبه د یو شي کیفیت. ۲۹۷ او ۳۸۸.
- څکل: د یو شي خوند کتل په ژبې سره، د یو شي کیفیت معلومول. ۹۲. ۴.
- څکه: څکاکه، روزي، هغه څه چې خوړل کېږي. ۱۵۵، ۱۸۸، ۲۹۷ او ۳۰۳.
- څلنۍ: چهار شنبه. ۹۱، ۱۰۶ او ۱۷۵.
- څلورڅنډۍ: څلورکونجۍ، اطاق، کوټه، خونه. ۳۴۸. ۴.
- څلور لاري: چوک. ۳۴۸. ۴.
- څلی څولی: لوړې ژورې، څلي څولي ۲: د لارې توبښه. ۳۱۰ او ۳۱۳.
- څلېر: د بېدیا تالاو، د صحرا تالاب، د مېړې ډنډ، د سارا حوض، د صحرا ډنډ، د تېټنگ حوض، د بنټي ډنډ، په دښته کې ډنډ، په تېټنگ کې ډنډ، په بېدیا کې تالاو، جوړ، تربلۍ، اود. ۱۸۳ او ۳۸۷.
- څورلېڅ: څورلېڅۍ، چورلېڅ، لټ، محور. ۱۶، ۲۰، ۲۳ او ۴۰.
- څمڅه: د ځمکې په مخ درځ (درز) یا د ځمکې په مخ چاود. ۲۰۳.
- څمغېلۍ: وړه او زړه خیمه، وړه او زړه کیږدی، ۱: څپړه، شیشۍ، برلک دورۍ، د مرغانو شکنو (شکانانو) او نورو ځناورو د ډارولو دپاره په پټي او فصل کې درول شوی وي. ۳۴۹. ۴.
- څمغېلي څمغېلي: وتره (ځمکه)، وچه او لمده ځمکه. ۳۴۹. ۴.

ځنگزان:	په ډډه، په اړخ، په یوه طرف. ۳۴۹.
څو تر څو:	ترڅوپورې، تر څومره پورې، ترڅومره زمان پورې. ۳۴۹.
څورله:	خنځیر، خنزیر، سرکوزۍ. ۳۵۶.
څورلېڅی:	لټ، محور. ۳۴۸.
څوسیس:	جاسوس، سوسیس، څارونکی. ۱۸۶ او ۳۵۷.
څوکر:	کوڅه، چوکر. ۲۵۶، ۲۹۵ او ۳۰۰.
څوگیر:	انتظار کې ناست، منتظر، په څوکی ناست، د ښکار په طمعه ناست ښکاري. ۳۴۹.
څولسیزي:	سو دپې لس، لس کاله. ۳۴۹.
څه او څه:	پلانی او پلانی. ۲۰۳ او ۲۸۰.
څه نه څه:	کم او زیات، لږ او ډېر. ۳۴۹.
څښتن:	الله، رحمان، رحیم، ساتونکی، الله تعالی، رب. ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱ او ۲۳۴.

۱۱. څي (خ)

ځاوند:	رب، الله، څښتن، ساتونکی. ۲۴، ۶۶، ۹۰ او ۹۶.
ځاوند:	مېړه، ساتونکی، شایا شاه. ۱۷۲، ۱۸۸، ۲۴۵، ۲۶۶، ۲۹۷، ۳۳۶، ۳۶۰.
ځپنځېږو:	ځپنځېږه، په ځمکه اوارېدل، په ځمکه تېښته کېدل. ۳۴۹.
ځپن غوړۍ:	غوړنرۍ، غوړپوستکی، د غوړپېڅلی، د غوړ پوڅکی. ۳۴۹.
ځتېځ:	شرق، لمر خاته، هغه ځای چې لمر ترې را پورته کېږي، هغه سیمه چې لومړی پرنورو سیمو رڼا او روښنایي خپروي. ۶، ۳۰۴، ۳۱۵، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۳۴، ۳۳۹، ۳۵۶، ۳۵۹ او ۳۹۰.
ځڅوک:	ځڅوکی، د ځمکې مخ چاودنه. ۳۴۹.
ځچلی:	تېله کړۍ، پورې وهلې، اچولې، غورځولې، پورې وهل شوی. ۳۴۹.
ځدايرو:	په الله قسم، په الله سوگند، په څښتن تعالی سوگند، په څښتن قسم. ۸۱، ۸۲، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴، ۳۰۳، ۳۱۰ او ۳۱۳.
ځدريوان:	هغه څوک چې د کلي مالونه بيايي او بيا ترې د مال په سر ډوډۍ غواړي، خدرۍ، د غوبه ډوډۍ، غوبانه ډوډۍ. ۳۵۰.

- خدر: گدا، مسکین، خوار، غریب.؛
 خدشه: شوکاره، په نوکانو گړول.؛ ۱۸۳ او ۱۹۰
 خدعه: دوکه، فریب، چل.؛ ۶۵
 خرپټه: یو ډول خررنگه وابنه دي چې اواره دبښته کې شنه کېږي، نرۍ پانې لري او خلک یې خوري. همدارنگه د پېچ مرض یا د نسناسټي دوا ده.؛ ۳۵۰
 خرپیاخه: یو ډول بوټی دی چې سپین گلان کوي او نرۍ اغزی لري.؛ ۳۵۰
 خرټی: غوند، گردۍ.؛ ۳۵۰
 خرټسکی: یو ډول بوټی بېخ چې گرد یا غوند مند شکل لري او تریخ خوند لري.؛ ۳۵۰
 خریدگ: یو ډول سارنۍ بوټی دی چې پلني او لویې پانې لري.؛
 خریدگ: د بوټي نوم ده، مورکۍ، هغه کوشنی لرگی چې د مرغۍ یو په دام (تلک) کې وي او ډوډۍ یا غوښه یا بل شی په پېل کېږي.؛ ۳۵۰
 خر زوره: یو ډول وابنه دي چې دوه جلکه او شین لریو دا وابنه په ژمي کې څاروی یو ته ورکول کېږي.؛ ۳۵۰
 خرسومبه: پښۍ (رواش) غوندي یو بوټی دی چې په غره کې ساره اوشگلن ځای کې شین کېږي، په اوږي کې تازه په تازه خوړل کېږي او په ژمي کې حیواناتو ته د خوراک په ډول ورکول کېږي.؛ ۳۵۰
 خرسونه: د خرس جمع ده، یو ډول خوشبویه وابنه دي چې د ریشکې (ریشکې) په شان تخم کوي او خلک یې خور واته ور اچوي.؛ ۳۵۰
 خر غوړی: خر غوړ، یو ډول خر رنگه پټ لرونکی بوټی دی چې خلک یې د ځینو ناروغۍ یو له پاره استعمالوي.؛ ۳۵۰
 خر غوله: یو ډول بوټی دی چې د ویالو په غاړه کې شین کېږي او ځیني خلک یې پخوي، همدارنگه د هغه دانو له پاره چې سر یې نه وي وهلی د ملهم په ډول استعمالوي.؛ ۳۵۰
 خرغینۍ: خردگۍ، خرگۍ، خریرۍ، یو ډول مرخیرۍ، گوڅی (د هنوانو ستوری، کاپرخولی، لیوه پسکی) دغه ډول مرخیرۍ نه خوړل کېږي.؛ ۳۵۰
 خرمبری: یو ډول نبات دی چې په سارا کې شین کېږي، که له ځمکې را وکښل شي په ولیو (ریښو) باندې یې ژولي نښتي وي.؛ ۳۵۱

- خرواره: یو ډول ساراني سابه (ساک) دي چې سورگل کوي او د پسرلي په سر کې پیدا کېږي. ۳۵۱
- خروړک: یو ډول ساراني سابه دي چې سپين او سره گلان کوي د پسرلي په اولو وختونو کې پیدا کېږي او اومه خوړل کېږي. ۳۵۱
- خروه: د شين شوبی (شمشوبی) په څېر یو بوټی دی. (بل لوري ته انسان هر بوټي او پاني خوړلی شي خو چې غور و نه لري. لکه څېړی، نارنج، بلېټی یا روسی وله او داسې نور) ۳۵۱
- خره کی: یو ډول اغزی دی چې خلک یې په ژمي کې د پسونو له پاره وچوي. ۳۵۱
- خره واژ: یو ډول سابه دي چې د جوارو د بمېل په ډول گل کوي او څاروي (حيوانات) یې خوري. ۳۵۱
- خريټی: ازدحام، د خلکو گڼه گڼه. ۳۵۱
- خراوه: د سپو جنگ. ۳۵۱
- خرسان: کوره سان، یو ډول نخي او سپين توکر دی. ۳۵۹
- خرنگی: شينشوبی، یو ډول سارنی بوټی دی چې گل یې شين او پاني یې خړ دي او لوړوالی یې ۵۰ څخه ۷۵ سانتي متره پوري رسيږي. ۳۵۱
- خولگی: وړه خوله، کوشنی خوله، مچو، مچې، مچکه، چپو، خولگوټی. ۱۳۵، ۱۴۸، ۱۸۳، ۲۵۶، ۳۰۸، ۳۱۲ او ۳۶۷
- خولگوټی: مچو، مچکه، مچه. ۳۶۷

۱۲. دې (د)

- داچ: ناوې د واده کالي، هغه کالي چې ناوی ته د پلار له کوره ورکول کېږي. ۱۸۴
- دا په دا: په دې سبب، په دې وجه، په دې خاطر. ۱۸۴
- دانگ: ټوپ، خيز. ۱۸۴
- داني: گڼه. ۲، ۵، ۳۲ او ۲۴۰ (ټول ټال ۵۰ واري نور).
- داون: ټکرې، شال، زړوکی، پورنی، پرونی. ۱۸۵
- دوچار: گرفتار، اخته، مبتلا، گیر، ککر. ۳۵۲
- دد: ځناور، څیړونکی څاروی، څیړونکی ژوی، وحشي حیوان. ۷۶

- د دو: د دد جمع ده، ځناورو، څیرونکي څاروي، څیرونکي ژوي، وحشي حیوانات. ۱۸۹ څلان، ځلاند، روبښانه. ۳۴۷ او ۳۵۳ پلن هوار میدان، سم ډگر. ۲۶ او ۴۰ گډې وډې، درشته. ۳۵۲ مکار. ۱۶۱ یو بوټی دی چې زبرکول (گل) او سپین بیخ لري. ۳۵۲ د بگی د ارابي گردی الفه، د گادی گردی ارابه، گادپله لرگی. ۳۵۲ غوجل، د کورني ژویو خونه، د اهلي حیوانات کوټه. ۳۵۲ درکری: خیانت، درغلنه، منافقت، چل (چریکي لار). ۱۸۴ درناوي: د درناوی یې مفرده وی ده، احترام، قدر کول، ځیگی، ځیگکتوب. ۴۵، ۴۹، ۱۵۵ او ۲۲۷ ممبر. ۹۲، ۳۷۲، ۳۷۴ او ۳۷۵ دښمن، میرځي. ۲۱، ۴۳، ۴۴، ۴۵ او ۱۸۶ دښمنانو، میرځمنو. ۴۳ روانپېر، اوس محال، اوس. ۶ لور، جیگ. ۱۶۹ دود: دستور، د ژوند تگلاره، رواج. ۵، ۲۷، ۲۸ (۸۱) واري په نور په نورو چوپړو کي شتون لري. کپس، د کبسي ترلي چوپړي، د مسلي غونډی، مکتوب. ۳۵۲ دوسیه: دوشنبه. ۱۰۶ دوی گراهه: دوی هومره، دوی چنده. ۳۵۲
۱۳. ډي (د)
- ډاو: مطمعين، باوري. ۸۱، ۱۱۲، ۱۵۲ او ۱۸۹ ډاډينه: تسلي، ډاډگیرنه. ۱۱۲ ډدون: تلاش، لتون، پلټنه، لتونه، پلټون. ۷۱ او ۱۸۴
۱۴. ري (ر)
- راخپنځم: پر کوم، نسکوروم، راچپه کوم، چپه کوم. ۳۵۳ راستۍ: کوڅي، لاري، کشونه. ۳۱۳ راستۍ: رښتيا. ۳۲۳

- رې: ټاټیبي ۱۰۰ برخه. ۴. ۱۹۹، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳
- رې: تیز، ګړندی، څڅېګۍ. زړور، په زړه بیر، تکره سر
تېره: بې باګه: څرګند، بر جسته، وتلی. ۴. ۱۷، ۲۶، ۹۹،
۲۲۷، ۱۴۶ او ۳۶۵
- رټه: تېزه، بیر، . ۴.
- رټې: رټه یې مفرد وې ده، جمع وې یې ده بیر، . ۴. ۳۱۸
- رتۍ: تېزپېغله، ګړندی پېغله، څڅېګۍ پېغله. ۴. ۳۵۳
- رفتار: تګلاره، ګردار، ګړندلاره. ۴. ۵۲
- ر غاوه: صنعت. ۴. ۲۴۴
- رنده: د ترکانۍ یوه اله (وسله) ده چې لرګي پرې تراشي، اواره،
ثقیل کوي. ۴. ۳۵۳
- رنګري: رنګۍ، رنګری یې مفرد ویيګي دي، لکه پټۍ چې
له خُلو څخه پاک کړي او کبنت خپله اصلي بڼه وه ښايي.
۴. ۳۵۳
- روان سیند: الف: بېلګې وییتون، ساده لغات نامه، اسان قاموس (ساده
فرهنگ)، بې: سويي ولاړ سیند (دریا یا رود جریان دار).
۴. ۳۵۳
- روښانه: ځلانده، زلانده، درخشانه، معلومداره. ۴. ۲۵۲
- روغناوی: ساختاري، بڼه یي. ۴. ۳۵۳
- رېودان: ځوځیدنه، تریدنه، لږزیدنه، رېریدنه. ۴. ۳۵۳

۱۵. رې (ر)

- رېن: لېرجن، نارجن، لارجن. ۴. ۱۸۴، ۱۸۶ او ۲۱۳
- رنجۍ: د غاښ رېښې، ولې، ولي، او د مات شوي غاښ
پاتې شوي جرړي (رېښې)، مغري رنجه. ۴. ۱۸۴
- رنګری: د چلم دروۍ، د چيلم نل، چلم نی. ۴. ۱۸۵
- رېنه: هغه څوک چې لېر یې بهېږي، هغه څوک چې
لېرجن وي، هغه څوک چې نارجن وي، هغه څوک چې
لارجن وي. ۴. ۱۹۴

۱۶. زې (ز)

- زانګو: د ماشومانو د خوب ټال. ۴. ۳۱۷
- زده کړه: تحصیل. ۴. ۳۰۰
- زرغون: شین، سمسور، زراع، شنه. ۴. ۱۲۶، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸
۴. ۱۹۹ او ۳۵۷

زړامبو، ژړاندو، زړاندو. ۴. ۳۵۴	زړان:
هغه ماشومان چې پر مور باندې ډېر زیات گران وي؛	زنګیان:
۳۷۸	
ماشومان، واره، کمکیان، اولاد، خیل خانه. ۴. ۲۲، ۹۶، ۲۶۰، ۲۸۰، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۹ او ۳۸۱	زوزات:
زوزات، ماشومان، واره، کمکیان، اولاد، خیل خانه. ۴.	زوزان:
۲۲، ۴۹، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۱۱۱، ۱۸۴، ۲۶۰ او ۲۷۹	
تريخ اغزی، د اغزیو یو بېلګه ده چې ډېر زیات تريخ وي او د اوبیانو خاص خوراک دی؛ ۳۵۳	زوزان:
پیدایښت. ۴. ۳۷، ۴۵، ۵۶ ... ۳۷۱ (ټول ټال ۳۱ واري نور راغلی دی.)	زوکره:
تاوان، نقصان، سوی گټه، نا گټه، بې فیدې، سوی فیده، لامفید؛ ۹۹ او ۲۰۷	زیان:
ذخیره. ۴. ۳۵۴ او ۳۸۴	زیرسر:
د زیرګۍ جمع ده چې په دې مانا سره ده :	زیګي:
جیره گی؛ ششګۍ؛ جزګۍ؛ خېوګۍ؛ خوڅګۍ؛ جیشګۍ؛ سیزګۍ؛ ژېړګۍ؛ شیزګۍ. په لغمان ولایت کې خوداني خلی ته ورته ډول غر دی، زیګۍ یې مفرده وی ده. ۴.	
۳۵۴	
له ستونۍ خفه ول. ۴. ۳۵۴	زیندې:
له ستونۍ خفه ول. ۴. ۳۵۴	زیندۍ:

۱۷. ژې (ژ)

جاپان. ۴. ۵۰ او ۱۸۵	ژاپن:
بې ډوله، بډرنگه. ۴. ۱۸۴	ژاخو:
وېبپانګه، وېبېزېرمه، ویکلري، ډیکشنري، (ذخیره زبان). ۱۰۵	ژبپانګه:
د غنمو، وریجو، جوارو او وربشو اوږه کولو ځای. ۶۲ او ۱۶۷	ژرنده:
یو ډول غرنۍ بوټی دی چې خوندورې دانې کوي او خلک یې خوري په بدن کې د پټ زخم ښه کولو له پاره استعمالیږي او لږګي یې سوزوي. بله بېلګه یې تورکورۍ ده. ۴. ۳۵۵	ژړکورۍ:
ساتونکۍ، ژغورندونکۍ، نجات ورکونکۍ. ۴. ۳۵۵	ژغورند:
هغه لږګۍ دی چې د غوایانو په سټ کې راځي	ژغونډۍ:

په ژغ کي موقعیت لري او غویان د کولبي حالت کي

یوبل سره نه لږېږي. ۴. ۳۵۵

وعدده. ۴. ۴۵، ۱۳۷ او ۲۵۱

وعدې. ۴. ۲۷۸

منبل، شاربل، زگول. ۴. ۱۸۵

ځوان، ځلما، بلغا، مرد. ۴. ۱۲۳

حجره، سيل. ۴. ۴۵

انسانان، اشرف المخلوقات، د حضرت ادم (ع)

اولاد يا زوزات. ۴. ۱۱۱ او ۱۸۵

انسان، اشرف المخلوق، بني ادم، د حضرت ادم (ع)

اولاد. ۴. ۹۶، ۹۷، ۹۸ او ۳۲۷

دوي يمه مانا يي حيوان، ځناور. ۴. ۳۵۲

غاړه، کناره، جی، پیڅه، څنډه، ۲ ژی: د اوبو

مشک، ۳ ژي: د پښتو الفباء لیکل شوی او کاپي شوی

۲۰ حروف، ۲۰ حوف. ۴. ۱۴۹، ۱۸۵، ۲۰۳، ۲۰۵،

۲۴۶، ۲۵۷ او ۳۳۱

ژمنه:

ژمني:

ژنل:

ژنی:

ژونکه:

ژوو:

ژوی:

ژوی:

ژی:

۱۸. پډي (پډ)

وعدده لرونکی، ژمنه لرونکی. ۴. ۱۸۵، ۱۸۹ او ۲۵۱

د زړه په غوږو او ریدل، د زړه له کومې اوریدنه. ۴.

۱۸۵

اواز کول، رغېدا، رغېدا. ۴. ۳۵۵

کوکارې، زور، شورماشور، غوریدا. ۴. ۱۸۳

رغېږي:

رورږ:

۱۹. سې (س)

بیخی، سوچ، بالکل. ۴. ۱۸۵

الوتکه، طیاره، جوز. ۴. ۱۸۵

بې عقل، کم عقل. ۴. ۱۹۴

بې عقله، کم عقله. ۴. ۱۸۵

لاپو، باتک، دورمار. ۴. ۱۸۵

روحاً او جسماً څوک په غذاب کول. ۴. ۱۸۴

وچ، سوی، ترگی، تیندی نه لولپه. ۴. ۱۸۵

برابر، ورته، مساوي، هم شکله، یوه بڼه. ۴. ۳۱، ۶۱، ۶۲

او ۱۸۳

مشر، میر، سرلوری. ۴. ۱۸۵ او ۳۷۶

کوشنی قطره. ۴. ۳۵۶

سابت:

سابیری:

سادۍ:

سادۍ:

سادو:

سادیزم:

سار:

ساز:

سالار:

ستو:

- سپوړي: کنځلي، پوچي، بدۍ، زیري، ژيري. ۳۵۶.
سجدي: څښتن ته ځان ټيټ راوستل، څښتن لويې ويل،
له څښتن سره د انسانانو د غريدا موقع. ۳۴۷.
سحک(سحق): د دوي بنځو سره سامان مېنلو ته وايي. دوي
بنځي چي له يو بل سره سامان جنگوي او خپل شهوت
پوره کوي. ۳۵۶.
سخهار: سخته هار، دباد دالوتلواواز. ۳۵۶.
سر بلند: سرفراز، سرلوری. ۳۵۶.
سر بېره: له دې سره. ۲۷، ۷۱، ۷۲ او ۱۲۰.
سرداران: ماليکان، د مالدارۍ ماليکان. ۶۸ او ۱۴۳.
سـرفراز: سرلوری. ۳۷۷.
سرکار: دولت، حکومت. ۳۵۶.
سرکوب: خرس، سرتيټي، مختورن، نسکور، ژيرمخۍ،
زيرمخۍ، ملامت. ۲۱، ۱۸۴ او ۱۹۳.
سرکوزی: ۱: سرتيټي، مختورن، نسکور، ژيرمخۍ، زيرمخۍ،
ملامت ۲: سرکوب، خنځير، څورله، خنزير، خرس. ۳۴۹.
سر ليک: سرليکنه، عنوان، سر خط. ۳۱۷.
سر ليکنه: سر ليک، سر مقاله. ۳۵۶.
سر ليکه: سردره، سرلوحه، بورډ. ۳۵۶.
سر مخ: سر صفحه. ۲۲.
سروېږدی: بالښت، سرايرد، سروېږد، سروېښت. ۳۵۶.
سزنی: د ماشوم ترلو پړی، هغه پټی چي ماشوم پرې
تري.. ۳۵۶.
سسټو: بي ايمانو. ۳۵۶.
سقر: دوزخ، جيهون. ۳۵۶.
سوکرکو: جواړی. ۳۵۶.
سکالو: موضع، مضمون، مطلب، مسله. ۶، ۱، ۱۴، ۱۷،
۲۶، ۳۰، ۴۱، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۳۰، ۱۳۵، ۱۶۵،
۲۳۸، ۲۴۲، ۲۶۱، ۲۶۲، ۲۶۵، ۲۶۹، ۲۷۷، ۲۷۸،
۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳، ۲۸۵، ۲۸۷، ۲۹۰،
۲۹۱، ۲۹۲، ۳۲۲، ۳۳۸، ۳۴۸، ۳۶۵، ۳۷۱، ۳۸۳،
او ۱۸۶.
سوزني: د ماشوم ترلو پړی، هغه پټی چي ماشوم پرې
تري. ۳۵۷.
سوکرکي: جواړي. ۳۵۷.

سول:	عقل. ۳۵۷.
سوله ستاره:	سوله ستاره، سوله بوله. ۲۲.
سوله بیز:	روغه بیز، سولیز. ۳۵۷.
سماوار:	سماوات هغه مسي شى چې پکې اوبه جوشي . ۳۵۷.
سمه ده:	سپي ده، صحيح ده، صبي ده. ۳۱۱ او ۳۲۰
سندا:	د يو حيوان نوم دی چې په منځني ختېځ کې زیات پیدا کېږي. ۳۵۷.
سو استفاده:	ناوړه استفاده، بده استفاده. ۳۵۷
سوب:	حاضر. ۱۷، ۹۹، ۳۳۸ او ۳۴۳
سودايي:	چورتي، په سوداکي. ۱۹۰
سودی:	لټ، تمبل، مټه. ۱۹۴
سودی:	لټه، مټه، تمبله. ۱۸۵
سور بڅری:	الکترون. ۳۵۷
سوسیښ:	جاسوس. ۱۸۶، ۲۵۹ او ۳۴۹
سوگند:	رو، قسم. ۲۱، ۱۶۴، ۱۸۹، ۱۹۳ او ۳۴۹
سویل:	جنوب. ۷۰، ۱۴۱، ۱۴۳، ۱۵۷، ۱۵۹، ۱۶۲ او ۳۷۳
سیوا:	زیات، اضافه. ۲۵۰
سیوس:	په شمالي اروپا کې یو نامتو هېواد نوم دی، چې د نړۍ ناوې او زرغون هېواد دی، د دنیا جنت یې هم بولي . ۳۵۷.

۲۰. شې (ش)

شاره:	ویرانه، خرابه، شارو. ۲۴۵
شباب:	ځواني، ځوان کیدل. ۳۵۷
شپه غاله:	لیلپه، د زده کړیالو له پاره د هستوګند ځای. ۲۱، ۱۸۵، ۱۸۷، ۱۹۰ او ۱۹۴
شتۍ:	تیر، سوفار، خدنگ. ۳۵۷
شلګر:	هغه نرم پټی چې د شولو کرکيلي له پاره یې چمتو کړی وي، د شولو نهل کولو له پاره تیار پټی له چې له ابو ښد. ۳۵۷.
شلیټي:	کنجری. ۳۵۸
شمن گل:	شمن ګال: د مهترلام په ولسوالۍ کې سویل لورته پروت د پښتنو کلی دی. خاله خیلو نه کوز او له جوګي کلا نه پورته. ۳۵۸
شنډ بڅری:	نیوترون. ۳۵۸

شو غکۍ: یو نوع واینه دي چې د پسرلي په موسم کي په دښته
کې شنه کېږي او شغې یې خلکو پسې نخلي.؛ ۳۵۸
شیر: په بامیانو کې د یوې سمې نوم دی چې ډېر ساره وي په
کې او یو ډېر لړلی زوری (کوئل) هم لري چې د شیر
کوئل یې بولي.؛ ۳۵۸
شیطان: ابلیس، ازائیل.؛ ۱۰۹ او ۲۲۲

۲۱. ښې (ښ)

ښکرور: زورور، طاقت ور، زناور، ځناور، سوپر فاور.؛ ۳۵۸
ښکالو: د پخښو غږ.؛ ۲۷۳
ښکالوه: سرخ، بحث، مباحثې.؛ ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۷، ۱۲۸،
۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۴۰،
۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲ او ۱۸۳
ښوونځو: مکتبونه، ښوونځي، د ښوونځي جمع ده.؛ ۳۵۸
۲۲. غې (غ)

غجکۍ: لکه دوي تاره (دمبوره) غونډې د ولسي موسيکۍ
یوه ډېره ښه اله ده.؛ ۳۵۸
غزال: هوسی.؛ ۳۵۹
غريالي: روب، عضلاتي، تنومند.؛ ۳۵۸
غږ لېږدۍ: ژغ لېږدۍ، لور غږۍ، لورویونکۍ، لاود سپېکر.؛ ۳۵۸
غوتۍ: د گل هغه حالت چې خلاص شوی نه وي.؛ ۲۹، ۲۱۱
او ۲۱۲
غورځاون: د یوې ډلې غږۍ.؛ ۳۵۸
غورینه: کلماله.؛ ۲۷۹
غور غور: په اسمان کې د الکترونونو د تصادم صوت دی،
غور غورۍ بابا، په ورېځ اسمان کې سرو بخرو د ټکرونو
غږ. هغه غږ چې له تندر او تالندې څخه وړاندې وي؛
تېلېفون.؛ ۳۴۶
غورکۍ: ورته؛ ۳۱، ۵۹، ۱۸۰، ۱۸۴، ۱۹۱، ۱۹۳ او ۳۶۸
غونډي:

۲۳. کي (ک)

- کاروان: پیر محمد کاروان، شاعر لیکوال زما د ادبي بهېر
د ۲۰۰۴ کال اشنا. ۴. ۳۵۹
- کاروان: قطار، قافله، کافله. ۴. ۱۶۶، ۳۵۷، ۳۷۹ او ۳۵۱
د کاکا بنځه، د کاکا منډینه، د کاکا ارټینه، د کاکا مینا، د
تره میرمن، د تره بنځه، د تره کور ودانه، تینداره. ۴.
۲۰۵، ۲۴۷، ۳۲۸ او ۳۳۴
- کانه: هغه څوک چې اواز نه اوري. ۴. ۳۵۹
- کبلۍ: د هوسی زوزات، د هوسی اولاد، د هوسی بچی. ۴. ۱۱۰
- کت مټ: یوه شان، ورته، هم شکل. ۴. ۱۵، ۱۲۲، ۲۰۳، ۲۰۶،
۲۳۷، ۳۸۱ او ۳۸۷
- کتینه: د چرسو پری شوي ګرده چې پټی ډډ ساتي. ۴. ۳۵۹
- کډوالۍ: مهاجرت، کډوان، کډوال، مهاجر. ۴. ۱۴۰، ۱۶۹، ۱۷۱،
۱۷۳، ۱۷۷، ۱۸۱ او ۱۸۲
- کری: ټول، درسته، واړه، ګر سره. ۴. ۱۹۶ او ۲۳۴
- کری: ګردۍ، حلقه، دایره. ۴. ۳۵، ۱۰۳ او ۳۷۱ (ټول ټال ۴۰
واري نور)
- کلام: ویناوې، خبرې. ۴. ۱۱۸
- کلام: خبره، وینا. ۴. ۳۹۰
- کله خور: سر خورونکی، کله خورک، یوه بېلګه الوتونکی دی چې
زېړه سینه، تور سر، اوږده لکۍ او ډبله چنګه مینوکه لري.
چټکۍ یو بلګه وړوکی الوتونکی دی (امریکايي وړه
مرغۍ) خوري. او ماشومان یې کافر الوتونکی هم
نوموي. ۴. ۳۵۹
- ککړۍ: کپړۍ، سر، ځکیسر. ۴. ۳۵۹
- ککۍ: ځنګۍ، زانګۍ، ننګۍ، بڼکلی ماشوم، ډولي ماشوم، هغه
ما شوم چې په مور ډېر ګران وي. ۴. ۳۵۹
- کم اصل: بې نسبه، سوی اصیل، ډم، ناین، جولا، نداف، قوال،
بازینګر، نڅۍ. ۴. ۱۵۰، ۱۵۶ او ۱۹۵
- کوراک: غوزانو یو ستره بېلګه چې ډېر سخت وي او
ماشومان یې د څلورمغزو په لوبو کې د ټکي په ځای
استعمالوي. ۴. ۱۸۴
- کوره سان: خرسان یو ډول نخۍ اوسپن ټوکړدی. ۴. ۳۵۱
- کور: ناسم، سوی سم. ۴. ۱۸۵ او ۱۹۴
- کولمان: په لغمان کې یو غرنۍ سیمه ده چې وګړي یې

- په کولماني(پشه يي) ژبه خبرې کوي.؛
 کوکی: ډولبوزی، شا وزرې، (پکه بي بي، شاه پرک) ۲. مشره
 خور.؛ ۶۳، ۳۰۱ او ۳۶۰
 کوتی: کیسکی، د خره بچی.؛ ۱۹۶، ۲۳۴
 کونده گل: د الینگار په ولسوالۍ کې شمال ختیځ لورته پروت د کلی
 نوم دی. په نورلام کې د ډکري کلا نه پورته.؛ ۳۶۰
 کونړي: د کونړ، د کونړونو، د کونړ ولایت چې مرکز یې اسد اباد
 او بنار یې چغسرای دی (ځکه یې کونړونه بولي چې څو
 کونړونه لري لکه خاص کونړ، بر کونړ، کوز کونړ په
 کې دي).؛ ۲۳ او ۳۲۷
 کوهی: ساه.؛ ۶۱، ۷۲ او ۱۰۴
 کهول: کورنۍ.؛ ۱۳۰، ۱۶۹، ۲۷۹ او ۳۳۸
 کېړدی: خیمه.؛ ۳۶۰
 کېلمان: په لغمان مرکز کې د میدانپو سیمې څخه کوز د ملایانو کلی
 دی، تانده سیمه ده ورته کېلمان وايي.؛ ۳۶۰

۲۴. ګي (ک)

- ګاډيلي: ګرده گردۍ، تاوه حلقه، د ګاډۍ تیر.؛ ۱۸۷
 ګتیاۍ: ګتونکې پنځه.؛ ۲۰۵
 ګډا: نڅاء، بازي.؛ ۳۷۷
 ګر: ظلم، ستم.؛ ۱۱۲ او ۱۷۳
 ګریان: ژړا.؛ ۱۱۲ او ۱۲۲
 ګس: کین، چپ.؛ ۳۷۵
 ګسټ: کین، چپ.؛ ۱۵۱، ۱۹۳ او ۲۷۴
 ګسمتي: کینمتی، چپکو.؛ ۳۷۹
 ګواښ: ګواښنه، ګوت څندنه، خبردارۍ، اخطار.؛ ۱۷۴
 ګوتېپر: ګوتلید، زوایه دید.؛ ۳۶۰
 ګوتنه: خیشاوه.؛ ۲۷۹
 ګور: قبر.؛ ۶۹
 ګور: کتل، د شپه میرویا د ساتونکو په سیستم کې
 هغه حالت دی چې تر پېنځه قدمه واټنه پورې امیر ته
 پاتې شو لاسونه سره تړي په ورنو کلک نیسي او د میر
 په لور ګور کوي د تعلیم قدم په بڼه تیرېږي.؛ ۲۶۳ او ۲۶۹
 ګویا: وینا، په خبرو اخته.؛ ۳۶۱

گویان:
گیڅ:
۲۰. لي (ل)

په خبرو، رغوا، غړا، وینا. ۴. ۳۶۱
سهار. ۴. ۱۹۱

لالا:
ستر ورور، ستر اوښی، ستر کاکا، مشری ورور، خور
مشر. ۴. ۱۶۹، ۱۷۴، ۱۸۴

لالیه:
پر مېرمنې چې خپل خاوند ډېر گران وې نو په لالیه یې
رابولي. شرین، خور، شات. ۴. ۸۱، ۸۲، ۱۶۲، ۱۶۳،
۱۶۴، ۱۸۶، ۲۱۷، ۲۵۵، ۲۹۶، ۳۱۰ او ۳۱۳

لانجه:
لا ویارې:
لرلید:
لرلید:
سوی ویار، بې ویاره، نافخره، لاغروره. ۴. ۳۶۱
دوربین. ۴. ۳۶۱

ورستی گنه، راتلونکي بڼه. ۴. ۴۵، ۹۶ او ۳۷۹
لېندوک، سنپیر، لرېوېشتونکی توپک، لېندوک باندې
تارول (یوه ډول مرغۍ) په غلچکي ډول وېشتل، خپل بېکار
په پټ او لرې ځایه وېشتل، له لرې او پټ ځایه وېشتل،
یوړ یو وېشتل. ۴. ۳۶۱

لم (رديف):
لم (رديف) داسې تعريف کوو چې هغه غونډلې، وبيکي
(ویوکي یا وی) او ابېڅې چې په ټول او تله برابر یا مقفي
شعر په پای کې د ټولو قافیه والو مسرو په یوه بڼه او یوه
مانا تکرار راځي ورته رديف وایو.

تر ټولو ډېرې پېيلې (پيرانو، شېرونو، شعرونه یا اشلوک)
د پښتو ژبې د و، ه، ابېڅې باندې پښېله (قافیه) او لر
(رديف) شوي دي. که د و، ه، ابېڅې د هرې وبيکي له بېل
بېل ابېڅې و منو نو د و، ه، ابېڅې په کې لم (رديف) راځي.
لکه وینه، دینه، شینه، ځینه، پینه په دغو وبيي پښېلي کې
د و، ه، ابېڅې لږ ده. یا قافيي دې چې د ه رديف لري. ۲۳۱،
۲۴۸ ... (ټول ټال ۸۷ واري په بېلابېلو چوپړو کې
راغلي)

لیران:
د سطورونه غونه، رووې، قطار، ځنځیر، د عنوانو مخ،
لکه: لیکلر، د لیک یا موخو د عنوانو مخ، لیک د سطورو
غونه. ۴. ۳۶۲

لرزان:
لری:
لغاز:
رېزدان، ځوځیدنه، تریدنه، لرزیدنه، این دیدنه. ۴. ۳۶۲
پروسه. ۴. ۲۸، ۴۳ او ۳۷۲
طنز. ۴. ۲۶۷

لغمانی:

هغه کس چې په لغمان سیمه کې زوکړه شوی وي، هغه
تن چې په لغمان سیمه کې پیدا شوی وي، د نوموړې سیمې
ژوند ګر او پېژن پاته یې و لري. ۴. ۶۲، ۶۴، ۱۰۹،
۲۰۴، ۳۷۰، ۳۷۶

لمپاکا:

د لغمان ولایت پخوانی نوم دی. ۴. ۳۷، ۴۷، ۱۱۱ او ۲۹۳
لنډ ګنډ، په لنډو. ۴. ۷۰، ۱۷۹، ۳۶۷ او ۳۷۵

لنډ پر لنډۍ:

لنډ پړاوی. ۴. ۳۶۲

لنډپېړۍ:

لنډ عمری. ۴. ۳۶۲

لنډ منګۍ:

لنډ وینی. ۴. ۳۶۲

لنډ لیدۍ:

لنډون:

مخففات، چې د اصلي کلمو پر ځای یې د سر، پیل ابېڅی
یا د پیل پېژند ابېڅې راځي. لکه: ت. و (تخنیکي وی)،
ا. غ، و. غ،، (اقتصادي غونډله یا وتیزه غونډله)، اېنچ
(اېنجنېر)، س (ساینسي)، ک (کیمیا)، ر (ریاضي)، ح
(حساب)، ا.ا.ج (افغانستان اسلامي جمهوریت) ... ۴.
۱۰۳ او ۳۸۲

لنډۍ:

په لغات کې لنډۍ هغه دوی سرې شعر ته وایي چې د لټکې
سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګېرنې، څرنګوالی او
څرګندوالی لري.

او په اصطلاح کې هغه ولسي، پیاوړی، غښتلی،
هېښونکی، سندریز، خوږ، ګڼلی، منلی، له اند، پند،
احساس او تخیل ډک شعر دی چې زموږ لرغونو پښتنو
نیکونو او نیاګانو د پښتو ژبې د ابېڅو و، ښ، ډ، ږ، ن، ی
او ...، څخه وړاندې زده، پېژندلې او د پښتو ژبې له
زوکړې له پېداېښت سره جوړېت یې جوت کړي دي. پښت
یې هم کولی شي چې لرلید (راتلونکې ښې) یې پرته له
ادبي بیرغې کولو (فلګیاریزم، د بل چا افکار او لیکنې په
خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

لنډۍ د مسرو شمېر یې ۲، د څپو شمېر یې ۲۲ له
دفتنګونو او پارنویکیو پرته. (دفتنګونه د لنډۍ توکي دي
لکه: وی، او، نو وی!!، جان، اشنا، شیرینه، ګرانه، یا
الله، یه، وای!!، وه!!، وه الله، الله وی!!، ای!!، وه الله
وی!!، وا وی، وای وای، ګرانه، وروره، یه کربانه! کنه
او داسې نور) د قافیې کلمې یا غونډلې نه لري.

خو د دوېمي مسرې په پای کې اهنګينه کلمه لري، چې دوی ټول اهنګ بشپړ وي. هره لنډۍ بايد ده (زموږ خپله ده، هيا هي، چې ورته وره ده، روغه ده، کوشنۍ ده، لنډه ده، دوي سترګې ده، هه، دوي سترګې والا، يا عينکو والا، عصري او ځانښودي، ده، وايو) چې د پښتو ژبې نهوېشتم، ګڼه ابېڅې ده. په واول يا غږن اواز پای ته رسېدلي وي، لنډۍ د پښتو ژبې د فونولوژيکي (غږيز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. په نورو ژبو کې د دې ډول شعر (البته په همدې وزن او اهنګ) څرک ليدل شوی نه دی او نه نورو ژبو ته د لنډۍ په ژباړه کې د دې اهنګ ساتل شوی دی.

پرتولو لنډۍ یو، باندې يوه رښت (قانون) د تطبيق وړ دی، يانې دا چې د هرې لنډۍ لومړۍ مسره بايد ۹ له دفتګونو پرته او دوېمه ۱۳ څپې وي له دفتګونو پرته. د هرې لنډۍ، د لومړۍ څلورمه او اتمه څپه او د دوېمي مسرې څلورمه اتمه او دولسمه څپه، خڼه وي او ډېری وخت په کې کومه څپه په کې نه احساسېږي له سيمه ييزو غږو سره هم څپه په خپل کيفيت نه پاتې کېږي او په نيمه سيمه کې توپير لري. ۴. ۲۳ او ۲۷۶. (ټول ټال ۶۷۹ واري په دې کښلي کې راغلی دی.)

لنډۍ یو

لنډۍ يې يوون (يکر يا مفرده) وی ده، د لنډۍ ډېرنو يا جمع وی يا لغات لنډۍ یو کېږي. ۴. ۲ او ۳۶۲. (ټول ټال ۶۶ واري په دې کښلي کې راغلی دی.)

لنډۍ ايزي:

د وی يا ويکي له پامه لنډۍ ايزه هغې درې سرې پېيلې ته وايي چې د لټکې سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګېرنې، څرنگوالی او څرګندوالی لري.

او په اصطلاح کې هغه وګړنۍ، پياوړې، غښتلې، هېښونکې، سندريزه، خوږه، ګڼلې، منلې، له اند، پند، احساس او تخيل ډکه پېيله ده چې زموږ لرغونو پښتنو نيکونو او نياګانو د پښتو ژبې د ابېڅو وو، ښ، ډ، ږ، ن، ی او ...، څخه وړاندې زده، پېژندلې او د پښتو ژبې له زوکړې له پېدايشته سره جوښت يې جوت کړي دي. پښت يې هم کولی شي چې لرلید (راتلونکې ښې) يې پرته له ادبي بيرغې کولو (پلجياريزم، د بل چا افکار او ليکنې په خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

د کوشنۍ لنډۍ ایزی د مسرو شمېر یې ۳، د څپو شمېر یې ۳۱ له دفتنگونو او پارنویکیو پرته دی. (دفتنگونه ، الیده ، اضافہ، سرباري او اوسترباری، غونډلې یا کلمې دې چې سندرہ ، اهنګ؛ ترنگتوک؛، یې لا خور وي، په بله مانا دفتنگونه ، غیرگغرونه یا واکه مرکب، هغه اوازو ته وایي چې د خپلواک او نیمواک په ملګرتیا منځ ته رازي او لکه یوستووی اواز یوه وار پتلیز له خولې راوزي د یوه غیرگغړ لومړۍ ټوک یوه خپلواک او دویم ټوک یې یوه نیم واک اواز وي، کله زورکی واله یې یا نرمه ،وی،، او زرکی واله یې یا درنه یې ،وی،، او داسې نور. دفتنگونه ، غیرگغرونه، ناټروییکی، ټروییکی، ستربل، اوستربل، پارنویکی، بلنویکی، اندېښنې، هیبجاني چغې، لکه: الله وی!، وی، او، نو وی!!، جان، ځانه!، خانه!، اشنا، شیرینه، گرانه، یا الله، یه، وای!، وای!، وه!، وه الله، ای!، وه الله وی!!، وای، وای وای، نو، الله، او، گرانه!، یه کربانه!، یه پښتیا!، یه ځلمیه!، هه بچیه!، یه کربانه!، ای الکه! وروره!، بخته میره! دغه راز هو، نه، ښه، څنګه، ولی...)، نومړي ټول د لنډۍ ایزی توکي دي، چې کله د هرې مسرې پیل کې، کله منځ او ډیری وخت په پای کې ویل کېږي او د څپو په شمېر کې ډېروالی راولي.

د پښلې کلمې یا غونډلې لړۍ لري. خوډېری وخت د لومړۍ، دویمې او درېیمې مسرې په پای کې ترنگتوکه غونډله لري، چې دوی ټول ترنگتوک بشپړ وي. هره لنډۍ ایزه باید ده (زموږ خپله ،، هه، هیا هی ،، چې ورته وره ه، روجه ه، کوشنۍ ه، لنډه ه، دوی سترګې ه ،هه، دوی سترګې والا ه، یا عینکو والا، عصري او ځانښودې، هه، وایو) چې د پښتو ژبې، نهویشتم، گڼه ابېڅې ده. په اوږد یا غږن اواز پایته رسېدلې وي، لنډۍ ایزه د پښتو ژبې د فونولوژیکي (غریز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. او درېیمه مسره یې ۱۳ څپې وي له دفتنگونو پرته.

د هرې لنډۍ ایزی، د لومړۍ او دویمې مسرې څلورمه او اتمه څپه او د درېیمې مسرې څلورمه اتمه او دولسمه څپه، باندې زورونه وي او ډېری وخت په کې کومه څپه باندې زورونه نه احساسېږي.

له سیمه ییزو غړو سره هم څپه په خپل څه رنگوالي نه پاتې کېږي او په ځنې سیمه کې بېلوالی لري. په بله وینا لنډۍ ایزې مېچې د څپیزه او خجیزه ټولوالې سره سره پر یوه نازورنه څپه یا یوې خور غږې یا ترنمې څپه پای ته رسي. مانا دا چې د دغې وروستۍ نهمې، اتلسمې، او یوه دېرشمې څپې خور غږې د لنډۍ ایزې مېچې د څپیزه او خجیزه ټولوالي ترڅنګه د لنډۍ ایزې یوه بل رڼنده ټوک ګڼل کېږي او نه شتون یې رغښت له پوښتنې سره مخامخوي؛ د پېيلې په توګه یې یوه څپه کمېږي او له موسقي پلوه خور غږ له لاسه ورکوي. دغه پایني ټوکون په یوه پیر کې له دغو درېواړو څپو څخه هره یوه د ور مخکې نهمې، اتلسمې، او یوه دېرشمې زورنې څپې له یوه څه اغېز سره لنډۍ ایزې ته یوه خور غږې وربښي او پر همدې لاسوند له هرو درو څخه ورپته هره یوه څپه هم ایوفوني (euphony) بلل کېږي چې پښتو اندول یې ترنګتوک یا ترنمې ټوک کېدای شي. غوره سټه د ترنګتوک په پاینۍ مسره کې دی چې نوموړې مسره د ایزې رغښت پنځ کوي، د ایزې غوره ټوک او منځي راځي.

په ټوله کې غوره ایزې هغه دي چې د لنډۍ، تپې، ټيکۍ او مصري، له هرې یوې مسرې سره ورته لرونه، پشیلې، ځانګړې ځانګړنې، بېلونکې نخښې، سرباري اهنګینه پاینۍ څپې ولري، د دیفتنګونه او پارنویکي سره، خو له نیمکۍ، انګې، لنډکۍ، بګتۍ، کېسۍ (شې)، پارکۍ، کاکړۍ، نارې، بدلې، لوبې، سندرې، چاربيتۍ، سپینۍ (ازادې پېيلې)، کېسه ګۍ، د اتن غبرګۍ، درې څپیزۍ، څلور څپیزۍ، پېنځه څپیزۍ، شپږ څپیزۍ، اووه څپیزۍ، اته څپیزۍ، نهه څپیزۍ، لس څپیزۍ، هایکوبۍ، موندۍ (سر پرېکړۍ)، انځورګۍ، کېنتوزۍ (سانتۍ)، نامانېزۍ، زخۍ، بې ټولۍ، ټولونجۍ، ناپېښلېزۍ، ناپېيلۍ او سلسلۍ، دې ټولو پېيلو سره د سکالو (موضوع، مسلې، دننه نۍ برخې، Dialogue) له سټې بېلوالی ولري، د دې له پاره چې دا ټول په پیرای بڼه له درې مسرو څخه رغښت موندلی دی او زوکره شوي، ان له ساده درې غونډله ایزه وينا او یادونې سره. نوموړو ټولو ته پام وي، پرې برلاسې

وي، رت بېلوالی یا گړندی فرق يي وکولی شي، ورته
گڼلي وي او د ټولو زهني پرتله په رپ سوب کې ټول
پښتون پښت کولی وشي.

د دې له پاره زما څېړنه دا سپیني ته را اوباسي چې
زه خپل د ژبې یوه څو سره پېيله د څو سره لنډۍ ایزې نوم
باندې نوموم، چې دې پښتو درې سرې پېيله له درې سرې
لټکې یا درې سرې لنډۍ ایزې، څلور سره لټکې له څلور
سره لنډۍ ایزې سره، پېنځه سرې لټکې له پېنځه سرې
لنډۍ ایزې سره، شپږ سره لټکې له شپږ سره لنډۍ ایزې
سره، اووه سرې لټکې له اووه سرې لنډۍ ایزې سره، اته
سرې لټکې له اته سرې لنډۍ ایزې سره، نهه سرې لټکې
له نهه سرې لنډۍ ایزې سره او لس سره لټکې له لس سره
لنډۍ ایزې سره... دېرې ورته ځانگړې ځانگړنې لري.
۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶ او ۳۷۳. (ټول ټال ۱۸ واري راغلی
دی)

لوبغاله يي مفرده وی ده، سټيډيوم، د لوبې میدان. ۴. ۲۱،
۱۸۵، ۳۷۹

لوبغالي:

خاصه. ۴. ۳۰

لوبښه:

يو بڼه ميوه ده چې په لغمان کې خورا ډېر دي او په
زياته گڼه ثمره هم نېسې، ژير رنگ اوقهوه يي دانې لري.
۱۲۳؛

لوکانت:

وگر ولايت چې مرکز يي پل عالم دی. ۴. ۷۰

لوگر:

لمرپرېوته، غرب. ۴. ۴۸ او ۲۰۴

لوېديځ:

سمتونو، طرفونو، له اړنه، د لورې يي مفرده وی ده. ۴.
۳۰، ۳۱، ۳۸۱ او ۳۵۱ (ټول ټال ۵۱ واري نور راغلی
دی)

لوري:

د ليک د عنوانو مخ، ليک د سطرو غونه، لړ ليک. ۴.
۱۸۵، ۲۰۷ او ۳۶۲

ليکل:

غيشي ویشتونکي ربري غولکه. ۴. ۳۶۷

لينده ماره:

شاهدي ويل، لل. ۴. ۲۰۳، ۲۴۵ او ۳۲۱

ليل:

هڅولي، جغات ورکولي، تشويق کولي. ۴. ۲۴۵

ليبلي:

۲۶. مې (م)

مالگاني، مالگني. ۴. ۳۶۷

مالگني:

مانده:

هغه ځای ته ویل کېږي چې پر سرک باندې اوبه په لنډو
واوري، چې نوموړی ځای پر سرک د سیلاب یو ناساپي
راتلو له پاره جوړ شوی وي. او هلته سرک موږ او یا
چرايي جوړه وي. نو که پر سرک داسې ځای شتون و
لري چې اوبه ترې اوري نو پښتو ژبه کې ورته مانده
وايې. (واش) او د اېنجینېری له پامه که پر سرک داسې
ځای شتون ولري چې اوبه ترې اوري د اوبو اندازه په کې
تر دېرشو سانتي یو پوري او یا د کوشنۍ یو موټرو ټیرونه
په کې ډوب نه شي نو مانده پرط جوړه وي.

که د دېرشو سانتي یو نه اوبه زیاتې وي نو پولچک پرې
جوړه وي. د بېلګې نومونه یې. لکه: د محمد گل باچا مانده،
کندي مانده، خروټو مانده، باغ میرزا مانده، هرمل مانده،
کټل مانده او د شخترای ماندي. ۴. ۳۶۷

مندینه:

ارتینه، مینا، میرمن، بنځه، کور ودانه، د ژوند ملګري. ۴.
۲۴۵، ۲۴۷، ۳۰۳ او ۳۵۹

متاک:

سخت منځی، پوچ، خالي غوز، تش منځی، کورک،
چارمغز چې منځ یې لرګی وي. ۴. ۱۸۴
معنایي، معنوي. ۴. ۳۶۷

مانيز:

مچه، مچکه، خولګی، چپو، خولګوتی. ۴. ۱۸۳ او ۳۵۱
په کوزه پښتون خوا کې یوه منطقه ده، چې تخبۍ څخه سو
واتن ړومبۍ راځي. ۴. ۳۶۷

مر غومی:

پشیرلی، د پسه هغه بچی چې عمر یې له یوه کاله کوچنی
وي مر غومی یې بولي، که له یوه کاله یې عمر لوړ وي
وری یې بولي، او که چیره یې عمر له دوې کلو پورته شي
نو مګ یې بولي. ۴. ۳۶۷
مړوندونه. ۴. ۳۶۷

مړوندان:

مسجد:

د لونځ ځای، چې یوازي الله تعالی ته په کې
عبادت کېږي. ۴. ۶۲، ۶۴، ۱۶۱، ۱۶۹ او ۲۴۵

مسره:

د پېيلي نیمه کړی، نیم بند یا نیم بیت ته مسره وایي چې یوه
لنډۍ، تپه، ټیکۍ او مصری دوی مسري لري. ۴. ۱۵، ۱۸، ۲۰،
... ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱ (ټول ټال ۱۳۰ واري په
بېلابېلو چوپړو کې راغلي)

مسري

مسره یې یوون نوم دی یا د مسره دېر نوم دی؛ د پېيلي یوې
کړۍ یا کړۍ، بند یا بیت ته مسري وایي چې یوه لنډۍ،
تپه، ټیکۍ او مصری یوه مسري وي. ۴. ۱۵، ۱۶، ۱۷،

۲۰، ... ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱ (ټول ټال ۸۷ واري په بېلابېلو چوپړو کې راغلي)

څراغ، چراغ، د شیدو یا د شرابو پيال. ۳۶۸
د وی یا وییکی له پامه مصری هغه دوی سرې پېيلي ته وایي چې د لرغون مصری توري، مصری سره ډېري ورته ځانگړي ځانگړنې، څرنگوالی او څرگندوالی لري. او په اصطلاح کې هغه ولسي، پیاوړې، غښتلې، هېښونکي، سندريزه، خوږه، گڼلې، منلې، له اند، پند، احساس او تخیل ډکه پېيله ده چې زموږ لرغونو پښتنو نیکونو او نیاگانو د پښتو ژبې د ابېڅو و، ښ، ډ، ږ، ن، ی او ... د مصری لرغون اهرمو غوندې چې ترننه یې نه جوړونکو او نه د هغوی نومونه معلوم نه دي څخه وړاندې زده، پېژندلې او د پښتو ژبې له زوکړې له پېداېښت سره جوښت یې جوت کړي دي. پښت یې هم کولی شي چې لرلید (راتلونکې ښې) یې پرته له ادبي بیرغي کولو (فلگیاریزم، د بل چا افکار او لیکنې په خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

مصباح:

مصری:

مصری د مسرو شمېر یې ۲، د څپو شمېر یې ۲۲ له دفتنگونو او پارنوییکو پرته. (دفتنگونه د مصری توکي دي لکه: وی، او، نو وی!!، جان، اشنا، شیرینه، گرانه، یا الله، یه، وا!!، وای!!، وه!!، وه الله، الله وی!!، ای!!، وه الله وی!!، وا وی، وای وای، نو، یه کربانه!!، وروره!!، کنه، ولي او اسي نور ...)، د پښېلي (قافيي) غونډلي (کلمي) نه لري. خو د دوېمي مسري په پای کې اهنکینه کلمه لري، چې دوی ټول اهنک بشپړوي. هره مصری باید د ه (زموږ خپله وه، هیا هی، چې ورته وړه ه، روغه ه، کوشنۍ ه، لنډه ه، دوی سترگي ه، وه، دوی سترگي والا ه، یا عینکو والا، عصري او ځانینودې، وه، وایو) چې د پښتو ژبې، نهویشتم، گڼه ابېڅي ده.

په واول یا غرن اواز پای ته رسېدلي وي، مصری د پښتو ژبې د فونولوژیکي (غریز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. په نورو ژبو کې د دې ډول پېيلي (البته په همدې وزن او اهنک) څرک لیدل شوی نه دی او نه نورو ژبو ته د مصری په ژباړه کې د دې اهنک ساتل

شوی دی. پرتولو مصری یو، باندې یوه رښت (دودی یا قانون) د پلې (تطبیق) وړ دی، یانې دا چې د هرې مصری لومړۍ مسره باید ۹ له دفتنگونو پرته، او دویمه ۱۳ څپې وي له دفتنگونو پرته.

د هرې مصری، د لومړۍ څلورمه او اتمه څپه؛ د دویمې مسرې څلورمه اتمه او دولسمه څپه، خجنه وي. ډېری وخت په کې کومه څپه په کې نه احساسېږي له سیمه ییزو غبرو سره هم څپه په خپل کیفیت نه پاتې کېږي او په نیمه سیمه کې توپیر لري. ۴. ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸ ... او ۳۷۳. (ټول ټال ۳۹۵ واري نور)

مصری یې پکړه وی ده، یا د مصری ډېرګنۍ نوم دی. ۴. ۱، ۲، ۳، ۴، ... ۳۷۸. (ټول ټال ۳۹ واري نور)

مصری یو:

د وی یا ویکي له پامه مصری ایزه هغې درې سرې پېيلې ته وايي چې د څو سره مصری سره ډېرې ورته ځانګړې ځانګړنې، څرنګوالی او څرګندوالی لري. او په اصطلاح کې هغه وګړنۍ، پیاوړې، غښتلې، هېښونکې، سندريزه، خوږه، ګڼلې، منلې، له اند، پند، احساس او تخیل ډکه پېيله ده چې زموږ لرغونو پښتنو نیکونو او نیاګانو د پښتو ژبې د ابېڅو، ډ، ږ، ن، ی او ... ۰، څخه وړاندې زده، پېژندلې او د پښتو ژبې له زوکړې له پېداېښت سره جوښت یې جوت کړي دي. پښت یې هم کولی شي چې لرلید (راتلونکې ښې) یې پرته له ادبي بیرغې کولو (فلګیاریزم، د بل چا افکار او لیکنې په خپل نوم تېرول، Plagiarism) کښلی شي.

مصری ایزې
(مصریزې)

د کوشنۍ مصری ایزې د مسرو شمېر یې ۳، د څپو شمېر یې ۳۱ له دفتنگونو او پارنوییکو پرته دی. (دفتنگونه، الیده، اضافه، سرباري او اوسترباری، غونډلې یا کلمې دي چې سندره، اهنګ، ترنګتوک، یې لا خوړوي، په بله مانا ديفتنګونه، غبرګڼرونه یا واکه مرکب، هغه اوازو ته وايي چې د خپلواک او نیمواک په ملګرتیا منځ ته رازي او لکه یوستووی اواز یوه وار پتلیز له خولې راوړي د یوه غبرګڼ لومړی ټوک یوه خپلواک

او دوېم ټوک یې یوه نیم واک اواز وي، کله زورکۍ واله یې یا نرمه ،وی،، او زرکۍ واله یې یا درنه یې ،وی،، او داسې نور. د پښتو څرنگه، غبرګونونه، ناټروپیکي، تروپیکي، سترېل، اوسټرېل، پارنویپیکي، بلنویپیکي، انډېشنې، هیبجاني چغې، لکه: الله وی!، وی، او، نو وی!!، جان، ځانه!، خانه!، اشنا، شیرینه، گرانه، یا الله، به، وای!، وه!، وه الله، ای!، وه الله وی!!، وای، وای وای. نو، الله، او، گرانه!، یه کرانه!، یه پښتیا!، یه ځلمیه!، هه بچیه!، فردوس خانه!، لغمانیه!، یه که څاره!، ای الکه! وروره!، بخته میره! دغه راز هو، نه، ښه، څنگه، ولی...، نومړي ټول د مصری ایزی ټوکی دي، چې کله د هرې مسرې پیل کې، کله منځ او ډېرې وخت په پای کې ویل کېږي او د څپو په شمېر کې ډېر والی راولي.

د پښلې کلمې یا غونډلې لري لري. خو ډېرې وخت د لومړۍ، دوېمې درېیمې، څلورمې، پېنځمې او شپږمې مسرې په پای کې ترنگتوکه غونډله لري، چې دوی ټول ترنگتوک بشپړوي. هره مصری ایزه باید ده (زموږ خپله ،، هه، هیا هی،، چې ورته وره،، روغه،، کوشنۍ،، لنډه،، دوی سترګې،، هه، دوی سترګې والا،، یا عینکو والا،، عصري او ځانښودې،، وه، وایو) چې د پښتو ژبې، نهویشتم، گڼه ابېڅې ده. په واول یا غرن اواز پایته رسېدلې وي، مصری ایزه د پښتو ژبې د فونولوژیکي (غریز) جوړښت تابع ده او د هغې پر بنسټ جوړېږي. د لومړۍ مصری ایزی پېنځمه او د دوېمې مصری ایزی شپږمه مسره یې ۱۳ څپې وي له دفتنگونو پرته.

د هرې مصری ایزی، د لومړۍ او دوېمې (د پورتنۍ پېنځه سره مسرې څلورمه، او د شپږ سره مسرې پېنځمه) مسره څلورمه او اتهمه څپه او د پېنځمه او شپږمې مسرې (پایڼۍ مسرې)، څلورمه، اتهمه او دولسمه څپه، باندې زورنه وي او ډېرې وخت په کې کومه څپه باندې زورنه نه احساسېږي.

له سیمه ییزو غږو سره هم څپه په خپل څه رنگوالي نه پاتې کېږي او په ځنې سیمه کې بېلوالی لري. په بله وینا

مصری ایزی مېچي د څپیزه او خجیزه ټولوالی سره سره پر یوه نازورنه څپه یا یوې خوږ غږې یا ترنمي څپه پای ته رسي. د هې ابېڅې دی چې غږ یې نس څخه هوا په حنجرې کشوي، چې خولې مخکې مو ورغوی او نیسې او ه یا هه ووايي نو هوا وېچي او د نس پکيدل او تشيدلو باندي پوهېږی چې همدې ته ترنگتوک وايي، مانا دا چې د پیلنۍ مصری ایزو نهې، اتلسمې، اووه ویشتمې، شپږدېشتمې او نهه څلوېښتمې (د پېنځه سره مصری ایزی یې ایزو نهې، اتلسمې، اووه ویشتمې، شپږدېشتمې، پېنځه څلوېښتمې او اته پېنځوستمې) څپې خوږ غږي د مصری ایزی مېچي د څپیزه او خجیزه ټولوالی ترڅنگه د مصری یوه بل رغنده توک گڼل کېږي او نه شتون یې رغښت له پوښتې سره خامخوي؛ د پېپلي په توگه یې یوه څپه کمېږي او له موسقي پلوه خوږ غږ له لاسه ورکوي. دغه پایني توکونه په یوه پیر کې له دغو درېواړو څپو څخه هره یوه د ور مخکې وروستی نهې، اتلسمې، اووه ویشتمې، شپږدېشتمې او نهه څلوېښتمې (د شپږ سره مصری ایزی نهې، اتلسمې، اووه ویشتمې، شپږدېشتمې، پېنځه څلوېښتمې او اته پېنځوستمې) زورنې څپې له یوه څه اغېز سره مصری ایزی ته یوه خوږ غږي وربښي او پر همدې لاسوند له هرو درو څخه وریته هره یوه څپه هم ایوفوني (euphony) بلل کېږي چې پښتو اندول یې ترنگتوک یا ترنمي توک کېدای شي. غوره سټه د ترنگتوک په پاینۍ مسره کې دی چې نوموړې مسره د ایزی رغښت پنځ کوي، د ایزی غوره توک او منځي راځي.

په ټوله کې غوره ایزی هغه دې چې د لنډۍ، تپې، تېکې او مصری، له هرې یوې مسرې سره ورته لرونه، پښلې، ځانگړې ځانگړنې، بېلونکي نخښې، سرباري اهنګینه پاینۍ څپې ولري، د دیفتنگونه او پارنویکي سره، خو له نیمکې، انګې، لنډکې، بگتې، کېسې (شېې)، پارکې، کاکړې، نارې، بدلي، لوبې، سندري، چاریتې، سپنۍ (ازادي پېپلي)، کېسه گۍ، د اتن غبرگۍ، درې څپیزې، څلور څپیزې، پېنځه څپیزې، شپږ څپیزې، اووه څپیزې، اته څپیزې، نهه څپیزې، لس څپیزې، هایکویۍ، پټی (تي خورو اړوندې پېپلي)، موندۍ (سر پرېکړۍ)، انځورگۍ،

کېنتوزی (سانتی)، نامانېزی، زخی، بی تولى، تولونجی، ناپېلیزی، ناپېلی او سلسلی، دې ټولو پېپلو سره د سکالو (موضوع، مسلي، دننه نى برخې، Dialogue) له سټې بېلوالی ولري، د دې له پاره چې دا ټول په ډېری بڼه له درې مسرو څخه رغېت موندلی دی او زوکره شوي، ان له ساده درې غونډله ایزه وینا او یادونې سره. نوموړو ټولو ته پام وي، پرې برلاسي وي، رت بېلوالی یا ګړندی فرق یې وکولى شي، ورته ګڼلي وي او د ټولو زهني پرتلنه په رپ سوب کې ټول پښتون پښت کولى وشي.

د مصری ایزې د څپې شمېر بېلګه داسې ده چې درې سره لري ۳۱ څپېزې وي، څلور سره مصری ایزې ۴۰ څپېزې وي، پېنځه سره مصری ایزې ۴۹ څپېزې وي، شپږ سره مصری ایزې ۵۸ څپېزې وي، اووه سرې مصری ایزې ۶۷ څپېزې، اته سره مصری ایزې ۷۶ څپېزې وي، او نهه سرې مصری ایزې یې ۸۵ څپېزې وي او لس سره مصری ایزې ۹۴ څپېزې وي. چې تر ټولو غوره یې څلور سره مصری ایزې ۴۰ څپېزې رانښلولې لري او څلور دانې وویل شي. خوندور رنگ، د نوي وخت او هندارو په ښکاروندو په سټه ولاړ راځي، ډېری ښې یې اته سره مصری ایزې ۷۶ څپېزې وي چې دوې دانې وویل شي، ښې به بیا درې سرې مصری ایزې دې اته دانې یا دولس وویل شي، لږې ښې بیا پېنځه سره مصری ایزې یا پېنځیزونې مصری ایزې دي چې پېنځه دانې وویل شي ښې راځي، دا بیا له څلورو دانو شپږ سره مصری ایزو سره خوا په خوا ځای نیسي.

د دې له پاره زما څېړنه دا سپیني ته را اوباسي چې زه خپل د ژبې یوه څو سره پېپله د څو سره یا څو مخه مصری ایزې نوم باندې نوموم، چې دې پښتو پېنځه او شپږ سره پېپله له پېنځه سره او شپږ سره مصری ایزې، مصری توري او مصری ایزې سره ورته ډېرې ځانګړې ځانګړنې لري، چې ورته مصری ایزه وايي، په دغه ډول څېرې لري، درې سره مصری ایزې، څلور سره مصری ایزې، پېنځه سره مصری ایزې، شپږ سره مصری ایزې، اووه سره مصری ایزې، اته سره مصری ایزې، نهه سره

مصری ایزی او لس سره مصری ایزی... په ښه مندل
کېږي. او مصری ایزی ډېرې ورته ځانګړې ځانګړنې
داسې دي. ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲ او ۳۷۳

مطعم:

مل:

خوراک. ۳۷۳
بډه، ملګری، انډېوال، دوست، اشنا، یار. ۴... او ۳۹۲
(ټول ټال ۳۹۱ واري نور)

ملګري:

دوستي، اشنایي، بډه والی. ۲۳، ۷۱، ۷۸، ۱۱۲، ۱۲۹،
۱۷۶، ۳۰۷، ۳۱۱، ۳۲۹ او ۳۸۰

منبر:

دریځ، د تبلیغ د ودرېدو ځای، (مونږ ورته ډېر زیات
درناوی لرو او همیشه دا په پام کې نیسو چې غلته خبره
او کوم ناوړه وینا، تربڼه سوی استفاده ونکړو.

ځکه چې حضرت محمد(ص) به له منبر نه د اسلام دین،
کره شیان، مقدس کتاب، قرآن پاک چې د حضرت جبرائیل
امین ملائک په واسطه پر حضرت محمد (ص) نازل شوی
د الله العظیم له لوري، هغه پوره مسلمانانو ته ورسوه او
ابلاغ کاوه یې. چې زموږ ژوند، قانون، نظام دې کتاب
پورې تړلی دی او منوونکو ته یې مسلمان وایي.

الله تعالی مونږ ته له یو لړ شیانو څخه په کلکه منع کړي
چې حرام دي (حرام یې بولي) او نه به یې کوو، لکه:
په ځمکه کې فساد، قتل، غلا، زنا، سود، شراب څښل، د
خور غوښه خوړل، د یتیم مال خوړل، ظلم، منافقت، له
یهودو او عیسویانو سره لاس یو کول او پیسې تر اخستل،
پټ پردی کېدل، یووالی نه کول... او له هغه سره شریک
نیول.

بل لړ شیانو یې حلال ګرځولي دي چې همیشه به یې کوو،
کله: د مېرمن ټول رښت ورکول، له هغوی سره ښېګڼه
کول، کالي او خواړه ورته چمتو کول، لمونځ، روژه،
زکات، حج، یوازي او یوازي د الله تعالی د رضا له پار
جهاد، ښه سلوک، ښه رویه، ارام خوراک کول په تېټ
اواز غږېدل، د مشرانو درناوی، پاک خواړه خوړل،
جغات، د مور او پلار په وړاندې د اوف کلمه هم نه ویل...
۱۹۳ او ۳۷۳

منځه:

منځی، هسته. ۶، ۷، ... او ۳۷۸ (ټول ټال ۴۹ واري
نور)

- منځه گل: د الېنگار په ولسولۍ کې سویل لوېدیځ لور ته پروت د کلي نوم دی. بدياباد (بديع لااباد) کې. ۷۰ هـ. ۳۶۷ او ۳۷۴ هـ. منځۍ: منګۍ: د اوبو لوبښي، ګري، مفرده وی یې منګۍ دی. ۷۰، ۲۳، ۳۰۷، ۳۰۹، ۳۱۱، ۳۱۷ او ۳۲۱ هـ. موتي: مفرده وی یې ده، موتی، سوک. ۳۴۷ هـ. موخي: سوله وي، موخل، مغل. ۳۷۴ هـ. مورچل: ډګر، سنگر. ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹ او ۸۰ هـ. موزي: حسود. ۳۰۱ هـ. موزون کدم (قدم): د کدم هغه بېلګه ده، چې زموږ د هېواد افغانستان د شپه میرو په سیستم کې له لمړني حالت پیل څخه شروع، تر ۲۵ مترۍ واټنه پورې چې د شپه‌میرو میر ته نږدې کېږي. کله چې د شپه میرو ټول ټولګۍ له شپغالي او یا له ټولګي څخه د پریټ میدان ته را وځي. نو د پریټ په میدان کې د کشونو په پیلني ځای کې شپه‌میری په لمړني حالت او سکون حالت کې ولاړ وي. چې دایې لومړی حالت دی. نو کله چې میر یا کومندان یې ورته وایي:- اسلام علیکم ورحمته و برکاته؟ په ځواب کې شپه‌میری وایي:- وعلیکم ورحمته و برکاته! او بیا ورته (کومندان) وایي:- سترې مشۍ؟ په ځواب کې شپه‌میری وایي:- ژوند!، ژوند!، ژوند! او که چېرته سر پټې ودانۍ، تالار، ټولګۍ، ځغاسته، حال، وې نو بیا ورته شپه‌میری په ځواب کې یوه ځل له پاره ژوند! وایي. او یا (کومندان) وایي چې څنګه یې؟ ژوند!، ژوند!، ژوند! او که خدای په امان وایي؟ نو بیا ټول شپه‌میری یې علمي او نظامي د درجه (رتبه) ګوري او وایي:- بریالي اوسئ مل پاڅوال صیب!!! (یا نور.....).
- په دوېم حالت کې ورته وایي:- تیار شئ! نو شپه‌میری هر یو تن ځان برابر وي. په درېم حالت کې ورته وایي:- ارام شئ! نو شپه‌میری هر یو تن ځان پټه خوله کوي. په څلورم حالت کې ورته وایي:- مرش!!!!؟ شپه‌میری هر یو تن (یوه کدم یا یو قدم) پښې پر ځمکه یو وارې وهي او په ګډه سره یو اواز کوي (هو!).

په پېنځم حالت کې ورته وايي: - یو - دوه!!!؟
شپه میری هر یو تن دوي کدمه پر ځمکه وهي او په گډه
سره یو او از کوي له هر قدم سره (هوو!)، وايي.
چې هر کله میر (یا دريځ، مشرانو، لویانو، درې گونو
چارو استازو، د افغانستان دنده یو چارو وزیر، ولس مشر
یا د هېواد د ازادۍ په ورځ د تېرېدو کې) ته ۲۵ پېنځه
وېشت قدمه واټن پاتې شوه.

تعلیم کدم پیله وي؛
پاتې شونې د نه وي چې د ښوونکي یا د میر له امر نه
ورسته. په تعلیم قدم کې پښې په ځمکه وهي او ورسره
اواز کوي.

هر کله چې تر پېنځه قدمه واټنه پورې امیر ته پاتې شوه
لاسونه سره تړي په ورنو کلک نیسي او د میر په لور گور
کوي.

په شپږم حالت کې ورته وايي: - تعلیم کدم !.
بیا شپه میري سره په گډه وايي یو!، خپلو پښو ته دب
ورکوي.

بیا وايي دوه! بیا خپلو پښو ته دب ورکوي.
بیا وايي درې! بیا خپلو پښو ته دب ورکوي.
او موضوع کدم (ارامه تېرېدل، ارام قدم، هوسا حرکت)
کوي.

د کرښې (صف) تړلو یا برابرول د شپه میرو (پولیسو،
څارواکي) په تېرېدوکه (رسم گزشت، پریت) کې د هېواد
د ازادۍ په ورځ نهه، نهه تنه په اوږدو او نهه، نهه تنه په
لنډو وي ۹X۹ په هره یو ټولي وي چې ټول سره ۸۱ تنه
کېږي.

چې نوموړي ټولي په لس گونو گڼه وي.
او افغانستان د شپه میرو سیستم تیارونه د ښي لور ته لور
تتان وي او گس لور ته ټېټ تتان (کسه) وي.
له ښي لور لور څخه د ۹X۹ تنیز کرښه یا (لین، صف)
تړلو پیل کوي او په گس ټېټ لور یې پای ته رسوي.
او د افغانستان د ملي پوځ سیستم تیارونه د لومړي کرښه
یا (لینکه، صف) ته لور تتان وي.

نهم صف ته ټېټ تتان وي. له پیل لور لور څخه د
(سرتېرو، ساتونکو، پوځیانو، اردو) ۹X۹ تنیز کرښه یا

صف تړلو پیل کوي او د پای په تېټ لور یې پای ته رسوي.

کله هم چې تېریدوکه بشپړېږي. د گڼې شمېره یې سل زرو تنو شپه میرو، ساتونکو ته رسېږي.

نو ځکه د هر یوه شپه‌میر او ساتونکي د درناوي (احترام) او سلامی له پاره د دوی ستر میر (هر یو :- د شپه‌میرو ستر میر د افغانستان دنده‌نیو چارو وزیر... نوم یې... پلانکي صیب او ساتونکو ستر میر افغانستان د ملي دفاع وزیر... نوم یې... پلانکي صیب) په سر لوڅي موټر کې تیار سی ولار وي.

د ټولو برا بر شویو او تړل شویو ټولۍ یو په وړاندې تېرېږي.

نو ځکه په پښونه شي کوی چې د دوره دېرو تنو په وړاندې په پښو تېر شي.

ځکه په سر لوڅي موټر کې تیار سی ولار وي او د خودانو د ټولۍ یو په خوا کې و درېږي.

د دوی په لور گور کوي په نظامي سلامی ولار وي او ورته وايي:- اسلام علیکم ورحمته وبرکاته؟

په ځواب کې ټول همغه ټولي یا ځانگړې بېلگه د شپه میري یا ساتونکو وايي:- وعلیکم ورحمته وبرکاته!

او بیا ورته وايي:- ستري مشی؟

په ځواب کې ټول همغه ټولي یا ځانگړې بېلگه د شپه میري یا ساتونکو وايي:- ژوند!، ژوند!، ژوند!

او بیا ورته وايي:- د شپه‌میرو ستر میر د افغانستان دننه نیو چارو وزیر..... پلانکي!، یا د ساتونکو ستر میر د

افغانستان د ملي دفاع وزیر..... پلانکي!

په ځواب کې ټول همغه ټولي یا ځانگړې بېلگه د شپه میري یا ساتونکو وايي:- بریالي اوسئ د شپه‌میرو ستر

میر د افغانستان دننه نیو چارو وزیر..... پلانکي صیب!، بریالی اوسئ د ساتونکو ستر میر د افغانستان د ملي دفاع

وزیر..... پلانکي صیب!

له ټولو ټولۍ یو ته له تېرېدونه ورسته نوموړي میران ځي او په دریځ کې ولس مشر د هېواد له ستر لویانو سره ولار

وي او دوی ورته سلام کوي.

وايي :- د افغانستان د اسلامي جمهوریت ولسمشر پلانکي صیب اسلام علیکم ورحمته وبرکاته!

افغانستان د اسلامي جمهوریت ولسمشر..... پلانکی
وايي:- وعلیکم ورحمته وبرکاته!
او بیا ورته وایي:- ستري مشی؟
په خواب کې د افغانستان د اسلامي جمهوریت ولسمشر
..... پلانکی وایي:- ژوند!
او بیا ولس مشر ته لاس ورکوي او غېږه، ولس مشر ورته
وايي مننه!.

او په خوا کې ورسره ودرېږي. تېرېدوکه پیل کېږي.
او د هر یوه ټولۍ په اړه ولس مشر ته ځانګړي معلومات
وړاندې کوي.

ورسره خبرې اترې او خپلې خوښۍ څرګنده وي.
د صف تړلو یا برابرول په عادي حالت کې ۴۵ پېنځه
څلوېښت کسيزه ټولۍ وي.
د نظام جوړه ونه:

ټولۍ مشر لومړی وار وایي:- ارام شی!
ټولۍ مشر دوېم وار وایي:- تیار شی!
ټولۍ مشر درېم وار وایي:- د ښاغلي پاڅوال صیب د
احترام له پاره ښي لور ته ګور!
ټولۍ مشر څلورم وار وایي:- د ښاغلي پاڅوال ته د درېمې
پوهنځۍ د زده کړیالانو د شتونوالي رافور،
ستاسو ښاغلي پاڅوال په وړاندې اورو، وړاندې
کونکي شپير احمد لغمانی!، د دیارلسو شپير اویاوم کال د
څلورم کال زده کړیال.
ښوونکي (فردوس یا د شپه میرو میر): مننه! وړانګور او
ارام شی ورکړه!

ټولۍ مشر په پېښم وار وایي:- وړانګور!
ټولۍ مشر په شپږم وار وایي:- ارام شی!
ښوونکي (د شپه میرو میر):- خپله موخه، ورمونه،
وړانګوینې او د زده کړې کوم څپرکی د زده کړیالانو
زهنونو ته رسوي! . ۴. ۳۷۴

میر: مشر، سالار، ښاغلی. ۴. ۳۹۱
میره: ټټنگ، دښته، بیابان. ۴. ۳۳۹
میريالي خیل: په مهترلام کې خټېځ لور ته د ډاګ په اخیره
برخه کې د کوچیانو کلی دی. ۴. ۳۷۸

۲۷. نې (ن)

- نډۍ زېرمه، پوتنښل. ۴. ۳۷۸
 ناوې، ناوکی. ۴. ۳۸، او ۴۰
 ناوې، ناوې. ۴. ۲۱، ۱۹۳، ۲۷۹ او ۳۵۱
 اک ته ورته جلی ، چي شفاف نازک مخ ولري له میده
 خالو سره. ۴. ۱۹۳ او ۲۰۵ چوپړي کې راغلی دی.
 گډا، بازي، رقص. ۴. ۶۲ او ۳۶۰
 شرط. ۴. ۸ او ۵۸
 اشاره. ۴. ۲۸ او ۱۱۴
 عشاره، تلمیح، کنایه. ۴. ۳۷۸
 سپین زر. ۴. ۳۷۸
 څښتن، ساتونکی، څوکی والا. ۴. ۳۵۵
 حس، مونث جمع وویکی یې نڅېړنې ده. ۴. ۳۷۸
 د ښوونځی نوم دی چي ما په کې منځنۍ ښوونه کړي. ۴.
 ۳۷۸
 لیدنه، کتنه، ۲: (نندارې یې جمع ده یا سینما. ۳:) نندارتون
 : نمایشگاه. ۴. ۱۸۱، ۳۱۹ او ۳۲۰
 قدمه ، مخکي وینا، سريزه. ۴. ۳۸
 خواست دامن، ریبیاري. ۴. ۳۷۸
 انکار، نه منل. ۴. ۲۰۳، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۳۳ او ۳۰۴
 منکر. ۴. ۲۰۴
 جنس (نر او ښځه). ۴. ۲۳۳، ۲۴۹ او ۲۵۹
 خدمت گار، غلام. ۴. ۱۸۴
 میرنی، نامتو، سرلوری، سرفرازه. ۴. ۲۰۴
 مېړنی، سرغندوي، سرلوری، سرفرازه. ۴. ۳۷، ۱۹۷،
 ۲۰۴... او ۳۷۱ (ټول ټال ۴۰ واري نور)
 هفته. ۴. ۱۰۶
 عدل، داد. ۴. ۳۷۸
 ستره محکمه. ۴. ۲۰۴
 عدلي وزارت. ۴. ۲۰۴
 نیم نانی، ښه الک (په سویل کې نانی هغه الک ته وايي
 چي عمر یې له کس نه کم وي او نوم یې هم زده نه وي.
 نو د درناوي یا له پاره ور څخه پوښتنه کوي نو د ناني
 په نوم یې بولي. او که نوم یې نه ورځي او له کس نه عمر
 کې ستر وي نو د درناوي له پاره ور څخه پوښتنه کوي
- نډۍ زېرمه، پوتنښل: ناوې، ناوکی: ناوې، ناوې: اک ته ورته جلی: خالو سره: گډا، بازي، رقص: شرط: اشاره: عشاره، تلمیح، کنایه: سپین زر: څښتن، ساتونکی، څوکی والا: حس، مونث جمع وویکی یې نڅېړنې ده: د ښوونځی نوم دی چي ما په کې منځنۍ ښوونه کړي: ۳۷۸ لیدنه، کتنه، ۲: (نندارې یې جمع ده یا سینما. ۳:) نندارتون: نمایشگاه: ۳۲۰، ۳۱۹ او ۳۲۰ قدمه ، مخکي وینا، سريزه: ۳۸ خواست دامن، ریبیاري: ۳۷۸ انکار، نه منل: ۲۰۳، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۳۳ او ۳۰۴ منکر: ۲۰۴ جنس (نر او ښځه): ۲۳۳، ۲۴۹ او ۲۵۹ خدمت گار، غلام: ۱۸۴ میرنی، نامتو، سرلوری، سرفرازه: ۲۰۴ مېړنی، سرغندوي، سرلوری، سرفرازه: ۳۷، ۱۹۷، ۲۰۴... او ۳۷۱ (ټول ټال ۴۰ واري نور) هفته: ۱۰۶ عدل، داد: ۳۷۸ ستره محکمه: ۲۰۴ عدلي وزارت: ۲۰۴ نیم نانی، ښه الک (په سویل کې نانی هغه الک ته وايي چي عمر یې له کس نه کم وي او نوم یې هم زده نه وي. نو د درناوي یا له پاره ور څخه پوښتنه کوي نو د ناني په نوم یې بولي. او که نوم یې نه ورځي او له کس نه عمر کې ستر وي نو د درناوي له پاره ور څخه پوښتنه کوي

نو د کاکو په نوم يې بولي. هغه الک ته وايي چې ځوان شوی نه وي عمر يې له څلورو څخه تر نهو کلو پورې وي.

نیمناۍ (نمچه الک) په الېنگار ولسوالۍ کې د سلېنگار کلي نه پورته د چهارکلا، براخېلو او الوخېلو کړيو ترمنځه پرته سيمه ده. زموږ د دوېم کلي نوم دی. ۳۷۹

۲۸. نې (ن)

زنکۍ، جمعه يې زنکـيان، هغه ماشومان چې پر مور باندې ډېر زيات گران وي، د ناصرو قوم ځينې خلک رنکي ته ټنکۍ وايي. ۳۵۹

۲۹. وې (و)

ټول، درست، گرسره. ۶۲، ۶۴ ...، ۳۸۲ (ټول ټال ۴۰ واري)

تخيل، شېري خيال، د شعر پييلۍ انځور. ۱۶۰ او ۲۳۶ د واورې رېزونه، د واورې رېزونه، برف کوچونه. ۴۵ او ۱۲۵

واورېز، له واورو ډک، پرېرې. ۳۷۹ واورين: وخت:

پېر، زمان، سهولتونه، گرځېدنه، څرخا، تاوېدنه، چورلېدنه داعصابو پارېدنه، گېنۍ اخيستنه، ترله وتنه: چکروهنه: بدلېدنه: کړ ليچ: پېښه: کار، چوپړ، خدمت: وار، روڼ: سينگار: څيره، جوله، بڼه: طرز، چم: ميلان. گرځول، چورلول: بڼه ورکول: راپه زړه کول: تاوول: اړول: ستلول: په بل مخ اړول: بې خايه کول: بدلول: تنبول، په شاکول: مخ کول، توجه کول، سپارل: ترجمه کول، ژباړل: جوړول: گرځېدل، تاوېدل، څرخېدل، چورلېدل، ستنېدل: اوښتل. لکه: زه به لوبغالي ته په يوه نۍ، منځنۍ (يک شنبه، سه شنبه،) تلم په يکۍ باندې، لرلېد داره بادې ټوپک مې و، په نېښه وېشتو کې گسمني يمه ځکه کېن لورې سترگه مې عادت د پټېدو نه لري. کلي کې مو ځای نه و، په بېرنيو شيبو کې به يوه بل ته چمتو وو؛ په خپل منځو کې به مو بڼې لوبوې کولې، لکه ډاډب، کيکېشن کای کراتي، کرکټ، خوسۍ. ۶، ۴۷، (ټول ټال ۱۷۰ واري نو)

- وچه بیړۍ: د اوبښانو کاروان، د اوبښانو ګله، د اوبښانو قطار، د اوبښانو قافله، (هغه د اوبښانو کاروانونه چې په صحراګانو کې تر څو میاشتو منزلونه کوي). ۳۷۹
- وراشه: وجیز، ښې خبرې، مثل. ۶، ۱۴، ۳۰، ۴۹، ۵۲، او ۳۹۲
- ورانکاری: شراندازی، یاغی، بلواګر، اورپکی، وسله وال. ۳۸۰
- وردۍ: یونفارم، جاله، نظامي لباس. ۱۸۶
- ورګوزار: ور غورځیدل، ټیله کول، سبب کیدل د غورځیدو. ۳۸۰
- ورهنيزي: کسبي. ۳۸۰
- ورمونو: نصیحتونه. ۳۸۰
- ورکتون: د ماشومانو ساتنځی، کودکتان. ۳۸۰
- ولس: قوم، د سیمې وګړي، د سیمې ژوندګر، جرګه، د مشرانو ناسته (اجلاس). ۶ او ۳۹۱ ټول ټال ۱۴۳ واري نور
- ولوله: احساس، عاطفه. ۱۷۳ او ۲۳۶
- ولولیز: عاطفي، احساساتي. ۵۵ او ۲۷۳
- وګړیو: خلکو، ولس. ۳۰۴
- ونج: عوض، تعویض، میز. ۳۸۰
- ون کدم (قدم): ارامه تیریدل، ارام قدم، هوسا حرکت کوي. کله چې تعلیم قدم پای ته رسي ارام قدم، هوسا حرکت پیلېږي. ۳۷۵
- ونه څښي: ونه څکي، ونشکي. ۲۴۹
- ویار: عیب، کمی. ۲۴۹
- وېلار: تصمیم، عزم، اراده. ۳۵، ۱۷۱ او ۲۰۴
- ویجار: وران، خراب. ۱۵۳
- ویوګي: لغات، ویبکي، ویکي، ويي. ۱۸۵ او ۳۶۱
- وی: لغات، ویبکي. ۲، ... ۳۸۲. (۱۹۷ واري نور)
- وی: د حیرانتیا اوز، بې برکته ناره یا غر، پرنویکی دی. ۱۱۰
- ویبپوهه: لغاتپېژندنه. ۳۸۰

۳۰. هي (ه يا هـ)

- هاران: د حضرت لوط (ع) د پلار نوم دی. د حضرت ابراهيم (ع) د مشر ورو نوم دی، او د ازړ ستر زوی. ۳۸۱
- هتي یوال: دوکاندار، هتيوال. ۳۸۱
- هروم (هزم): د اور شغله. ۳۸۱

هېر:
هېروون:

له یاده وتلی، په پام کې نه. ۱۷۲ او ۳۴۶
له یاده باسټل شوي، هېرکړل شوی، له پامه باسټل شوی.
زما د نږدې ملګري او دوست توریالي، هېروون،
مشهور په ترون د تګاب ولسوالۍ اخیري نوم دی. ۴.

۳۱. یې (ي)

خرس. ۴. ۳۸۱
د کبنتۍ لاستۍ. ۴. ۳۸۱

بېر:
بېر:

۳۲. ي	
-------	--

بېسکل. ۴. ۳۸۱
یک شنبه. ۴. ۶۳، ۹۳، ۱۷۵ او ۳۷۹
بارور، حاصلخېزه. ۴. ۳۸۱
ابره، اېبره، حاصل، ثمره. ۴. ۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۲۱

یکۍ:
یوه نۍ:
بېبور:
بېبره:
۳۳. ی

یکر، واحد، یونټ. ۴. ۳۵، ۲۰۳، ۲۰۴، ۳۳۵، ۳۴۰،
۳۶۳ او ۳۶۸

یوون:

۳۴. ی

۳۵. ئ

دا لاندې نې په هغه ویکو کې ترې ګټنه اخستل کېږي چې کټ مټ د عربي ژبې لغات
وي، په پښتو ژبه کې دا تورې نه کارول کېږي، خپلې ژبې وی لرو ورته.

۳۶. ټي (ټ)

ورسته پاتې ژوند. ۴. ۳۸۱

ټرد جنريشن:
حي (ح)

مشران، والیان، هغه تن چې د اسلامي شورا یا جرګې له
لوري په ښکاره ټاکل کېږي د وګړو له منځ وي او په پټه
او ښکاره پردۍ نه وي. ۴. ۱۵۱
روان پېر، اوس، د مګرۍ. ۴. ۶۰، ۷۴، ۷۵ ... ۳۹۱
چوپړی (ټول ټال ۷۶ واري نور په بېلابېلو چوپړو کې
نومړي وی یا لغات راغلی دی.)

حاکمان:
حال:

۳۷. ذې (ذ)

۳۸. صې (ص)

صفي الله: زما (د څېړونکي يا ليکوال) نوم دی، د عربي ژبې وی
 (صفي الله) ده، د الله رېښتینی ملگری، د الله صادق دوست، ۲: د
 حضرت آدم ع تخلص دی. ۴. ۳۸، ۵۴ او ۱۹۵

۳۹. ضې (ض)

ضدي: قصد ناک، بي پرواء، قصد ناک، لړلی. ۴. ۱۸۹

۴۰. طې (ط)

۴۱. ظې (ظ)

۴۲. عې (ع)

عين الله: زموږ سر ښوونکی، د پښتو مضمون ښوونکی وه په
 منځنۍ ښوونځۍ تجربه وي نمبر اول کې. ۴. ۳۸۲
 عياله: زوزات، واړه، ماشومان. ۴. ۳۸۲
 عيال: اولاده، کوشنيان، ماشومان. ۴. ۲۲

۴۳. في (ف)

فصل: څپرکی. ۴. ۲۱۵، ۲۷۳، ۳۴۷ او ۳۴۹

فيصله: پرېکړه، تړه. ۴. ۲۶۴ او ۳۴۴

۴۴. ق

قلعه: کلا، کور، انگر، خونه، مېنه، قلع. ۴. ۳۸۲

قوي: تکره، زورور، کلک، ټينگ، مضبوط، طاقت ور. ۴. ۳۷،
 ۵۰، ۱۱۵، ۳۲۳،

لنډون

په دې ټولګه کې لنډون (مخففات) د اصلي غونډلو (کلمو) پر ځای يوازې دغه لاندېنۍ
 راغلې دی.

اېنچ. ص. ف: اېنجينېر صفي الله وو فردوس ،،. ۴. ۲۴۱ چوپړی

۲۲. بېبلو گراپی Bibliography د هغو لیکنو لېست چې په یوه سکالو یا بورونکي او کبنونکي پورې اړه ولري.

۱. **Apzal khan Khatik**, (April ۲۸ ۱۸۸۵), *TARIKH I MURASSA PASHTU*, (*Britannia Musorienal* 2893). Page 119.
۲. **Jimmy Wales and larry Snager**. Nonprofite Wilimedia Foundation, (Janvary ۱۵, ۲۰۰۱), *Wikipedia, the Free encyclopedia Laghman province*. (January ۳۱, ۲۰۱۱, ۱۲:۰۰am)
۳. **Lousi Joseph Halle**, (۱۹۶۲) *Man and Nation, the Nations of the world.*, (*Princeton lagecy library, USA*) Page 13.
۴. **Britanica Junior** (World Almance (published annually by the new yark world- telegram and sun). *Encyclopaedia Britannica, Inc.*, ۱۹۸۷,.
۵. **FUCHS, G., MATURA, A., and SCHERMAN, O.** (۱۹۷۴), *Verbericht über geologische und Lagerstättenkundliche Untersuchungen in Nurestan, Afghanistan. Verhandlungen Geologische Bundesaust.*, (Osterreich), no. 1, 9–23.
۶. **OBERDORFER, D.** (۱۹۷۸), *Activity in Afghanistan stirs concem. The Washington Post*, May 29, 1978, p. A12.
۷. **ROSSOVSKIJ, L. N. CHMYREV, V. M., and SALAKH, A. S.** (۱۹۷۶), *Aphanitic dikes with spodumene among lithium*

pegmatites; conditions of formation. Doklady Akademia
Nauk SSSR, 226, no. 6, 1418–1421.

۸. **Pierre Bariand.Dr** (۱۹۵۹), *Famous Mineral Localities, The
Pegmatites of Laghman, Nuristan, Afghanistan, La Fusade,
24250 Donne, France, p12.*

۹. **ابن کثیر عماد الدین ابوالفداء اسماعیل بن عمر قرشی دمشقی شافعی. شیخ**
القران و الحدیث (۷۵۱ څخه تر ۶۸۰ لېږدي يا ۱۳۷۳-۱۳۰۲ زېږدي)، عمده
التفسیر عن الحافظ ابن کثیر، د احمد محمد شاکر له لوري په ۵ ټوکه کې له
چاپه تېر کړی، د ابن کسیر له مرگ څخه ورسته قاهره کې، ۱۳۵۳ لېږدي
(۱۹۷۵ زېږدي) له چاپ څخه تېر کړی دی. د لیکوال له مرگه ۶۰۲ کاله
ورسته د احمد محمد شاکر له چاپه سلامت تېر کړی دی، حیات ادم له ابن کثیر
څخه، ۹۶ چوپړی.

۱۰. **افغانستان د عالمانو علمي استازي (هیئت). کابل. (۱۳۲۳ لېږدي يا ۱۹۴۵**
زېږدي)، کابلۍ تفسیر، د افغانستان غوره علمانو هیئت تر نظر لاندې د شیخ
الهند مولانا محمود حسن دیوبندي او شیخ الهند مولانا شبیر احمد دیوبندي په
ګډه د ،، فوائد موضع الفرقان ،، اردو ترجمه او تفسیر، له اردو ژبې په پښتو
ژبې او دري ژبې ته په ښه روانه ژبه و ژباړه او په دې نېټه يي ۱۳۲۷/۵/۱۰
بشپړ کړه، ۱۳۳۳ لېږدي کې لومړی ځل له چاپه سلامت تېر شوی. دویم ټوک،
۹۱۴ چوپړی.

دوېم ځل چاپ ۱۳۶۰/ ۲/۲ لېږدي کې په شپږ ټوکو کې شوی دی، دویم ټوک،
۹۱۴ چوپړی.

د ربېم ځل چاپه يي د مکي مکرمي اسلامي اړېکو عالم د پښتو ژبې ماهر مولانا
عبيد الله شاه له پلټنې ورسته ترې ځينې زاړه او پېچلو لغاتونو سره نږدې په
دوي لينډيو کې يي ورته خوا په خوا نوي ماناوې وليکي. د لوی الله په مرسته
او توفيق سره لومړی او دوېم ټوک قرآن کریم سره له ترجمې او تفسیر (کابلۍ

تفسیر) چاپ د بیت الله او محمد رسول الله مسجدونو خدمتګار باچا فهد د قرآن کریم په چاپځای کې د سعودي عرب د حج او اوقافو د وزارت د اشراف او مشرئ تر څار لاندې چاپ ته په ۱۳۷۲ لېږدي (۱۴۱۴ سپوږميز لېږدی - ۱۹۹۳ زېږدی) ورسېده. ګڼه: (۴۰۰۰/د ۲۲) (۴) (۰۱)، (ص ب ۳۵۶۱) مدینه منوره. ۸۵۶ چوپړی.

څلورم ځل چاپ په پښتو ژبه د قرآن کریم د معانیو ژباړه او تفسیر، و، کابلۍ تفسیر،، په دوي توکونو کې د افغانستان د علما وو علمي هیئت (استازي دوکتور محمد بلال امیني، دکتور عبدالسمع او دوکتور اسماعیل) له څارنې او کره کونې لاندې شوی دی، د قرآن کریم دا پښتو ژباړه او تفسیر، د بیت الله او محمد رسول الله مسجدونو خدمتګار باچا سلیمان د عبدالعزيز سعود زوی له لوري د الله تعالی د رضا له پاره وقف کړی، خرڅول یې بند (منه) دي. وړیا ویشل کېږي، په مدینه منوره کې د قرآن کریم د چاپ له پاره د پاچا فهد چاپخانه، ته په ۱۳۹۸ لېږدي (۱۴۴۰ سپوږميز لېږدی - ۲۰۱۹ زېږدی) ورسېده. ګڼه: (۴۰۰۰/د ۲۲) (۴) (۰۱)، (ص ب ۳۵۶۱) مدینه منوره. رډمک: ۶-۹۷۸-۸۱۸۷-۶۰۳-۷۴-۹۷۸ (ټول)، رډمک: ۳-۷۵-۸۱۸۷-۶۰۳-۹۷۸ (لومړی ټوک)، له چاپه تېرې شوي کچې ۱۴۴۰/۱۱۶۹۹ دانې، لومړی ټوک، ۴۶۲ چوپړی.

۱۱. **برهان دین (الدین) صدیقی. مولانا.** (۲۰۰۶ میلادي کال)، د اسلامي معلوماتو ذخیره، د مولانا غفران رشیدی کیرانوي د کتاب ژباړه، د مکتب دیوبند خپرنډويي ټولنې تخنیکي څانګه پېښور. ۴۷ چوپړي.

۱۲. **پینده محمد. زهير.** (۱۳۱۰ لېږدی یا ۱۹۳۲ زېږدي)، غورځکه د لنډیو، خطي نسخه ملي ارشيف، استقلال لېسه کې کښلې، ۱۳۱۸ لېږدي کې پښتو ټولنې ته سپارلې. اوس يې ملي ارشيف کې د موندنې ګڼه ۴/۵۲ پر له پسې ګڼه ۴۶۳۸ ده، ۱۲۲ چوپړی.

۱۳. **حبيب الله رفيع.** (۱۳۴۹ لېږدی)، د خلکو سندري، افغانستان اکاډمي، د تاريخ او ادب ټولنه، ۱۰۹ چوپړی.

۱۴. **حبیب الله رفیع.** (۲۰۱۰ زېږدی کال)، د پښتو لنډیو ژوند څلورنیمو زرو کلونو ته رسېږي ، هارون حکیمي مرکه. [۲۸, Sunday November ۲۰۱۰ PM ۱۴:۱۲] ۱۶:۰۳ د شپې.

۱۵. **حبیب الله رفیع.** (۲۰۱۰ زېږدی کال)، په پښتو کې لنډۍ څه ته وايي؟ ، د آلمان ږغ راډیو سره د اوستاد حبیب الله رفیع دمرکې متن. په دې برېښلیک یې وگورئ: <http://www.khost-web.net/adabyat/landay/۰۸۸۱-۲۰۱۴> [۲۰۱۰-۲۴-۰۸]، [۲۰۱۰-۲۸, Sunday November ۲۰۱۰ PM ۱۴:۱۲] ۱۹:۴۳ د شپې.

۱۶. **حضرت محمد ویاړ.** (۱۳۸۷ لېږدی)، مسافر هم د اوږده سفر جامي په تن کړي، کابل مجله (۵-۶) گڼه، ۱۷۴ چوپړی.

۱۷. **خان سلام. پوهنیار.** ادبي فنونو درسي لیکي (ټیکس بوک، چپټر)، څلورم ټولگی، اتم سمېسټر، ۱۳۸۷ لېږدی، ۵۵ او ۵۶ چوپړی.

۱۸. **داود خان داور.** (۱۹۸۴ زېږدی)، پښتو ټپه، پښتو ادبي مرکز، د نورنگ سرای پېښور، ۲۱ چوپړی.

۱۹. **(د لیکوال پېژند څرگند نه دی).** (۱۳۱۲ لېږدی یا ۱۹۳۴ زېږدي)، منتخبات لغات متفرقه پښتو، خطي نسخه (کلمي کښلي يا په قلم ليکلي) ملي ارشيف، په ۱۳۱۸ لېږدي کې پښتو ټولنې ته سپارلي شوي وه. اوس يې ملي ارشيف کې د موندنې گڼه ۴/۸۲ پر له پسې گڼه ۵۳۸۲ ده، ۲۲۴ چوپړی.

۲۰. **دوست محمد دوست شینواری.** څېړنوال. (۲۰۰۶ میلادي کال)، د پښتو د ولسي ادب لارې، لنډۍ سرلیک، د دانش خپرندويي ټولنې تخنیکي څانگه پېښور.

۲۱. زرغونه زېور رښتين. پوهندوی. ډاکټوره. (۱۳۹۳ لېږديز لمريز کال)، ليکنود پوهنه، د دوکتورا کورس لکچرنوټ.

۲۲. ځلمی هېوادل. سرمحقق. (۱۳۹۴ لېږديز لمريز کال)، شمایل نبوي، ناظم د ځمکنو ميا عمر رح، سريزه او سمون، ۶ چوپړی

۲۳. سليمان لايق. څېړونکی. (۲۰۰۸ زېږدي کال)، سليمان لايق په لنډيو غږيري، د اگست په ۲۱ نيټه قلم نړيوالې ټولنې د لنډيو په هکله سليمان لايق غږولی و او باز محمد عابد ثبت کړی و چې دا دی کټ مټ يې ستاسې په وړاندې خپروم.

۲۴. سليمان لايق او مجاور احمد زيار مومند. (۱۳۶۱ لېږديز لمريز کال)، پښتو لنډۍ، پښتو لنډۍ د شفاهي ادب او فوکلور د ډيفارتمنټ د علمي غړو د ۱۳۶۱ لېږدي کډه علمي پروژې، د لنډيو په باب تحليلي څېړنه، د سليمان لايق او د مجاور احمد مومند په زيار، د پښتو ټولنې د ادبياتو د څانگې له خوا، د پښتو ټولنې د نشراتو نمبر يا پرله پسې نمبر يې ۸۲، افغانستان د علومو اکاډمۍ مرکزي علمي کتابتون گڼي کوډ ۱۵۲۴۷، عمومي مطبعه کابل، ۱۰۰۰ چاپ گڼه، چاپ کال ۱۳۶۴ لېږدي، د افغانستان د علومو اکاډمي کتابتون کې د موندنې گڼه ۵۳ ده، څلورم چوپړی.

۲۵. سلما شاهين. ډاکټره. (۱۹۸۴ زېږدي)، روحي سندرې، پېښور د پښتو اکاډيمۍ مخکنی رئيسي، پېښور پوهنتون، ۳۸۰ چوپړی.

۲۶. سيد روح الله. الحسيني الحنفی ماهزاره. مولانا. (د چاپ کال معلوم نه دی)، قصص القرآن، اسلامي کتابخانه، کپسه خانۍ، پېښور، د چاپ کال معلوم نه دی، نه په دوته شته او نه په پختۍ، ۳۰ چوپړی.

۲۷. سيد محی الدين هاشمي. محقق. (۱۳۸۶ لېږديز لمريز کال)، ادب پوهنه، ادبيات او ادبي څېړنې، ۴۶ چوپړي.

د لنډیو، ټپو، ټیکیو او مصریو انگر
څېړنـچوپړي (ریسـرچ پانې)

۲۸. شهسوار سنگروال. پوهاند. تاریخ پروفیسور. (۱۳۹۰ لېږدی- ۲۰۱۱ زیږدی) ، داستاني او هنري ادبیات، دویم چاپ، افغان ادبي جرگه – لندن خپرنډوی، ۵۹ څخه تر ۶۲ چوپړی.

۲۹. شهسوار سنگروال. پوهاند. تاریخ پروفیسور. (۱۳۹۱ لېږدی- ۲۰۱۲ زیږدی) ، تاریخ مرصع تاریخي څېړنه، افغان ادبي جرگه – لندن خپرنډوی، ۱۰ چوپړی.

۳۰. صفی الله فردوس. ډیپلوم. انجنیر. (۱۳۸۸ لېږدیز لمريز کال)، څلېر کي د دود، زما د شعرونو ټولگه.
[http://www.ketabton.com/book/id/۸۲۰] ، [۲۰۱۶ January ۳۱]،
۲۲:۱۸ د شپي.

۳۱. صفی الله فردوس. ماسټر. اېنجنیر. (د کب ۱۲، ۱۴۰۰ لېږدیز لمريز کال)، د ټاټوبي تنگتور او پېيلي، وړيا پوهنغونډ ويکيپېډيا له پاره ليکنه، ۱۱ چوپړی.
[د_ټاټوبي_تنگتور_او_پېيلي/https://ps.wikipedia.org/wiki/] ،
[November ۱۱ ۲۰۲۲]، ۴۰:۱۱ د ورځي.

۳۲. عبدالباري جهاني. (۳۱، جنوري، ۲۰۱۶ زېږدی کال)، يو ځل بيا د لنډيو په باره کي ، تاند خپرنډوی، تر اوسه ۳ دري وار ليدل شوي په انټرنټ پاڼه کي د خپريدو له وخته. برېښليک يې وگورئ:
[http://www.taand.com/archives/۶۲۶۷۶] ، [Written by: Tand,]
[January ۳۱ ۲۰۱۶]، [۳ Replies]، ۲۲:۱۸ د شپي.

۳۳. عبدالحی. حبيبي. (۱۳۳۹ لېږدي)، پټه خزانه، دویم چاپ، په ۱۳۲۲ لېږدي د اصلي پټې خزاني يو نخسه د پښتو ټولني لاس ته راغله او هغه يې اوستاد عبدالحی حبيبي ته د ډېرې شننې او درې ژبې شرحي او ژباړې له پاره په لاس کي ورکړه، او نوموړی کار حبيبي په کابل، خواښه کي په ۱۳۲۳ لېږدي کي بشپړ کړه. او دویم وار چاپ ته يې د درې ژبې شرحي او ژباړې سره چمتو کړ، دویم چاپ يې په ۱۳۳۹ لېږدي کي د پوهني وزارت د دارالتأليف رياست کي د تذکرة الشعراء ،، پټه خزانه، ۵۰۰۰ ټوکه له چاپه سلامت تېر کړي دي، ۱۰، ۸۰ چوپړی.

۳۴. **عبدالحي. حبيبي.** (۱۳۴۱ لېږدي يا ۱۹۹۳ زېږدي)، افغانستان در عصر گورگانيان هند، تاريخ ټولنه، پښتو ټولنې له لوري له چاپه سلامت تېر شوی، ۹: ۵۸۲ چوپړی.

۳۵. **عبدالجبار. نادر. سر محقق مرستیال.** (۱۳۷۰ لېږدي)، په لغمان کې د واده دودونه ، يوه کلتوري څېړنه، د افغانستان جمهوريت د علومو اکاډمي، د پښتو څېړنو نړۍ وال مرکز کابل، پرله په سي گڼه ۴۳، چاپ ځای د پښوونې او روزنې مطبعه، وې (و) چوپړی

۳۶. **اطلاعات او کلتور وزارت.** (۱، کب ۱۳۶۴ لېږدي)، فرهنگ مردم مهالنۍ (فرهنگ مردم مجله)، ۲ گڼه، اتم کال، د کلتور او هنر ریاست، د وگړو د کلتور امریت، کابل، چاپ ځای د اطلاعات او کلتور وزارت مطبعه، ۹۹ چوپړی

۳۷. **عبدالخالق ابو هلال.** د حديثو کتاب سنن ابي داود، د امام ابوداود سليمان د اشعث زوی، د اسحاق مسی، د بشير کړوسي د کتاب، پښتو ژباړن دی. چې د الجامعه امداد علوم اسلاميه پېښور يي خلاص کړی (ايم. ای. اسلاميات) او غوره او په لوړې نړۍ والې کچه برابر پوهنتون دی. ددې ژباړن تصحيح او دويمه کتنه د افغانستان د حصارک مولوي صيب، مولانا عبدلوفي د عبدالباقی زوی کړي چې د نوموړي پوهنتون غوره پښوونکی دی تاج کمپني پېښور. لمری توک، ۱۲۴۷ حديث، ۵۴۰ چوپړی.

۳۸. **عبدالروف. بېنوا** (۱۳۳۷ لېږدي)، لنډۍ چاڼ کوونکی او فارسي مترجم، انگرېزي ژباړه يي محمد ابراهيم شريفي کړي، پښتو ټولنه، ۱۳۳۷ لېږدي کې د کابل عسکري مطبعې (د ملي دفاع وزارت مطبعه) څخه له چاپه تېره شوي ټولگه ده، په عامه کتابتون کې يي د موندنې گڼه ۳۹۸/۲ ل ۴۵ ب دی، ۱۲۲ چوپړی.

۳۹. عبدالرؤف. بېنوا. (۱۳۸۷ لېږدی)، پښتولنډۍ، دوېم چاپ، تاج الدين ايجاز زاوه وال اوردو ژباړه، په کندوز کې د رېدي گل مشاعرې په وياړ، دانش خپرندويه تولنه، ۷۶ چوپړی.

۴۰. عبدالسلام رستمي ابو زکريا. الشيخ. (۱۳۸۰ لمریز لېږدی، ۱۴۲۳ سپوږميز لېږدی، ۲۰۰۲، ۲۰۱۴ زېږدی)، احسن الکلام لیکونکی، د قران کریم پښتو تفسیر، خپرندوی جامعہ عربیة لاشاعة التوحید و السنة بده بېره، کوهانټ سرک، پېښور، ۲۶ سپاره، ۴۹ سورت، حجات، ۱۳ ایت ۱۳۳۳ چوپړي.

۴۱. فرهاد. محمد غالب ترین. خویشگی. (۲۰۰۳ م کال)، مشکات شریف پښتو ژباړه، څلورم ټوک، د بیان او د شعر بیان، ۴۵۸۰ گڼه حدیث، ۱۴ چوری.

۴۲. فضل حق شیدا. (۱۹۷۵ زېږدی)، سیدجمال الدین افغاني حالات او خیالات، ترجمه او تالیف، یونیور سټي بوک ایجنسي، پېښور ښار، درېیم ځل چاپ، پر له په گڼه .: ۷۷۵۶، ۵۴ او ۱۹۴ چوپړی.

۴۳. فضل کریم عارف. قاري. قرآنی قبولی شوي دعاګانې، د رانځورو او خنډونو حل، مکتبه فیض القرآن، محله جنگي پېښور، ۱۳ سپاره، ۲۴ ایت، سورت الرعد، ۳۱ چوپړی.

۴۴. قیام الدین کشاف. شیخ الحدیث. (۱۹۸۹ میلادي کال)، حقپالونکي، ۲۰ مخ.

۴۵. گل باچا الفت. د ادب ستوری. (۱۳۲۵ لېږدی یا ۱۹۴۶ زېږدی)، پښتو سندري، گل باچا الفت د پښتو ټولني مبصر او د صحافت او تالیف د څانګو امیر، د پښتو ټولني د نشراتو نمبر ۹۵، عمومي مطبعه کابل، د افغانستان د علومو اکاډمي کتابتون کې د موندني گڼه ۱۲ ده، ۱۱۲ - ۱۱۹ چوپړي.

۴۶. گل باچا الفت. (۱۳۳۶ لېږدی)، پښتني دودونه، د پښتو ټولني ادبياتو د څانګې له خوا، د چاپ کال تله ۱۳۳۶ لېږدی، چاپ شمېر ۱۵۰۰، پر له پسي نمبر ۱۳۰، انتساب: د اعلحضرت معظم المتوکل علی الله محمد ظاهر شاه حضور

ته د دوی د تولد د ۴۴ کال د جشن په مناسبت. د پښتو ټولنې له لورې. د عامه کتابتون کې د موندلو گڼه ۳۹۰ پ ۲۵ پ، او ۲ پ ۴۷۱ پ، ۲۰ چوپړی.

۴۷. لال باچا ازمون. پوهندوی. (۲۳، اگست، ۲۰۱۵ زېږدی کال)، د لنډۍ او دوبيټي پرته!-، ۰۰۴ گڼه او تر اوسه ۱ یو وار لیدل شوي په انټرنټ پاڼه کې د خپريدو له وخته. انعکاس راډیو، (<http://www.enikaasradio.com>)

۴۸. لال باچا ازمون. پوهندوی. (جنوري میاشت ۱۹۹۴ زېږدی کال یا د سلواغې میاشت ۱۳۷۲ لېږدی کال)، د سیند غاړې گلونه، د ولسي شاعر محمد نور شعري غونډ، د لال باچا ازمون په زیار.

۴۹. محمد ابراهيم همکار. پوهنمل. (۱۳۹۰ لېږديز لمريز کال)، قافيي فن. څلورم چاپ، مومند خپرندويه ټولنه، جلال اباد، ۲۸ چوپړی.

۵۰. محمد ابراهيم همکار. پوهندوی. (۱۳۹۳ لېږديز لمريز کال)، ادبي کره کتنه. لمړی چاپ، مومند خپرندويه ټولنه، جلال اباد، ۱۷۴ چوپړی.

۵۱. محمد اسرنيل. مولوي. (۱۹۵۸ م کال)، ژباړه، کتاب الشعر، پېښور پښتو اکاډمي، ۱ چوپړی.

۵۲. محمد اسمعيل يون. پوهاند. (۱۳۹۴ لېږديز لمريز کال)، کتاب الشعر او لس نورې ليکنې، د دکتورا دورې د ليکنو ټولگه، کابل، ۲۱ چوپړی.

۵۳. محمد داود وفا. (۱۳۹۲ لېږدی)، د فلکلور پېژندنې لارښود، ختېځ اکاډمي ننگرهار، ۴۳ چوپړی.

۵۴. محمد دين. ژواک. (۱۳۳۴ لېږديز لمريز کال)، پښتنې سندرې، لومړۍ برخه، د پښتو ټولنې د ادبياتو د څانگې له خوا، د پښتو ټولنې د نشراتو نمبر يا پرله پسې نمبر يې ۱۱۵، افغانستان د علومو اکاډمۍ مرکزي علمي کتابتون گڼي کوډ ۱۲۵۹۴، عمومي مطبعه کابل، ۲۵۰۰ چاپ گڼه، د افغانستان د علومو اکاډمي کتابتون کې د موندنې گڼه ۴ ده، د او ه چوپړی.

۳۹۲ چوپړی

د لنډۍ یو، ټپو، ټیکۍ یو او مصری یو انگر
څېړن—چوپړي (ریس—رچ پانې)

۵۵. محمد رحيم الهام. پوهاند. ډاکټر. (۱۳۷۹ لېږدي)، لنډۍ ها، د اړیک سیار
کتابتون اداره او مسلسل ګڼه یې ۴۳، د عامه کتابتون کې د موندلو ګڼه ۳۹۸/۲
ل ۳۸ الف.: ۱۶، ۸ او ۹ چوپړی

۵۶. محمد عمر. (۱۳۱۸ لېږدي يا ۱۹۴۰ زېږدي)، متلونه او لنډۍ (ذخيرة الغات
پښتو)، خطي نسخه ملي ارشيف، ۱۳۱۸ لېږدي کې پښتو ټولني ته سپارلې.
اوس يې ملي ارشيف کې د موندني ګڼه ۴/۸۲ پر له پسې ګڼه ۵۳۸۲ ده، ۶۳
چوپړی.

۵۷. محمد هوتک. پټي خزاني معاصر ليکوال. (۱۱۴۱ – ۱۱۴۲ لېږدېز سپوږمېز،
)، پټه خزانه، د پښتونخوا د سترگو تور، امام المسلمين، و ابن قاتل الرفضة
والکافرين شاه حسين هوتک ادام الله دولته الی يوم الدين، د خپل دربار د نوبهار
مانۍ ليکوال محمد هوتک د داود خان هوتک زوی او د قادر خان هوتک مسي
ته امر او لارښونه کړی و، چې د پښتنو پټو شاعرانو چې ښکاره نه وو او پټ
وو، د دوی پېڅليک، څېړنه، سپړنه، څه رنگوالی او څرګندوالی له ۱۰۰ څخه
تر ۱۱۰۰ لېږدېز سپوږمېز کال په نوموړي نوم وکښي. په همغه مهال په
کندهار کې پټه خزانه ليکۍ کښل شوی او له کندهاره خپور شوی دی. (پټه
خزانه، ۳ چوپړی).

۵۸. مجاور احمد زيار. پوهاند. دوکتور. (۱۳۸۵ لېږدي، ۲۰۰۶ زېږدي)، ليکلار
ښور، يوه پښتو – کره پښتو، د نوي ژبپوهنې په رڼا کې، ساپي پښتو څېړنې
او پراختيا مرکز، ۵۱ چوپړی.

۵۹. مجاور احمد زيار. پوهاند. دوکتور. (د تلې اتلسمه ۱۳۸۸ لېږدي، د اکتوبر ۱۰
۲۰۰۹ زېږدي)، پښتو بدلمېچ يا (پښتو شعر څنگه جوړېږي؟)، دانش خپرندويه
ټولنه، کېسه خانۍ بازار پېښور، ۱ چوپړی.

۶۰. مجاور احمد زيار. پوهندوی. دوکتور. (۱۳۵۷ لېږدي، ۱۹۷۸ زېږدي)، پښتو
پښويه (گرامر) دوېم لاس وېلی ازماينښتي چاپ، دولتي چاپخونه،
Property of ACKU, # ۵۵۶۶ ادبياتو پوهنځی، کابل پوهنتون، ۱۰۲
چوپړی.

۶۱. مجاور احمد زیار. پوهاند. دوکتور. (۱۳۸۲ لېږدی، ۲۰۰۳ زیږدی)، پښتو پښویه درېیم چاپ، پایڅور: د ژبپوهنې بنسټونه او غږونه، دانش خپرندویه ټولنه، کپسه خانۍ بازار پېښور، # ۱۱۲۲۸، Property of ACKU، ۱۴۶ چوپړی.

۶۲. نرک بابرو. (۱۹۴۴ میلادي کال)، مغولی باچا بابر یاداشت، د لیکي اوردو ته ژباړونکۍ، رشید اختر ندوی لاهور چاپ، ۸۱ چوپړی

۶۳. ولایت خان خدران. (۲۰۰۸ زیږدی کال)، د پښتو لنډیو په اړه یو څو خبرې، سویدن، له اېنټرنېټ څخه یې لیکنه په نوم او د مقالې په نوم موندلی شئ. په دې برېښلیک یې وگورئ:

<http://baheer.com/baher/modules.php?name=News&file=article>
[&sid=۳۷۷۶]، [شنبه، ۱۵ چنگاښ، ۱۳۸۷]، ۱۸:۴۰ د شپې.

۶۴. ویکیپیډیا. د میوند جگره، (۲۸/۹/۲۰۱۳ زیږدی کال)

APRIL 24 2024
IN MEHTER LAM LAGHMAN, AFGHANISTAN

M.BSC.ENG
SAFULLAH
HARDWARES

LANDAYYU, TAPU,
TEKAYYU AND MESRAYYU
COURTYARD
RESEARCH PAPERS
VOLUME III

COURSE: RESIDUE KNOWLEDGE APPRISOR: SMALLNESS SENSATION

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library